

a. gr. b. 1790

Hesychius

<36618142090010

<36618142090010

Bayer. Staatsbibliothek

Auct. Gr. Vet. 281. p. 776.

HESYCHII
LEXICON

EX CODICE MS.

BIBLIOTHECAE D. MARCI RESTITVTVM

ET

AB OMNIBVS MVSURI CORRECTIONIBVS

REPVRGATVM

SIVE

SUPPLEMENTA

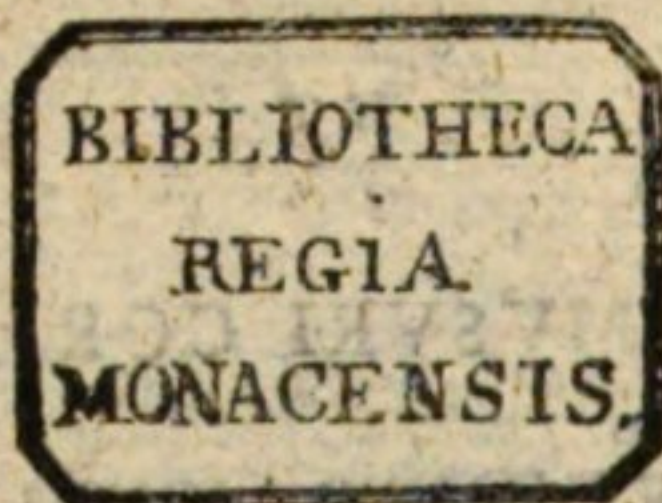
AD EDITIONEM HESYCHII ALBERTINAM.

AUCTORE

N. SCHOW.

LIPSIÆ,
IN OFFICINA WEIDMANNIA.

MDCCXCII.

STEPHANO BORGIA

EMINENTISSIMO S. R. E. CARDINALI

PRESBYTERO.

VIRTUTIBVS CLARO. INGENII ET DOCTRINAE
MONUMENTIS CONSPICVO. VETERVM MONV.
MENTORVM CONSERVATORI EORVMQVE PERI-
TISSIMO IVDICI. SCIENTIARVM PROMOTORI.
LITERATORVM HOMINVM PATRONO
OPTIMO.

OB RARA HVMANITATIS IN SE SPECIMINA

PRIMOS ITINERIS SVI FRVCTVS

A V C T O R

P I E O B F E R T

STEFANO BORGHIA

MINISTRO DEL RE

SECRETARIO

MINISTRO DEL RE

MINISTRO DEL RE

MINISTRO DEL RE

MINISTRO DEL RE

MINISTRO DEL RE

MINISTRO

MINISTRO DEL RE

MINISTRO DEL RE

MINISTRO

MINISTRO

LECTORI.

Ex iis, quae anno superiori in *Epistola critica* ad optimum meum praeceptorem *Heyne* Roma scripseram, cum praefationis loco haberi possint, alia hic repetam, alia curatius exponam; agitur ergo *de codice, unde haec supplementa prodire, et de instituti ratione.*

Codex Hefychii Marcianus a tachygrapho quodam circa initium saeculi decimi quinti solita scriptura exaratus est, nec prima fronte quidquam particulare habere videtur. Etsi ob hoc solum vel maxime memorabilis esset, quod unicus sit et solus, ex quo Aldina effluxit; si enim primarum editionum archetypa ubique cognosceremus, facilius vitiorum origines indagaremus, mendasque felicius, quam vulgo fit, corrigeremus. Insunt tamen et aliae dotes, quae magnam eidem celebritatem conciliant, quaeque non in Hefychium modo, sed et in alios Lexicographos illustrandos restituendosque vim forte habebunt.

Hefychii Lexicon, cum omnium doctissimum sit omniumque vitiosissimum, doctissimum etiam et acutissimum interpretem exigit; hinc summa per omne aevum ingenia et praestantissimi in his literis viri sese in hoc glossographo illustrando exercitarunt, seque hoc tentamine ad majora praeparasse videntur. Si ergo singulas Hefychii partes vel singula loca consideres, nullus fere ex tota antiquitate ad nos pervenit liber, qui majori unquam sagacitate, studio et eruditione emendatus fuit, praesertim dum adversariorum ope spatiosus criticis aperiiebatur campus, in quo ambitiosae eruditionis famae prospicerent; sin totum, id est, rationem, consilium et institutum, nullus forte existit liber, qui minori critica et dexteritate tra-

status fuit, et in quo plura posteris detegenda et illustranda restant.

Omnes inde ab initio commentatores ordo literarum saepius contra morem antiquorum Glossariorum interruptus turbabat, unde multorum opinio, quod hodiernum Hesychii Lexicon antiquioris epitome esset, et ab imperito sequioris aevi epitomatore in compendium redactum. Quidam seriem alphabeticam ubique restituendam putabant, alii eam minus rigide observabant vel prorsus negligebant: posterior opinio apud recentiores Hesychii commentatores praevaluisse videtur, qui in Hesychium, quaecunque ex adversariis sese obferant, nulla ordinis ratione habita injiciunt, vitiosaque pro arbitrio mutant. Solus Bentley, qui per salebrofas literarum Graecarum vias facem ubique praetulit, in Hesychio quoque emendando (Salmasii praesertim et Is. Vossii vestigiis insistens) veram nobis viam aperuit; aliumque sane Hesychii textum hodie haberemus, si subsidia Albertina in manibus summi hujus critici fuissent. Bentley nempe non modo seriem ab ipso Hesychio accurate observatam fuisse contendebat, verum et glossas biblicas, quae ordini hodie repugnant, ex archetypi margine a scriba negligenter in textum injectas existimabat: haec opinio tam simplex et vera, simulque acuta et profunda, quae ad majora ducere poterat, a sequioribus criticis parum plaudebatur, a quibusdam neglecta, ab aliis parum intellecta.

Ulterius equidem procedens, statuo, quod non solae glossae biblicae, verum et omnia, quae ad pristinam seriem hodie revocari nequeunt, ex margine sint; nam codex Marcianus (ut jam ipsi ex his *Supplementis* colligere possumus) ex antiquo archetypo, in quo Hesychii Lexicon hodierno
multo

multo brevius fuit, et series literarum (ut in aliis antiquis Glossariis) diligentissime servata, descriptus est. Antiquum archetypum dixi ob rationes, quas longo antiquiorum membranarum usu addidici, singulasque in notis passim commemoravi: pertinent huc inprimis accentuum vitiositas, negligentia in duplicandis literis, frequens augmentorum (inprimis perfecti participii passivi) omissio, paragogicum ante consonam, scriptura *συνσ* pro *σσσ*, errores ex compendiis, quae antiquioribus libris scriptis peculiaria sunt; literarum permutatio, quarum mutua similitudo in membranis saeculo decimo vel undecimo recentioribus cogitari nequit; vitia denique, quae ex sola quadratarum commutatione indistinctaque vetustiorum membranarum scriptura deduci possunt, et id genus alia. Hoc igitur solum adfirmo, quod codicis Marciani archetypum antiquum fuerit; quamnam vero aetatem habuerit, aut quomodo scriptum, uncialibusne an cursivis, definire nequeo.

Probe tenendum est, Hesychium in hoc archetypo antiquo hodierno longe breviorum fuisse, servata ubique serie alphabetica. Undene ergo (quaerat hic forte aliquis) ea, quae hodie seriem truncant? Respondeo, quod in margine adjuncta fuerint. Hac in re enim Hesychii Lexicon cum aliis Glossariis, libris compilationum et antiquis classicorum interpretibus eandem habuisse sortem videtur, in quibus nempe bona cum malis, viliora cum gravioribus et vetustiora cum recentioribus permixta, varioque tempore et diversis manibus in margine adjuncta, ab indocta et mercenaria librariorum grege confusim et imperite in textum inferebantur. Sed revertamur ad Hesychium et consideremus paulo adtentius, quaenam fuerint ista archetypi additamenta in margine, et

ex quibus potissimum constiterint. Videbimus mox, constitisse haec partim in integris articulis aliunde exscriptis, in exemplis glossas Hesychii illustrantibus, in vocabulis interpretatione destitutis, quae a Lexicographo omissa credebant, quaeque proprio quodam nomine *paralipomena* sive *praetermissa* Hesychii in notis nuncupavi, porro in lemmatibus et auctorum nominibus; partim etiam in compendiorum explicationibus, emendationibus et variis lectionibus, quae saepius a librario per καὶ vel ἢ contextui adnectebantur; ipsas quoque varias lectiones cum praenotato γε. (i. e. γεγράφεται, quod in γὰρ aliquoties librarii inscitia mutatum animadverti) textui insertas offendimus.

In his additamentis a librario ingestis ordo alphabeticus interdum servabatur, saepius vero negligebatur, cujus negligentiae causa varia fuisse videtur; primum enim multa sine dubio adnotata erant, nulla seriei ratione habita; deinde etiam scriba codicis Marciani ex communi illa librorum classe est, quibus mercede conductis litterarumque et linguae ignaris hoc solum curae erat, ut celeriter opus peragerent, hinc plurima absque studio et diligentia in textum injecta, commixta, transposita et perturbata, in quibus hodie digerendis summa critico opus est sagacitate et acumine; ultima denique confusionis causa fuit, quod additamenta marginalia non ad sua quaeque loca notata fuerint, quam plurima vero in suprema et infima pagina adscripta, in quibus ex serie ordinandis et cum textu uniendis solertia, acumine et otio opus erat, quae omnia, ut nuper memoravi, in librariis raro reperiuntur. Haud raro animadverti, quod ea, quae ex margine suspicor, ceteris vitiosiora sint; nec ratio me latet, nam additamenta mar-

marginalia varia scriptura variisque manibus, ut in aliis codicibus factum videmus, exarata erant, scriptura etiam manibus trita, commaculata et evanida, aut difficilioribus compendiis, insolitisque literarum formis et siglis obscurata. Aliud denique vitiorum genus, quod ingenio et acumini critico saepius nutrimenta obfert, in hoc consistit, ut scriba codicis Marciani correctiones aut varias lectiones vocibus in archetypo superscriptas iisdem aut infarciat, aut una serie adnectat. Haec omnia observans et perspicuens, quae ex margine intrusa videbam, detexi, confusa digessi, novamque in Hesychio restituendo viam duce codice Marciano ingredi non dubitavi; largam tamen aliis, qui iisdem delectantur studiis, reliqui segetem.

Non solum ea, quae hodie ordinem alphabeticum in Hesychio interrumpunt, ex margine adfirmo, verum et multa ex iis, quae in serie sunt; nam in nonnullis locis, ubi hoc sine multo temporis dispendio fieri potuit, series a librario observabatur. Hinc glossas biblicas ad unam omnes minime ab Hesychio profectas esse existimo, sed a Christianis ex Cyrillo aliisque Glossographis sacris, cum quibus semper conformes esse videntur, descriptas et in margine adjectas; quae postea in quamplurimis locis male et contra ordinem inferbantur, in paucioribus ordini convenienter. Quam vellem, ut futuri editores *Pollucis* et *Etymologi* has observationes ex Hesychii codice Marciano haustas in usum suum converterent, eosque feliciori quodam successu in his Lexicis illustrandis restituendisque progressuros esse auguror. Quando de antiquo Lexicographo agitur vel Compilatore, ars critica non auctorem respicere debet, sed rem solam: bonane sit an mala, multumne valeat an nihili, fontes, ex quibus hausta fuerit, ipsa-

ipsaque rei indoles definiant. Clarum igitur est, me hac adsertione auctoritati Hesychii nihil detraxisse; quae enim in margine stabant, non magis quam quae ab ipso Hesychio sunt, ex variis fontibus cum limpidis tum turbidis derivanda sunt. In ejusmodi ergo scriptoribus res per se bona, siue in textu fuerit siue foris, ejusdem semper valoris erit; nugas vero et quisquillas, ubicunque fuerint, sagax et prudens criticus agnoscat et respuet.

Restat adhuc in codice Marciano res admodum memorabilis, mira nempe locorum Homericorum depravatio, quam ab antiquissima codicis, quo Hesychius usus est, scriptura deduco, ipsaque jam in archetypo codicis Marciani corrupta fuisse arbitror; plurima vero horum locorum vitia partim a continua veterum membranarum scriptura partim a quadratarum forma repeti possunt. Monendum denique, quod primae glossarum literae non ab ipso codicis Marciani scriba, sed ab alio depictae sint; hinc errores ex literis initialibus mendose praefixis nati, quorum exempla in notis offendimus.

Codex Marcianus ubi et a quo scriptus fuerit undeque venerit, nescio. Alicubi equidem notavi μ ante ψ inferi, ut $\lambda\eta\mu\psi\epsilon\iota$ pro $\lambda\eta\psi\epsilon\iota$ et $\pi\epsilon\mu\psi\epsilon\iota$ pro $\pi\epsilon\psi\epsilon\iota$, potuisset vero haec scriptura ex archetypo petita esse, adeoque ad codicem Marcianum non pertinere; notum alioquin est, quod haec scriptura codicibus in Aegypto et praesertim Alexandriae exaratis a viris harum rerum peritis tribuatur. Prima ergo codicis Marciani patria, quam hodie cognoscimus, fuit Mantua, ubi in bibliotheca cujusdam *Bardellone* servabatur; possessor vero codicem Venetias misit, ut ab Aldo typis imprimeretur. Aldus igitur, cum codicem lectu difficilem videret et scripturae compendiis refertum, timens scilicet, ne
haec

haec typothetam nimium remorarentur, ad Musurum, qui Paduae literas Graecas docebat, codicem transmisit hoc solum ab ipso petens, ut obscuriora compendia in margine explicaret. Musurus deinde, codicem vitiis plenum animadvertens, non compendia modo interpretatus est, verum et delet, erasit, restituit, transposuit novaque inseruit eo modo, quo in unaquaque fere horum *Supplementorum* pagina factum videmus. Hinc Aldus impressum codicem cura Musuri *πατρός ἀρείονα* in praefatione publice profitetur, quod, cum apud viros doctos suspicionem movere deberet, textum codicis a Musuro correctum fuisse et mutatum, eosdem in codicem Marcianum adtentiores non fecisse, magnopere miror.

Antequam vero historiam codicis persequamur, rationem criticam, qua Musurus codicem correxit, ne ipsi nimium tribuamus nec detrahamus aliquid, intueamur paulo acutius, quatenusve laudandus vel culpandus sit, probe definiamus, duce enim veritate saepius in eadem pagina ipsum et laudavi et vituperavi. Si in Homericis glossis restituendis adquievisset, ceteraque intacta reliquisset, iuste eum hodie in suprema criticorum recentiorum classe collocaremus, arte critica, ingenio, sagacitate et eruditione hominis, qui longe supra aevi sui conditionem excelluit, merito obstupefacti; omnes enim antea ita depravatas, ut hodie difficulter agnoscerentur, sagaciter et dextre restituit, paucioribus exceptis, in quibus memoriae culpa (quae in homine omnibus commodioribus subsidiis, quibus nostrae aetatis critici adfluunt, privato facile excusari potest) alucinatus est. At ulterius processit emendandi cupiditas, et loca mutavit, in quibus, etsi inferiori arte et minori dexteritate usus sit, summam interdum eruditionem prodidit. Hinc plures forte mecum dubitabunt, an et multi nostri aevi criti-

critici literasque humaniores publice professi cum omnibus auctorum Graecorum indicibus et subsidiis criticis, quibus abundant, si codex Hesychii, qualis ab Aldo Musuro traditus fuit, in ipsorum manus venisset, quod eruditionem adtinet, dimidium ejus, quod Musurus perfecit, praestaturi essent. Attamen nemini ob hoc desidia vel ignorantiae culpam tribui vellem, qui enim nostra aetate humaniores literas colunt, variarum rerum cognitione plurimumque scientiarum, quibus ingenia perpolire et exornare debent, studio indigent, nec ita per totam vitam exemplaribus Graecis vacare possunt, ut ea tandem memoriter teneant; quod aliter in Graeco nativo est, qui a pueris ad summam usque senectutem nil nisi Graecum legit aut novit. Quod si ergo critici nostri Musuro forte ob doctrinam cedere debuissent, consilio tamen et ratione critica eodem longe superiores forent.

Summa igitur Musuro inest doctrina, memoria et sagacitas, quibus solis felicem locorum Homerorum restitutionem adtribuo. Parum acuminis et subtilitatis criticae apud eum deprehendi, ut saepius in notis declaravi. Ars critica regulis definita a Musuro nec expectari nec postulari debet, suo enim tempore ars in incunabulis jacuit, nec primae quidem ejusdem lineae adhuc ductae erant, pluraque saecula et summorum cujusvis aetatis hominum industriam consummatio artis requirebat: quare et philosophum, qui modum, quo artes et scientiae perficiuntur, indagare cupit, difficilesque viarum anfractus, per quos a prima infantia ad virilem usque maturitatem progrediuntur, curiose perquirat, studium Musuri correctionum cum studio commentatorum Hesychii in editione Albertina haud parum oblectabit. Diligentia in minutiis, quae critices veluti anima est et prima linea, sine qua omnis critica nec est nec subsistere potest, Musurus omnino caret, quod

quod ipsi vix condonandum existimo; negligentia enim effecit, ut loca, in quibus per tantum temporis spatium viri docti Hesychium mutilum et corruptum crediderunt, deque iis emendandis spem abjecerunt, ea demum in his *Supplementis* pristinae integritati restituta videamus. Vitium, quod Musurus cum plerisque fere aetatis nostrae criticis commune habet, in eo consistit, ut nimium a prima scriptura, nulla necessitate cogente, recedat, saepiusque mutet et corrigat, ubi textus nulla mutatione indiget, ut in notis frequenter monui. Juvenes igitur, qui ad studia critica animum adplicant, admoneo, ut ab hoc vitio summopere caveant; absque utilitate enim et cum temporis dispendio auctores classici interpolantur nec restituantur, eritque forte per longum tempus posteritas in hoc solummodo occupata, ut ab omni hac immunditie veterum libros repurgent, ipsisque pristinam puritatem restituant; semper vero in antiquis scriptoribus restituendis a vero aberrabimus, nisi *quomodo scribere debuerint* ab eo *quomodo vere scripserint* probe et acute distinguamus. Ut autem monito vim addam, causas vitii non modo in Musuro sed et in coaevis nostris exponam, suntque sequentes: studium auctoris, quem restituere et illustrare cupimus, nec diligens nec profundum; artis interpretandi imperitia; praeconcepta opinio, quod nullae mendae nullique errores in antiquis scriptoribus adesse debeant, cum tamen aequae ac nos fragiles sint et erroribus obnoxii; membranarum palaeographiae inscitia; prava eruditionis ambitio veritati anteposita; juvenilis denique ingenii et eruditionis jactantia, nec sapiens doctrinae usus: causa vero, quae in Musurum imprimis quadrat, haec videtur, quod, dum versus finem properabat, otio animique tranquillitate forte caruerit; ipsius enim oculi (ut saepius monstravi) planiora et objacentia saltant, remotiora quae-

quaerentes, quod hominem turbatum, anxium et festinantem arguit. In Musuro denique, qui a pueris libros scriptos evolverat, magnam membrarum scripturae imperitiam, quam in nonnullis locis manifestavi, nonnemo forte mecum mirabitur: sed haec leviora sunt, nec impediunt, quo minus iustas laudes ipsi tribuamus, ipsumque, ut magnum sui temporis hominem, ob doctrinam et ingenium admiremur; inter nebulas enim, quas Hesychio obfudit, multa et clara lumina nobis scintillant.

Codex itaque a Musuro emendatus typothetae dabatur, qui hodiernis peritior videtur, nam multa compendia, eaque satis difficilia, ipse explicuit; errores, quos commisit, sedulo in notis indicavi. Probabile est, quod codex, finita impressione, Venetiis remanserit, et ab Aldi haeredibus in domum Jo. Bapt. Recanati (nobilis Veneti) transierit, ubi tandem post longum annorum spatium d'Orville Venetiis commoratus eum examinavit, ejusque specimen aliquod ad Batavum Hesychii editorem transmissit. Cl. Villoifono, qui d'Orvilli specimen summa incuria factum fuisse in *Anecdotis* observat, plane assentior; nam primo nulla littera in toto Hesychio minoris momenti est, quam Ξ , nisi forte dicas, quod exiguus glossarum numerus ipsum ad hunc delectum permoverit; deinde multa, quae in notis Albertinis ex hoc specimine enotantur, aperte falsa sunt, ut ex *Supplementis* manifestum erit; denique (quod interpreti Hesychiano quam maximi momenti esset) ne minimam quidem notitiam de Musuri interpolationibus editor Batavus ex hoc specimine nactus videtur: qua d'Orvilli incuria effectum videtur, ut codex Hesychii Venetus usque ad Villoifoni tempora a criticis neglectus fuerit et parvi pretii habitus. In hoc temporis intervallo codex ex domo Recanati in bibliothecam d. Marci migravit, ubi ab eruditissimo Villoifono (cui in his lite-

ris aetas nostra tantum debet, cujusque strenuam adfiduitatem nihil, quod in bibliotheca Marciana memorabile sit, effugisse videtur) disquirebatur; notitias ergo literarias, quae de ipso codice habentur, in *Anecdotis* erudite exposuit, specimenque addidit, quod cujusvis critici studia et curas excitare debuit.

Ante tres annos, cum Roma Venetias adirem, negotiis tam longis et taediosis oneratus eram, ut de Hesychio parum cogitarem. Primum igitur membranarum versionis septuaginta interpretum Marcianis conferendis et dijudicandis totum me tradebam, jamque maximam horum laborum partem absolveram, cum animadverterem, studiorum mutationem salutis causa mihi necessariam fore; ut ergo aridioribus et limitatis studiis biblicis absque taedio vacarem, altiora studia cum iisdem conjungere constituerem, codicemque Hesychii Marcianum, in quem doctissimi Morelli colloquiis avidior factus eram, evolvere incipiebam. Primum meum consilium erat praecipuas Musuri interpolationes enotare, cum ad singulas describendas tempus mihi defuturum crederem; mox vero animadvertebam, delectum (praesertim in Hesychio) difficilem esse, multa enim eaque graviora, quoniam primo adpectu parvi momenti esse videbantur, praetermiseram. Cum igitur mecum reputarem, tempus, quod eligendo et dijudicando consumebatur, singulis enotandis sufficere, simulque ad textum Hesychii rite constituendum maxime necessarium esse, ut vel minimam primigenii textus mutationem cognosceremus, consilium mutabam, omnesque et singulas, quales hic exhibentur, Musuri correctiones diligenter notabam. Hujus laboris, quantumvis molesti, jam non me poenitet; multas enim regulas criticas, quas longo et adfido librorum scriptorum studio mente infixas tenebam, hic in usum vertendi materies mihi daba-

dabatur, continuoque critici acuminis exercitio ad alia studia me praeparabam; praetereaue, cum clare nondum praevideam, quomodo schedis meis biblicis, quae ad textum versionis septuaginta interpretum restituendum haud exigui momenti sunt, critici Oxonienses usuri sint, hoc mihi saltem gratum erit, si tempus, quo Venetiis morabar, non inutiliter perierit. Romam deinde per Ferraram et Bononiam (in quarum bibliothecis etiam membranas septuaginta interpretum conferebam) revertens in itinere, variisque studiis occupatus, memoriae gratique animi causa *Epistolam criticam ad Heyne* virum ill. (cui, quo ulterius in his literis progrediar, magis magisque me obstrictum sentio) conscripsi, eamque deinde Romae imprimendam curavi: enarratur in hac epistola consilium meum de supplementis ad editionem Hesychii Albertinam edendis, additurque simul Musuri interpolationum specimen. Quod si hodie ex hoc instituto minus forte expectetur, multo mihi hoc gratius est et acceptius, quam si nimium speraretur. Monendum mihi denique est, quod non modo Lipsiensis sed et Goettingensis nuper memoratae epistolae censor locum quendam, ubi forte mentem meam minus perspicue declaravi, prave intellexerit; nam non ad solas literas A et K, ut jam videmus, cura mea se extendit, sed ad totum Hesychium, nullaue litera a Musuro mutata est, quae hic non indicata esset, nec accentuum quidem mutationem praetermisi, probe gnarus, quod ejusmodi institutum absque summa etiam in minutissimis rebus diligentia parum utilitatis haberet. Restat jam ut de horum *Supplementorum instituto* agam.

Institutum idem est, cujus in *Epistola ad H.* specimen dedi, nisi quod hic forte plus praestiterim, quam ibi promiseram; primum enim notarum consilium fuit scripturam codicis et mutationes a Musuro factas illustrandi, primam scripturam a Musuro dele-

deletam restituendi, loca, in quibus virorum doctorum emendationes codicis auctoritate firmantur, observandi, mendasque Aldinae typographicas enotandi: quae his accessere, praeter promissa sunt. Ipse libri titulus *Supplementa ad editionem Hesychii Albertinam* institutum definit, mutuatque horum librorum rationem arguit; ut ergo iis, qui editionem Hesychii Albertinam possident, haec supplementa necessaria erunt, ita et haec absque illa commode usurpari nequeunt. Cum tamen omnes harum literarum studiosi editionem Albertinam nimis pretiosam forte non possideant, curavi quoque, ut cum altera quavis editione adhiberi possint: hinc non solum columnas et lineas Albertinae singulis glossis praenotavi, verum et glossas integras, quales in editis leguntur, sub MS. aut MVS. repraesentavi.

In primis literis voces minus dextre abbreviatae sunt, quam in sequentibus, primae enim literae, quales in bibliotheca Marciana exscriptae erant, servatae sunt; commodiori deinde ratione reperta, textum denuo describere instituebam, ex quo apographo sequentes literae impressae fuere: tempore et usu peritus quisque animadvertet, qua diligentia omnia descripta sint, quaque typis expressa. In ipso textu post severiora examina ne unum quidem vitium typographicum deprehendo; quod solum, ut spero, opus solide eruditae commendabit. In notis pauciores menda oculos meos effugere, quibus, cum leviores sint, humanus lector ignoscet; duas solas, quae graviores esse videntur, hic memorabo: p. 88. 6. ἀναστρώσεις, id est ἀναστρώσεις. pro ἀναστρώσεις, id est α. p. 289. 18. Ne πόνιμος. pro An π.

Quae a Musuro deleta sunt, uncis [] inclusi. Signa Musuri † et □ retinui, illud locum indicat, quem pro vix corrigendo habuit, hoc lacunam; prius a typotheta Aldino per asteriscum * expressum est, posterius omisum. Sunt et alia signa, quorum
b in

in *Epist. ad H.* memini, quaeque a recentioribus ad glossas dubias et obscuras adpicta videntur: haec vero, cum critico parum profint nec lumen adferant, neglexi. Tertia quadam manu nonnulla in margine adjuncta sunt, quae vel a Musuro deleta sunt, vel a typotheta textui inserta: omnia haec suis quaeque locis notavi. Compendia codicis, quorum cognitio critico necessaria est, in tironum gratiam servavi; plerisque enim, qui humanioribus studiis vacant, occasio deest libros scriptos evolendi, quorum scripturam nisi criticus ob oculos et in mente habuerit, nunquam firmis gressibus incedet; proinde etiam librorum scriptorum intuitus critico idem est, qui antiquario intuitus monumentorum, sine quo multa saepe acute videbit, deque iis erudite et ingeniose differet, at veritatem non adsequetur. Eodem denique consilio vitiorum origines explicavi, nec dubito, quin juvenes, qui ad studia critica se adcingunt, aliquam exinde utilitatem percipiant; minutiarum vero, sine quibus in re critica nihil praeclari nihilque veri peragitur, neminem taedeat; atria sunt (ut ita dicam) tetra et horrida, per quae initiandi ad sanctiora mysteriorum adyta penetrare debent.

In re critica sola rei veritas me ducit, nec ulla criticorum auctoritas me commovet; si vera via incedant, sequor; sin minus, discedo, mihi que viam facio. Primam scripturam nunquam muto, nisi ubi necessitas urgeat; si mutem, eandem (quantum fieri potest) presse sequor. Vitiosa potius intacta relinquo, quam immaturo consilio aut falso emendare, raroque emendo, nisi ubi parum dubii relinquatur, me primam scripturam restituisse: hinc hariolationes et conjecturas, quae ingenii vel eruditionis causa in chartas conjici solent, omnes parvi facio; solam enim veritatem cum utilitate unitam criticus ubique spectare debet.

In Musuri criticam severior fui ea mente, ut ex ipsius virtutibus et vitiis regulae critices saniores dilucidarentur adcuratiusque definirentur: quo studio plus me profecisse profiteor, quam commentationibus criticorum hodiernis, in quarum nonnullis superfluae librorum citationes, vana eruditionis prodigalitas ingenique lusus lectori acuto taedium adferunt, mentemque et studia suffocant. In primis literis parcior in notando fui, quam in ceteris, varios enim Musuri errores in *Epist. ad H.* adtigeram; quae vix repetenda duxi, cum talia sint, ut peritus quisque absque hac epistola aut eadem mox inveniat, aut meliora forte substituatur. Timebam quoque, ne opus nimium excresceret, praesertim cum in sequentibus multa haberem monenda, stadiumque longum esset; primum ergo lentis passibus decurri, ne versus metam anhelitum et vires perderem. Primae denique literae majori mentis nisu et studio a viris doctis elucubratae sunt, quam reliquae, unde critico rarior nova detegendi opportunitas: in his vero quid eruditio cum acumine critico unita valeat, unusquisque forte mirabitur, quaeque antea pro meris conjecturis habebantur in vera et genuina transformata esse, summa cum voluptate inveniet. In solo A loca dubia et mendosa, quorum scripturam, etsi a Musuro non mutata sit, eruditiores forte cognoscere optarent, ex codice saepius enotavi, quod, cum nimis longum esset, et a nonnullis forte supervacuum videretur, in reliquis literis praetermisi, paucioribus locis exceptis, quae majoris momenti sunt et in notis singulatim memorantur.

Varias Hesychii glossas ex Cyrilli, Stephani et Theodori, aliorumque Glossariis biblicis, iatricis quoque et botanicis Glossis Mss. restitui et illustravi. Omnia haec in uno solo codice, quem cel. Cajetanus Marini (archii Vaticani praefectus) possidet, continentur; ipse codex, ut jam in nota quadam indica-

dicavi, membranaceus est, manu eleganti exaratus et saeculi decimi, at mendosissimus; ideoque glossae (nisi ubi errores ambigui fuerint) quales a me emendatae sunt, repraesentantur, ne tempus et charta inutiliter perderentur. Cyrillum Marinum Bremensi, qui a Bielio laudatur, interdum plenior, interdum quoque inferiorem deprehendi: diversitas forte exinde oritur, quod codicum archetypa (ut in Hesychio factum vidimus) diversis additamentis in margine adaucta fuerint et interpolata. Cyrillum Marinum nunquam cito, nisi ubi a Bielio Bremensis aut non citatur, aut minus plene et mendose.

Post novas has circa Hesychium curas nova ejusdem editio multis forte necessaria videbitur, nec deerunt, qui ejusmodi incepto pares se sentient. Nuper vero magna cum voluptate percepi, quod eruditissimus *Beck* (celeber literarum G. in universitate Lipsiensi professor) ad novam Hesychii editionem animum et curas jam diu adplicuerit, novis subsidiis criticis, quae multis inde ab annis congefserit, instructus: de qua utique egregia quaevis sperari debent. Existimo tamen, integrum Photii Lexicon, quod inter omnia veterum Lexica (si ex fragmentis judicare liceat) maximum Hesychio lumen adferret, omnino expectandum esse, vellemque, ut conterranei mei, a quibus jam diu speratur, hunc literarum Graecarum thesaurum quam primum in lucem proferant, nec tenebris eum occultari diutius patiantur. In his, quae p. 705. 9. leguntur: sic et *Antiphanis* $\kappa\iota\theta\alpha\gamma\omega\delta\epsilon\varsigma$ primum ex hoc loco in lucem prodire videtur. memoria nimis fidebam; *Antiphanis* $\kappa\iota\theta\alpha\gamma\omega\delta\epsilon\varsigma$ ex *Deipnosophista* innotuit.

Dum, Lector erudite, laboribus meis frueris, memor esto, quod absque insigni humanitate *Morelli*, bibliothecae d. Marci custodis, codex Hesychii Venetus nocte sepultus diu adhuc jacuisset. Vale.

Ἡ σ ύ χ ι ο ς

γραμματικὸς Ἀλεξανδρεὺς

Εὐλογίῳ τῷ ἐταίρῳ χαίρειν.

M S.

M U S.

T. 1. p. 1. l. 5. Ἀππίων.

p. 2. l. 9. καὶ παρὰ τοῖς ι.

— l. 11. ὥστε παρέλιπεν.

— l. 25. Εὔπαινον μὲν ἐγ.

— l. ult. αὐτῶν παραδραμεῖν.

p. 3. l. 11. πλεονέκτημα δ' αὐ-
τός.

— l. ult. ταῖς παροιμίαις.

p. 4. l. 12. ἀναμείλικτον Φ.

p. 5. l. 11. εὐρεῖς εἶκελος.

— l. 12. ὁμοίως εἶναι — ἀν-
θρώπῳ ὁμοίως.

Α.

col. 1. l. 2. αἶ πάντα συναγεί-
ρας.

c. 3. l. 4. γελωτα δηλοῖ. αἶ. Φ.

c. 4. l. 3. ἀνάνδρον. αἶ αἶ σχετλ.

c. 5. l. 7. Ἀαδεῖν· ὀχλεῖν.

c. 6. l. 1. Ἀαδαν· ἐλ.

Ἀπίων. ¹⁾

καὶ τὰς π. τ. ι.

ὥστε ἡμᾶς εἰδέναι, π.

Ε. μὲν οὖν ἐγ.

αὐτῶν μὴ π.

πλεονέκτημα, ταῦτα δ'
α.

ταῖς τε π.

ἀναμίλλητον Φ. ²⁾

εὐροις ἀν ε. ³⁾

ὁμοιος, ὡς ε. — ἀνθρώ-
πῳ ὁμοιος.

αἶ παντα ξυνάγειρας.

γ. δηλοῖ.

Α. τὸ Φ.

ἀνάνδρον.

Ἀ αἶ σχ.

Α. ὀχλεῖν.

Ἀαδεν· ἐλ. ⁴⁾

c. 6.

1) Ubique.

2) Lectio Aldina a typotheta est.

3) In Aldina sphalma typothetae.

4) Cfr. VV. DD.

c. 6. l. 1. Ἀάθης ἥμ. ἐβλ.
Ἀάθεκτον α.

Ἀάθης ἥ. ἐβλ.
Ἀάθικτον α.

— 1. 6. Ἀάλιον ἄτεκτον. ⁵⁾

Ἀάλιον ἄτακτον.

— 1. 8. Ἀαμῆς χρ.

Ἀάνης χρ.

c. 7. l. 6. Ἀασάμην ἐβ. π.
ἐπές. ⁶⁾

Α. ἐβ. περιέπεσον.

Ἀάσατο ἐβλάβην.

Α. ἐβλάβη.

[Ἀάθης ἐβλάβης.]

Ἀασήφρονι βλαψή-
φρονι, φρ. αἰαὶ γὰρ
τὸ βλ.

Ἀεσίφρονι βλαψίφρονι,
φρ. αἰσαὶ γὰρ τὸ
βλ.

Ἀάσαψο ἐβλαψας.

Α. ἐβλαψαν.

c. 9. l. 2. Ἀβακίμων αλ.

Ἀβακήμων αλ.

Ἀβακῆσαι ἀγν. ἀμα-
ράντων.

Αβ. ἀγν. ἀμαρτεῖν.

c. 10. l. 3. Ἀβαι περὶ τὴν
Φωτιδάταπον, οὐ μ.
Ἀπόλλωνος ὅσαβαίου.

Ἀβαι περὶ τὴν Φωκίδα
τόπος, οὐ μ. Ἀπόλ-
λωνος Σαβαίου. ⁷⁾

c. 11. l. 5. Ἀβακι, ἀγελαί-
σωνες. ⁸⁾

Αβ. ἀγ.

— 1. ult. Ἀβάκω ἀγκινοί. Σ.

Ἀβακοάγκινοί. Σ. ⁹⁾

c. 12. l. 6. Ἀβαντα. π. πλ.
Π. ἐνθα ἱερὸν Ἀπόλ-
λωνος.

Ἀβαντα. π. πλ. Π. ε.
ἱερὸν Ἀπόλλωνος.

[Ἀβαντες, οἱ Εὐβοεῖς
καὶ κολοσσοὶ νεκροί.]

Ἀβατος.

Ἀβατος.

c. 13. l. 4. Ἀβαρβαρέη. ἐνό-
ματα νυμφ. . . , ¹⁰⁾
πολλὰ rel.

Α. ὄνομα νύμφης, π. rel.

c. 13.

5) Sic prima manu.

6) Sic.

7) Cfr. VV. DD. In ὅσαβαίου duae priores litterae ex fine praecedentis vocis repetitae sunt.

8) In Aldina vitium typothetae.

9) Vid. Epist. crit. ad Heynium.

10) Scripturae compendium erasit.

- c. 13. l. 10. Ἀβαρκνα κόμα Ἀβαρκνα κόμα οὕτω
τὲ M. ¹¹⁾ M.
- c. 14. l. 4. Ἀβασάκτως δ. ¹²⁾ A. δ.
— l. 9. Ἀβαστυν ἀκιν. ¹³⁾ A. ἀκιν.
— l. 15. Ἀβδης. μ. παρ Ἀβδης. μ. π. Ἰππώνα-
Ἰππόνακτι. ἀβδιοῦ κτι.
μ (sic) Ἀβδιοῦ. ἐμοῦ δ. ¹⁴⁾
ἐξ δούλος ἐ.
- c. 16. l. 6. Ἀβηροῦσι διδοῦσιν. Ἀβηροῦσιν ἀδουσιν.
Ἀβής α. α. ἀσύνετος. Ἀ. α. α. ἀσύνετος, ἀνόη-
τος.
Ἀβήσση, ἐπινοεῖ, ἀνόη- Ἀβήσσει ἐπινοεῖ.
τος. ¹⁵⁾
- Ἀβί. Ἀβί.
— l. 10. Ἀβια οὐ β. ἢ β. Ἀβια οὐ β. ἢ β. οὐκ ἔχ.
οὐκ ἔχοντά. οὐ βί- Ἀβιοι οὐ βιαιοι.
αιοι.
- c. 17. l. 10. Ἀβιος πλ. ὡς A. πλ. ὡς A. ἐν ἀλη-
θ (sic) θία.
Ἀντιφῶν ἐν ἀλή
- l. ult. Ἀβίωτον κ. αἰ- A. κ. ἀηδῆ.
δῆ. ¹⁶⁾
- c. 18. l. 1. Ἀβλαβύνιον σ. — A. σ. — ἐκ βίβλων πρὸς
ἐκ βίβλων καθ. καθ.
- l. 4. Ἀβλαξ λαμπρῶς A. λαμπρὸς, ὡς K.
¹⁷⁾ K.
- l. 7. Ἀβλαντος ἀνυπ. Ἀβλαυτος α.
Ἀβλέματοι αἱ. Ἀβλέματι αἱ.

A 2

c. 19.

11) Vid. Epist. crit. ad H.

12) Sic ms. ut in Aldina.

13) Ut in Aldina.

14) ἐμοῦ a typoth. est. Vid. Ep. crit.

15) ἀνόητος ex marg. male insertum erat, quod Musurus loco suo reposuit.

16) Sic prima manu.

17) Prima manu.

- c. 19. l. 6. Ἄβλητος· ἄτρ. ἐκ βόλου. A. ἄτρ. ἐκ βέλους.
 — l. 11. Ἀβιλίσμαστον· A. ἄψ.
 ἄψ. ¹⁸⁾
 — l. 12. Ἀβλόπες· ἄβλ. Ἀβλόπες· ἄβλ. K.
 Κρήτες.
 ἀλογεῖ, σπ. M. Ἀβλόει· σπ. M.
 c. 20. l. 1. Ἀβλοή, σπενδε. M. Ἀβλόει· σπ. M.
 — Ἀβολήτορες· μ. ἀνηλα- Ἀ. μ. ἀνηλλαχότες.
 χότες.
 c. 21. l. 2. Ἀβολον· ὄνομα A. ὁ. στ.
 στοιχείου. ¹⁹⁾
 — l. 4. Ἀβοτοί· αἱ μὴ κα- A. αἱ μὴ κατανεμεμημέ-
 τανεμημένα β. να β. ²⁰⁾
 — l. 13. Ἀβουτον· τὴν οὐ- A. τὴν δουλείαν. A.
 λίαν. A.
 Ἀθραδούλη· π. Ἀβραδούλη· π.
 c. 22. l. 2. Ἀβραβαίνων· τρ. Ἀβρά βαίνων· τρ. ¹⁾
 — l. 9. Ἀβρανίδας· κροκρο- A. κροκρωτους. A.
 τους. A.
 — l. 12. Ἀβρίζεσθαι· ἄβρά- A. ἄβρύνεσθαι, κ.
 βεσθαι, κ.
 — l. ult. Ἀβρικτον· δύσκο- A. δύσκωφον ὕ.
 φον ὕ.
 c. 23. l. 5. Ἀβροδίατος· τρ. A. τρ. τὸν β. ²⁾
 τὸν βίον.
 c. 24. l. 8. Ἀβροτάζωμεν· A. ἀμάρτωμεν. ἀμφ. ὅ-
 ἀμάρτωμεν. περ rel. ³⁾
 Ἀμφωδῆσωμεν. ὅπερ rel.

c. 25.

18) Ut in Aldina.

19) Ut in Ald.

20) Reduplicationem omissam ubique fere inserit.

1) Cf. VV. DD.

2) Articulum typotheta omisit.

3) Separata univit. Ἀμφωδῆσωμεν, ὅπερ rel. alieno loco ex margine inserta sunt.

- c. 25. l. 3. Ἀβροτῆ· ἀβροτη· Α. ἀβροτησία.
 θεία.
- c. 26. l. 4. Ἀβρωμούντασχοι· Α. οἱ σ. βρ. — καὶ Αὐά-
 οἱ συν βρ. — καὶ χοι.
 Αὐήχοι.
- l. 14. Ἀβύρβηλον· πολυ- Α. πολύ. μάταιον.
 τ (sic)
 μα
- c. 28. l. 8. Ἀγαθίς· δεσμεῖ ῥά- Α. δέσμη ῥάμματος rel.
 ματος rel.
- l. 11. Ἀγαθοεργοί· οἱ ἐκ Α. — Σπαρτιάταις.
 των ἱππ. ἐξ. —
 Σπαρτιάταις.. γαλ- Ἀγαλμα Ἐκ. rel. 4)
 μα Ἐκάτης. rel.
- c. 29. l. 5. Ἀγάλακτος· ὕο- Α. ἡ ὁμόθηλος.
 μόθολος.
- Ἀγαλήτορα· π. Τυρηνοί. Ἀγαλήτορα· π. Τυρῆνοι.
 c. 30. l. 6. Ἀγαλλόμενος· ἀγα- Α. ἀγαλλίων.
 λίων.
- l. 13. Ἀγαθὸν ὄν, τὴν λ. Ἀγαθὸν ὄν, τὴν λ. 5)
 αἰ ε
- c. 31. l. 3. Ἀγελαῖος· ἰδ. 6) Ἀγελαῖος· ἰδ.
 Ἀγά· ἡ στρώματα. τρ. Α. ἡ. τρώματα. τρ.
- l. 16. Ἀγάλλεται· τ. γα- Α. τ. γαυριᾶ.
 βριᾶ.
- c. 32. l. 2. Ἀγαμεμνόνη. θ. Α. θιδραξατο. 7)
 — l. 9. Ἀγάμητος· ἀγ. Α. αγ. α.
 ἀβυξ. 8)
- Ἀγαμίου ζ. π. Σπ. 9) Α. ζ. π. Σπ.
 Α 3 c. 33.

4) Litteras duas erasit, ac unita separavit. Vid. Ep. crit.

5) Signum typothetam effugit.

6) Prima manu, quam Musurus deleuit.

7) Signum in Ald. omisum est.

8) Ut in Ald.

9) In Ald. περὶ pro παρὰ typothetae errore.

- c. 33. l. 2. Ἀγάνημαι· ἀσχα· Λ. ἀσχάλλω. ¹⁰⁾
 λω.
 — l. 5. Ἀγανοῖσιν· πραεῖς. Ἀγανοί· π.
 — l. 6. Ἀγανοῖς· ἰόντες τ. δ. Αἰγανέησιν ἰέντες· τ. δ.
 β. β.
 — l. 8. Ἀγάννιφον· λ. χιο- Λ. λ. χιονιζόμενον.
 νιζόμενος.
 (sic)
 Ἀγαν· εὐφροσύνη. πρ. Ἀγανοφροσύνη· πρ.
 Ἀγανέφρων· λ. φ. Ἀγανόφρων· λ. φ.
 — l. 12. Ἀγανόπιδος, π. ε. Ἀγανώπιδος, π. ε. πρα-
 πραεῖα, κ. βλ. ¹¹⁾ εἰας κ. βλ.
 c. 34. l. 15. Ἀγάρρσον· σφ. — Λ. σφ. — ἄγαν ῥοώδη,
 ἄγαν ῥοώδης.
 c. 35. l. 1. Ἀγάσσαι· φθ. Ἀγάθαι· φθ.
 — l. 4. Ἀγαθός, σ. Κ. Ἀγαθα· σ. Κ.
 Ἀγασσίς· ὁ φθ. σφαί- Λ. ὁ φθ. σφαίρα,
 ραν.
 — l. 8. Ἀγασόπερπαι. Ἀγασότερπαι. ¹²⁾
 — l. 13. Ἀγάσατο· ἐφθ. Ἀγάσσατο· ἐφθ.
 — l. ult. Ἀγάσαι· θαυμα- Λ. θαυμάζειν.
 ζειν, ἀγάλλου. Ἀγάλλου. ¹³⁾
 c. 36. l. 2. Ἀγάσσηθε· φθ. Ἀγάσηθε· φθ.
 — l. 5. Ἀγάστροφον οὔτασε Λ. οὔτασε δουρί.
 δόρυ.
 Ἀγάσει· ἄγαν τύπτει. Λ. ἄγαν τύπτει.
 ἀγαστά, ἀ ἄν τις Ἀγαστά, ἀ ἄν τις ἀγ.
 ἀγ. — Αἰσχύλος — Αἰσχύλος φρα-
 ζει. ¹⁴⁾
 — l. 10. Ἀγάτειμαι· β. Ἀγάτημαι· β.

c. 36,

10) Quod typothetam effugit.

11) Scriptum erat πραέα, καλῶς βλ. Cf. VV. DD.

12) Quod typothetam latuit.

13) Unita separavit. Ἀγάλλου ex margine est.

14) Unita sejunxit. Nullum est dubium, quin Φρυξί λε-
 gendum sit. Cf. VV. DD.

c. 36. l. 17. Ἀταύλιος μὴν.	Ἀγαύλιος μ.
c. 37. l. 5. Ἀγαρρέυεται ἐγγ. ὑπὸ ἀγγαρευτῶν κ.	Ἀγαρρέυεται ἐγγ. ὑ. α. κ. ¹⁵⁾
— l. 9. Ἀγγαρος ἐργ. — γραμματηφόρους.	A. ἐργ. — γραμματο- φόρους.
— l. 11. Ἀγγεα ἀγγία. ¹⁶⁾	A. ἀγγεῖα.
c. 38. l. 5. Ἀγγελείη, ἄγειν λειαν.	Ἀγελείη ἄγουσα λ.
— l. 9. Ἀγειν ἀπάγειν, κ. Ἀγειν, τὸ ὑ. τὸ πί- νειν. ¹⁸⁾	A. ἀπάγειν, κ. ¹⁷⁾ A. τὸ ὑ. τὸ πίνειν.
c. 39. l. 1. Ἀγγελῆς δ. — πᾶν δι' ἐνείδος φύλον. ¹⁹⁾ Ἀγγείλω ἀργείω.	Ἀγγελή δ. — Πανδίο- νίδος φυλῆς. A. Ἀργείων.
— l. 5. Ἀγγελέσκων ἡγγε- λον.	Ἀγγέλλεσκον ἡγγελλον.
— l. 8. Ἀγγίτας ο. π. π. Παγγαῖον.	A. ο. π. παρὰ Π.
— l. 10. Ἀγγλιθεὺς, ἐξ ὧν ἡ κ. ²⁰⁾	A. ἐξ ὧν ἡ κ.
— l. ult. Ἀγδιστις ἡ αὐτῇ τῇ μ.	A. ἡ αὐτὴ τῇ μ.
c. 40. l. 1. Ἀγδους ἀγγος K. ¹⁾	A. α. K.
— l. 8. Ἀγεινεν ἀγειν ἐν ν. Ἀγείπτεται ὀρᾶ. Ἀγεινεός ἡγον.	Ἀγινεῖν α. ἐν ν. Ἀγόπτεται ὀ. Ἀγίνεον ἡγον.
c. 42. l. 3. Ἀγεληδόν ἡθ. ιδίως ἀγέλης.	A. ἡθ. ιδίως ἀγέλη.

A 4

c. 42.

15) ἀγγαυρευτῶν, quod Ald. ceteraeque edd. habent, hypothetae tribuendum est.

16) Prima manu.

17) ἐπάγειν hypothetae est.

18) Sic duplici accentuatione.

19) Sic scribae imperitia.

20) Ut in Ald.

1) In Ald. Ἀγδους errore typoth.

c. 42. l. 5. Ἀγελεῖη. λαφυρα-
γώγου, καὶ ἡγουμένη
τοῦ π.

— l. 8. Ἀγ. λης. δῆμος Α. ²⁾

— l. 10. Ἀγέμεν. ἄγετε, ἀ-
γαγεῖν, ὡς τό. "Αἶας
δ' ἐκ Σαλαμῆνος ἄγει
δύο καὶ δέκα ναῦς.

Ἀγε μήν.

c. 43. l. 1. Ἀγέν. κ. — καὶ
ἡγον.

Ἀγέννητα.

— l. 13. Ἀγερ. εν. συνηθρ. ⁴⁾

— l. 16. Ἀγερούατο. ἡμ.

c. 44. l. 7. Ἀγερσικυβῆλις.
Κρατῖνος ἀνδραπέ-
τησιν ἐπιλάμπονος
τὸν α.

c. 45. l. 3. Ἀγενεῖ. α.

Ἀγενῶς. α.

— l. 5. Ἀγες, λαὸς ὁ πλου-
τῶν.

— l. 17. Ἀγη. θ. — ὡς τό.
Νῦν δέ μοι ἐν χεῖρε-
σιν rel.

c. 46. l. 3. Ἀγηλ. οιο. λαφ. ⁶⁾

Ἀγηλωμεναι. χ.

— l. 12. Ἀγηνορία. ανδρία.
— ὡς τό. Ἀγηνο-
ρίη δέ μιν ἕκτα ἐν τέ-
γεα.

Α. λαφυραγωγού καὶ ἡ-
γουμένης τοῦ π.

Ἀγελή. δ. Α.

Α. ἄγ. αγ. ὡς τό. "Αἶας δ'
ἐκ Σαλαμῆνος ἄγεν
δυοκαίδεκα νῆας.

Ἀγε μήν.

Ἀγέν. κ. — καὶ ἡγον. ³⁾

Ἀγέννητα.

Ἀγερθεν. σ.

Ἀγερώσατο. ἡμ.

Α. Κρατῖνος ἀνδραπέτη-
σιν ἐπὶ λάμπωνος
τὸν α. ⁵⁾

Ἀγενεῖ. α.

Ἀγενῶς. α.

Ἀγεσίλαος. ὁ Πλούτων.

Ἀγη. θ. — ὡς τό.

Ν. δέ μ. ἐν χεῖρεσσιν
rel.

Ἀγηλεῖοιο. λ.

Ἀγηλόμεναι. χ.

Α. α. — ὡς τό. Ἀγηνο-
ρίη δέ μιν ἕκτα ἐν
Τέγεϊ.

c. 47.

2) Litteram erasit.

3) Omissis: Αἶας δ' ἐκ Σ. rel. quae huc a VV. DD. trans-
feruntur. Exemplum e margine esse suspicor.

4) Litteram erasit.

5) Cf. VV. DD.

6) Locus erasus.

- c. 47. l. 5. Ἀγῆτης· ὁ ἱερ. ⁷⁾ Α. ὁ ἱερ.
 — l. 7. Ἀγητής· ὁ ἱερ. — ἐν Α. ὁ ἱερ. — ἐν δὲ τοῖς
 δὲ τοῖς Καρνείοις — Καρνείοις — Ἀγη-
 Ἀγητορία. ὡς ἀγῆ- τορία.
 μεθα ἔχει εἰσορόαν- Ἀγη· θάμβος. ὡς·
 τος. ⁸⁾ Ἀγη μ' ἔχει εἰσορόων-
 τα.
 — l. 14. Ἀγήτωρ· ὁ τ. Α. Α. ὁ τ. Α. θυηλῶν.
 θυικλῶν.
 c. 48. l. 13. Ἀγίοχα· ἡ. Ἀγῆοχα· ἡ.
 Ἀγιοχότων· κ. Ἀγιοχότων· κ.
 — l. 17. Ἀγιστέων· εὐσ. ⁹⁾ Α. ε.
 Ἀγιχῶ, ἡχῶ ἀγίων. στί- Ἀγηχῶ· ἡχῶ ἀγίων. ἡ
 φος, [ἡ στύφος] ἡ στίφος. ἡ συστ.
 συστ.
 — l. ult. Ἀγκάς· ἀγκ. Α. ἀγκ. ἡ ἀγκάλαις. ἀγκ-
 Ἀγκάζονται· ταῖς ἀγκ. κάζονται· ταῖς ἀγκ.
 περιελάμβανεν. περιελάμβανον. ¹⁰⁾
 c. 49. l. 3. Ἀγκαλέει· ἀναγκ. Α. α.
 καλεῖται.
 — l. 5. Ἀγκαλέω· ἀναγκα- Α. α.
 λῶ.
 Ἀγκαλειδαγωγοί· ἀγκ. Ἀγκαλιδαγωγοί· ἀγκα-
 καλείδας ἀγκ. λίδας ἀγκ.
 — l. 8. Ἀγκαλίδεσιν· ἀγκ. Ἀγκαλίδεσιν· ἀγκ.
 — l. 11. Ἀγκαλίδας ἔλκειν· Α. ἔλκ. α.
 α.
 — l. 17. Ἀγκεράτεσιν· ε. Ἀγκεράτεσιν· ε.
 c. 50. l. 6. Ἀγκλίνας· ἀνα- Α. α. ἀνοίξας. ὡς τό·
 κλίνας, ἀνοίξας. Ἀγκλίνας, πρόσθεν δὲ
 Ἀγκλίνας. ὡς τό· πρόσ- σ. σχέθον.
 θεν δὲ σάκεα σχέθεν.

A 5

c. 50.

7) Ut Aldina.

8) Locus Homericus olim ex margine archetypi loco alieno insertus fuit.

9) Aldina lectio a typotheta est.

10) Sejuncta univit. Cf. VV. DD.

- c. 50. l. 10. Ἀγκόλαι· ἀγκό- A. ἀγκόνες. α.
 nes. ἀγκοῖναι.
 — l. 12. Ἀγκόνος· τ.^{os} Ἀγκῶνος· τ.
 — l. ult. Ἀγκος· νῆσον π.¹¹⁾ A. νῆσον π.
 c. 51. l. 2. Ἀγκοτύλη· παι- A. παιδία τις ε.
 δεία τις ε.
 — l. 4. Ἀγκρινόμεναι· ἀπο- A. ἀποφηνάμεναι.
 φηνόμεναι.
 — l. 11. Ἀγκύλεαι· ἱμ. ἐν Ἀγκύλαι· ἱμ. ἐν κρηπί-
 κρηπίσιν. σιν.
 — l. 12. Ἀγκύλη· ἀκ. — A. ἀκ. — ἀγκῶνος¹²⁾
 ἀγκόνος καὶ π. — καὶ π. — κ. — κ.
 κοτάβους — κοτά- π. — οἱ δὲ καὶ
 βους π. — εἰ δὲ καὶ ἀγκυλισταὶ ἀκον-
 ἐγκυλισταὶ ἀκονι- τισταὶ εἶς.
 σταὶ εἶς.
 — l. ult. Ἀγκυλομήτεω· σκ. A. σκ. βουλευομένου.
 βουλευομένω.
 c. 52. l. 8. Ἀγκύλη χεῖρ· ἀπ- A. χ. ἀπηγκυλωμένη —
 ηγκυλωμένη — ἀπο- α.
 κοταβισμόν.
 — l. 11. Ἀγκύλως. — ἀγ- A. — ἀγκῶνος.¹³⁾
 κῶνος.
 — l. 16. Ἀγκυραί. — Σ. Φαῖ- A. — Σ. Φαίδρα.¹⁴⁾
 δραι.
 c. 53. l. 4. Ἀγκυρόβολα. — A. — ἐν τοῖς λ. — καὶ
 ἐν ταῖς λιμένεσιν — ε. ὡ. α.
 καὶ ἐνλιμένι ὡς αἰ-
 σχυήν.
 — l. 9. Ἀγκών. — καμπή. A. — καμπή.

c. 53.

11) Lectionem prima manu superscriptam delevit.

12) Correctionem Musuri typotheta neglexit.

13) Lectionem superscriptam delevit.

14) Typotheta Musuro immorigerus fuit.

- c. 53. l. 9. — παραγκῶνος καὶ
ἡ τείχεως ὑψ. ¹⁵⁾ — παρ' ἀγκῶνος
καὶ τείχεος ὑψ.
- c. 54. l. 7. Ἀγλαΐφῃ· α. Ἀγλαΐφῃ· α.
— l. 12. Ἀγλάμασι· κλάσ- A. κλάσμασιν. ἀγλαά-
μασιν. γλαόπης· πης· ὁ A.
ὁ Ἀσκλ. ¹⁶⁾
- l. 18. Ἀγλαοφώτης· A. β.
β. ¹⁷⁾
- Ἀγλαυκόν· α. Ἀγλαυκον· α.
- Ἀγλαυρίδες· μύραι π A. μ. π. A.
Ἀθηναίοις. ¹⁸⁾
- l. ult. Ἀγλαυρος· θ. — A. θ. — π δὲ A.
π δὲ A. ¹⁹⁾
- c. 55. l. 6. Ἀγλευκῆς· αἰδῆς. Ἀ. αἰδῆς.
— l. 9. Ἀγλείδια· σκ. Ἀγλίδια· σκ.
Ἀγλείτις· οἰκέτης. Ἀγλείτις· οἰκέτις.
— l. ult. Ἀγμίεις· παρα- Ἀγμιεῖς· παραθραύ-
σεις. ²⁰⁾
- c. 56. l. 10. Ἀγναμπτον· ἱμ. A. ἱμ. ἀγνεῖ· λ. ¹⁾
· γνεῖ· λ.
- l. 13. Ἀγνεῖοτε· ν. στρ. Ἀγνεῖετε· ν. στρ.
— l. 20. Ἀγνήσαι· ἀποθ. Ἀγνίσαι· α.
- c. 57. l. 2. Ἀγνίθεα· λῖαι. A. λείαι.

c. 57.

15) καὶ ἡ natum est ex βῆ Il. II. v. 702. quod Musurus male delevit.

16) Litteram initialem a scriba omisiam Musurus quidem praenotavit, at notae separationis (=) oblitus est; ex quo hypothetae error.

17) Typotheta erravit.

18) Scripturam codicis hic minus perspicuam typotheta male legebat.

19) In Ald. περὶ typothetae errore.

20) Locus erasus; lectio vero prima manu superscripta intacta est.

1) Litteram init. praefixit, at non separavit; quod typothetam saepius in errorem induxit.

- c. 57. l. 6. Ἀγνόδιμος· ἀγν. Ἀγνόδικος· αἰ.
 — l. 9. Ἀγνοεῖν· τὸ δ. — μὴ [†] Α. τὸ δ. — μὴ τίθους
 τίθους ἰδών. ἰδών.
 — l. ult. Ἀγνοπολεῖσθαι· τ. Α. τ. ὕ. ἥ. θέρεσθαι.
 ὕ. ἥ. θέεσθαι.
 c. 58. l. 16. Ἀγνώς· τῆς Αἰολ. Ἀγνώς· τ. Α.
 c. 59. l. 1. Ἀγνυτον· κτεάσ- [†] Α. κτεάσσουσιν. κ.
 σουσιν. κ.
 Ἀγνώμενα· θρ. Ἀγνόμενα· θρ.
 — l. 7. Ἀγνώσσει· δυσχεραί- Α. δ.
 ρει.
 c. 61. l. 10. Ἀγορὰ Κερκόπων· τ. Ἀγορὰ Κερκώπων· τ.
 c. 62. l. 9. Ἀγορᾶς· ἐκκλ. Α. ἐκκλ.
 Ἀγοραῖος Ἑρμῆς· οὐ- Ἀγοραῖος Ἑρμῆς. οὕτως
 τως ἐλέγετο ὄντος [†]
 — Φιλοχώρος ἐν ἐλ. ὄντος — Φιλό-
 τρίτῳ. χορος ἐν τ. ²⁾
 c. 63. l. 1. Ἀγορατυτιεῖς· αἰ. Α. αἰ.
 — l. 12. Ἀγορή· ἐκκλ. — Α. ἐκκλ. — καὶ ὁ λ.
 καὶ ὁ λόγος· Ἀγορὴ Ἀγορῇ δέ τ' αἰμείνω· —
 δ' ἐταμείνω — μέγα μέγαν δ. ³⁾
 δ.
 — l. 14. Ἀγορὴ δέ· εἰς τ. Ἀγορήνδε· εἰς τ.
 c. 64. l. 8. Ἀγος· κλαῦσμα. Α. κλ.
 — l. 11. Ἀγοστούς· ὀλέκρε- Α. ὠλέκρανα,
 να.
 — l. 15. Ἀγούστω· μ. Ἀγουστώ· μ.
 — l. 18. Ἀγραι· χ. — Δη- Α. χ. — Δ.
 μήτρας.
 — l. 21. Ἀγρακόμας· ὄρνη Ἀγρακόμα· πόρνη τ.
 τ.

c. 65.

2) In Ald. signum omissum est.

3) Ex adjuncto exemplo novum constituit articulum.

- c. 65. l. 4. Ἀγραυλῶ τὰ ἐν- Ἀγραυλα· τ. ε. τ.
 θείρω τ.
- l. 13. Ἀγραθέν· σ. Ἀγραθέν· σ.
- l. 16. Ἀγρειμάς· ἄγε δῆ. Ἀγρειμας· α. δ.
- l. 20. Ἀγρεμον· τὸν κ. — Α. τ. κ. — Α. δὲ Μυρ-
 Αἰσχύλος δὲ Μυρ-
 δ (sic)
 μή
- c. 66. l. 4. Ἀγρεύματα· σκ. Α. σκ. Εὐρ. Ἀνδρομάχη.
 Εὐριπίδης Ἀνδρό-
 με...⁴⁾
- Ἀγρεται· π. Κ. Ἀγρέται· π. Κ.
- l. 19. Ἀγρ...θαι· συνε- Ἀγρῆθαι· σ.
 πεσθαι.⁵⁾
- c. 67. l. 6. Ἀγριαμπη...,⁶⁾ Ἀγριαμπη· ἡ βρυονία.
 ἡ βριον...,⁷⁾ βοτ. β.
- l. 9. Ἀγρίανες· τ. — χ. Παι-
 ρας...αιόνων.⁸⁾ Ἀγριᾶνες· τ. — χ. Παι-
 ὶ ονων.
- Ἀγριαν· αἰ..., αἰκ.⁹⁾ Ἀγριανιαῖον· αἰκ.
- l. 14. Ἀγρίδιον· κ. — π Α. κ. — π Α.
 Αἰτ.¹⁰⁾
- l. 19. Ἀγρινοὶ· ἀγρ. — Α. ἀγρ. — π.
 παιδερέται.
- c. 68. l. 4. Ἀγριοὶ λιμένες· τ. Α. λ. τ. ἐν Ἑρμῶνι.
 ἐν Ἑρμῶνι.
- l. 6. Ἀγριον· γ. ἐπὶ Θη- Ἀ. γ. ἐπὶ Θηρίου·
 ρίου συν, ἀγριον ἀργ. Σὺν ἀγριον, ἀργ.
 c. 68.

4) Compendium fini vocis annexum ως denotat.

5) Litterae deletae videntur esse ει.

6) Compendium litt. λος delevit.

7) Locus erasus.

8) Litteram erasit.

9) In medio vocis litteram delevit; compendium quoque fini affixum parum perspicuum est, potius enim litteras ης aut ως quam ον indicare videtur.

10) In Ald. περι typosetae errore, et ipsa compendii, quo et παρὰ scribitur, ambiguitate.

- c. 68. l. 6. — αἰγμητόν. κατ' — αἰχμητόν. κατ'
ιδίαν δὲ ο. κ. — πα- ιδίαν δὲ ο. κ. — πα-
τρὸς δὲ Θ. τρὸς δὲ Θ.
— l. 15. Ἀγριοψορία· ν. καὶ Ἀγριοψωρία· ν. καὶ ἀ-
ἀγριολιχῆναι. γριολειχῆναι.
— l. ult. Ἀγρίφη· ὑποχηά- Α. ὑποδοχή. ἄμη. σκά-
μης σκαφή. φη.
c. 69. l. 1. Ἀγρίφος· γ. — Α. γ. — Ὀλυμπιάσιν.
Ὀλυμπίσιν. Ἀγρέθαιρα· β. ¹¹⁾
— l. 3. γρόθαιρα· β.
— l. 7. Ἀγρολετείρη· τὸν α̃. Ἀγρολέταιρα· τ. α̃. ¹²⁾
— l. 9. Ἀγροιω̃ται· ἀγρ. Α. ἀγρ. — οἱ ἀντιδιε-
— οἱ ἀντιδιέστελλον στέλλοντο πρὸς τ.
πρὸς τοὺς Ε. Ε.
— l. 11. Ἀγροϊτία· ἀγρ. Ἀγροϊτιά· ἀγρ.
c. 70. l. 3. Ἀγρόστη· β. — Ἀγρώστη· β. — λόχος
^χ ^ε ¹³⁾
λό' ἐκαλεῖτο.
— l. 10. Ἀγρούαι· ἀγρ. Ἀγρούαι· ἀγρ. ¹⁴⁾
— l. 13. Ἀγροπηγή· π. ¹⁵⁾ Ἀγροπηγή· π.
c. 71. l. 4. Ἀγρώσσει· θ. Ἀγρώσσει· θ.
Ἀγρωεύοντες· ἀγρ. Ἀγρώσσοντες· α̃.
— l. 8. Ἀγρωστήναι· Ν. Ἀγρωστήναι· Ν.
— l. 11. Ἀγρωστι· ε. Ἀγρωστις· ε.
Ἀγρας· ἄμφοδα. Ἀγρας· θήραν.
Ἀγυιάς· ῥύμας, θήρας. Ἀγυιάς· ἄμφοδα, ῥύμας.
c. 71.

11) Signum separationis a Musuro omissum typothetae imposuit.

12) Primam lectionem delevit.

13) Typothetae incuria sigma fin. excidit, unde in Aldina λοχο, quod VV. DD. exercuit.

14) Supranotatam lectionem rejecit, et accentum mutavit. Cf. VV. DD.

15) Sic duplici accentu. Excidit procul dubio lit. υ, et scriptum fuit olim Ἀγροῦ πηγῇ, quemadmodum VV. DD. divinarunt.

- c. 71. l. 11. Ἀγύι^{ρε}· ἀθροίσ- Ἀγύρει· ἀθρ.
ματι.
Ἀγνία· ἀμφ. — γειτ- Ἀγνιά· ἀμφ. — γειτο-
νεία.
Ἀγνία· ἀμφοδες, ρ. — Ἀγνιά· ἀμφοδοι, ρ. —
οἱ δὲ στενωπέρ. οἱ δὲ στενωπούς.
c. 72. l. 12. Ἀγύος· ἀγύοικος. Ἀγύιος· ἀγ.
— l. ult. Ἀγυρμός· ἐκκλ. — Α. ἐκκλ. — ἀγειρόμενον.
ἀγυρόμενον.
c. 73. l. 5. Ἀγύρης· οχλ. — Α. οχλ. — σ.
συμφερτώδες.
— l. 10. Ἀγχαλέη· τ. — Α. τ. — παρὰ Ἰππώ-
παρὰ Ἰππόνεκτι. νακτι.
Ἀγχαζε· ἀ. καὶ ἀγχαίν Α. ἀ καὶ ἀγχαίθε καὶ
δὲ καὶ ἀγχα... τὸ α. ἀγχασαι τὸ α. ¹⁶⁾
— l. 15. Ἀγχε· πν. — πλη- Α. πν. — πλησίαζε.
σίαζεται.
c. 74. l. 1. Ἀγχιρῆνης· ἐγγύς. Ἀγχιρῆνης· ἐ. ¹⁷⁾
— l. 5. Ἀγχιβαθεῖν· ε. Ἀγχιβατεῖν· ε.
— l. 10. Ἀγχιβαδῶς· α. Ἀγχιβαδῆς· α. ¹⁸⁾
— l. 12. Ἀγχιαλιδάε· π. Α. π. ¹⁹⁾
Ἀγχιάλ., ἢ Ἀττ. Ἀγχιάλη· ἢ Α. ²⁰⁾
— l. 17. Ἀγχιθερμον· γεί- Α. γείτον.
των.
Ἀγχι· ε. — Ἀγχι δέ, Α. ε. — Ἀγχισβατεῖν
τὸ δ. δέ, ¹⁾ τὸ διαφέ-
ρεσθαι. Ἀγχιλά·
αί. ²⁾

c. 75¹

16) Pro scriptura erasa substituit primum ἀγχαστε, dein-
de ἀγχασαι.

17) Cf. VV. DD.

18) Primam scripturam delevit.

19) In Ald. error typothetae.

20) Exitum vocis delevit; si quid video, fuit ης.

1) Iam superflua erit ad vocem VV. DD. nota.

2) Signi separationis, ut saepius, oblitus est.

- c. 75. l. 1. Ἀγχιμάστρον· ἄμ- A. ἀμφισμένον.
φισμένας.
- Ἀγχιμαχητά· οἱ συσ- A. οἱ συστάδην μ.
τάδες μ.
- l. 8. Ἀγχίνους· σ. νιφά^λ A. σ. νηφάλιος.
- l. 10. Ἀγχίπους· ε. — A. ε. — E. Ἰφιγενεία τῇ
Εὐριπίδης ὕφιγε... ἐν T.
τῇ ἐν T.
- c. 76. l. 1. Ἀγχιστίδ., ὁ μν. Ἀγχιστίνδην· ὁ μν.³⁾
— l. 7. Ἀγχιστήναι· ἐγγύς Ἀγχι· στήναι· ἐ.⁴⁾
στ.
- Ἀγχιστήναι· σύνεγγυς Ἀγχιστῖναι· σ. ἀλλ. ἢ
ἀλλ' ἢ συνεχές. συνεχές.
- l. 13. Ἀγχοά· πηγαὶ ἐπὶ A. π. ἐπὶ Μυσίαν.
Μυ^σ
- c. 77. l. 9. Ἀγχοῦς· ῥίζα, ἢ Ἀγχουσα· ῥ. ἢ. φ. τὰ
φ. γύναια. γύναια.
- l. 11. Ἀγχουσίζεται· ἐν- A. ε. — οἶονεῖ Φουκά-
τρ. — οἶονεῖ φ. καρ... ρω.⁵⁾
ἀγχοῦ δέ. Ἀγχοῦ δέ.
- c. 78. l. 8. Ἀγω· κ. — ἐπὶ A. κ. — ἐ. ἀψ. Ἀγω δ'
ἀψύχων· Ἀγω δ' αἰθόνα σ. ἀντὶ τοῦ
αἰθόνα σ. ἀντὶ τοῦ φέρειν. φέρω.
- Ἀγωγεύς· ὁ ἱμάς. A. ἱμάς.
- l. 11. Ἀγώγημον· ὦφ. Ἀγώγιμον· ὦφ.
- c. 79. l. 3. Ἀγώγημα· φ. Ἀγώγιμα· φ.
Ἀγωγήμων· ὁ. Ἀγωγίμων· ὁ.
- l. 12. Ἀγώνη· υἱὸς κύα- A. υἱὸς κύαμος.
μος.
- c. 80. l. 10. Ἀγωνοθέτης· α. A. α, — Ἀθλοθέτης
— Ἀθλοθέτης μονα. ὁ μ.

c. 81.

3) Compendium vocis deletum est.

4) Vocis divisionem typotheta neglexit.

5) Litteram in medio et compendium in fine delevit.

- c. 81. l. 1. Τὸ Α μετὰ τοῦ Δ.
[Ἀδάμ· ὁ πρῶτος ἄν-
θρωπος, καὶ ἄνθρω-
πος ἕτερος κατὰ τὸν
ἅγιον Ἐπιφάνιον.]
Ἀδά· ἡδ.
- c. 82. l. 5. Ἀδαῖα· εἰς κ. — Ἀ. εἰς κ. — τὸν αἰδῆ
αἶδ.
τὸν αἰδῆ αἶδ.
- c. 83. l. 7. Ἀδακτ., κν. Ἀδακτῶ· κν. 6)
- c. 84. l. 10. Ἀδαμάντιον· α- Ἀ. ἀτρητάνευτον.
τρητάνευτον.
- l. ult. Ἀδαμία· τὸ αἶδ. Ἀδαμιάν· τὸ αἶδ. φ.
Φονεύειν.
- c. 85. l. 3. Ἀδαμναῖς· ἀκολα- Ἀ. ἀκ.
σταίνας.
- l. 6. Ἀδαρκῆ· β. Ἀδάρκη· β.
- l. 10. .δαξῆσαι· κνῆσαι. Ἀδαξῆσαι· κν. 7)
- l. 13. Ἀδαπάνως· λειτῶς. Ἀ. λειτῶς.
- l. ult. Ἀδασμος· οὐδένα Ἀ. ο. δ. ἐκτ. — Αἰσχ.
δεσμὸν ἐκτελ. — Ἡδωνοῖς.
Αἰσχύλος ἡδονήν.
- c. 86. l. 4. Ἀδαυρα., α. Ἀδαύρα· α. 8)
- Ἀδαχαυκναῖς· κνηκεφ. Ἀδαυχακναῖ· κνήθει κεφ.
- l. 9. Ἀδδαντήν· κινν. Ἀδδάντην· κ.
- l. 16. Ἀδε· ἡ. Ἀ. ἡ.
- Ἀδε δ' Ἐκτορ· μῦθον. Ἀδε δ' Ἐκτορι μῦθος.
- c. 87. l. 3. Ἀδεῖ., ἀργία. Ἀδεῖα· αἱ.
- l. 5. Ἀδεῖδῶ· ὦ δηλοῖ. Ἀδεῖλοί· ὦ δηλοῖ.
- l. 7. Ἀδήλητον· ὕ. Ἀδείλητον· ὕ.
- l. 9. Ἀδεῖλφέ· αἶθλ. Ἀδεῖλαιέ· αἶ.
- Ἀδεῖ· ὦ δ. Ἀδεῖλοί· ὦ δ.

6) Exitum vocis delevit.

7) Littera init. omissa.

8) Compendium in fine delevit.

- c. 92. l. 11. Ἀδηφάγοι. τ. — A. τ. — κ. διάκρ. —
 κώλων διάκρ. — ὑπὸ ὑπὲρ Εὐκρ. μ. —
 Εὐκρίτου μ. — λίχ- λύχνους, Ἀδ. — δρ.
 νους, Ἀδ. — δρομεῖς δέ τινες ἐννεβάλας
 αἰδηφ. ἐλ.
 δέ τινες ἐννεβάλας αἰ-
 δηφάγοι ἐλ.
- c. 93. l. 5. διαάλλακτος· αἶφ. Ἀδιαάλλακτος· αἶφ.
 — l. 7. Ἀδιαν· ὁδ. Ἀδειαν· ὁδ. ¹³⁾
- c. 94. l. 1. Ἀδιάρθρων· αἶ- A. αἶσημον.
 σιμον.
- l. 4. διαστάτως· χ. Ἀδιαστάτως· χ.
 — l. 7. διατάκτω· ἐν μ. Ἀδιατάκτω· ἐν μ.
- c. 95. l. 3. Ἀδικος· Ἀφροδί- A. Ἀφροδίτη ἐν Λ.
 της ἐν Λ.
- l. 5. Ἀδινά· τὰ τῷ εἴκω A. τὰ τῷ ο. μ. μ.
 μη μ.
- l. 10. Ἀδίνοιο· γόοιο, τ. Ἀδινοῖο γόοιο· τ.
- c. 96. l. 3. Ἀδιόπον· αἶ. — A. αἶ. — νεῶς φ.
 νεῶς φ.
- l. 10. Ἀδμη· ἀφανίζει. Ἀδμηλοῖ· αἶφ.
- c. 97. l. 2. Ἀδμήτόν· ¹⁴⁾ λό- Ἀδμήτου λόγον. σκ.
 γον σκ.
- l. 3. Ἀδμήτου κόρη. — A. κ. — B.
 Βένδην.
- l. 4. Ἀδμήτου μέλος· τὸ A. μ. τὸ εἰς A.
 εἰς A.
- l. 10. Ἀδόκητον· αἰφνή- A. αἰφνίδιον.
 διον.
- l. 18. Ἀδοξα· π. καὶ οὐκ A. π. καὶ αἶ οὐκ αἶν τις
 αἶν τις ἐδ. Σ. Ἀκρισιν. ἐδ. Σ. Ἀκρισίω.
- l. ult. Ἀδόξαστον· α. Σ. A. α. Σ. Εὐρυσάκει.
 Εὐρησά*

13) Cf. VV. DD.

14) Sic duplici accentu.

- c. 98. l. 7. Ἀδοσύνη· ἥ. Ἀδοσύνη· ἥ.¹⁵⁾
 — l. 10. Ἀδουσίη· α̃. Ἀδουσίη· α̃.¹⁶⁾
 — l. 13. Ἀδούλευτος· οἰκ. A. ο. ἐνὶ δεδουλευκῶς, καὶ
 ἐνὶ δεδουπῶς, καὶ μὴ μὴ παλίμπρατος.
 παλίμπρακτος.
 — l. 17. Ἀδραι., ἄπρ. Ἀδραιον· ἄπρ.¹⁷⁾
 c. 99. l. 2. Ἀδραμῶν· ὁ E. — A. ὁ E. — καὶ Ἀδραμύ-
 καὶ Ἀδραμήτιον. τιον.
 — l. 8. Ἀδραστί· πρ. i. Νέ- Ἀδραστος· πρ. i. Νέμε-
 μεσις. σιν.
 — l. 10. Ἀδράστου ἰδρ. δρῶς· Ἀδράστου ἰδρ. δρῶς·
 τ. τ.¹⁸⁾
 Ἀδράφαζους· λ. A. λ.¹⁹⁾
 c. 100. l. 1. Ἀδριστίνη· τ. Ἀδρηστίνη· τ.
 — l. 3. Ἀδριανοί· Κεντοί, οἱ A. Κελτοί, οἱ π. τὴν
 αἰ Ἀδριαν π.
 π. τὴν αὐδρίαν π.
 — l. 13. Ἀδρῶα· π. Ἀδρῶα· π.
 c. 101. l. 8. Ἀδύνατοι· οἱ ε. A. οἱ ε. κ. τριῶν π. A.²⁰⁾
 ε̃ κ. τριῶν π. Ἀττ.
 c. 102. l. 9. Ἀδώνιον· τὸ π. A. τὸ π. — ἐπιβατήριον
 — ἐπιβαστήριον — ε̃ — π. Λ.
 ε̃ π. Λ.
 c. 103. l. 3. Ἀδώνιδος· κῆποι Ἀδώνιδος κῆποι. ἐν τ. A.
 ἐν τ. A. — καὶ παντο- — καὶ παντοδαπὴν
 δαπῆ — βαράθρων — μαράθρων καὶ
 καὶ θρ. — κατακλι- θρ. — κατακλι-
 νῆσαι. νῆσαι.

c. 103.

15) Primam manum delevit.

16) In Ald. signum abest.

17) Litteram in fine delevit.

18) Typotheta erravit.

19) Compendium litterarum αζ typothetae fraudi fuit.
 Cf. VV. DD. quorum conjecturam ipsa vocis accentua-
 tio confirmat.

20) μνῶν ergo, quod VV. DD. textui inferuerunt, abest.

c. 103. l. 14. Ἀδῶσιτος· κ. Α. κ. καὶ ἀμίδωτος.
καὶ ἀμίσσιτος.

Τὸ Α μετὰ τοῦ Ε.

Τὸ Α μ. τ. Ε.

Ἀε. ἐπὶ τ.

Ἀε. ε. τ.

c. 104. l. 4. Αἰ. ἀντὶ τ. ε. — Α. α. τ. ε. — Φρ. Κον-
νῶη. καὶ — νῶη. — καὶ — δεῦρ
δεῦρο εἰς αἰ τιν' εἰς εἰς αἰ τιν' εἰς β. ¹⁾
βίον.

— l. 7. Ἀαθλον· ἔπαθλον. Ἀεθλον· ε. ²⁾

— l. 11. Ἀεθλοφόρους· ἀ- Α. ἀγωνιστάς.
γνιστάς.

— l. 13. Αεῖ· ἀκούει.

Ἀεῖ· αἰ.

c. 105. l. 1. Ἀειδεάρα, ἦδε Ἀεῖδε δ' ἄρα· ἦδε δὲ, ὦδ.
δι' ὦδ.

Ἀειδέες· αἰφ.

Ἀειδέες· αἰφ.

— l. 4. Ἀδινήτοις· αἰ.

Α. αἰ.

— l. 8. Αἰδων· αἰδῶν.

Α. αἰδων.

— l. 14. Αειζῶν· φ.

Ἀεῖζων· φ.

c. 106. l. 2. Αεικελίους· τα- Α. ταλαιπώρους.
λεπώρους.

Ἀεικές· ἀπρεπές αἰ- Α. ἀπρ. ἀκούειν.
κούεις.

— l. 10. Αεικέστερα· ἀπε- Α. ἀπεοικότα.
οἰ
εικότα.

— l. 15. Αειλαπεδίας· ἀνή- Ἀειλα πεδίας· ἀνήλια.
δια, ὡς γὰρ ἡ του εἰλη γὰρ ἡ τ. ἡλ.
ἡλ. α. α. ³⁾

c. 107. l. 2. Αημ'· ναμ' πν. Ἀεῖμεναμ' πν. ⁴⁾

— l. 10. Αείοις· ἀκούοις. Α. αἰ. ⁵⁾

B 3

c. 107.

1) Κοννῶη ortum est ex Κόννωι, jota dativi, ut in anti-
quioribus mss. fieri solet, voci affixo. Cf. VV. DD.

2) Lectionem textus deleuit.

3) Littera deleta fueritne ε an η dubius sum.

4) Litteram deletam non video. Cf. VV. DD.

5) In Ald. error typothetae.

- ε, 107. l. 13. 'Αείρεεν· ἐγείραι. 'Αείραιεν· ἐγείραιεν.
 — l. 16. 'Αείρας· ἀγείρας. 'Α. ἐγείρας.
 — l. 18. 'Αειρε· φ. πρόσφερε. Α. φ. πρόσφερε.
 ε, 108. l. 7. 'Αειρόν· ἀγρήτον. Α. α. ἀπαραιήτητον.
 παραιήτητον.
 — l. 11. 'Αείρω· ἄνω. Θῶ. Α. ἄνω ὦθῶ.⁶⁾
 — l. 21. 'Αεκαζομένη· μὴ β. 'Αεκαζομένη· μὴ β.
 — l. ult. 'Α. κήλια· ἀκ. — 'Αεκήλια· ἀκ. — πάθοι.
 πάθοι. ['Αέκητι· βέλτιον δ' ἂν τις ἀποδ. — καὶ εἰρήνης.
 ἀβουλία. παρὰ γνώμην.] 'Αέκητι· ἀβουλία. παρὰ γνώμην.
 'Αεκοντάκεοθαι· μὴ θ. 'Αεκοντάκεοθαι· μὴ θ.⁷⁾
 ε, 109. l. 11. 'Αειφροῦρος· αἰε² Α. αἰε δ. αἰεθαλής.⁸⁾
 διαμένων. αἰελάλης.
 'Αειφύγια· τὸ ε. 'Αειφυγία· τὸ ε.
 'Αείχρηστος· ο. Α. ο.
 ['Αέλλης· κάσσα ἀκου-
 σα.]
 'Αεκασσεῖ· στ. Α. στ.⁹⁾
 ε, 110. l. 3. 'Αελθρος· ν. 'Α. νοσώδης. 'Αελλα. σ.
 'Αελλα· σ. — ἀπὸ αἰ- — ἀπὸ τοῦ αἰε νο-
 νοσετὶ πνεῖν. σερόν τι πν.¹⁰⁾
 — l. 7. 'Αελλάδων ἵππων. — Α. ἵππ. — Σ. Οἰδίποδι
 Σ. ἡδυπόδι τ. Τ.
 — l. 9. 'Αελλόπος. 'Ι. — πο- Α. 'Ι. — ποδῆνεμος.
 δίνεμος.

ε, 110.

6) Litteram delevit.

7) Ex hoc loco lucidum erit, quam male interdum a scribis additamenta marginalia textui inserta fuerint.

8) Ultima vox incuria typothetae in Ald. omissa est.

9) Vocem κάσσα Musurus antea notaverat: κάσσα.
+

10) Sejuneta univit et male emendavit, Cf. Epist. crit. ad Heynium in V.

- c. 110. l. 12. Ἀελλῆσι^σ· πετώ-
μέναις. A. πετομέναις.
- c. 111. l. 1. Ἀελπτον· αῖ. — A. αῖ. — αἰφνίδιον.
αἰφνίδιον.
- l. 7. Ἀελλῶν· στρ. — ποι- A. στρ. — ποικίλλων.
κίλων.
- l. ult. Ἀένδητος, ἔπνει. Ἀένδητος. ἔ.
- c. 112. l. 7. Ἀέοισι· κομήταις. A. κομήταις.
- c. 113. l. 6. Ἀερία· ὅμ. — A. ὅμ. — Θάσον τε τὴν
Θάσσον τε τὴν ν. ν.
- c. 114. l. 1. Ἀέρον· ἀπεδερ- A. αῖ.
κάνουν.
- l. 3. Ἀερωδέστέρα· ἀφ. Ἀερωδέστέρα· ἀφ.
- l. 7. Ἀέροπες· ἔ. — Τρύ- A. ε. — Τροίζηνα.
ζήνα.
- c. 115. l. 4. Ἀέσσαμ· α. A. α. ¹¹⁾
- l. 8. Ἀεσσιφροσύνησιν· α. Ἀεσσιφροσυνῆσιν· α.
- c. 116. l. 2. Ἀετός· τ. — A. τ. — γείσσοις.
γείσσοις.
- l. 8. Ἀέχοντο· ω. A. ω.
Τὸ Α μετὰ τοῦ Ζ. Τὸ Α μ. τ. Ζ.
- Ἀζα· α. A. α.
- l. 14. Ἀζαλέασι· ξηράς. A. ξ.
- l. 19. Ἀζαπᾶ· πτησάνη. Ἀζάπα· πτισάνη.
- c. 117. l. 3. Ἀζαχῆ·, οἱ μ. Ἀζαχῆς· οἱ μ. — παρὰ
— παρὰ τὸ ζαλέον. τὸ ἀζαλέον. ¹²⁾
- l. 15. Ἀζειώταμ· ε. — A. ε. — Σοφ. Συνδείπνω.
Σοφ. σὺν δείπν.
- c. 118. l. 5. Ἀζετο· ε. — κα- A. ε. — καταζήνασκα
ταζήνασκα δαίμων δὲ δ. — Ἀλλὰ γὰρ
— Ἀλλὰ γὰρ οὐ οὐδὲ θ. μ.
θεὸν μ.

¹¹⁾ In Ald. vitium typothetae. Cf. VV. DD.

¹²⁾ Litterae deletae procul dubio fuerunt eis.

- c. 118. l. 9. Ἀζεχής· οἶμ. — A. οἶ μ. — χαλεπός.
 χαλεπότητις.
 Ἀζ. δα., Ἀζ. Ἀζειδαο· Ἀζ. ¹³⁾
 Ἀζη· ξ. — εὖρος. A. ξ. — εὖρος. ¹⁴⁾
 — l. 14. Ἀξιμοι· πνοαί. Ἀζημοι· πνοαί.
 Ἀζηνία· δ. Ἰπποθεῶν- A. δ. Ἰπποθεωντίδος φ.
 τιδὲ φ.
 c. 119. l. 1. Ἀζηῖς· τοῦ ἄρμ. Ἀ. τοῦ ἄρμ. ξ. μετα
 ξύλον μετὰ ἀζήσια Ἀζησία· ἢ Δ. ¹⁵⁾
 ἢ Δ.
 — l. 5. Ἀζηλές· δ. — ισχυ- Ἀζηχές· δ. — ισχ.
 ρόν.
 [Ἀζημοι· πνοαί.]
 Ἀζήωρα· τ. Ἀζήωρα· τ.
 — l. 9. Ἀζοίμην· ἀγ. — Εὖρ. A. ἀγ. — Εὖρ. Δίκτυϊ.
 Δικτύου.
 c. 120. l. 7. Ἀζωτος· ε. A. ε.
 Τὸ Α μετὰ τοῦ Η. Τὸ Α μ. τ. Η.
 Ἀη· ἔπνει, ἔφησα. A. ε. ἔφυσα.
 — l. 18. Ἀηδόνα· γλ. — A. γλ. — Εὖρ. Οἰδίποδι.
 Εὖρ. Ἰδύποδι. — λο- — λωτίνας.
 τίνας.
 — l. ult. Ἀηδονίς· τ. ἔνθα A. τ. ἔνθα ἦδον καὶ ἐργ.
 ἦδοναὶ ἐργ.
 c. 121. l. 5. Ἀήδων· ἢ Ἀθ. A. ἢ Α. π. Παμφυλίοις.
 λ
 π. Παμφυ
 Ἀήητον· συσπ. A. σ. ¹⁶⁾
 — l. 9. Ἀήθεσκαν· ἀσ. Ἀήθεσκον· ἀσ.
 c. 122. l. 8. Ἀήτη· πνοή. θυ- A. π. ἀναθυμιάσις.
 α
 μη

c. 122.

13) Litteras deletas non agnosco.

14) Cf. VV. DD.

15) Unita sejunxit.

16) Vitio typothetae Ἀήκτον, η enim et π ob formae si-
 militudinē facile in hoc ms. permutantur.

c. 122. l. 13. Ἀηται· ἀκ. — Λ. ἀκ. — τροφήν. Ἀη-
τροφήν. τον· π.¹⁷⁾

·ητον· π.

Ἀήτους· μ. Αἰσχ. Ἀθά- Ἀήτους· μ. Αἰσχ. Ἀθά-
μαντας. μαντι.¹⁸⁾

Τὸ Α μετὰ τοῦ Θ.

Τὸ Α μ. τ. Θ.

Ἀθαλδον· ε.

Α. ε.

c. 123. l. 3. Ἀθαλάττωτος· Ἀθαλάττωτος· α. Θα-
ἄπειρος θαλάττιος λαττίου πλοῦ.
πλοῦς.

— l. 5. Ἀθαμβες. Φρύνιχι, Α. Φρ. Ἀλκ. — γυιοδό-
Ἀλκίστιδι — γυιοδό- νιστον τήρει.
νιστον τήρει.

c. 124. l. 7. Ἀθάριοι· αἱ μὴ Α. αἱ μὴ δ.
διαπεπαρθευμέναι.

c. 125. l. 5. Ἀθέλγητι· Θη- Α. Θ. ἢ Θλ.
λάζητι ἢ Θλίβητι.

— l. 7. Ἀθελημον· ἄκοσμον. Α. ἄκοσμον. ἡ.¹⁹⁾
κ.

Ἀθέλβεται· δικθεῖται. Α. δ.

— l. 11. Ἀθεμίλιος· αἰ. Α. αἰ.

c. 126. l. 5. Ἀθερής· ὁ σίδη- Ἀθερής· ὁ σίδηρος ἀτη-
ρος. Ἀτηρής· ὅταν ρής, ὅταν Θ. — ἢ
Θ. — ἢ ἀσταχύων. ἐπὶ ἀσταχύων.

— l. 11. Ἀθέσφατον· πο- Α. πολὺ δυσπαρακ. —
λὺ παρακολούθητον Φατίσειεν.
— Φατήσειεν.

— l. 16. Ἀθετῶς· αἰ. — Α. αἰ. — Αἰσχ. Π. δεσ-
Αἰσχ. Προμηθεῖ δεσ- μῶτη.
μῶτι.

Ἀθεστος Ἐρινύς· σκ. Α. Ἐριννύς· σκ.

c. 127. l. 1. Ἀθήλως· αἰ. αἰ- Α. αἰ. ὁ γάλακτος ἄγ.
γάλακτες. αἰ.

B 5

c. 127.

17) Signum separationis omisit; hinc error typothetae.

18) Forte: Ἀθάμαντι Σ. Vid. Ep. crit. ad H.

19) Primam manum delevit.

c. 127. l. 4. Ἀθηναῖ· ε. α. Με- Λ. ε. α. Μεγακλείδη.

γακλει^δ

— l. 10. Ἀθήρ· ε. — Αἶσχ. Λ. ε. — Αἶσχ. Ν.
Νηρεῖ.

c. 128. l. 6. Ἀθηρήλοινον· τὸ Ἀθηρηλογόν· τὸ λ. —
λ. — μέρη. μέρη. Ἀθηρόλοον·
Ἀθηρόλοον· τ. τ. ²⁰⁾

— l. 7. Ἀθηρόβρωτον ὄργ. Α. ὄργ. — ἢ τὴν α. Θη-
— ἢ τὴν α. Θηραὶν ραὶν — Σ. Οδ. ἀκ-
— Σοφ. Οδ. ἀκαν-
θοπλήγει.

— l. ult. Ἀθηγῆ· α. Ἀθιγῆ· α.

[Ἀθήτευτοι· οἱ μηδενὶ
ἐπὶ μισθῷ δουλεύειν
εἴρηνται.]

Ἀθικτον· αψ.

Α. αψ.

c. 129. l. 3. Ἀθίκτορας· ἀνε- Α. ἀνεπάφους· π. — οἷον
πάφας π. — οἷον εὖρ.
εὐρύτιδες.

— l. 8. Ἀθλέβεται· διηθῆ- Ἀθλεύεται· δ. ¹⁾
ται.

— l. 10. Ἀθλεύων· κ. — Α. κ. — μοχλὸν α.
μόχλον α.

c. 130. l. 8. Ἀθμονεύς· φ. Ἀθμονεύς· φ.
Ἀθόλοτον· κ. Ἀθόλωτον· κ.

c. 131. l. 18. Ἀθροίζει· ἀνά- Α. ἀνάγαγε. ²⁾
γ. γε.

— l. 20. Ἀθρόοι· ο. π. ἀκέρ- Α. ο. π. ἀκέραιοι.
ρειοι.

c. 132. l. 3. Ἀθρόως· αἰφνη- Α. αἰφνιδίως.
δίως.

c. 133.

20) Sejuncta univit. Cf. VV. DD.

1) Lektionem textus delevit.

2) Littera deleta fuit procul dubio ω.

- ε.132.1.13. Ἀθυρόγλωσσος. Α. βλ. — ἀθ.³⁾
βλ. — ἀθυρόστο-
μος.
- 115. Ἀθυρόντας. π. Ἀθύροντας. π.
Ἀθυρών. π. Ἀθύρων. π.
- 119. ζώως. ἀζ. Ἀθώως. ἀζ.⁴⁾
ε.133.1.4. Ἀθώπευστον. ἀ- Ἀ. ἀκ.
κολάκευστον.
- Τὸ Α. μετὰ τοῦ Ι. Τὸ Α. μ. τ. Ι.
Αἰ. ψ. — ὥφελον. Αἰ. ψ. — ὥφελον.
- 1.9. Αἶα, ἀκόντιον. Ἀθ. Αἰακόντιον. Ἀθ.
— 1.11. Αἶα. γῆ. — Πα- Α. γ. — Παφλαγονία.
φλαγονία.
- 1.17. Αἰακίδα. τ. Α. τ.
- Αἰκυζ. κύλιζ. Αἰακίζ. κ.
Αἰαίη. ἡ ν. — παρὰ τὸ Α. ἡ ν. — παρὰ τὸ αἰ αἰ
αἶον αἰ τ. θρ. φθ. — τ. θρ. φθ. — πα-
παρὰ ταῖς ἀλλαῖς. ρὰ ταῖς ἀλίαις.
- ε.134.1.10. Αἰαλιάσας. ο. Αἰαλὶ ἄσας. ο.
— 1.12. Αἰαναλιτρός. α. Αἰέν ἀλιτρός. α.
— 1.17. .ιαται. καθῆναι. Αἰᾶται. κ.
— 1. ult. Αἰαυλαία. τὸ κα- Α. τὸ κατακάλυμμα.
- ε.135.1.2. Αἶαψ. ματαίως Α. μ. μ.
ματαίως.
- 1.4. Αἰμετός. αἰετός πη- Α. α. π.
γαῖος.
- 1.6. Αἰβον. κατάνες. Α. κατάντες.
- ε.136.1.9. Αἰγαίοις. θαλασ- Α. θ. † περιαγνίζουσιν.
σῶν π. αἰγνίζουσιν.

c. 137.

3) Typotheta erravit.

4) θ cum σ et ζ ob soni similitudinem saepius commu-
tatur.

- c. 137. l. 1. Αἰγαίων ἐπιτετα- Αἰγαίων. ἐπιτεταμένως
μένων ε. ε.
— l. 4. Αἶγαν. ὑποδηματω- Α. ὑποδημάτων γένος.
γέν.
— l. 8. Αἰγενέοι. α. Α. α.
— l. 13. Αἰγείρου θεά. α. — Α. θ. α. — τὰ ἱκρία ε.
τὰ ἱκρία ε.
— l. 18. Αἶγεον. ἄλωτον π. Αἰγαῖον. πλωτόν π.⁵⁾
Αἰγειροτόμοι. Αἰγειροτόμοι. ἰθαγενεῖς
Αἰθαγενεῖς τινες Ἀθ. τ. Α.⁶⁾
c. 138. l. 2. Αἰγείς. φ. Αἰγής. φ.
— l. 5. Αἰγιαλεῖς· οἱ μ. — Α. οἱ μ. — ἐν Σικυῶνι.
ἐν Σικυῶνι.
— l. 9. Αἰγιαλίδες· ὑμέες. Α. ὑμένες.
— l. 11. Αἰγίβοτος. α. βος- Αἰγίβοτον· α. βόσκειν
κειν τρ. καὶ τρ.
— l. 13. Αἶγίδα θωσανόεσ- Α. θυσσανόεσσαν. τ. ὄπλ.
σαν. τ. ὄπλ. — κρο- — κροσσῶδες.
σῶδες.
— l. 18. Αἰγίζειν· δ. — ἐν Α. δ. — ἐν Ἡδωνοῖς καὶ
ἡδονῇ καὶ ταῖς νευρί- ταῖς νεβρίδας ο.⁷⁾
δας ο.
c. 139. l. 1. Αἰγίκεραν. τηλῆς. Αἰγίκεραν. τηλῆς.⁸⁾
— l. 7. Αἰγιλῶς· α. Αἰγιαλῶς· α.⁹⁾
c. 140. l. 5. Αἰγίς· ὄπλον ἐξ Α. ὁ. ἐξ αἰγός.
αἰγού.
— l. 9. Αἶγιον· πόλις. Α. πόλις τῆς Ἀχαΐας.

c. 140.

5) Prima scriptura fuit: Αἰγεῖον· ἄπλωτον π. ut VV. DD. divinarunt.

6) Sejuncta univit.

7) Hoc ultimum typotheta non observavit.

8) Αἰγίκερας in editis a typotheta est.

9) Vera est Salmasii conjectura. Cf. VV. DD.

c. 140. l. 9. Αἰγίσκον· αἶγα Α. α. ἐκτ.¹⁰⁾
ἐκτομέαν [τῆς Ἀ-
χαΐας.]

— l. 12. Αἶγλας· ἀμφιλέας, Α. ἀμφιδέας, καὶ ψέλλια
καὶ ψέλλια τὰ π. τ. τὰ π. τ. ὕνιν.¹¹⁾
ὕνιν.

c. 141. l. 4. Αἶγλησέσι· λ. Αἶγλήεσι· λ.

— l. 7. Αἶγλης Χάριτες. π. Α. χ. π. — Χάριτας
— Χάριτας. Αἶγλης καὶ Ἡλ. ε.

Αἶγλης καὶ Ἡλίου, ε.

— l. 9. Αἶγλη, τὴν ἐπ. Αἶγλητήν· ἐπ.
Αἰγόφαγος· χήρα ἐν Αἰγοφάγος· χ. ἐν Σπ.¹²⁾
Σπ.

— l. 11. Αἶγυλῖς· αὐγός. Α. λυγός.

— l. 13. Αἶγύπτιον· ε. Αἶγυπιόν· ε.

Αἶγυπτίουσιν. α. γένος. Αἶγυπιοῖσιν. α. γένος, ἡ
γ.

Αἶγυπτης. σύντης. ὁ Α. σίντης. ἀσκαλαβώ-
καλοβότης. της.

c. 142. l. 1. Αἶγυπτία ἐν πολ- Αἶγυπτία ἐμπολή· ὠρο-
λῇ, ὄρωπος, καὶ τ. πος, καὶ τ.

— l. 4. Αἶγυπτιασμένος κ. Αἶγυπτιασμένη κ.

— l. 9. Αἶγυπτος· ὄνομα Α. ὄν. ε.
ἔθν.

c. 143. l. 1. Αἶγῶντέ, αἶγ. αἶ- Αἶγῶν τέ. αἶγ. αἶγ. ο.¹³⁾
γυπτον ὄμμα.

— l. 4. Αἶδαον· αἶδου. Ἀίδαο· αἶ.
Ἀιδιτῶ· αἶδη, ἀπὸ τῆς Ἀίδι. τῶ αἶδη ἀπὸ τῆς
εὐθείας. Ἀἰς εὐθ.

c. 143.

10) τῆς Ἀχαΐας, ex margine est, et alieno loco infer-
tum.

11) Observandum est, in codice Hesychii Marciano litte-
ras consonas in medio vocis pro more antiquioris aevi
mss. raro duplicari.

12) χ in χήρα pro Ἡρα ex pronuntiatione spiritus asperi.

13) Αἶγυπτον ὄμμα typothetae est.

- c. 143. l. 4. Ἄϊδος κυνέη. [τῆς ὀαίς] ἀθανάτόν τι ν. — ὅταν ἔλωσιν — οἱ ἀθεώρητοι γ. α. —
 — l. 17. Αἶδεν πρὸς μυρρί- νην. ἔθος ἐν τ. σ. — πρὸς αὐτὴν αἶδην. —
 — l. 19. Αἶδεν. ἐπὶ τ. ἀλ. — κοκκύζειν — μωκώμενοι. —
 c. 144. l. 2. Αἶδεν Τελαμῶνος. Αἶδεν Αἴαν παῖ Τελ. ἦν τι σκ. ¹⁴⁾
 — l. 4. Αἰδισέχων. ἴσον τὸ μάτην λ. Αἶδεις ἔχων. ἴσον τῷ μ. λ.
 Αἰδέσασθαι. τὸ ε. ὄντα Α. τὸ ε. ὄντα φόνω — [καὶ] φόνω — πε- πεφυγαδευμένον — φυγαδευμένω — ὡς ὡς εἰληφότα.
 — l. 13. Αἰδέσσηται· αἶδε- Α. αἶδ. —
 — l. 15. Ἀιδήλως· ἀφανη- Α. ἀφανιστικῶς.
 — l. 18. Ἀιδήφρων· αἰσχύν- Α. αἰσχυντηλός.
 — l. ult. Ἀιδνον· μέλαν. — Ἀιδνόν· μ. — τὸν ὠκ. π. αἶδ- αἶδνόν. ¹⁵⁾
 νον.
 c. 145. l. 4. Αἰδοίει, νικ. Αἰδοίη νικ.
 Αἰδοῖ ἄκων. νικ. τῇ αἰ- Αἰδοῖ εἰκων. νικ. τῇ αἰδοῖ.
 δῶ.
 — l. 8. Ἄϊδος. εἰς αἶδου. Α. εἰς α.

c. 145.

14) Cf. VV. DD.

15) Compendium vocis ὠκεαν" typositam effugit, unde Ald. lectio.

c. 145. l. 8. Αἰδοῖος· δίκαιος. Ἄιδος κύνει· νέφος τὶ
τίμιος. σκότους.

Ἄιδος, κύνειον νέφος τὶ Αἰδοῖος· δίκαιος. τίμιος.
σκό...¹⁶⁾ αἰδοῦς ἄξιος. καὶ
Αἰδοῦς ἄξιος. καὶ ἐπὶ ἐπὶ τοῦ αἰδ.¹⁷⁾
τοῦ αἰδ.

c. 146. l. 3. Αἰδῶς, βωμός. Αἰδοῦς βωμός. Αθ.
Αθ.

— l. 7. Αἰδεῖ· ἀπ. Ἄιδεῖ· ἀπ.

Ἄιδεοί· α. ἰὼν τευκρ Α. α. Ἰῶν Τεύκρω.¹⁸⁾
Ἄιδεοφῶντι· ἀνδρῶν ἀ- Α. αἰδερίων ἀναιρετικῶ.
ναιρετικῶν.¹⁹⁾

— l. ult. Ἄιδρυτον. κ. Κρα- Α. κ. Κρατῖνος, ἐριφίοις
τῖνος, ἐριφίοις οἰκοῦ- εἰκασί φ.
σι φ.

Ἄιδρυτον κακόν. ἄλλοις Α. κ. ἄλλοις κ.²⁰⁾
κ.

c. 147. l. 13. Αἰδῶτατον· τει- Α. ταχίονα.
χίονα.

c. 148. l. 4. Αἰεὶ· αἰ, δ. — Α. αἰ, δ. — Αἰεὶ τοι φ.
Αἰήτοι φίλον ἐστὶν ε. ε. ε. — μάλα κεν
— μάλα καὶ β. β.

— l. ult. Αἶσες· ἐπ. ἐκοιμή- Ἄϊες· ἐπ. ἐκοιμήθης.
θη.

c. 149. l. 1. Αἰενέων ἐρχ. — Αἰεὶ νέον ἐρχ. — ὥς δο-
ὥς δοκῶν αὐτὰς κ. κείν α. κ.

— l. 8. Αἰέσκοντο· κυλίζον- Α. ηὐλίζ.
το.

c. 149.

16) Compendium scripturae delevit. Cf. VV. DD.

17) Talis confusio in textu ms. ut plurimum ex male in-
sertis oritur. Musurus voces sagaciter ordinavit.

18) In Ald. error typothetae. Lectio superscripta dele-
ta est.

19) VV. DD. verum divinarunt.

20) Haec, ut in Aldina, a praecedentibus divulgata sunt.

c. 149. l. 10. Αἰέν· δ. ἐπαιθά- A. δ. ἐ.
νεοθαί.

[Αἰέν δέ. ἤκουεν δέ.]

Αἰετόν· κάνθαρος μ. — Αἰετόν κ. μ. — τέ γάρ
τά γάρ ὅτα τοῦ α. ὡς τοῦ α.

— l. 13. Αἰετός αἶθων. ὁ ἐν- A. α. ὁ ἐνθ. καὶ π. —
θερος καὶ π. — γεί- γείσσω.
σων κ.

— l. 16. Αἰέω· τῷ ἑαυτῷ. Αἰεωῦτῷ· ἑαυτῷ.

Αἰεζέρετοι· αἴ ἐ. Αἰ ἐζαίρετοι· αἴ ἐ.

c. 150. l. ult. Αἰήσυλον· ἀνε- A. ἀνεμον κ.
μον [οὐ] κ.

c. 151. l. 2. Αἶθ' ὄφιλες. εἶθ' A. ὄφειλες· ε. ὠφειλες.
ὠφειλες.

— l. 5. Αἶθάλα· σπ. Αἶθάλη· σπ.

c. 152. l. 2. Αἶθέρος· α. ἡ ὑπὸ A. α. ἡ ὑπὲρ τ. α. ο.¹⁾
τὸν αἶρα ὄντος.

— l. 4. Αἶθέρα· ἐμπ. ἐπὶ A. ἐμπ. ἀπὸ τ. α.
τοῦ α.

— l. 8. Αἶθερονόμων· τ. — Αἶθ. τ. — ἐχ.
ἐχόντων.

[Αἶθη. νύμοι. καὶ ἔτι
ἐμοί.]

Αἶθήρ· ὁ ὑπὲρ τ. A. ὁ ὑ. τ.

Αἶθήρ· π. Κρ. Κλεοβου- Αἶθης· π. Κρ. Κλεοβου-
λῖνες. λῖναις.

— l. 14. Αἶθινες. καπνὸς ὁ A. κ. ὁ δρ.
δρ.

— l. 16. Αἶθιοπία· ἡσαθρά- A. ἡ Σαμοθράκη.
κη.

— l. ult. Αἶθιοπεῖς παῖδα. Αἶθιοπαῖδα. τὸν Δ.²⁾
τὸν Δ.

c. 153.

1) In Ald. ὄντας errore typothetae.

2) Primum emendaverat: Αἶθιοποῦς παῖδα. quod mox
delevit.

c. 153. l. 3. Αἰθιοπίς· φιλο-
μόδης π.

Α. Φλομάδης π.

Ἰ
Αἰθρια. Κρ. Ἡλιαῖσιν.
ὑπερμορίους.

Α. Κρ. Ἰλιαῖσιν· ὑπερβο-
ρείους αἰθρια τιμ.

Αἰθρια τιμ. — τινος
πατρῆιον ἀγ. — ὑ-
πὸ στέγην.
ποστέγειν.

— τινὰ πάτριον
ἀγ. — ὑπὸ στέγην.

Αἰθίοψ. ὁ Λ. μέλαν ἢ
τὸ κερ.

Αἰθοψ. ὁ Λ. μέλας ἢ διὰ
τὸ κερ.

— l. ult. Αἰθοκας. φυλα-
κταίνας.

Α. Φλυκταίνας.

c. 154. l. 2. Αἰθωνα. μ.

Αἰθωνα. μ.

Αἰθουμένου· κ.

Αἰθομένου· κ.

— l. 12. Αἰθούσης. τ. —
ἥλιον αἰθούσαις. λ.

Α. τ. — ἥλιον.

Αἰθούσαις. λ.

c. 155. l. 3. Αἰθρη. α. — Πι-
θέως θ.

Α. α. — Πιτθέως θ.

Αἰθρηγενεῖς· ε. ποιῶν-
ται.

Αἰθρηγενεῖς· ε. ποιῶν-
τες.

— l. 18. Αἰθύσσειν· ἀνασείειν.
Σ.

Α. ἀνασείειν. Σ.

c. 156. l. 5. Αἰκάλει· σ.

Αἰκάλει· σ.

— l. 7. Αἰκάλος· κ.

Αἰκάλος· κ.³⁾

Αἰκεον. εἰάν πως.

Αἰκέν πως· ε. π.

Αἰκὲ, εἰάν. τ.

Αἴκε· εἰάν. τ.

— l. 13. Αἰκεπιθήνα. εἰάν
πιθεῖς.

Αἴκε πίθηνα· εἰάν πεισ-
θῆς.

Αἰκεποθὲ, εἰάν π.

Αἴκε ποθί· εἰάν π.

— l. 20. Αἰκισμῶν· μαστί-
γον, πλ.

Α. μ. πλ.⁴⁾

c. 157. l. 9. Αἰκῶς· α.

Ἀικῶς· α.

c. 158.

3) Littera initiali omissa.

4) Αἰκισμῶν in editis vitium typothetae est.

- c. 158. l. 3. Αἶμα γ. σπ. Α. γ. σπ. Τ. τοι γ. — κα-
 Ταύτης τοι γ. — τὰ μὲν τὴν γενεὴν
 κατὰ μὲν τῆς γενεῆς — ὠτειλῆς.⁵⁾
 — ὀτειλῆς.
- c. 159. l. 5. Αἶμαπαν πτ. Αἶμα πᾶν πτ.
 — l. 10. Αἶμασιαί. ὡς Φρ. — Α. ὡς Φρ. — θριγκῶδες.
 θριγκῶδες. ἀπτύων ἀπὸ τοῦ οἶον ἀβ.
 ἀβασία.
- l. 12. Αἶματώσασαι Ἀ- Αἶματος ᾧσασα Ἀρηα. αἶμ.
 ρηας. αἶμ. κ. — ὅθεν καὶ ασ.
 καὶ ἀσάμεθα, ἐν ᾗ ἐν ᾗ τ. α. μινύθοντε
 τ. α. μινύθοντε ἐνεο- +
 ρεῖ. Σοφ. ἀμήλω. ἐνεορεῖ. Σοφ. Εὐμή-
 λω.
- c. 160. l. 4. Αἶματόεντα αἶ- Αἶματόεντα ἡματ.
 ματωμένα.
- Αἶματώπους α. Αἶματώπισ α.
 — l. 10. Αἶμῆραι α. Α. α.
 — l. 13. Αἶμοίδρυμοι. Αἰσχ. Α. Αἰσχ. Αἰτναίαις.
 αἰτναίαις.
- c. 161. l. 2. Αἶμονά τε κρείον- Αἶμονά τε κρείοντα τ.
 τα τ.
- Αἶμοποί α. Αἶμωποί α.
 c. 162. l. 1. Αἰνειάω τοῦ αἰω- Αἰνείαο τοῦ Αἰνείου.
 νίου.
- l. 6. Αἰνετανίκιον, τὸν τὰ Αἰνετὰ νεικείοντα. τὰ
 ἐπ. ἐπ.⁶⁾
- l. 8. Αἰνεῖν. δεινεῖν. Αἰνήν. δεινήν.
 — l. 11. Αἰνήσαιμεν κ. Αἰνήσαιμεν κ.
 — l. 15. Αἰνίζομαι θ. ε. ὁ δὲ Α. θ. ε. ὁ δὲ Κομ. δ. κ.
 Κομανός δ. κ.
- Αἰνίζηται ὑποφή Αἰνίζηθ' ὑποφήτην.⁷⁾

c. 162.

5) In Ald. Ταύτας errore typothetae, qui compendium litt. ης pro ας habuit. Cf. VV. DD.

6) Locus VV. DD. merito suspectus.

7) Musurus cum VV. DD. haec pro loco Comani habuisse videtur.

- c. 162. l. 15. Αἰνίττεται· ἀσί-
μως λ. ἀποτίνε-
ται. ⁸⁾ Α. ἀσήμεως λ. ἀποτείνε-
ται. ⁸⁾
- c. 163. l. 5. Δινόν. σημείον. Α. σημείον δεινόν. Αἰνό-
τατε Κρ. καὶ Τρώων
δ' οἰώθη — οἶομαι
αἶνον ο. ἐλθέμεν καὶ
μέχρι τ. αἶνου. ⁹⁾
- c. 164. l. 1. Αἰνομόροντα. αἶ-
νου. ἐπ. ὕμνους. Αἰνομόρον τέ.
Αἶνου· ἐπ. ὕμνου.
- l. 5. Αἰνύτω· ἀφαιρείτω Αἶνυτο· ἀφηρεῖτο. ἐμ.
ἐμ.
- Αἶνω. π. — Σοφ. Ἀλ- Α. π. — Σοφ. Ἀλκ-
μαίωνι. μαίωνι.
- l. 13. Αἶξ, αἶγα, ἢ τὴν Αἶξ ἐαυτῇ τὴν μάχαιρα.
μάχαιρα παρ. ἐπὶ
τῶν μελῶν τοῖς ἐαυ-
τοῖς ποιούντων, ἀπὸ
ἰστ. — ἀνασκαλαύ-
σασα ἀνέφηνεν —
ὄθεν παροιμία.
- c. 165. l. 4. Αἶξονεύσεσθαι κ. Αἶξωνεύεσθαι. κ.
†
- l. 8. Αἶε. τοῖς εὖρ. Αἶε. τ. εὖρ. ¹¹⁾
- l. 12. Αἰολεύς. ὁ καικίας α. Α. ὁ καικίας α.
- l. 15. Αἰόλλει· π. Αἰόλλει· π.
- c. 166. l. 1. Αἰόλη νύξ. — Α. ν. — Σοφ. Τραχι-
νίαις.
Σοφ. Τραχηνίαις.

C 2

c. 166.

8) In Ald. vitium typoth.

9) Cf. VV. DD. Miror, quod barbaram vocem τήμφον in-
tactam reliquerit, nam τήμερον, quod in editis habetur,
typothetae est.10) μάχαιρα festinando reliquit, totumque locum foede
mutilavit; in v. ἀνέφηνεν lectionem superscr. delevit.

11) In Ald. signum abest.

- c. 166. l. 3. Αἰολίη. ἡ τοῦ Α. Α. ἡ τοῦ Α.
 — l. 5. Αἰῶλις. κιθαρωδικῶς Α. κιθαρωδικὸς ν.
 — l. 9. Αἰολικὸν θ. — παρὰ Α. θ. — παρὰ Θεοκρί-
 Θεόκρητι. τω.
 — l. 11. Αἰολοθώρηξ. π. Αἰολοθώρηξ. π.
 — l. 13. Αἰόλος. π. — ἀπὸ Α. π. — ἀπὸ τοῦ αἰο-
 αἰολεῖν. λειν.
 c. 167. l. 5. Αἰόνες. αἰθ. Αἰόντες. αἰθ.
 Αἰωνήτωρ. ἐξέπευον τ. Αἰωνήτωρ. ἐξέπεσον τ. ¹²⁾
 — l. 8. Αἰουλγός. δ. Α. δ. ¹³⁾
 — l. 10. Αἰπία. πόλις ἐν Α. Αἴπεια. π. ἐν Α.
 Αἰπινόν. ὑψ. Αἰπεινόν. ὑψ.
 Αἰπιά. ὑψ. Αἰπεινά. ὑψ.
 ἴπερ. ὥσπερ. Αἴπερ. ω.
 [Αἰπινόν. πόλις Πελο-
 ποννήσου.] ¹⁴⁾
 Αἰπόλιος. αἰγονόμια. Αἰπόλιον. αἰγονόμιον.
 — l. ult. Αἰπόλος. αἰγ. — Α. α. — Αἰπόλια δέ,
 Αἰπόλια δέ, αἰ τ. αἰ τ.
 c. 168. l. 5. Αἰπύ. τὸ ὑψ. — Α. τὸ ὑψ. — ἡ π.
 ἡ πόλις.
 — l. 6. Αἰπύν. ὑψηλόν. μέ- Αἰπὺν ὄλεθρον. ὑψηλόν,
 γαν ὄλεθρον καὶ χ. καὶ μέγαν, καὶ χ.
 — l. 11. Αἰπύτιον. ὑψ. — Α. ὑψ. — Ἀρκάδος παῖ-
 Ἀρκάδου παίδων, ἥ- δων, ὅς ἦν β. ¹⁵⁾
 ρος βασι.
 — l. 13. Αἰπυτάπην. ὑψ. Αἰπυτάτην. ὑψ.
 — l. ult. Αἰρά, αἰρασταὶ αἰ Αἰρά, αἰρ. αἰ τ.
 τ.

c. 169.

12) VV. DD. conjecturam scriptura codicis confirmat.

13) In editis Αἰουλγός incuria typothetae.

14) Lectio superscripta a Musuro est.

15) ἥρος β. corruptum est ex ἥρως ἡ β. vel ἥρως καὶ β.

- c. 169. l. 8. ^{εν} Αἵρεῖς, ^{εν} δοξάζεις Αἵρειν νοεῖς. δοξάζειν ἡ γῆ.
 ἡ γῆ. Εὐρ. Φιλοκτήτῳ. Εὐρ. Φιλοκτήτῳ.
 — l. 15. Αἵρετις. ἀγαπού- Α. ἀγ. ἀγ.
 σα. ἀγ.
 c. 170. l. 11. Αἵρησάμην. ἐκ- Α. ἐξελεξ.
 λεξ.
 — l. 14. Αἶρος. ἐπὶ κ. Ἀἶρος. ἐπὶ κ.
 — l. 16. Αἰρόπιον. σκ. — Α. σκ. — κόσκινον.
 κόσκινον.
 c. 171. l. 2. Αἰρομένη. ἐπαρ- Α. ἐπαιρομένη.
 μένη.
 — l. 5. Αἰρυτώνη. ἀκ. Ἀτρυτώνη. ἀκ. ¹⁶⁾
 — l. 7. Αἶσα. μ. — ληίδος. Α. μ. — ληίδος αἶσαν.
 Αἶσα καὶ ἡ πεπρ. — Αἶσα καὶ ἡ π. —
 ἐνείκες. ἐνείκεσας. ¹⁷⁾
 c. 172. l. 3. Αἶσα. βούλει. Α. βούλει. αἰδάνεομαι
 αἰδάνεομαι. κατανοεῖ. κατανοεῖς.
 — l. 5. Ἀἰθα. ἐξέπνει. Ἀἰθα. ἐξέπνεις. ¹⁸⁾
 c. 173. l. 2. Αἴσιον. ὁμοίως. Α. ὁμ. Αἴσιμον. δ. ¹⁹⁾
 Αἴσιμον. δεξιόν. μ.
 — l. 7. Αἰσιμίδου. οἰκ. Αἰσιμίδα. ο.
 Αἰσίως. κ. δ. Εὐρ. τί . Α. κ. δ. Εὐρ. Τιμένω.
 Αἰσλαρίζαις. ἀπρ. Αἴσυλα ῥέξεις. ἀπρ.
 — l. 12. Ἀἰσοί. θεοί, ὑπὸ Α. θ. ὑπὸ Τυρρηνῶν.
 Τυρρηνῶν.
 — l. 16. Ἀἴσοντα. διασίον- Α. διασεῖοντα. κ.
 τα. κ.

[Αἴστια. ἄριστος.] ²⁰⁾

C 3

c. 173.

16) Textum delevit. Vulgata lectio typothetae tribuen-
 da est.

17) ἐνείκεσαν in Ald. typothetae est.

18) VV. DD. conjectura firmatur.

19) Separata conjunxit. Cf. VV. DD.

20) Antea emendaverat: Ἐστίασις. ἄριστον.

- c. 173. l. 16. Αἰσθήτωρ. χ. Α. χ.
 c. 174. l. 5. Ἀἰστοθεῖς. αῖφ. Ἀἰστωθεῖς. αῖφ.
 — l. 8. Ἀἰστώσας. δ. — Κό. Α. δ. — Κ. αἰστώσας π.
 ρον ἰστώσας π.
 — l. 10. Αἰθωθέντα. αῖφ. Ἀἰστωθέντα. αῖφ.
 Αἰσυιητῆρι. τῶν. Αἰσυμνητῆρι. τ. ν.¹⁾
 — l. 15. Αἴσυν., βασ. — Αἰσυμνᾶ. β. — Εὐρ. Μη.
 Εὐρ. Μηδία. δεία.²⁾
 c. 175. l. 4. Αἰσύφιος. δειλός. Αἰσύφηλος. δ.
 — l. 10. Αἴσχερος. αἰσχε. — Α. α. — μῦσος.
 μῖσος.
 — l. 16. Αἰσχυνετᾶειν. κατ' Α. καταισχύνειν.³⁾
 αἰσχύνην.
 — l. ult. Αἰσχυνεῖ. α. λ. Αἰσχύνει. α. λ. αἰσχος
 Αἴσχος. περιτίθησις. περιτίθησιν.
 c. 176. l. 1. Ασχυντελός. α. Αἰσχυντηλός. α.
 Αἰσώπου γελοῖον. οὕτως Αἰσώπου γελοῖα. οὕτως
 ἐλ. — καὶ ἐν τοῖς ἐλ. — καὶ ἐν τοῖς
 δικαστηρίοις κοινοῖς δικαστηρίοις
 ἔστιν ὅτε τῶν Αἰσ. ἔστιν ὅτε τοῖς Αἰσ.
 ἐχερ. μύθων. ἐχερ. μύθοις.
 — l. 6. Αἴταν. ἕτερον. Αἴταν. ἑταῖρον.
 Αἴτας. ἕ. Αἴτας. ἑταῖρος.
 — l. 9. Αἴται. θ. Δ. ἢ τοῖς δ. Α. θ. Δ. αἴ τ. δ.
 — l. ult. Αἴτιον. κατ' ἀρχὴν Αἴτια. τὰ κατ' ἀρχὴν
 π. π.
 c. 177. l. 5. Αἰτναί. κ. Αἰτναῖον, κ.
 Αἰτνέπωλος, ἢ Σ. — Σ. Αἰτναία πώλος, ἢ Σ. —
 ἠδύποδι ἐ. κ. Σ. Οἰδιποδι ἐ. Κ.
 — l. 11. Αἰτωλίον. τὸν Αἰ. Αἰτώλιον. τὸν Αἰτωλὸν
 τωλόνδε τῶ γ. τῶ γ.

c. 177.

1) Homerica lectio II, Ω. 347, firmatur. Cf. VV. DD.

2) Litteram in fine deletam non agnosco.

3) Lectionem superscr. praetulit, Vulgatum κατ' αἰσχ.
 hypothetae tribuendum est.

- ε177. l. 16. Αἰφρουρος. αἰ-
 θάλη Σοφοκλῆς.
 Αἰχθαλόησαν. τὴν αἰ-
 πρόσμηκτον.
 - l. 20. Αἰκμάζει. π.
 ε178. l. 2. Αἰχμαλωτίζοντα.
 εἰς δοῦλον αἰ.
 - l. 10. Αἰχμάσουσι. κατα-
 στοχάζουσιν.
 Αἶχματα. ἔχ. καλύμα-
 τα.
 - l. 14. Αἰχμή. εἰ. — ἡ πό-
 λεμος. Αἰχμαῖς δ'
 αἰχμάσουσι νεώτε-
 ροι.
 Αἰχμητής. μ.
 - l. 17. Αἰχμιπποι. π.
 [Αἰχμήτην. λόγχη, δό-
 ρυ.]
 Αἰχμόδετος. α. Σοφ.
 Αἰχμαλώτησιν.
 ε179. l. 1. Αἶψα, καὶ ὀτρα-
 λαίοισα. τ.
 Αἶψαμεν. εὐθ.
 - l. 5. Αἰ ψελλίζουσα. αἰ
 αἰσίμως λ.
 - l. 11. Αἰψηρά. τ. — ἴρι
 ταχεῖ.
 - l. 15. Αἰολιγγί. σκ.
 ε180. l. 1. Αἰών. ὁ β. — αἰῶ-
 νος λῖεος ᾧλεο. Τινὲς
 C 4
 Α. αἰθάλη. Σοφοκλῆς αἰ-
 μιχθαλόεσσαν, τὴν
 ἀπρόσμηκτον.⁴⁾
 Αἰχμάζει. π.
 Α. εἰς δουλείαν αἰ.
 Αἰχμάσουσι. κ. ὡς τό·
 Αἰχμαῖς δ' αἰχμάσ-
 σουσι νεώτεροι. Ἐχ-
 ματα. ἔχ. καλύμ-
 ματα.⁵⁾
 Α. εἰ. — ἡ πόλεμος. λόγ-
 χη, δόρυ.
 Αἰχμητής. μ.
 Α. π.
 Αἰχμόδετος. α. Σ. Αἰχ-
 μαλωτίσιν.
 Αἶψα, καὶ ὀτραλέως. τ.
 Αἶψα κεν. ε.
 Αἰ ψ. αἰ αἰσίμως λ.
 Α. τ. — ἴρι ταχεῖα.
 Αἰολιγγῇ. σκ.
 Α. ὁ β. — αἰῶνος νέος
 ᾧλεο. Τινὲς δὲ τῶν
 δὲ

4) VV. DD. vitium loci acute viderunt, verumque divi-
 narunt.

5) ὡς τό· Αἶχμ. rel. ex seq. v. Αἰχμηὶ huc retracta sunt.
 Cf. VV. DD.

δὲ τὸν νεώτερον τὸν
νοτιαῖον ἀπέδωκαν
— καὶ ὁ ἐν π. τ.
σ. μέλος. Εὐρ. δὲ
Φιλοκτίτη.

c. 180. l. 11. Αἰώρα. ε. Αθ. —
ἐπὶ Κλυτεμνήστρας
καὶ Αἰγ...., οἱ δὲ,
ἐπὶ Ἡρίνῃ Ἀλ.

— l. 16. Αἰωρήσας. ε.

Τὸ Α μετὰ τοῦ Κ.

Ἀκα. τὸ ο.

c. 181. l. 3. Ἀκαδημία. λ. —
ὁ Κεραμεικός.

— l. 17. Ἀκέρεος. ἄκ.

c. 182. l. 6. Ἀκακίαγος. —
ὁμῶς δ.

— l. 9. Ἀκακοίμεθα. λυπού-
μεθα.

— l. 11. Ἀκαλαυρόπισ. κ.

— l. 17. Ἀκαλαρείταιο. α.

c. 183. l. 4. Ἀκάμαντον. α.

— Ἀντήνορος — ὠνο-
μάθη δὲ ἐπὶ Ἀκ.

— l. 12. Ἀκαμπιόδρομοι. οἱ ε.
— οἷς ἀποδέδεικτο.

— l. 14. Ἀκαμπίας. ὁ εὐ-
θὺς δ.

Ἀκανός. ἀκάνθαρος ε.

— σφονδύων καὶ τοῦ

ἰχθ. Εὐρ. Τρ.

Ἀκανία. ξ.

νεωτέρων τὸν νατι-
αῖον μυελὸν ἀπέδ.
— καὶ ὁ ἐν π. τ.
σ. μυελός. Εὐρ. δὲ
Φιλοκτίτη. ⁶⁾

Α. ε. Αθ. — ἐπὶ Κλυται-
μνήστρας καὶ Αἰγί-
δου· οἱ δὲ, ἐπὶ Ἡρι-
γόνῃ Ἀλ.

Α. ε.

Τὸ Α μ. τ. Κ.

Α. τὸ ο.

Α. λ. — ὁ Κεραμεικός.

Ἀκέραιος. ἄκ.

†

Ἀκακίαγος. ὁ δ.

Ἀκαχοίμεθα. λυποίμε-
θα. ⁷⁾

Ἀκαλαυρόπισ. ἡ κ.

Ἀκαλαρείταιο. α.

Α. α. — Ἀντήνορος —
ὦ. δὲ ἀπὸ Ἀκ.

Α. οἱ ε. — οἷς ἀπεδέδει-
κτο.

Α. ὁ εὐθὺς δ.

Α. κανθάρου ε. — σφον-
δύλων. τοῦ ἰχθ. Εὐρ.

Τρ. Ἀκανία. ξ. ⁸⁾

c. 184.

6) λεος pro νέος ex forma uncialium deduci debet. ὄλεος, quod Aldina exhibet, typothetae est.

7) Scripturam codicis divinavit H. Voss.

8) Sejuncta univit, et in margine ms. ad ν. Ἀκανία signum + apposuit.

- c.184.l.9. Ἀκανθα. λ. ἡ με- A. λ. ἡ μελάμφυλλος.
λάμφυλλον.
Ἀκανθόν. ἄγναπτον. Ἀκανθον. ἄγναμπτον.
— l. ult. Ἀκαμπίλευτος. α. Ἀκαπήλευτος. α.
c.185.l.3. Ἀκαρῆ. βρ. Ἀκαρεῖ. βρ.⁹⁾
Ἀκαρές. τῶ π. A. τὸ π.
— l.7. Ἀκαρῆς. α. — ὁ οὐ- A. α. — ὁ οὐδὲ κείρα.
δὲ κ. ραι... οἷοτε ἄ- οἷόν τε ἄκ. ρ.
καριαία, ῥιπή.
c.186.l.3. Ακατάληπτον. α. Ἀκατάληκτον. α.
— l.7. .κατάσειστον. β. Ἀκατάσειστον. β.
— l.9. Ακατεύμναστον. α. Ἀκατεύναστον. α.¹⁰⁾
— l.12. Ἀντίον. τὸ ἐν ἄκ. A. τὸ ἐν ἄκ. — διοπτρεύων.
— διοπτρεύων.
— l.16. Ἀκαχέατοι. λελυ- Ἀκαχέατο. λελ. εἶεν.¹¹⁾
πημένοι.
Ἀκαχεῖται. λυπεῖται. Ἀκαχέδαται. λυποῦνται.
Ἀκαχεῖζο. ἐν ἄχῃ γ. A. ἐν ἄχει γ.
— l. ult. Ἀκαχίμενον, ἔγχ. Ἀκαχμένον ἔγχ.
c.187.l.1. Ἀκαχῦναι. α. Ἀκαχήμεναι. α.
Ἀκαχοῖτο. λ. Ἀκάχοιτο. λ.
Ἀκαανές. ἰχθ. Ἀκαάνες. ἰ.
— l.7. Ἀκέσεσθαι. θερ- Ἀκέσασθαι. θερραπεῦσαι.
σθαι.
πύειν. +
Ἀκελλεά. ε. Ἀκελλεά. ε.
Ἀκέλευθα. α. καὶ ἐν A. α. καὶ ἐν θ.¹²⁾
θυτική.
— l.11. Ἀκέλευμνον. οὐ βε- A. οὐ βεβηβός, α.¹³⁾
βηκώς, α.

C 5

c. 187.

9) Ἀκαρᾶ typothetae est.

10) In Ald. Ακατεύχναστον errore typothetae.

11) Lectionem superscr. delevit, et εἶεν in fine adjunxit.

12) In Ald. ἐνθυτική typothetae errore.

13) βεβηβός pro βεβηκός scribendi vitium est.

- c. 187. l. 18. Ἀκραιώμενον. ρ. Ἀκραιώμενον. ρ.
 c. 188. l. 7. Ἀκραιχῆς. ἀπεν. — Α. ἀπενθῆς. ¹⁴⁾
 θῆς.
 — l. 22. Ἀκραιταριοχοι. Σ. Ἀκραιτὰ οἱ ὄχοι. Σ. ¹⁵⁾
 Ἀκραιτρία, ἢ πῆτρία. Α. ἡπῆτρία.
 Ἀκραιτῆριον, ἢ πητῆριον. Α. ἡπητῆριον.
 c. 189. l. 1. Ἀκραιτράν. Φάρ- Α. Φ. Σ. ¹⁶⁾
 μακον. Σ.
 Ἀκραιτὰ, φραινεθλῶν. Α. φραινες ἐθλῶν. μ.
 μ.
 — l. 6. Ἀκραιόντο. θερ. Α. ἐθερ.
 — l. 11. Ἀκραιῶν. ἦσ. — ἀ- Α. ἦσ. — ἀκραιῶν ἦν.
 κραιῶν.
 — l. 13. Ἀκραιτά. ἐπίατοι, Α. ε. ἀκ.
 ἀκατ.
 — l. 16. Ἀκραιδεα. ἀταλεπῶ- Α. ἀταλαιπ.
 ρητα.
 Ἀκραιδεᾶται. λ. κατέ- Ἀκραιδέδαται. λ. κατέ-
 χεταί.
 — l. 19. Ἀκραιδῆς αἰσχ. Ἀκραιδία, αἰσχ.
 — l. ult. Ἀκραιδεσεν. ἀφρ. Α. ἡφρ.
 c. 190. l. 3. Ἀκραιδία. ἀλυπού- Α. ἀλυπία.
 σα.
 Ἀκραικῆς. μέγα. Ἀκραιδῆς. μ.
 Ἀκραιδιστοί. κραιδίας μ. Ἀκραιδεστοί. κραιδείας μ.
 Ἀκραιδιτον. ἀθέλεκτον. σ. Α. ἀθέλεκτον. σ.
 — l. 8. Ἀκραιληστος. ἀπ. Ἀκραιλητος. ἀπ.
 — l. 14. Ἀκραιὴν ἐγένοντο σιω- Α. ἐγ. σιωπῇ. α.
 πῇν. α.
 c. 191. l. 13. Ἀκραιβδιλον. κ. Ἀκραιβδηλον. κ. — ἐπὶ νο-
 — ἐπὶ νομίσματα. μίσματος.
 c. 192. l. 3. Ἀκραιδωτον. β. Α. β. χωρὶς σ.
 χω... σιδῆρου.

c. 192.

14) In medio vocis nexus litterarum est, quem solvere nequeo.

15) Verum divinarunt VV. DD. quos confer.

16) In Ald. v. Φάρμακον negligentia typothetae omissa est.

- c. 192. l. 5. Ἀκιδρωνάζω. ἀμ- Λ. ἀμβλυωπῶ.
βλυοπῶ.
Ἀκικύς. α. — ἡ τῆς Ἀκικυς. α. — ἡ τῆς κί-
κικύνος. κυος.
— l. 13. Ἀκίμενοι. ἰώμενοι. Λ. ἰωμ.¹⁷⁾
— l. ult. Ἀκηρῆ. α. οὐκ ἐπι- Λ. α. οὐκ ἐπιτεταμένα.
τεταγμένα.
c. 193. l. 9. Ἀκίδις. τὰ σ. Ἀκίδες. τὰ σ.
— l. 11. Ἀκκαθεν. ἀναλθεν. Λ. ἀνέκαθεν.
— l. 13. Ἀκαλακανσίς. ἀ- Ἀκαλακανσίς. ἀκανθυλ-
κάνθυλι.¹⁸⁾ λίς.
— l. 18. Ἀκκελα. ἀδοξα. Λ. α.¹⁹⁾
c. 194. l. 1. . . ληρεῖ. οὐ μ. Ἀκληρεῖ. οὐ μ.²⁰⁾
— l. 4. Ἀκλυδόνιστον. ἀτά- Ἀκλυδώνιστος. ἀτάρα-
ραχον. ἀκλ. χος. ἀκλ.
— l. 11. Ἀκλεπτοι. οὐ π. Λ. οὐ π. — Σοφ. Φαί-
— Σοφ. Φαίδραις. δρα.
Ἀκληεῖδας. ἀζ. Ἀκληεῖδας. ἀζ.¹⁾
Ἀκλητα. τὰ οὐπὼ κλεῖ- Λ. τὰ οὐπὼ κλ.
ζόμενα.
c. 195. l. 6. Ἀκμοθέτοις. τ. Ἀκμοθέτους. τ. — ἀκ-
— ἀκμωνες. μονες.
— l. 14. Ἀκάαπτον. ἀκ. Ἀκναπτον. ἀκ. ἀγναφον
Ἀγναφον. ἰμ. ἰμ.²⁾
— l. 16. Ἀκνηστίς. τὸ μ. Ἀκνηστis. τὸ μ.
— l. 20. Ἀκινῆσιν. αἰ ἀγκ. Ἀκοῖνησιν. αἰ α.
Ἀκοῖτες. ἡ ὁμοκοίτης. γ. Λ. ἡ ὁμόκοιτις. γ.
c. 195.

17) In Ald. vitium typoth.

18) Sic legendum voluerunt VV. DD.

19) In Ald. Ἀκκελεις typothetae errore.

20) Duae priores litterae a Musuro deletae sunt.

1) In Ald. errores typothetae. VV. DD. conjectura firmatur. Suspiciabitur forsan aliquis legendum esse: Σοφ. Φαίδρα Σ. nescio tamen, an de tali fabula satyrica aliquid aliunde constet.

2) Disjuncta univit.

c. 195. l. 20. [Ἀκαλλαρίταο.
πράως ῥέοντος ἀκμ...]³)

Ἀκόλακοι. οἱ ο.

Λ. οἱ ο.

c. 196. l. 3. Ἀκόλαστον. —
ὑβριστικός.

Ἀ. — ὑβριστικόν.

— l. 9. Ακομιαστῆ. ἀμελία.

Λ. ἀμελειᾶ. ⁴)

— l. 11. Ἀκων. α. Σοφ. Ἡ.
δύπρδι Τ.

Λ. α. Σ. Οἰδίποδι Τ.

— l. 15. Ἀκονδος. α.

Ἀκανδος. α. ⁵)

— l. 17. Ἀκονήτως. α.

Ἀκονίτως. α.

— l. 21. Ἀκοντριάς. β. —
τῶν τῆς δάκης ὄφ.

Λ. β. — τῆς δάκης τῶν
ὄφ.

c. 197. l. 2. Ἀκόντιον. δ. —
ῥάχην.

Λ. δ. — ῥάχιν.

— l. 11. Ἀκόρευος. ἀπ. —
ἀρρώστος.

Ἀκόρευτος. ἀπ. — ἀσά-
ρωτος.

— l. 19. Ἀκόρητος. α.

Ἀκόρητος. α. ⁶)

c. 198. l. 3. Ἀκοστήσας. κρ.
— ἀπὸ τοῦ ἄκουσ
λ. — θεῖ πεδίοιο —
τὸν δὲ ἄδην πλ.

Λ. κρ. — ἀπὸ τοῦ ἄκουσ
λ. — θεῖαι π. —
τινὲς δὲ ἄδην πλ.

— l. 15. Ἀκουάζεσθον. τ. ἀ-
ξιοῦσθαι.

Λ. τ. ἀξιοῦσθε.

c. 199. l. 1. Ἀκουσίως. ὁ μὴ
θ. παρὰ πρ.

Ἀκούσιος. ὁ μὴ θ. καὶ
Ἀκουσίως. παρὰ πρ.

— l. 8. Ἀκουρον. μὴ γ. —
ἔόντα ἀργυρότοξον
Ἀπόλλωνα μίαν οἶε-
σθαι δαληπόντα τῶν
ἄπους ἢ λέξις.

Λ. μὴ γ. — ἔόντα ἔτ' ἀρ-
γυρότοξος Ἀπόλλων.
ἀντὶ τοῦ, μὴ ἄρσεναι
παῖδα λιπόντα. ση-
μαίνει τὸ ἄπαις ἢ λέ-
ξις. ⁷)

c. 199.

3) Antea emendavit: Ἀκαλαρρείταο. Compendium ulti-
mae vocis evanuit.

4) In Ald. error typoth.

5) Vera est DD. VV, conjectura.

6) Litteram delevit.

7) Vero propius accedit Valckenaer. Cf. VV. DD. et Ep.
crit. ad H.

- c. 199. l. 15. Ἀκρα. ἀκρ. πο- A. ἀκρόπολις. α.⁸⁾
 λισ. α.
 Ἀκράαντον. ἀτελειώ- A. ἀτελειότατον.
 τατον.
 Ἀκραγῆς. ἀπαχθῆς. Ἀκραγῆς. ἀπεχθῆς.⁹⁾
 Ἀκοψον. α. A. α.
 — l. 20. Ἀκραῖ. α. προεόν- A. α. προϊόντα — οὔτε
 τα — οὔτε ἐλλειπόν- ἐλλειπόντως.
 τως.
 c. 200. l. 1. Ἀκραγές. δ. A. δ.¹⁰⁾
 Ἀκρα. κρόταλα. ἀ- Ἀκρα. κρόκαλα.
 κραίας, ἀκροίς. ἀ- Ἀκραίας. ἀκρης.
 κραινίαις.
 Ἀκραίνει. ἀκρατεῖ αἱ Ἀκραινία. αἱ πρῶται
 πρῶται πρὸς θα- πρὸς θαλάσσης.
 λάσσης.
 Ἀκραίφνης. κ. Ἀκραίφνης. κ.
 — l. 12. Ἀκραγον. ἀδιαρί- A. ἀδιαρρίπιστον.
 πιστον.
 Ἀκραινῶς. ἐγκρατές. Ἀκραινές. ἀκρατές.
 — l. 15. Ἀκρασίας. ἀνομα- A. ἀνωμαλίας.
 λίας.
 c. 201. l. 3. Ἀκρηλόγχη. κ. Ἀκρη. λόγχη. κ.¹¹⁾
 — l. 11. Ἀκρης πόλιος. δια- A. π. διαλελυμένως, ὅ
 λελυμένος, ὅ ἐστι διηρημένος.
 c. 202. l. 1. Ἀκρίζων. α. — A. α. — Ευρ. Οἰνεί.¹²⁾
 Ευρ. Σινεί.
 — l. 4. Ἀκρία. ἡ Ἀθ. — A. ἡ Ἀθ. — ἀφ' ἧς καὶ
 ἀφ' ἧς καὶ ὀκρίσιος Ἀκρίσιος ὦ.
 ὦ.

c. 202.

8) Litteram et lectionem suprascr. delevit.

9) Erravit typotheta; verum divinarunt VV. DD.

10) In Ald. vitium typoth.

11) Correctionem Musuri typotheta non observavit.

12) Bene emendavit, nam Σ in Σινεί ex Εὐριπίδης repeti-
 tum est, et Οἰνεί in Ἰνεί pronunciandi vitio facile transiit.

- c. 202. l. 8. Ἀκρίαι. τὰ α. Ἀκρίες. τὰ α.
 Ἀκρίας. α. ἀκρωρίας. Α. α. ἀκρωρείας.
 — l. 11. Ἀκριβές. α. Εὖρ. Α. α. Εὖρ. Φιλοκτήτη.
 Φιλοκτίτη.
 — l. ult. Ἀκριον. ποῖον. Α. ποῖον.
 c. 203. l. 5. Ἀκρίστιος. ὁ ἢ Α. ἡ ἔ. τ. ἰ. καθεζομένη.
 ἐπάνω τ. ἰ. καθεζο-
 μένη.
 — l. 9. Ἀκριταγών. π. Ἀκριτάγωνον. π.
 — l. 12. Ἀκριτομύθους. πο- Ἀκριτόμυθος. πολυλό-
 λυλόγους. — ἔχων γος. — ἔχων τοὺς
 τῶν λόγων. λόγους.
 — l. 17. Ἀκριτόμυθε. π. — Α. π. — κριτήριον γὰρ
 κριτήριον τῶν φρ. τῶν φρ.
 c. 204. l. 1. Ἀκριτόφωνοι. βα- Α. βαρβαρόφωνοι.
 ρόφωνοι.
 — l. 7. Ἀκροβολίδες. ἀκρά- Ἀκροβολίδος. ἀκράτου
 του ὀβ. ὀβ.¹³⁾
 — l. 10. κροβολίζεσθαι. τ. Ἀκροβολίζεσθαι. τ. —
 — συμβουλιῶν. συμβουλιῶν.¹⁴⁾
 — l. 14. Ἀκροδρύια. α. Ἀκρόδρυα. α.
 — l. 18. Ἀκροζύγια. τ. β. Α. τ. β. ζ. ἡγουν τὰ μ.
 ζυγοῦ ἡγουν τὰ μέ- ζ.
 σα ζ.
 c. 205. l. 1. Ἀκροθηνιάζειν. α. Ἀκροθινιάζειν. α.
 — l. 4. Ἀκροθεγῶς. λ. Ἀκροθιγῶς. λ.
 Ἀκροθήνιον. α. — ἡ Ἀκροθίνιον. α. — ἡ σκύ-
 λ, λαφύρων ἀπ-
 σκυ λάφουρα ἀπαρ αρχαί.
 Ἀκροθινίων. α. Ἀκροθίνιον. α.

c. 205.

13) Vera est VV. DD. conjectura. Musurus sequenti
 ἀκράτου deceptus veram codicis lectionem inepte vi-
 tiavit.

14) Sic puncto supra posito vocem notavit.

- c. 205. l. 9. Ἀκροθώρακες. Ἀκροθώρακες. μ.¹⁵⁾
 μέθυσοι.
 Ἀκρόκν. Φα, π. Ἀκρόκνεφα. π.¹⁶⁾
 — l. 13. Ἀκροκελεμνίων. ὁ Ἀκροκελαινίων. ὅ τ' α.
 τ' α.
 c. 206. l. 2. Ἀκρομύλη. ἡ γου- Λ. ἡ γουνίς, μ.
 νείσμ.
 — l. 6. Ἀκροπόλοισιν. ἀκρί- Λ. α. τ. — ἐρήμοις.¹⁷⁾
 αῖς, τ. — ἐρήμην.
 — l. 8. Ἀκροπόρους. τοὺς Λ. τοὺς ὀβελίσκους, ἐπ.
 ὀβελίσκου ἐπ. — — πείρεσθαι.¹⁸⁾
 π. ῥεσθαι.
 — l. 11. Ἀκρόσφυρα. γ. ὑπο- Λ. γ. ὑποδημάτων.
 δυμάτων.
 — l. 13. Ἀκροτεριάζει. τ. Ἀκροτηριάζει. τ.
 c. 207. l. 5. Ἀκροτον. ἀδιαρί- Λ. ἀδιαρρίπιστον.
 πιστον.
 — l. 12. Ἀκρουχεῖ. α. — Λ. α. — Ἀκρον δὲ ὄρος
 Ἀκρον δὲ ὄρους τῆς τ. Λ. — καθάρας
 Λ. — καθαρὰς τὰς τὰς Προϊτίδας.¹⁹⁾
 Προϊτίδας.
 c. 208. l. 2. Ἀκροχάλιζ. ἀκρο- Λ. ἀκροθώραξ, ἡμιμέθυ-
 θώραξ, ἡμιμεθεῖς. σος. X.
 X.
 — l. 6. Ἀκρου. ἄκραι. Λ. ἄκρας.
 Ἀκροχάρδονας. ο. Ἀκροχορδόνες. ο.
 c. 208.

15) Vera est VV. DD. conjectura. Vitiosum μέθυσοι typo-
 thetae tribuendum est.

16) Litteram delevit.

17) In editis ἀκρίας typothetae errore, qui ex compendio
 vocis male intellecto oritur; peritis enim notum est,
 compendia litterarum ας, αῖς et οῖς aliquam inter se simi-
 litudinem habere, et facile commutari posse. Verum
 igitur divinarunt VV. DD.

18) Littera deleta fuit procul dubio jota.

19) Vulgatum Ἀκροι δὲ ὁ. typothetae est.

c. 208. l. 11. Ἀκρωμεῖται. οἱ Ἀκρωμίται. οἱ μ.²⁰⁾
μείζονες.

Ἀκρώμια. αἱ κατακλί- Ἀ. αἱ κατακλείδες.
δες.

κρώνια. ἀθροίσματα. Ἀκρώνια. α.¹⁾
π.

Ἀκρώνυα. ἀθρ.

c. 209. l. 1. Ἀκρωρεῖαις. τ. — Ἀ. τ. — ἦτοι ἐξοχαῖς,
ἦτοι ἐξοχαῖ, κορυφαῖ — τὸ τε-
— τὸ τελευταῖον τοῦ
λευταῖον τοῦ ὄρους.
ἄκρους μεγάλως, ο.

— l. 6. Ἀκρωσσεῖ. α. Ἀκρως. μεγ. ο.
Ἀκρώσσει. α.

— l. 11. Ἀκρωτηρίοις. τὰ α. Ἀ. τὰ α.
Ἀκρωτέριον. ὑψηλὸν Ἀκρωτήριον. ὑψ. τόπον.

τόπον, [ἐκεῖνοί τε
γὰρ εἰς τοὺς τοιού-
τους τῶν τόπων ἀ-
ποβάντες ἐστιῶν-
ται, αὐτῶ τε τοὺς
ἐπ' εὐωχίαις ἀφω-
ρισμένους τόπους ἀ-
κτὰς καλεῖ, καὶ τύ-
χῳσι μὴ παραθα-
λάσσιοι ὄντες. ἔστι
δὲ καὶ πόλις Πελο-
ποννήσου.] ²⁾

Ἀκρωτήρια. τὰ ε. Ἀ. τὰ ε.

— l. 16. Ἀκτάς. αἰγιαλοῖς. Ἀ. αἰγ. π.

π.

c. 211. l. 1. Ἀκτεροί. α. — Ἀ. α. — περὶ τῶν Ἀ. χ.
περὶ τῶν Ἀθῶ χ.

c. 211.

20) In editis μείζοντες errore typoth.

1) Omisso a Musuro solito separationis signo, glossam cum praecedenti typotheta junxit.

2) Delevit, at infra, ut mox videbimus, sub v. Ἀκτῇ. in-
seruit.

c. 211. l. 9. Ἀκτὴ. ὁ αἶγ. —
τὸ τελευταῖον τοῦ
ἀλφίτου κ. — τοῖς
πλοῖζομένοις λαβοῦ-
σα, ἀκτὴ ἐπὶ πρού-
χουσιν ἐν τῷ ἐξέχ.

A. ὁ αἶγ. — τὸ τελευ-
ταῖον τοῦ ἀλφίτου
κ. — τοῖς πλ. λα-
βοῦσα, ἐκεῖνοί τε
γὰρ εἰς τοὺς τοιού-
τους τῶν τόπων ἀ-
ποβάντες ἐστιῶν-
ται, αὐτῷ τε τοὺς
ἐπ' εὐωχίαις ἀφώ-
ρισμένους τόπους
ἀκτὰς καλεῖ, καὶ
τύχῳσι μὴ παρα-
θαλάσσιοι ὄντες,
ἔστι δὲ καὶ πόλις
Πελοποννήσου.

Ἀκτὴ ἐπὶ προύχούσῃ. ἐν
τῷ ἐξέχ.

c. 212. l. 5. Ἀκτ. μων. π.

Ἀκτῆμων. π. ³⁾

— l. 9. Ἀκτῆτις λίθος. α.

Ἀκτίτης λ. α. ⁴⁾

— l. 12. Ἀκτορίονε. ^{ε5} Ἀκτο-
ρες παῖδε.

Ἀκτορίονε. Ἀκτορος π. ⁵⁾

— l. 18. Ἀκτωρούς. γ. ἢ Φύ-
λακας. ἀκυλον. ἀδ.

A. γ. ἢ Φ.

Ἀκυλον. ἀδ.

c. 213. l. 6. Ἀκυλλόν. τὸ α.

Ἀκυλλον. τὸ α.

Ἀκῦ, ὁ τῆς περ.

Ἀκυλον. ὁ τ. π. ⁶⁾

— l. 10. Ἀκύμωνα. ἀτ.

Ἀκύμονα. α.

Ἀκύμονος. π. ἢ πολυ-
κύμωνος.

A. π. ἢ πολυκύμονος.

— l. 17. Ἀκυρόν. παλ.

Ἀκυρον. π.

Ἀκυροί. ἀπειροί. μ. —
κύρος.

Ἀκυρον. ἀπειρον. μ. —
κύρος.

c. 215.

3) Litteram delevit.

4) In Ald. Ἀκτίης incuria typothetae.

5) Lectionem superscriptam delevit. Cf. VV. DD.

6) Exitum vocis superscriptum delevit.

c. 215. l. 1. Ἀκώρια. α.

A. α.

Τὸ Ἀ μετὰ τοῦ Λ.

Τὸ Ἀ μ. τ. Λ.

Ἄλα. θ.

A. θ.

— 1. 6. Ἀλαβή. λ. σπ. καρ-
κῖνος. ὑπὸ δὲ Κυπρίων
μ.A. λ. σπ. καρκίνος. ὑπὸ
δὲ Κ. μ.⁷⁾

c. 216. l. 4. Ἀλαδένυσται. ἡμ.

†
Ἀλαδένυσται. ἡμ.c. 217. l. 2. Ἀλαθέας. ὥρας
λ.

Ἀλαθέας. Ὠρας. λ.

— 1. 4. Ἄλα. δ.

Ἀλαί. δ.

Ἄλαιθρα. ἄλ.

A. ἄλ.⁸⁾— 1. 11. Ἀλακῶσαι. συνά-
γεται.

A. συνάγεσθαι.

— 1. 15. Ἀλαλακτῆμε. κ.

Ἀλαλύκτῆμαι. κ.⁹⁾— 1. 21. Ἀλάλητα. ζύλα
π. κ. γομφόδι.

A. ζ. π. κ. γομφόδη.

— 1. ult. Ἀλαλίαν. π. —
Σοφ. ἐπὶ παιενάροις.†
A. π. — Σοφ. ἐπὶ Παιε-
νάροις.c. 218. l. 2. Ἀλάλκη. ἀπα-
λεξί. β.

A. ἀπαλεξήση. β.

— 1. 5. Ἀαλήκτῆμαι. τ.

Ἀαλύκτῆμαι. τ.

— 1. 7. Ἀαλύθαι. φ. λύειν.

A. φ. ἀλύειν.

[Ἀαλκοί, ἀπαλεξή,

βοηθή.]¹⁰⁾

Ἀαμπές. τ.

A. τ.

— 1. 11. Ἀαμπάν. τὸν
ἥλιον, ὅτι ἀναλάμπειν.Ἀαάμπαν. τ. η. ὅτι ἀ-
ναλάμπει.¹¹⁾

c. 218.

7) ὑπὸ δὲ incuria typothetae omiffa sunt. Cf. VV. DD.

8) Lectionem suprascr. deleuit.

9) Codicis lectionem divinavit Is. Voss.

10) Glossa ex l. 2. repetita est, et a Musuro rejecta.

11) Scripturam codicis divinavit Is. Voss.

c. 218. l. 14. Ἀλαοσκοπεῖν. τ.	Ἀλαοσκοπή. τ. ¹²⁾
— l. 17. Ἀλαπάζοντα. π.	Ἀλαπάζοντα. π.
— l. 21. Ἀλαρα. τ. — ἢ κάροια Π.	Α. τ. — ἢ κάρυα Π.
— l. ult. Ἀλασάρνη. μῶων δ.	Α. Κῶων δ.
c. 219. l. 4. Ἀλαστενεῖ. δ.	Ἀλασταίνει. δ.
— l. 13. Ἀλαστόρων. α. — ἀνεχομένων.	Α. α. — ἐνεχομένων.
— l. 24. Ἀλαώτυν. τύφλω- σιν, οὐ βλ.	Ἀλαωτύν. τύφλωσιν οὐ βλ.
c. 220. l. 6. . λγείη. ἀρξ.	Ἀλγείη. α.
— l. 17. Ἀλγύνοντα. κατα- ποθοῦντα.	Α. καταπονοῦντα.
— l. 20. Ἀλδέσκοντος. α.	Ἀλδήσκοντος. α.
c. 221. l. 5. Ἀλεενοίμην. θ.	Ἀλεαινοίμην. θ.
— l. 8. Ἀλεία. π. ἢ ἄλειμα. Ἀλέγειν. φροντίζει.	Α. π. ἢ ἄλειμμα. Ἀλέγει. φρ.
— l. 14. Ἀλεγύνεται. κ.	Ἀλεγύνεται. κ.
— l. 16. Ἀλεγίζω. π στρέ- φομα.	Α. περιστρέφομα.
c. 222. l. 4. Ἀλεεινέω. ἐξέκλι- νεν.	Ἀλέεινεν. ε.
Ἀλεινός. εὐλαβ.	Ἀλεείνων. εὐλ.
— l. 7. Ἀλεινός. καματινός. Ἀλείαν. θ.	Α. καυματήρός. Ἀλίαν. θ.
— l. 10. Ἀλέη. α. — ἔγκλι- σις καὶ θ.	Α. α. — ἔγκλισις καὶ θ.
— l. 17. . λειπήριον. γρ.	Ἀλειπήριον. γρ.
c. 223. l. 3. Ἀλείσιον. π. Ἰλι- δος.	Α. π. Ἡλιδος.
Ἀλεῖται. π. ἀλείτην. ἀμ.	Ἀλεῖται. π. Ἀλείτην. ἀμ. ¹³⁾
Ἀλειτω. ἀληθῆτω.	Α. ἀληθέτω.

12) Vulgata lectio typothetae adscribenda est.

13) Bene sejunxit.

- c. 225. l. 10. Ἀλετρίς. μυλο-
θρός. A. μυλωθρός.
- l. 12. Ἀλετῶν. οἱ τοῖς μ.
Ἀλετῶναί. οἱ τ. μ.¹⁹⁾
- l. 20. Ἀλευρον. τ. κ^{πρ}υ
A. τ. Κύπρια. ἄλευρα
καὶ ῥ.
ἀλεύ^ρ καὶ ῥ.
- l. ult. .λευροδοῦντες. π. Ἀλευροδοῦντες. π.
- c. 226. l. 3. Ἀλευρότησις. τη-
A. τηλία, ε.
λεία, ε.
- l. 5. Ἀλεύρειν. ἀφεςτᾶ-
A. ἀφεςτάναι.
ναι.
- l. 7. .λευσεῖ. φ. Ἀλευσεῖ. φ.
- l. 8. Ἀλευστα. α. ἀθεώ-
A. α. ἀθ.
ρητα.
- [Ἀλεσάφθονοι. ἐπὶ εὐ-
φημισμού ἐλέγετο.]
- Ἀλευόμενοι. ἐγκλί-
A. ἐγκλίνοντες.
νονται.
- .λεφάτισον. ἄλειψον. Ἀλεφάτισον. α.
- [Ἀλεώρα. τὰ αὐτὰ
τούτοις.]
- Ἀλεωρή. φ. A. φ.
- l. 16. Ἀληγορούμενον. τ. Ἀληγορούμενον. τ.²⁰⁾
- l. 18. Ἀλῆεν. κ. Ἀλῆεν. κ.
- Ἀληθέα. α. καὶ τὰ A. α. καὶ τὰ μὴ ἐπι-
ἐπιλανθανόμενα. λανθ.
- c. 227. l. 1. .λήθη. ε. Ἀλήθη. ε.
- l. 6. .ληθοεπῆ. α. Ἀληθοεπῆ. α.
- l. 8. Ἀλήϊον. ο. — ἢ^ω χ^ω χ^ω A. ο. — ἢ χωρὶς βοσκη-
οἱ δὲ ἐν Λ. — παι- μάτων. οἱ δὲ ἐν Λ.
δίον ὄνομ. — πεδίον ο.¹⁾

D 3

c. 227.

19) Cf. VV. DD. quorum conjectura firmatur.

20) Scripturam codicis divinavit Is. Voss.

1) Lectio codicis est χωρὶς χώρας.

c. 227. l. 16. Ἀλήμεναί. σ. A. σ. πλ.
πλανηθῆναι.

[Ἀλημέται. πλανᾶσθαι.]

Ἀλημῶτων. ἀφ.

A. ἀφ.

Ἀληλεμμένη. ἀληνήs
μαιν. A. ἀληνήs μ.²⁾

— l. 19. Ἀλήπεδα. τ. — φύ- A. τ. — φύσει.
σεως.

c. 228. l. 15. Ἀλήτης. ε. — κο- A. ε. — κοιμικός.
μικός.

Ἀλητεύσεσκον. ε.

Ἀλητεύσεσκον. ε.

c. 229. l. 3. Ἀλθετο. υ. π A. υ. π τὴν ἀλθαίαν.
τὴν ἀλήθειαν.

— l. 8. Ἀλ., ἐν Π.

Ἀλική. ἐν Π.³⁾

— l. 9. Ἀλία. ε. — ἡ εἰς οὓs
ἀποτίθενται. A. ε. — ἡ εἰς οὓs ἀπ.

[Ἀλιαία. ἄλις.]

Ἀλιαῖδας. μ.

Ἀλιαῖδες. μ.

Ἀλιδίως. ἰ. μετρίως.

A. ἰ. μ. ἄλις.⁴⁾

— l. ult. Ἀλία. κόρωνον. α.

Ἀλία κορωνοί. α.

c. 230. l. 2. Ἀλιαίαν. ε. T. A. ε. T.⁵⁾

— l. 6. Ἀλιαῖκευτοι. ἄσιμοι. A. ἄσημοι. α.
α.

Ἀλιαῖποδα. τὸν κεμφόν,
ἢ θ. A. τὸν κέμφον, ἢ θ.

— l. 10. Ἀλίαςτος. α. A. α.

— l. 13. Ἀλιβάπτοις. π. — A. Ἀλίβαπτον. π. — Ἀλκ-
αλ. μάς. μαιν.⁶⁾

c. 231. l. 3. Ἀλίβαντες. οἱ ν. A. οἱ ν. — μὴ ἔχειν, ἢ
— μὴ ἔχειν. λιβάδα.

c. 231.

2) ἀληνίς, quod in editis habetur, typothetae est.

3) Unam tantum litteram in fine delevit.

4) ἄλις a Musuro adjunctum est, aut e glossa omissa huc translatum.

5) Adest in margine †.

6) Litteram in medio vocis delevit.

- c. 231. l. 3. Ἀλιβατεῖ. ἀφ. Ἀ. ἀφ. ⁷⁾
 — l. 8. Ἀλιγγύιον. ὁμοιον. Ἀλίγκιον. ο. ⁸⁾
 — l. 13. Ἀλιεύς. ὁ ὀρμηευτής. Ἀ. ὁ ὀρμιευτής.
 c. 232. l. 1. Ἀλιζῶνες. ε. Πα- Ἀ. ε. Παφλαγονίας.
 φλαγωνίας.
 — l. 2. Ἀλίζονος. ἰθ. Ἀλίζωνος. ι.
 — l. 5. Ἀλιεῦσι. θ. ἢ ἰχθυ- Ἀ. θ. ἢ ἰχθυεῦταῖς. ⁹⁾
 ρευταῖς.
 Ἀλή. κ. Μακεδόνες. Ἀ. κ. Μ.
 [Ἀλήϊος. ἀνελλιπής βοσ-
 κήματος.]
 Ἀλήσι. θ. Ἀλήσι. θ.
 — l. 9. Ἀλικκάκαβα. ὁ τ. Ἀ. ὁ τ.
 c. 233. l. 1. Ἀλικύρκης. φ. — Ἀλικύρκη. φ. — ὄξους
 ὄρους λιανθ. λειανθ.
 — l. 4. Ἀλιμενωτή. λ. Ἀλιμένωτα. λ. ¹⁰⁾
 Ἀλισμοῖς καὶ Ἀ. β. δ. Ἀ. καὶ Ἀ. β. δ. παρὰ
 π. θαλ. ¹¹⁾
 Ἀλιμον. π. θαλάσσης Ἀ. π. θαλάσση γινόμε-
 γινομένη. νον.
 Ἀλιμυρεόντων. ε. Ἀλιμυρηέντων. ε.
 Ἀλιν. ἡλίθιον. μ. κε- Ἀλιον. η. μ. κενόν. ε. ¹²⁾
 λιών. ε.
 — l. 12. Ἀλινδέθρας. κ. Ἀλινδήθρας. κ.
 — l. 18. Ἀλιννόν. α. Ἀλινόν. α. ¹³⁾
 c. 234. l. 4. Ἀλιον. θ. — αὐ- Ἀ. θ. — ἀπὸ τοῦ Ἀ.
 τὸ τοῦ Ἀλήϊον.

D 4

c. 234.

7) ἢ Ἀλβάρδα a Musuro est.

8) Cf. VV. DD. quorum unus lectionem codicis restituit.

9) Correctionem Musuri typotheta neglexit.

10) Exitum vocis una cum lectione suprascr. delevit.

11) Ald. lectio ἐπὶ θαλ. typothetae tribuenda est.

12) Idem error qui supra in λίεος pro νέος. Correctio Musuri typothetam fugit.

13) Et hic emendationem Musuri typotheta parum curavit. Musuro suffragantur VV. DD.

- c. 234. l. 7. Ἀλιπαρεῖ. ἀχμη-
 ρά. A. ἀχμηρεάν.
- l. 17. Ἀλιβρόθους. κ. Ἀλιβρόθους. κ.¹⁴⁾
 Ἀλις. ἰ. πλήρεστον αὐτ. A. ἰ. πλήρες, ἢ αὐτ. ἔστι
 ἔστι — Εὐρ. Ἀλκί- — Εὐρ. Ἀλκήστιδι.
 στιδι.
- c. 235. l. 8. Ἀλισγόνες. μ. Ἀλίσγοντες. μ.
 — l. 18. Ἀλισκόμεθα. κ. A. κ.
 [Ἀλληλούϊα. αἰνεῖτε τὸν
 ἔντα, ἡγουν τὸν κύ-
 ριον.]
- Ἀλισίμικτα. η. A. η.
- c. 236. l. 1. Ἀλισό. χρυσον. π. Ἀλισόχρυσον. π.¹⁵⁾
 — l. 6. Ἀλιστρία. π. ἀμῶ- A. π. ἀμμῶδες χ.
 δες χ.
- l. 9. Ἀλιτημένον. ἡμαρ- A. ἡμαρτημένον.
 μένον.
- l. 21. Ἀλιτροσύνη. α. — A. α. — Σοφ. Αἰχμα-
 Σοφ. Αἰχμαλώτησιν λῶτισιν λ.
 λ.
- Ἀλιτράι. οἱ αδ. Ἀλιτροί. οἱ αδ.¹⁶⁾
- c. 237. l. 9. Ἀλίων. α. ἀλιαίων. A. α. ἀλιέων.
 — l. 16. Ἀλκαρ. ἀλέξιμα. A. ἀλέξημα. β.
 β.
- l. 18. Ἀλκή. δ. — αἰσχύ- A. δ. — Αἰσχύλος Ἀγ.¹⁷⁾
 νην Ἀγ.
- c. 238. l. 3. Ἀλκίδα. θ. τ. Ἀλκεῖδα. θ. τ. παρὰ
 παρὰ Λακεδαιμο- Λακεδαιμονίοις. καὶ
 νίοις θήνησιν, Ἀλκμαιωνίδα. Ἀ-
 ἀπὸ Ἀλκέωνος τ. θήνησιν, ἀπὸ Ἀλκ-
 μέωνος τ.
- c. 238.

14) Emendatio Mufuri typothetam latuit.

15) Litteram in medio vocis delevit. In Ald. Ἀλίσίχρυ-
 στον errore typothetae. Ad vocem in margine †.

16) Quod typotheta non animadvertit.

17) Error ex compendio male intellecto natus.

- ε. 238. l. 11. Ἀλκυόνιον. β. Ἀ. β. τίς.
 τίς, ἀλλά καὶν. ἢ ε. Ἀλλά. καὶν. ἢ ε.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς. α. κ. ὅμως, Α. κ. ὥς. α. κ. ὅμως.
 ἀλλά. ἦν. ἀμοιβήν. Ἀλλαγήν. ἀμ.¹⁸⁾
 ἀλλά κ. Ἀλλά κ.
 — l. 21. Ἀλαμπᾶν. τ. Ἀλάμπαν. τ.
 — l. 23. Ἀλανής. α. Ἀλανής. α.
 Ἀλάναξ. ἐξώδιον κιθα- Ἀλ' ἀναξ. ἐξώδιον κιθα-
 ρωτοῦ τ. ρωδοῦ τ.
 ε. 239. l. 10. Ἀλεπάλληλα. Α. συνεχῆ.
 συνεχῆς.
 ε. 240. l. 7. Ἀλληλέγγυον. ἢ ἐξ Α. ἢ ἐξ α. — ἀλλ. ἀλλ.¹⁹⁾
 α. — ἀλλήλοισ ἀλλή-
 λαις.
 Ἀλλήλοισιν. α. Α. α.
 [Ἀλληλούϊα. αἰνεῖτε τὸν
 ὄντα, ἡγουν τὸν κύ-
 ριον.]
 Ἀλληλούχια. ἀλλ. δια- Ἀλληλουχία. α. διαδε-
 δέχθαι. δέχθαι.
 λ
 Ἀλην. λ. Ἰτα. καὶ ἐπὶ Α. λ. Ἰταλοί. καὶ ε. τ.
 τοῦ ἀρκοῦντος προ- Φαρκοῦντος προκο-
 πτοῦ, ἐξ οὗ αὐλαντό- πτοῦ, ἐξ οὗ ἀλλαν-
 πολίς. τοπώλης.
 ε. 241. l. 1. Ἀλλίκα. χλ. — Ἀλλῆκα. χλ. — χλαμυ-
 χλαμυδος. dos ἀλληλοχείρου.
 Ἀλληλοχείρους. ἀλλ' ἦει. Ἀλλ' ἦει. α.
 α.
 . αἰζ. χ. Ἀλλίξ. χ.²⁰⁾
 — l. 8. Ἀλλοφρόους. ἀλλοφό- Α. ἀλλοφώνους.
 νους.

D 5

C. 241.

18) Litteram delevit, et separavit.

19) Omisso ἢ, quod Albertina ed. ex Hackiana exhibet.

20) Cf. VV. DD.

- c. 241. l. 10. Ἀλλοίωσις. α. Ἀλλοιοῦται. α. — μετα-
— μετασυσχηματί- συσχηματίζεται.
ζεσθαι.
- l. 16. Ἄλλον μὲν κε. α. Ἄλλον μὲν κεν. α.
— l. 20. Ἄλλο πρὸς ἄλλο. ε. Ἀλλοπρόσαλλος. ε.
Ἄλλο πρὸς ἄλλους. ε. Ἀλλοπρυσάλλους. ε.
c. 242. l. 4. Ἄλλου διάλλος. α. Ἀλλυδὶς ἄλλος. α.
— l. 6. Ἄλλοφρονέοντα. π^ε Λ. π^ε φρ.¹⁾
φρ.
— l. 10. Ἀλλήλων θυνομέ- Ἀλλήλων ἰθυν. ε.
νων. ε.
— l. 12. Ἀλληλουῖχα. τ. Ἀλλήλουχα. τ.
— l. 14. Ἀλλησίνωρις. α. Ἀλλη συνωρίς. α.
c. 243. l. 12. Ἀλλοφον. μ. — Ἀλλοφον. μ. — ἐπ' αἰνώ-
ἐπανώσ τεα καλ. θεν καλ.
— l. 14. Ἀλλοφάτοις. ὑπ' Α. ὑπ' ἄλλου πεφ.
ἄλλοπεφ.
— l. 16. Ἀλλοφέρβονες. α. Ἀλλοφέρμονες. α.
Ἀλλυδὶς. μεταλλαγή. Ἀλλυδὶς ἄλλη. μεταλλα-
Ἀλλη ἄλλου. ἐπ' ἄλλου γή ἄλλου ἐπ' ἄλλο.
ἀλλαχῇ. ἀλλαχῇ.
Ἀλλύει. α. Ἀλλύει. α.²⁾
c. 244. l. 2. Ἀλλως. μ. — Α. μ. — φράζεσθε σαω-
φράζεσθαι σαῶσαι σέμεν. ἐτ. δὲ βου-
μὲν. ἐτ. δὲ βουλεύ- λεύσαθε σ.
σασθαι σ.
— l. 5. Ἄλμα. π. — ἐμ- Α. π. — ἐμβρύου — παρ'
βρίου — παρ' Ἰπ- Ἰπποκράτει.
ποκράτη.
Ἀλμάδες. κ. — καὶ ἐκ Α. κ. — καὶ αἱ ἐκ σινά-
συνάπιος γ. πιος γ.
Ἀλματύρα. τ. Ἀλματῆρα. τ.

c. 245.

1) Hesychio ergo cum VV. DD. παραφρονέοντα restituendum est.

2) Mala interpunctio ed. Aldinae typothetae tribuenda est.

- ε. 245. l. 7. Ἀλογήσαι. α. λό- A. α. λόγον οὐχ ἔξει.
γον οὐκ ἔξει.
— l. 12. Ἀλογί, δίκην ἦν φ. Ἀλογίου δίκη. ἦν φ.³⁾
Ἀλογχεῖν. ἀλόγους μ. A. Ἀλόγχους μ.⁴⁾
λογχόν. δ. Ἀλογχον. δ.
Ἀλογα. α. Σ. Θυέ.^{στ}
ε. 246. l. 3. Ἀλλοία. ἔτ. A. α. Σ. Θυέστη.
A. ε.
Ἀλλοία. Ἀττ. — λ.^ε Ἀλλοιά. A. — λ.^ε
Ἀλοῖεν. ληφθεῖεν. A. ληφθεῖεν.
Ἀλλοίημεν. λ. Ἀλοίημεν. λ.
Ἀλλοῖεν ἄν, λ. Ἀλοῖεν ἄν, λ.
Ἀλοιμα. χρίσμα [τει- A. Ἀλοίματα. χρίσματα.
χων.] Σοφ. A. Σ. A.
Ἀλοιτά. κ. αἰμ. ποινά. A. κ. αἰμ. πόρνα.
Ἀλοιτήεσαν. κ. α. φο- A. κ. α. Φονέα ἢ χρήσις.
νέα. χρήσις.
Ἀλοιφή. π. — ἡ αἰμαρ- A. π. — ἡ αἰμ.⁶⁾
τωλόν.
Ἀλοι, πηλοί. ἄλλοθεν A. Ἀλλη πη αἰλός. ἄλλ. ἐκ
ἐκ τ. θ. τ. θ.⁷⁾
ε. 247. l. 1. Ἀλοῶ. τ. Ἀλλοῶ. τ.
Ἀλόκοτα. ψ. Ἀλλόκοτα. ψ.⁸⁾
— l. 7. Ἀλόπη. π. — ἐν A. π. — ἐν Ἐλευσίνι.
Ἐλευσίνη.

c. 247.

3) Ex Etym. M. et Suida emendavit.

4) Cf. VV. DD.

5) λ' valet λέγει et λέγεται, unde error typothetae.

6) Φονέα, χρήσις. ἡ αἰμαρτωλόν. omnia, ut in Ep. crit. ad H. fuscipabar, ex margine sunt, et male inserta; Φονέα enim et ἡ αἰμαρτωλόν ad Ἀλοιτήεσαν pertinet, χρήσις vero, male scriptum pro χρίσις, ad Ἀλοιφή. Cf. VV. DD.

7) Antea lectionem codicis signo notaverat: Ἀλοι, πη-
λοί. ἄλλ.

8) In his locis scriptura codicis textui restituenda est.

- c. 247. l. ult. Ἀλοσαχνή. θ. Ἀλὸς ἄχνη. θ.
 c. 248. l. i. Ἀλοθειοῖο. ε. Ἀλὸς θείοιο. ε.
 — l. 5. Ἀλοσχνόον. χούν τὸ λ. Ἀλὸς χνόον. χνούν τὸ λ.
 c. 249. l. 4. Ἀλοχος, δόρυ ἄσ. Ἀλογχον, δόρυ. ἄσ.
 — l. 9. Ἀλπαλαῖον. ἀγα- A. α. 9)
 πητόν.
 Ἀλσεα. τ. οἱ κάθεδροι. A. τ. οἱ κάθυγροι.
 — l. 14. Ἀλσο. ὤρμ. Ἀλτο. ὤρμ.
 — l. 17. Ἀλσεινέυει. τ. — Ἀλσεινέυει. τ. — εὐθ. ἐτ.
 εὐθηνείας ἐτ.
 — l. ult. Ἀλσαλος. αλ. Ἀλς, ἄλός. αλ.
 c. 250. l. i. Ἀλτο. η. ἐπηδή- A. η. ἐπήδησεν. ἄλτο
 σεν. π. 10)
 Ἀλτο. π.
 — l. 7. Ἀλυβῆ. π. Ἀλύβη. π.
 — l. 10. Ἀλυδμαίνειν. α. — A. α. — ἀπὸ τοῦ τήν λ.
 ἀπὸ τήν λ.
 — l. 14. Ἀλύζα. ἄλ. Ἀλυζον. ἄλ.
 c. 251. l. 5. Ἀλυκτρών. εὐδι- A. εὐδιητόν.
 νόν.
 — l. 16. Ἀλυσιτελέες. α. A. α. ἀνωφελέες.
 ἀνοφερές.
 c. 252. l. 2. Ἀλυσόνες. αδ. Ἀλύσσοντες. αδ.
 — l. 5. Ἀλυστον, στρυβλίον. A. τρυβλίον.
 — l. 9. Ἀλύτατα. π. Ἀλυστᾶτα. π.
 Ἀλυστινόν. δ. Ἀλύστινον. δ.
 — l. 12. Ἀλυτον. α. — Σοφ. A. α. — Σοφ. Ἰνοῖ.
 Ἰνέι.
 — l. 13. Ἀλυχα. αδ. Ἀλυχά. αδ.
 Ἀλυχήν. ἄσῆν. χ. A. ἄσῆν. χ.
 Ἀλύω. αδ. ἀθυμῶ. Φοί- A. αδ. ἀθυμῶ.
 νικες.
 Ἀλφα. β. κεφαλή. Ἀλφα. β. κεφ. Φοίνικες.
 c. 253.

9) In Ald. Ἀλπαλαῖων. errore typothetae.

10) Sejuncta univit; quod typotheta non observavit.

- c. 253. l. 3. Ἀλφαιβορά. αἱ Ἀλφεσίβοια. αἱ π.
π.
— l. 7. Ἀλφισταὶ ἄνθ. Ἀλφισταὶ ἄνθ.
— l. 11. Ἀλφισταί. ἄμ^{εμ}πτα. Α. ἀμείπτα. ¹¹⁾
ε.
— l. 14. Ἀλφινίαι. ἡ λ. Πεῖ- Α. ἡ λ. Πεῖ^ρραιβοί.
ρεβοί.
c. 254. l. 1. Ἀλφίτων. στοά, Ἀλφίτων στοά. ἐν ἧ ταὶ
ἐν ἧ ταὶ ἄλφ. ἐπω- ἄλφ. ἐπωλεῖτο.
δεῖται.
— l. 4. Ἀλφιτοῦται. ἀπό- Ἀλφι. τοῦτο ἀπώτρω-
τρωκτός ἐστιν, ὡς κτός ἐστιν, ὡς α. ¹²⁾
ἄλφ.
— l. 9. Ἀλφός. λεκήτις ἐν Α. λευκήτις ἐν τ. σ. ¹³⁾
τ. σ.
— l. 11. Ἀλφαίοις. μ. ζ. Ἀλφαισις. μ. ζ.
— l. 15. Ἀλωά. ε. Ἀλῶα. ε.
c. 255. l. 12. Ἀλώνητες. τοὺς Ἀλώνητος. τ. α. λ.
α. λ.
— l. 19. Ἀλωπεκῆ. δ. Ἀλωπεκή. δ.
c. 256. l. 3. Ἀλώπηξ. ὄρχ. — Α. ὄρχ. — ἀλωπεκία
ἀλωπεκία μώμων μώμων ὡς Σ.
ὡς Σοφ.
— l. 7. Ἀλωπός. α. — Σοφ. Α. α. — Σοφ. Θυέστη
Θυέστη Ἰνάχω. οἱ καὶ Ἰνάχω. οἱ δὲ
δὲ, ἀφανείς καὶ κα- ἀφανής καὶ κ. τ.
τὰ τὴν πρόσωψιν. πρόσωψιν.
Ἀλωπαί, ἡ αλ. Ἀλωπαί. ἡ αλ.
— l. 18. Ἀλωστοι. ἄραφοι. Α. ἄρραφοι.
c. 257. l. 2. Ἀλωσομένην. ἀπ. Α. ἀπ.

Τὸ

11) Lectionem suprascr. d'Orvillius divinavit.

12) Lectio codicis bene se habet, nec a Musuro, qui hic Suidam ob oculos habuit, mutari debuit.

13) Legendum est cum Heinsio: Α. λευκότης ἐν τ. σ. duce scriptura codicis.

- Τὸ Α μετὰ τοῦ Μ.
 ε. 257. l. 2. Ἀμ, ἄμα, ο.
 — l. 6. Ἀμαδρυα. κοκύμη-
 λα. Σ.
 — l. 12. Ἀμαθαίνει. α. ἔστι
 ἄμαθεῖν θ.
 — l. 16. Ἀμαθος. ἡ μεσόγι-
 λος α.
 — l. 18. Ἀμαδύνας. αφ.
 ε. 258. l. 1. Ἀμεμάκητον. ακ.
 — l. 7. Ἀμαλα. τὴν ν. —
 Αἰσχ. Πρωτεῖ Σα-
 τύρι.
 — l. 9. Ἀμαλδύμεν. αφ.
 ε. 259. l. 1. Ἀμαλόν. α. α.
 Εὐρ. Ἡρακλείδ.
 — l. 7. Ἀμαλλα. δ. δέσμει τ.
 ἀστ. — δράγματα
 ρ, ὡς φ. Ἰ. Φιλίτας
 δὲ ἰστ. ἐκ σ. καὶ
 Ὅμ.
 ε. 260. l. 1. Ἀμαλλος. π. Πολ-
 λορήνιοι.
 — l. 5. Ἀκάμηλος. α.
 ε. 261. l. 9. Ἀμαξαντία. δ.
 τῆς Ἰπποθωάτιδος
 φ.
 — l. 13. Ἀμαζεύς. ζ.
 Ἀμαζίποδες. τ. — ἄ-
 ζωσι.
 — l. 17. Ἀμαξιτόν. ὁδὸν δη-
 μόσιον.
 Ἀμάξαις, διαπ.
 Τὸ Α μ. τ. Μ.
 Ἀμ. ἄμα. ο.
 Α. κοκύμηλα. Σ.
 Α. α. ἔστι δὲ ἄμαθεῖν θ.
 Α. ἡ μεσόγιλλος α.
 Ἀμαδύνας. αφ.
 Ἀμαιμάκητον. ακ.
 Α. τὴν ν. — Α. Πρ. Σα-
 τυρικῶ.
 Ἀμαλδύομεν. αφ.
 Α. α. α. Εὐρ. Ἡρακλεί-
 δαις δ.
 Α. δ. δέσμη τ. αστ. —
 δράγματα δύο, ὡς
 φ. Ἰ. Φιλίτας δὲ
 ἰστ. ἐκ διακοσίων.
 καὶ Ὅμ.
 Α. π. Π.
 Α. α.
 Α. δ. τῆς Ἰπποθωωντί-
 δος φ.
 Ἀμαζεύς. ζ.
 Α. τ. — ἄξοσι.
 Α. ὁδὸν δημόσιον, καὶ ἄ-
 μάξαις διαπ.¹⁴⁾

ε. 262.

14) Sejuncta bene univit.

- c. 262. l. 13. Ἀμαρῆ. ἡ ἐν τ. κ. — ἡ
 κ. — ἡ οἶον ἄμαρ
 ὄν τις οὔσα. Ἀμάρη. ἡ ἐν τ. κ. — ἡ
 οἶον ἀμαρῶη τις οὔ-
 σα.
 Ἀμαρίς. ὑδρορῆς ὄχ. Α. ὑδρορῆς ὄχ.
 c. 263. l. 4. Ἀμαρτῆ. ἄμα καὶ Α. ἄμα καὶ ἐπακολου-
 ἐπακολουθεῖν, ὡς θως, ὡς Ὅμ.¹⁵⁾
 Ὅμ.
 — l. 8. Ἀμαρτητήν. ο. — Α. ο. — Εὐρ. Σκείρωνι.
 Εὐρ. Σκείρωνι.
 — l. 11. Ἀμαρτήδην. ὁμοῦ. Α. ὁμοῦ.¹⁶⁾
 — l. ult. Ἀμαρυγγές. ἀκτῆ- Ἀμαραρυγκαί. ἀκτῖνες.
 νες. λ. ὄφεις. λ. ὄφεις.¹⁷⁾
 c. 264. l. 9. μαρύττα. τοὺς Ἀμαρύττα. τ. οφθ.
 ὄφθ.
 — l. 12. Ἀμασυκαίδες. αἱ μὲν Α. αἱ σὺν τοῖς σ.
 τοῖς σ.
 c. 265. l. 11. Ἀμβασιν. ἀνά- Α. α.¹⁸⁾
 βασιν.
 Ἀμάσεται. α. — σφά- Α. α. — σφάζει. Σοφ.
 ξαι. Σοφ. Τρωίλῳ. Τρωίλῳ.
 Ἀμβαίδην. ἐμβ. Ἀμβολαίδην. ἐμβ.¹⁹⁾
 c. 266. l. 4. Ἀμβικα. χύτρας Α. χύτραν. κ.²⁰⁾
 καδον.
 Ἀμβιτιῶν. ἐπ. παρεκ- Ἀμβητιῶν. ἐπ. παρεκ-
 βάλλει τ. βάλλειν τ.¹⁾
 Ἀμβακεῖν. ἀμ. Α. ἀμ.

c. 266.

15) Primum emendaverat: ἐπακολουθεῖ.

16) In Ald. vitium typothetae. Vera est VV. DD. conje-
 ctura.

17) VV. DD. conjectura firmatur.

18) Lectio Ald. a typotheta est, qui compendium vocis
 male intellexit.19) Ἀμβαίδην male descriptum pro Ἀμβλίδην vel Ἀμβλή-
 δην procul dubio ex margine est, ut etiam in Ep. crit.
 ad H. suspicabar.

20) In Ald. χύτρα incuria typothetae.

1) Scripturam codicis Salmasius divinavit.

- c. 266. l. 11. Ἀμβλοθρίδιον. Ἀμβλωθρίδιον. α.
α.
— l. ult. Ἀμολύτερον. ο. Ἀμβλύτερον. ο. ²⁾
c. 267. l. 1. Ἀμβλύσκει. ε. — Α. ε. — Σοφ. Ἀνδρομέ-
δα.
Σοφ. Ἀνδρο
— l. 5. Ἀμβλωθρίδια. τ. Ἀμβλωθρίδια. τ.
Ἀμόλωμα. ε. Ἀμβλωμα. ε.
— l. 8. Ἀμβλώσσει. Ἀμβλω-
πεί. Α. Ἀμβλωπεί.
— l. 11. Ἀμβρος. ἡ ἐπ. πλά- Α. ἡ ἐπ. πλάτη. ³⁾
στη.
— l. 17. Ἀμβροσίη. θ. — ὁ Α. θ. — ὁ βρότος τὸν
βρότος τὸν ἄνθρωπον φ. —
— καὶ Ἀφθάρτως σ. καὶ Ἀφθάρτως σ.
— l. ult. Ἀμβρότινον. Ἀκί- Α. Ἀκίρον.
ρον.
c. 268. l. 9. Ἀμβροτες. καὶ Α. κενῶς ἀποτυγχάνεις.
νεὶ ἀποτυγχάνει.
— l. 11. Ἀμβρύττει. ε. — Ἀμβρυττοι. ε. — βρύν-
βρύνους κ. νους κ.
— l. 13. Ἀμβώνιον. χῶ, τῆς ζ. Α. χωρίον τῆς ζ.
Ἀμβωνες. αἱ π. — Λίσχ. Α. αἱ π. — Λίσχ. Κερ-
Κερκύονι καὶ Σ. κύωνι καὶ Σ.
— l. 17. Ἀμέγαρτον. ἀφθ. Α. ἀφθ. — ἡ μέγαν —
— ἡ μέγα — ὃν οὐκ ὦ οὐκ ἂν τις
ἂν τις φθονήσειεν. φθονήσειεν.
c. 269. l. 3. Ἀμείβοντα. ἀ- Α. ἀλλάσσοντα.
λάσσοντα.
— l. 5. Ἀμείβων. ἀλάσσων. Α. ἀλλάσσω.
c. 270.

2) Litterae transpositae sunt; β quoque cum μ unitum ob
formae similitudinem a scriba facile omitti poterat; be-
ne igitur Ἀμβλύότερον ab If. Voss. Hesychio restituitur.
3) Correctio a typotheta neglecta est.

c. 270. l. 5. Ἀμείρονες. στ.	Ἀμείροντες. στ.
— l. 10. Ἀμειψικῆς. μὴ μετ.	Α. μὴ μετ.
Ἀμειψίζωμεν. ἀλλά σ- σεν τ.	Α. ἀλλάσσειν. τ.
— l. 14. Ἀμειψόμεθα. ἀν- ταποδώσωμεν.	Α. ἀνταποδώσομεν.
c. 271. l. 5. Ἀμελητί. τ. μελέ χωρίς.	Ἀμελλητί. τ. μελλησέως χ.
— l. 14. Ἀμενήνωσεν. α. — κάρυνα.	Α. α. — κάρηνα.
Ἀμενητά. υ.	Ἀμένητα. υ.
c. 272. l. 1. Ἀμαργομένη. δ.	Α. δ. ⁴⁾
Ἀμεργὸν ἐς, ἢ εἰμ.	Ἀμεργὸν δέ. ἢ εἰμ. ⁵⁾
— l. 3. Ἀμερδεν. ἡμαύρουν. ἔβλ.	Α. ἡμαύρου. ε. ⁶⁾
— l. 6. Ἀμερεινοῦ. α.	Α. α.
Ἀμερεφές. τὰ ἀμφοτέ- ροθεν.	Α. τὸ ἀμφοτέρωθεν.
— l. 12. Ἀμέριον ἔργον. τὸ ἡμερήσιον.	Α. ε. τὸ ἡμ.
— l. 17. Ἀμέρσαι. α. συλ- λῆσαι.	Α. α. συλῆσαι.
Ἀμερσίφρων. βλαβερά.	Α. βλαβερός.
— l. 20. Ἀμέρυτος. ἀναπ.	Ἀμέρυτος. ἀναπ. ⁷⁾
c. 273. l. 1. Ἀμέσαι. α.	Ἀμέρσαι. α.
Ἀμέσω. ὠμοπλάται.	Α. ὠμοπλάτη.
Ἀμετάθετος. α. ακ. ἀ- μεταποίητος. [ἀμε- τάθετος.]	Α. α. ακ. ἀμεταποίη- τος.

c. 273.

4) Vera est Vossii emendatio. Litterae quoque αρ et ερ, unitim in mss. exaratae, facile a scribis commutantur.

5) In ms. duae lectiones juxta se positaе sunt, altera Ἀμεργὸν, altera Ἀμεργές. Cf. VV. DD.

6) In Ald. ἡμαυρούου errore typothetae.

7) Emendatio Musuri typothetam latuit.

- c. 273. l. 1. Ἀμετατρεπτί. δ. Ἀμεταστρεπτί. δ.⁸⁾
 — 1. 7. Ἀμετέναγ. α. Ἀμετέναγ. α.⁹⁾
 Ἀμετρα. ἄκερα. α. μα- Ἀ. ἄκαιρα. α. μαχόεσα.
 χόεσα.
 — 1. 14. Ἀμεύσαθα. α. — Α. α. — περαιώσαθα.
 περεώσαθα.
 — 1. 18. Ἀμή. σιδ. Ἀμη. σιδ.
 — 1. ult. Ἀμῆγε. ἀμηγέτω. Α. ἀμηγέπως.
 c. 274. l. 6. Ἀμηλι. ακ. Ἀμηλον. ακ.
 — 1. 8. Ἀμῆν. πλ. Ἀμῆν. πλ.¹⁰⁾
 — 1. 10. Ἀμα, ἡμέραι ἀλ- Ἀμ' ἡμέρα. Ἀλκαίω ἄμ
 καιῶνι ἄμῆοι. ἡοί.¹¹⁾
 — 1. 16. Ἀμητορίδας. κ. — Α. κ. — κιθαριστάς.¹²⁾
 κιθαριστάς.
 Ἀμῆτες. πλ. Ἀμητες. πλ.
 c. 275. l. 7. Ἀμητός. τ. — Α. τ. — τὰ τεθερισμέ-
 τὰ θερισμένα. να.
 — 1. 11. Ἀμια. ἰχθύες. Α. ἰχθύς.
 c. 276. l. 4. Ἀμίθιος. μυλῶν. Α. μύλων.
 — 1. 6. Ἀμικτίσας. α. χωρι- Α. α. χωρισάμενος.
 σάμενος.
 c. 277. l. 6. Ἀμιπποί. δ. Ἀμιπποί. δ.¹³⁾
 — 1. 11. Ἀμιροχίτωνας. α. Ἀμιτροχίτωνας. α.
 c. 278. l. 2. Ἀμμαλῆς. α. Α. α.
 — 1. 7. Ἀμμάζαι. ε. — ἀπο- Ἀμμάζαι. ε. — ἀπο-
 πῆζαι. πνίζαι.
 c. 278.

8) Musurus male mutilavit, nam ἀμεταποίητος five ἀμεταποίητον nova glossa est, et a praecedenti separanda.

9) Signum typotheta omisit.

10) Lectionem suprascr. delevit.

11) Cf. VV. DD.

12) Vox κιθ. puncto a Musuro notata est.

13) Vera est VV. DD. emendatio, nam in Ald. vitium typothetae.

c. 278. l. 13. Ἄμμε λάγην. Ἀμμελάγην. ε.

ἐγχ.

Ἀμμές. η.

Ἀμμες. η.

c. 279. l. 1. Ἀρμμία. καὶ ἀπ.

Ἀρμιάζαι. ἀπ.

— l. 3. μιλλᾶσαι. ε.

Ἀμιλλᾶσαι. ε.

— l. 11. Ἀμμορον. δ. — καὶ

Α. δ. — καὶ ἐμ' ἄμμο-

ἐμμάμορον.

— l. 15. Ἀμμούς. ὁ Ζεὺς

Ἀμμούς. ὁ Ζ. Ἀριστοτέ-

τλ.

λει.

Ἀριστό

c. 280. l. 2. Ἀμμωνος. υἱὸς ἀπ.

Ἀμμωνος υἱός. ἀπ.

— l. 9. Ἀμνημύονες. α.

Ἀμνημύοντες. α.

— l. 11. Ἀμνησικακία. τ. —

Α. τ. — κακῶν.

κακόν.

Ἀμνηστεία. τὸ μὴ μνή-

Α. τὸ μὴ μιμνήσκεσθαι.

σκεσθαι.

Ἀμνησία. ἡ ἡλιθυία.

Α. ἡ Εἰλήθυια.

Ἀμνίον. τ. υ. τοῦ σώ-

Α. τ. υ. τοῦ αἵματος.

ματος.

Ἀμνήστευτος γ. — Εὐρ.

Α. γ. — Εὐρ. Φοίνικι.¹⁴⁾

Φοίνι.

— l. ult. Ἀμνόν. μάλλον ἢ τ.

Α. μάλλον. ἢ τ.

c. 281. l. 1. Ἀμνοίτους, τρέ-

Ἀμνοὶ τοὺς τρόπους. πρ.

πους πρ.

— l. 6. Ἀμώγω. ακ.

Ἀμόγω. ακ.

— l. 11. Ἀμοιβά. ἐναλλ.

Ἀμοιβάδου. ε.¹⁵⁾

— l. 13. Ἀμοιγέποι. εἰς τι-

Α. εἰς τινα τόπον. ἢ κ.¹⁶⁾

να τόπον. ἢ κ.

— l. 15. Ἀμοιροῖ. ἐστερεῖται.

Α. ἐστέρεται.

— l. 21. Ἀμολγόν, νύκτα. Εὐρ.

Ἀμολγόν νύκτα. Εὐριπί-

Ἀλημήνην, ζ.

δης ἀλημήνην, ζ.¹⁷⁾

E 2

c. 282.

14) Littera ultimae syllabae v. Φοίνι. inscripta, atque a Musuro deleta, fuit procul dubio ξ.

15) Scribendum est: Ἀμοιβάδην.

16) Musurus locum, utpote vitiosum, punctis notavit.

17) Sejuncta univit.

c. 282. l. 7. Ἀμόμηλις. ἀσπια-
σάχρας.

— l. 9. Ἀμοργίτας, πλ.

— l. 15. Ἀμοργίδα. ἐξεσβι-
κυῖα τὸ γ.

c. 283. l. 16. Ἀμπελος. ἡ μη-
χανή. καὶ ἄκρα Μύ-
καλις.

— l. 19. Ἀμπελίοι. ἀμπ.

c. 284. l. 1. Ἀμπέπαλον. δ.

— l. 3. Ἀμπαιανῆσαι. α.

— l. 6. Ἀμπευσις. α.

— l. 11. Ἀμπεχανόν. σ.

— l. 14. Ἀμπειλήδιον. πη-
λίον.

— l. 16. Ἀμπηρόν. π.

— l. 20. Ἀμπισχεῖν. παρα-
βαλεῖν.

Ἀμπισχό. μενον. ^επβαλλ.

— l. ult. Ἀμπίτιαρ. π.

c. 285. l. 9. Ἀμποίχοιτις. ἐν
Σ.

— l. 14. Ἀμπρόν. τὸ τ.

c. 286. l. 1. Ἀμπυκας. κρύ-
^{σμ} ^{κῶν}
φαλον. κο' γυναιξί.

— l. 11. Ἀμυγδάλη. τὸ δ.
Ἀμύγμασιν. σχίσμα-
σιν.

Ἀμυβαδόν. ε.

— l. ult. Ἀμυτρον, ἀμιδάναι
κρ.

Α. ἄπιος. ἀχράς.

Ἀμοργίτας. πλ.

Ἀμοργίδα. ἐξεσβηκυῖαν
τὸ γ.

Α. ἡ μ. καὶ ἄκρα Μυκά-
λης.

Ἀμπελίαν. ἀμπ.

Ἀμπεπαλῶν. δ.

Ἀμπαιανῆσαι. α.

Ἀμπνευσις. α.

Ἀμπέχανον. σ.

Ἀμπηλίδιον. πήλιον.

Ἀμπηρον. π.

Α. περιβαλεῖν.

Ἀμπισχόμενον. πε-
ριβαλλ. ¹⁸⁾

†
Ἀμπίτιαρ. π.

†
Ἀμποίχοιτις. ἐν Σ.

Ἀμπρον. τὸ τ.

Α. κεκρύφαλον. κόσμον
γυναικῶν.

Ἀμυγδαλή. τὸ δ.

Ἀμύγμασι. σχίσμα-
σιν. ¹⁹⁾

Ἀμοιβαδόν. ε.

Ἀμυδάναι. κρ.

c. 287.

18) Litteram in medio vocis delevit.

19) In Ald. σχίσμασιν errore typoth.

- c. 287. l. 4. Ἀμυδροί. τ. — Α. τ. — ἄγαν ῥέοντες.
 ἄγαν ῥέοντες. π τὸ μ. π τὸ μ.²⁰⁾
 — l. 13. Ἀμυκαλίδες. ε. — Α. ε. — καὶ π. Α.
 καὶ πόλις Ἀμύκαλα.
 c. 288. l. 3. Ἀμυναθεῖν. α. Ἀμυναθεῖν. α.
 — l. 5. Ἀμῦνα. α. τιμωρία. Α. α. τιμωρῆσαι.
 — l. 8. Ἀμυνίας. ὁ ἀμ. π τὸ Α. ὁ ἀμ. π τὸ ἀμ.¹⁾
 ἀμύνειν.
 — l. 10. Ἀμυνεν. βοήθησεν. Α. ἐβοήθει.
 Ἀμυνίων. ἀμώμητος. Ἀμύμων. ἀμώμητος.²⁾
 [ἄμυνον.]
 — l. 12. Ἀμυνόμος. τ. Ἀμυνόμενος. τ.³⁾
 — l. 15. Ἀμυντήριον. ζ. — Α. ζ. — πληττόντων
 πληττόντων. ἀμῦνον.
 — l. 20. Ἀμυνεῖ. ἀνταποδό- Α. ἀνταποδώσει.
 σει.
 c. 289. l. 1. Ἀμυξα. ἔξυς. Α. ἔξυσα. ἐπ.⁴⁾
 ἐπάραξα.
 — l. 6. Ἀμοιρεῖν. μ. Ἀμοιρεῖν. μ.⁵⁾
 Ἀμύρημα. α. Ἀμοίρημα. α.
 — l. 10. Ἀμυροισαῖν. ὁ. Ἀμυροίραινος. ὁ.
 — l. ult. Ἀμύς σε, ε. Ἀμυσσε. ε.
 c. 290. l. 1. Ἀμύσσειν. ζέειν. Α. ζέειν. σπ.
 σπ.
 — l. 5. Ἀμυστίς. τὴν ἀμυ- Α. τὴν ἀμυστίν καὶ α.
 στίν καὶ α.

E 3

c. 290.

20) In Ald. περὶ infortia typoth.

1) Iterum in Ald. περὶ pro παρὰ.

2) Vocem, quam hic delevit, glossae Ἀμυντήριον postea adjunxit.

3) Vitium ms. ex compendio vocis male intellecto oritur.

4) In Ald. vitium typoth. σ ante π facile perditur.

5) Lectionem suprascr. delevit.

- c. 290. l. 7. Ἀμαχῆναι. κ. ἀ- γνῆσαι. Α. κ. ἀγνίσαι.
- l. 9. μύσχεσθαι. τ. Ἀμυσχρόν. κ. Ἀμύσχεσθαι. τ. Α. κ.⁶⁾
- c. 291. l. 6. Ἀμφαδῶν. φ. Ἀμφαδόν. φ.
- Ἀμφαικῆς. κυκλωσει- Ἀμφαικοῦς. κύκλωσει- μένης. μένης.
- l. 8. Ἀμφαῆς. π^ορ^{ος} κολ, Α. πρόσκολος. περισκε-
ε_ε πσκελῆς. οἶκ. λῆς. οἶκ.
- Ἀμφακάριος ῥόας. Α. Ἀμφ' Ἀκίριος ῥόας. Α.
- Ἀμφακλῆς. ἀξ. Ἀμφάκης. ἀξ.
- Ἀμφάλα. π τ. θ. Ἀμφ' ἄλα. π τ. θ.
- Ἀμφαλάξαι. δ. — βα- Α. δ. — βαδίζοντας, ἐφ'
δίζοντες τὰς ἐφ' ἐτέ- ἐτέρας ὁδοῦ χ.
- Ἀμφάλητα. π τὰ ἄ- Ἀμφ' ἄλητα. περὶ τ. α.⁷⁾
- λευρα. ἀμφάνα μαλ. Ἀμφάνα. μαλ.⁸⁾
- Ἀμφαζονεῖν. τ. γ. Α. τ. γ. π.
- ε_ε πκλαῖσθαι.
- Φαρμένη. δ. ἈΦαρμένη. δ.
- Ἀμφαρής. πωρωμένη. Α. περιωρωμένη.
- Ἀμφαριστερός. α. — Ἀμφαρίστερος. α. οὐκ
οὐκ αἴσιος. — περι- αἴσιος. — περιδε-
δεξιῶ. ξίω.⁹⁾
- Ἀμφάς, ἀσπαζόμενος. Ἀμφαγάπαζόμενος. π.
πάνυ φιλοφρονούμε- φ.¹⁰⁾
νος.

c. 292.

6) Vera est VV. DD. conjectura. In Ald. Ἀμυσχρόν vitio typoth.

7) Ita divinarunt VV. DD. In Ald. vitium typoth.

8) Unita sejunxit.

9) In Ald. οὐ καίσιος errore typoth.

10) Male correxit, restituendum potius esset Ἀμφασπα-
ζόμενος.

- c. 292. l. 1. Ἀμφασία. ἀλα- Ἀ. ἀλαλία. α.
γία. α.
— l. 7. Ἀμφαδᾶς. ψ. Ἀ. ψ.
— l. 12. Ἀμφεικάς. ἦ. Ἀμφ' εἰκάς. ἦ.¹¹⁾
— l. 15. Ἀφελαίς. μ. Ἀ. μ.¹²⁾
— l. 17. Ἀμφελάχαινε. πε- Ἀ. περιέσκαπτε. περιέ-
ριέσκαπτεν. περιέ- σκαλλε. π.
σχαλλε. π.
Ἀφέμενον. τ. Ἀμφέμενον. τ.
c. 293. l. 3. Ἀμφερέεθρα. π. Ἀμφὶ ῥέεθρα. π.¹³⁾
— l. 6. Ἀμφερκήπιθον. τ. Ἀ. τ. — Ἀχαιὸς Π.¹⁴⁾
— Ἀχαιὸς Π.
— l. 8. Ἀμφερήσεται. π.¹⁵⁾ Ἀμφαιρήσεται. π.
— l. 12. Ἀμφενώτας. ὁ κρι- Ἀ. ὁ κρ. χ. ἄμφηκες δὲ
τικός χ. ἄμφικὲς δὲ ἐξ ἐκ.
ἔξ ἐκ.
Ἀμφίλυθεν. ε. — ^επέ- Ἀμφήλυθεν. ε. — πε-
λαβεν ἀμφοτέρωθεν ριέλαβεν ἀμφοτέ-
ὄρμους ἀμφιορέας. ρωθεν ὄρμους ἀμ-
Φιδέας.¹⁶⁾
c. 294. l. 1. Ἀμφήν. αὐλήν. Ἀ. α.
Ἀμφήρεις. ν. α. ὀρώμε- Ἀ. ν. α. ὀρ.
ναί.
— l. 5. Ἀμφιρεφέα. α. α. Ἀμφηρεφέα. α. α. ὠρο-
ὀροφωμένην. φωμένην.
Ἀμφήν. α. τράχηλον. Ἀ. α. τράχηλος.
E 4 c. 294.

ζόμενος, quod procul dubio prima Hesychii scriptura fuit.

11) If. Vossius scripturam codicis divinavit.

12) Voci, utpote vitiosae, lineam subduxit. A typotheta in Ald. Ἀμφελαίς.

13) If. Vossius scripturam codicis restituit.

14) Nomini Ἀχαιὸς linea subducta est; media quoque syllaba obscurior est ob correctionem prima manu factam. In margine †

15) Sic et legendum voluit If. Vossius.

16) Cf. VV. DD.

c. 294. l. 8. Ἀμφήριστον. α.	Α. α. ἐξισ.
ἐξισ.	
Ἀμφίλογον. α.	Α. α.
— l. 12. Ἀμφί, περὶ χ.	Ἀμφίς. περὶ. χ.
Ἀμφιαλῶ. ὑπὸ θαλάσ-	Ἀμφιάλω. ὑπὸ θαλάσ-
ση π.	σης π.
c. 295. l. 3. Ἀμφισχυῖα. π.	Ἀμφιαχυῖα. π.
— l. 6. Ἀμφικάλευμα. κ.	Ἀμφιβαλεῦμα. κ.
c. 296. l. 2. Ἀμφιβέλεσι. π.	Ἀμφὶ βέλεσσι. π.
Ἀμφιβείην. π.	Ἀμφὶ βίην. π.
— l. 7. Ἀμφίβλιστρον. δ.	Ἀμφίβληστρον. δ.
— l. 9. Ἀμφιβώτης. π. ὑῶν	Α. π. Ἰων Τ. ¹⁷⁾
Τ.	
Ἀμφιγνόης. ἀμφισβη-	Ἀμφιγνοεῖς. ἀμφισβη-
τής.	τεῖς.
Ἀμφιγυιοῖσι. τ.	Ἀμφιγυιήεσσι. τ.
Ἀμφιγυέεις. α. — ἔχον-	Ἀμφιγυήεις. α. — ἔχων.
τες.	
— l. 15. Ἀμφιγενύς. α.	Ἀμφιγένυς. α.
Ἀμφιγνό. ν, τὸ μ.	Ἀμφιγνοεῖν. τὸ μ. ¹⁸⁾
c. 297. l. 1. Ἀμφιδασίαν. ε.	Ἀμφιδασεῖαν. ε.
— l. 3. Ἀμφιδενῆες. περὶ τὰ	Ἀμφὶ δὲ νῆες. περὶ δὲ
π.	τὰ π.
— l. 7. Ἀμφιδεαί. ψέλια. κ.	Ἀμφιδέες. ψέλλια. κ. ¹⁹⁾
Ἀμφιδεέ. π.	Ἀμφὶ δὲ ἔ. π. ²⁰⁾
Ἀμφιδέδεε. κ.	Ἀμφιδέδηε. κ.
Ἀμφιδεμάτη. ἦ.	Α. ἦ.
— l. 13. Ἀμφιδέξια. ψέλια.	Α. ψέλλια.

c. 297.

17) Littera υ, quae nomini Ἰων adhaesit, est procul dubio varia lectio vocis praecedentis, hoc modo notata: πε-

υ
ριβοητος ιων. Qua opinione Bentleji conjectura firmatur.

18) Litteram delevit.

19) Codicis lectio vera est, quam Musurus indigne corripit. Cf. VV. DD.

20) In Ald. vitium typoth.

- c. 297. l. 13. Ἀμφιδήρητος. Ἀμφιδήρητος. ἀμφισβη-
ἀμφισβητήσι. τήσιμος.
- l. 18. Ἀμφιδεξίοις χερσί. Α. χ. ταῖς τῶν τοξοτῶν.
ταῖς τῶν τόξων.
- l. 21. Ἀμφίδοξοι μῦθοι. Α. μ. οἱ διχογνωμονούμε-
οἱ διχογνωμονόμενοι. νοι.
- c. 298. l. 2. Ἀμφιδράνες. ἰμ. Α. ἰμ. — ἔχον
— ἔχει
- Ἀμφιδρομία. ἡμ. — π² Ἀμφιδρόμια. ἡμ. — περὶ
τὴν ἐστίαν ἔφ. τ. ἐ. ἔφ. 1)
- l. 7. Ἀμφίδρομος. Αἰσχύ- Α. Αἰσχ. Σεμέλη ἔπλ. δ.
λος Σεμέ^λ ἔπλ. δ. καὶ
καὶ² π² τὰ Α. ὡς εἰ ἔλεγες τ. —
τ. — θεώμενον, ἢ π. —
— Αἰσχ. Ἡδωνές.
- l. 12. Ἀμφιδρυτὶ, δ. Ἀμφιδρυτὶ, δ.
- l. 17. Ἀμφίδυμοι. δ. — Α. δ. — εἰσπλουν ἔχ.
εἰς πλέον ἔχ.
- Ἀμφίδυμος. ε. — εἰσ- Α. ε. — εἰσδυσιν ἔχ.
δύσιν ἔχ.
- l. 21. Ἀμφίδυσις. ε. — Α. ε. — παρὰ Ἀναξαν-
δρίδη.
- παρὰ Ἀναξανδρί^δ
Ἀμφιδῆσφάγανον. ζ. τι Α. ζ. τι πολύπουν κολό-
πολύ περ κολόπεν- πενδρα καλούμε-
δρα καλ... νον. 2)
- c. 299. l. 1. Ἀμφιεγίνωσκεν, Ἀμφί ἐ γινώσκων, ἑτά-
ἑτέρους πειρόμενος. ρους πειρώμενος. 3)
- Ἀμφιελισσός. α. Ἀμφιέλυσσος. α.
- Ἀμφιελιώσας. ο. Ἀμφιελίσσας. ο.

E 5

c. 299.

1) Scripsit primum παρὰ τ. ἐ. at mox delevit.

2) Vocī κολόπενδρα linea subducta est, et compendium ul-
timae vocis deletum.

3) Cf. VV. DD. In Ald. vitium typoth.

- c. 299. l. 1. Ἀμφιεκτ., χ. Ἀμφιεκτος. χ.⁴⁾
 Ἀμφιελόν. α. Ἀμφιελόν. α.
 — l. 9. Ἀμφιέποντες, περὶ ἔργον πονοῦμενοι. A. περὶ ἔργον π.
 ἀμφιέννυμι. ἐνδ. Ἀμφιέννυμι. ἐνδ.⁵⁾
 — l. 12. Ἀμφιεπαπτήνας. Ἀμφί ἐ παπτήνας. πε-
 περι..... αὐτόν. ριβλέψας ἑαυτόν.⁶⁾
 — l. 15. Ἀμφίζαν, ἐτέφρην. Ἀμφίζανε τέφρην. ἐκ.
 ἐκ.
 c. 300. l. 4. Ἀμφίθετος Φίλη. Ἀμφίθετος Φιάλη. ἐκ.
 ἐκ. — ἡ κύκλον ἔχου- — ἡ κύκλον ἔχου-
 σα πυθμένα, ἄνευ σα, ἡ πυθμένα ἄνευ
 ὠτῶν. ὠτῶν.⁷⁾
 — l. 8. Ἀ. Φιέσπον. π. Ἀμφιέπον. π.⁸⁾
 — l. ult. Ἀμφικαλύψη. ἔσω A. ἔσω παραδέξεται.
 πεδέξεται.
 c. 301. l. 1. Ἀμφικ, ὑστέρας. Ἀμφικας. ὑστέρας.⁹⁾
 Ἀμφικές. ζ. A. ζ.
 — l. 5. Ἀμφίκλυστ, ἡ περ. Ἀμφίκλυστις. ἡ περ.¹⁰⁾
 — l. 9. Ἀμφικέλαυνις. κατ- A. κατ' ὠμων π.¹¹⁾
 ὠμενων π.
 — l. 12. Ἀμφικέλεμνον. α. A. α. — ἀμφίξυλον.
 — ἀνφίξυλον.
 — l. 16. Ἀμφικέας. π. Ἀμφικεάσσας. π.
 c. 302. l. 1. Ἀμφικελος, κλί- Ἀμφικελος κλίνη, ἐκ. ἔχ.
 νη ἐκ. ἔχ. ἀνωκλητί. ἀνακλιντήριον.
 c. 302.

4) Exitum vocis delevit, qui procul dubio fuit ις.

5) Glossa excidit, ut olim suspicabatur Vossius.

6) Lacuna in ms., quam Musurus tali modo supplevit.

7) Malam ed. Aldinae interpunctionem correxit Ios. Scaliger. Cf. VV. DD.

8) Litteram delevit. Nullus dubito, quin glossa sit ex margine.

9) Compendium vocis delevit.

10) Compendium litterarum ες deletum est, et scriptum fuit Ἀμφίκλυστες.

11) In Ald. sphalma typoth.

c. 302. l. 3. Ἀμφικτύονες. π. Α. π. — ἐπὶ Πυλέαν Πυ-
— ἐπο λέαν πυ- λαγόροι καὶ ἱερο-
λαγόροι καὶ ἱερο- μνήμονες. ¹²⁾

μ.
μνή.

— l. 6. Ἀμφικώμω. φ. Ἀμφικόμω. φ. ¹³⁾

Ἀμφικύπελλον. π. Ἀμφικύπελλον. π.

— l. 8. Ἀμφιλαφές. πολὺ Α. πολὺ. δαψιλές. καὶ
δαψιλές καὶ μέγα. μέγα. π.

π.

Ἀμφιλαφῆ, μέγα δα- Ἀμφιλαφῆ. μέγαν. δα-
ψιλῆ. ψιλῆ.

— l. 12. Ἀμφιλάφειαν. σ. Ἀμφιλάφειαν. σ.

— l. ult. Ἀμφίλινα κρ. Σοφ. Α. κ. Σοφ. Αἰχμαλωτίσι·
Αἰχμαλώτησι· Πα- Πατὴρ δὲ χρύσε·
τῆς δὲ χρυσδύς. εἰσδύς ἀμφίλινα
Ἀμφίλινα κρούπαλα. κρούπαλα. ¹⁴⁾

c. 303. l. 3. Ἀμφιλιχῆ, π. Ἀμφιλιχῆ. π.

Ἀμφιλύκη, ο. Ἀμφιλύκη. ο.

Ἀμφιλύκη, νύξ ὁ ἥμ. Α. νύξ ὁ ἥμ. ¹⁵⁾

Ἀμφιμάσεσθαι. π. Α. π.

— l. 10. Ἀμφιμᾶντορα. Α. δ. ¹⁶⁾

δυσμ.

— l. 14. Ἀμφιβάλλος. ε. — Ἀμφίμαλλος. ε. — καῖ-
καιρόν — καιρόν. ρον — καῖρον.

c. 304. l. 1. Ἀμφιμάσχαλος. Α. χ. χειρίδωτος ἔλ.
χ. χειρίδωτος ἔλ.

— l. 7. Ἀμφιμήτορες. οἱ ε. Α. οἱ ε. — Αἰσχ. Ἡρα-
— Αἰσχ. Ἡρακλίδ. κλείδαις. ¹⁷⁾

c. 304.

¹²⁾ Lacuna in ms., quae hoc modo a Musuro suppletur.
Cf. VV. DD.

¹³⁾ Correctionem Musuri typotheta neglexit.

¹⁴⁾ Bene ergo a VV. DD. Ἀμφίλινα κρούπαλα junguntur.
Sejuncta Musurus univit.

¹⁵⁾ Ita ms. νύξ ab Ἀμφιλύκη sejungit.

¹⁶⁾ Lectionem superscriptam delevit.

¹⁷⁾ Exitum vocis delevit; scriptum fuit procul dubio Ἡ-
ρακλίδες.

- c. 304. l. 10. Ἀμφιμήριον. τὸ σ. — Ἀμφιμήτριον. τὸ σ. —
σ. — μητέρα π. μήτραν π.
- c. 305. l. 2. Ἀμφινῶ, τοὺς χι- Ἀμφινωτοὺς. χ. ἢ Φελ-
τῶνας ἢ Φελῶνας. λῶνας. Κ. Φελῶνην
Κρητες Φελῶνην λ. λ. ¹⁸⁾
- l. 4. Ἀμφίνηκες. περιμά- Ἀμφίνεικος. περιμάχη-
χητοι. ἐναντίους ε. λ. τος. εν. ε. λ. Σοφ.
Σοφ. Τραχινίαις. Τρ. ¹⁹⁾
- l. 9. Ἀμφιονή. κ. Ἀμφιόνη. κ.
Ἀμφιορκία. ο. — ἀλ- Α. ο. — ἀλλήλοις ὁμν.
λήλους ὁμν.
- l. 13. Ἀμφιπελέη. π. Α. π.
- l. 16. Ἀμφιπηρούς. τ. Ἀμφιπήρους. τ.
- l. ult. Ἀμφίπλη. ἐμπλε- Ἀμφίπλεκτος. ἐμπλε-
κόμια. κόμενος.
- c. 306. l. 1. Ἀμφιπλήξ. ε. Α. ε. πλήσσουσα Σ.
πλήσσους Σ.
- Ἀμφιπλήκτοις. ἀμφι- Ἀμφιπλήκτοις. ἰθμοῖς
θαλάσσοις, π. — ἀμφιθ. π. — θα-
θαλασσεύεται. λασσεύονται. ²⁰⁾
- Ἀμφιπόκοι. [οἱ ἰθμοὶ] Ἀμφίποκοι. ταπ.
ταπ.
- Ἀμφιπεριεστροφά. πε- Ἀμφιπεριστρώφα. πε-
ριέστρεφα. ριέστρεφε.
- Ἀμφιπολεύει. ἐργάζε- Α. ἐργάζεται.
- Ἀμφίπολλοι. θ. Ἀμφίπολοι. θ.
- Ἀμφιπολεύοι. υ. φρον- Α. υ. φροντίζοι. π.
τίζει. π.

c. 306.

18) Variam lectionem expunxit.

19) Glossam misere corrupit; si quid video, scriptum fuit olim: Ἀμφινεικῆς. περιμάχητοι. Ἀμφινεικῆς. ἐναντίους ε. λ. Duae glossae, ut saepius in Hesychio fieri solet, scribarum negligentia in unam coaluerunt, quarum posterior ex Soph. Trachin. v. 104. petita est. Cf. VV. DD.

20) ἰθμοῖς ex seq. glossa inseruit. Posterior emendatio typothetam fugit.

- c. 306. l. 1. Ἀμφίπυρνον. π. Α. π. — Σοφ. Ἀνδρομέ-
 — Σοφ. Ἀνδρο^{μδ} καὶ — πεμπό-
 — πελωπόμενα πλ.
 — l. 14. Ἀμφίπυρνήν. π. Ἀμφί πυρνήν. π.
 Ἀμφίραε. περὶ διαυ- Ἀμφί ρά ε. περὶ δ' αὐ-
 τόν. τόν. ¹⁾
 Ἀμφιρέφρα. ἐκ. ἐστε- Ἀμφηρεφέα. ἐκ. ἐστε-
 γασμένα. γασμένην.
 c. 307. l. 1. Ἀμφιρίστον. ἐξ α. ἐρι-
 α. ἐρετός. στός. ²⁾
 Ἀμφίριστον. ἐπίμαχον. Ἀμφήριστον. ε.
 Ἀμφιρόν. α. Ἀμφιρον. α.
 Ἀμφιρύτη. π. περιρεο- Α. π. περιρρέομένη τ. υ.
 μένη τ. υ.
 Ἀμφιρῶτις. π. Α. π.
 Ἀμφισαρωγοί. κ. Ἀμφίς αρωγοί. κ. ³⁾
 Ἀμφισαριζήλω. α. Ἀμφίς αρίζηλος. α. ⁴⁾
 Ἀμφίσβαινα. ε. — ἰσό- Ἀμφίσβαινα. ε. — ἰσό-
 παχυ. πηχυ. ⁵⁾
 — l. 18. Ἀμφισεέργει. χ. Ἀμφίς εέργει. χ.
 Ἀμφισέκαστον. π. Ἀμφίς ἑκαστον. π.
 Ἀμφισεόντες. χ. Ἀμφίς εόντες. χ.
 — l. 21. Ἀμφισέχοιεν. π. Ἀμφίς ἔχοιεν. π.
 Ἀμφισιδών. φ. Ἀμφίς ιδών. φ.
 c. 308. l. 1. Ἀμφισήκωμοι. οἱ π. Ἀμφισίκωμοι. οἱ π.
 — l. 4. Ἀμφιστερῆ. καταρ- Α. καταρχήν τ. θ.
 χή τῶν θ.
 — l. 9. Ἀμφιστρατόων- Ἀμφεστρατόωντο. π.
 το. π.

c. 308.

1) In Ald. vitium typoth.

2) Primum emendavit Ἀμφιρίστος.

3) In Ald. typotheta erravit.

4) Lectio codicis vera est; Musurus locum Homeri igno-
 ravit. Cf. VV. DD.

5) In ipsa glossa litt. υ deleverat, at mox restituit.

c. 308. l. 12. Ἀμφισφαῖρα. ε. Α. ε. — γυναικείου.
— γυναικίου.

Ἀμφιτάπης. χ. — μα- Α. χ. — μαλλούς.
λούς.

— l. 16. Ἀμφιτεοῦ. π. Ἀμφὶ τεοῦ. π.

Ἀμφιτάλαντον. α. ῥέμ- Α. α. ῥέψαι δ.
ψαι δ.

Ἀμφιτέρμοον. ἀποτερ- Ἀμφίτερμον. ἀποτε-
ματισμένον. τεσμ. ⁶⁾

Ἀμφιτέρμως. ἀποτερ- Α. ἀποτετεσμ.
ματισμένως.

Ἀμφιτρίβας. π. Ἀμφιτρίβαν. π.

Ἀμφιτρίτη. θ. ἀπὸ τοῦ Ἀμφιτρίτη. θ. ἀπὸ τοῦ
φόβου π. φόβω π. ⁷⁾

c. 309. l. 3. Ἀμφιτοῖο. π. Ἀμφὶ τεοῖο. π.

— l. 14. Ἀμφιφορέας. α. Ἀμφιφορέας. α. ⁸⁾

Ἀμφιφοῶν. πλακοῦς Ἀμφιφόων. πλακοῦς
ποῖς Ἀρτέμιδι με-
ταῖς δαίδων περ. ⁹⁾

c. 310. l. 2. Ἀμφίχυτον. π. Α. π. — ἔχεν φ.
— ἔχων φ.

— l. 8. Ἀμφονον. π τὸν φ. Ἀμ' φόνον. περὶ τ. φ. ¹⁰⁾

— l. 12. Ἀμφοστεόφιν. π. Ἀμφ' ὀστεόφιν. π. τ.
τ. ὀστοῖς. ἀμφοτέ- ὀστοῖς.
ρωσεν. ε. Ἀμφοτέρωσε. ε. ¹¹⁾

— l. 15. Ἀμφοῦδης. π τὸ Ἀμφοῦδης. παρὰ τὸ ἔδα-
ἔδαφος. ὃ δὲ Ἦσ. φος. ὃ δὲ Ἦσ. ¹²⁾

c. 310.

6) Primum correxit: Ἀμφιτέρμονα.

7) Glossam bene restituerunt VV. DD.

8) In Ald. Ἀμφιφαρέας errore typoth.

9) Cf. VV. DD. quorum conjectura ipsa codicis scriptura firmatur.

10) Correctionem Mufuri typotheta haud intellexit.

11) Unita sejunxit.

12) Aldina lectio, cujus vitia VV. DD. acute viderunt, typo-

c. 310. l. 15. Ἀμφούροισιν. Ἀμφ' οὔροισιν. περὶ ο.

π ο.

— l. ult. Ἀμφράσατο. ἐγ. Ἀμφράσσατο. ἐγ. ¹³⁾

c. 311. l. 5. Ἀμφόβολα. ἡ δ. Α. ἡ δ.

Ἀμφομενηστήν. α. μὲν Ἀμφω μὲν ἦστην. α. μὲν
ἦρχον. ὑπῆρχον.

— l. 7. Ἀμφωδιέσθην. α. ἐπι- Ἀμφω δ' ἰέσθην. α. ἐπε-
βάλλοντο. βάλλοντο.

Ἀμφώδων. ὄνομα, ἐπεὶ Α. ὄνομα. καὶ ἐπὶ τῶν —
καὶ [κατὰ] τῶν — ἐχόντων, μ. ¹⁴⁾
ἔχει μ.

— l. 13. Ἀμφωμοσία. ο. — Α. ο. — προομόσει. ¹⁵⁾
προομόσει.

c. 312. l. 7. Ἀμφώτιξ ἡ αᾶ Ἀμφώτιξ ἡ αᾶ □

Ἀμφώνυξ. γ. Α. γ. ¹⁶⁾

— l. 11. Ἀμφῶτις. σκεπα- Α. σκ. ¹⁷⁾

στήριον.

Ἀμῶεν. ἀμῶοιεν. Ἀμῶεν. α.

— l. ult. Ἀμῶς. π. — ἐρμη- Α. π. — ἐρμ. στερέωσις
νεύεται ῥέωσις ἢ ἰ. ἢ ἰ.

c. 313.

typothetae adscribenda est. Deficit adhuc v. οὔδας, quae ita inferenda esset: παρὰ τὸ [οὔδας τὸ] ἔδαφος. At potius legendum est: περὶ τὸ ἔδ. quod glossae interpretatio est.

13) In Ald. vitium typ. VV. DD. bene emendarunt.

14) In Ald. ἐόντων errore typoth.

15) Lectionem suprascr. delevit.

16) Nihil deest, mala vero divisio vocis ἀμφώνυξ scribae, cuius erat litteras initiales minio prae notare, imposuit; versus enim finitur Ἀμφώτιξ ἡ αᾶ. et in sequenti continuatur ἀμφώνυξ, cui adeo scriba litterarum initialium Α praefixit. Musurus deinde, locum mutilum esse existimans, lacunae signum in margine appinxit. Unitum ergo ita scribendum est: Ἀμφώτιξ ἡ ἀμφώνυξ γ. Quod et VV. DD. acute viderunt.

17) Nescio, unde ὠτὸς in textum edd. irrepsit, nam a ms. abest, nec a Musuro adjunctum invenio.

c. 313. l. 4. Ἀμῶνας. τὰς ἀ- Ἀμῶνας. τ. ἀνεμῶνας.
νέμωνας.

— l. 10. Ἀμωσγέπως. ὁ — Ἀ. ὁ. — τρόπου.
τρόπου.

Τὸ Α μετὰ τοῦ Ν.

Τὸ Α μ. τ. Ν.

Ἀν. α. — συν.

Α. α. — σύνδεσμοι. ¹⁸⁾

c. 314. l. 1. Ἀναβάδην. καὶ
συνπόδα κ.

Α. καὶ σὺν πόδα κ.

— l. ult. . μμῶν υἱοί. μ.

Ἀμμῶν υἱοί. μ.

c. 315. l. 13. Ἀναβόλιμοι. δι-
καιοι δ.

Α. δ. δ.

— l. 15. Ἀναβουνόν, ἀναβού-
νιον, ἀνόρρουν.

Ἀνὰ βουνόν. ἀνὰ βου-
νίον. ἀν' ὄρος.

— l. 17. Ἀναβρόξειεν, ἡ ἀ-
ναροφ.

Α. ἡ ἀναρρόφ.

Ἀναβροχθήσειεν. ἀνα-
ροφ. ἀναπίοι. ε.

Α. ἀναρρόφ. ἀναπίοι. ε.

Ἀναβρόξειεν. ἀναροφ.

Α. ἀναρρόφ.

c. 316. l. 1. Ἀνάβροχεν. ἀνά-
ποθεν. ροφῆθεν.

Ἀναβροχέν. ἀναποθέν.
ροφηθέν.

. ναβῶδες. β.

Ἀναβῶδες. β.

— l. 4. Ἀναγαργάρω, ἄκρω
γάργαρον, α.

Ἀνὰ Γαργάρω ἄκρω.
Γάργαρον, α.

— l. 9. Ἀναβλυστανεῖται.
ἀναβλύσαι.

Ἀναβλυστάνειν καὶ ἀνα-
βλύσαι.

Ἀναγάλλισ. π.

Ἀναγαλλίς. π.

— l. 14. Ἀναγεστρίς, μά-
ζας. Τ.

Ἀναγεστρίς. μάζα. Τ.

c. 317. l. 4. Ἀναγκαῖοι πολε-
μιστάι. κ. α. — καὶ ὁ

Α. π. κ. α. — καὶ ὁ Δο-
λῖος.

δόλιος ἀναγκαῖον, τ.

Ἀναγκαῖον. τ.

— l. 9. Ἀναγνό. ση. α.

Ἀναγνώση. α. ¹⁹⁾

c. 317.

18) Cum Kuffero scribendum est σύνδεσμος.

19) Litteram delevit. Ἀναγνούση, quod Aldina exhibet, typothetae tribui debet.

- c. 317. l. 11. Ἀναγνώσας. ἀνα-
πέσας. A. ἀναπείσας.
- l. 13. Ἀναγωγῶ πῶς, α. Ἀναγωγῶ πῶς. α.
- l. 16. Ἀνάγουνον. α. Ἀνὰ γουνόν. α.
- l. 18. Ἀναγρετόν. α. Ἀνάγρετον. α.
- c. 318. l. 2. Ἀναγυράσιος. δ. A. δ. — Φύεται ἀνάγυ-
— Φύεται. ρος. καὶ παροιμ.²⁰⁾
- Ἀνάγυρον κινῆ παροιμ.
- l. 4. Ἀναγετρία. ἡ τ. Ἀναγέτρια. ἡ τ.
- l. 7. Ἀνάγχρεψις. ἀνά-
βυξις. A. α.
- l. 10. Ἀναγωγή. ἡ τ. — A. ἡ τ. — καὶ ὁ ἐκ τοῦ
καὶ ὁ τοῦ ναυστάθ- ναυστάθμου ἐπὶ τὴν
μου ἐπὶ τὴν Ἰλιοδώ- Ἑλλάδα. Ἡλιοδῶρος.
ρου.
- Ἀναγωγός. ὕβρ. ὁ τῆς Ἀνάγωγος. ὕβρ. ὁ μὴ τῆς
δεούσης α. τ. δ. α. τ.
- Ἀναγωγούς. ἐκλ. Ἀναγώγους. ε.
- l. 17. Ἀναδε. α. Ἀνὰ δέ. α. 1)
- l. ult. Ἀναδείγματα. A. ἡ. περὶ τρε. κ.
- ἡνίας πτραχήλοισ. κ.
- c. 319. l. 4. Ἀναδέσμη. μή-
τρα. α. A. μήτρα. α.
- l. 7. Ἀναδεβόας. ὁ λεῶς, Ἀνὰ δ' ἐβόας ὁ λ. α.
- α.
- l. 13. Ἀναδέφλυε. α. Ἀνὰ δ' ἔφλυε. α.
- l. 16. Ἀνάδικοι. οὕτως A. οὕτως ἐλέγοντο οἱ τὰ
ἐλέγοντο δίκαια εἰς δ. ε. α. ἐγκαθιστά-
ἀκεραίαν ἐγκαθι- μενοι, ἦτοι δ. —
στάμενα, ἦτοι δ. — μαρτύρων ἀλόντων
μαρτύρων ἄλλον τῶν ψ.

c. 320.

20) Sejuncta univit, pessime vero correxit, nam prima
Hesychii scriptura fuit: Ἀνάγυρον κινεῖν. παροιμ.

1) Bene scripserunt VV. DD. Ἀνα δέ.

- c. 320. l. 3. Ἀναδινίω. π. A. π.
 Ἀνίσχαιο. α. Ἀνα δ' ἰσχαιο. α.
 Ἀναδηνήσας. α. Ἀναδινήσας. α.
 — l. 6. Ἀναδεδοικάζειν. α. Ἀναδοιδυκάζειν. α.
 — l. 8. Ἀναδραμεῖν. ἀναβῆ- A. α.
 ναιαυτός.
 — l. 10. Ἀναδρομαί. α. βλ. A. α. βλ. Εὐρ. Ἰκέτισιν.
 Εὐρ. ἰκέτισι ὑψοπύ- Ὑψιπύλη.
 Ἀναδρύψει. ἀναξηράνει. A. ἀναξηράνει.
 — l. 14. Ἀναδύεσθαι. α. ἀπο- A. α. ἀπωθεῖσθαι.
 θεῖσθαι.
 c. 321. l. 3. Ἀν. δωδώναιε, βα- Ἀνα Δωδωναῖε. βασιλεῦ
 σίλευε δωδώνη τιμώμε- ἐν Δωδώνη τιμώμε-
 ναι. νε.²⁾
 Ἀναέδνων. α. χωρὶς ἔθ- Ἀναέδνον. α. χωρὶς ἔθ-
 νων. Ἐδνα — μέλ- νων. E. μελλούσαις
 λουσιν π. π.
 — l. ult. Ἀναζυγοῦντες. α. κ. A. α. κ. λέγεται δὲ καὶ
 λέγει δὲ καὶ ζύγα- ζύγαστρον.
 στρι ἀναζυγοῦντες, Ἀναζυγοῦντες. α. εἰς τὸ
 ἀνάγοντες εἰς τὸ ἀ- ἄνω φῶς.³⁾
 ναφωνεῖν.
 c. 322. l. 6. Ἀναθέην, β. Ἀναθέης. β.
 — l. 10. Ἀναγέσθαι. ο. ἐπὶ Ἀναθέσθαι. ο. ἐπὶ τῶν
 τῶν πεσῶν ἐλ. οἱ γὰρ πεσῶν ἐλ. οἱ γὰρ
 πέζοντες κ. τ. ψή- παίζοντες κ. τ. ψή-
 φους δώρω αὐτῶν. φους δώρω αὐτῶν.⁴⁾
 c. 323. l. 4. Ἀναθελήσει. α. Ἀναθηλήσει. α.
 — l. 7. Ἀναθήστια. ἄρμενα. Ἀνά θ' ἰστια. α.
 — l. 10. Ἀναθοροῦντες. ἀνα- A. α.
 πηδοῦντες.

c. 323.

2) Sic voces in ms. nullo interstitio separatae. Litteram in prima voce delevit.

3) Unita separavit. Cf. VV. DD.

4) Initium articuli ex Suida restituit.

- c. 323. l. 14. Ἀναθυήσασα. A. ἀνασκιρτήσασα.⁵⁾
^{ἀνω}
 ἀνασκιρτήσασα.
 — l. ult. Ἀναιεστῖον, μ. Ἀναιέστιον, μ.
 c. 324. l. 2. Ἀναιδείας Φάρος, Ἀναιδείας Φαρός, πιάων.
 πίωνσοφ. Ἰνάχω. π. Σοφ. Ἰ. π. τό Χλαῖ-
 τό Χλαινετηδὲχι- νάν τ' ἡδὲ χιτῶνας
 τῶνατ. τ.⁶⁾
 — l. 6. Ἀναίδεστον. ἄμυρον. A. ἄμοιρον. α.
^{α.}
 — l. 10. Ἀναιδής. σ. — Λάας A. σ. — λαῖας α.⁷⁾
^{α.}
 — l. 12. Ἀναιθύσω. α. Σο- A. α. Σοφ. Σίνωνι.
 Φοκλῆς σινώμη.
 Ἀναιλείπως. α. Ἀναίλιπος. α.
 c. 325. l. 1. Ἀνοίξας, ἀνορμή- A. ἀνορμήσας.
 σας. ἀνῆλθεν, α. Ἀνῆλθεν. α.⁸⁾
 — l. 7. Ἀναίρεσις. ἡ τ. — A. ἡ τ. — καὶ ἡ τινός
 καὶ ἡ τινος τὶ ἀφ. τὶ ἀφ.
 — l. 11. Ἀναισίμουν. δ. Ἀναισιμούν. δ.
 — l. 15. Ἀνακεκαλυμένως. Ἀνακεκαλυμμένως. α.
^{α.}
 — l. 19. Ἀνακαμψεῶς. φ. Ἀνακαμψέως. φ.
 c. 326. l. 11. Ἀνακλάσεις. A. ἐπιστροφάς.⁹⁾
^{περι}
 ἐπιστροφάς.
 — l. 14. Ἀνακνίδεσι. τ. Ἀνακνίδεσσι. τ.
 — l. 16. Ἀνάκλησις. τ. A. τ.
 Ἀνάκειον. τὸ Δ. Ἀνάκειον. τὸ Δ.
^α
 — l. 19. Ἀνικμος. α. Ἀνικμος. α.¹⁰⁾

F 2

c. 327.

5) Lectionem superscriptam deleuit.

6) Varia lectio a Musuro deleta legi nequit.

7) In Ald. λαῖας typothetae errore.

8) Glossam excidisse sagaciter suspicatus est If. Vossius.

9) Variam lectionem deleuit.

10) Superscriptam lectionem deleuit.

- c. 327. l. 7. Ἀνακράτ, ισχ. Ἀνακράτης. ισχ.¹¹⁾
 — l. 11. Ἀνακρουσία. παι- A. παιδίας ε.
 δείας ε.
 — l. 16. Ἀνακτητικόν. γλή- A. γλήχων.
 χων ἄνακτος β. Ἀνακτος. β.
 c. 328. l. 1. Ἀνακτορήσι. τ. A. τ. — ταῖς ἀπὸ ἀνα-
 — ταῖς ἀπολείαις κτορίας. Δειπνήσας
 δειπνήσας ἀμύεσιν ἀμύεσιν α.
 α.
 — l. 5. Ἀκτόριον. ι. Ἀνακτόριον. ι.
 — l. 7. Ἀνακτοτελευταί. οἱ Ἀνακτοτελέται. οἱ τ. τε-
 τὰς τελευταῖς ε. λεταῖς ε.
 — l. 10. Ἀνακτόρη. δ. Ἀνακτορή. δ.
 — l. 12. Ἀνακύκλη. ἀνόρ- Ἀνακύκλει. α.
 θου.
 — l. 14. Ἀνακυρτάσαι. α. Ἀνακυρτάσαι. α.
 Ἀνάκτορον. τ. — ὁ τὴν A. τ. — ὁ καὶ Μεγ.
 Μεγ.
 — l. 17. Ἀνακοδίνισον. α. Ἀνακοδίνισον. α.
 c. 329. l. 13. Ἀναλάκατα, οὐ Ἀν' ἀλάκατα. οὐ π.¹²⁾
 π.
 Ἀναλαμβάνειν, ξένον δ. Ἀναλαμβάνειν ξένον. δ.
 — l. 17. Ἀναλδος. α. α. ἀνυ- Ἀναλδον. α. α. ἀνυγία-
 γείαστον. στον.
 c. 330. l. 4. Ἀναλθές. ἀνίασ- A. α. α.¹³⁾
 σον. α.
 — l. 6. Ἀναλκατάλλα. ἄνο- A. ἄνοθεν κάτω.
 σονκάτω.
 — l. 10. Ἀλλοιώτον. α. τὸ μὴ A. α. τὸ μὴ ἡλλοιωμένον.
 ἀλλοιῶμενον.
 — l. 13. Ἀναλογίαν. κατὰ A. κατὰ μέτρον ἢ κ.
 μέτριον ἢ κ.

c. 330.

11) Compendium in fine delevit. Hesychius eodem modo, quo Suidas, scripsit: Ἀνακράτος. ἰσχυρῶς. ἐν κ.

12) Verum divinarunt VV. DD. In Ald. error typoth.

13) ἀνίαστον in Ald. a typotheta.

- c. 330. l. 17. Ἀναλτον. α. — Α. α. — παρὰ τ. α.
περὶ τὴν ἄλσιν.
— l. ult. Ἀναλῦσαι. τ. — Α. τ. ἀπαλλ. ¹⁴⁾
ἀπαλλάξαι.
c. 331. l. 3. Ἀναλφάβιτος. α. Ἀναλφάβητος. α.
νάλωμα. ἔξοδος. Ἀνάλωμα. ε. ¹⁵⁾
Ἀναλῶσαι, ἀφανίσαι Α. ἀφανίσαι. Ποιμένεσιν.
ποιμένεσιν.
— l. ult. Ἀναμέρος. ε. Ἀνα μέρος. ε.
c. 332. l. 1. Ἀναμέσον. ε. Ἀνα μέσον. ε.
— l. 4. Ἀναμήλικτον. α. Ἀναμήλικτον. α.
— l. 8. Ἀναμορμύρισκεν. ἀ- Ἀναμορμύρεσκεν. ἀνέζει.
νέζη. α. α.
— l. 10. Ἀναμελλᾶναι. α. Ἀναμελλᾶναι. α.
— l. 12. Ἀναμφιλέκτως. ἀνεν- Ἀναμφιλέκτως. ἀνενδοι-
δυάστως. άστως.
— l. 14. Ἀναν. ἀνησιν. Α. α.
c. 333. l. 7. Ἀνάνιος. α. ἢ Α. α. ἢ ὑπερήφανος.
ὑπερύφανος.
— l. 9. Ἀναντα. α. ὑψηλόν. Α. α. ὑψηλά. τινές —
τινές — κεκωλυμέ- κεκολλημένοι. π. —
να, π. — κατακό- κ. πήσσειν.
πτοντα πῆσιν.
Ἀνανομεῖν, α. ἀνανεμεῖν Ἀνανομήν. α. Ἀνανέμειν
γὰρ τ. μ. Εὐρ. τη- γὰρ τ. μ. Εὐρ. τη-
μένω. μένω.
— l. 17. Ἀναξένειν. ἀνακι- Ἀναξαίνειν. α.
νείν.
— l. 20. Ἀναξίαν. β. Αἰσχύ- Α. β. Αἰσχ. Λιτανίαίς.
λος Λιανοίαις. ¹⁶⁾

F 3

c. 334.

¹⁴⁾ Vitiose ἀπαλλάξαι in Ald.

¹⁵⁾ Haec glossa in Ald. cum praecedenti unita est typographetae errore. VV. DD. bene separarunt.

¹⁶⁾ Latet hic forsan lemma hucusque incognitum; nam Αἰσχ. Λιτανίαίς, quod Alberti in textu posuit, vix ab Hesychio profectum esse autumo.

- c. 334. l. 1. Ἀναξυρίδες. Φι- A. Φημινάλια, β.
μινάλια, β.
— l. 4. Ἀνά, οὐλάμων ἀν- Ἀνά οὐλαμὸν ἀνδρῶν. κ.
δρῶν. κ.
— l. 6. Ἀναπαιστά, κ. — Ἀνάπαιστα. κ. — τῶν
τῶν χοίρων αἵσματα. χορῶν ἄσμ.
— l. 11. Ἀναπατάξαθα. A. α. ἄσμα.
α. αἶσμα.
— l. 13. Ἀναπᾶσαι. κατα- Ἀναπᾶσαι. καταπᾶσ-
πᾶσαι. σαι.¹⁷⁾
— l. 16. Ἀναπαυστόν. τὸ A. τὸ μηκόνιον.¹⁸⁾
μὴ κώνιον.
c. 335. l. 4. Ἀναπεμπάσαι. A. ἀνασκέψαθα. α.
ἀνασκέψαι. α.
Ἀναπεποιημένης. α. ἀ- Ἀναπεποιημένην. α. ἀπε-
πεφυραμένης. φυραμένην.
— l. 12. Ἀναπεφλασμένον. A. α. — Ἀναφᾶν γ.¹⁹⁾
α. — ἀναφλᾶν γ.
— l. 19. Ἀναπιμπλάσθαι. Ἀναπιμπλάσθαι. πλ. ἀ-
πλ. ἀναπιτνᾶσθαι. ναπιτνᾶσθαι.
Ἀνοῖξαι, ἢ α. A. ἢ α.²⁰⁾
c. 336. l. 1. Ἀνάπλασμα. A. ψ.
ψεῦμα.
— l. 2. Ἀνάπλεως. μ. π. A. μ. π. ἀνάπλουν ἔχων
ἀναπλοῦν καὶ ἔχων καὶ εὐρυχ.
εὐρυχ.
— l. 4. Ἀναπνῶ. ἀνπνέω, κ. A. ἀναπνέω, κ.
Ἀναπόδες. ε. Ἀνά πόδα. ε.
Ἀναποδείξεν. τ. — με- Ἀναποδίζειν. τ. — με-
τρεῖν. τρεῖν.¹⁾

c. 336.

17) Vera est DD. VV. emendatio.

18) Typothetam effugit Musuri emendatio.

19) Veram lectionem VV. DD. restituerunt.

20) Ἀναπιτνᾶσθαι. ἀνοῖξαι, ἢ α. nova glossa est, et a prae-
cedenti sejungenda. Cf. VV. DD.

1) In Ald. μητρεῖν vitio typoth.

- c. 336. l. 13. Ἀνάπαυστα. α. Ἀνάπυστα. α.
 — l. 18. Ἀναπολεῖ. ἀνα- Α. ἀναπτύσσει.
 πτύσει.
 — l. ult. Ἀναπομπάζομενον. Α. ἐν ἀναπολήσει γ.²⁾
 ἐν ἀπολύσει γ.
 c. 337. l. 2. Ἀναπρίσαι. α. Ἀναπρήσαι. α.
 — l. 4. Ἀναπρόθυρον, τε- Ἀνα πρόθυρον τετραμ-
 τραμμένον εἰς τ. πρ. μένον εἰς τ. πρ. β.
 β.
 — l. 15. ἀναπτύξαντες. α. Ἀναπτύξαντες. α.
 c. 338. l. 2. Ἀναρ. ὄναρ ἢ Α. ο. ἢ ἤκουσα.
 ἤκουσα.
 Ἀνάπυρος. α. Ἀνάποινος. α.
 — l. 10. Ἀναρῆ. κύουσα. Ἀναρουῖσα. κ.
 Ἀνάρημα. κ. Α. κ.
 c. 339. l. 4. Ἀναρκτον. α. οὐ- Α. α. οὐ οὐδεὶς ἤρξε. Σ.
 δεὶς ἤρξα. Σ. Αἰθίο- Α. ³⁾
 ψι.
 — l. 8. Ἀναροῖδοι, ἀναροφεῖ. Ἀναροῖβοι. ἀναρρόφεῖ.
 Αἰσχύλος Σαλαμῖ- Αἰσχ. Σαλαμῖνι. ⁴⁾
 νες. — καὶ ἀναρο- — καὶ ἀναροφ.
 φήματα ποιοῦν ἤχον. ποιοῦντα ἤχον. καὶ
 καὶ Σοφοκλῆς ἐν ναυ- Σοφ. ἐν ναυσὶ καὶ α.
 σὶ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀνα- τ. ἀναρρίπτει.
 ρίπτει.
 — l. ult. Ἀναρρέψεως. α. Ἀναρρήσεως. α.
 c. 340. l. 1. Ἀναρρέυει. σφάζει. Α. σφ. θύει. ⁵⁾
 θύει.
 — l. 10. Ἀναρυστήρα. ε. — Α. ε. — ἀνιμάται.
 ἀνήματα.

F 4

c. 340.

2) In Ald. ἐν ἀναπολύσει a typoth.

3) In Ald. οὐν οὐδεὶς culpa typoth.

4) Lemma ab Hesychio scriptum fuit; Αἰσχύλος Σαλαμῖ-
 νίας. nam ες in fine γ. Σαλαμῖνες ortum est ex αἰς. Cf.
 VV. DD.

5) Vocem θύει typotheta in Ald. omisit.

- c. 340. l. 12. Ἀναρώγας, με- Ἀναρῶγας μεγάροιο,
γάροιο τὰς τ. — τὰς τ. — ῥώγας.
ῥώγας.
Ἀνασαβρῶσαι, ε. Ἀνασαβρῶσαι. ε.
Ἀνασείοις. ἀναπαθεῖς. Α. ἀναπείθοις.
Ἀνασειράζειν. ἀναζοῦεν Ἀνασειράζει. ἀνακροῦεν
π. π.
c. 341. l. 7. Ἀνασεσυρμένη, Α. ἡ σ.
ἡ σ.
— l. 11. Ἀνάσιμον. τ. — Α. τ. — ἐστραμμένον.
ἐστραμμένον.
Ἀσιμοῦν. τ. Ἀνασιμοῦν. τ.
— l. 14. Ἀνασκαλεύοντες. Α. ἀνακινοῦντες. ἡ ε.
ἀνακινῶντες. ἡ ε.
Ἀνακένισμα. α. Ἀνασκένισμα. α.
c. 342. l. 1. Ἀνασκευάζει, μ. Ἀνασκευάζειν, μ.
— l. 3. Ἀνασκήπτρω. α. Ἀνασκήπτρω. α.
Ἀνασκινδυλεύεσθαι. α. Ἀνασκινδυλεύεσθαι. α.
— l. 6. Ἀνασκολοπήσει. ἀ- Α. ἀνασταυρώσει.⁶⁾
ναστρώσει.
Ἀνασκολύψας. γ. Ἀνασκολλύψας. γ.⁷⁾
— l. 9. Ἀνασπᾶ. ε. ἐκριζοῖ. Α. ε. ἐκριζοῖ.
ἀνασπάζουσιν. α. Ἀνασπάζουσιν. α.
— l. 12. Ἀναπάσω. ε. Ἀνασπάσω. ε.
c. 343. l. 7. Ἀνασταδόν. α. Ἀνασταδόν. α.⁸⁾
Ἀναστατοῦντας. ἀνα- Α. α.
τρέπτοντας.
— l. 10. Ἀνασύτῳτα. ἀνα- Α. ἀνασεσεισμένα.
σεσεισμένα.
— l. 14. Ἀναστέλλω. κ. ἀνα- Α. κ. ἀναφράττω.
φράσω.

c. 343.

6) Vitiosum ἀναστρώσει natum est ex compendio scribendi ἀναστρώσει, id est ἀνασταυρώσει, quod scriba non intellexit.

7) VV. DD. lectionem codicis divinarunt.

8) Antequam emendaverit, lineam voci subjecit, et in margine notavit †.

c. 343. l. 17. Ἀναστήσειν. α. Α. α. π. ἀνάστωσιν.
π. ἀναστῶσιν.

— l. ult. Ἀναστίδωνος. ἀνα-
τεταμένος. + Ἀναστίδωνος. α. 9)

c. 344. l. 2. Ἀνάστημα. δ. Ἀνά στόμα. δ.
Ἀνάστρατον. κ. Ἀνά στρατόν. κ.

— l. 9. Ἀναστύψαι. ε. — Ἀναστύψαι. ε. — Σοφ.
Σοφ. μωμῶ. + Μώμω. 10)

— l. 12. Ἀναστρώφω. α. Ἀναστρωφών. α.

— l. 16. Ἀνασυροίμεθα. τ. Α. τ. — ἀπὸ τῶν ταῖς
— ἀπὸ τῶν ταῖς σω- + σωτήνας αἰρόντων. 11)

c. 345. l. 5. Ἀνατάξαθα. εὐ- Α. εὐτρεπίσαθα.
τρεπήσαθα.

Ἀνατεθυμιασμένος. ἀ- Α. ἀναπεπεισμένος.
ναπεπισμένος.

— l. 14. Ἀνατοιχάσαι. π. Α. περὶ τ. π. 12)
τοῖχον π.

c. 346. l. 5. Ἀνατομίαν. α. Α. α.

— l. 7. Ἀνατρέχειν. μετα- Α. μεταπλάσσειν.
πλάσειν.

— l. 10. Ἀναύδακτον. ἀνε- Α. ἀνεξήγητον. α.
ξίγητον. α.

— l. 13. Ἀναυρον. ὄνομα π. Ἀναυρος. ο. π.

— l. 16. Ἀναυτα. ἡπειρωτι- Α. ἡπ. Τ.
κά. Τ.

F 5

c. 347.

9) In editis ἀνατεταγμένος errore typoth.

10) Signum typotheta omisit.

11) Emendationem VV. DD. legentium σωλήνας συρόν-
των, codicis scriptura probabilem reddit.

12) Nil impedit, quo minus cum Kuhnio παρὰ τοῖχον le-
gatur; compendium enim περὶ et παρὰ denotat.

- c. 347. l. 4. Ἀναφαλαντώμα- Ἀναφαλλαντώματι. φ.¹³⁾
 τι. φ.
 — l. 12. Ἀναφλαῖ, λάχανον Ἀναφλαῖ λάχανον, φ.
 φ.
 Ἀναφλαῖν, χειροτριβεῖν Α. χ. τὸ αἰδ.
 αἰδ.
 — l. ult. Ἀναφράζαντες. α. Α. α.¹⁴⁾
 c. 348. l. 2. Ἀναφῦναι. α. Ἀναφῦναι. α.¹⁵⁾
 — l. 4. Ἀναφώνημα. ἀνημέ- Α. ἀνειμένη β.
 νη β.
 Ἀναχαιτίζειν. ἀναπί- Ἀναχαιτίζει. ἀναπείθει.
 θεῖν. ἀναχαλινοῦν. ἀναχαλινοῖ. ἀνα-
 Ἀνακρούεται. α. — Σοφ. κρούεται. α. —
 ἑλένησ' ἀπαιτή. Σοφ. ἑλένης ἀπαι-
 τήσει.¹⁶⁾
 — l. 9. Ἀνα. χασάμενος. ἀ- Ἀναχασσάμενος. α.¹⁷⁾
 ναποδήσας.
 Ἀναχασσαμένη. α. Ἀναχασσαμένη. α.
 — l. 12. Ἀναχεῖρα. ἐγγ. Ἀνα χεῖρα. ε.
 Ἀναχαιτίσαντι. ἀνορ- Α. ἀνορμήσαντι. ἀπο-
 μήσαντι. ποστρέ- στρέψαντι. α. χ.
 ψαντι. α. χ. ἀνα- ἀναποδίσαντι. ἀνα-
 ποδήσαντι. ἀναπί- πείσαντι.
 σαντι.
 c. 349. l. 9. Ἀνδα. αὕτη. Κ. Α. α. Κ.
 — l. 13. Ἀνδ' ἀρέβαινε. α. Ἀν δ' ἀρ' ἔβαινε. α.
 Ἀνδασβορέας. υ. Τ. Ἀνδας βορέας. υ. Τ.
 Ἀνδ' αὐτήν. κ. Ἀν δ' αὐτήν. κ.
 Ἀνδεράδες. πρ. Α. πρ.
 — l. 19. Ἀνδερρον. α. Ἀνδερρον. α.

c. 349.

13) VV. DD. veram scripturam Hesychio restituerunt.

14) Bene emendarunt VV. DD. In Ald. Ἀναφραζάντες culpa typoth.

15) Conjecturam VV. DD. codicis scriptura confirmat.

16) Separata univit. ἑλένη ἀπαιτήσει, quod Ald. exhibet, typothetae tribui debet.

17) Litteram erasit; si bene video, fuit sigma.

- c. 349. l. 19. Ἀνδρικε. ἀνάρει- A. ἀνάρξειψον. Δίκειν γ.
ψον. δίκην γ.
- c. 350. l. 9. Ἀνδοκάναις. δ. Ἀνδοκάναις. δ.
- l. 11. Ἀνδοκεύς. ἀνάδο- A. ἀνάδοχος. ¹⁸⁾
χος.
- l. 13. Ἀνδοκιδου Ἑρμῆς. A. E. ε. — Ἑρμῆς. ἀνά-
ε. — Ἑρμῆς. θημα Φυλῆς.
Ἀνάθημα, Φυλῆς. Ἀνδρα. τ. — καὶ τὸν
Ἀνδρα. τ. — καὶ τὴν κατακοινωνίαν τ. γ. ὑπολαμβάνει.
κατακοινωνίαν τ. γ. ὑπολαμβάνει ἀν- Ἀνδραγαθία. κ.
δραγαθίαν, κ.
- l. 18. Ἀδραγρία. σκ. Ἀδράγρια. σκ. ¹⁹⁾
- l. 20. Ἀνδρακάς, κ. Ἀνδρακάς. κ.
- c. 351. l. 3. Ἀνδραπόδεσι. τ. Ἀνδραπόδεσσι. τ.
- l. 10. Ἀνδραποδέστατοι. δ. Ἀνδραποδέστατοι. δ.
Ἀνδρασγραφεῖν. τ. A. τ. ²⁰⁾
- c. 352. l. 2. Ἀνδρηᾶται. κ. Ἀνδρηᾶται. κ.
- l. 4. Ἀνδρείκελον. α. — A. α. — ἀνδρώπων ὅμ.
ἀνθρώπου ὅμ.
- l. 7. Ἀνδρείκελον. χρ. Ἀνδρείκελον. χρ.
- l. 10. Ἀνδριχέρη. ἀνδριον Ἀνδριχέρη. ἀνδρι ἐλ. ¹⁾
ἐλ.
- l. 14. Ἀνδρομῆς. υ. Ἀνδρομῆς. υ. ²⁾
- l. 18. Ἀνδρόκλειδα. γ. Ἀνδρόκλειδα. γ. Ἀθή-
Ἀθηνήσιν. νησιν.
- c. 353. l. 1. Ἀνδροκόβαλος. κ. Ἀνδροκόβαλος. κ. ³⁾
- l. 9. Ἀνδρομανῆς, ε. Ἀνδρομανῆς. ε. ⁴⁾

c. 353.

18) Variam lectionem delevit.

19) Ἀνδράγρια typothetae debetur.

20) Emendaverat: Ἀνδρας γραφεῖν. at delevit.

1) In Ald. χέρκι errore typoth.

2) In Ald. Ἀνδροδῆμις. incuria typoth.

3) Emendatio VV. DD. codicis scriptura firmatur.

4) Lectionem suprascr. delevit.

- c. 353. l. 11. Ἀνδρομέοι, ἀνθρ. Ἀνδρομέοιο. α.⁵⁾
 Ἀνδρομαίου, ἀνθρωπίου. Α. α.
- c. 355. l. 12. Ἀνδύεται. α. — Α. α. — ἀπὸ τῶν ἀΦη-
 ἀπὸ τῶν ἀθηνιδῶν νιαζόντων ὑπ. κ.
 ὑποζυγόν, κ.
- c. 356. l. 4. Ἀνέβρεχεν. η. Α. η.
 Ἀνεγκαλύπτοισ. μὴ κε- Α. μὴ κεκαλυμμένοις.
 καλυμένοις.
- c. 357. l. 6. Ἀνέδην, Αἰσχύλος Α. Αἰσχ. Φ.
 Φεύγειν.
- Ἀνέδην, διὰ κυμάλιον ἢ Α. διὰ κυμάλιον ἢ ἐκκ.
 ἐκκεχ. κατὰ στέρη- κ. στ. τοῦ ἔσαι, ὃ
 σιν τοῦ εἶς, ὃ ἐστι ἐστι ἰδρ. α. γ. ἐκ
 ἰδρ. α. γ. ἐκ τοῦ ἐδά- τοῦ ἐδάφους α.⁶⁾
 φου ἀνεστ.
- c. 358. l. 1. .. εἰθέμην. ὦμ. Ἀνεθέμην. ὦμ.
 — l. 11. Ἀναιμώμενος. α. Ἀνιμώμενος. α.⁷⁾
- c. 359. l. 3. Ἀνεέργειν, σκῶμ- Ἀνεέργειν στόμμ' ἀνοί-
 μα. γειν. α.⁸⁾
 Ἀνοίγειν, α.
- l. 8. Ἀνιεμένη. α. — κόλ- Α. α. — κόλπον ἀνιεμέ-
 πον ἀνιεμένη. νη.
- Ἀνελειθῦ. ἀνάτοκον Ἀν' εἰλείθυιαν. ἀνά τό-
 πδ κον. Εὐριπίδης Ἰω-
 εὐρι ἰῶνι. νι.⁹⁾
- Ἀνελύπω, ἀνέβαινε. Ἀνελῆτο. α.
 — l. 11. Ἀνείχεσθαι, συντρ. Ἀνέχεσθαι. σ.¹⁰⁾

c. 359.

5) Lectio Ald. hypothetae tribuenda est. Veram lectionem VV. DD. Hesychio restituerunt.

6) Fragmenti Aeschyli correctionem διὰ κῆμ' ἄλιον scriptura διὰ κυμάλιον confirmat. Cf. VV. DD.

7) Scripturam codicis divinauit Salmasius.

8) Sic disjuncta univit. Cf. VV. DD.

9) Glossa, quam imperitus scriba male divisit, fuit haec: Ἀνελείθυιαν. ἄτοκον. Ευρ. I. Cf. VV. DD.

10) Scriptum fuit procul dubio ab Hesychio Ἀνείλεσθαι. ut VV. DD. jam divinarunt; λ enim et χ facile inter se permutantur.

- c. 359. l. 13. Ἀνεῖσαι. ε. Α. ε.
 Ἀνελύσπασαι, ἀναρί- Ἀνελυσπᾶσαι. ἀναρί-
 χασαι. χασαι.¹¹⁾
 c. 360. l. 7. Ἀνερήκασιν. κε- Α. κεχρηστηριακάσιν.
 χρηστηριακάσιν.
 — l. 9. Ἀνέρφι. ἐβ. Α. ἐβ.
 c. 361. l. 6. Ἀνεκήκιδεν. α. Ἀνεκήκειεν. α.¹²⁾
 — l. 10. Ἀνεκόςρει. ε. Ἀνεκόςρει. ε.
 Ἀνεκνάδαλλον. ἀνέκλω- Α. ἀνέκλων. ε.
 νεν. ε.
 Ἀνεκλητῖ, ε. Ἀνεκλητεῖν. ε.¹³⁾
 Ἀνεκρούσατο. ε. Ἀνεκρούσαντο. ε.
 Ἀνέκτημα. α. Σοφ. Α. α. Σοφ. Κρεούση.
 κρεούσιν.
 — l. 19. Ἀνέκτως. π. Ἀνεκτῶς. π.
 Ἀνεκυμβαλίαζον. α. — Α. α. — παρὰ τ. κ.
 π τῶν κυμβάλων.
 — l. 24. Ἀνεκώκησεν. α. Ἀνεκώκυσεν. α.¹⁴⁾
 c. 362. l. 2. Ἀνελλιπούς. ὁ τ. Ἀνελλιπούς. ὁ τ. π. μὴ
 π. μὴ ἀλόμενος, η. ἀλόμενος, η.
 — l. 11. Ἀνεμεσίτον, α. Ἀνεμέσητον. α.
 — l. ult. Ἀνεμωρία. π. Ἀνεμώρεια. π.
 c. 363. l. 1. Ἀνεμοσκεπέων. Α. τῶν πρὸς ἀνέμου σκέ-
 τῶν πρὸς ἀνέμους πην ε.¹⁵⁾
 σκέπην ε.
 — l. 3. Ἀνεμοστρεφές. τ. — Ἀνεμοστρεφές. τ. —
 τρεφόμενον, τ. στρεφόμενον, τ.
 — l. 7. Ἀνεμώτας, ὄνομα Ἀνεμώτας. ὄνομα.
 ἀφεκτός, ἱερός, τ. Ἀφεκτός. ἱερός. τ.¹⁶⁾
 c. 364.

11) Hesychio restituatur Atticorum ἀναριχᾶσαι.

12) Correctio Musuri typothetam latuit.

13) Litteram in fine delevit.

14) In Ald. mendum typoth.

15) In Ald. σκέπιν errore typoth.

16) Emendationem VV. DD. codicis scriptura confirmare videtur.

- c. 364. l. 11. Ἀνεξινάσκειτο. Ἀνεξηνάσκειτο. ἐξηνάσκε-
 ἐξινάσκειτο. α. το. α.
 — l. 17. Ἀνεστασίη. θ. Α. θ.
 Ἀνεπάγγελτοι. οἷς οὐ Α. οἷς οὐ π. ε.
 παρηγγέλλη. ε.
 c. 365. l. 3. Ἀνεπάφλαζον. Α. α.
 ἀνεκόχλαζον.
 — l. 9. Ἀνεπικόρρητος. α. Ἀνεπικόρρητος. α.
 — l. ult. Ἀνεπίτμητοι, μι- Ἀνεπίτμητοι μ. α.
 θώσεις, α.
 c. 366. l. 9. Ἀνεπ. λησα, α. Ἀνεπείλησα, α.¹⁷⁾
 — l. 14. Ἀνεπτυξάτην. α. Α. α. δ.
 δυϊκώ.
 c. 367. l. 3. Ἀνερμάτιστος, Ἀνερμάτιστος ναῦς. κού-
 ναῦς κούφη σάβουρα. Φη σαβούρας.
 — l. 9. Ἀνέρριψαν. ἀνεβ. Α. ἀνεβ.
 Ἀνελαύνοντες. ε. Α. ε.
 c. 368. l. 8. Ἀνέσαιμι. ἀπεί- Α. ἀναπείσαιμι. κ.
 σαιμι. κ.
 c. 369. l. 1. Ἀνέσαντες. ἀνα- Α. ἀνακαθίσαντες. α.
 καθήσαντες. α.
 — l. 4. Ἀνέσει. σώσει. α. καὶ Α. σ. α. καὶ ε. ποιήσει εἰς
 ε. ποιήσει εἰς τὴν οἶκ. τ. οἶκ.¹⁸⁾
 — l. 9. Ἀνεσκολόπησαν. ἀ- Α. ἀνεσταύρωσαν.
 νέστρωσαν.
 Ἀνεσκολοπίθη. ἀνε- Α. ἀνεσταυρώθη.
 στρώθη.
 Ἀνεσπάκασιν. εὗρίκα- Α. εὗρήκασιν. ε.
 σιν. ε.
 — l. 12. Ἀνέσπητο, α. Ἀνέσποιτο. α.
 Ἀνεστάλη. ε. μετεκτο- Α. ε. μετεκλονήθη.
 νήθη.
 c. 370. l. 10. Ἀνεσχίθεν. α. Ἀνεσχέθεν. α.

c. 370.

17) Littera a Musuro deleta videtur esse o. Cf. VV. DD.

18) In Ald. typotheta erravit.

- c. 370. l. ult. Ἀνειέτησι. π. ἢ Ἀ. π. ἢ Φ. ¹⁹⁾
Φίβλαις.
- c. 371. l. i. Ἀνέτρεχον ἐν συν- Ἀ. ἐν σ. οὐκέτι ε.
θήκη. οὐκέτι ε.
- l. 8. Ἀνεύθυνον. ἀζ. α. Ἀ. ἀζ. α. ἄνευ πρ. δ. —
ἄνευ πρυτανείων. δ. πρυτανεῖα ἐκρίνον-
— πρυταίνει ἐκρί- το.
- l. 13. Ἀνευρύνει. ἐξαπλεῖ. Ἀ. ἐξαπλοῖ.
- l. ult. Ἀνεφίτου. α. Ἀ. α.
- c. 372. l. i. Ἀνέφλυεν. α. — Ἀ. α. — ἀνέβαλλεν.
ἀνέβαλλεν.
- Ἀνέφου. α. Ἀ. α. ²⁰⁾
- l. 4. Ἀνέχαζεν. ἀνεπέδι- Ἀ. ἀνεπόδιζεν. α.
ζεν. α.
- c. 373. l. 7. Ἀνέψυχθεν. ἀνε- Ἀ. ἀνεκτήσαντο.
κτήσατο.
- l. 11. Ἀνευ. α. Ἀνεω. α.
- l. 15. Ἀνητηρίαν. π. Ἀνηβητηρίαν. π.
Ἀνηβος. ὁ μ. — ὁφέ- Ἀ. ὁ μ. — ὁφείλουσεν ἤλ.
λουσεν ἤλ. — ἢ βό- — ἢ βόλου ο. ¹⁾
λου ο.
- l. ult. Ἀνήβραχεν. η. Ἀνέβραχεν. η.
- c. 374. l. 9. Ἀνηκῆς. ἀνῆκον. Ἀνηκῆς. ἀνῆκον. Σοφ.
Σοφ. Αἰχμαλώτησιν. Αἰχμαλωτίσιν.
- l. 14. Ἀνηκίδοτοι. α. — Ἀ. α. — Αἰσχ. ψυχο-
Αἰσχ. ψυχασίας. ²⁾ στασίαις.
- c. 375. l. 6. Ἀνήμισεν. χωρῶ. Ἀνίημι. συνχωρῶ.

c. 375.

19) Vera est Salmafii conjectura. In Ald. Φίλαις culpa ty-
pothetæ.

20) Glossas in editis unitas VV. DD. quoque sejungendas
voluerunt.

1) In Ald. βώλου culpa typoth.

2) Unanimi veteris ævi consensu in Hesychio reponen-
dum est: Αἰσχ. Ψυχασίας. Litterae α ex more vete-
rum mss. jota dativi adhaeret.

- c. 375. l. 11. Ἀνήν. ἀνήσιν. ἢ δ. Α. α. ἢ δ.
 c. 376. l. 11. Ἀνηρέθη. ἐξε- Α. ἐξηλείφθη.
 λήφθη.
 — l. 15. Ἀνήρης. α. Αἰσχύ- Α. α. Αἰσχ. Σαλαμῖνι.³⁾
 λος Σαλαμί.
 — l. ult. Ἀνηρήψαντο. α. Α. α.
 c. 377. l. 3. Ἀνηρίναστος. ἐρί- Α. ἐρίνεοῦ τῆς σ. — τε-
 ναι οὗ τῆς σ. — τε- λεσφορήσασθαι κ.
 λεσφρονήσαντος κ. — καὶ τὸ μὲν ἐρι-
 — καὶ τὸ μὲν ἐρι- νάζειν λ.
 ζειν λ.
 — l. 11. Ἀνήροτον. μὴ ἀρο- Α. μὴ ἡροτριωμένον.
 τριώμενον.
 — l. 18. Ἀναχαΐας. χάσμη. Α. χάσμη.
 c. 378. l. 1. Ἀνήωχμον. κ. Ἀν' ἰωχμόν. κ.
 Ἀνθα. φ. Ἀνθα. φ.
 Ἀνθεΐα. ὦραι. ἀνθεία, Α. ὦραι. Ἀνθαια. π.
 π.
 — l. 14. Ἀνθέμιον. τὸ ε. Α. τὸ ε. χρυσίον, ἢ γραμ-
 χρυσίον ἢ γὰρ μή τις μή τις ἐλικοειδὴς ἦν
 ἐν λικοειδέσι ἐν τοῖς ἐν τοῖς κ.
 κ.
 — l. 16. Ἀνθέμης, ἢ υ. Ἀνθέμη. ἢ υ.
 — l. 18. Ἀνθοφόρω. α. ἢ Α. α. ἢ εὐώδει. α.
 εὐώδη. α.
 — l. 20. Ἀνθέμους. π. χ. πο- Ἀνθεμοῦς. π. χ. ποτα-
 τಾಮους. μός.
 Ἀνθεμουσία. τ. — ἐξ Α. τ. — ἐξ Ἀνθεμοῦν-
 ἀθυμοῦντος π. τος π.
 — l. ult. Ἀνθέζεται. α. ἢ λῖει Α. α. ἢ λῦει.
 [ἀνθερεῶν.]
 c. 379. l. 5. Ἀνθέρικας. τ. — Α. τ. — καὶ ὁ ἀσφοδε-
 καὶ ἀσφοδέλου κ. κ. λοῦ κ. κ. — στά-
 — στράχυσι κ. χυσι κ.

c. 379.

3) Scribendum, ut supra: Αἰσχύλος Σαλαμινίαις.

- c. 379. l. 7. Ἀνθεσιμήλων, τὴν ἀκροδρῶσις. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μήλων [τοῖς ἀκροδρῶσις] πᾶς κ.
- l. 13. Ἀνθεταί. ε. Ἀνθέται. ε.
- c. 380. l. 3. Ἀνθηλά. περιδέρμα. Α. περιδερμα.
- l. 5. Ἀνθηλήπυρος, α. Ἀνθηλεῖ, πυρός. α. ⁵⁾
- Ἀνθήλιον τῆς σελήνης. Ἀνθήλιον. τὴν σελήνην.
- l. 9. Ἀνθήμερον. σ. — Α. σ. — Σοφ. Δανάη. _ἢ
- Σοφ. Δανά
- l. 12. Ἀνθήνας. ὁ πρόσφατος συντεθημένος τ. Α. ὁ προσφάτως συντεθειμένος τ.
- Ἀνθινος, οἶνος ἡδ. Ἀνθινος οἶνος. ἡδ.
- c. 381. l. 9. Ἀνθοσμίας, οἶνος εὐπ. Ἀνθοσμίας οἶνος. εὐπ.
- l. 11. Ἀνθοῦσα. βλ. — Α. βλ. — μεταβάλλουσα. ἀνθότουδεδή. α.
- Ἀνθ' ὅτου δὲ δή. α. ⁶⁾
- c. 382. l. 2. Ἀνθηδρών. ἡ τεμθηδών. Α. ἡ τερθηδών.
- l. 7. Ἀνθρίσκιον. λ. — ἢ Α. λ. — ἢ τὸ α.
- τὸ ἀννησον.
- l. 8. Ἀνθρώπω. ἡ γ. Ἀνθρωπώ. ἡ γ.
- Ἀνθρωπεῖους, ἡμέρας τ. Ἀνθρωπεῖους ἡμέρας. τ.
- Ἀνθρωσκε. ἄνω θρωσκε, Α. α. ὠρχοῦτο. Σοφ. Κώμω. ⁷⁾
- ὠρχοῦς σοφοκλῆς κώμω.

c. 382.

4) Posterius τοῖς ἀκροδρῶσις varia lectio est, textui e margine inserta.

5) Hesychio restituendum est: Ἀνθήλη. πυρός. Quae sequuntur: ἀνθεῖ. ἀνθήσει. separanda sunt.

6) Male unita sejunxit.

7) Repone: ὠρχοῦ. Sigma ex Σοφ. propter continuam vocum seriem adhaesit.

c. 382. l. 12. Ἀνθυπομνήθαι. Ἀνθυπόμνυθαι. τ.
τ.

c. 383. l. 1. Ἀνυφεστῶτα. α. Α. α.
Ἀνθοπολιός, λ. Ἀνθει πολιός. λ.⁸⁾
Ἀνθώπλισαν. ὥπλισαν. Α. ὥπλισαν.
Ἀνθωπλισμένοι. α. Ἀνθωπλισμένοι. α.
Ἀνιάζον, α. Ἀνιάζειν. α.

— l. 17. Ἀνιάκειν, οζ. Α. οζ.

c. 384. l. 11. Ἀνίθω. α. Ἀν' ἴσον. α.⁹⁾

— l. 17. Ἀνίησιν. ἐᾶ — ἐν- Α. ε. — ἐνδιδοῖ,
διδεῖ.

c. 385. l. 2. Ἀνικμος. ζ. ἰκμά- Α. ζ. ἰκμάδα, ὅ ε.
μα, ὅ ε.

Ἀνίλεσθαι. σ. Ἀμίλεσθαι. σ.¹⁰⁾

— l. 6. Ἀνιος. ἀνατεπεῖς. Ἀνιείς. ἀνατιθείς.

— l. 8. Ἀνιμένα. ε. Ἀνειμένα. ε.¹¹⁾

Ἀνίζειαν. ὄρμ. Ἀναίξειαν. ο.

— l. 17. Ἀνίργου. χ. Ἀνιγροῦ. χ.¹²⁾

— l. 18. Ἀνίσει. α. Ἀνοίσει. α.¹³⁾

— l. ult. Ἀνισῶσαι. τὸ ἴσον Α. τὸ ἴσους π.
π.

c. 386. l. 5. Ἀνίωγμον. κ. Ἀν' ἰωγμόν. κ.

— l. 7. Ἀννεῖται. ἀνατέλει. α. Ἀνεῖται. ἀνατέλλει. α.¹⁴⁾

Ἀννησοειδές. κ. Ἀννησοειδές. κ.¹⁵⁾

— l. 10. Ἀνωδεῶς. τρ. ἀβρα- Α. τρ. ἀβρῶς.
ρῶς.

c. 386.

8) Codicis scriptura If. Vossii conjecturam confirmat.

9) Vera est Valkenaerii emendatio, ab Hesychio enim scriptum fuit: Ἀν' ἰθύν. α. Nexus litterarum υν in fine vocum facile a scribis cum ω confunditur.

10) Vera est VV. DD. conjectura.

11) Musuri emendatio hypothetam fugit.

12) Varia lectio Ἀνίγρου in margine prima manu notata est.

13) If. Vossius scripturam codicis divinavit.

14) Scripturam codicis Hesychio restitue.

15) Variam lectionem delevit.

- c. 386. l. 12. Ἀννέφελος. ἀν-
νέφελος. τ. A. ἀνευ νεφέλης. τ.
- l. 14. Ἀνόχμους. κ. Ἀν' ὄγμους. κ.
- Ἀνοδος. ἀναβ. — πια- A. ἀναβ. — Πυανεψιῶ-
νετίωνος. νος.
- l. 22. Ἀνοηταίνει. μωραί- A. μ.
- νει.
Ἀνόητος. μωρός. ἡλί-
θιος, ἀσύνητος, ἀ-
φρων. ἢ ἀνύοντος, ἢ
ὀρῶντος.
- Ἀνόθευτος. γ. A. γ. ¹⁶⁾
- l. ult. Ἀνείας. μ. Ἀνοίας. μ. ¹⁷⁾
- c. 387. l. 9. Ἀνοκηδεολόγον, Ἀνοκηδέα λόγον. τὸν π.
τὸ παρὰ τὸ ε. τ. ε.
- l. 14. Ἀνάλκητον, ὑφ' οὗ Ἀνόλκητον. ὑφ' οὗ τί
τί ἀνέλκητον. ἀνέλκηται.
- c. 388. l. 3. Ἀνώμαλον. τ. Ἀνόμαλον. τ.
- Ἀνώμαλον. κ. Ἀνόμαλον. κ.
- l. 12. Ἀνόητον, α. Ἀνόνητον. α.
- c. 389. l. 8. Ἀνοροῦσαι. ὀρμη- A. ὀρμοῦσαι. κ.
- σαι. κ.
- l. 10. Ἀνόρεος, πόλεμος Ἀνόρεος πόλεμος. α. —
α. — Σοφοκλήης Σ. Ν.
- Ναυπλίου.
- l. 14. Ἀνοσάμικτον. ὀλι- A. ὀλιγόρρευτον ὕ.
- γόρευτον ὕ.
- l. 16. Ἀνόσιμος, νοστ. Ἀνόστιμος. ὦ νοστ.

G 2

c. 390.

16) Ipse scriba signo quodam, quod Musurus delevit, articulum Ἀνόητος, in ms., quemadmodum et in editis infra sequentem, hic suo loco inserit; loco hujus signi typotheta in Aldina asteriscum posuit, qui deinde in reliquis editiones pertransiit, ac viris doctis scrupulum fecit.

17) Mendum ed. Aldinae Ἀνοί. μ. oritur ex compendio vocis superscripto, cujus typotheta oblitus est.

- c. 395. l. 3. Ἀντέχεται. α. — Α. α. — περιποιεῖται.
 παραποιεῖται.
 — l. 13. Ἀντήρεις. α. — ἐπὶ Α. α. — ἀπὸ τῶν ἐρεσσ.
 τῶν ἐρεσσ.
 c. 396. l. 8. Ἀντήδης. ικ. Ἀντήδην. ικ.
 Ἀντῆ. δῶρον ικ. Ἀντῆον δῶρον. ικ.
 — l. 11. Ἀντήσει. λιτανείαις. Ἀντήσεσι. λ. α. ¹⁾
 ἀντήσεσιν.
 — l. 13. .ντι., πρ. Ἀντί. πρ. ²⁾
 c. 397. l. ult. Ἀντιβοίϊον. ἐξεν. Ἀντίβιον. ε.
 c. 398. l. 3. Ἀντηβολῆσαι. μ. Ἀντιβολῆσαι. μ.
 — l. 6. Ἀντιγόνιος. βῶλος Α. βῶλός τις
 τις
 — l. 9. Ἀντιγράφεσθαι. α. Α. α. — Ἀττ. τὸ ἀντ.
 — Ἀττικοὶ τὸ ἀν- κλήρου
 τιποιεῖσθαι κλήρον
 — l. 12. Ἀντιγραφή. τ. — Α. τ. — τῷ ἀντιποιεῖ-
 τὸ ἀντιποιεῖσθαι. θαι.
 Ἀντία, πλέκειν α. Ἀντία πλέκειν. α.
 — l. 16. Ἀντιδίδειν, ἐν δίκη Ἀντιδικεῖν. ἐν δ. ἀντιβαί-
 ἀντιμένειν. νειν.
 c. 399. l. 2. Ἀντιζήλου, στρ. Ἀντίζηλον. στρ. ἀστρα-
 στραγγαλώδη ἐν κ. γαλῶδες ἐν κ.
 — l. 8. Ἀντιθόντων, υ. Ἀντιθεόντων. υ.
 — l. 11. Ἀντικαράων. τ. — Α. τ. — κληῖδα. ³⁾
 κλειῖδα ἀντικασηγνή- Ἀντικασιγνήτου. ἴσ.
 του, ἴσ.
 — l. 16. Ἀντικρυ. κ. Ἀντικρύ. κ.

1) V. ἀντήσεσιν vere est correctio glossae Ἀντήσει, quae, ut vir doctus in notis suspicabatur, ex margine in textum irrepsit; hoc enim scriptura Ἀντήσει extra dubium ponitur.

2) Compendium scribendi in fine est, cuius vim definire nequeo, valere enim potest aut ων aut ον. Cf. VV. DD.

3) Vitiose in editis Ἀντικαρά. incuria typothetae, qui compendium scribendi fini annexum praetermisit. Sequentem glossam Musurus bene sejunxit.

- c. 399. l. 16. Ἀντικρυσ. φ. α. A. φ. α. ἀντικρυσ.
ἀντικρύς.
Ἀντικύρικον. ὁ ἐλέβορος. A. ὁ ἐλέβ.
— l. ult. Ἀντιλαχεῖν. τὸ δίκην ἐπιδ.
κη ἐπιδ.
c. 400. l. 5. Ἀντιλαζυθα. α. Ἀντιλάζυθα. α.
— l. 8. Ἀντίκρυδ. ἀπόφημι. φ. Ἀντίκρυδ' ἀπόφημι. φ.
φ.
Ἀντιλαβαί. λ. — ἐξι. A. λ. — ἐξ ἡμιστίχων
μιστίχων
— l. 14. Ἀντί, μῆνα κ. Ἀντίμην. κ.⁴⁾
— l. 17. Ἀντίνη. ἀντινι ἐνέγ- Ἀντι διενέγμεθα. ε.⁵⁾
μεθα. ε.
Ἀντινυπολλῶν, ἴσος Ἀντί νυπολλῶν. ἴσος
πολλή. πολλοῖς.
Ἀντίζωοι, α. A. α.
c. 401. l. 9. Ἀντιπαράθεσις, A. α. α.
ἀντιπαρεξάγει. α.
Ἀντίπερα. τῷ ἐν τ. A. τὸ ἐν τ.
Ἀντιπεραλαχεῖν. α. Ἀντιπεριλαχεῖν. α.
c. 402. l. 9. Ἀντιπροΐσχειν. α. Ἀντιπροΐσχειν. α.
c. 403. l. 1. Ἀντίρινον. ἀντί- A. ἀντίρριζον.
ριζον.

c. 403.

4) Correctionem Musuri typotheta neglexit.

5) Typotheta correctionem Musuri male capiebat, unde vitiosa lectio ed. Aldinae. Prima scriptura fuit: Ἀντι-
νευέγμεθα. nam augmenta verborum in libris veteris
aevi scriptis frequenter a librariis negliguntur, aut: Ἀν-
τινινέγμεθα. Supra hanc vitiosam lectionem scripta erat
altera, hoc modo: Ἀντινινέγμεθα. Imperitus deinde
scriba, lectionem superscriptam pro ipsa glossa accipiens,
ne litterarum ordo rumperetur, ita descripsit: Ἀντίνη.
ἀντινι ἐνέγμεθα. ignorans scilicet, quid ἀντινινέγμεθα
sibi vellet, vocem in duas divisit. Vera Hesychii glossa,
quae hic contra litterarum seriem inserta fuisse videtur,
fuit, quemadmodum criticorum sagacissimus Bentlejus
animo olim praesagiebat: Ἀντινινέγμεθα. ἡναντιώμεθα.

ε. 403. l. 5. Ἀντίσειεν. ἀπαν-
τίσειεν.

Ἀντίσεις, λιτανείαις.

— l. 8. Ἀντιστάτης. ὁ ἐνθέ-
στης τῇ μάχῃ, καὶ
σημαίνει ἐνδυτικῇ.

— l. 13. Ἀντιστοιχεῖ, κ.

ε. 404. l. 1. Ἀντίσχαδος. τὸ
μηδενὸς ἔξεστιν.

Ἀντι...τα, ἀνέκτιστα.
α.

— l. 7. Ἀντίτια. τ.

— l. 12. Ἀντιποιεῖται, ἴσος
ἴκ.

Ἀντιτορεῖν, εἰσας. δ.

ε. 405. l. 1. Ἀντίτομον. φ. —
ὅπερ ὁ ποιῶν οὐ β.
ὑπό τινος ἀλεξιφαρ-
μάκου.

— l. 7. Ἀντιφθάραι. α.

ε. 406. l. 2. Ἀντίχειρες, ἔνια
τ. — ἐκτείνων πρ.

— l. 9. Ἀντίψυχοι οὕτως
καλεῦντες οἱ μέμνο-
νες ο.

ε. 407. l. 1. Ἀντόμα, παντὸς,
ἴκ.

Ἀντήσειεν. ἀπαντήσειεν.

Ἀντήσεις. λιτανείαι.

Α. ὁ ἐνθέτης ἐν τῇ μά-
χῃ. σημαίνει δὲ καὶ
ἐνδυτικῇ.

Ἀντιστοιχεῖν. κ.

Ἀντίσχαδον. τὸ μ. α-
ξιον. ⁶⁾

Ἀντιτα. α. α. ⁷⁾

Ἀντίτιμα. τ.

Ἀντίτοι εἰμ' ἰκέταο. ἴσος
ἴκ.

Ἀντιτορήσας. δ. ⁸⁾

Α. φ. — ὅπερ ὁ π. οὐ
β. ὑπό τινος. ἀλε-
ξιφάρμακον.

Α. α.

Ἀντίχειρες, ἔνια τ. —
ἐκτείνοντα πρ.

Α. οὕτως κ. οἱ Μέμνονος
ο.

Ἀντομα. πάντα ἴκ. ⁹⁾

G 4

ε. 407.

6) Correctio Musuri typothetam fugit. Permutatio vo-
cum ἄξιον et ἔξεστιν, quae etiam in aliis scriptorum lo-
cis observatur, oritur ex forma siglorum, quibus in ve-
tustioribus mss. ambae voces designantur.

7) Erasit duas litteras. Cf. VV. DD.

8) Scriptura ms. duas glossas juxta se positas exhibet, al-
teram Ἀντιτορεῖν, alteram Ἀντιτορείσας. Quod vero in
fine repetitur ἀντιτορήσας correctionem falsae scripturae
Ἀντιτορείσας esse arbitror. In Ald. Ἀτιτορήσας culpa
typothetae.

9) Emendationem VV. DD. Ἀντομα, ὑπαντῶ. ἴκ. scriptu-
ra codicis confirmat.

- c. 407. l. 2. Ἀντῶμα. υ. Ἀντόμενα. υ.
 — l. 7. Ἀντομῶσα. πκαλέ- Α. παρακαλέσα. ¹⁰⁾
 σα.
 — l. 9. Ἀντος. εὔρος. [οἱ δὲ] Α. ε. Εὐρ. ¹¹⁾
 Εὐρ.
 — l. 12. Ἀτρέσας. α. Α. α. ¹²⁾
 — l. 14. Ἀντρον. σπ. — ἢ Α. σπ. — ἢ σκοτεινὸν
 σπήλαιον. ¹³⁾
 σκοτεινὰ σπή.
 c. 408. l. 4. Ἀντυγωτός. α. Α. α. — ὅθεν αἱ α. κ.
 — ὅτι αἱ α. κ.
 — l. 6. Ἀντυκάρτερα. α. Ἀντικάρτερα. α.
 — l. ult. Ἀνῶξαν. α. Ἀνῶξαν. α.
 c. 409. l. 2. Ἀνυλήεντα, κα- Ἀν' ὑλήεντα. κ. τ. ὑλώ-
 τὰ τὸν ὑλώδη.
 — l. 7. Ἀνύπηνον. ἀγ. Ἀνύπηνον. α.
 Ἀνύπικτον, ἀνυποχώ- Ἀνύπεικτον. ἀνυποχώ-
 ριτον.
 — l. ult. Ἀνυσις. π. — εὐ- Α. π. — ἀποτελεστι-
 τελεστική. κή. ¹⁴⁾
 c. 410. l. 6. . Φιθεῖ, α. ἀνώ- Ἀφιθεῖ. α.
 γει. π. Ἀνώγει. π. ¹⁵⁾
 Ἀνωγεν. ἐκ. ἀνώγει. Α. ἐκ. ἀνώγει. πρ. ¹⁶⁾
 πρ.
 — l. 14. Ἀνωκολία. π. Ἀνω κοιλία. π.
 — l. 19. . νωλόφυκτον, α. Ἀνωλόφυκτον. α.

c. 410.

10) Fuerunt olim duae lectiones, una Ἀντομῶσα. παρα-
 καλέσα, altera Ἀντομῶ σε. παρακαλῶ σε. Musurus so-
 lito more lectionem superscriptam delevit.

11) In codice archetypo fuit procul dubio lacuna, cujus
 οἱ δὲ reliquiae sunt.

12) Ἀντρέσας in Ald. quod typothetae debetur.

13) Scriptura codicis fuit: σκοτεινὰ σπήλαια.

14) Primum emendavit: ἐκτελεστική.

15) Litteram initialem praefixit, et unita separavit.

16) In editis ἀνώγει. πρ. ut nova glossa separatur.

- c. 410. l. 19. Ἀνωμαλαδαίσ- Ἀνώμαλα δάσσειν. α.
σειν. α.
Ἀνωμαλία, A. ¹⁷⁾
Ἀνωμαλοκρῶς. α. Ἀνωμαλοκρῶς. α.
c. 411. l. 6. Ἀνώπιστον. αό- A. αόραστον. α.
ρατον. α.
— l. 11. Ἀνωρέας. οὐκ ἀπο- A. οὐκ ἀπολλυμ.
λυμ.
— l. ult. Ἀνώχθαι, παρακε- Ἀνωχθι. παρακέλευε.
λεύω.
Τὸ Α μετὰ τοῦ Ξ. Τὸ Α μ. τ. Ξ.
c. 412. l. 3. Ἀξαι. κλάσαι, A. κλ. π. ¹⁸⁾
πρ.
— l. 5. Ἀξέμελαι. ε. A. ε.
— l. 8. Ἀξεῖναι. α. ἀφαίξαι- A. α. ἀφίξεσθαι. π.
θαι. π.
Ἀξέστους, τραχείας. A. τρ. Σοφ. Σίνωνι. ¹⁹⁾
Σοφοκλῆς σιών.
— l. 11. Ἀξιοπηγητώτατον, Ἀξιοπηγητότατον. α. ²⁰⁾
α.
— l. ult. Ἀξιεπεθύμητον, ἀ- A. ἐπερ.
περ.
c. 413. l. 2. Ἀξιοῖς. β. προαι- A. β. προαιρεῖ.
ρεῖ.
— l. 15. Ἀξονα. ζ. — τρ- A. ζ. — τρ. φ. ¹⁾
χους φέρον.
c. 414. l. 3. Ἀξύλω, ὕλη π. Ἀξύλω ὕλη. π. — ἐξυ-
— ἀξύλευσατο. λεύσατο.

G 5

c. 414.

17) In ms. duarum aut trium vocum spatium relictum est.

18) Hesychio ergo, quod suum est, redde; nam vulgatum κλάσαι mendum typothetae est.

19) Emendari quoque potuisset: Σοφοκλῆς Ἰωνι. et aequa est utriusque lectionis probabilitas critica; de lemmate ergo in posterum incerti erimus.

20) Correctio Masuri typothetae ignota est.

1) In Ald. vitium typoth.

- c. 414. l. 5. Ἀζύβλητον, ὁ μ. Ἀζύμβλητον. ὁ μ.
Τὸ Α μετὰ τοῦ Ο. Τὸ Α μ. τ. Ο.
- l. 14. Ἀοξοί, μ. Α. μ.
Ἀόξεον, ἐθ. Α. ε.
Ἀοξήσω, δ. — Αἰσχ. Α. δ. — Αἰσχ. Ἐλ.
Ἐλευσινίαις.
- c. 415. l. 3. Ἀοῖα. δ. — Νάσ- Α. δ. — Ν.
σανδρος.
- l. 10. Ἀοιδίαα, αἰδεῖ, υ. Ἀοιδίαει. αἰδει. υ.
- c. 416. l. 1. Ἀοιδός. ω. — εὐ- Α. ω. — εὐνοῦχος πο-
νοῦχος ποδῶν. δῶν.²⁾
- l. 3. Ἀοιμα, ἰ. τὰ κενη- Ἀοινα. ἰ. τὰ καὶ νηφ.
φάλια.
- l. 7. Ἀολλέες. α. ὁμοῦ Α. α. ὁμοῦ πάντες.
πάντα.
- l. 11. Ἀολλόπους, τ. Ἀελλόπους. τ.³⁾
- c. 417. l. 12. Ἀορτανυηκῆς, ζ. Ἀορτανυηκῆς. ζ.⁴⁾
- l. ult. Ἀόρτης. ζ. ὑπὸ Α. ζ. ὑπὸ Μ. ἄγγος.
Μακεδόνων ἄγγος. Ἀγγος. δερμάτιον
ἰμ.⁵⁾
- c. 418. l. 2. Ἀορτήρεσιν, οἱ Ἀορτήρες. οἱ α.
α.
Τὸ Α μετὰ τοῦ Π. Τὸ Α μ. τ. Π.
- c. 419. l. 2. Ἀπαγε, παῦσε. Α. παῦσαι. α.
α.
- l. 10. Ἀπαγγῆ, φ. Ἀπαγγέλλω. φ.
- l. 17. Ἀπαγωγή. ἡ τ. — Α. ἡ τ. — ἀποκομιδή.
ἀποσκο^{μδ}

c. 420.

2) Emendationi: εὐνοῦχος, σπάδων. codicis scriptura favore videtur. Cf. VV. DD.

3) Scripturam codicis praevidit Is. Vossius.

4) In Ald. voces culpa typothetae male dividuntur.

7) In Ald. errore typothetae Ἀγγος. δ. ut nova glossa a praecedenti sejungitur.

- c. 420. l. 4. ^εἈπαιάζει, πέθαι ^εἈπαιάζειν. παρείθαι,
 πλελ. παραλελ.
 Ἀπαιγείρων, Α. τῶν Α. Α. τῶν α. α. τ. συκο-
 ἀπαιγείρων, α. τ. Φαντῶν, ἐπειδὴ ἐκ
 συκοφαντεῖν, ἐπειδὴ τῆς ἐν τῇ α.
 δὲ ἔκτισε τῇ α.
 — l. 9. Ἀπαιδεῖν, τ. Ἀπαίδειν. τ.
 .παιδευσία, α. Ἀπαιδευσία. α.
 — l. 13. Ἀπαινύμενον. ἀφαι- Α. α.
 ρόμενον.
 Ἀπαιδοίωται, ἀπαινα- Α. ἀπηναισχύντηκε. τ. ⁶⁾
 σχύντηκε, τ.
 — l. 17. Ἀπαιόλη. α. — Α. α. — Αἰσχ. Πεβρέαι-
 Αἰσχ. πεβρέβην. βοῖς.
 Ἀπαιολ., π. Ἀπαιολᾶν. π. ⁷⁾
 c. 421. l. 5. Ἀπαίρονται. ἀπο- Α. α.
 δημοῦνται. ἀπαις. μ. Ἀπαις. μ.
 Ἀπαις, ὄνομα π. Ἀπαις. ὄν. π. ⁸⁾
 — l. 10. Ἀπαιώνιστον. δ. Εὐ- Α. δ. Εὐριπίδης ἀλλαχοῦ
 ριπίδης ἀλλὰ καὶ διὰ καὶ ἐν Μηδεία. Κό-
 ἀκορίν. ρινθον ἀπαιώσιον,
 Ἀπαιώσιον. δ. δ. ⁹⁾
 Ἀπάκρας μάχη. ἢ Ἀπ' ἀκρας μάχη. ἢ
 ε. ε. ¹⁰⁾

c. 422.

- 6) Varia lectio prima manu notata a Musuro deleta est.
 7) Exitum vocis delevit; fuit, ni fallor, compendium lit-
 terarum αν.
 8) Nullus fere dubito, quin librarius glossam ita scribere
 voluerit: Ἀπαις, ὄνομα π. festinando autem accentua-
 tionis atque compendii vocis oblitus est. Cf. VV. DD.
 9) Cf. VV. DD. quos temeraria Musuri correctio misere
 exercuit. Iam olim If. Vossius Ἀπαιώσιον a praecedenti
 glossa separandum voluit.
 10) Scripturam codicis If. Vossius divinavit.

- c. 422. l. 3. Ἀπαλεξίκακον. A. ἀθεράπευτον.
 ἀθεράπευτον [ἀπαλ-
 θήσεσθαι.]
 Ἀπαλθήσεσθον. δ. ἀ- A. δ. ἀποθεραπεύονται,
 ποθεραπεύεται, ἢ θ.
 παλεῖν. α. Ἀπαλεῖν. α.
 — l. 10. Ἀπαλλαζιόντες. α. Ἀπαλλαζείοντες. α.
 c. 423. l. 1. Ἀπάλιον, θυμα A. θ. δ.
 δ.
 c. 424. l. 10. Ἀπάνος. σκλη- Ἀπάνθρωπος. σκλ. α. —
 ρός. α. — Σοφοκλῆς
 ἀπανί...
 Ἀπαντίζορα. ε. A. ε.
 c. 425. l. 7. Ἀπαράιτητον. A. ἀφευκτον.
 ἀφευκτον.
 — l. 10. Ἀπαράλλακτω. ὁμ. A. ὁμ. — παραλλάσσον-
 — παραλλάσσον. τι.
 — l. ult. . παρᾶσσεται. α. Ἀπαρᾶσσεται. α.
 c. 426. l. 1. Ἀπαράσιμον. Ἀπαράσημον. ἀσυν-
 ἀσυνέστατον. πχά- ἐκστατον. ἀπαρά-
 ρακτον. χάρακτον. ¹²⁾
 — l. 5. Ἀπχυτος, οἶνος ὦ Ἀπαράχυτος οἶνος. ὦ οὐ
 οὐ πρ. πρ.
 Ἀπαράβατον. ἀπιστον. A. ἀπιστον.
 ἀπάργματα. α. Ἀπάργματα. α.
 Ἀπαρεμφάτως. ἀνευ δη- A. ἀνευ δηλώσεως ἀριθ-
 λώσεως ἢ πρ. μου ἢ πρ.
 c. 426.

11) Glossam bene restituit, nam solum compendium hoc modo notatum: Ἀπάνος. scribae negligentia omissum est. Lemmatis compendium delevit, ex quo hoc solum intelligitur, accentum in syllaba νι ponendum esse, et sequentem syll. a littera ν incipere, ut supra in impressis indicavi.

12) Repone: ἀσυνέστατον.

- c. 426. l. 13. Ἀπαρθίνευτος. Ἀπαρθένευτος. α. —
 Σοφ. Ἰππώνω.¹³⁾
 α. — Σοφ. ἰππόν^ω
- c. 427. l. 1. Ἀπαρίνη. φ. — Α. φ. — ὀροβάκχην.
 ὀροβάκχην. ἀπαρ- Ἀπαρκῆ. ἀρμ. αὐτάρ-
 κῆ. ἀρμ. κη.
 Αὐταρκῆ. ἀπαρκίας. Ἀπαρκτίας. οὕτως
 οὕτως α. α.¹⁴⁾
- l. 7. παντῆσαι. χωρῆ- Ἀπαντῆσαι. χ. δ.
 σαι. δ.
- l. 9. Ἀπαρτιά, ἀπαρτισ- Ἀπαρτιά. ἀπηρτισμέ-
 μένος, α. Αἰσχ. ἀ- νως. α. Αἰσχ. Ἀθά-
 ϑαμαν^τ μαντι.
- l. 11. Ἀπαρτίας. μετ. Α. μετ.
- c. 428. l. 7. Ἀπαρνύμενον. αφ. Ἀπαρνύμενον. αφ.¹⁵⁾
- l. 10. Ἀπαρχή, χς π χς. Α. Χριστός. π. Χριστός.
- l. 12. Ἀπας, χαλκή λαμ- Ἀπασα χαλκῆ. λαμ-
 περ ὁ κρ. πρὰ ὅλη. Κρ.¹⁶⁾
- c. 429. l. 4. Ἀπασσεῖον, π. οἱ Ἀπασσεῖοντα. π. οἱ δὲ
 δὲ λινόν χ. λ. χ.¹⁷⁾
- l. 16. Ἀπατούρεια. ε. — Α. ε. — δ. κ. — κου-
 δορπία κ. — κρου- ρεώτις.
- c. 430. l. 1. Ἀπατουργόν, κω- Ἀπατουργός. κωλυτικός.
- l. 6. Ἀπαυτοφῖν, α. Ἀπ' αὐτόφιν. α.

c. 430.

13) Correctionem typotheta neglexit.

14) Bene sejunxit. Ἀπαρκίας pro Ἀπαρκτίας solito libra-
 riorum errore; nam non in uno aut altero, sed in omni-
 bus fere, quos tractavi, libris scriptis littera τ in v. ἄρ-
 κτος ejusque derivatis a scribis omittitur.

15) Glossa Hesychii fuit procul dubio Ἀπαρνούμενον.

16) Duabus vocibus imposita compendia delevit, nec,
 quid olim scriptum fuerit, video.17) Exitum glossae delevit; si bene video, fuit compen-
 dium litt. ται.

- c. 437. l. 7. Ἀπενδονικῶς, φ. Ἀπενδονηκῶς. φ.
 — l. 10. Ἀπενέγκειν γρ. Ἀπενεγκεῖν γρ.
 — l. 12. Ἀπενήσω, α. Εὐρ. Α. α. Εὐρ. Αὐγῆ.
 αὐγῆ.
 — l. 18. Ἀπενώτισαν, α. Α. α. Σοφ. Φινεῖ.⁵⁾
 Σοφ. Φι
 — l. 21. Ἀπεξενωμένη, α. Ἀπεξενωμένη. α.
 — l. ult. Ἀπεξηκησάμην, Α. ἀπεξεφόρησα. ἥ ε.
 ἀπεξεφόρητα, ἥ ε.
 c. 438. l. 3. Ἀπεοικῶς, α. Ἀπεοικότως. α.
 — l. 5. Ἀπεπανότος, ὁ μ. Ἀπεπάνωτος. ὁ μ.
 Ἀπεπορίανεν, ἀπεχλ. Α. α.⁶⁾
 Ἀπεπ...ην, ἀπεχώρη- Ἀπεπόμην. α. α.⁷⁾
 σα, α.
 Ἀπέπρησεν, ἀπεδ. Α. ἀπεδ.
 Ἀπεφύσησεν, ἀπέμα- Α. ἀπεμάρανεν.
 ρεν.
 — l. 12. Ἀπερ, κ. Ἀπερ. κ.
 — l. 18. Ἀπέρατοι, α. τέ- Α. α. τ. μὴ ἔχοντες.
 λος μὴ ἔχειν.
 — l. 22. Ἀπεριόριστος, ὁ μ. Α. ὁ μ. — περιορίζειν
 — περίζειν γ. γ.
 c. 439. l. 16. Ἀπερίσατο, Ἀπερείσατο. ἀπετινά-
 ἀπετεινάξατο. ξατο.
 c. 440. l. 3. Ἀπερισκήπτως, Α. ἀνεπινοήτως.⁸⁾
 α...πινοήτως.
 — l. 9. Ἀπερρήσει, ἀπελεύ- Α. ἀπολέσει. ἀποφθερεῖ.
 σει, ἀποφθερεῖ.

c. 440.

5) Compendium a Musuro deletum exprimit tantum primam ultimae syll. litteram υ et accentum circumflexum; caeteroquin bene descriptum est.

6) In Ald. Ἀπεπορίαν. nam compendium litterarum εν fini vocis affixum oculos typothetae effugit.

7) Duas aut plures litteras exscalpsit.

8) Erasit duas litteras.

- c. 440. l. 11. Ἀπερξῶντο, ε. Ἀπερξῶντο. ε.
 Ἀπερικῆν, κ. Ἀπερύκειν. κ.
 Ἀπερ. κοῖ, κωλύ... Ἀπερύκοι. κωλύοι.⁹⁾
 — l. 15. Ἀπερῶς, κ. ἔρωει Α. κ. Ἐρωεῖν γ.
 γ.
 Ἀπερωπὸς, ἀπάνος. Α. ἀπάνθρωπος.
 c. 441. l. 2. Ἀπερώσειας, α. Ἀπερώσειας. α.
 — l. 8. Ἀπεσίμωσεν, υ. — Α. υ. — προσαναβά-
 πρὸς ἀναβάσεις. σεις.¹⁰⁾
 — l. ult. Ἀπέσκη, τ. — Σοφ. Α. τ. — Σοφ. Τρώϊλω.
 τρώλω.
 c. 442. l. 3. Ἀπεσκόλυπτεν, Ἀπεσκόλυπτεν. ἀπέ-
 ἀπεσκέπτετο δ. ὅθεν σκεπε τὸ δ. ὅθεν
 καὶ σκολοδέτης. καὶ σκολοδέφης.
 — l. 6. Ἀπεσκόραζεν, α. Α. α.
 Ἀπεσκοτομένα, ε. Ἀπεσκοτωμένα, ε.
 Ἀπεσκύψιστα, κεκά- Α. κ.
 θαρτα.
 Ἀπέσοιζεν, ἀπεσέωσ... Α. ἀπέσωσε.¹¹⁾
 — l. 13. Ἀπεσποδικώτων, φ. Ἀπεσποδικώτων. φ.¹²⁾
 c. 443. l. 2. Ἀπεσσία, α. Α. α.
 — l. 7. Ἀπεστλεγγυσμένον, Α. α. στλεγγίς γ.¹³⁾
 α. .. λεγγίς γ.
 c. 444. l. 5. Ἀπέστω. ἀγνοία Α. ἀγνοία ἢ ἀπείναι ἢ
 ἢ ἀπείν ἢ μὴ γ. μὴ γ.¹⁴⁾
 Ἀπεσφακέλισεν, ε. Α. ε. Ἀριστ. Ὀλκάσιν.
 Ἀριστ. Ὀλκάσιν. — ἢ αἰφνιδίως α.
 ἢ ἐφνιδίως α.

c. 445.

9) Litterae a Musuro deletae dignosci nequeunt.

10) Correctio a typo theta omissa est.

11) Compendium in fine delevit.

12) Repone aut Ἀπεσποδικώτων, aut Ἀπεσποδηκώτων, utrum velis.

13) Delevit duas litteras. A typo theta in Ald. Ἀπεστλεγγυσμένον.

14) Pergeri emendationem ἢ ἀποινεῖ codicis scriptura firmare videtur.

- c. 430. l. 12. Ἀπαυστίας, ἀ-
 παρσαχύτας. Ἀ. ἀπαρσαχύτας. ¹⁸⁾
 — l. 14. Ἀπαυτομάτου, ε.
 Ἀπαφίνιον. Λ. καρδο-
 πόν λ. ἐν ᾗ μένουσιν,
 ἣν κτητὶ καλ. Ἀπ' αὐτομάτου. ε.
 Α. Λ. κάρδοπον λ. ἐν ᾗ
 μάττουσιν, ἣν κτη-
 τίαν καλ. ¹⁹⁾
 c. 431. l. 6. Ἀπέβαισεν, ἀ-
 πέασεν, ἀπεβίω, α.
 — l. 16. Ἀπεδος, αν.
 Ἀπέδοθεν, ἀπεπωλ.
 Ἀπέδωτο, ἐκδ. Α. ἀπέδυσεν.
 Ἀπεβίω. α.
 Ἀμπεδον. αν.
 Ἀπέδοτο. α.
 Ἀπέδοτο. ἐκδ.
 — l. ult. Ἀπεήσει, α.
 c. 432. l. 4. Ἀπει, ἀπειθι, α.
 Ἀπείης γῆς, τ. Ἀπεήσει. α.
 Α. ἀπειθι. α.
 Ἀπείης γῆς. τ.
 — l. 7. Ἀπειθής. α. — Σοφ. Α. α. — Σοφ. Λίχμα-
 αἰχμαλώτησιν. λωτίσιν.
 Ἀπείθησεν, ἐπ. Ἀπίθησεν. οὐκ ἐπ.
 — l. 12. Ἀπειλή, ὀργή.
 Ἀπειλεῖται, ἀπείπα-
 το, ἦεν. Α. ὀργή. ἀπειλεῖται.
 Ἀπείπατο. ἦεν.
 c. 433. l. 3. Ἀπειρήδιον, π.
 Ἀπειρ..., ἀπειρα τῷ
 πλήθει, πολλά. ἐν
 δ' αἰγαις ἀπ. Ἀπειρίδιον. π.
 Ἀπειρέσια καὶ ἀπειρα
 τῷ πλήθει πολλά.
 ἐν δ' αἰγαις ἀπ. ²⁰⁾
 — l. 13. Ἀπείρονας, α. Σοφ. Α. α. Σ. Θ. ¹⁾
 Θυέστη.
 c. 434. l. 3. Ἀπεῖτε, α.
 Ἀπεκάκισεν, ἐσιάνθη. Ἀπιτε. α.
 Α. ἐπικράνθη.
 Ἀπεκαίνυτο, ε. ἀφαι-
 ρεῖται. Α. ε. ἀφηρεῖτο.

c. 434.

18) Male in Ald. ἀπαροσχύτας.

19) Compendium v. κτητι... delevit.

20) Quae hic a Musuro deleta sunt, legi nequeunt.

1) Male in Ald. Θυήστη.

- c. 434. l. 11. Ἀπεκομίδην, α. Α. ἀπηνέχθη. ἄπωθεν.
Ἀπεκτον, τοῦ τέκοντος τοῦ τεκ. ἐγ.
ἐγ.
- l. 14. Ἀπεκόσμεον, α. Α. α. ἀπετίθεντο.
ἀπετίθεντο.
Ἀπεκτητὸν, ἄκαρπον, Ἀπεκτον. ἀπέκτητον. α.
α. α.²⁾
- c. 435. l. 1. Ἀπελαιθρόνην, τ. Ἀπέλεθρον ἵνα. τ.
Ἀπέλεθρον, α. — μέ Α. α. — μ.
τρον.
[Ἀπελεθρόνηνα, τὴν δύ-
ναμιν τὴν ἄμετρον.]
- Ἀπεληλάμενοι, δ. Α. δ.³⁾
- l. 9. Ἀπελέκησεν, α. Α. α.
Ἀπελλά, σ. — ἀρχιε Α. σ. — ἀρχαιρεσία.
ρεσία.
- c. 436. l. 5. Ἀπεμάσσετο, κ. Α. κ. ἀπώκισεν.
ἀπώκησεν.
- l. 10. Ἀπεμπωλεῖ, π. Ἀπεμπολεῖ. π.
- l. 12. Ἀπεμπωλήσας, π. Ἀπεμπολήσας. π.
Ἀπεμπωλήσαι, τ. — Ἀπεμπολήσαι. τ. — ἀ-
ποδόσθαι τί. ποδόσθαι τί.
- l. 15. Ἀπεμυθεόμην, α. Α. α. Πόλλ' ἀπεμυθεόμην
πόλλ' ἀμυθεόμην καὶ ἐπιμυθεόμην, ὅ
[γὰρ δὲ] καὶ ἐπιε- ἐ.⁴⁾
θεόμην, ὅ ἐ.

c. 437.

2) Ἀπεκτον ex praecedentibus huc transtulit. Vera glossa est Ἀπέκτητον, ad quam in margine forte notata fuit v. ἄπεκτον, textui deinde male inserta.

3) Quae hic inferuntur, ratione critica delevit, nam Ἀπελεθρόνηνα est varia lectio, vel potius marginalis correctio vitiosae scripturae Ἀπελαιθρόνην.

4) A Musuro γὰρ δὲ male deleta sunt, oriuntur enim ex γρ. δὲ, id est γράφεται δὲ, sequens nempe ἐπεμυθεόμην est varia lectio praecedentis ἀπεμυθεόμην. Hesychius hic veterem Homeri scholiasten descripsit.

- c. 437. l. 7. Ἀπενδονικῶς, φ. Ἀπενδονηκῶς. φ.
 — l. 10. Ἀπενέγκειν γρ. Ἀπενεγκεῖν γρ.
 — l. 12. Ἀπενήσω, α. Εὐρ. Α. α. Εὐρ. Αὐγῇ.
 αὐγῇ.
 — l. 18. Ἀπενώτισαν, α. Α. α. Σοφ. Φινεῖ. 5)
 Σοφ. Φι
 — l. 21. Ἀπεξενομένη, α. Ἀπεξενωμένη. α.
 — l. ult. Ἀπεξηκησάμην, Α. ἀπεξεφόρησα. ἥ ε.
 ἀπεξεφόρητα, ἥ ε.
 c. 438. l. 3. Ἀπεοικῶς, α. Ἀπεοικότως. α.
 — l. 5. Ἀπεπανότος, ὁ μ. Ἀπεπάνωτος. ὁ μ.
 Ἀπεπορίανεν, ἀπεχλ. Α. α. 6)
 Ἀπεπ...ην, ἀπεχώρη- Ἀπεπόμην. α. α. 7)
 σα, α.
 Ἀπέπρησεν, ἀπεδ. Α. ἀπεδ.
 Ἀπεφύσησεν, ἀπέμα- Α. ἀπεμάρανεν.
 ρεν.
 — l. 12. Ἀπερ, κ. Ἀπερ. κ.
 — l. 18. Ἀπέρατοι, α. τέ- Α. α. τ. μὴ ἔχοντες.
 λος μὴ ἔχεν.
 — l. 22. Ἀπεριόριστος, ὁ μ. Α. ὁ μ. — περιορίζεν
 — περίζειν γ. γ.
 c. 439. l. 16. Ἀπερίσατο, Ἀπερείσατο. ἀπετινά-
 ἀπετεινάξατο. ξατο.
 c. 440. l. 3. Ἀπερισκήπτως, Α. ἀνεπινοήτως. 8)
 α...πινοήτως.
 — l. 9. Ἀπερρήσει, ἀπελεύ- Α. ἀπολέσει. ἀποφθερεῖ.
 σει, ἀποφθερεῖ.

c. 440.

5) Compendium a Musuro deletum exprimit tantum primam ultimae syll. litteram υ et accentum circumflexum; caeteroquin bene descriptum est.

6) In Ald. Ἀπεπορίαν. nam compendium litterarum εν fini vocis affixum oculos typothetae effugit.

7) Duas aut plures litteras exscalpsit.

8) Erafit duas litteras.

- c. 440. l. 11. Ἀπερῥώοντο, ε. Ἀπερῥώνοντο. ε.
 Ἀπερικεῖν, κ. Ἀπερύκειν. κ.
 Ἀπερ. κοῖ, κωλύ... Ἀπερύκοι. κωλύοι. ⁹⁾
 — l. 15. Ἀπερῶεὺς, κ. ἔρωεῖ Α. κ. Ἐρωεῖν γ.
 γ.
 Ἀπερωπὸς, ἀπάνος. Α. ἀπάνθρωπος.
 c. 441. l. 2. Ἀπερώσειας, α. Ἀπερώήσειας. α.
 — l. 8. Ἀπεσίμωσεν, υ. — Α. υ. — προσαναβαί-
 πρὸς ἀναβάσεις. σεις. ¹⁰⁾
 — l. ult. Ἀπέσκη, τ. — Σοφ. Α. τ. — Σοφ. Τρώϊλω.
 τρώλω.
 c. 442. l. 3. Ἀπεσκόλυπτεν, Ἀπεσκόλλυπτεν. ἀπέ-
 ἀπεσκέπτετο δ. ὅθεν σκεπε τὸ δ. ὅθεν
 καὶ σκολοδέτης. καὶ σκολοδέφης.
 — l. 6. Ἀπεσκόραζεν, α. Α. α.
 Ἀπεσκοτομένα, ε. Ἀπεσκοτωμένα, ε.
 Ἀπεσκύψιστα, κεκά- Α. κ.
 θάρτα.
 Ἀπέσοιζεν, ἀπεσέωσ... Α. ἀπέσωσε. ¹¹⁾
 — l. 13. Ἀπεσποδικώτων, φ. Ἀπεσποδιηκότων. φ. ¹²⁾
 c. 443. l. 2. Ἀπεσσία, α. Α. α.
 — l. 7. Ἀπεστλεγγυσμένον, Α. α. στλεγγίς γ. ¹³⁾
 α. ... λεγγίς γ.
 c. 444. l. 5. Ἀπέστω. ἀγνοία Α. ἀγνοία ἢ ἀπείναι ἢ
 ἢ ἀπείν ἢ μὴ γ. μὴ γ. ¹⁴⁾
 Ἀπεσφακέλισεν, ε. Α. ε. Ἀριστ. Ὀλκάσιν.
 Ἀριστ. ὀλκασιν. — — ἢ αἰφνιδίως α.
 ἢ ἐφνιδίως α.

c. 445.

9) Litterae a Musuro deletae dignosci nequeunt.

10) Correctio a typothea omissa est.

11) Compendium in fine delevit.

12) Repone aut Ἀπεσποδικότων, aut Ἀπεσποδιηκότων, utrum velis.

13) Delevit duas litteras. A typothea in Ald. Ἀπεστλεγγυσμένον.

14) Pergeri emendationem ἢ ἀποινεῖ codicis scriptura firmare videtur.

- c. 447. l. 8. ^{οι} Ἀπεχειρίασεν, α. Ἀπεχειρίασεν. α. οἱ δὲ,
οἱ δὲ ἀπὸ τῶν χοί- ἀπὸ τῶν χειρῶν
ρων ἀπέπληξεν. α. ¹⁾
- l. 11. πέχρησεν, η. Ἀπέχρησεν. η.
- l. 14. Ἀπεψύχει, α. Αἰσχ. Ἀπεψύχη. α. Αἰσχ. Κερ-
κεκυόνησα τυρικῶ. κύονι ἢ Σατυρικῶ. ²⁾
- Ἀπεψύχοντο, ε. ἀνέλω. Α. ε. ἀνέμω.
- c. 448. l. 2. Ἀπέωστα, ἀπο- Α. ἀπωθεῖτο.
- θεῖτο.
- l. 6. Ἀπῆγε, ἐλεῶς σκλη- Ἀπῆγεν ἐλεῶς. σκληρῶς.
- ρός.
- Ἀπηνῆς, ἀπήρητος. Α. α.
- l. 15. Ἀπηγενεές, α. Ἀπηγενέες. α.
- c. 449. l. 1. Ἀπήκει, ἀπέχει Α. ἀπέχει ἢ ε. ο. σ. ³⁾
- ἢ εἰς ὄξυ σ.
- l. 6. Ἀπηλλάξεις, ἀπη- Α. ἀπηλλαγμένος ε.
- λαγμένος ἔση.
- l. 12. Ἀπηλοίησεν, ἀπή- Ἀπηλοίησεν. α. α. ⁴⁾
- λοσεν, α.
- Ἀπημάλδονεν, η. ἡφά- Ἀπημάλδονεν. ἡ. ἡφά-
νησεν. νισεν.
- l. 15. Ἀπήμβροτα, ἀπέ- Α. ἀπέτυχον. ⁵⁾
- τυχεν.
- Ἀπήμησαν, ἀπεθέρη- Α. ἀπεθέρισαν.
- σαν.

H 2

c. 449.

1) Musurus textum ms. parum acute correxit; sunt hic, ut saepius, scribarum imperitia duae glossae in unam contractae, et locus procul dubio ita supplendus est: Ἀπεχοιρίασεν. ἀπεσκίρτησεν. ἀπὸ τῶν χοίρων. οἱ δὲ, Ἀπεχειρίασεν. ἀπὸ τῶν χειρῶν ἀπέπληξεν. Cf. VV. DD. qui luxatam hanc glossam magno acumine restituerunt.

2) Scribe ex ms. Αἰσχ. Κερκύωνι Σατυρικῶ. Quemadmodum VV. DD. jam correxerunt.

3) In Ald. ἢ omissum est.

4) Scripturam codicis VV. DD. restituerunt.

5) Emendationem VV. DD. codicis scriptura confirmat.

- c. 449. l. 15. Ἀπῆμονα, α. Α. α. ἀπῆμαντα.⁶⁾
 ἀπῆμαντ ..
- c. 450. l. 1. Ἀπηνάιος, ἀπά- Α. ἀπάνθρωπος. ω.⁷⁾
 νος, ω.
- l. 4. Ἀπηνέβηθη, υ.⁸⁾ Ἀπηνεμήθη. υ.
 Ἀπηνέστερον, ἀτομώ- Α. α.
 τερον.
- Ἀπηνέμοις, μὴ ἔχ. ἀνέ- Α. μὴ ἔχ. α.
 μοις.
- Ἀπήνη, α. — ἡμίονες. Α. α. — ἡμιόνων.
- l. 11. Ἀπηροί, απ. Ἀπήροι. απ.
- l. 16. Ἀπηρήσατο, ε. ἀπῆ- Α. ε. ἀπῆρε, μ.
 ρεν, μ.
 Ἀπῆρκεν. α. Ἀπῆρκεν. α.
- c. 451. l. 3. . πηυδόκησαν, α. Ἀπηυδόκησαν. α.
- l. 15. Ἀπιακός, ἄρτος ὁ Α. ε. ἀπῆρε, μ.
 μ. Ἀπιακός ἄρτος. ὁ Μ.
- c. 452. l. 7. Ἀπιθοῦντι, α. Ἀπειθοῦντι. α.
 Ἀπικριόφιν, α. Ἀπ' ἱκριόφιν. α.
- c. 453. l. 2. Ἀπιστεῖ, α. Σοφ. Α. α. Σοφ. Αἰθίοψιν.⁹⁾
 αἰθίοψ.
- c. 454. l. 15. Ἀπλυτοὶ ρ. — Α. ρ. — καὶ οὐ ποτά-
 ὁ ὁ μισαί.
 καὶ οὐ π π
- l. ult. Ἀπλούς, σ. Ἀπλῶς. σ.
- c. 455. l. 3. Ἀπνίγμον, κνωδ. Ἀπνίγμου. κνωδ.¹⁰⁾
- c. 456. l. 3. . ποβάλλειν, α. Ἀποβάλλειν. α.
 Ἀποβελίσκου, ἰχθῦς Ἀπ' ὀβελίσκου ἰχθῦς.
 οἱ α. οἱ α.
- l. 6. Ἀποβήλου, α. Ἀπὸ βηλοῦ. α.

c. 456.

6) Exitum vocis delevit. In Ald. ἀπῆμεντα vitio typoth.

7) Compendium v. ἀπάνος omissum est.

8) Sic cum duplici accentu.

9) Bene correxit, nam compendium scribendi, quod hoc

Λ
modo adjungi solet: Αἰθίοψ. a scriba omissum est.

10) In Ald. absque distinctione.

c. 456. l. 6. Ἀπόβλεπον, ε.	Α. ε.
Ἀποβῆσαι, ἀποθλίψαι.	Ἀποβλίσαι. α.
e. 457. l. 3. . πόβρασμα, κ.	Ἀπόβρασμα. κ.
— l. 5. Ἀποβρίξαι, μ.	Ἀποβρίξαντας. μ.
Ἀποβρόχθι..., κ.	Ἀποβρόχθισον. κ. ¹¹⁾
c. 458. l. 3. Ἀπόγυιοι, εὐχαί σ.	Ἀπόγυιοι εὐχαί. σ.
— l. 10. Ἀποδαστής, α.	Α. α.
c. 459. l. 13. Ἀποδὲχλαῖναν.	Ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε.
βάλε, α.	α.
— l. 17. Ἀποδιῖστωνται, χω-	Α. χωρίζωνται. ¹²⁾
ρίζονται.	
c. 460. l. 1. . ποδίωμαι, α.	Ἀποδίωμαι. α.
— l. 8. Ἀπὸ δόξης, ἀπὸ δο-	Α. δ. α. δ.
ξασμοῦ.	
Ἀπὸ ὑπονοίας, ἀπόδο-	Α. υ. ἀπὸ δορός. ἀπὸ δό-
ρος, ἀδόρατος β.	ρατος β.
— l. ult. Ἀπόδρομον, ελ. —	Α. ελ. — ἢ μετ' ἐπάνοδον.
ἢ μετ' ἐπάνοδον. ἀ-	Σοφοκλῆς Ἀκρι-
κρησίω.	σίω.
c. 461. l. 1. Ἀποδρύφοι, ξένοι,	Α. ξαῖνοι, ἢ ἀποζέση.
ἢ ἀποζέσει.	
— l. 3. Ἀποδύ, ἀποδύσαι,	Α. ἀποδύση. ἀποδυθῆ.
ἀποδυθεῖ.	
— l. 8. Ἀποδ' ὅστε. ν, ἄχρῖς	Ἀπὸ δ' ὅστέων ἄχρῖς
ἄραξεν.	ἄρ. ¹³⁾
Ἀποέθεν, α.	Ἀπὸ ἔθεν. α.
Ἀποεῖπεν, ἀπαρνήσαι.	Ἀπόειπε. ἀπάρνησαι.
Ἀποεῖπεν, απ. ἀπαρ-	Ἀπόειπε. απ. ἀπάρνη-
νήσαι ἀποέο, ἀφ'	σαι.
έ.	Ἀπὸ έο. ἀφ' έ.
Ἀποέρσαι, α.	Ἀπίερσεν. α.
Ἀποέρσει, ἀποστερή, α.	Α. ἀποστερήση. α.

11) Exitum vocis erasit.

12) Codicis scripturam Salmasius Hesychio restituit.

13) Littera a Musuro deleta fuit o.

- c. 461. l. 19. . προέννυται, ἀ- 'Αποέννυται. ἀφαιρεί-
 Φαιρείται. ¹⁴⁾ ται. ¹⁴⁾
- c. 463. l. 3. 'Αποιδίων ὀρέων, α. 'Απ' Ἰδαίων ὀρέων. α.
- c. 464. l. 5. 'Αποκεκλησιάων, 'Απο καὶ κλισιάων. α.
 α.
- 'Αποκαιροῦ, ακ. 'Απο καιροῦ. ακ.
- l. 11. 'Αποκαταπτῦσαι, 'Αποκαταπτύσαι. τ.
 τ.
- l. ult. 'Αποκεστίλλαι, ἐκ- 'Απόκ' ἐκτίλλαι. ε.
 δείραι.
- c. 465. l. 2. 'Αποκεκλεῖσθαι σ. Λ. σ. — ἔχειν.
 — ἔχων.
- 'Απόκετον, α. 'Αποκετῶν. α.
- l. 14. 'Αποκλωνεῖ, ἀπο- Λ. ἀποστροφεῖ. ¹⁵⁾
 στρ. φεῖ.
- c. 466. l. 9. 'Αποκνῦσάμενοι, 'Αποκνησάμενοι. α. ¹⁶⁾
 α.
- l. 12. 'Αποκολοκαύτωσις, Λ. παρ' Ἰνδοῖς ἡ σ. ἡ δὲ
 παρ' Ἰνδοῖς ἡ σ. οἱ δὲ π παρὰ Παφλαγόσι
 παφλαγόσι τ. — τ. — δονεῖν παρέ-
 δονεῖν παρέχει. ¹⁷⁾
- c. 467. l. 3. 'Αποκοπησαμένη, Λ. στερνοκοπησαμέ-
 στερνηκοποσαμένη, νη. α. ¹⁸⁾
 α.
- l. 5. 'Αποκομῆν, ἀποκο- Λ. α. α.
 ψᾶν α.
- l. 7. 'Αποκορσωσαμέναις, Λ. α. — Δίσχ. 'Υψι-
 α. — Δίσχ. ὑψη- πούλη.

c. 467.

14) Scribe cum Kustero: 'Αποαίνυται. nam ε ex αι natum est. Musurus varias lectiones utroque in loco expunxit.

15) Litteram delevit.

16) Varia lectio a Musuro deleta est.

17) Lectionem superscriptam erasit. Cf. VV. DD.

18) Litterae, ut saepius in libris scriptis, a scriba transpositae sunt.

- ε. 467. l. 7. Ἀποκταβίζειν, τ. Ἀποκοταβίζειν, τ.
 Ἀποκραιπαλισμός, α. Α. α. ¹⁹⁾
- ε. 468. l. 7. Ἀπόκυνον, μάζα Α. μάζα μεμαγμένη Φ.
 α
 μεμιγμένη Φ.
 — l. ult. Ἀπολύ, δαίμων ἢ Ἀπολύμου δαίμων. ἢ
 θ. ²⁰⁾
- ε. 469. l. 11. Ἀπολελαμένα, Α. κ. π.
 κοινά, π.
- l. 16. Ἀπολελεψεμένα, Ἀπολελεψημένα. α. α.
 α. ἀπολελεψεμένου πολελεψημένου τ.
 τ.
- ε. 470. l. 3. Ἀπολείψομεν, Α. ἀποδέρωμεν.
 ἀποδέρομεν.
- l. 7. Ἀπολείβραζα, α. Ἀπολειβράζα. α.
 — l. 14. Ἀπολιγαίνειν, α. Α. ἀφιδύνειν.
 ποφθέγγεσθαι, ἢ Ἀποφθέγγεσθαι. ἢ ὀξέως
 ὀξεταί απ. ¹⁾ απ. ¹⁾
- l. 16. Ἀπολείνα, α. Ἀπολῖνα. α. ²⁾
- ε. 471. l. 4. Ἀπόλλυρε, Φ. Α. Φ.
 Ἀπολιχμήσονται, ἀπο- Α. ἀπολείξουσιν. ³⁾
 λ. ξουσιν.
- l. 12. Ἀπολογοναμῦνα, Ἀπὸ λογὸν ἀμῦνα. α.
 α.
 Ἀπολοίμιον, Φ. τ. ἐπι- Α. Φ. τ. ἐπὶ δόλω.
 δόλω.
- l. 16. Ἀπόλοιτο, ἀπόλε- Α. ἀπώλετο.
 το.

H 4

c. 471.

19) In Ald. Ἀποκρεπαλισμός. culpa typoth. Cf. VV. DD. qui codicis scripturam divinarunt.

20) Ultimam syllabam in fine vocis superscriptam una cum accentu delevit, et interpunctionem sustulit. Cf. VV. DD.

1) Tota glossa unitim in ms. exarata est; vocis ἀποφθέγγεσθαι, quam Musurus pro nova glossa habuit, prima tantum littera deest. Cf. VV. DD.

2) Male in Ald. Ἀπολῖνα.

3) Litteram delevit; dubius sum, utrum ῖ an η fuerit.

- c. 471. l. 16. Ἀπολουσέμεναι, Ἀποκολουσέμεναι. κολο-
κολλοβῶσιν. βώσιν.⁴⁾
- c. 472. l. 2. Ἀπολύγματος, Ἀπόλυγμα. τος. απ.⁵⁾
απ.
- l. 7. Ἀπολύτρωσιν, ἀπο- A. ἀποφυγήν. ἀπόλυ-
εῖν φυγήν. ἀπολύφειν. σιν.⁶⁾
- l. 10. Ἀπομαγδαλία, Ἀπομαγδαλιά. στέαρ,
στέαρ, ἐν ᾧ τ. ἐν ᾧ τ.
- l. 14. Ἀπόγματα, πθει- Ἀπομάγματα. παρα-
ώματα. θειώματα.⁷⁾
- Ἀπομάκτης, πκαθαρ- A. παρακαθαρτής.⁸⁾
τής.
- Ἀπομάκτρας, ξ. τὰς A. ξ. τὰς σκυτάλας, ε.
κυτάλας, ε.
- c. 473. l. 1. Ἀπομαρξάμενοι, Ἀπομορξάμενοι. α.
α.
- l. 5. Ἀπομερμηρίσαι, α. A. α. — μέρμηρος γ. υ.
— μέρμηρα γ. υ. κατάφορος.
κατάφορα.
- Ἀπομηνίειν, τὴν μήνη- A. τὴν μῆνισιν απ.
σιν απ.
- Ἀπομηνήσας, χ. Ἀπομηνίσας. χ.
- l. 11. Ἀπομνύμενοι, ἀπο- A. ἀποβάλλοντες δι' ὄρ-
βάλλοντες δὲ ὄρκων. κων.
- l. ult. . πόναιο, ε. ὄνοιο. Ἀπόναιο. ε. ὄναιο.
- c. 474. l. 5. Ἀπονένεταί, α. Ἀπονέεταί. α.

c. 474.

4) Haussit procul dubio Hesychius ex iisdem fontibus, quibus Eustath. ad Il. Φ. 455. et ex ms. reponendum est:

Ἀπολουσέμεναι. κολοβώσιν. Cf. VV. DD.

5) Interpretatio in casu recto adjungitur, ut saepius in Hesychio. Cf. VV. DD.

6) In ἀπολύφειν novam glossam latere suspicor. Musurus lectionem suprascr. deleuit.

7) Repone ex ms. περιθειώματα.

8) Itidem: περικαθαρτής.

- c. 474. l. 7. Ἀπονευρούμενος. A. τ. ν. καπτόμενος.⁹⁾
 τ. ν. κοπτόμενος.
- l. 12. Ἀπονηστίσασθαι, τὸ A. τὸ ἀπὸ νηστείας ε.
 ἀπὸ νηστίας ε.
- l. 14. Ἀπονιζόμενα, πλυ- A. πλυνόμενα.
 νοῦμαι.
- c. 475. l. 5. Ἀπονήνισι, τ. ἀ- Ἀπονίνησι. τ. ἀποδίδω-
 ποδῶναι. σι.
- Ἀπονοστήσει, α. ἐπ' ἀνέλ- Ἀπονοστήση. α. ἐπ' ἀνέλ-
 θει, ὑποστρέψει. θη. ὑποστρέψει.
- l. 8. Ἀπονισφίζεσθαι, χ. A. χ.
- l. 11. Ἀπόνου κ. — ἀπ- Ἀπ' ὄνου κ. — ἀπ' ὄχ-
 ὄχθου π. — ἀπόνου. θου π. — ἀπ' ὄνου.
- l. 16. Ἀποξιφίζειν, ο. — A. ο. — ἐμμελείας τ.
- c. 476. l. 9. . ποπατριφιλη- Ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμε-
 νο. μεναί, απ. ναί. απ.¹⁰⁾
- Ἀποπατροσαμαρτῶν, α. Ἀπὸ πατρὸς ἀμαρτῶν.
 α.
- l. 13. Ἀποπεθασμένον, Ἀποπεθαμένον. ἀπει-
 ἀπ. ῥῥιμένον. ρημένον.¹¹⁾
- c. 477. l. 17. Ἀποπλοκία, ἐμ- A. ἐμπλοκαὶ Λακῶνων.¹²⁾
 πλωκαὶ λά
- c. 478. l. 1. Ἀποπομπὰ, ἡμέ- A. ἡμέραι τ.
 αι
- ρες τ.
- l. 9. Ἀπόμπημοι, αἱ α. Ἀπόμπημοι. αἱ α.
- l. 13. Ἀποπρονήων, α. Ἀπόπροθι νηῶν. α.¹³⁾
- l. 16. Ἀποπταίει, π. Ἀποπταίη. π.

H 5

c. 479.

9) Cum VV. DD. Hesychio restitue: κοπτόμενος.

10) Litteram init. a scriba omisam praefixit, et in medio glossae litteram expunxit. Litt. η in φίλῃ ex jota dativī affixo nata est.

11) Litteram exscalpsit.

12) Lege cum Salmasio: ἐμπλοκαὶ. Λάκωνες. praeunte quoque codicis scriptura.

13) Glossam Homericam corrupit. Cf. VV. DD.

- c. 479. l. i. Ἀποπτόλιος, α. Ἀποπτόλιος. α.
 — l. 7. Ἀπόπτυσον, α. κα. Α. α. κ. ε. ¹⁴⁾
 τάπτυστον, ἐκβλ.
 — l. 14. Ἀποράξ, ἀπόρρο- Ἀπορράξ. ἀπορρώγα.
 γα, α. α. ¹⁵⁾
 c. 480. l. i. Ἀπορθίου, ε. Ἀπ' ὀρθίου. ε.
 — l. 3. Ἀπορνύμενοι, ὀρμών- Α. ὀρμώντες.
 ται.
 — l. 14. Ἀπορράγεις, οἱ κ. Α. οἱ κ. ¹⁶⁾
 Ἀπορράζειν, παιδιᾶν δ. Ἀπόρραξιν. παιδιᾶν δ.
 c. 481. l. 7. Ἀπορρώας, ε. Α. ε. ¹⁷⁾
 — l. 12. Ἀπορρώγας, ἀπε- Α. ἀπεσχισμένας.
 σχασμένας.
 — l. ult. Ἀπορρώξ, α. α. Α. α. α.
 Ἀπόσπασμα, α. Α. α. ¹⁸⁾
 c. 482. l. 13. Ἀπόσεται, ἀπό- Ἀπέσιτος. α. κ.
 σιτος κ.
 c. 483. l. 2. Ἀποσισάμενοι, α. Ἀποσεισάμενοι. α.
 — l. 6. Ἀποσκευαζόμενος, α. Α. α. — ἀπορρίπτομε-
 — ἀποριπτόμενος. νος.
 — l. 10. Ἀπόσκημμα, ἀπέ- Α. ἀπέρεισμα. Αἰσχ. Ἀρ-
 ρισμα, Αἰσχ. ἀργίας, γεία. ¹⁹⁾

c. 484.

14) σ et στ. etiam π et πτ. saepius in libris scriptis com-
 mutantur.

15) Primum correxit: Ἀπορρώξ. quod mox delevit. Cf.
 VV. DD.

16) Male in Ald. Ἀπορρώγει. οἱ κ.

17) In Ald. mendose: Ἀπορρώας. cuius vitium VV. DD.
 correxerunt.

18) Ἀπόσπασμα ergo etiam in ms. novum constituit arti-
 culum; vocem e margine esse suspicor.

19) Praeunte codicis scriptura nullus fere dubito, quin
 in textum ed. Albertinae bene receptum sit Αἰσχ. Ἀρ-
 γείοις. nam ultima syll. vocis ἀργίας in ms. per compen-
 dium scripta est, quod cum compendio litt. οἰς unam
 eandemque formam habet, hoc solo discrimine, ut, si a
 dextris sinistra versus ducatur, οἰς denotet, si vero a fi-
 nistris

c. 484. l. 5. Ἀποσκόλυπτε, Λ. ἀπολέπιζε κ. — ἀπ-
ἀπολέπιζον κ. — εσκολυμμένον.
ἀπεσκολυμμένον.

Ἀποσκοποῦ, ο.

Ἀποσκοποῦ, ο.

— l. 10. Ἀποσκορακί, ἀπο- Ἀποσκορακίζει. ἀποδο-
δοκιμάζω. κημάζεσθαι. ²⁰⁾

— l. 12. Ἀποσκαλίδοντα, τ. Α. τ. σ. τὰ ἀνθρώποι-
σ. τὰ ἀνωειδῆ α. δῆ α. ¹⁾

c. 485. l. 1. Ἀποσκυθῆσαι, Ἀποσκυθίσαι. περιτε-
περιτομεῖν. μείν.

Ἀποσκύδμεναι, ο.

Α. ο.

— l. 3. Ἀποσκύζει, α.

Α. α.

Ἀπαξιοῖ, τ.

Α. τ.

Ἀποσκάματα, μ.

Ἀποσκάματα. μ.

— l. 9. Ἀποσπαράσσουσι, Α. σ. σφ.
σ. σφίζουσιν.

— l. 14. Ἀποσπυρίδος δ. — Α. — καὶ μέρη ἐν σπ. ²⁾
καὶ μέρ' ἐν σπ.

c. 486. l. 3. Ἀποστάθμοιο, α. Ἀποστάθμοιο. α.

— l. 5. Ἀποστάς, φ. Λίσχ. Α. φ. Λίσχ. ἰσθάσταις
ἰσθάσταις καὶ ἀλκ- καὶ ἀλκμήνη. ³⁾
μήνη.

— l. 9. Ἀπόσταδον, δ. — Α. δ. — καλάμω.
καλάμου.

c. 486.

nistris dextra versus, ας. Hinc facilis est error atque
permutatio. Musuri ἀπέρεισμα typotheta non animad-
vertit.

²⁰⁾ Sunt duae glossae: Ἀποσκορακίζειν. ἀποδοκιμάζειν.
Ἀποσκορακίζεσθαι. ἀποδοκιμάζεσθαι. Cf. VV. DD.

¹⁾ Musurus abbreviatam scripturam ἀνωειδῆ pro ἀνωειδῆ
bene explicavit; scriba enim, ut saepius fit, compendii
oblitus est.

²⁾ Exitum vocis superscriptum delevit.

³⁾ Lemma in ms. clare et sine compendiis exaratum est.
Cf. VV. DD.

c. 486. l. 13. Ἀπόστειλε, ἀπι-
θι.

Ἀναχώρει, α.

Ἀπόστημα, ἀποστή-
σας, π.

A. α. ἀναχώρει. α.

Ἀπόστημα ἀποστήσας.
π.

c. 487. l. 1. Ἀποστήσωνται,
α. — ἀπεδίδωσαν.

A. α. — ἀπεδίδωσαν.

Ἀποστίβ, α. — Σο-
φοκλῆς κυρίαις.

Ἀποστίβης. α. — Σ. 4)

— l. 7. Ἀπαστολεύς, τ.

Ἀπαστολεύς. τ.

c. 488. l. 3. Ἀποστομίζων, φι-
μόνων.

A. φιμονῶν.

— l. 7. Ἀποστρατόφιν, α.

Ἀπὸ στρατόφιν. α.

c. 489. l. 6. .ποσυκάζειν, σ.

Ἀποσυκάζειν. σ.

Ἀποσυμβολ, σ.

Ἀποσυμβολᾶν. σ. 5)

Ἀποσυμβόλων, δικά-
ζειν. εδ.

Ἀπὸ συμβόλων δικάζειν.
εδ.

— l. 12. Ἀπόσφαγμα, πα-

A. παρὰθημα τρ. 6)

ράθημα τρ.

— l. 15. Ἀποσφειών, α.

Ἀπὸ σφείων. α.

Ἀποσφήλειν, α.

Ἀποσφήλειν. α.

Ἀποσφίλωσις, α.

A. α.

c. 490. l. 7. Ἀποτάδων, ἐκτε-
ταμένων.

A. ε. 7)

— l. 10. Ἀποταυρούμενος,

A. θρασυνόμενος.

θρασυνούμενος.

Ἀποταυτομάτου, ε.

Ἀπὸ ταυτομάτου. ε.

c. 490.

4) Glossae exitum delevit; fuit, ni fallor, compendium lit-
terarum ης, ita ut nihil mutatum sit. Lemma claris lit-
teris scriptum est, at in continua vocum serie facile eve-
nit, ut ex duplici σσ unum periret; quare nil certius est,
quam scriptura jam a VV. DD. probata et in textu ed.
Albertinae posita: Σοφοκλῆς Κυρίαις.

5) Compendium in fine delevit.

6) Variam lectionem expunxit. Iam ergo de παρὰθημα
nullum restat dubium. Cf. VV. DD.

7) In Ald. ἐκτεταμένων incuria typoth. Cf. VV. DD.

- c. 490. l. 14. Ἀποτίνεταί, ἐκ-
τίνει, Φιλονεικά. Ἀποτείνεται. ἐκτείνει
Φιλονεικεῖ.
— l. 17. Ἀποτεθρίακεν, ἀ-
ποπεφύλακεν, α. — Ἀποτεθρίακεν. α. α. —
συκοφύλων.
- c. 491. l. 1. Ἀποτηνεῖται, ἀ-
ποδόσεται. Ἀποτινεῖται. ἀποδώσε-
ται.
— l. 2. Ἀποτετίνακται, ἀ-
πέριψεν. Α. ἀπέριψεν.
— l. 6. Ἀποτηλόθεν, μ. Ἀπο. τηλόθεν, μ.
— l. 9. Ἀποτιμήματος, Ἀποτιμήματα. αἱ πρὸς
πρὸς τὰς φρένας υ. τὰς φερνάς υ.
— l. 14. Ἀποτινεῖ, τ. πα- Ἀποτίνη. τ. παρὰσχη.
ράσχει.
— l. 16. Ἀποτίσει, ἀποδό- Α. ἀποδώσει.
σει.
- c. 492. l. 1. Ἀποτιχίζων, π. Ἀποτειχίζων. π.
Ἀπότμημα, ἐκκεκομέ- Α. ἐκκεκομμένον.
νον.
— l. 5. Ἀπότμηται, α. Ἀποτέτμηται. α.
— l. 7. Ἀπότοιιν, α. Ἀπὸ τοῖιν. α.⁸⁾
Ἀποτόκου, τ. Ἀποτόκους. τ.
— l. 13. Ἀπότομον, τ. — Α. τ. — προσόψεως.
προσώψεως.
Ἀποτόμως, σ. ἀπαιτή- Α. σ. ἀπαραιτήτως.
τως.
Ἀποτράγημα, λ. βρώ- Α. λ. βρώμα.
ματα.
- c. 493. l. 2. Ἀποτριψάμενοι, Α. ἀπορρίψάμενοι.
ἀποριψάμενοι.
— l. 6. Ἀποτροπίασμα, ἐξι- Ἀποτροπιάσματα. ἐξι-
λέωσμα απ. λεώσματα απ.
Ἀπότροπον, ὅ τις ἀνα- Α. ὅ τις ἀν ἀποτράποι-
τρα. Σοφ. ἠδύποδι. το. Σοφ. Οἰδίποδι.

c. 493.

8) Male in Ald, Ἀπὸ τοῖν. Cf. VV. DD.

c. 493. l. 10. Ἀπότροπον. ο. Λι ο. — πόλιν. ἀποτε-
— πόλιν. τραμμένον τ. ⁹⁾

Ἀποτετραμμένος τ.

Ἀποτρόπου, ε.

Ἀποτρόπου. ε.

— l. ult. Ἀποτροχού, ε.

Ἀποτροχού. ε.

c. 494. l. 2. Ἀποτρωπᾶσθαι, Λ. α. ¹⁰⁾

α.

Ἀποτυλῶσαι, ε. αἰδ- Λ. ε. α.

νον.

— l. 6. Ἀποτυχιθεῖς, α. — Λ. α. — ἀπὸ τύχων.
ἀπὸ τονῶν τυχονῶν. ε. ¹¹⁾

ε.

Ἀποτύψωνται, παύ- Λ. π. τ. ¹²⁾

σωνται τ.

Ἀπόβατος, μ.

Ἀπ' οὔατος. μ.

Ἀπούδεος, α.

Ἀπ' οὔδεος. α.

— l. 11. Ἀπούρας, α. ἢ ἀ- Λ. α. ἢ ἀφαιρήσας.
Φηρήσας.

Ἀπούργους, γονίας ε.
καὶ ὅπου τὰ ἄρμα-
τα σ.

Ἀπουργούς. γωνίας ε. καὶ
ὅπου τὰ σαρώμα-
τα σ. ¹³⁾

Ἀπουρικτικῶς δὲ, ἀφε- Λ. δέ. ἀφελομένως.
λόμενος.

c. 495.

9) Locum Homerī, ad quem respexit Hesychius, VV. DD. notarunt, nec dubito, quin glossa in posterum ita edenda sit: Ἀπότροπος. οὐκ ἐπιστρέφων εἰς τὴν πόλιν, ἀποτετραμμένος τῆς τοῦ ἄστεως ἐπιστροφῆς. Varietas enim, quae in ms. adest, librarii imperitiae atque compendiis vocum male descriptis tribuenda est.

10) In Ald. mendum typoth.

11) En hic correctionem interlinearem, ut saepius in mss. fieri solet, cum vitiosa lectione una serie exaratam, olim

enim ita scriptum prostabat: τον τυχον. Legendum igitur est: τῶν τύχων.

12) Male in Ald. παύσονται.

13) Hesychium ex Suida correxit.

- c. 495. l. 3. Ἀπουσία, ὅταν-
τίσαπῆ, ἢ τ. α. καὶ
ἢ ἀπόλειψις. A. ὅτ. ἢ τ. α. καὶ ἢ
ἀπ. ¹⁴⁾
- l. 10. Ἀπόφαθα, ἀπαγ-
γείλαται. Ἀπόφαθε. ἀπαγγείλα-
τε.
- l. 13. Ἀποφείν, α. Ἀπάφειν. α.
- l. 19. Ἀποφθανῶνον, α. Ἀποφθίμενον. α.
- l. ult. Ἀποφθάρη τί μου, A. α.
ἀπαλλάγη τί μου,
[μάντευμα.]
- Ἀποφθέγματα, σύν- Ἀπόφθεγμα. σ. λ. μάν-
τομος λόγος. τευμα.
- Ἀποφθείδω, α. Ἀποφθίδω. α. ¹⁵⁾
- c. 496. l. 6. Ἀποφθαράζα- A. τ. — ἦχον προέδω. ¹⁶⁾
θαι, τ. — ἦχον
πρό. δω.
- Ἀποφλάσαι, ρ. κρηται A. ρ. Κρητες καὶ Σ.
καὶ σ.
- l. 10. Ἀποφοῖντα, α. A. α.
- l. 16. Ἀποφράδας. κ. A. κ. παρατηρησίμους.
πτηρισι.
- Ἀποφράδες, ἡμ. — ἐν A. ἡμ. — ἐν αἷς ἐναγί-
αἷς ἀγιάζουσι τ. ζουσι τ.
- c. 497. l. 2. Ἀποφύλιοι, ζ. — A. ζ. — Αἰσχ. σατυρι-
Αἰσχύλος σατυρικῶ. κῶ. ¹⁷⁾
- l. 4. Ἀποφυσήσασα, ἐγ- A. ἐγκρύψασα.
κρυψάσα.

c. 497.

14) Hesychio restitue: ὅταν τις ἀπῆ. Mendose in Ald. ὅταν τὶ σαπῆων. errore typothetae, qui ms. male legens circumflexum in fine pro compendio litt. ων accepit, unde monstrosa lectio. Articulum quoque ante ἀπόλειψις omisit.

15) Male in Ald. μάνταμα. quod procul dubio e margine est. Cf. VV. DD.

16) Litteram delevit.

17) In ms. lemma clavis litteris scriptum est,

- c. 497. l. 10. Ἀποχαθῆ, ἀπο-
θανῆ, ἀποχή.
— l. 12. Ἀπ. χή, ἀπόχρη, ε.
Ἀποχειρόβιες, οἱ ἀλιῖς,
καὶ χειρονάκτες, καὶ
ἐγχ. οἱ τεχνῆται.
Ἀποχον, α. — ἀγροικον.
Ἀποχλωρία, οὐ α.
Ἀποχραίνειν, τὸ ἀπο-
λειφθὲν τῶν χρ.
c. 498. l. 12. Ἀποψαίλειν, τ.
c. 499. l. 5. Ἀπρατα, μὴ
πρασκόμενα.
— l. 10. Ἀπριζ, προσπεφοι-
κτῶς, ἰσχ. σφ. ὃ
οὐχ οἶονται περ.
— l. 14. Ἀπρονόμευτος, οὐ
πρυτανευθεῖς.
Ἀπρονομή, ἡ ἐπὶ τ. χ.
ἀρπ.
c. 500. l. 3. Ἀπρόσειλος, ὃ ο.
— Εὐρ. αλη
A. ἀποθάνη, ἀπόσχη.¹⁸⁾
Ἀπέχει. α. ε.¹⁹⁾
Ἀποχειρόβιοι. οἱ ἀλιῖς,
καὶ χειρώνακτες, καὶ
ἐγχ. οἱ τεχνῆται.
A. α. — ἀγροικον.
Ἀποχλωρίας. οὐ α.
A. τὸ ἀποληφθὲν τῶν
χρ.
Ἀποψάλλειν τ.²⁰⁾
A. μὴ πιπρασκόμενα.
A. προσπεφυκότως, ἰσχ.
σφ. ὃ οὐχ οἶόν τε
περ.
Ἀπρονόμευτος. οὐ πραι-
δευθεῖς. προνομή
γὰρ ἡ ἐπὶ τ. χ.
ἀρπ.¹⁾
Ἀπρόσηλος. ὃ ο. — Εὐρ.
Ἀλήπ²⁾

c. 500.

18) Correctionem typotheta omisit.

19) Litteram delevit, cujus loco primum substituit o scri-
bendo Ἀποχή. Cf. VV. DD.

20) In Ald. Ἀποψαίλλειν errore typoth.

1) Sic conjunxit et emendavit; in Ald. ἀπρονομή γὰρ ἡ ε.
culpa typoth.2) Scripturam glossae, auctoritate ms. jam firmatam, VV.
DD. restituerunt. In lemmate Musurus litteram in fine
supra scriptam una cum accentu delevit; quod aut π aut
τ fuerit, video, quidem, utram vero, clare non distin-
guo; quod tamen τ fuerit, eo mihi probabilius est, quod
hanc litteram deleverit, et π voci adjunxerit, eo forte
consilio, ut Εὐρ. Ἀλόπη aut aliud quid legeretur. Quod
si τ hoc modo, ut videtur, supra scriptum fuerit: Εὐρ.αλη^τ tum lemma absque dubitatione ita describendum
est: Εὐριπίδης Ἀλήτη. Cf. VV. DD.

- c. 500. l. 6. Ἀπροσεξία, ρ. — Α. ρ. — προσέχειν τ. —
 προέχειν τ. — ἀ-
 πρακταίοις.
 Ἀπροσῆκει, ἄδει. Α. α.
 Ἀπρόσιτος, α. ἀπάνος, Α. α. ἀπάνθρωπος.
 αχ. αχ.⁴⁾
 — l. 14. Ἀπρόκλητος δίκη, Α. δ. — εἰσαγώγιμος.
 — εἰσαγώγημος.
 — l. 17. Ἀπρόσιτος, α. Ἀπρόσιτος. α.⁵⁾
 — l. 19. Ἀπροσπλήστων, ὦν Α. ὦν ο. — ἀπρ. α.⁶⁾
 ο. — ἀπροσπιάτω, α.
 c. 501. l. 1. Ἀπροστασίου δί- Α. δ. κ. — ἀπογραψα-
 κη, κ. — ἀπογιψα-
 μένων μ.
 — l. 4. Ἀπροτίμαστος, α. Ἀπρόσματος. α. — ἀ-
 — ἀπρόσβατον. πρόσβατος.
 c. 502. l. 1. Ἀπταυτίτας, τ. Α. τ.
 — l. 10. Ἀπτερος, α. — Α. α. — Λίσχ. Ἀγα-
 Λίσχ. ἀγαμέμνων. μέμνονι.
 c. 503. l. 5. Ἀπτῆσι, μ. πε- Α. μ. πετομένοισι.
 τωμένοισι.
 — l. 14. Ἀπτωτον, τ. — Α. τ. — ἐστώς.
 ἐστός.
 Ἀπυγοι, οἱ λ. — ἐσκό- Α. οἱ λ. — ἐσκώπτοντο
 πων τὸ δὲ ε. δὲ ε.

c. 504.

3) Praepp. *προ* et *προς* in libris scriptis frequenter com-
 mutantur, ambae enim (*πρ*) absque ullo discrimine a
 tachygraphis exarantur. Musurus ultimam vocem, ut-
 pote vitiosam, duobus punctis notavit.

4) Et hic compendii soliti ἀπάνος scriba oblitus est.

5) Variam lectionem delevit.

6) Haec in editis optime emendata sunt; cur autem ων et
 ω cum jota dativi saepius a scribis permutentur, ratio
 praecipua in similitudine compendiorum latere videtur;
 interdum etiam ν ex jota dativi oritur.

- c. 504. l. 4. Ἀποθυμῖω, απ. Ἀποθυμῖω. απ.
 Ἀπυνδακῶτος, α. — Ἀπυνδάκωτος. α. — π.
 πενδάκα τ.
 — 1. 8. Ἀπυξῖνος, ἀπονεύρ, Ἀπυξίνου. ἀπονεύρου.
 Τιμοκλέους. Τιμοκλῆς. 7)
 Ἀπυλλέ. ω, α. Ἀπυλλέτω. α. 8)
 c. 505. l. 1. Ἀπυργος, α. Εὐρ. Α. α. Εὐρ. Τιμένω.
 τιμένω.
 . πυργος, α. Ἀπυργος. α.
 — 1. 4. Ἀπύττησιν, ἀπόττησιν. Ἀπύστισιν. ἀπότισιν.
 — 1. 7. . πφία, αδ. Ἀπφία. αδ.
 Ἀποδέον, δ. Ἀπυσδέον. δ.
 c. 506. l. 4. . ποθεν, μ. Ἀποθεν. μ.
 — 1. 5. Ἀπώκησεν, η. Α. η.
 — 1. 7. Ἀπόλυων, α. Ἀπέλυον. α. 9)
 Ἀπομοσία, ο. — ἀνθυ- Ἀπωμοσία. ο. — ἀνθυ-
 πομνύει. πομνύη.
 c. 507. l. 3. Ἀπώμοτον, φ. — Α. φ. — ἀπομόσειεν.
 ἀπωμόσειεν.
 — 1. 9. Ἀπώσατο, μ. ἔριψεν. Α. μ. ἔρριψεν.
 Ἀπώδησαν, ἀπερίφη- Α. ἀπερρίφησαν.
 σαν.
 Ἀπῶμαι, ὥθησα. ἄπαι- Ἀπῶσμαι. ω. 10)
 τος, φ. Ἀπαιτος. φ.
 Τὸ Α μετὰ τοῦ Ρ. Τὸ Α μ. τ. Ρ.
 — 1. 16. Ἀρ. μεγαλως, ο. Ἀρ, μεγάλως. ο. 11)
 c. 507.

7) Exitum v. ἀπονεύρ supra scriptum delevit.

8) Litteram exscalpsit.

9) Litterae, ut saepius fieri solet, transpositae sunt; re-
 scribe Ἀπώλλυον aut Ἀπώλυον, nam duplicationem con-
 sonantium pro more forte neglexit. Cf. VV. DD.

10) Correctio glossae prima manu facta est. Musurus uni-
 ta sejunxit.

11) Litteram erasit inter Ἀρ et μεγ. quae, si quid video,
 fuit jota, et glossa perpetua serie ita exarata fuit: Ἀρι-
 μεγαλως, ο. Primum glossam ita scribendam voluit:
 Ἀρ, μεγ. at accentum delevit. Cf. VV. DD.

- c. 507. l. ult. Ἀρά, ε. — σύν-
δεσμος. A. ε. — σύνδεσμος. ἄρα,
λ.¹²⁾
- Ἄρα, λοιπὸν, τ.
c. 508. l. 5. Ἀραβική, πν. A. πν.
— l. 8. Ἀράβιος ἄγ. — φλε- A. ἄγ. — διαλεγομένων
γομένων — ὅς κύλει — ὅς ἡύλει μ.
- μ.
— l. 14. Ἀράβω, ψόφω ἐν A. ψ. ἐνχύρω μνήστρα.
χύρ μνήστρα.
c. 509. l. 3. Ἀράξουσιν, ἐρεθί- A. ἐρεθίσουσιν.
ζουσιν.
Ἀραιή, ἄρμ.
— l. 6. Ἀραίησι, λ. Ἀραιήσι. λ.
— l. 9. Ἀραίη, γαστήρ, τ. Ἀραιή, γ. τ.
— l. 12. Ἀραίᾳς, βλ. Σοφ. A. βλ. Σοφ. Ἀλκμαίω.¹³⁾
- ἄλκμαί
Ἀραιὸν, κατάρατον, ἢ Ἀραιῶν. κατάρατον. ὡς
ὁ πρ. ε. ἡνάραιός μ. τό. Ὁ πρ. ε. ἦν ἄ-
ραιός μ.
- c. 510. l. 2. Ἀραιᾷ, ε. — ὑπέρ A. ε. — ὑπέρ δ. κ. ρ. α.
δ. κ. ῥώντα α. — — εἰσοδός ἐστίν.
εἰσοδος δέεστιν.
ραιότερος, β.
— l. 7. Ἀραίη, Φιάλην, κ. Ἀραιότερος. β.
— l. 13. Ἀραμεν, μένειν. Ἀραίην. φ. κ.
— l. 15. Ἀράμενοι, τὰ ἀπ. Ἀράμεν. μ.
Ἀράντισιν, ἐρινύσι. M. Ἀράμενα. τὰ α.
ρανίς, ελ. Ἀραντίσιν. Ἐρινύσι. M.
c. 511. l. 3. Ἀραρεν, ἡρμόθη- A. ἡρμόθη. ἢ π. δέδετα.
σαν, ἢ π. δέδοτα.
Ἀράραχνος, τ. Ἀραρεν ἶχνος. τ.

12) Disjuncta univit.

13) Lemma est: Σοφ. Ἀλκμαίωσι. quod bene in textu ed. Albertinae positum est. Musurus compendium lemma- tis male descripsit.

- c. 511. l. 7. Ἀράρισκε, πάρ- A. περιάρμοζεν.
μοζεν.
- l. 11. Ἀράρῳσαι, α. πρ. A. α. πρ.
Ἀρμοζόντως, ασφ. — Ἀρμοζόντως. ασφ. —
παγίως δεδ. ¹⁴⁾ παγίως, δεδ.
- l. 16. Ἀρασάμεναι, αλ. A. αλ. ποιῶσαι ἀράς.
ποιῶσαι.
- Ἀράς, ἐπισπείραι. εθ. Ἀράς ἐπισπείραι. εθ. ¹⁵⁾
- c. 512. l. 1. Ἀράς, ἱερόν. ἱερ. Ἀρας ἱερόν. ἱερ. — Ἀρι-
στοφάνην ὤ- στοφάνης Ω.
ραις.
- Ἀραις, μῶσαι, δ. Ἀράσαι. ὁμόσαι. δ.
- l. 6. Ἀράστε, ἐλεῖν, λ. Ἀραθαί. ἐλ. λ.
- l. 9. Ἀρασχάδες, τὰ πσυ- A. τὰ περισυναῖ κλ.
ναῖ κλ.
- l. 14. Ἀράνκιλις, ἡ ν. Ἀ. ἡ ν.
- l. 16. Ἀραχνία, ἀράχ..., A. ἀράχνη. A. ¹⁶⁾
Αττ.
- l. ult. Ἀραχνοῦφεις, ὡς ὕ. A. ὡς ὕ. — ὕφασμένοι.
— ὕφασμένα.
- c. 513. l. 1. Ἀράχῃ, εἶδος ο. Ἀράχνης. ε. ο. ¹⁷⁾
- l. 6. Ἀρβόν, διεστὸς, α. A. διεστῶς. α. ἐλ.
ἐλαφρόν.
- [Ἀρβύκη, τοῦ ὑποδή-
ματος.]
- Ἀρβύλαι, εἶδ. Ἀρβύλαι. ε. ¹⁸⁾

c. 513.

14) Divisim. Cf. VV. DD.

15) Bene supplevit, nam ἀράς in fine ob seq. Ἀράς ἐπ. fa-
cile elabi aut omitti potuit.

16) Duas litteras delevit.

17) Exitum glossae in fine superscriptum delevit.

18) Sunt duae glossae: Ἀρβύλη. τοῦ ὑποδήματος εἶδος.
Ἀρβύλαι. ε. ὑπ. Quarum una aut altera e margine est;
quo consilio quoque Musurus unam eliminavit.

- c. 513. l. 11. Ἀργαίνειν, λ. A. λ. Εὐρ. Ἀλκμαίωνι.
Εὐρ. ἀλκμαίωνι, διαὶ
.. Φίδος. διαὶ Ψηφίδος ἀργαί-
νουςα. λ. ¹⁹⁾
- Ἀργαίνουσα, λ.
- l. 14. Ἀργαλαίω, α. Ἀργαλέω, α.
- c. 514. l. 1. Ἀργαλαίους, χ. Ἀργαλέους. χ.
- Ἀργαλαίη, χ. Ἀργαλέη. χ.
- Ἀργαλαϊοτέροις, δ. Ἀργαλεοτέροις. δ.
- Ἀργεῖ, παντί. δ. Ἀργῇ πάντῃ. δ.
- Ἀργᾶς, ὅφισ καὶ ποιη- A. ο. καὶ ποιητὴν μοχθη-
τῆς μοχθηροῦς ἄρ- ρὸν Ἀργᾶν ἐκ.
γαν ἐκ.
- l. 10. Ἀργεῖα, σφυρὰ ὡς Φ. Ἀργεῖα σφυρὰ. ὡς Φ.
- l. 14. Ἀργεινόεντα, λ. λευ- Ἀργινόεντα. λ. λευκό-
κολόγιον. αἰγ. γειον. αἰγ.
- Ἀργεῖοι, οἱ Ε. καὶ ἐκ τῶν A. οἱ Ε. καὶ ἐκ τῶν εἰλώ-
εἰλύτων οἱ π. των οἱ π.
- c. 515. l. 3. Ἀργ.ς, π. Ἀργος. π. ²⁰⁾
- Ἀργειφόντης, ὁ ἐρμή- A. ὁ Ἑρμῆς ἀργουφόνος.
ο
σαργφόνου.
- l. 13. Ἀργενάων, λ. Ἀργεννάων. λ.
- Ἀργενήϊσι, λαμπραῖς, Ἀργεννήσι. λ. λ.
λ.
- Ἀργέννησι, λ. Ἀργεννήσι. λ.
- Ἀργέννητι, λ. Ἀργῇτι. λ.
- l. 19. Ἀργεσταονότοιο, τ. Ἀργέσταο νότοιο. τ. —
- τινὲς [δὲ] οὐ κ. τινὲς οὐ κ. — οἶδεν
- οἶδα ἀνέμους. ἀνέμους. ἔστιν οὖν
- ἔστιν οὖν ταχέως. ταχέως.
- ἄργετος, ἡ ἄρκ. Ἀργετος. ἡ ἄρκ.

I 3

c. 515.

19) Duas litteras delevit, et glossas separatas univit. Lemma est Εὐριπίδης Ἀλκμαίωνι διαὶ Ψωφίδος. Auctoritate ms. v. Ἀργαίνουσα scjungenda est. Cf. VV. DD.

20) Legebatur Ἀργεῖς, litterae ei a Musuro deletae sunt. Cf. VV. DD.

- c. 515. l. 19. Ἀργέτη, δῆμα λ. A. δ. λ.
 c. 516. l. 12. Ἀργηστείρα, α. Ἀργηστῆρα. α.
 Ἀργῆτα κ. — ταχύ. A. κ. — ταχύν.
 Ἀργηνέπεφν, ὄφιν, ἔστι δὲ ἐπ. Ἀργην ἔπεφνε. ὄφιν. ἔστι δὲ ἐπ.
 — l. 16. Ἀργίλληψιν, γῆ μὴ βλαστάνουσα τι. A. γῆν μὴ βλαστάνου-
 — l. 19. Ἀργίλος, ἡ σμ. Ἀργίλος. ἡ σμ.
 c. 517. l. 1. Ἀργιμήτας, ταῦ- Ἀργιμήτας ταῦρος. τα-
 ρος ταχομήτης ἢ λ. χυμήτης. ἢ λ. πα-
 παραγώγους λεγ. ραγώγως. λεγ.¹⁾
 — l. 9. Ἀργιάφης, ὁ ἀπαρ- Ἀργίφης. ὁ ἀπηρητισμέ-
 τισμένος τ. νος τ.²⁾
 Ἀργίφον, κ. Ἀργιφόντου. κ.
 — l. 12. Ἀργόν, ἀργυραῖον, Ἀργόν. ἀργύρεον. τ.
 τ.
 c. 518. l. 2. Ἀργυραμοιβοί, A. κολυβιστάι. τρ.
 κολυβιστάι, τρ.
 — l. 5. Ἀργύρεαι, λόγχοι, Ἀργύρεαι λόγχοι. οἱ μι-
 οἱ μυθοφόροι. θοφόροι.
 — l. 7. Ἀργυρέα ὕνις, ἡ α. Ἀργυρέα ὕνις. ἡ α.
 c. 519. l. 4. Ἀργυρογνώμονες, A. τραπεζῖται. δ.
 τραπεζῖται, δοκ.
 — l. 13. Ἀργυρος, ὁ στ. — A. ὁ στ. — ὀβολοί.³⁾
 ὀβολοί [ἀση^{μιο}]
 — l. 17. Ἀργυρονόητος, α. α. Ἀργυρώνητος. ο. α. ἀγο-
 ἀγοραστής. ραστός.
 — l. ult. Ἀργυφαί, λαμπρῆ, Ἀργυφέη. λαμπρῆ. λευ-
 λευκῆ. κῆ.⁴⁾

c. 520.

1) Male in Ald. ταχὺ μῆτις.

2) Correctionem typotheta neglexit.

3) Vocem in fine adjunctam delevit.

4) Vocum finem truncavit. Olim procul dubio ita lege-
 batur: Ἀργύφαιον. λαμπρὸν, λευκόν. et quod sequitur
 Ἀργύ-

- c. 520. l. 1. Ἀργύφαιον, λ. Ἀργύφειον. λ.
 Ἀργυφαιούσι, λ. Ἀργυφέοισι. λ.
 — l. 7. Ἀργαλίδες, αἱ Μ. Ἀρδαλίδες. αἱ Μ.
 ῥδαλος, μ. Ἀρδαλος. μ.
 — l. 15. Ἀρδανία, αἱ τ. — Α. αἱ τ. — περιρρέων-
 περιρέοντα. ται.
 — l. 17. ῥδείας, π. Ἀρδείας. π.
 c. 521. l. 4. Ἀρδην, φ. — α. Α. φ. — ἀθρόως, ἡ ε.
 θρό, ἡ ε.
 — l. 9. Ἀρδιασταῖ ἐκ χ. Ἀρδιας. τὰ ἐκ χ.
 — l. 12. Ἀρδμὸς, ποτισμός. Α. ποτισμός ἐν ποτα-
 ῖ ἐν πο. μῶ. ⁵⁾
 — l. 16. Ἀρείας, π. Π. Α. π. Π.
 Ἀρείσοιγε, ε. Π. Α. ε. Π.
 — l. ult. Ἀρέθουσα, κ. — Α. κ. — ῥέων π. — κο-
 ῥέον π. — κ. γενό- μίζειν ν. ⁶⁾
 μιστα.
 c. 522. l. 4. Ἀρῖον, β. καλλιῖον, Ἀρειον. β. κάλλιον. κ.
 κ.
 — l. 12. Ἀρείφατον, λ. — Α. λ. — ἀντὶ τοῦ Ἀρει
 ἀντιάρει ἑοικώς. ε.
 — l. 16. Ἀρεκτον, α. Ἀρρέκτον. α.
 c. 523. l. 2. Ἀρεσαμένα, φ. Ἀρεσσάμενα. φ. ἀρε-
 Ἀρεστον π. στον π.
 — l. 12. Ἀρέσμεθα, ε. Ἀρεσόμεθα. ε.
 — l. 20. Ἀρετᾶ, ε. — ουκ. Α. ε. — Οὐκ ἀρετᾶ κ.
 ἀραιτᾶκ.

I 4

c. 524.

Ἀργύφειον ejusdem est emendatio, quae e margine in textum irrepsit.

5) Primum restituit ἐν πόντῳ, quod mox reject. Fuit olim, ni fallor, ἐν πο additamentum marginale, quo quis initium versus Homericum, quem Lexicographus spectat, sibi notaverat. Cf. VV. DD.

6) Compendium vocis penultima delevit.

- c. 524. l. 4. Ἀρῆ, λήψη, ο. A. λήψη. ο.
 Ἀρῆ, ε. A. ε. Ἀράων αἶων. κ. β.
 Ἀράων, αἶων καὶ β.
 — l. 13. Ἀρκιδόων, τ. Ἀρηιδόων. τ.
 Ἀρηιδόων, τ. Ἀρηιδόων. τ.
 Ἀρκία, π. Ἀρήια. π.
 Ἀρκιος, α. A. α.
 Ἀρκίφατοι, ε. Ἀρηίφατοι. ε.
 Ἀρ. ἰφίλος, υ. Ἀρηίφίλος. υ. 7)
 Ἀρήμενος, βεβλαμένος, A. βεβλαμμένος. ε.
 ε.
 — l. ult. Ἀρηζήνορα, τὸν τὴν A. τὸν τὴν α. ρήσσοντα.
 ἀνδρείαν.
 c. 525. l. 1. Ἀρηνοβοσκός, π. A. π. Σοφ. Τυροῖ. καὶ
 Σοφοκλῆς τυροῖκ., γράφεται δὲ ἔρρ.
 γράφει δὲ ἔρρ. διὰ τε [†] διὰ τε τοῦ ἔω καὶ
 τοῦ ἔω καὶ τῶν βό- τῶν βόρων. 8)
 ρων.
 — l. 7. Ἀρηρομένη, ἀρουρι- A. ἀρουριωμένη. α.
 μένη, α.
 — l. 9. Ἀρηρός, ισχ. ἡρμοσ- A. ισχ. ἡρμοσμένον.
 μένος.
 c. 526. l. 1. Ἀρήσεο, ε. Ἀρήσαιο. ε.
 — l. 7. Ἀρητήριον, τόπος, ἐν A. τόπος ἐν Ἀττικῇ ἔξω
 ᾧ Ἀττικοὶ ἔξω τ. τ. 9)

c. 526.

7) Litteram delevit; forte κ.

8) In fine lemmatis litteram expunxit, quae, si bene vi-
 deo, fuit ω, nec dubito, quin lemma ita restituendumfit: Σοφ. Τυροῖ β' i. e. δευτέρω δρ. nam B et K in unciali-
 bus facile commutantur. Suspiciabitur forte aliquis lit-
 teras κω esse ultimam syll. v. σατυρικῶ hoc modo abbre-viatae: Τυροῖ σ ^{κω}. Prius tamen, Etymologo inprimis
 consentiente, praeferendum esse existimo. Postrema
 glossae verba a VV. DD. emendata sunt.9) Ulcus hic latet, et locus ita scribendus est: τόπος, ἐν
 ᾧ Ἀττικοὶ ἔξω τ.

- †
 e. 526. l. 10. Ἀρητον, β. π. Α. β. π. Σοφ. συνώνυμον,
 Σοφοκλῆς συνώνυμον, ὕστερος.
 ὕστερος.
 Ἀρωτος, Ηρ. Α. Ηρ. ¹⁰⁾
 e. 527. l. 2. Ἀρθην, σ. Ἀρθεν. σ.
 — l. 4. Ἀρθήσαντες, φ. Ἀρθμήσαντε. φ.
 — l. 6. Ἀρθμιοι, φ. παρὰ Α. φ. παρὰ τὸ ἡεμόδα,
 τὸ ἡεμοστα, κ. κ.
 Ἀρμός, εἰρ. Α. ε.
 Ἀρθμο., προτμηστὶ., Ἀρθμόν. προτμηστία.
 ἡ μ. ἡ μ. ¹¹⁾
 e. 529. l. 7. Ἀρισβῆθεν, α. Ἀρίσβηθεν. α.
 e. 530. l. 9. Ἀριθμημένα, ε. Ἀριθμηθήμενα. ε.
 e. 531. l. 2. Ἀρικύμων, εὐσύ- Α. εὐσύλληπτος.
 ληπτος.
 — l. 4. Ἀριμάσπου, γ. Ἀριμάσπους. γ. ¹²⁾
 Ἀριμος, πίθηκος. Ἀριμος. πίθηκος. Ἀρι-
 Ἀριμα. παλικίας, οἱ δὲ μα. οἱ δὲ ὄρος Παλ-
 ὄρος. λικίας. ¹³⁾
 e. 532. l. 2. Ἀριπικρόν, μ. Ἀριπικρόν. μ.
 — l. 4. Ἀρίσβη, π. τῆς δῆ- Α. π. τῆς Λέσβου. οἱ δὲ,
 μνου, οἱ δὲ τρώας. Τρωάδος. ¹⁴⁾
 — l. ult. Ἀρισταρχαμία, [ἀ- Ἀρίστ' ἀρχαία μία. ¹⁵⁾
 ριστία.]
 e. 533. l. 2. Ἀριστεροτάτης, Ἀριστεροστάτης. ὁ πρ.
 ὁ πρ.

I 5

c. 534.

- 10) Ἀρητος in Ald. typothetae tribuendum est.
 11) Voces in fine truncavit. Cf. VV. DD.
 12) In Ald. Ἀριμάπους. vitio typoth.
 13) Separata conjunxit, et verba transposuit. Mendosum
 παλικίας natum est ex scribendi compendio πικιλίας, et
 glossam ita scribendam esse arbitror: Ἀριμος. πίθηκος.
 Ἀριμα. πόλις Κιλικίας. οἱ δὲ, ὄρος. Cf. VV. DD.
 14) Prima scriptura non fuit Λέσβου, sed Λήμνου.
 15) Vocem ἀριστία expunxit. Scripseritne Hesychius?
 Ἀρισταρχία. βία. ἀριστεία. Cf. VV. DD.

- c. 534. l. 1. Ἀριστήδης, ὁ ἐκ τ. ¹⁶⁾ Ἀριστίνδης. ὁ ἐκ τ. ¹⁶⁾
 — l. 3. Ἀριστόδημος, Α. — Α. Α. — πρῶκτον, κ.
 πρῶκτον κ.
 c. 535. l. 14. Ἀρίστυλλος, ἀρί- Ἀρίστυλλος. ὄνομα.
 στωτος, ἀρίστου ω. Ἀριστωτός. ἀρίστου ω.
 c. 536. l. 1. Ἀρισφαλές, μ. Α. μ. σφαλλόμενον.
 σφαλλόμενον.
 — Ἀριστοκρατεία, υ. Ἀριστοκρατία. υ.
 — l. 6. Ἀριστερέων, Φοιτάν- Α. Φ. εἰς τ.
 των εἰς τ.
 — l. 12. Ἀρίχωταν, ἐκδ. Ἀριχωτῶν. ε.
 c. 537. l. 7. Ἀρκαλαν, π χάλ- Ἀρκαλᾶν. περιχαλᾶν.
 λανμυζειν. μύζειν.
 — l. 9. Ἀρκαίνη, τ. — δια- Α. τ. — αἰ διαζ.
 ζόμενα.
 Ἀρκαλέον, ζ. ῥυσόνυς. Α. ζ. ῥυσσόν.
 Ἀρκασκύνη, Α. πινός Σ. Α. Α. πῖλος. Σ. ¹⁷⁾
 — l. ult. Ἀρκιον, α. ἐρεώτε- Α. α. αἰρετώτερον. ἰκ.
 ρον. ἰκ.
 c. 538. l. 6. Ἀρκτεία, ἡ τ. — Α. ἡ τ. — τ.
 τελευτή.
 — l. 11. Ἀρκτοῦρον, ἀρκτῶς Α. ἀρκτῶος τ.
 τ.
 — l. 15. Ἀρκτῶων, βορείων τ. Α. βορείων τ.
 c. 539. l. 1. Ἀρκυες, δ. — θή- Α. δ. — θήσαν θηρευτι-
 ραν θηρείαν. κά.
 — l. 7. Ἀρκυη, δικτύοις. Ἀρκυσι. δ.
 — l. 15. Ἀρμαλία, ἡ τ. Ἀρμαλιά. ἡ τ.
 Ἀρμαλίας, ὄχος ὁ τ. Ἀρμαλιᾶς ὄχος. ὁ τ. τρ.
 τρ. — ἐπεριφερόμε- — ἐμπεριφ. ἡ τρ.
 νος, ἡ τροφήτις, κ. Φήτης, κ. θ.
 θ.

c. 540.

16) In Ald. Ἀριστίνδην errore typoth.

17) Male in Ald. Ἀρσασκύνη.

c. 540. l. 1. Ἀρμαλίην, τ. τρ. Ἀρμαλίην. τ. τρ. παρὰ
 π ἄρμόζειν κ. τὸ ἄρμ. κ.

Ἀρματέιον, μ. — ἐπὶ Ἀρμάτειον. μ. — ἀπὸ
 τοῦ ἄρματος. τοῦ ἄρμ.

— l. 15. Ἀρμη, λ. Ἀρμη. λ. — ἄρμονή. η.
 Ἀρμονή, ἦχος τ. τ. ¹⁸⁾

c. 541. l. 12. Ἀρμονίας, συμ- Α. σ.
 Φωνίας.

Ἀνθήκας, σπ. Α. σπ.

Ἀρμονιάων, ἄρμονίων. Α. ἄρμονιῶν.

— l. 15. Ἀρμοστής, ὁ π. — Α. ὁ π. — πρὸς τ. α.
 πρὸς τῷ αὐτῷ τῆς τῆς Φλιάς τιθ. ¹⁹⁾

Φ τιθ.

c. 542. l. 7. Ἀρναν, τ. ὄρκον Α. τ. ὄρκον, Κλαζομένιοι.
 κλαζόμενοι.

c. 543. l. 10. Ἀνόφ..., κ. Ἀρνόφυλλον. κ. ²⁰⁾

— l. 12. Ἀρνούμενοι, ἀντι- Α. ἀντικαταλασσόμενοι.
 κλασσόμενοι, α. α.

— l. 16. Ἀρνούθην, ἀντιλάτ- Α. ἀντειλλάττοντες ελ.
 τοντες ελ.

— l. ult. Ἀρνωδοί, οἱ ῥαψω- Ἀρνωδοί. οἱ ῥαψωδοί. ἄρ-
 δοί. να γὰρ ἔπαθλον εἶ-
 Ἀρνῶν, Φωτισμός, ἄρνα χον.

γὰρ ἔπαθλον εἶχον. Ἀρνῶν. Φωτισμός. ¹⁾

c. 544. l. 6. Ἀρσαδικόν, ν. Ἀρσαδικόν. ν.

— l. ult. Ἀροπάνοι, οἱ ἐν Α. οἱ ἐν Α. Ε. ²⁾
 Ἀλεξάνδρου Επ.

c. 545.

18) Male univit. Cf. VV. DD.

19) Nescio ipse, quid compendium Φ significet.

20) Tres aut quatuor expunxit litteras.

1) Verba: ἄρνα γὰρ ἔπαθλον εἶχον. in margine sine dubio olim notata erant. Aut si quis credat Ἀρνῶν. Φωτισμός. spuria esse, et male hic intrusa, lubens cedam.

2) In Ald. Ἀλεξάνδρου incuria typoth.

- c. 545. l. 1. Ἄρος, ὀφ. καὶ κοι- A. οφ. καὶ κοιλάδες, ἐν
λαῖς, ἐν αἷς υ. — βλάβος
βλάκος ακ. αἷς υ. —
— l. 7. Ἀροτόν, τ. — Αἶσχ. A. τ. — Αἶσχ. Φρυξίν.³⁾
Φρυξίς.
— l. 14. Ἀρουραία, θεός, ἡ Ἀρουραία θεός. ἡ Ε. —
Ε. — λαχανό^{πλ} εἶ- λαχανώπωλις εἶ-
ναί. ναί.⁴⁾
c. 546. l. 6. Ἀρουραῖος Οἰνό- A. Οἰν. Δ. — ὑπεκρί-
ματος, Δ. — ὑπεκρί- Σοφ. τὸν Οἰνό-
νετο Σοφοκλῆς τὸν μαον.⁵⁾
οἰνόμο.ον.
— l. 9. Ἀ.ουσιτρία, ε. — Ἀροῦσι τρία. ε. — λαμ-
λαμβά, τ. βάνειν, τ.⁶⁾
c. 547. l. 5. Ἀρπαγὴ τὰ κ. — A. τὰ κ. — μετοικήσας
μετοικίσας ε. ε.
— l. 13. Ἀρπάναι, ἄνδρα β. A. μάνδρα β.
c. 548. l. 5. Ἀρπεδονίζεν, λ. A. λ. καὶ διὰ σπάρτων
καὶ διασπάρθην. θηρῶν.
Ἀρπεδίσαι, ο. ἐδαφῆσαι. A. ο. ἐδ.
Ἀρπέζεις, τ. Ἀρπέζας, τ.
c. 549. l. 3. Ἀρπισαι, α. ἡ Ἀρπισσαι. α. ἡ τὰ φροι.
τὰ φρους.
— l. 7. Ἀρπυια, ἄρπαγὴ μὴ A. ἄρπαγὴ ἡ διὰ τὰ-
διατάχος. χους.
— l. 11. Ἀρράβακα, ὀρχι- A. ὀρχηστήν. α.
στήν, α.
— l. 14. Ἀρράβωνα Σ. δια- A. Σ. διαβεβλημένον ὡς
βεβλημένω ὡς τ. τ.
— l. 17. Ἀρράβη, θ. — γέρον. A. θ. — Γέρρον.

c. 550.

3) Effetne lemma? Αἶσχ. Φρυξί Σ. (σατυρικῶ δράματι).
Nil statuo.

4) Ex ms. reponendum est λαχανόπωλις.

5) Litteram erasit.

6) Litteram delevit; ni fallor, scriptum fuit: Ἀνουσιτρία.

- c. 550. l. 1. Ἀρξάγες ὄμμα, ὄμμα. οὐ δ. — Σοφ.
οὐ δ. — Σοφοκλῆς Σατυρίσκω. 7)
- l. 4. Ἀρξάγιδες, στ. κρό- Ἀ. στ. κρόκοι. 8)
- οὐ
καί.
- l. 8. Ἀρξάχνιον, τ. Ἀρξάχνιον. τ.
- l. 14. Ἀρξήδην, οὐ κ. Ἀ. οὐ κ. 9)
- Ἀρξικόν, χρ. — ἄρσε- Ἀ. χρ. — ἄρσενικόν λ.
νικῶς λ.
- c. 551. l. 2. Ἀρξήνην, λ. Ἀρξήνειν. λ.
- l. 7. Ἀρξήτον, α. — Σοφ. Ἀ. α. — Σοφ. Σίννωνι.
σίννωνι.
- l. 11. Ἀρξήτουργία, αἰ- Ἀ. αἰσχροργία. κ.
- σχουργία, κ.
- l. 14. Ἀρξήφορσία, ε. — Ἀ. ε. — ἔρσεφορσία, δ. 10)
- ἐρσεφορσία, δ.
- c. 552. l. 2. Ἀρξήχαοθα, ε. Ἀρξήχαοθα. ε.
- Ἀρξήχος, κ. Ἀρξήχος. κ.
- Ἀρξωγῆ, β. Ἀρξωγῆ. β.
- Ἀρξωγή, β. Ἀρξωγή. β.
- Ἀρξοθος, ἀρξωγός, β. Ἀ. ἀρξωγός. β.
- l. 11. Ἀρξυομει, α. Ἀ. α.
- Ἀρξυσίαστον, ἄσυλλον, Ἀ. ἄσυλον. α.
- α.
- c. 553. l. 1. Ἀρσάμεναι, α. Ἀ. α. πιούσαι.
- οὐ
πιούσαι.
- l. 6. Ἀρσαι, τ. Ἀρσαι. τ.
- c. 554. l. 8. Ἀρτάκη, πολίχ- Ἀ. πολύχνιον Ε.
- νιον Ε.

c. 554.

7) Hesychio restitue: Σοφ. Σατυρινῶ. Quamvis nullus dubitem, quin culpa scribae ipsum fabulae nomen exciderit.

8) Lektionem textus delevit, et superscriptam retinuit.

9) Male in Ald. Ἀρρήδην.

10) Scribe: ἐρσεφορσία. nam jota in ms. ex η provenit.

- c. 554. l. ult. Ἀρταμαγὲν, ε. Ἀρτμάγεν. ε. ¹¹⁾
 c. 555. l. 2. Ἀρταμεῖν, κ. Εὐρ. Α. κ. Εὐρ. πολιάσιν.
 πολίασι.
 — 1. 6. Ἀρτάνας, βασί, κ. Α. βασιλείας. κ.
 c. 556. l. 4. Ἀρτεμισία, β. Ἀρτεμισία. β.
 — 1. 13. Ἀρτια, α. τέλαια, Α. α. τέλεια. π.
 π.
 c. 557. l. 10. Ἀρτίκολα, η. Ἀρτίκολλα. η.
 c. 558. l. 3. Ἀρτιμήασαν, οὐρ. Α. οὐρ.
 — 1. 5. Ἀρτινεστέραν, υ. Ἀρτηνεστέραν, υ.
 c. 559. l. 4. Ἀρτιφος, ορύγα- Α. ο.
 νον.
 — 1. 5. Ἀρτίφροσιν, υ. ἔχον- Α. υ. ἔχουσι τ.
 τας τ.
 — 1. 7. Ἀρτίφρων, υ. — Φρέ- Α. υ. — Φρένα.
 νων.
 c. 560. l. 1. Ἀρτύνει, ἡδύνει Α. ἡδύνει.
 ἀρτύες. αρτ. Ἀρτύες. αρτ.
 — 1. 4. Ἀρτύλλεν, λ. Ἀρτύλλην. λ.
 — 1. 8. Ἀρτύμασι, τ. — Α. τ. — Σοφ. Φινεῖ. ¹²⁾
 Σοφοκλῆς Φιμεῖ
 κατα
 — 1. 12. Ἀρτύναντες, παρα- Α. παρασκ. σ. ¹³⁾
 σκευάσαντες, σ.
 c. 561. l. 1. Ἀρυβαλίδας, λύ- Α. λήκυθον. Δωρεῖς. οἱ
 κιθον, Δωρεῖς. ο.
 — 1. 8. Ἀρυέτωσαν, ἀντλή- Α. ἀντλείτωσαν.
 τωσαν.
 — 1. 11. Ἀρύθμων, α. Σοφ. Α. α. Σοφ. Αἰγίθω.
 αἰγί.
 c. 562.

11) In Ald. Ἀρτι μάγεν errore typoth.

12) Lemma fuit: Σοφ. Φινεῖ β'

13) Variam lectionem delevit.

- c. 562. l. 3. Ἀρυσμί^ν, ακ. Ἀρυσμίνη. ακ.
 — l. 10. Ἀρφύ^{τνον}, ὁ δ. Ἀρφύταινον. ὁ δ.
 c. 563. l. 5. Ἀρχέλας, τ. — Α. τ. — ὠνόμασαν.
 ὠνόμασεν.
 — l. 15. Ἀρ^κκακοί, τ. κ. Ἀρχέκακοί. τ. κ. ἀρχαί.
 Ἀρ^κχεύων, η. Ἀρχευε. η. ¹⁴⁾
 — l. 18. Ἀρχεῖ, κ. Ἀρχεῖ. κ. ¹⁵⁾
 — l. ult. Ἀρχησκυρεία, π. — Ἀρχὴ Σκυρεία. π. —
 πτερῶδης ἢ Σ. πετρῶδης ἢ Σ.
 c. 564. l. 1. Ἀρχία, ε. Ἀρχεῖα. ε.
 — l. 5. Ἀρχιλλάν, α. Α. α.
 — l. 12. Ἀρχων, ἦ. — Ἀθη- Α. ἦ. — Ἀθήνησιν.
 ναῖσιν.
 Ἀρχώνης, ὁ πρ. Α. ὁ πρ.
 Ἀρχολαβών, ἡ ἐργολα- Ἀρχολάβων. ἡ ἐργολά-
 βών. βων. ¹⁶⁾
 — l. 17. Ἀρῶ, ἐκτεινῶ. Α. ἐκτενῶ.
 c. 565. l. 2. Ἀρόματα, α. — Α. α. — Σοφ. Ἀκρι-
 Σοφοκλῆς ἀκρισι. σίω. ¹⁷⁾
 Τὸ Α μετὰ τοῦ Σ. Τὸ Α μ. τ. Σ.
 — l. 8. Ἀς, ε. ο. μέχρῃ οὔ. Α. ε. ο. μέχρῃς οὔ.
 — l. 13. Ἀσαιμι, πληρῶσαι, Α. πληρῶσαιμι, κ.
 κ.
 — l. 15. Ἀσάλειν, ἀφρον- Ἀσάλλειν. ἀφροντιστεῖν.
 τιοθῆναι. σ. σ.

c. 566.

14) Primum correxit: Ἀρχεύου.

15) Lectionem suprascr. delevit.

16) Ἀρχολ. ἡ ἐργ. a Graeculo quodam in margine adjuncta fuisse videntur.

17) Musurus bene correxit, nam vitiosa ms. lectio oritur sine dubio ex compendio ἀκ. male descripto.

- c. 566. l. 1. Ἀσαλαμήνιος, α. — Σαλαμηνίων. Ἀσαλαμίνιος. α. — Σαλαμινίων.
 — l. 4. Ἀσαλγάνας, φ. ε. δὲ οὗτος π βαρβαρίζων. Α. φ. ε. δὲ οὕτως παραβαρβ.
 — l. 13. Ἀσαρόν, ἀσάρωτον. Ἀσαρον. α. Ἀσαρδανόν. λ.
 Ἀσαρδάν, λ. Ἀσεταμ. λ.
 c. 567. l. 1. Ἀσαταμ, λ. Ἀσβολος. ἀσβόλη.
 — l. 8. Ἀσβόλως, ἀσβολή. Α. α. Σοφ. Αἰχμαλώτοις.
 c. 568. l. 3. Ἀσεπτον, α. Σοφ. αἰχμαλώτοις.
 [Ἀσαρθὰ, ν π ιούδα.] ¹⁸⁾
 Ἀσάριον καὶ λεπτιόν ἐν εἰσιν, ἥγουν 5' τ ταλάντων, ὅ ἐστι, ἐν ἡμισυ λ, τὰ δὲ δύο λεπτὰ κοδράντης εἰς, ἥγουν ν γ'. Α. καὶ λέπιον ἐν εἰσιν. ἥγουν ἑξακισχιλίων τριακοσίων τ. ὅ ἐστι, ἐν ἡμισυ λεπτοῦ. τὰ δὲ δ. λ. κουαδράντης εἰς, ἥγουν νομμία γ'. ¹⁹⁾
 — l. 10. Ἀσηκορίς, ἀδικία. Ἀσηκορία. ἀκηδία.
 — l. 13. .σήμαντα, α. Ἀσήμαντα. α.
 — l. ult. Ἀσήσει, λ. Ἀσήση. λ.
 c. 569. l. 1. Ἀθατος, νεχέτου. Ἀθματος. ἐνεχέτου.
 — l. 9. Ἀσίας, ἡ κ. Ἀσιαῖς. ἡ κ.
 — l. ult. Ἀσιδον, ἐροδιόν. Α. ἐροδιῶνα. ²⁰⁾
 c. 570. l. 1. Ἀσημος, ἀργυρος, ἀσινῆ, ἀβλ. Ἀσιμος. α. Ἀσινῆ. αβλ.

c. 570.

18) Legendum videtur: νόμισμα παρὰ Ἰουδαίοις.

19) Ipsa ms. compendia, quantum per typos licuit, repraesentantur. Musurus solito signo, quod in [Ald. omis]sum est, vitium articuli indicavit. Cf. VV. DD.

20) Exitum ultimae vocis delevit. Male in Ald. ἐροδιῶνα.

- c. 570. l. 4. Ἄσιον, λιμενῶν Ἄσιον λειμῶνα. ῥοδιῶνα.
ῥοδιῶνα, κ. κ.
— l. 9. Ἀσιῶ, ἄσιν ἔχ. Ἀσίω. α. εχ.
— l. ult. Ἀσκαλα, ἀκάθαρ- Α. ἀκάθαρτα.
τος.
c. 571. l. 3. Ἀσκαλεῶς, α. Ἀσκελέως. α. 1)
Ἀσχαλιάζοντες, χ. Ἀσκαλιάζοντες. χ.
— l. 11. Ἀσκαρδαμύτοις, ἀ- Ἀσκαρδαμύκτοις. ἀκαμ-
καμύτοις. μύστοις.
c. 572. l. 3. Ἀσκαληρές, ισ. Α. ισ. 2)
— l. 6. Ἀσκελές, σ. — ἀδιά- Α. σ. — ἀδ.
ληπτον.
— l. 8. Ἀσκελόν, ἀγ. Ἀσκελές. ἀγ.
c. 573. l. 8. Ἀσκότονοι, κοινο- Α. κυνοβραῖστα. κ.
ραῖστα, κ.
— l. 14. Ἀσκὸν λήψεται. α. Ἀσκὸν λήψεται. α.
c. 574. l. 5. Ἀσκουρῶτις, Α. ἄρκτος ἢ μ.
ἄρκτος ἢ μ.
— l. 9. Ἀσκαλίζοντες, ε. — Ἀσκαλίζοντες. ε. — ἀλλ.
ἀλλόμενοι.
Ἀσκαλιάζεις, κ. Α. κ.
— l. ult. Ἀσκοφλαυρίζεις, ο. Α. ο. — κενός δὲ ν. —
— κενός δὲ ν. — Φλυαρεῖς.
Φλυαρίς.
c. 575. l. 1. Ἀσμα, ω. — ὦ. Α. ω. — ὠδή, ἄσμα κ.
διάσμα κ.
— l. 11. Ἀσόλυκον, η. Ἀσόλοικον. η.
— l. 15. Ἀσπα, η. ἢ ἐγγία. Α. η. ἢ ἐγγύα.
c. 576. l. 6. Ἀσπαίροντας, Ἀσπαίροντας. σκαρίζον-
σκαρίζοντας. τας.
Ἀσπακάζομαι, τὸ α. Α. τὸ α. πέπαικται.
πέπεκται.

c. 576.

1) In Ald. Ἀσκελές. errore typoth.

2) A typotheseta in Ald. Ἀσκληρές.

c. 576. l. 15. Ἀσπαλιεύς, α. A. α. — σπᾶν τὸ λίνον,
^{ον} σπᾶν τῶν λινῶν, λ. λ. — Π. ἐν ταῖς
 Πλάτων ἐν ταῖς ἀ- ἀφ' ἱερῶν.
 Φιερών.

c. 577. l. 5. Ἀσπάλους, τ. ιχ. A. τ. ιχ. Ἀθ.
 Ἀθεμαίνες.

— l. 13. Ἀσπαστήν, θ. ἐπί. A. θ. Ἐπίχαρμος.³⁾
 χαρμ..

— l. 19. Ἀσπερχές, σ. — A. σ. — σχολαῖον. κ.⁴⁾
 σχολεόν, κ.

Ἀσπετος, λι' πο' με' Ἀσπετος. λίαν πολὺς.
 μέγας.⁵⁾

Ἀσπετα, π κολουθή- A. δυσπαρακολούθητα.
 τα, π. π.

σπετον, κ.

Ἀσπετον. κ.

c. 578. l. 8. Ἀσπιδεῖα, τ. — A. τ. — νεῶς, τὸ πρὸς
 νεῶς, τῇ πρὸς πρύ- πρυμνα.
 μνας.

— l. 10. Ἀσπιδιότης, πολε- Ἀσπιδιώτης. π.
 μιστής, ἀσπίδι γινώ- Ἀσπίδι γινώσκων. ἐκ τ.
 σκων, ἐκ τ.

— l. 17. Ἀσπιδιότας, ο. Ἀσπιδιώτας. ο.

— l. 19. Ἀσπήθιον, α. Ἀσπίθιον. α.

— l. ult. Ἀσπλαγχνός, δ. Ἀσπλαγχνος. δ.

c. 579. l. 3. Ἀσπονδεῖ, οὐκ A. οὐκ εἰρηνεύει.
 εἰρηνεύει, [ἀδιάλλα-
 κτον.]

Ἀσπονδοί, α. — δια- A. α. — διαθέσεως. ἀ-
 θέσεως. διάλλακτοι.⁶⁾

— l. 8. Ἀσπουδή, χ. Ἀσπουδεῖ. χ.

c. 579

3) Exitum ultimae vocis delevit.

4) In Ald. σχολεαῖον errore typoth.

5) In ms. λίθος πολὺς, μέγας.

6) Vocem ἀδιάλλα. in praecedenti glossa deletam huc re-
 vocavit.

e. 579. l. 12. Ἀσσα, α. — ἢ Ἀ. α. — ἢ ὄσα, ἄσσα.
ὄσα.

Ἀσσα. ἄσυμφανές, α. Ἀσυμφανές. α.

— l. 17. Ἀστέως, ἐπὶ σοῦ. Ἀστέο. ε. σ. 7)

c. 580. l. 1. Ἀσσιστα, ε. Αἰσχ. Ἀ. ε. Αἰσχ. Ἡδονοῖς.
ἡδωνῶν.

— l. 3. Ἀσσονες, ε. Ἀσσον ἴτε. ε.

— l. 7. Ἀσταγανὰ, ἱμάς. Ἀσταγάνα. ἱ. 8)

Ἀστεγές, π. Ἀ. π. 9)

— l. 12. Ἀστάλακτον, α. ἢ Ἀ. α. ἢ νωθρόν.
νότερον.

c. 581. l. 4. Ἀσταφίς, ταφίς. Ἀ. σταφίς.

Ἀσταχύεσι, τ. Ἀσταχύεσσι. τ.

— l. 10. Ἀστείζόμενος, ὄραϊ- Ἀ. ὠραϊζόμενος.
ζόμενος.

Ἀστεῖος, ὁ χαρίης, ὁ ἐπ. Ἀ. ὁ χαρίεις. ὁ ἐπ.

— l. 17. Ἀστηταί, οἱ .. δεῖοι. Ἀστυταί. οἱ ἀδεῖοι. 10)

c. 582. l. 2. Ἀστεΐζεται, α. — Ἀ. α. — κομψεύεται.
κόψεται.

— l. 7. Ἀστεμφῇ, τραχύ, Ἀ. τραχύν, χ.
χ.

Ἀστεριῶ πωρινῶ, τ. Ἀστέρι ὀπωρινῶ. τ.

c. 583. l. 9. Ἀστή, ἐλ. — Ἀ. ἐλ. — πάγκυος.
πάγκυφος.

— l. 16. Ἀστήρει, σ. Ἀστήρει. σ.

— l. 20. Ἀστίβους, ἀπατη- Ἀ. ἀπατήτους.
λούς.

Ἀστίβητοι οἶκοι, ἀδύ- Ἀ. ο. ἀδυτα.
νατα.

K 2

c. 583.

7) Legendum est: Ἀστέο. ἔως, ἐπὶ σοῦ.

8) In Ald. vitium typoth.

9) Litterae εγ et αγ, uno calami ductu exaratae, facile in mss. permutantur; nec dubito, quin Hesychii glossa fuerit Ἀσταγές.

10) Duas litteras deleuit.

- c. 583. l. ult. Ἀστικοὶ νόμοι, οἱ κ. — ἐμπειρικοί. A. ν. οἱ κ. — ἐμπορικοί.
- c. 584. l. 6. Ἀστιον, κ. Ἀστειον. κ.
— l. 10. Ἀστίοχος, α. — A. α. — ἔκαμε τὰ π.
καὶ τὰ προστυγχάνοντα.
- l. 23. Ἀστόξενοι, οἱ γ. — A. οἱ γ. — ξένους μὲν
ξένους μένοντες. ὄντας.
- c. 585. l. 12. Ἀστραβὲς, ἀσύ- A. ἀσύρραπτον. α.
ραπτον, α.
- l. ult. Ἀστράγαλον, τ. — A. τ. — σκέλους.
σκέλους. ἄστραδὲ δὴ Ἀστραδὲ δὴ προβέβηκε,
προβέβηκεν, π. δὲ π. δὲ π. ν. — ἵνα
πλέω νύξ — ἵνα ἦτοι ἦ, ὅτι πλήρης —
πλήρης — παρελή- παρελήλυθεν.¹¹⁾
ληθεν.
- c. 586. l. 9. Ἀστραλὸς, ὄψα- A. ὁ ψαρός. υ.
ρος. υ.
- l. 12. Ἀστραπή δι' ἄρμα- Ἀστράπτει δι' ἄρμ. A.
τος. A. ὁπ. — ἔπεμ- ὁπ. — ἔπεμπον εἰς
πον εἰς δύο θεοὺς Δελφούς θεωρούς,
τοὺς λ. τοὺς λ.
- l. 16. Ἀστραφῆς, σ. Σοφ. A. σ. Σοφ. Μυσοῖς.
μυσῶν.
- l. 18. Ἀστράψη διαπυκ- A. δια πυκνός. α.
νός, α.
- c. 587. l. 2. Ἀστρίες, α. — Ἀστρίες. α. — τὸ αὐτό.
τῷ αὐτῷ.
- l. 9. Ἀστροβολῶς, ε. Ἀστροβόλως. ε.
Ἀστροβόλιον, ε. — α. A. ε. — ἀστροβίλον.
στροβίλον.
- Ἀστροβοῶν, ταχύ, Ἀστροβόαν. ταχύν. σ.
σ.

c. 588.

¹¹⁾ Versum Homericum cum glossa Ἀστράγαλον unitum
sejunxit. Vix dubito, quin e margine sit, ubi ad ν.
Ἀστρα adscriptus fuerit.

c. 588. l. 14. Ἀστυλόν, τ. — Α. τ. — μηλήτιον.¹²⁾

μηλήτιον.

— l. ult. Ἀστυνυμφέων, τ. Ἀστυ νυμφέων. τ.

c. 589. l. ult. Ἀστυρόν, π. Ἀστυρον. π.

c. 590. l. 1. Ἀστυ, πόλις, ἢ Α. π. ἢ ἀκρόπολις.

ἀκρόπολις, ὃ ἐν πό- Ἀστύτριψ. ἐν ἄστει δια-
λει ἀναστρέφων. τρίζων. ὃ ἐν πόλει

Ἀστύτριψ, ἐν ἄστει ἀναστρέφων.¹³⁾
διατρίζων.

— l. ult. Ἀστυφέλικτον, α. Α. α. ἀπρόσβατον.
ἄσβατον.

c. 591. l. 2. Ἀσύγνωστος, ο. Ἀσύγνωστος. ο.

— l. 7. Ἀσυλλον, α. Ἀσυλον. α.

— l. 12. Ἀσυμφανῶς, α. — Α. α. — ἐπιεκαλυμμέ-
ἐπιεκαλυμένως. νως.

— l. 14. Ἀσύμφιλος, α. Ἀσύφηλος. α.¹⁴⁾

— l. 18. Ἀσύνακτος, ὃ μ. Α. ὃ μ. — ἐξώβλητος.¹⁵⁾
— ἐξόβλητος.

c. 592. l. 5. Ἀσυνθέτους, μ. Α. μ. — συντεθειμένους.
— συντεθημένους.

— l. 9. Ἀσυντελές, ε. τ. τε- Α. ε. τ. τεταγμένου.
ταμένου.

Ἀσυντελές, ἀσύμφορος. Α. ἀσύμφορον.¹⁶⁾

— l. 14. Ἀσυρίων, χ. Ἀσσυρίων. χ.

Ἀσύφιλον, α. Ἀσύφηλον. α.

— l. ult. Ἀσφακέλιστον, α. Α. α. — ἀσφάλτω.
— ἀσφαλήσαι.

K 3

c. 593.

12) Variam lectionem delevit. Male in Ald. μελήτιον.

13) Verba: ὃ ἐν πόλει ἀνάστρεφων, e margine sunt. Contra omnia fere, quae alieno loco posita sunt, justa est in Hesychio ejusmodi suspicio.

14) Repone: Ἀσύμφηλος. Cf. VV. DD.

15) Correctionem typotheta neglexit.

16) Male correxit, nam glossa Hesychii fuit: Ἀσυντελής. ἀσύμφορος. quam et series litt. requirit. In Ald. error typoth.

- c. 593. l. 1. Ἀσφαλτίτης, ε. Ἀσφαλτίτης, ε.
 — l. ult. Ἀσχεο, α. A. α. ¹⁷⁾
- c. 594. l. 7. Ἀσχολία, ἐνδε- A. ἐνδελεχισμός, ¹⁸⁾
 λεςμός.
 Ἀσχολον, ὁ σχ. Ἀσχολος, ὁ σχ.
 Τὸ Α μετὰ τοῦ Τ. Τὸ Α μ, τ. Τ.
 — l. ult. Ἀταβυρία, ἡ Ροδος A. ἡ Ρ. π. ¹⁹⁾
 πάλα.
- c. 595. l. 1. Ἀταβύριον, ἐνθα A. ὄρος, ἐνθα θ.
 ὄρος θ.
 — l. 4. Ἀταισὸν, ἀναδενδρ^α, A. ἀναδενδράς. Τυρρη-
 Τυρρηνοί. νοί. ²⁰⁾
- l. ult. Ἀτὰρ δὴ ἢ ἦν ποτὲ Ἀτὰρ δὴ. εἰν δὴ ποτε,
 εἰν δὴ ποτε, τιοῦν τί οὖν, καὶ δὴ, ἦδη.
 καὶ δηδὴ ἦδη.
- c. 596. l. 2. Ἀτὰρ ἄρ ποτε, ε. Ἀτὰρ ἄν ποτε, ε.
 — l. 4. Ἀταρβίζεται, ἄτη- A. ἀταρβής φ.
 ρος φ.
 — l. 9. Ἀτὰρ μενοῦν γε, κ. A. κ.
- Ἀτὰρ, μὴ νῦν γε, ν. Ἀτὰρ μιν νῦν γε. ν.
 Ἀτὰρ, μικτόν, α. Ἀτὰρ βητον. α. ¹⁾
- l. 14. Ἀταροῦν, δ. τ. οὖν. Ἀτὰρ οὖν, δ. τ. οὖν. ἀτὰρ
 Ἀτὰρ, οὐτέλος ἰκεομυ- οὖν τέλος ἰκεο μύ-
 θων. θων. ²⁾
- l. ult. Ἀταρπιτός, α. ὁδός A. α. ὁδός ἀτρεπτος.
 ἀτρεπτος.
- c. 597. l. 3. Ἀτάραχον, α. A. α. ³⁾

c. 597.

17) Correxuit: Ἀνσχεο. at mox delevit.

18) Correctionem prima manu factam delevit.

19) Clara est codicis scriptura, vitiosa Aldinae ed. lectio typothetae imputanda est.

20) Exitum vocis ἀναδ. fini impositum delevit.

1) Restituendum est ex Suida: Ἀτάρμυκτον, Cf. VV. DD.

2) Exemplum a glossa sejunctum univit.

3) Scripturam codicis Hesychio restituit Ios. Scaliger. In Ald. error typoth.

- c. 597. l. 6. ταθαλία, α. Ἀταθαλία. α. ἀπὸ τ.
ἐπὶ τ.
- l. 11. Ἀτασκελαδεῖν, μ. Ἀτας κελαδεῖν. μ.
.τε, καθ. Ἀτε. κ.
- Ἀτάβρωτος, α. — γη- Ἀταύρωτος. α. — γη-
γάμενοι λ. μάμενοι λ.
- l. 22. Ἀτειρῆς, ὅ. στ. — Ἀ. ὅ. στ. — τειρόμενος υ.
τηρούμενος υ.
- c. 598. l. 2. Ἀτεκνος, ἄγονος. Ἀ. ἄγονος. ἀτεκνία.
Ἀτεκνία, ἀτέλεια, α. Ἀτέλεια. α. ⁴⁾
- l. 14. Ἀτενῆς, η. — ψα- Ἀ. η. — ψ.
φίδες.
- l. 19. τήμενον, β. Ἀτήμενον. β.
Ἀτέλεβος, ε. Ἀττέλεβος. ε.
- c. 599. l. 6. Ἀτέρεμνα, τὰ μὴ Ἀτέρεμνα, ἢ ἀτεράμο-
ῖψ. να. τὰ μὴ ῖψ. ⁵⁾
- l. 9. Ἀτερήμενον, χ. Ἀτερ ἥμενον. χ.
- c. 600. l. 2. Ἀτεύκτου, α. ἀ- Ἀ. α. ἀτερπούς.
τερπές.
- c. 601. l. 3. Ἀτιαλλεῖ, α. Ἀτιτάλλει. α.
- l. 5. Ἀτίξεις, ὑπονοεῖς, Ἀτίξεις. ὑπερηφανεῖς.
πένεις. πένης ἀτίζεται. πέ-
Ἀτίζεται, πένεται, ἀτι- νεταί. α. ⁶⁾
- l. 15. Ἀτιμωτάτη, α. Ἀτιμωτάτη. α.
Ἀτεῖνακτα, α. Ἀτίνακτα. α.
Ἀτινοῦν, α. Ἀ. α.
- l. 19. Ἀ. τισανδρεῖν, α. Ἀτισανδρεῖν. α. ⁷⁾
- c. 602. l. 2. Ἀτισιλινοῖς, π. — Ἀ. π. — ἐξαμμάτων δέ-
ἐξαμμάτων δέσιν. σесιν.
- l. 4. Ἀτίταλον, ε. Ἀτίταλλον. ε.

K 4

c. 602.

4) Univit et separavit. V. ἀτεκνία in margine ad glossam
Ἀτεκνος olim adjuncta fuit. Cf. VV. DD.

5) Intrusa sunt a Musuro: ἢ ἀτεράμονα.

6) Separata conjunxit; Hesychio vero codicis scriptura
restituenda est. Cf. VV. DD.

7) Litteram delevit; fuit ν.

- ε. 602. l. 4. Ἀτίταλε, α. Ἀτίταλλε. α.
 — l. 11. Ἀτίόλοφος, ο. τὸ Ἀ. ο. τὸ Ἰλίον ε.
 Ἰλεον ε.
 — l. 14. Ἀτίτηστον, ἀπρο- Ἀ. ἀπρομήθευτον.
 μηθεύς.
 — l. 17. Ἀτλας, α. — ἤδη- Ἀ. α. — ἡ διόῤῥα.
 δοῦσα.
 ε. 603. l. 4. Ἀτμενονοιτόν, δ. Ἀτμενώνητον. δ.
 — l. 6. Ἀτμησήφρων, ο. Ἀτμησίφρων. ο.
 — l. 10. Ἀτρίς, ἀπαύασμα, Ἀ. ἀπαύγασμα. π.
 π.
 — l. 15. Ἀτμ...., ἀτιμά- Ἀτμίζουσαν. ἀναθυμιά-
 ζουσαν. ζουσαν.⁸⁾
 Ἀτοκῶ, β. Ἀτοκον. β.
 — l. 21. Ἀτόπλαστον, α. Ἀτόπαστον. α. — ὑπο-
 — ὑπὸ τὸ πονῆσαι τοπονῆσαι δὲ ε.⁹⁾
 δὲ ε.
 — l. ult. Ἀτοπα, ζ. — ἡ καὶ Ἀ. ζ. — ἡ καὶ π. καὶ α.
 πόνηρόν καὶ αἰσχρόν λ. ¹⁰⁾
 λ.
 ε. 604. l. 3. Ἀτρακτος [βέ- Ἀτρακτος. μ. ¹¹⁾
 λος,] μ.
 — l. 5. Ἀτρατρακτύαλος, Ἀτρακτυλλίς. φ. ¹²⁾
 φ.
 — l. 10. Ἀτραπός, ο. — εὖ- Ἀ. ο. — εὐθεΐα.
 θεΐαν.
 — l. 15. Ἀτρεκήσασα, ἀκρι- Ἀ. ἀκριβωσαμένη. E. B.
 βησαμένη. Εὖρ. Βου-
 σίριδι.

c. 605.

8) Primae scripturae correctionem illeivit; scriptum fuisse videtur: Ἀτμύσαν.

9) Mens Musuri fuit procul dubio: ὑποτοπῆσαι.

10) Voces καὶ πονηρόν typotheta saltavit.

11) βέλος a Musuro extrusum esse typotheta non obser- vavit.

12) Vitio scribae secunda syllaba repetita videtur, et sine dubio scribendum est: Ἀτρακτύαλος.

- c. 605. l. 12. Ἀτρεφός, τ. ὁ Α. τ. ὁ πησσόμενος. υ.
πισσόμενος, υ.
Ἀτρείτοις, α. Ἀτρεύτοις. α.
Ἀτρεγέτοιο, ἀκαρπον Ἀτρεγέτοιο. ἀκάρπου.
ἀβύσσου καὶ ἀπεί- ἐπὶ ἀβύσσου καὶ ἡ-
ρου. πείρου. ¹³⁾
- c. 606. l. 3. Ἀτρυγηφάγου, π. Α. π. — Δημητριακός
— Δημητριακός κ. κ.
— l. 7. Ἀτρυτώνη, ἀκατα- Α. ἀκαταπόνητος. ἀκο-
πονήτως, ἀκοπιά- πιάστος. ἄτρωτος
στως. ἐν μ. ¹⁴⁾
- Ἀτρωτος ἐν μ.
— l. 10. Ἀττα, τ. α. ὁμοίως Α. τ. α. ὁμοίως. ἢ ὅποσα.
ἢ ὁ δὲ στενη καὶ ἢ καὶ π. ΦιλοΦρο-
προσφ. ΦιλοΦρονη- νητική ν. — παπ-
τικός ν. — παπα πα
— l. ult. Ἀτταβυγὰς, εἶδος Α. ε. ο. καὶ τὸ ἀττα-
ὀρνέου καὶ τὸ ἀττά- γὰς.
γε
- c. 607. l. 4. Ἀττελάβη, α. Ἀττελάβους. α.
Ἀττέλαβος, α. — καὶ Ἀττέλεβος. α. — καὶ
λεπτοῦ [γὰρ] καὶ α. λεπτοῦ, καὶ α. ¹⁵⁾
- l. 14. Ἀττάραχος, τ. — Α. τ. — ψ.
ψυχὰς.
- c. 608. l. 10. Ἀττονες, ο. Ἀττεντες. ο.
- c. 609. l. 1. Ἀττύζεσθαι, φ. Α. φ. — ἀπὸ τ. α.
— ἐπὶ τ. α.

K 5

c. 609.

13) Scriptura codicis bene se habet; in Hesychio enim glossae aliunde desumptae interpretatio in casu recto saepius adjungitur.

14) Separata univit. Suspicio glossam, cujus interpretatio fuit ἀκαταπονήτως, elapsam esse, ejusque loco positam esse ν. Ἀτρυτώνη, notatam in margine ad seq. glossam Ἀτρωτος.

15) Particula γὰρ hoc loco, ut alibi, provenit ex compendio γρ. Fuit nempe λεπτοῦ γρ. in margine notatum, ut varia lectio vocis μικροῦ.

- c. 609. l. 9. Ἀτυλόν, μ. ἄ- A. μ. ἀγεννές.
γενές.
- l. 16. Ἀτυχών, μ. Ἀτυχόν. μ.
Τὸ Α μετὰ τοῦ Υ. Τὸ Α μ. τ. Υ.
- l. 19. Αὔα, ξηρά, αὖ, π. Α. ξ.
Αὔ. π.
- c. 610. l. 3. Αὐάλεον, λ. Α. λ.¹⁶⁾
- l. 16. Αὔγα, λέγων Φώνει. Αὐδα. λέγει. Φωνεῖ.
- l. 20. Αὐδήντων, τῶν λό- Α. τῶν λόγον κ.¹⁷⁾
γων κ.
- c. 611. l. 4. Αὐεῶμαι, α. π. Αὐεμαι. α. παρὰ τὸ αὖω
καὶ ἀεμαι.¹⁸⁾
- l. 7. Αὐερίοντα, ε. Αὐερύοντα. ε.
Αὐήμαι, αἶσαι. Α. αἶσαι.
- l. 10. Αὐήτω, ἔπνεον. Αὐήτων. ε.¹⁹⁾
- l. ult. Αὐθάδης, υ. — αὐ- Α. υ. — αὐτάρεστος.
θάρεστος.
- c. 612. l. 3. Αὐθαίρεται, αὐ- Αὐθαίρετοι. αὐτεπάγ-
τεπάγγελτον, α. γελτοι. α.
- l. 10. Αὐθεμοι, α. Αὐθαιμοι. α.
- c. 613. l. 9. Αὐθις, π. — τὸ Α. π. — τὸ δὲ αὐτις —
δὲ αὐτῆς — εἰ μὲν εἰ μὲν κ' αὐθι μένων
καὐθιμένων — τού- — τούτω τῷ τόπῳ
τῷ τόπῳ — λυπεῖν — λιπεῖν ἱπ.
- l. 16. Αὐθόρης, α. Αὐθώρης. α.
- l. ult. Αὐθορόν, σ. Αὐθωρόν. σ.
- c. 614. l. 1. Ἀθρίζειν, ρ. Α. ρ.
- l. 3. Αὐθορίτους, σ. Α. σ.

c. 614.

16) In Ald. error typoth.

17) Correctionem typotheta neglexit.

18) Verba; αὖω καί. postea delevit.

19) In Ald. mendum typ.

- c. 614. l. 3. Αὔισχοι, ἄνευ βοῆς, μετὰ ἰσχῆς. ἢ αἰσχοι, σ.
 — l. 7. Α...αν, α. Αὐκήλως, ε. — Τυρη-
 νῶν.
 — l. 15. Αὐλαξ, τ. — διό-
 ρυξ.
 c. 615. l. 2. Αὐλειτάι, α.
 — l. 4. Αὐληρόν, χαληνόν, σχ.
 — l. 7. Αὐλῆς, ε. — περι-
 ρισμένω — συνχόρ-
 τω λ.
 c. 616. l. 3. Αὐλία, θ.
 — l. 10. Αὐλὶν, κ.
 — l. 12. Αὐλὶς, πόλις Ἡλι-
 δος.
 c. 617. l. 7. Αὐλουργός, ο.
 — l. 9. Αὐλῶν, σ.
 — l. 15. Αὐλώνων, φ.
 c. 618. l. 2. Αὐλοπίας, κ.
 — l. 5. Αὐλῶπις, ε. — πα-
 ραμήκης ε. — ὀφ-
 θαλμῶν, καὶ ε. —
 ἔχουσι τ.
 — l. 9. Αὐλωτοίφιμοι, ο. —
 ἐμφυσόντες ο.
 Αὔμα, α. ὑπὸ κρητῶν.
 — l. 15. .υξίς, α.
- Αὐίαχοι. ἄνευ βοῆς, ἢ
 μετὰ ἰαχῆς. ἢ αἰ-
 αχοι. σ. ²⁰⁾
 Αὐκαίν. α. ¹⁾
 Α. ε. — Τυρῆηνων.
 Α. τ. — διώρυξ.
 Αὐληταί. α.
 Α. χαλινόν. σχ.
 Α. ε. — περιωρισμένω —
 σύνχορτα λ.
 Αὐλεία. θ.
 Αὐλήν. κ. ²⁾
 Α. πόλεως ὄνομα. ³⁾
 Αὐλουρός. ο.
 Αὐλών. σ.
 Αὐλώνες. φ.
 Αὐλωπίας. κ.
 Α. ε. — παραμήκες
 ε. — ὀφθαλμῶν
 ὅπαις, καὶ ε. —
 ἔχούσης τ.
 Αὐλωτοί. φιμοί. ο. — ἐμ-
 φυσῶντες ο.
 Α. α. ὑπὸ Κρητῶν.
 Αὕξις. α.

c. 618.

20) Litterae σχ et αχ unitim in mss. exaratae facile com-
 mutantur.

1) Litteras duas delevit.

2) Ex ms. reponendum est Αὐλήν.

3) Primum correxerat: πόλις Βοιωτίας, quod postea de-
 levit.

- c. 618. l. 15. Αὐξίδημος, E. A. E.⁴⁾
 c. 619. l. 4. Αὔονος, ζ. Αὔονον. ζ.
 ὑπαλιν, π. Αὐ πάλιν. π.
 — l. 11. Αυριβάτας, A. — A. A. — ψυχαστασίαις
 ψυχαστασίαι οὕτως οὕτως φ.⁵⁾
 φ.
 c. 620. l. 1. Αὔσαντέσων, κ. Ἀὔσαντων. κ.⁶⁾
 — l. 5. Αὔσος, ἄλλος, K. A. α. K.⁷⁾
 — l. 10. Αὔσωνίοις, υ. Αὔσωνίοις. υ.
 Αὔσωνίησι, P. Αὔσωνίοισι. P.
 Αὔσωνίων, I. Αὔσωνίων. I.
 Αὐτάγγελοι, ἑαυτοὶ χ. A. ἑαυτοῖς χ. ἀγγέλοις.
 ἀγγελίοις.
 Αὐτακέλευθα, τ. Αὐτὰ κέλευθα. τ.
 — l. 17. Αὐτάγρετα, α. αὐ- A. α. αὐτόληπτα.
 τόλημπτα.
 c. 621. l. 2. Αὐτάγητοι, α. — A. α. — Ἰων A.⁸⁾
 Ἰων Ἀλκμήνη.
 — l. 11. Αὐτάντας, ὁ π. Αὐτάντας. ὁ π.
 — l. 16. Αὐτόγυον, μ. A. μ.
 [Αὐτὰρ,] αὐτομάτη, ε. Αὐτομάτη. ε.
 Αὐτάρκης, ἰκανός.⁹⁾ A. ἰκανός.
 — l. 19. Αὐτάρξο, ὁ δὲ ἢ Αὐτάρξο. ὁ δὲ, ἢ ὁ δὲ.¹⁰⁾
 ὁδ'.

c. 622.

4) Lectionem codicis Hesychio restitue. Αὐξίδημος, quod in Albertinam ed. propagatum fuit, sphaema typothetae est.

5) Ut supra, et hic: Ψυχαστασία.

6) Habemus hic, ut alibi, variam lectionem unitim cum ipsa glossa exaratam, in codice enim archetypo ita scriptum

prostabat: Αὔσαντες.

7) In Ald. mendum typ.

8) Lectio codicis perspicua est. In Ald. errores typ.

9) Αὐτὰρ eliminavit, et variam lect. delevit.

10) Litteram in fine delevit.

- c. 622. l. 3. ^{ος} Αὐτεζούσιον, ὁ α. Αὐτεζούσιος. ὁ α.
 — l. 5. Αὐτερέται, α. ἐρέσσον- Α. α. ἐρέσσοντες.
 τες.
 Αὐτάνων, ε. Αὐτευν. ε.
 — l. 8. Αὐτῇ, ε. — δ' οὐρανὸν Αὐτῇ. ε. — δ' οὐρανὸν
 ἦκεν — δὲ κάμητες ἦκεν — δὲ κ' ἀκμή-
 κεκμηότας. τες κεκμηότας.
 — l. 11. Αὐτῇ, β. Αὐτῇ. β.
 Αὐτηκάμιнос, π. Αὐτῇ κάμιнос. π.
 c. 623. l. 2. Αὐτῇ, ε. Αὐτει. ε.
 — l. 7. Αὐτίκα μάλα, ε. — Α. μ. ε. — κ. ¹¹⁾
 καλῶς, αὐτίς π. Αὐτίς. π.
 — l. 10. Ατμή, π. Αὐτμή. π.
 Ατμένα, τ. Αὐτμένα. τ.
 Αὐτμενόπης, π. Αὐτμενόπης. π.
 — l. 14. Αὐτοβοῖ, τ. — ἅμα Αὐτοβοεί. τ. — ἅμα βοῇ.
 βοῖ. Αὐτοβοεί. α.
 — l. 16. Αὐτοβοῖ, α. Α. α. — γ.
 — l. 21. Αὐτογενῆς, α. — γεννώμενος.
 [Αὐτόγυον, μονόβολον.]
 Αὐτοδάϊκτος, ὁ ε. Α. ὁ ε. ¹²⁾
 c. 624. l. 2. Αὐτοδάκτις μ. Αὐτοδακτῆς μ.
 — l. 5. Αὐτοδείξει, π. Αὐτὸ δείξει. π.
 — l. 12. Αὐτόδιον, ε. — ἐλη- Α. ε. — ἐληλυθότα.
 λυθότος.
 Αὐτοε... ρας, κ. Αὐτοεθείρας. κ. ¹³⁾
 — l. ult. Αὐτοὶ θύομεν, α. — Α. θ. α. — Α. Γηρυταί-
 Ἀριστοφάνης γαρυ- δη.
 τά

c. 625.

11) In Ald. mendum typ. Sequentem glossam, in ms. cum praeced. unitam, sejunxit.

12) Glossa a Musuro deleta superiori loco tollenda est, hic vero retinenda.

13) Correctionem, ut saepius, primae scripturae illevis, nec, quid scriptum fuerit, amplius dignoscitur.

- c. 625. l. 8. Αὐτόκαρνος, α. — Α. α. — κ. γ. ¹⁴⁾
 κάρνη γ.
 — l. 13. Αὐτοκέρας, ω. — Α. ω. — Θερμοῦ ἢ ψυ-
 Θερμοῦ, τ. χροῦ, τ. ¹⁵⁾
 c. 626. l. 2. Αὐτοκτίστους δ. Α. δ. — Σ. Κ. ¹⁶⁾
 — Σοφ. Κηδελίωνι.
 — l. 4. Αὐτόκλητον, ὅταν Α. ὅταν εἰς ἀρχὴν μὴ
 ἀρχὴν μὴ κληθέντι υ. τ. εἰαυ-
 τῷ δὲ ἀπαντ. τῷ δὲ ἀπ.
 — l. 9. Αὐτόλειον, λειτόν. Α. λιτόν.
 c. 627. l. 3. Αὐτομάττιτα, σ. Αὐτομάτητα. σ.
 — l. 9. Αὐτόμαρος, μ. Σοφο- Α. μ. Σοφ. Θυέστη Σι-
 κλῆς Θυέστη σικυω- κυωνίῳ. ¹⁷⁾
 νία.
 — l. ult. Αὐτονυχί, α. Αὐτονυχεί. α.
 c. 628. l. 3. Αὐτοζένειν, ἐν ἴσω Αὐτοζενεῖν. ἐν ἴσῳ τῷ π.
 τοῦ π.
 — l. 11. Αὐτοπόκιστον, μὴ Α. μὴ κεκαρμένον.
 κεκραμμένον.
 — l. 13. Αὐτόπρεμνος, αὐ- Α. αὐτόρριζος.
 τόριζος.
 c. 629. l. 1. Αὐτορέγμων, εἰαυ- Α. εἰαυτῷ ε.
 τὸν ε.
 Αὐτορέγμονος, π. — Α. π. — Αἰσχ. Κίρκη. ¹⁸⁾
 Αἰσχύλος κρή

c. 629.

14) In Ald. vitium typ.

15) Verba: ἢ ψυχροῦ. inseruit.

16) Lemma claris litteris scriptum est.

17) Reponendum est: Σοφοκλῆς Θυέστη ἐν Σικυωνίῳ ἄ. aut interposito articulo: Θ. τῷ ἐν Σικυωνίῳ ἄ. Duas enim Thyestis nomine inscriptas fabulas composuit. Musurus ipse de correctione sua dubitavit, nam lemmati lineam subjecit. Eadem lemmatis scriptura mox infra occurrit.

18) Primum correxerat: Κρήτη. Lemma a typothesia omisum est.

- c. 629. l. 7. Αὐτόσιτον, τ. — Α. τ. — σὺν ἐτέρῳ δ.
σὺν ἐταίρῳ δ.
Αὐτόσυτον, α. — Σοφ. ἀκυρίοις.¹⁹⁾
Φοκλῆς ἀκυρίοις.
— l. 21. Αὐτοσχεδίας, αὐ- Α. αὐτομάτως.²⁰⁾
τομάτως [ταχὺν ἢ
δυναμί.]
c. 630. l. 4. Αὐτοτελές, ψ. — Α. ψ. — προβεβουλευ-
προβεβουλομένον.
— l. 7. Αὐτοτελὴς δίκη, ἐφ' Α. δ. ἀφ' ἧς μ.
ἧς μ.
— l. 16. Αὐτόφορτοι, α. — Α. α. — Σοφ. Θυέστη
Σοφ. Θυέστη σικυω- Σικυωνίῳ. ὁ δὲ Κ. ἐν
νία. ὁ δὲ Κρατῖνος ἐν Χείρωνι, τ.¹⁾
Χειρῶσι, τ.
— l. ult. Αὐτόχειρος, ὁ ε. ἐγ- Α. ὁ ε. ἐγχειρίσας.
χειρήσας.
c. 631. l. 5. Αὐτοχθρῶν ἐστία, Αὐτόχθρων ἐ. ἡ τοῦ Χεί-
ἡ τοῦ Χείρονος, π. ρωνος, π.
— l. 7. Αὐτοχθρῶν, α. Αὐτοχθρῶν. α.
— l. 19. Αὐτῶς, ε. — κατα- Αὐτῶς. ε. — κατακένου.
κένου. αὐτὸς γὰρ ε. Αὐτῶς γ. ε.
c. 632. l. 2. Αὐχέες, καυχό- Αὐχέες. καυχώμενοι.²⁾
μενοι.
— l. 15. Αὐχθῆ, αὐ^{υν}ξηθῆ. Α. αὐ^{υν}ξυνθῆ.
Αὐχμεῖν, ξηραίνειν. Α. ξ.
[Αὐχμεν. ^ς, ἀστεῖος.]³⁾
Αὐχμηρὸν, ξ. Α. ξ.

c. 632!

19) Litt. α in ἀκυρίοις nata est ex ἐν et scribendum est:
Σοφ. ἐν Σικυρίοις.

20) Postrema expunxit. Cf. VV. DD.

1) Ut supra: Σοφ. Θυέστη ἐν Σικυῶνι α. De seq. lemmate
cf. VV. DD.

2) Ultimam glossae litteram delevit.

3) Litteram delevit, et correxit: Αὐχμεῖς, totum deinde
rejecit articulum,

- c. 632. l. 15. Αὐχμηρῶ, ξ. Α. ξ. σκοτώδει.
σκοτώδη.
- l. 20. Αὐχμός, ξ. — καῦ. Α. ξ. — καυματηρός α.
μα τινός α.
- Τὸ Α μετὰ τοῦ Φ. Τὸ Α μ. τ. Φ.
- c. 633. l. 1. Ἀφαγνίσας, α. ἢ Α. α. ἢ σ. κ.
συλήσας. καθίερ.
- c. 634. l. 5. . Φαῖς, π. Ἀφαῖς. π.
- l. 8. Ἀφαλον, Φάλον μὴ Α. Φ. μὴ ἔχον, μήτε
ἔχον. πρ. 4)
- [ἈΦάλοντα,] μήτε
πρ.
- c. 635. l. 3. Ἀφαντος, α. Ἀφαντον. α.
- l. 13. Ἀσπετος, πολὺς, Ἀφαρτος. π. α. β. ρ. 5)
α. β. ῥαδίως. Ἀφαρβον. ε.
- Ἀφαρβαν, ε.
- c. 636. l. 1. Ἀφαρεὺς, τ. θ. Α. τ. θ. θύνου τ.
θύνου τ.
- l. 6. Ἀφάρμακον, χ. — Α. χ. — Φ. Σ.
Φαρμακῶντας Σ.
- l. 8. Ἀφαρον, ἀνήρωστον. Α. ἀνήρωστον.
- c. 637. l. 1. Αφατῆλες, μ. θῆ. Α. μ. θηλαί.
λες.
- l. 8. Ἀφάψαι, σ. μῦζαι. Α. σ. μύζαι.
- l. 13. Ἀφεδρεῦσαι, ε. Α. ε.
- l. 15. Ἀφεδρῶν, σ. Ἀφεδρῶνες. σ.
- l. ult. Ἀφειδήσας, μ. — Α. μ. — περιιδών. 6)
ε
πιδών.

c. 638.

4) Separata conjunxit, et ἈΦάλοντα pro spurio et inserto habuit; ego vero posteriorem glossam scribarum inscitia mutilatam esse arbitror, eamque ita restituo: ἈΦαλόν τε καὶ ἄλοφον. Φάλον μὴ ἔχον, μήτε προμετωπίδα. Verba: Φάλον μὴ ἔχον. cum proxime praecessissent, facile hic omitti poterant. Cf. VV. DD.

5) Ipsa glossa elapsa esse videtur. V. ῥαδίως sine dubio e margine est, et ad praeced. articulum pertinet.

6) Lege: παριδών.

- c. 638. l. 2. Ἀφεικνούμενος, π. Α. π. ⁷⁾
 ἀφείλαντο, α. Ἀφείλαντο. α. ⁸⁾
 — l. 9. Ἀφελία, μ. ἀλφός. Α. μ. ἀλφός.
 — l. 13. Ἀφένμενος, ὁ ἐξ ἐκ. Ἀφένος. ὁ ἐξ ἐκ.
 — l. 17. Ἀφεξέη, α. — ἀ- Α. α. — ἀποσχήση.
 πιαχίσει.
 c. 640. l. 2. Ἀφένστιος, ἀρχ. Ἀφ' ἐστίας ἀρχ. — τῇ
 — τῇ αἰτία τ. ἐστία τ.
 — l. 6. Ἀφέντην, ἀφήκαμεν. Α. ἀφήκασιν.
 — l. 12. Ἀφεψεῖν, βλάπτειν Α. β. τρ.
 τρ.
 Ἀφεψιασσάμην, α. Σοφ. Α. α. Σοφ. Ἀντηνορίδαις.
 ἀντινορίδαις.
 c. 641. l. 10. Ἀφήλιζ, κ. ἀτ- Α. κ. ἀκμήs τ.
 μῆs τ.
 — l. 12. Ἀφημεῖων, ἀφημῶν. Ἀφ' ἡμεῖων. ἀφ' ἡμῶν.
 c. 642. l. 10. Ἀφῆs, α. — ἡ Α. α. — ἡ ἐξ ἧs.
 ἐξῆs.
 — l. 13. Ἀφήτορος, π. ἡ τοῦ Α. π. ἡ τοῦ τοξότου.
 τόξου.
 c. 643. l. 7. Ἀφιγύοισιν εὐχέ- Ἀμφιγύοισιν ἔγχεσι. δ.
 σι, δ.
 — l. 10. Ἀφνίδα, δ. Ἀφίδνα. δ.
 — l. 14. Ἀφιεράs, ο. — πιτ- Ἀφ' ἱεράs. ο. — πετ-
 τεύουσιν. τεύουσιν.
 c. 644. l. 5. Ἀφικετηρίας, ε. Ἀφ' ἱκετηρίας. ε.
 — l. 15. Ἀφικτορατὸν, ἱκ. Ἀφίκτορα. τὸν ἱκ.
 c. 645. l. 3. Ἀφιληκτίρμονες, Ἀφιλοικτίρμονες. α.
 α.
 Ἀφιλότιμος, τ. — τιμῇ. Α. τ. — τιμῆs.
 Ἀφινιάζει, ἀφίζετα, Ἀφηνιάζει. α. παραγεν.
 πγεν.

c. 645.

7) In Ald. mendum typ.

8) Unita separavit.

- c. 645. l. 15. Ἀφλοιμός, α. Ἀφλοισμός. α.
 — l. ult. Ἀφνιδία, ἀφνίδαν, Α. αἰφνιδίως. α.
 α.
 c. 646. l. 3. Ἀφνύει, ἀφνύνει, Α. ἀφενύνει. ο.
 ο.
 — l. 10. Ἀφοίνους, φόνους, υ. Α. ἀφόνους. υ.
 — l. 12. Ἀφόπλησον, α. Ἀφόπλισον. α.
 c. 647. l. 9. Ἀφοροί, ἀσύλημ- Α. ἀσύλληπτοι.
 πτοι.
 — l. 12. Ἀφορτες, ο. — λυ- Α. ο. — Λυκουργείαν.
 κουργίαν.
 — l. 19. Ἀφοσιούμενος, πλη- Α. π. π.⁹⁾
 ροφορῶν, π.
 c. 648. l. 2. Ἀφοσιώματα, κ. Α. κ. κ. ἀφοσιώσεις.
 κ.
 Ἀφοσίωσις, ἀφοσιωμέ- Ἀφοσιωμένα. α. — Σοφ.
 ναί, α. — Σοφ. Θυέ- Θυέστη δευτέρῳ.¹⁰⁾
 στη β'.
 Ἀφο. ὠμένοι, τ. Ἀφοσιώμενοι. τ.¹¹⁾
 Ἀφοσιώσεται, α. — ἀφ' Α. α.
 οὔ γνωμηστός, α. Ἀφ' οὔ γνωμηστός. α.¹²⁾
 Ἀφῶντα, ψ. Α. ψ.
 — l. 19. Ἀφραδίησι, μ. α. Α. μ. α. εὐηθείαις.
 ἐξηχίαις.
 c. 649. l. 6. Ἀφράσει, α. Ἀφράσσει. α.
 Ἀφραστον, α. — φρά- Α. α. — φράζομεν.
 ζον.
 — l. 15. Ἀφρεῖνον, τ. τῶν ἐκ Α. τ. τὸν ἐκ τ.
 τ.
 — l. 18. Ἀφροδοσία, α. Σοφ. Ἀφροδισία α. Σ. Δ. γόνον
 Δανάη. γόνοιον μ. τὲ μ. κ' ἀφροδισίαν
 καὶ α.

9) Salmasius verum divinavit. In Ald. error typoth.

10) Univit et separavit. Ἀφοσίωσις in margine notatum fuit, tanquam glossa ab Hesychio praetermissa.

11) Litteram delevit.

12) Unita sejunxit.

- καὶ ἀφροδοσίαν α.
— οἱ δὲ π. — καὶ
καπραίεναν ἀπὸ τ.
c. 650. l. 13. Ἀφροδίσιος ὄρ-
κος, π. — τὰ περὶ
τὸν Δ. — ὤμοσεν.
α. — εὔστεφ. τῆς
Ἀφρ. ἐπὶ τῆς σ. καὶ
ἐκλέλαθον τῆς Α.
— l. 19. Ἀφροδίτος. Θ. — ὁ
δὲ περὶ τὰ ἀμαθ. γ.
παιάνισον ἀνδρα τ.
c. 651. l. 1. Ἀφρονῆσαι, ἀφρο-
να γεννῆσαι, ἀφρον
κ. — Ἀριστοφάνης.
πολὺς δέμας κατὰ
τὴν ἀφροντιστεῖν, α.
— l. 8. Ἀφύα, μέμβρας.
Φαιδρύνεσθαι, π.
c. 652. l. 1. Ἀφυζε, α.
— l. 4. Ἀφυκα, α. ^{παρὰ} πρὸς τὸ
μ.
— l. 8. Ἀφευκτον, αφ. Ἀφυκτον. αφ.
c. 653. l. 11. Ἀφύσσαν, τ. κ. Α. τ. κ. Ταρραντῖνοι.
ταρραντῖνοις.
Τὸ Α μετὰ τοῦ Χ.
c. 654. l. 7. Ἀχαία, ε. — ἐπὶ
τοῦ π. — μαλακαὶ
ἀχαίας, λ. Ἀχαίας. λ.¹⁵⁾
Ἀχαιίδα γαῖαν, ἡ τ. Ἀχαιίδα γαῖαν. ἡ τ.
L 2 c. 654.

α. — οἱ δὲ π. —
καὶ καπραίεναν ἀπὸ
τ.

Α. α. π. — τοὺς π. τ.
Δ. — ὁμόσαι. α. —
εὔστεφ. τ. Α. ἐπὶ δὲ
τ. σ. καὶ ἐκλελά-
θοντ' Α.¹³⁾

Α. Θ. — ὁ δὲ τὰ περὶ
Ἀμαθ. γ. π. α. τ.

Α. α. γ.
Ἀφρον. κ. — Ἀριστ. πο-
λὺς δέμας κατέτειν
ἀφρόν.

Ἀφροντιστεῖν. α.¹⁴⁾

Α. μεμβράς.

Ἀφεδρύνεσθαι. π.

Ἀφυσσε. α.

Α. α. παρὰ τὸ μ.

Ἀφυκτον. αφ.

Α. τ. κ. Ταρραντῖνοι.

Τὸ Α μετὰ τοῦ Χ.

Α. ε. — ἀπὸ τ. π. —
μαλακαί.

Ἀχαίας. λ.¹⁵⁾

Ἀχαιίδα γαῖαν. ἡ τ.

c. 654.

13) Duas glossas in unam hic coaluisse VV. DD. acute vi-
derunt.

14) Hesychium hic a scribis aut epitomatore quodam mu-
tilatum Musurus solita libertate correxit. Cf. VV. DD.

15) Conjuncta separavit.

- c. 654. l. ult. Ἀχαιμένης, Π. Α. Π. — Ἀχαιμενίδες,
αἱ Περσίδες.
— αἱ^{es} αχαιμενίδα^{es} αἱ
περσίδα^{es}.
- c. 655. l. 1. Ἀχάινε, ἐλάφων Ἀχὰ νεβρῶν. ἐλ. ἡ.¹⁶⁾
ἡλ.
Ἀχάινει, σ. πέζει, κ. Α. σ. π. κ.
— l. 9. Ἀχαζ, κ. Ἀχάζ. κ.
— l. 14. Ἀχάνας, τ. — τιλ- Α. τ. — στελλόμενοι.
λόμενοι.
Ἀχάλκευτα τρύπανα, Α. τρ. τ. — Σοφ. Φινεῖ
τ. — Σοφ. Φινεῖ βω. δευτέρω.¹⁷⁾
- c. 656. l. 1. Ἀχανανεῖ, α. Ἀχανεῖ. α.
— l. 3. Ἀχανή, μ. μέδιμνον Ἀχάνη. μ. — μ. ἐν.
ἐν.
— l. 8. Ἀχάριστα, ἀχαρί- Α. ἀχαρίτως. ἡ α.
στως, ἡ α.
— l. 11. Ἀχαρίστερον, ἀχα- Α. ἀχαριτώτερον. — ἀ-
ριτότερον. — ἀχ. - χαρίστερον.¹⁸⁾
ρίστερον.
— l. 15. Ἀχάρνη, δ. — ἀ- Α. δ. — Ἀχαρνικὰ π.
χάρνι, καὶ π.
- c. 657. l. 1. Ἀχάρνικοι ὄνοι, ε. Α. ο. ε.¹⁹⁾
Ἀχέα, λύπη. Ἀχεα. λ.
[Ἀχεῆς, γυνή.]
Ἀχειν, προτραπέδα, Ἀχεῖ προτραπέδα. τ.
τ.
Ἀχειλον, α. Ἀχιλον. α.²⁰⁾
— l. 14. Ἀχαιὸς, νεφέλη. π. Ἀχεὸς ν. π.

c. 657.

16) Hefychius scripsit: Ἀχάιναι. ἐλ. quam scripturam Salmasius olim divinavit. Cf. VV. DD.

17) Scriptum fuit: Σοφ. Φινεῖ β'.^ω

18) Littera a Musuro deleta fuit ω.

19) Cum duplici accentu, ut saepius in antiquis mss.

20) Scripturam codicis divinarunt Salmasius et H. Vossius.

- c. 657. l. 14. Ἀχέρδης, ἄκαν- Ἀχερδός. ἄκανθα π. καὶ
θα π. καὶ ἐθρίγκως ἐθρίγκωσεν ἄχ.
ἐν ἄχ.
- l. ult. Ἀχερού, υ. Ἀχερούσια. υ.
c. 658. l. 2. Ἀχέρων, ποταμός Α. π. ἐν ἄδου.¹⁾
ἐλιάδου.
- l. 4. Ἀχέτας, ὁ τ. καὶ Α. ὁ τ. καὶ φωνήεις.
φονήεις.
- l. 16. Ἀχειρῶ, ἡ Α. — Α. ἡ Α. — ἐλλή γῆρας.²⁾
ἐλλ. γῆρας.
- c. 659. l. 2. Ἀχητι, λ. Α. λ.
— l. 11. Ἀχθινόν, ε. Ἀχθινόν. ε.
- c. 660. l. 2. Ἀχιοπού, ἡ χ. Ἀχιοπού. ἡ χ.³⁾
- l. 6. Ἀχιλλεῖον πλαίκα, τ. Α. π. τ. Ἀχιλλίων. Ἰππ.
Ἀχιλλίων, ἰππ. — Σοφ. — Σοφ. Σκύθαις,
σκύθαις Ἀχιλλίων. ε. Ἀχιλλίων. ε.⁴⁾
- c. 661. l. 5. Ἀχνα, α. — ἀπο- Α. α. — απ.
βιάσματα.
- l. 14. Ἀχνην λυδῆς κερκ. Ἀχνην Λυδῆς κ. Σ. Α.
Σοφ. αἰχμαλώτοις. Ἀχνην. τὸ α. κ.⁵⁾
Ἀχνην, τὸ ἄκρον, κ.
- c. 662. l. 13. Ἀχόρα, τ. Ἀχῶρα. τ.
- c. 663. l. 2. Ἀχραδάμυλλα, ὁ Ἀχραδάμυλλος. ὁ κ.
- l. 5. Ἀχραδῆναι, ζ. τινὰ Α. ζ. τινὰ ζ.
[καὶ] ζ.
- l. 9. Ἀχρεα, β. Ἀχρέα. β.

L 3

c. 663.

1) Litterae λi ex υ, ut saepius in Hesychio.

2) In ultima voce litteram delevit, vocemque in duas divisit. Lectionem codicis illustrat locus Eustath. II. γ. p. 1197. a VV. DD. notatus, unde patet, quod et in Hesychio ἐλήγηρις legi debeat.

3) Cf. VV. DD. Nullus dubito, quin glossa cum interpretatione junctim exarata sit.

4) Sejuncta univit. Cf. VV. DD.

5) Glossas disjunctas in unam contraxit.

- c. 663. l. 11. Ἀχρεῖον εἰδῶν, ε. Ἀχρεῖον ἰδῶν. ε.
 — l. 16. Ἀχρήματα, α. Σοφ. Ἀχρήματον. α. Σοφ. Σκυ-
 σκυρίοις. ρίοις.
 c. 664. l. 6. Ἀχρης ἀπελύη- Ἀχρης ἀπηλλοίησαν. π.
 σαν, π.
 Ἀχρη, μ. ἕως. Ἀχρη. μ. ε. ἄχρης.
 Ἀχρης, ἄχριον, α. Ἀχριον. α. 6)
 — l. 9. Ἀχρισατέες, α. Ἀχρισατέες. α.
 — l. 12. Ἀχρονοτριβές, ἄν- Α. σύντομον, τ.
 τομον, τ.
 — l. 15. Ἀχρον, π. λακω- Α. π. Λάκωνες νόθον.
 νόθον.
 , χύνετον, π. Ἀχύνετον. π.
 c. 665. l. 1. Ἀχυροδόκη, α. Ἀχυροδόκη. α.
 Τὸ Α μετὰ τοῦ Ψ. Τὸ Α μ. τ. Ψ.
 — l. 11. Ἀψάλακτος, α. — Α. α. — Σκύθαις Σοφ. 7)
 Σκύθα, σοφοκλής.
 — l. 14. Ἀψαθαί, α. Ἀψα- Ἀψαθαί. α.
 θαί χ. περεωνί. Ἀψεθαί χ. περ ἐών. 8)
 — l. 16. Ἀψάθην, ε. χειρῶν Α. ε. χειρῶν δ' αἰψ.
 αἰψ.
 c. 666. l. 10. Ἀψεφές, α. Σοφ. Α. α. Σοφ. Φαίδρα.
 δρ
 Φαί.

c. 666.

- 6) Univit et separavit. Fuit Ἀχρης, ni fallor, correctio marginalis praeced. Ἀχρης απ.
 7) Litteram inter Σκύθα et σοφ. delevit; scriptum fuit: Σκύθαν σοφ. Scriptura archetypi, si quid video, fuit: Σκύθα Σοφοκλέους, aut, quod potius crediderim, solum lemma: Σκύθα, vel Σκύθαις, ut nota Sophoclis fabula absque auctoris nomine; postea vero a sciolo quodam nomen in margine adiectum fuit, quod deinde in textum pervenit.
 8) Glossas bene unitas disjunxit. Cf. VV. DD. In archetypo cod. ultima vox sine dubio ita exarata fuit: περεων. Correctio interlinearis, ut saepius, cum vitiosa lectione unitim descripta fuit.

c. 666. l. 18. Ἀψίκορον. α. — Α. α. — κορ. καὶ τ.
κορ. καὶ ταχέως.

c. 667. l. 2. Ἀψικόρως, ἀμε- Α. εὐμεταβ.
ταβλήτως.

— l. 11. Ἀψίτω, ε. Ἀψ ἴτω. ε.

— l. 15. Ἀψόρροον, α. ρ. τα- Ἀψορρόου. α. ρ. ταχυρ-
χυρόου. ρόου.

c. 668. l. 2. Ἀψηθὲς, α. Α. α.

Ἀψυχίη, λυπαθυμία. Α. λειποθυμία.

— l. 6. Ἀψῶ, προσαγγίστω, Α. προσεγγίσω, δ.
δ.

Τὸ Α μετὰ τοῦ Ω.

Τὸ Α μ. τ. Ω.

c. 669. l. 1. Ἀωρίνης, κ. Α. κ.

— l. 3. Ἀωροι, ε. — γρά- Α. ε. — γράφαιτο τὸ ω.
φαι τὸ ω.

— l. 10. Ἀωρτο, ἀκρέματο. Α. ἐκρ.

— l. 14. Ἀωτον, ἐρεῖον, α. Α. ἐριον. α.

Ἀώτου θ. ἐρέου θ.

Α. θ. ἐρίου θ.

Ἀωτόρ, π.

Ἀώρτο. π.

c. 670. l. 3. Ἀωτεῖς, ἀνανθί- Α. ἀνανθίζεις. ποιμαῖ.
ζεις κοίνα.

B.

B.

— l. 4. Βαβάζειν, τὸ διαρ- Β. τὸ μὴ διηρθε. λ.
θρωμένα λ.

c. 672. l. 9. Βαγεί, ε. Βαγείσαι. ε.

— l. ult. Βάδος, ὃ κ. β. ν' ξέ- Β. ὃ κ. β. πεντήκοντα ξέ-
σται. σται.

c. 673. l. 6. Βαδδῖν, β. ε. ἐξε- Β. β. ε. εἰς ἱερέας.⁹⁾
ρέας.

Βάδος, ὃ κ. β. ν' ξέσται, Β. ὃ κ. β. ν' ξ. ἡγουν ὁλ-
^{οο} κὴν διμη.¹⁰⁾
ἡγουν λι διμη.

L 4

c. 673.

9) Vitiosum ἐξερέας ortum est ex ἐξαίρετον, quod Hesy-
chio restituendum est. Cf. VV. DD.

10) Musurus compendium scribendi λι, id est, λίτραι igno-
rasse

- c. 673. l. 9. Βάδος, υ. — Βάδης. υ.
 Βάδιστοι, βαδύτατοι. Βάρδιστοι. βραδύτατοι.
 c. 674. l. 1. Βαθείης, υ. μ. δα- Β. υ. μ. δαψιλοῦς, ἢ ἐξ-
 ψηλοῦς, ἢ ἐξάλλεται ἀλλου καὶ κεκρυμ-
 κεκρυμένης. μένης.
 — l. 4. Βάθρων, ἐμμελίων ἢ. Β. ἐμμελίων ἢ ἀγ. θά-
 ἀγαλμάτων. κων.
 Βαθάκωνβ, κακῶς. Βάβην. κακῶς.
 — l. 16. Βαθύζωνοι, ε. — Β. ε. — χυτοῦς χ.
 χιτοῦς χ.
 c. 675. l. 13. Βαθυμῆδαι, γ. Β. γ. ἐπὶ Λυδία.
 ἐπὶ Λύδοις.
 Βαθυπέπλων, κ. ἰμ. Β. κ. ἰμ. ἐχόντων.
 ἔχων.
 — l. 16. Βαθύριζοι, β. Βαθύρριζοι. β.
 — l. 18. Βαθυρίζου, π. Βαθυρρίζου. π.
 Βαθύσπορος, βαθεῖα σ. Β. βαθεῖαν σ.
 c. 676. l. 1. Βαιάγης, ε. περὶ Α. Βαιᾶγης. ε. παρὰ Α.
 Βαβυκῶς, πελεκᾶν, ὡς Βαβυκῶς. π. ὡς Φ. ἀμε-
 Φιλητᾶς ἀμεριάσας ρίας β. ¹¹⁾
 β.

c. 676.

rasse videtur. Fuit (ut textus historiam, prouti in mente mea existit, exponam) in archetypo codice, qui forte litteris uncialibus scriptus fuit, tali modo exaratum: ΗΓΟΥΝ ΛΙΜΗ. quod in ectypo codice imperite ac negligenter transcriptum fuit: ἡγουν διμη. Iam vero doctus aliquis, mendum loci animadvertens, aut inter lineam, aut in margine ad litt. δι solito scribarum compendio corrigebat λι. Quae correctio una cum ipso vitio in tertio quodam codice descripta fuit. En fata loci, qui in posterum ita scribendus est: ἡγουν λίτραι μή. Glossa duabus vicibus occurrit, neque hic nec illic in serie est; unde colligo, eam ex Epiphanio in margine adscriptam esse.

11) In Ald. πελεφάν, culpa typ. Musurus variam lectionem delevit.

c. 676. l. 9. Βαῖήν, ο. μικροῦ. Βαιήν. ο. μικρήν. ἢ ἔβ.
ἢ ἔβ.

Βαῖκαν, Κρηται.

B. Κρητες.

c. 678. l. 2. Βαιών, ε. καὶ ἐν Αἰχμαλωτί-
σι βᾶιον, ἐν βαρκάθοις ὄχλος
Λ. B. ε. καὶ ἐν Αἰχμαλωτί-
σι βᾶιον ἐν βαρκά-
θοις. ὄχλος Λ. ¹²⁾

c. 680. l. 8. Βάκκαρις, μ. — B. μ. — ὁμωνύμου.
ὁμωνύμως.

c. 681. l. 7. Βακχευθεῖσα, B. ἐξοιστρομένη. ε.
ἐξιχευομένη, ε.

— l. 9. Βακχεῖον, τ. νάρθηξ. B. τ. ναρθηξαι. ¹³⁾

— l. 16. Βάκχος, ὁ ἱερ. — B. ὁ ἱερ. — τελεταῖς. ¹⁴⁾
τελευταῖς.

c. 682. l. 2. Βάκχου Διώνης, B. Δ. οἱ μ. — διωνυμίας
οἱ μ. — διώνυμα π. — Πραξιλλα δὲ
— Τραξίλα δὲ ἡ Συ- ἡ Συκ. Λ.
κιωνία Λ.

c. 684. l. 6. Βάλανοι, τ. — B. τ. — περὶ τὸν τράχη-
λον. καὶ τῶν δρυῶν
καὶ τῶν ἰδρύων κ. — ὁ κ. — κλεῖδες.
κλίδες.

c. 685. l. 15. Βάλ' ἐς ἄκραν, Βάλλ' ἐς ἄκραν. οἱ μ. ἄ-
οἱ μὲν ἄκρα π. Λέσ-
βου. κραν π. Λ.

— l. ult. Βάλ' ἐς Μακρίαν, Βάλλ' ἐς Μακαρίαν. Ἡρ.
Ἡρ. θ. Μακρία, ἣν
λόγος κατὰ τὴν Εὐ-
ρυθέως..... λογος κατὰ τ. Ε. ἐπι-
στρατείαν εἰς Ἀττι-
κὴν

L 5

12) Locus scribarum imperitia mutilatus atque corruptus.
Cf. VV. DD. Interpunctionem ms. atque Musuri dili-
genter enotavi.

13) Hefychio restituendum est νάρθηξ. Non perspicio,
quomodo Musurus ναρθηξαι scribere potuerit.

14) Sciendum est, voces τελευτή et τελετή saepius a scri-
ba codicis Marciani confundi ac permutari; jam supra
exempla habuimus.

κὴν ἐπιδοῦναι σφά-
γιον ἑαυτὴν ὑπὲρ τῆς
τῶν λοιπῶν σωτη-
ρίας.¹⁵⁾

- c. 686. l. 10. Βαλοιτήσειρον, B. παρὰ τ. δ. εἶναι τ. πό-
περὶ τ. δ. τ. πόδας. δας.
βάλον, ο. Βάλον. ο.¹⁶⁾
- c. 687. l. 5. Βαμβαλύζει, τ. B. τ. — ῥιγαῖ σ.
— ῥιγαῖ σ.
- c. 691. l. ult. Βάριβαξ, ἰ. — B. ἰ. — ἐρίων τολύπα.¹⁸⁾
ἐρύοντολύπα.
- c. 692. l. 8. Βαρακάκα, ἄγιοι B. ἄγιοι διφθέρα, π.
διφθέρα, π.
- c. 693. l. ult. Βαρπύργος, πορ- B. Βαρπύργος. π. π. ἀμ-
μεῖο περὶ ἀμφωδῶν. φόδων.
- c. 694. l. 3. Βαρθειγένος, ἰθα- B. Βαρθειγενῶν. ἰθ.¹⁹⁾
γενῶν.
- c. 695. l. 7. Βαρκαίοις, ὀχοῖς B. Βαρκαίοις ὀχοῖς. Λ. —
Λ. — φασὶν αὐτοὺς φασὶν δὲ α. κ. π.
κ. π. ἄρμαζεῦσαι δ. ἄρμα ζεῦσαι δ. —
— ὡς Κνασέας ἐν ὡς Μνασέας ἐν τοῖς
τοῖς παρὰ Λιβύοις. περὶ Λιβύης.
- c. 696. l. 9. Βαρυγέτας, β. — B. β. — Γ. δὲ ὄντας.
ὄντας
Γέτας δὲ ὄνομα.
- c. 697. l. 1. Βαρυθυμήσαντος, B. Βαρυθυμήσαντος. ὀλιγω-
ὀλιγωρίσαντος. ρήσαντος.
Βαρύθων, βαρυζήμενος. B. βαρυνόμενος.
- l. 4. Βαρθολομαῖος, υἱὸς B. υ. κρεμάσαντος υ.²⁰⁾
κρεμάσας ὕδατα.

c. 697.

15) Ita Musurus lacunam ms. supplevit.

16) Unita disjunxit.

18) In Ald. vitium typ.

19) Duae ultimae syllabae in Βαρθειγένος pertinent ad vo-
cem sequentem.

20) Hesychium ex Hieronymi etymologia correxisse vi-
detur. Cf. VV. DD.

- c. 697. l. 6. Βάρκα, α. — πε- B. α. — περόνη.¹⁾
ρον...
- l. 10. Βαρύνει, ὀδυνάων, κ. Βαρύνων. ὀδυνάων κ.
- c. 698. l. 6. Βαρυτοσκαφίον, B. B. τὸ σκαφίον. τ. —
τ. — δυσαρεστομέ- δυσαρεστουμένων.
- νων.
- Βαρυδαίνιν, β. Βαρυδαίνην. β.
- c. 699. l. 1. Βασαγεῖ, ἀλεσχοῖ. B. ἀδολεσχεῖ.
- l. 3. Βασαγικόρος, ὁ θ. — B. ὁ θ. — Ἰππώνακτι.
- Ἰππονάκτη.
- l. 7. Βασανιστῆς, ὁ δ. τί B. ὁ δ. πολλάκις δὲ ὁ δ.
πολλά δὲ ὁ δ.
- Βασανιτῆς, λ. — λίθου Βασανιστῆς, λ. — λίθος
βάσανος, ὦ π. τὸ β. ὦ π. τὸ χρυσίου
χρόμα ἐδ. ἐδ.
- c. 700. l. 10. Βασιλ, ἡ β. Βασιλή. ἡ β.²⁾
- Βασιλέως ὀφθαλμός, ε. B. ὀφθ. ε. — τὰ πράγ-
— πράγματα τοῦ ματα, ὃν τοῦ β.
- β.
- Βασιλίδες, υ. — ἐπὶ τοῦ B. υ. — ἀπὸ τ. β. —
β.
- [Βασιλῆα, βασιλέα.]
- c. 701. l. 1. Βασιλίνδα, παῖ- B. παιδιᾶς ε. ἡ β.
- δας ε. ἡ β.
- l. 7. Βάσις, ὀρθμός. B. ὁ ῥυθμός.
- l. 13. Βάσκανος, φθ. — B. φθ. — ἐπὶ τοῦ ἀχ.
ἔπειτα ἀχ.
- c. 702. l. 17. Βασσάρις, α. καὶ B. α. καὶ βασσάτη. π.
βασσά π.
- c. 703. l. 3. Βαστα. ὄχειος, Δ. Βάστας ὁ Χῖος. Δ.³⁾
- c. 704. l. 9. Βαθάρα, πυκλή, B. πυκλή. M.
M.

c. 708.

1) Ultimae vocis exitum delevit.

2) Scriba compendii glossae oblitus esse videtur.

3) Litteram in medio glossae delevit. Cf. VV, DD.

- c. 708. l. 8. Βαττο. σίλφιον, Βάττου σίλφιον. π. —
 π. — ἐπὶ τοῦ Κυρη- ἀπὸ τοῦ Κυρηναίου
 ναίου ε. τ. Βαττιάδων ε. τ. Βαττιαδῶν μ.
 μ. ἐξαίρετον σ. ἐξαίρετον τὸ σ. ⁴⁾
 Βάττου σκοπιά, χ. Λ. Β. σ. χ. Λ. ἀπὸ Βάττου.
 ἐπὶ Βάτου.
- c. 709. l. 3. Βανμῶ, τ. — ὥσ- Β. τ. — ὡς παρ' Ἐμπε-
 περ ἐν πεδοκλεῖ. δοκλεῖ.
 — l. 6. Βαῦθεῖ, μασᾶται. Β. μασσᾶται.
- c. 710. l. 8. Βαχία, τελευτή, Β. τελετή. ἐνόρχιος χ.
 ἐνόχιος χ.
 — l. 15. Βδαλήται, θ. ἢ μέλ- Βδαλήται. θ. ἢ ἀμέλγη-
 γηται. ται.
- c. 711. l. 21. Βεβαιώσω, δίκην Βεβαιώσεως δίκη. ἐπὶ τῶν
 τὸ ἐπὶ τῶν ἡγησα- ὀρισταμένων τ. ⁵⁾
 μένων τ.
- c. 712. l. 21. Βέβλεθαι, μ. Φ. Β. μ. Φ. ἢ μέμβλεθαι. ⁶⁾
- c. 713. l. 8. Βεβουκόλημαι, πέ- Β. πέπαιγμα. π.
 πεγμα, π.
 — l. 11. Βεβράζαντα, σ. — Β. σ. — τὸ — μέρος β.
^α ^{ος}
 τὸ — μέρη β.
- c. 714. l. 13. Βεβέηκος, ὁ Ἡ. Β. ὁ Ἡ.
- c. 715. l. 3. Βεῖη, ζ. — πορεύ- Β. ζ. — π.
 ση.
- c. 719. l. 4. Βεμαικὸς δίκην, ρ. Βέμβικος δίκην. ρ. — μὴ
 — μὴ εὐθ. ἐπ' εὐθ.
- l. 12. Βεμόλετο, ε. Βέμλετο. ε. ⁷⁾
- c. 720. l. 2. Βερβίνια, ξ. — Β. ξ. — ληκύθους ε.
 λικύνθους ε.
- l. 13. Βερεκύντα βόμον, Β. βρόμον. Φ.
 Φ.

c. 720.

4) Et hic litteram glossae expunxit.

5) Cf. VV. DD. quorum conjectura codicis scriptura fir-
 matur.

6) Postrema: ἢ μέμβλεθαι. a Musuro adjuncta sunt.

7) Scriptura eod. archetypi fuit: Βέμβλετο.

- c. 720. l. 16. Βερεκυντίας, α. — B. α. —
 — Βερονίκης. Βερονίκης πλόκαμος. τοῦ-
 Βερονίκη πόλις πλόκα- τον κατηστερίθαι
 μος, τοῦτον κατηγο- — καλεῖται. καὶ
 ρεῖθαι — καλεῖται. Βερονίκη πόλις. —
 Βερονικίδα, δ. B. δ. ⁸⁾
 Βερονικίδες, υ. B. εἶδος υ.
 †
- c. 721. l. 10. Βερωνετῶν, ἀλλὰ B. ἀλλὰ α.
 ἀνετῶν. †
- l. 13. Βεσόν, ε. — ἔσον. B. ε. — ἔσοντ. ⁹⁾
- c. 723. l. 2. Βέλημα, κ. — B. κ. — Λάκωνες.
 Λάκωνες ἤλθης, ἡ Ἡ. Βήλθης. ἡ Ἡ. ¹⁰⁾
- l. 5. Βηλός, ο. — μαίνε- B. ο. — βαίνεθαι.
 θαι.
- l. 8. Βλοσέμεν, σ. Βλησέμεν. σ.
- l. 11. Βῆμα, π. — λόγιον B. π. — λογεῖον — κ.
 — κυεκκλήσαι.
- c. 724. l. 9. Βηρι, μέναι ὥρμη- Βῆ ῥ' ἴμεναι. ὥρμησεν ἰ.
 σαν ἰ.
- l. 15. Βῆσσαι, κ. — κα- B. κ. — καὶ τὰ βάσιμα
 ταβάσιμα ο.
- l. ult. Βησίσεις, τ. Βησήσεις. τ.
- c. 725. l. 4. Βήστομεν, ἐπιβη- B. ἐπιβιβ. ἐμβιβ.
 βάσωμεν, ἐμβηβά-
 σωμεν.
- c. 726. l. 7. Βίδην, ε. κρούμα. B. ε. κρούματος. Σοφ.
 Σοφ. ἀκρ. Ἀκρισίω. ¹¹⁾
- Βηρσαβεῖ, μήρ Σ. — B. μύρω Σ. — ἐπιψάλλειν
 †
 ἐπιψα βίδηνται κ. βίδηνται κ. ¹²⁾
- c. 726.

8) Βερονίκη πόλις e margine alieno loco infertum est.

9) Ultimae vocis litteram aut syllabam in fine delevit.

10) Unita separavit.

11) Compendium lemmatis delevit.

12) In litt. μηρ latet compendium v. μήτηρ. Ceteroquin
 VV.

- c. 726. l. 14. Βίην ἥρακλήϊην, Βίην Ἡρακληϊήν. π.
π.
- c. 727. l. 9. Βίμβλινος, ε. — B. ε. — E. δὲ τὸν ἀπὸ
E. δὲ ἀπὸ ῥοιῶν B. ῥ. B. ¹³⁾
- l. 14. Βιώτοιο, τ. Βιότοιο. τ.
Βιωτεύειν, τοῦ ζ. Βιοτεύειν. τὸ ζ.
Βιωτῆς, ζ. Βιοτῆς. ζ.
- c. 728. l. 1. Βιωτεύων, συνζῶν, Βιοτεύων. συζῶν. σ.
σ.
- Βιοῦν, καὶ βιωτεύειν — B. καὶ Βιοτεύειν — Βιο-
βιωτεύειν δὲ τ. τεύειν δὲ, τ.
- Βίωτος, τ. — καὶ τί Βίωτος. τ. — καὶ τὰ
πρὸς τὰ ζῆν. βίωτον πρὸς τὸ ζῆν. Βίο-
κατακείρ.... τον κατακείρειν. ¹⁴⁾
- l. 8. Βήιον μεμαλαγμένον, B. μ. ε. ¹⁵⁾
ε.
- Βιωτοῦ, β. Βιότου. β.
- c. 729. l. 5. Βίσσαιον, ο. — πο- Βίσσαιος. ο. — πολεμι-
λεμ.... στοῦ. ¹⁶⁾
- l. 13. Βισύρας, ἥ. — Χέρ- B. ἥ. — Χερσοννησίτην
σαννισυτην λ. Βισσύ- λ. Βισσύραν.
- l. ult. Βίω, ῥίσως, σ. Βίωρ. ῥίσως. σ.
- c. 730. l. 1. Βλαή, βλ. Βλαιτή. βλ.
Βλάμεν, ε. Βλάβεν. ε.
- l. 6. Βλαβυρίαν, εἰκεολο- B. εἰκαιολ.
γίαν.

c. 730.

VV. DD. bene animadvertunt, locum corruptissimum esse, atque glossam Βηρσαβεὲ e margine intrusam.

¹³⁾ Cf. VV. DD. qui ἀπ' ὁρέων B. bene restituunt.

¹⁴⁾ Ultimae vocis compendium delevit. Scriptum erat, si bene video: κατακείρετε.

¹⁵⁾ In codice archetypo scriptum erat: Βήον. In ectypo correctio juxta vitium posita est: Βήιον. In Ald. mendum typ.

¹⁶⁾ Ultimae vocis compendium delevit.

- c. 730. l. 12. Βλαδασρόν, ε. B. ε. χαῦνον.
 χαυνόν.
 — l. ult. Βλάκακα, β. — B. β. — προβατώδη.
 τδ
 προβα
 c. 731. l. 2. Βλακίας, ι. Βλακείας. ι.
 — l. 9. Βλάξ, μ. — δασώ- B. μ. — δυσώδους.
 δους.
 — l. 13. Βλασκειάς, ιχθὺς^{ας} Βλασκειάς. ιχθὺς ποι-
 ης οὺς.¹⁷⁾
 ποιός.
 c. 732. l. 1. Βλάτταν, χ. Βλάττανον. χ.
 — l. 6. Βλαστά, βλαστή. Βλαστάνει. βλαστήσει.
 Κ. Κ.
 — l. 10. Βλαπτούν, υ. Βλαυτούν. υ.
 Βλεερεῖ, ο. Βλεέρει. ο.
 Βλείεις, β. καὶ βλεῖο, B. β. καὶ B. ἔτι.
 ἔτι βλεθράνασιν ι. Βλεθράνασιν. ι.¹⁸⁾
 c. 733. l. 1. Βλένα, μ. — πλέ- Βλέννα. μ. — Πλέννα.
 να καὶ πλέννα, τ. καὶ Π. τ.
 — l. 14. Βλεφαρίδες, αἱ ε. B. αἱ ε. — τρίχες.
 — τρίχα.
 — l. 18. Βληθρήν, τ. — πά. B. τ. — ἀπαλήν.
 λην.
 — l. ult. Βλήρ, δ. — πᾶλκ- B. δ. — παρὰ Ἀλκμαίω-
 μαίων ἢ λ. νι ἢ λ.¹⁹⁾

c. 734.

17) ης inter lineam notatum forte vitiosum est pro ους.
 Cf. VV. DD.

18) Conjuncta separavit.

19) Lego: παρ' Ἀλκμαίῳ ἢ λ. Litt. υ in Ἀλκμαίων prove-
 nit ex jota dativi affixo, prima enim scriptura fuit pro-

cul dubio: παρ' Ἀλκμαίῳ ἢ λ. Correctio interlinearis
 voci postea inserta fuit, unde Ἀλκμαίῳ, Ἀλκμαίων et
 Ἀλκμαίωνι. Ipsam praeterea glossam apud Alcaeam po-
 tius, quam apud tragicum quaererem. Cf. VV. DD. a
 quibus dissentio.

- c. 734. l. 5. Βλήσσα, β. ἡμί- Βλήσσαν. β. ἡμιπέπει-
πειρον.
Βλήσται, β. Βλήσται. β.
Βληστὰς, ὁ χ. Βλήστας. ὁ χ.
Βλησύριμος ὁ ἵππ. καὶ αἰλὺς. B. ὁ ἵππ. καὶ αἰλὺς.
c. 735. l. 5. Βλήχων, γ. — B. γ. — ἐφήβαιον.
ἐφήβαλον.
Βλιαρὸν, ἀβλεβές. B. ἀβλαβές,
Βλιβρὸν, λαγρόν. B. λαγαρόν.
Βλίδες, ψηκάδες. B. ψεκάδες.
— l. 11. Βληχῶδες, βλιχῶ- B. β. π.
νες, π.
c. 736. l. 7. Βλίσαι, κ. — ὑπὸ B. κ. — ὑπὲρ τοῦ μέλι-
τοῦ μέλ.. τρυγῆ- τος. τ. ²⁰)
σαι.
— l. 12. Βλιτάχεια, π. — B. π. — κογχύλια.
κογχύλεα.
c. 737. l. 3. Βλιτύριον, ἱ. — B. ἱ. — ἐπ.
ἐπιδίδωσι.
— l. 6. Βλοσυρωπεῖς, κ. — Βλοσυρῶπις. κ. — ἔχου-
ἐχούσας. σα.
— l. 8. Βλύδιον, υ. — ὑποδή- B. υ. — ὑπόδημά τι.
ματα.
— l. 10. Βλώθρη, εὐάξης, ἥ B. Βλωθρή. ε. ἥ προβαίνου-
προβαίνειν καὶ ἄνω σα καὶ ἄνω θρώ-
θρώσκειν. σουσα. ¹)
c. 738. l. 8. Βόεσι, β. Βόεσι. β.
Βοάεσιν, ἱ. Βοείαισιν. ἱ.
Βοή, β. Βοείη. β.
c. 739. l. 6. Βολίδες, ἀκοντία, B. ἀκόντια. λ.
λ.

c. 739.

20) Exitum v. μέλ.. delevit.

1) Musurus in mente habuit θρώσκουσα. Cf. VV. DD.

- c. 739. l. 6. Βολί^ς, β. Βολίς. β. ²⁾
 Βολίσι, τρώεσι, πληγέσι. Β. τρώεσι. πληγαῖς.
 — l. 15. Βομβαύλιος, ὁ α. Β. ὁ α. ἀπὸ τ. β.
 ἐπὶ τ. β.
 c. 740. l. 6. Βομβεύζων, τῶν Β. τονθορεύζων. β.
 θρυζων, β.
 — l. 13. Βομβηλιός, π. Βομβυλιός. π.
 c. 741. l. 1. Βόμβυξ, α. — Β. α. — βομβυλιοῦ. ³⁾
 βομβυλ...υ.
 — l. 8. Βομβυλεύματα, τ. Β. τ. — κατεσκευασμέ-
 — κατασκευασμέ- να.
 να.
 Βοονητὰ, ὧν τ. β. ἡγο- Βωωνήτων. τ. β. ἡγορασ-
 ρᾶσθαι, ἡ ἀνόσιος. π. μένων. ἡ ἀνοσίων.
 — ἀνοσίως. π. — ἀνοσίων.
 — l. 13. Βόοσκον, βούφορ- Β. βούφορβον. ο.
 μον, ο.
 Βοοσσῶος, μ. Βοοσσῶω. μ.
 c. 742. l. 7. Βορβύλα, π. — Β. π. — σησαμῖς ἢ ἐπὶ
 σησαμῆς εὐμεγ. εὐμεγ. ⁴⁾
 — l. 12. Βορεασμοί, Α. — Β. Α. — ἀνοτοί π. ⁵⁾
 ἀν. τοί π.
 — l. 16. Βορεῖον, γ. — πῶς. Β. γ. — πῶς.
 βορθαγορίσκια, χ. Βορθαγορίσκια. χ. ⁶⁾
 c. 743. l. 9. Βόρμος, ο. — αὐ- Β. ο. — αὐτομάτως φ. ⁷⁾
 τὸ κάτω φ.

c. 743.

2) Scriptum fuit: Βολιῆς. nam nexum litt. ει delevit. En-
 iterum emendationem interlin. voci infartam, in arche-

typo enim codice, ni fallor, ita exaratum fuit: Βολῆς.

3) In Ald. Βόμβυρ errore typ. Musurus in ultima voce
 litteram aut duas erasit.

4) In Ald. Βορκύλα vitio typ. A Musuro ἢ ἐπὶ inferuntur.

5) Litteram delevit; ni fallor, scriptum erat: ἀνετοί.
 quod Hesychio restituendum est.

6) Unita disjunxit.

7) In Ald. vitium typ.

- c. 743. l. 19. Βορράς, β. Βοράς. β.
 Βορρόν, β. Βορόν. β.
 Βορρόν, τοῦ β. ἤγε π^ε B. τ. β. ἤγε παρὰ ἀ-
 ῥιστον. ριστ.....⁸⁾
- c. 744. l. 5. Βοσκόμενον, δα- B. δαπανῶν.
 πανοῦν.
 — l. 7. Βοσκὰς, φ. Λίβιον. B. φ. Λίβυες.
 — l. 17. Βοστρυχῆνδες, τ. Βοστρυχίνδες. τ.
 c. 745. l. 1. Βοτριοῖδια, ἐνωτά- B. ἐνωταρίων ε.
 ριον ε.
 — l. 8. Βοτιανείρη, τ. Βοτιάνειρα. τ.⁹⁾
 — l. 10. Βροτῶν, θ. Βοτῶν. θ.
 c. 746. l. 2. Βουβαλῖς, ο. — B. ο. — ἀστράγαλοι
 στράγαλοι.
 — l. 9. Βουβάρας, μ. — αὐ- B. μ. — αὐχένα.
 χῆνα.
 — l. 15. Βουβωνίας σκότος, B. Βουβωνιασκόπος. ὁ β.
 ὁ β.
 Βουγάιος, μ. Βουγάιον. μ.
 c. 747. l. 3. Βούβωστις, μ. Βούβρωστις. μ.
 — l. 5. Βουγενεῶν, τ. — ἄρ- Βουγενέων. τ. — Ἀρμε-
 μενοι γὰρ Δαναέου να παρ Δαναοῦ γῆς
 γῆς ἐπὶ γενέας. ἐπὶ Βουγενέων.
 — l. 10. Βουδάκη, ἡ βουπερῆ- B. ἡ βούπερηστις.
 στις.
 — l. 15. Βούδιος, π. — ἀ- B. π. — ἀφρων, α.¹⁰⁾
 ...ων, α.
 c. 748. l. 1. Βοζήγης, ἦ. — ἡ Βοζύγης. ἦ. — ὁ π. —
 πρῶτος — ἱερούς ἀ- ἱ. ἀρότους.
 ρότερους ε.

c. 748.

8) Signum in Ald. omissum est. Ultima male descripta sunt ob notas compendiorum in archetypo cod. forte paulo intricatiores. Scribendum est: ἡ λέξις παρ' Ἀριστάνου. Ita Musurus quoque nomen scripserat, at ἀνύμω iterum expunxit.

9) In Ald. mendum typ.

10) Lacunam ms. Musurus tali modo supplevit.

- c. 748. l. 6. Βουθέρει, ε. — B. ε. — Βούθεροι.
 Βούθοροι.
 — l. 8. Βούθυτον, ὁ τ. Βούθυτον. ὁ τ.
 — l. 10. Βουθὸς πέφυτα, π. B. περιφοιτᾷ. π.
 c. 749. l. 1. Βουκέφαλος, ἰ. — B. ἰ. — ἰσχύοις — Ἰνδοῖς
 ἀχίοις — Ἰνδίοις —
 — Βουκεφάλειαν.
 Βουκολέοντα.
 — l. 13. Βουκολήσομεν, μ. ἀ- B. μ. ἀπατήσομεν.
 πτάσομεν.
 — l. 16. Βουκόλος, β. βοο- B. β. βοσκός.
 σκός.
 — l. 21. Βουκόλω, Φ. πόλις B. Βουκολῶ. Φ. πόλις, ἡ Θρ.
 Θρ.
 — l. 24. Βουλαῖα, τ. Βούλαια. τ. ¹¹⁾
 c. 750. l. 3. Βούλεον, β. Βούλαιον. β.
 — l. 5. Βούλευμα, αἰ β. Βουλεύματα. αἰ β.
 — l. 18. Βουλή, γ. — πρᾶγ- B. γ. — π. Βουλῆς. ¹²⁾
 μα Βουλῆς [λαχεῖν.]
 c. 751. l. 2. Βουμανές, καὶ βο- B. καὶ βούπαστον. ε.
 ρύπαστον. ε.
 — l. 5. Βουμυκαῖ, Φ. μυκη- B. Φ. μυκηθμῶν.
 μῶν.
 c. 752. l. 4. Βουπείν..., μ. Βούπειναν. μ. ¹³⁾
 — l. 6. Βουόφθαλμος, β. Βοόφθαλμος. β.
 — l. 10. Βουπρασία, τ. τῆς B. Βουπρασίον. τ. τῆς Ἡλι-
 Ἰλιάδος, ἡ κ. ἐν Ἰλίῳ. dos, ἡ κ. ἐν Ἡλίδι.
 c. 753. l. 5. Βούρρα, π. Βούρρα. π.
 — l. 16. Βοῦς ἐπὶ γλώσση, B. ἐπὶ γ. π. — Ἀθη-
 π. — Ἀθηναίων ναίων νόμισμα ἔχει
 ἔχει β — ἐκτείνειν β — ἐκτείνειν τ. ¹⁴⁾
 τ.

11) Cum Kustero scribendum est: Βουλαῖα.

12) λαχεῖν bene sublatum est, nam a scriba, qui sequen-
 tem glossam in mente habuit, adjunctum fuit.

13) Exitum glossae delevit.

14) νόμισμα a Musuro insertum est.

- c. 754. l. 2. Βοῦς ἐπίδεμα, κ. Βοῦς ἐπὶ δέρμα. κ.¹⁵⁾
 — l. 7. Βουσία, γ. — Βου- B. γ. — βοσκητήριον, εἰς
 σκητήριον εἰς εὐρύην
 εἰρ. εὐρύ $\square$ εἰρ.¹⁶⁾
 — l. 15. Βοῦς ἐμβαίνει μέ- B. ἐμβαίνει μ. Στρατίς
 γας, Στρατίς ε. — ε. — B. ἐπὶ γλώτ-
 Βοῦς ἐπίγνωσιν. τη.¹⁷⁾
 Βοῦς ζ', μ. — Κλητό- Βοῦς ἑβδομος. μ. — Κ.
 δημος ἐν αἰττίδι φ. ἐν Ἀττίδι φ.
 c. 755. l. 3. Βούσυκα, τ. μ. σῦ- B. τ. μ. σῦκα.
 κα, Βουστάνη, β. Βουστάνη. β.¹⁸⁾
 — l. 6. Βούται, β. ν. Βότι- B. β. ν. βοτῆρες.
 ρες.
 [Βοῦς ἐμβαίνει μέγας
 στρατὸς εἶπε πα-
 ρὰ τὴν παροιμίαν
 τὴν Βοῦς ἐπὶ γλώσ-
 ση.]
 Βουτάνη, μ. — μά- Βουτάνη. μ. — μ.¹⁹⁾
 στιγξ.
 — l. 11. Βούταρος, ὁ παχὺς, B. ὁ ταχὺς, ἢ ὁ πα-
 ἢ ὁ πάχης. χύς.²⁰⁾

c. 755.

15) Hesychius scripsit: Βοῦς ἐπὶ δεσμά. Litt. σ ante μ fae-
 pius elabatur.

16) Compendium v. εὐρύην, quo ην significatur, delevit.
 Signa Musuri in Ald. omissa sunt.

17) In Ald. ἐμβαίνει culpa typ. In ultimis vitium codicis
 ex nota compendii male descripta oriri videtur.

18) Unita sejunxit. Glossam Βουστάνη ad infra seq. Βουτά-
 νη in margine notatam fuisse suspicor.

19) En correctionem marginalem praeced. glossae Βοῦς
 ἐμβαίνει μ. bene a Musuro exclusam; in ea describenda
 ms. interpunctionem retinui.

20) Correctio interlin. textui inserta est; scriptum enim
 fuit: Βούταρος, ὁ ^{ὁ παχὺς} πάχης. Haec scriba suo modo con-
 junxit: B. ὁ παχὺς, ἢ ὁ πάχης. Cf. VV. DD. quos Mu-
 suri ταχὺς vexavit.

- c. 755. l. 13. Βουτελέστιν, θ. Βουτελέειν. θ.
 c. 756. l. 2. Βουτιάνειρη, τ. Βουτιάνειρα. τ.
 Βούτιμοι, βοώνηται, ω. Β. βοώνητοι. ω.
 — l. 8. Βούτορον, ψάκαστρον, ν. — β.
 ν. — Βουκέντη.
 Βουτόων, ὁδὸν ἀτραπὸν. Βούτορον, ὁδόν. ἀτραπόν.
 — l. 13. Βούτυπον, π. — Β. π. — Θαυλωνιδῶν γ.
 Θαυλωνιδῶν γ.
 — l. 15. Βούτυπος, ὁ β. — Β. ὁ β. — ἐμπίς.
 ἐμπίς.
 c. 757. l. 2. Βούφαρον, τὴν εὐ- Β. τ. εὐάροτον γ.
 ἀροτρον γ.
 — l. 12. Βουχρώς τις, ἰσχυ- Β. ἰ. ἢ ὁ ξηρός.¹⁾
 ρος, ἢ ἰξηρος.
 — l. 15. Βοῶν, τ. — ἀπιδῶν. Β. τ. — ἀσπιδῶν.
 c. 758. l. 4. Βοωτεῖν, α. — ὄν Β. α. — ὅτε ὁ Ω.
 ὁ Ω.
 Βραβέα, ἀρχων, β. Β. ἀρχοντα. β.
 — l. 11. Βραβευέτω, μ. μη- Β. μ. μηνυσάτω, ἰθυνέ-
 νυσάτω, ἡθυνέω.
 — l. 14. Βραὶ ἀδελφοὶ ὑπὸ Βραὶ □ ἀδελφοὶ, ὑπὸ Ἡ-
 Ἰλείων.
 — l. 17. Βραγχιιάζοιθαι, Βραγχιιάζεσθαι. πνίγε-
 πνίγοιθαι. θαι.
 c. 759. l. 1. Βράγχος, ν. — Β. ν. — διαφθείρεται.
 διαφθείρεται.
 Βράγχοντος, β. ἀλόν- Β. β. ἀλόντος.
 τος.
 — l. 6. Βραδέως, μελητικῶς. Β. μελητικῶς.
 — l. 14. Βράκες, ἀναξηρίδες. Β. ἀναξυρίδες.
 — l. 18. Βρακίς, σ. Βρακείς. σ.

M 3

c. 760.

†
 1) Signum supra ἰξηρος posuerat, quod typotheta in Aldi-
 nam recepit. Et hic sine dubio correctionem cum vi-
 tiosa lectione unitam habemus.

2) Corregerat: Βράβεις. quod postea deleuit.

- c. 760. l. 6. Βράσκη, κράμη, Ἰ. Β. κράμβη. Ἰ.
Βρασσόν, β. Βραῦσσον. β.
- c. 761. l. 7. Βαυρωνίοις, τ. — Βραυρωνίοις. τ. — Βραυ-
ρωνι τ.
- l. 12. Βραχέ..., ε. Βράχεν. ε.³⁾
- l. 21. Βραχυτελόν, μ. Βραχυτελές, μ.
- c. 763. l. 1. Βενθινῶ, α. Β. α.
- l. 3. Βρενθινά, ρ. — οὐ- Β. ρ. — ο. οἱ δὲ, φ.⁴⁾
κευ οἱ δὲ, φ.
- l. 7. Βρένθον, μ. — κό- Β. μ. — κόσσυφον λι-
συφον λ.
- c. 764. l. 5. Βρέτας, ξόανα, Β. ξόανον. εἶδωλον. ο. τι
εἶδωλα, ο. τι. π. τῶ παρα τὸ β. — Δεί-
β. — Δίκηλον. κελον.
- Βρέτη, α. Βρέται. α.
- c. 765. l. 16. Βριάρεων, ἀν- Β. ἀνδρωπον ἑκατοντά-
θρώπῳ ἑκατοντα- χειρα.
- χέρω.
- c. 766. l. 2. Βριαρόν, κ. — Β. κ. — μέγαν. β.
μέγα, β.
- Βριάρεως, στ. Βριάρεω. στ.
- Βρίγες, οἱ μ. — Φαίνε- Β. οἱ μ. — Φαίνεται Βρί-
ται. γα λ.⁵⁾
- Βρίγα λ.
- l. 10. Βριγκώμενον, ο. μι- Β. ο. μυκώμενον.
μούμενον
- l. ult. Βρινποιός, μ. Β. μ.
- c. 767. l. 1. Βρικρόν, μ. Βριηρόν. μ.
- Βρίθει, θαρύνει, α. Β. θαρρύνει. α.
- l. 10. Βρίκελοι, οἱ μ. — Β. οἱ μ. — ἀπὸ τ. β. —
ἐπὶ τ. β. — βροτοί- β.⁶⁾
κελοι.

c. 769.

3) Glossae exitum delevit.

4) Tale inter οὐκευ et οἱ δὲ in ms, relictum est spatium.

5) Sejuncta univit.

6) In Ald. βροτοίκελα a typotheta.

- c. 769. l. 1. Βρόγχος, β. Βρόαγχος. β.
 — 1. 6. Βρόκοι, ἀτέλεβοι, α. Β. ἀττέλεβοι. α.
 — 1. 13. Βρόμος, β. — σίτου. Β. β. — σίτω.
 c. 770. l. 2. Βρόσσομος, βρα- Β. βραχύτερος,
 χυτέρου.
 — 1. 8. Βροτολογεῖ, ἀνωφθο- Βροτολοιγῶ. ἀνθρῶ-
 ρεῖ. πω φθορεῖ.
 — 1. 10. Βροτήσεια, α. Βροτήσια. α.
 — 1. 20. Βρούκος, α. — ἕτε- Β. α. — ἕτεροι, ἀρου-
 ρο.. ἀρουραῖαν μάν... ραίαν μάντιν.⁷⁾
 c. 771. l. 9. Βρουχέων ἢ βρου- Βρουχέως. ἢ βρουκέως.
 κε... σ. σ.⁸⁾
 c. 772. l. 2. Βρόχος, ἀγκοίλη. Β. ἀγκύλη. Δ.
 Δ.
 c. 773. l. 1. Βρυαλίκται, π. Β. π. ὀρχησταί μεν αἰδοί-
 ὀρχηται μεν αἰδοί- που I.
 — 1. 4. Βρυάσομαι, ἀνακακ- Β. ἀναβακχεύσομαι μ.
 χεύσομαι μ.
 — 1. 6. Βρυγμός, κ. — ἐπὶ Β. κ. — ἀπὸ τ. β.
 τ. β.
 — 1. ult. Βρύθακες, αἱ χι- Β. αἱ χιτῶνες βομβύκι-
 στῶνες βομβύκινοι ἢ νοι. ἢ γ. ἰθαγενῶν.⁹⁾
 γ. ἰθαλεων.
 c. 774. l. 7. Βρυκετός, τ. — Β. τ. — βρυκηθμός, ε.
 βρυκιθμός ο.
 — 1. 14. Βρυδαλίχα, π. — Β. π. — ὅρρ □ τίθεται,
 ὅρρ τίθεται, ὀρίνθω, ὁ ῥίνθων τὴν ὀρχή-
 τὴν

M 4

7) Duas voces in fine truncavit. Hesychium ex Suida emendasse videtur. Cf. VV. DD.

8) Compendium in fine γ. βρουκε.. delevit. In Ald. vi-
 tium typ.

9) In Ald. ἰθαγενῶν errore typoth. Vox in ms. accentu caret.

- τὴν ὀρχίστραν καὶ
 γυναῖκ... ἱμάτια ε.
 — μαχρὰς β.
- c. 775. l. 6. Βρῦλ, πιεῖν.
 Βρύματα, μυρήματα.
- c. 776. l. 10. Βρύττος, ε. —
 Βρυγγόνην λάχης π.
 — l. 12. Βρύχ., υ.
 Βρύχανα, σ.
- c. 777. l. 2. Βρυχιθμός, σ.
 — l. 5. Βρυχίσσαθαι, ὡς λ.
 — l. 8. Βρύτινας, γ. περὶ Α.
 Βρυτίνη, ἐν μαλθακοῖς
 ἄμοργον ἔνδον.
 Βρύτινὴν νίθειν τινα ἔ-
 παξε πρὸς τὸ πό-
 μα τὸ βρύτινον, ἔστι
 δὲ καὶ ζῶον.
- Βρύτον, ὅμοιον κ. —
 βρύτινον π. ν. τμα,
 ὅπ.
- l. ult. Βρύχεται, μένεται.
- c. 778. l. 5. Βρωμομένου, ὀγκο-
 μένου.
- l. 7. Βρώτων, βρῶσιν, τ.
 — l. 9. Βαβα, τ.
- στραν καὶ γυναικεῖα
 ἱμάτια ε. — μα-
 χλάδας β. ¹⁰⁾
- Βρῦλα, π.
- Βρύματα. μ. ¹¹⁾
- Β. ε. — Βρυγγόνην □
 λάχης π. ¹²⁾
- Βρύχιον. υ. ¹³⁾
- Βρυχάνα. σ.
- Βρυχιθμός. σ.
- Βρυχίσσαθαι, ὡς λ.
- Βρυτίνας. γ. παρὰ Α.
- Βρυτίνη. ἐν μαλθακοῖς.
 ἄμοργον ἔνδον βρυ-
 τίνην νήθειν τινα.
 ἔπαιξε πρὸς τὸ πῆ-
 νισμα τὸ β. ἔστι δὲ
 κ. ζ.
- Β. ομ. κ. — β. πῆνισμα,
 ὅπ. ¹⁴⁾
- Β. μαίνεται.
- Βρωμομένου. ὀγκωμένου.
- Βρωτύν. β. τ. ¹⁵⁾
- Βαβαί. τ. ¹⁶⁾

c. 778.

- 10) In v. ὀρχῶν notam compendii, et in v. γυναῖκ... exitum delevit. In ms; nullum lacunae indicium.
- 11) In prima glossa scriba compendii oblitus esse videtur. Ambae in Ald. male iungebantur.
- 12) Nullum in ms. lacunae vestigium.
- 13) Exitum glossae delevit; scriptum erat: Βρύχα, υ.
- 14) Sic locum corruptum ordinavit et restituit, in v. π. ν. σμα duas litteras expunxit. Lectio: τὸ πόμα τὸ β. male a Musuro sollicitata, procul dubio retinenda est.

15) Scriptum fuit: Βρώτων, unde Βρώτων.

16) Reponendum est: Βυβαί. Cf. VV. DD.

- c. 778. l. 14. Βυδοί, οί μ. — B. οί μ. — Σοφοκλῆς
σοφῶς κρησίν. Κρησίν. ¹⁷⁾
- l. 16. Βυζάντες, πλ. Βύζαντες. πλ.
- l. 19. Βύς... , ί. — πλη- Βύζην, ί, — π. ¹⁸⁾
ρους.
- c. 779. l. 3. Βυζόν, π. — μέγα. B. π. — μέγα.
[Βύθιος, Φόσσα.]
- Βυθίζων, π. ἐν β. σκυ- B. π. ἐν β. σ. ¹⁹⁾
θαί.
- l. 13. Βυλλίχα, χ. τ. ὀρ- B. χ. τ. ὀρχηστῶν, π.
χιστῶν, π.
- c. 780. l. 16. Βυρρός, κ. Τυρη- B. κ. Τυρρηνός.
νός.
- Βυρσαίετο, Α. ἀπὸ τοῦ B. Βυρσαίετον. Α. ἀπὸ τῆς
β.
- c. 781. l. 2. Βύρσαν, π' ὅ Αρ. B. πόλιν Ἀθηνῶν Αρ. ἐν
ἐν ἀράμασι π. ἀράμασι π.
- l. 8. Βύσσαι, ἐπιθῆναι, φ. B. ἐπιθεῖναι. φ.
- l. 16. Βυσσοβαρή, μ. Βυσσοβαρῆ. μ.
- c. 782. l. 1. Βυσσοδομεύει, ε. B. ε. — ἀποκεκρυμμένως
— ἀποκεκρυμμένως β. β.
- l. 5. Βύσινα, π. Βύσσινα. π.
- Βυσσός, β. — ἀντὶ τῆς B. β. — ἀντὶ τῆς ὕσγης
γῆς παραλαμβάνο- παραλαμβάνόμε-
μένων. νον.
- l. 11. Βυσσῶσι, φράζωσι. B. φράττωσι.

M 5

c. 782.

17) Bene correxit, nam scriptura σοφῶς ex compendio nominis nata est.

18) Notam compendii fini glossae adnexam deleuit. In fine scribendum est πληρῶς, quod et accentus ms. indicare videtur.

19) Glossam interjectam ut spuriam rejecit. In fine ult. glossae scribendum est: Σκύθα, citatur nempe ab Hesycho in casu recto et fine auctoris nomine fabula Sophoclis tali lemmate inscripta: habemus, ut opinor, in v. Ἀψάλακτος exemplum. Vid. nota ad v.

- c. 782. l. 15. Βύστρα, αἱ τ. B. αἱ τ. — ὀψωμένους.
— ψαμένους.
- c. 783. l. 2. Βυτίνη, λάγηνος, B. λάγυνος, ἢ ἀμῖς. T.
ἢ ἀμῖς. T.
- l. 7. Βωβός, πτορός. B. πηρός.
Βώβους, χωλός. Bωβούς, χωλούς.
- l. 12. Βώμω, ο. Bωμώ. ο.
- l. 16. Βωθύζειν, β. θούσ- B. β. θούσσειν.
σειν.
- c. 784. l. 4. Βωλία, β. μάζη B. β. μάζη ἢ εἶδος τ.²⁰⁾
εἰς εἶδος τ.
- l. 10. Βωλορύχα, τ. Bωλώρυχα. τ.
- l. 13. Βώμαξ, β. — κω- B. β. — βωμός, υ.
μός, υ.
- l. ult. Βώμενοι, οἱ π. — B. οἱ π. — κατοικοῦντες.
τοὺς οἰκοῦντες.
- c. 785. l. 1. Βώμενος, β. Bώμιος, β.
Bωμίνας, α. B. α.
- l. 5. Bωμοῖσι, β. σεσι. B. βάσεσι.¹⁾
- c. 786. l. 8. Βώσονται, βοήσαν- B. βοήσονται.
τι.

Γ.

Γ.

- c. 787. l. 4. Γάβεναι, ὀξυβα- Γ. ὀξύβαφα. η.
φεῖ, η.
- Γαβεργός, ὀρουμιθω- Γ. ἔργου μισθωτός. Λ.
τός. Λ.
- c. 788. l. 4. Γαγγαλιοιδέων, γ. Γαγγαλιοιδέων. γ.
- Γαγγίας, ἢ γ. — γε- Γ. ἢ γ. — γελασηνόν, ο.
λασηνόν, ο.
- Γάγης, Φ. Γάγγης. Φ.

c. 789.

20) Mendosae lectionis origo est: μάζεις εἶδος τ. Musurus
εἰς in textu deleverat; at ἢ, quod in margine adscripse-
rat, typographi oculos effugit, unde Aldina lectio. Cf.
VV, DD.

1) Litteram deleuit.

- c. 789. l. 7. Γάδος, γάλοι, α. Γ. [‡] γάλοι. α.
 — l. 9. Γάζα, π. — βασι, Γ. π. — βασίλειον. ^λ ^ή ^{οί ε.}
 — l. 13. Γάζας, ι. ποιός. Γ. ι. ποιός γάζης κεκορ.²⁾
 Γάζης, κεκορεσμένος.
 c. 790. l. 2. Γαθιάδας, ή. — Γ. ή. — ρύεται εκ θ.
 ρύεται καί θ.
 — l. 11. Γαιήϊδα, τ. Γαιηϊδα. τ.
 Γαιήϊον, τ. — Πίτυον. Γ. τ. — Τιτυόν.
 Γαίη, τ. Γαϊαν. τ.
 Γαιήοχος, ό τ. — όχή- Γ. ό τ. — όχήμασιν □
 μασιν άρξουσι χ. άρξ. χ.³⁾
 c. 791. l. 1. Γάλλιμον, κεκρι- Γ. κεκριωμένον. η.⁴⁾
 μένον, η.
 — l. 3. Γαίηθες, πρώτον ή Γ. π. ή ^οΗ. — Χάονας,
^οΗ. — Χάωνας, Μ. Μ. Κ.
 Κασσωπάνους.
 — l. 8. Γαιθυλα, α. Γαιθυλάδη. α.
 c. 792. l. 8. Γαιώς, μ. — ή Γαιός. μ. — ή κονταύς
 κόντος λ.
 — l. ult. Γβήα, ήδέως. Γάηα. ή.⁵⁾
 c. 793. l. 5. Γάκυ, ήδύς, γλυ- Γ. ήδύ. γλυκύ.
 κύς.
 — l. 10. Γάλα, ήδέως. Γ. ήδύ.
 c. 794. l. 2. Γαλακτιόντες, Γαλακτιώντες. γ.
 γ.
 — l. 5. Γαλεξία, ε. Γαλαξία. ε.

c. 795;

2) Glossam antea separatam cum praeced. in unam contraxit. Cf. VV. DD.

3) Nullum in ms. lacunae spatium.

4) Correctio interlin. a prima manu est. Cf. VV. DD.

5) Litt. β glossae inserta digamma esse videtur.

- c. 802. l. 9. Γάργασις, γ. ὑπο- Γ. γ. ὑποστάθμη.
σταθμοῦ.
— l. 12. Γαργηττός, δ. Ἀ- Γ. δ. Ἀθήνησι τῆς Αἰ-
θηνήϊσι Φυλῆς, ο. γηίδος φ. ο. ⁸⁾
— l. ult. Γάρρης, ἄρης. Γ. ἄρης. ⁹⁾
c. 803. l. 8. Γαστερέσσοιον, τ. Γαστέρες οἶον. τ.
— l. 10. Γαστεροχεῖρες, κ. Γαστερόχειρες. κ. — οἱ
— οἱ ἐπὶ τ. ἀπὸ τ.
— l. 12. Γαστριμαργῇ, τῇ Γαστέρι μάργη. τῇ γασ-
γαστριμαρ. στριμάργω. ¹⁰⁾
— l. 16. Γάστριδες, οἱ τὰς Γ. οἱ τὰς ἔλμινθας ἔχ.
ἐλμενεῖς ἔχ.
c. 804. l. 3. Γάστριον, πέμμα Γ. π. σ. π. Ἀκρυσίω. ¹¹⁾
σισαμῶδες, παρὰ
ἀκρυσίω.
— l. 13. Γάστρι, τ. — ῥό- Γάστρια. τ. — ἡ ῥάφα-
φανοι. νοι.
c. 805. l. 9. Γαῦρος, α. σ. με- Γ. α. σ. μεγαλοπρεπῆς,
λοπρε ^π [εὔ] ἡ μετέω- ἡ μετέωρος. Εὐριπί-
^δ ρος ἀρι Φιλοκτίτη. δης Φιλοκτίτη. ¹²⁾
c. 806. l. 2. Γάφυτον, ε. γ. ῥέον Γάφυτον. ε. γ. ῥέον.
δούπησε, ε. Γδούπησεν. ε. ¹³⁾
— l. 8. Γεγάκω, γ. Γ. γεγεννημένος ὦ. ¹⁴⁾
c. 806.

8) Ita lacunam ms. supplevit.

9) In editis vitium typ.

10) Ex ms. legendum est: τῇ γαστριμαργίᾳ. Cf. VV. DD.

11) Quamvis lemma in ms. perspicue legatur, nullus ta-
men dubito, quin παρὰ Κρησὶ vera sit Lexicographi scri-
ptura. Cf. VV. DD.12) εὔ, quod Musurus delevit, e margine est, ubi erat
correctio vitiosi compendii ἀρι, sub quo nomen Euripi-
dis latet.

13) Glossas antea unitas disjunct.

14) ὦ in fine a Musuro adnexum est.

c. 806. l. 8. Γεγάλημαι, γε-
γαλήνησμαι, διακέ-
χυται.

Γεγανομένη, λ.

— l. 13. Γεγαότα, γ.

c. 807. l. 2. Γεγλύπονται, αν-
τεγκλείονται.

— l. 4. Γεγριφώς, ὅ τ. χ.
αἰλοῶν.

Γεγυνεκωμένα, π.

Γεγυρανόμενον, κ. ἤτο-
νικότα τ.

— l. 13. Γεγωνός, μ.

Γεγωνέειν, ε. βοῆς.

c. 808. l. 3. Γειγνοῖα, γείτονα.

— l. 8. Γεινεᾷ, γ.

— l. 10. Γείσατο, τὸ ε. —
πρὸ τῶν θ.

— l. 16. Γείση, ἐκθ.

Γεισαποδίζειν, τ.

c. 810. l. 1. Γελαῖν, α.

— l. 9. Γέλγη, ὄρωπώς, κ.

c. 811. l. 6. Γέλιν, ὀρμιᾶν.

— l. 10. Γέλλα, τίλα.

c. 812. l. 2. Γελῶ, ε.

— l. 4. Γελλῶς, δ. ἢ γ. τὰ
νεωγνά π.

— l. 6. Γελοδυτία, ὀλιοδυσία.

Γελοῖον, γ. γέλωτος ἔξ-
εστί.

Γ. γεγαλήνησμαι. διακέ-
χυμαι.

Γεγανωμένη. λ.

Γεγαῶτα. γ.

Γεγλύπωνται. ἀντεγ-
κλείονται.

Γ. ὅ τ. χ. αἰλοῶν.

Γεγυναικωμένα. π.

Γεγυρανωμένον. κ. ἤτονη-
κότα τ.

Γεγωνός. μ.

Γ. ε. βοᾶν.

Γειγνοῖα. γειτονεῖ.

Γεινεᾷ. γ.

Γεῖσα. τὸ ε. — πρὸ τῶν
θ. ¹⁵⁾

Γεῖσα. ε.

Γεῖσα ποδίζειν. τ.

Γέλαν. α.

Γ. ὁ ῥῶπος. κ. ¹⁶⁾

Γ. ὀρμιᾶν. ¹⁷⁾

Γ. τίλλα.

Γελῶ. ε.

Γελλῶ. δ. ἢ γ. τὰ νεο-
γνά π.

Γ. ὀλιοδυσία.

Γ. γ. γ. ἄξιον. ¹⁸⁾

c. 812.

¹⁵⁾ Eodem compendio scribitur et πρὸς, unde lectio vul-
gata.

¹⁶⁾ Vocem signo notaverat: ὄρωπώς.

¹⁷⁾ In Ald. ὀρμιᾶν. errore typ. Cf. VV. DD.

¹⁸⁾ Causam permutationis ἔξεστι cum ἄξιον jam supra in-
dicavi.

- c. 812. l. 6. Γελοῖος, ἰ. Γελοῖος. ἰ.
Γέλων, γ. ἢ γέλιον. Γ. γ. ἢ γέλλιον.¹⁹⁾
- c. 813. l. 3. Γελχάνος, ὁ Ζ. Γ. ὁ Ζ. παρὰ Ἀκρισίω.²⁰⁾
π κρισίω.
- l. 13. Γενάρχου, π. γε- Γ. πατρός.
νέθλιον γενήματα. Γενέθλιον. γένημα.
γενεά, φ. — δύο μὲν Γενεά. φ. — δύο μὲν γ.
[γὰρ] γ. οἱ δὲ λ'. γε- — οἱ δὲ λ'.
νεή, ἡλ. ε. συγγένεια Γενεή. ἡλ. ε. συγγένεια.
ἢ πρότερος, π. Γενεῇ πρότερος. π.¹⁾
- c. 814. l. 7. Γενέθλης, γ. γέ- Γ. γ. γενέσεως.
νεσις.
- c. 815. l. 1. Γενεός, ε. — πε- Γ. ε. — πελέκεος. γε-
λέκεος. νεολογία.
- Γενεολογία, γενέσια ἔορ- Γενέσια. ε. π. Α. — καὶ
τῇ πένθιμος Α. — ἐν ἣ ἡμ. τ. γ. θύου-
καὶ ἐν ἣ ἡμέραι τῇ γῇ σι.
θύουσι. γένεσιν, π. Γένεσιν. π.²⁾
- l. 5. Γένεσις Κύπρου, ἡ σ. Γένεσις Κ. ἡ σ. π. Κ. γε-
π. Κυπρίοις. νεσιουργία.
- Γενεσιουργία, γενέταν, Γενέταν. π.³⁾
π.

c. 815.

19) Pro γέλιον lege γελοῖον, quod procul dubio e margine est, ubi ad praeced. glossam Γελοῖον notatum erat. Cf. VV. DD.

20) Correctionem typotheta neglexit. Scriptura codicis lumen adfert vitiosae lectioni παρὰ Ἀκρισίω. v. Γάστριον. Utrobique enim παρὰ Κρησίν, ut VV. DD. monuerunt, Hesychio restituendum est; causae vero vitiosae lectionis partim in compendiis codicis archetypi, partim et in summa librariorum imperitia quaerendae sunt.

1) Ita glossas cohaerentes separavit. Insertum γὰρ delevit.

2) Univit et separavit. Γενεολογία procul dubio e margine est. In Ald. πάνθιμος incuria typ. Cf. VV. DD.

3) Itidem conjunxit et disjunxit. V. Γενεσιουργία, ni fallor, in marg. notata erat ad glossae praeced. interpretationem ἡ σπονδή, ut solita ejusmodi libationis denominatio.

c. 815. l. 9. Γενετύλης, γ. — Γενετυλλίς. γ. — τ. ε.
τῇ ἐορτῇ — κείνας — κ. π.⁴⁾
προετίθεσαν.

c. 816. l. 8. Γενικόν, τ. κ. πε- Γ. τ. κ. π.
ριεκτικόν.

[Εὐγενεῖς,] γεννάδα, ε. Γεννάδα. ε.⁵⁾

c. 817. l. 3. Γεν. ἦται, οἱ τ. Γεννῆται. οἱ τ.⁶⁾

— l. 9. Γεννήτορες, γ. δ. Γεννήτορες. γ. δ.

— l. 11. Γένους τῆς, ε. Γενούστης. ε.⁷⁾

— l. 16. Γενοιατόν, γ. Γενοίατο. γ.

c. 818. l. 7. Γᾶτο, ε. ἀνέλα- Γ. ε. α.
βεν.

[Γέντιμος, ἄκρον τοῦ ἀ-
λιευτικοῦ καλάμου.]

Γέντα, κ. Γ. κ.⁸⁾

— l. 14. Γέντερ, ἡ κ. Γέντερ. ἡ κ.⁹⁾

c. 819. l. 2. Γέραα, τ. τιμά. Γ. τ. τίμια.

— l. 10. Γεράροντες, τ. Γεραίροντες. τ.

— l. ult. Γεραρά, ἰ. — ιδ'. Γ. ἰ. — δεκατέσσαρες.

c. 820. l. 18. Γέργιθες, π. Γέργιθος. π.¹⁰⁾

c. 821. l. 1. Γερέρα, [ἐτίμου,] Γέρηρα. ἐτίμησα.
ἐτίμησα.

Γέρεστος, α.

Γεραιστός. α.

— l. 4. Γερήνιος, ε. γέρων. Γ. ε. γ.

[Γερῆραν, ἐτίμητο.]

Γερθιδάρες, αἱ τ. Γ. αἱ τ.

c. 822.

4) In Ald. errores typ. Cf. VV. DD.

5) Εὐγενεῖς est interpretatio marg. v. Γεννάδα.

6) Litteram delevit.

7) Glossam male scriptam ex Etymologo egregie restituit.
In Ald. vitium typ.

8) Glossam intermediam delevit.

9) Glossam pro vitiosa habuit, nec digamma Aeolicum
agnovit. C. VV. DD.

10) Non video, cur exitum glossae mutaverit. Scriptura
codicis Hesychio restituenda est. Cf. VV. DD.

- c. 822. l. 3. Γέρων, ε. — ὦ Γ. ε. — ὦ γέρον. ¹¹⁾
 γέρων.
 Γερᾶ, ἢ γερεᾶ, ἰ. Γ. ἢ γεραιά. ἰ.
 c. 823. l. 1. Γερωνία, γ. — Γ. γ. — Λ. κ. ¹²⁾
 Λακεδαιμονίοις, κ.
 — l. 9. Γέτορι, ἔτος. Γ. ἔτει. ¹³⁾
 — l. 12. Γεῦ, γυνόν τ. Γ. γυνόν τ.
 — l. 19. Γευσώμεθα ἀλλ. Γ. α. πείσαν λ.
 πείλαν λ.
 — l. ult. Γεφύρα, δ. ὁδός, Γ. δ. ὁδός. π.
 [στράτα,] π.
 c. 824. l. 12. Γεώγους, ὁ Ἡ. Γεώγης. ὁ Ἡ. ¹⁴⁾
 — l. 18. Γεωνόμαχ, οἱ ε. — Γ. οἱ ε. — διαιτώμενοι κ.
 αἰτούμενοι κ.
 Γεωπείναχ, οἱ γ. πίνον- Γ. οἱ γ. πεινῶντες, κ.
 τες, κ.
 c. 825. l. 9. Γηγενῶν, τῶν τὰ Γ. τ. τὰ γήϊνα ε. — κα-
 γεινὰ ε. κατὰ κοι- τὰ κοινόν δὲ, καὶ π.
 νοῦντες καὶ π. — — ἔχουσι.
 ἔχοντες.
 c. 827. l. 4. Γηράλιος, γ. γε- Γ. γ. γεροήθης. ¹⁵⁾
 ροήθειση.
 — l. 7. Γηράνιον, γήραν. Γ. γῆρας.
 [Γηράσας,] γήρας, γ. Γηράς. γ. κ. σ.
 κ. συγκοπήν.
 [Γήρας, γηράσας.]
 [Γήρας ἀλλ' οὐχ υἱὸς ἐν
 ἔτεσι πατρὸς ἐγήρα.]

c. 827.

11) Correctio typothetam effugit.

12) Mirum est, quod Musurus Λακεδ. non expunxerit, ineptum enim scholion est praeced. Λάκωσι, ut VV. DD. jam viderunt.

13) ἔτος retinendum est. In Ald. mendum typ.

14) In Ald. Γεώργης incuria typ.

15) Fueritne scriptum? γέρων ἥθεσι. Vocem enim olim divisam fuisse duplex accentus etiam indicare videtur.

- c. 827. l. 7. Γηράσκει, φθ. Γηράσκει. φθ. ¹⁶⁾
 — l. 12. Γηρεῖν ποίοις. Γηρεῖν ποίοις. ¹⁷⁾
 — l. 15. Γήρια, τ. — πά- Γ. τ. — πάππους λ.
 πους λ.
 c. 828. l. 8. Γησόφαλος, ή Π. Γῆς ὀμφαλός. ή Π.
 — l. 14. Γηφάγοι, π. — Κ. Γ. π. — Κ. ἐν ἐκάλῃ.
 ἐνεκάλει.
 c. 830. l. 6. Γίγγρι, ε. τι ἐπὶ Γ. ε. τι ἐπὶ κατὰ κώμων
 κατὰ κώμης λ. λ. ¹⁸⁾
 c. 831. l. 4. Γίμασαι, σ. Γιμάσαι. σ.
 — l. 8. Γίννος, ὁ π. — ὄνο- Γ. ὁ π. — ὄνομα ν. ¹⁹⁾
 μα νωθή.
 c. 832. l. 6. Γισχύν, ήσυχήν. Γ. ισχύν.
 Γιτέα, ἐτέα. Γ. ιτέα.
 — l. ult. Γλαμυρόν, α. ε. ὑπό- Γ. α. ε. ὑπόδακρυ.
 δακρυν.
 c. 833. l. 9. Γλαμία, πό^λ κρη- Γ. πόλις Κρήτης. ²⁰⁾
 τες.
 Γλαμυξίαν, γλαμάν, Γ. γλάμαν. λήμαν. ¹⁾
 λημάν.

c. 833.

16) In Ald. errores typ. Quae in ms. interjecta sunt, ut spuria et e margine intrusa rejecit.

17) In corrupta scriptura Γηρεῖν nomen urbis quaerendum est, nam ποίοις corruptum est ex solito scribarum compendio π. id est, πόλις. Non mihi placet VV. DD. τόπος.

18) Notaverat: ἐπὶ κ. at signum delevit, quod typotheta non observavit.

19) Nescio unde correctio ὄνος ν. nam Musuri non est. Aliquoties in Hesychio ob compendiorum similitudinem νν. ὄνος et ὄνομα inter se permutantur.

20) Glossa, ni fallor, ad Cretenses pertinet, atque ita interpungo: Γ. πόλις. Κρητες.

1) VV. DD. emendationem accentus ms. confirmant,

- c. 833. l. 14. Γλαμψοί, γα- Γ. χαλινοί στ.
ληνοί στ.
Γλάμπτειν, πεινῆν. Γ. πίνειν.
— l. 18. Γλαυκία, ἡ γλαυ- Γ. ἡ γλαύκιον. β.
κόν, β.
— l. 20. Γλαυκίοων, κατα- Γ. καταπληκτικόν, ε.
πληκτικός, ε.
c. 834. l. 3. Γλαυῖξ, ν. Α. τε- Γ. ν. Α. τετράδραχμον.
τράδραχμον. ε.
— l. 7. Γλαύσει, λ. Γλαύσσει. λ.
— l. 10. Γλαῦκ' Ἀθήναζε, Γ. Α. π. — ὥσπερ εἰ γ.
π. — ὥσπερ γ.
— l. 14. Γλαῦκες Λαυριωτι- Γ. Λ. Α. — γλαυῖξ δὲ,
καί, Α. — γλαῖξ δὲ
τ.
— l. 23. Γλαυῖξ ἔστατο. πρ^ο Γ. ἔπτατο. πρ^ο τ. —
τ. — κλαῦκά Φ. — γλαῦκά Φ. —
προσημαίνουσι. προσημαίνουσιν.
c. 835. l. 10. Γλαῦψαι, κ. Γλάψαι. κ.
Γλευκήσας, γλ. Γ. ὑπὸ τοῦ γλ.
c. 836. l. 1. Γλήνεα, οἱ δὲ ποι- Γ. οἱ δὲ ποικίλ' αἵττα.
κίλιττα. κ. κ.²⁾
— l. 6. Γλήνη, κ. — οὐδέναι Γ. κ. — οὐδενὸς α.
α.
— l. 9. Γλήνωσα, π. Γληνωτά. π.
Γληχονοειδὲς, δίκταμνον. Γ. δίκταμνον.
— l. 15. Γλησχρόν, ε. Γλισχρόν. ε.
c. 837. l. 4. Γλίχεῖς, ε. Γλίχη. ε.
— l. 9. Γλιχός, Φ. — πο- Γ. Φ. — πολυπράγμων,
λυπράγμονες, π. π.
— l. 12. Γλίδου χοάναί, ε. — Γ. χ. ε. — πῆλινοι. Σ.
πῆλι Σ.

N 2

c. 837.

2) Scriptura ποικίλιττα corrupta esse videtur ex ποικίλμα-
τα. Cf. VV. DD.

- c. 837. l. 12. Γλοίας, ἡ κ. — Γ. ἡ κ. — πολυδίκη, π.³⁾
πολυδικῶ, π.
- c. 838. l. 3. Γλουτοί, τὰ τῆς Γ. τὰ τῆς κοτύλης σφ.
τλ
κό σφ.
- l. 7. Γλυκίων, ἡδίων. Γ. η.
[Γλυκυόνων, ἔμπυρον
καὶ φοβερόν βλέ-
πων.]
- Γλυκὴ, β. Γ. β.⁴⁾
- l. 10. Γλυκερῶσιδωνία, δ. Γ. δ. — θυμέλης α. —
— θυμέλης α. — Σιδώνιον ποτ' ἄστν
σιδώνιον ἄστν λιπόν- Κάδμος ἐκλιπών
τες καὶ δρος ἐρανά- Ἀγήνορος παῖς. διε-
δαρον διαβεβ. βεβ.⁵⁾
- l. 16. Γλύκιον, η. γλυκὺς, Γλύκιον. η.
η. Γλυκὺς. η.⁶⁾
- l. ult. Γλυκκεῖν, τ. Γ. τ.⁷⁾
- c. 839. l. 1. Γλυκὺ, μελιχρῶν. Γ. μελιχρόν.

c. 839.

3) Compendium v. πολυδ. delevit.

4) Additamentum marginale Γλυκυόνων male scriptum pro Γλαυκιδίων bene eliminavit.

5) Musuri emendatio est docta et ingeniosa, sed parum critica; cum vero in hexametris jambos quaesiverit, a scriptura ms., longius, quam par erat, discedere coactus fuit. Fragmentum dramatis ex fine et principio hexametri constat, et ita digerendum est:

..... Σιδώνιον ἄστν λιπόντες
καὶ δροσεράν

Quod sequitur ἄδαρον sagacioribus expediendum relinquo. Glossam una litterarum serie exaratam typotheta male divisit. Cf. VV. DD.

6) Unita sejunxit. Γλυκὺς spurium est, originis enim v. Γλύκιον monstrandae ergo in margine a sciolo quodam notatum fuit.

7) In Ald. cum simpl. n. culpa typ.

- ε. 839. l. 6. Γλυκυσίδη, φ. π. Γ. φ. π. σ. πρὸς ἀτόπη-
 συντελοῦν πρὸς ἀτο- μά τι τ. γ. ⁸⁾
 πήμα τι τ. γ.
- l. 8. Γλυκύφρουροι, τ. — Γ. τ. — μέλιτος ὄντες.
 μελιόντες.
- l. 15. Γλυφίδες, αἴ χ. — Γ. αἴ χ. — ἀπὸ τοῦ γε-
 ἐπὶ τοῦ γελύφθαι. γλύφθαι.
- ε. 840. l. 1. Γλυκὺς ἀγκῶν, π. Γ. α. π. — ἐπαινούντων
 — ἐπαινοῦντες δ. — δ. — Κλ. δέ φησιν,
 Κλέαρχος δέ φησιν, τοὺς Αἰγυπτίους
 ἐξυβρίζειν ε. ⁹⁾
 ἐξυβρίζειν ε.
- l. 15. Γλωσσοστροφεῖν, π. Γ. π. καὶ στωμύλλεσθαι.
 καὶ στομύλλεσθαι.
- ε. 841. l. 13. Γναμπτήσιν, α. Γ. α. ἐπικαμπέσι.
 ἐπικάμπεις.
 Γναμπτόν, εὐπίστον, ε. Γ. εὐπείστον. ε.
- ε. 842. l. 11. Γνοίης, ψεύδης. Γνοίης κεν. εἰδείης ἄν.
 Γνοῖσαι, γνοῦαι. Γνοῖῃσαι, γνῶναι.
 Γνόφρον, μέλιαν. Γ. μέλαν.
 Γνόφος, συνεφία, δ. Γ. συνεφεία. δ.
 Γνώμει δίδωμι, σ. Γνώμη δ. σ.
- ε. 843. l. 3. Γνυπήσει, [εἰς] Γ. γονυπετήσει.
 γόνυπετήσει.
- l. 5. Γνυπετοί, ε. δηλοί. α. Γ. ε. δειλοί. α. — μετεγ-
 — μετεγυμναῖσθαι. γυμνάσθαι.
- l. 17. Γνωρίσματα, τ. — Γ. τ. — περιδεξδαίων.
 περιδουραίων.
- l. 19. Γνώθι σαυτὸν, α. Γ. σ. α. Χείλωνος φ.
^λ
 Χεί φ.
- Γνώμ..., τὸ β. — κατ- Γνώμα. τὸν β. — κατηρ-
 ηστηκῶς η. τυκῶς η. ¹⁰⁾

N 3

ε. 844.

8) In Ald. πρὸς omissum est.

9) Lacunam solito signo notaverat: Κλέαρχος δέ φησιν □
 ἐξυβρ. Postea vero τοὺς Αἰγυπτίους inseruit. Cf. VV.
 DD.

10) Exitum glossae delevit. Cf. VV. DD.

- c. 844. l. 12. Γνωσιμαχῆσαι, Γ. τ. μ. τὸ γνῶναι τ. —
 τ. μ. τοῦ γνῶναι τ. τὸ γνόντα ο. — αὐ-
 — τὸ γνώντα ο. — τοῦ μάχην, ἢ.
 αὐτῷ μάχη, ἢ.
 — l. ult. Γόναι, τὸ ο. Γ. τὸ ο. ¹¹⁾
- c. 845. l. 2. Γόγρος, ἰ. — γρο- Γ. ἰ. — γρογώδης τ.
 γόδης τ.
 — l. 4. Γογρύζειν, τονθρύ- Γ. τονθορύζειν. τ. ¹²⁾
 ζειν, τ.
 — l. 9. Γογγύζειν, φ. τὸ θρύ- Γ. φ. τονθορύζειν.
 ζειν.
- c. 846. l. 12. Γοιαυτῶ, Γοῖδα Γοιαυτῶ. Φάρυξ.
 Φάρυξ οὐκ οἶδα. Γοῖδα. οὐκ οἶδα. ¹³⁾
- c. 847. l. 6. Γοῖσος, μελίαν, π. Γ. μέλαν. π.
 — l. 10. Γοιτόσυρον, τ. Γ. τ.
- c. 848. l. 7. Γομφία, ἥγουν Γ. ἥγουν γομφοτήρια ξύ-
 γομφοτήρια ξύλω εἰς λα εἰς γόμφους.
 τόμφους.
- c. 849. l. 7. Γονᾶ, κ. — αἰδοῦν. Γ. κ. — αἰδεῖον.
 — l. 11. Γονορύης, ο. Γονορρύης. ο.
 Γονορύα, π. Γονορρύας. π.
- c. 850. l. 11. Γονυαγκῶν, γ. Γ. γ. ¹⁴⁾
 — l. ult. Γονύκροτοι, ἥτοι βε- Γ. ἥτοι βλαιοί. ἢ ὅς τ.
 λεσοί, ὡς τ. γ. συγ- γ. συγκρούει δηλοῖ.
 κρούει [ἢ] δηλοῖ, υ. υ. ¹⁵⁾

c. 851.

11) In Ald. Γόναια, τὸ ο. vitio typ.

12) Male in Ald. τὸ θορύζειν. quod VV. DD. bene emendarunt. Idem vitium mox infra.

13) Glossas male cohaerentes disjunxit. Glossae ab Hesychio profectae sine dubio fuerunt: Γοι, αὐτῶ, Γοῖδα. οἶδα, utrique glossae digammate praefixo. Quae hic interjacent Φάρυξ οὐκ, spuria sunt atque e textu eliminanda, nec ejusmodi quisquilliae VV. DD. vexare debebant.

14) Scriptura codicis Hesychio restituenda est. In Ald. error typ.

15) Ex ms. reponendum est: Γ. ἥτοι βλαιοί. ὡς τ. γ. συγκρούοντες, ἢ δειλοί. υ.

- c. 851. l. 6. Γόνυγρον, τ. — Γ. τ. — ἀπὸ τ. γ.
ἐπὶ τ. γ.
- l. 14. Γοῶσα, θ. Γοῶσα. θ.
- c. 852. l. 9. Γοργῶπιν, φερό- Γ. φοβερόφθαλμον.
φθαλμον.
- l. ult. Γοργῶ, γ. — ζηλα- Γ. γ. — ζ. — τὸν Π. κ.
χρῦσω — τὰ Περ-
σέα, κ.
- c. 853. l. 5. Γοργεῖην κεφαλὴν, Γ. κ. σ. — πλανηθεῖς
σ. — πλανηθεῖσαν ἀνέπλασεν.
ἐπλασεν.
- l. 11. Γοργύρα, υ. — ὑπ- Γ. υ. — ὑπεξείη.¹⁶⁾
ξείη.
- l. 20. Γοράτου, ἡφινόν, οἱ Γ. ἡφινόν, οἱ δὲ ρ.¹⁷⁾
δὲ ρ.
- c. 854. l. 4. Γουνοειαλῶς, ἐν Γουνῶ ἀλωῆς. ε. τ. γονι-
τῶ γονιμῶ τ. α. μωτάτῳ τ. α.¹⁸⁾
- l. 6. Γουνόντων, γονάτων. Γ. γ.
Γουνῶν, γ. Γουνῶ. γ.
- l. 9. Γοργῶ, κ. — δυϊκῶς, Γ. κ. — δυϊκῶς.¹⁹⁾
[τὰ λοιπὰ ζητητέα
ὅπιθεν εἰς ἕτερον
Γοργῶ.]
- c. 855. l. 5. Γραμαιτιτὰ, γ. Γραμμαιτητὰ. γ.
- c. 857. l. 1. Γραύκαλας, ο. Γραύκαλος. ο.
- l. 10. Γραῦς, ἔριφος, Α. Γ. ε. Α. — ἀκρίδα υ. τ.
— ἀκρίκα υ. τ. μά-
την λέγομεν. †
μάτην λ.
- c. 860. l. 14. Γρυλίων, ὁ χ. Γρυλλίων. ὁ χ.
Γρυλίζοντα, γ. Γρυλλίζοντα. γ.
Γρυλάζειν, γ. Γρυλλάζειν. γ.

N 4

c. 861.

16) Littera a Musuro deleta α fuisse videtur.

17) In Ald. signum abest.

18) Compendium v. γονιμῶ delevit.

19) Notam marginalem e textu eliminavit.

- c. 861. l. 12. Γρυπαί, αἱ νεοσ- Γ. αἱ νεοσσιαί τ.
σεῖαι τ.
- l. 15. Γρύπες, μ. — γύ- Γ. μ. — γύπον ἐμέσιν.
πον ἐμέσιν.
- c. 862. l. 1. Γρυπὸς, τ. — Γ. τ. — καμπυλόρρις, ὁ
καμπυλώρης, ὁ ἐπὶ- ἐπικαμπῆ τ.²⁰⁾
καμπῆν τ.
- l. 7. Γρωθάνη, σ. — ὄνη- Γ. σ. — ὄνον.
σιν.
- l. 12. Γρώνους, τ. — καὶ Γ. τ. — καὶ τὸ κενὸν τ.
κοῖνον τοῦ δ. — πρὸς δ. — πρὸς τὴν τῶν
τῶν νεῶν σ. ν. σ.
- c. 863. l. 3. Γοίαλον, κ. — κοῖ- Γύαλον. κ. — κύτος τ.
τος τ.
- c. 864. l. 10. Γύης, Δ. — γύ- Γ. Δ. — γύτις ε.
της ε.
- c. 865. l. 6. Γύλιος, ὁ Η. Γύλλιος. ὁ Η.
- l. 21. Γυμνήτες, οἱ μετέ- Γ. οἱ μὴ ἔχοντες ο.
- l. ult. Γυμνὸν, ἀνύδητον, Γ. ἀνυπόδητον. ἦ α.
ἦ α.
- c. 866. l. 9. Γυμνότερος λεβη- Γ. λ. Α. — λεβηρίδος.
ρίδος, Α. — βελήρι- ε. — ὄφεως γ. διὰ
δος, ε. — ὄφεως γ. τὸ λεπτόν ε. κ.
διὰ τὸ λέ' εἶναι, κ.
- l. 17. Γυμνοφυλακεῖν, ἐπι- Γ. ἐπιτάττειν. παροιμία
τάττειν παροιμίαν ε. — ἐπικελεύσεως
ε. — ἐπικελεύσεως — Φ. Τυραννίσι.
— Φ. τυραννίσι.
- l. 21. Γυναικεῖα, τ. — Γ. τ. — γυναίκεοι ἰ.
γυναίκεοι ἰ.
- c. 867. l. 8. Γυναίου εἵνεκα δώ- Γυναίων εἵνεκα δώρων.
ρου, δ. δ.¹⁾

c. 867.

20) In Ald. error typ.

1) Ex hodierno Homeri textu Hesychium correxit. Cf. VV. DD.

- c. 867. l. 13. Γυναικες, ειλίπο- Γυναικες ειλ. δ. — παρὰ
^ε δες δ. — π μέρους. μ. ²⁾)
- c. 868. l. 2. Γυναικίσσαρ ἀντέ- Γυναικὸς ἄρ' ἀντέτυξο.
 τυξο, α. α.
- l. 6. Γύπας, κ. — νεοσ- Γ. κ. — νεοσσίας. α.
- l. 12. Γυπὸς σκιά, π. — Γυπὸς σκιά. π. — μη-
 μηδὲ ἔξεστι Φ. δὲν ἄξιον ὑπὸ Φ.
- Γύρας, ἔρος ἐν Τ. Γ. ο. ἐν Τ. ³⁾)
- c. 869. l. 2. Γυρῆσι πέτρῃσι, Γ. π. ο. — πελάγει π.
 ο. — πελάγους π. Μ. τ.
- Μυκῶνῃ τ.
- l. 5. Γυρὸν, κατακελμέ- Γ. κατακεκλιμένον. κ.
- νον, κ.
- c. 870. l. 6. Γωνιασμός, τ. — Γ. τ. — Α. Βατράχοις.
 Α. βαστράχοις.
- Δ. Δ.
- c. 872. l. 13. Δαείσαι, χ. Δαῖσαι. χ.
- l. 17. Δᾶερ ἐμίο κυνὸς, τ. Δᾶερ ἐμείο κ. τ.
- c. 874. l. 6. Δαὶ δαίε, τ. Δαὶ δαί. τ. ⁴⁾)
- c. 876. l. 3. Δαῖ, μ. — καύς- Δ. μ. — καὶ δαῖς δαί.
 δαῖ.
- l. 5. Δαῖήν, μ. — λαμ- Δ. μ. — λαμπάδα.
- πάδων.
- c. 877. l. 1. Δαίε λέμυθον, δ. Δαίελε μῦθον. δ.
- l. 11. Δαῖς. Σοφοκλῆς Δ. Σ. η. δὲ δ. Θήλεια
 ἦλθε δὲ δαῖς Θηλει.. πρεσβίστη θ. ⁵⁾)
 πρέσβις τῇ θεῶν.

N 5

c. 878,

2) Legendum est: περὶ μέρους.

3) In editis Γύρος.

4) Scribendum est: Δαί. δέ. τ. Mendosa ms. scriptura nata
 est ex correctione: Δαὶ δαί. Cf. VV. DD.5) Compendium v. Θηλει.. delevit. Sophocli restituen-
 dum est:

Ἦλθεν δὲ Δαῖς Θάλεια πρέσβις τῶν θεῶν.

Nec

- c. 878. l. 2. Δαιτὸς ἀκουάζε- Δ. α. ε. — ἀξιοῦθε, ἢ
θον, ε. — ἀξιοῦθαι,
ἢ οὐ π. καλεῖσθαι.
- c. 879. l. 12. Δακρυροῶν, δ. Δακρυρόων. δ.
- c. 881. l. 1. Δαλιοχεῖς, τῷ π. Δαλιοχεῖν. τὸ π. συτῆ-
συνιέναι, Α. — τῷ μ. ναί. Α. — τὸ μ.
- l. 11. Δαλός, μελάνου- Δ. μελάνουρος ι.
- c. 882. l. 16. Δαμασικόνδυλον. Δ. Ε. — ὄντα Χιον π.
Ε. — ὄν τάχειον π.
- l. ult. Δαμασκός, αἶμα σ. Δ. αἶμμα σ.⁶⁾
- c. 883. l. 6. Δαμεῖς, δ. ἀπό- Δ. δ. ἐν πολέμῳ ἀναιρε-
λεμος ἀναιρεθεῖσα. θεῖς.⁷⁾
- Δαμεῖσα, δ. Δ. δ.
- l. 14. Δάμναιμα, δ. Δαμναίμαν. δ.
- l. 16. Δαμνάμενοι, δ. βρια- Δ. δ. βιαζόμενοι.
- ζόμενοι.
- c. 884. l. 1. Δάμνηται, δαμά- Δ. δ.
- ζηται.
- Δαμν. ναι, δ. Δαμνάμεναι. δ.⁸⁾
- l. 16. Δαμῶμος, α. Δαμώμενος. α.
- c. 885. l. 5. Δανάη, ν. — ὀλί- Δ. ν. — ἐλίγω τινί.⁹⁾
- γω Γ'

c. 885.

Nec enim Δαῖς dearum antiquissima est, verum, ut gaudiorum convivium conciliatrix, a diis in terras mittitur.

6) VV. DD. lectionem ms. Hesychio restituerunt. Musurus ἄμμα ἀσκοῦ in mente habuit, nec de origine Hebraica cogitavit.

7) Verba: ἀπόλεμος α. ad seq. glossam pertinent, quacum ita jungenda sunt: Δαμεῖσα. δ. ἀπόλεμος. α. Vel, quod potius credam, additamenta sunt, quae e margine huc irrepserunt.

8) In medio glossae litteram delevit.

9) Vim compendii aut sigli, quod Musurus per τινί explicavit, ignoro.

- c. 885. l. 8. Δάναις, μ. Καρύ- Δ. μ. Καρύστικοι.¹⁰⁾
στοι.
— l. ult. Δάναιε, δαιδοῦλαι. Δαναιέδαι. αἱ δοῦλαι. T.
T.
c. 886. l. 8. Δανιεῖν, κ. — δα- Δ. κ. — δανείζειν.
νίζειν.
Δανίζει, μεταδίδει τ. Δανείζει. μ. τ.
— l. 11. Δάνοη, ξηρῶ. Δ. ξηρόν.¹¹⁾
— l. 13. Δάννυντο, ε. Δάννυντο. ε.
c. 887. l. 2. Δάοι, νόσω ἐπι- Δαεῖ νόσω. ἐπικρατεῖ
κρατεῖ ν. ν.¹²⁾
— l. 13. Δαδέδοις, ο. Δαπέδοις. ο.
c. 889. l. 14. Δαρειος, ὑπὲρ Δ. ὑπὸ Π.
Π.
c. 890. l. 3. Δάρειρ, τὸ ἐπὶ Δ. τὸ ἀπὸ τ. μ.
τοῦ μ.
c. 891. l. 5. Δασέως, πυκνω- Δ. πυκνῶς.
σέως.
c. 892. l. 4. Δάσπλη, μεγά- Δασπλήτης. μ. κ.
λῶν κ. †
— l. 19. Δατευβάλε. Δατευβάλε.¹³⁾
Δατεῦντο, ἐπορνεύοντο, Δ. ἐπορνεύοντο. ποσσὶ δ.
ποσσὶ δ.
c. 894. l. 1. Δατύς, κ. — λευ- Δ. κ. — λευκόκηρως.
μοκήρως.
c. 895. l. 3. Δαῦλις, ε. — α- Δ. ε. — Ἀκρίσιον μ.
κρύσιον μ.
— l. 7. Δαῦτα, λ. — χλω- Δ. λ. — χλωρά.
ράι.

c. 895.

10) Correctio typothetam latuit.

11) Hesychii glossa fuit: Δάνω. ξηρῶ. Nescio unde in Ald.
Δάνιον. ξ.

12) In Ald. mendum typ.

13) Interpretatio, ut aliis in locis, cum ipsa glossa in unam
vocem coaluit, et ita separanda est: Δάτευ. βάλε. Ad
βάλε subaudiendum est κλήρον, et δατεῖσθαι h. l. signifi-
cat, sortiri, sortitione nancisci. Cf. VV. DD.

- c. 895. l. ult. Δαψιλέστατος, Δ. πολὺς. λ.
πολύ, λ.
- c. 896. l. 4. Δάωμεν, μ. Δάωμεν. μ.
Δέα, Δέα ὑπὸ Τυρηνῶ, Δέα. Ῥέα. ὑπὸ Τυρηνῶν.
κ. κ.¹⁴⁾
- Δέαται, φθίνεται, δ. Δ. φαίνεται, δ.
- l. 9. Δέατος, δ. Σοφ. κι- Δ. δ. Σ. κ.
δαλίω.
- l. 14. Δεδάκηας, ε. Δεδάηκας. ε.
Δεδάκηεν, ε. Δεδάηκεν. ε.
- c. 897. l. 5. Δέδεια, φ. Δέδειε. φ.
- l. 10. .εδεξο..., ε. Δεδέξομαι. ε.¹⁵⁾
Δεδεαί, δ. Δεδήαι. δ.
- l. 12. Δεδέεσθαι, εὐλαβεῖ- Δ. εὐλαβεῖσθαι. φ.
σθαι, φ.
- Δεδειττόμενος, ε. Δεδιττόμενος. ε.
- l. 17. Δεδεκώς, δ. Δεδικώς. δ.
- c. 898. l. 2. Δεδίη, ε. Δεδήει. ε.
- l. 5. Δεδῆσθαι, δ. Δεδῆσθε. δ.
Δεδήϊ, ε. Δεδήει. ε.
Δεδίωται, π. Δεδήωται. π.
- l. 11. Δεδήμνατο, δ. κα- Δ. δ. κατεσκευασμένοι.
τασκευασμένοι.
- l. 13. Δεδηακόνικε, δ. διε- Δεδηκάνηκε. δ. διεκόνησε.
κάνησε.
- c. 900. l. 1. Δεδρίομεν, ρ. Δεδρήομεν. ρ.¹⁶⁾
- l. 3. Δεδροικώς, δοικώς. Δ. δεδοικώς.
Δεδυκμένη, κεκωμένη. Δ. κεκακωμένη.
- l. 7. Δέει, χρ. Δέη. χρ.
- c. 901. l. 1. Δεδέχαντο, ε. Δεδέχατο. ε.
- l. 10. Δειδίξεσθαι, φοβή- Δ. φοβεῖσθαι.
σειεν.

c. 901.

14) Lexicographus scripsit: Δέα. Θεὰ. ὕ. Τ.

15) Exitum glossae delevit, et litteram init. praefixit.

16) In Ald. Δεδήομεν. a typ.

- c. 901. l. 15. Δειδισύετο, ε. Δειδίσσετο. ε.¹⁷⁾
 Δειελήσας, τ. — ἔκρω- Δ. τ. — ἔκβρωμα λ.
 μα λ.
 c. 902. l. 3. Δείελος ὀψὲ δ. — Δ. — ἀπὸ τ. ὕ.
 ἐπὶ τοῦ ὕστ.
 — l. 8. Δει. λαιοι, μ. Δείλαιοι. μ.¹⁸⁾
 — l. 15. Δεικὲς, λ. — ὕφασ- Δ. λ. — ὕ. καὶ φορβιαὶς
 μα καὶ φόρβας ἔχ. ἔχ. καὶ τὰ π.¹⁹⁾
 καὶ [γὰρ] τὰ π.
 c. 903. l. 1. Δικανόωντο, ε. Δεικανόωντο. ε.
 Δεικνύμενος, διαξιούμε- Δ. δεξιούμενος.
 νος.
 + l. 13. Δειλακρήων, ε. Δειλακρίων. ε.
 Δειλανθεῖς, κλεοθεῖς, α. Δ. κλεφθεῖς. α.
 — l. 20. Δειλή, ὀψία π δ. Δείλη ὀψία. ἡ περὶ δ.
 — l. ult. Δείλη, πρῶία ἡ μ. Δείλη πρῶία. ἡ μ.
 c. 904. l. 7. Δειμαλέ., τ. Δειμάλετα. τ.²⁰⁾
 c. 905. l. 15. Δεῖν..., τὸ π. Δεῖνος. τὸ π.¹⁾
 — l. 17. Δεινηαδὲς, υ. Δεινηάδες. υ.
 c. 906. l. 11. Δεινώδεοι, δεινῶς Δεινῶ δὲ οἱ. δεινοὶ δὲ α.
 δὲ α.
 c. 907. l. 1. Δεινοτήν, π. — Δεινωτήν. π. — Τηλε-
 τῆλε.²⁾ μάχου.
 τῆλε.

c. 907.

17) Δειδισύετο ortum est ex δειδισήετο et hoc ex δειδίσκετο, quod a Lexicographo profectum est.

18) Litteram delevit; scriptum erat: Δειήλαιοι.

19) Quae apud Etymolog. v. Δείκωνα. leguntur, male huc e margine irrepserunt. Nullum jam dubium erit, quin Φόρβας, litteris transpositis, corruptum sit ex μορφάς. Verbis: καὶ γὰρ τὰ πρόσωπα. ex Etymol. addenda sunt: Δείκωνα, καὶ Δείκηλα. male ab epitomatore aut scriba truncata. Cf. VV. DD.

20) Exitum glossae delevit; scriptum erat: Δειμαλέτα.

1) Itidem; prima scriptura fuit Δεῖνως.

2) Nimia doctrina Musuro obfuit; lege ex ms. τῇ λέξει. Cf. VV. DD.

- c. 907. l. 1. Δεινωτοῖς, κ. πε- Δ. κ. πεποικιλμένοις.
ποικιλμένην.
- l. 13. Δειπνοφόροι, π. — Δ. π. — ὀσχοφορίων ε.
ὀσχοφορίων ε.
- Δείρα, δέμοιρα, τρά- Δ. δέμοιρα. τράχηλος. δ.
χημας, δ.
- l. 17. Δειράδες, αὐχένες Δ. αὐχένες τ.
[κα] τ.
- c. 909. l. 17. Δεκαπουνστοὶ Δεκάπουν στοίχεῖον. οἱ
χιονοὶ ἐπὶ δ. ε. δ.³⁾
- l. 21. Δεκάτα, τ. — κ' Δ. τ. — ὀκτώ α.⁴⁾
ἀρμ.
- c. 910. l. 8. Δεκάτη, θύομεν Δεκάτη θύομεν. τῇ δ.⁵⁾
τῇ δ.
- l. 13. Δεκάτου, βόλου οὐδ. Δεκάτου βόλου οὐδ.
- l. 16. Δεκαδώρῳ ἀμάξῃ, Δ. α. η. — δεκάδωρος.
η. — δεκαδώρων.
- l. 21. Δεκάχειλε, π. Δεκάχειλον. π.
Δεκάχειλοι, δεκασχί- Δ. δεκακισχίλιοι.
λιοι.
- c. 914. l. 4. Δεμνιοτήρη π. — Δ. π. — πέτεσθαι δυνά-
πέτεσθαι δυνάμενα. μενοι.
- l. 8. Δενδριέω, τὰ δένδρα. Δενδρέα. τῷ δένδρῳ.
+
- Δενδαλίδας, οἱ μ. — Δ. οἱ μ. — κάχρυσσοι δὲ
κάχρυσσοι δὲ τ. ἐπι- +
σταμέναις κ. τ. ἐπισταμέναις κ.⁶⁾
- l. ult. Δενέμωρ, γ. Δενέμορ. γ.
- c. 915. l. 7. Δενθεις, ο. Δενθεις. ο.

c. 915.

3) Emendaverat: Δεκάπουν σνιαάν. οἱ ε. quod postea dele-
vit. In Ald. mendum typ. Cf. VV. DD.

4) Musurus κ pro η habuit, quod facile in hoc ms. accidit.
Scriptura codicis retinenda est, nam Δεκάτα decem pa-
ria currum continet, quod adeo numerum κ' efficit.

5) In hac glossa nonnulla interciderunt.

6) Cf. VV. DD. qui locum restituerunt. Posterius signum
typotheta omisit.

c. 915. l. 20. Δεξιαί, αἱ γ. — Δ. αἱ γ. — καὶ ἦν μετὰ
καὶ ἦν μετὰ τὰ σ. τ. σ.⁷⁾
Δεξιμήλους, ε. — Θεοῖς Δεξιμήλοις. ε. — θ. ἀπὸ
ἐπὶ τ.

c. 916. l. 12. Δεξιόν, εἶδος Δ. εἶδος[†] μέρους.
μέρους.

— l. 19. Δεόμενος, κ. Δαιόμενος. κ.

c. 917. l. 1. Δέονες, δέησις, Δέονις. δ. δ. ο.⁸⁾
δέον. ο.

— l. 12. Δεπάσσει, π. Δεπάεσσι. π.

— l. 18. Δέρμα, ο. Δέργμα. ο.⁹⁾

c. 918. l. 16. Δέρμητες, οἱ ἐξ Δ. οἱ ἐξ ἐφ[†] ἡμῶν π.
ἐφ[†] ἡμῶν π.

Δερμηστής, ὁ σ. — ἦ Δ. ὁ σ. — ἦ ὀσκύς, ὁ
ὀσκύς, ὁ τ. τ.¹⁰⁾

c. 919. l. 1. Δέρρις, τ. Δέρρις. τ.

— l. 9. Δέρριον, τ. σάκκιον. Δ. τ. σάκκιον.

— l. 12. Δέρτρον, δ. — τὸ π Δ. δ. — τὸ περιτόναιον
τὸ νέον ἀκ. ἀκ.

c. 920. l. 1. Δεσμά, πέδαις. Δ. πέδαι.

c. 920.

7) Ni fallor, legebatur olim: καὶ οὐ μάταια τὰ σ. Cf. VV. DD. a quibus discedo. Litt. ην et ου ob nexuum similitudinem saepissime a scribis confunduntur. Μάτην et μάταια per compendia, quae cum compendio praepos. μετὰ aliquam similitudinem habent, a tachygraphis exarari solent.

8) Hariolari nolo, at, si quid video, in archetypo codice scriptum fuit: Δέον ἐς δέον. cum interpretatione margin. δέησις male hic intermixta. Cf. VV. DD.

9) Correctionem typotheta praetermisit.

10) Tolle signum. Qui in scriptura codd. versatus est, uno oculi ictu mendi originem perspicit; prostabat

olim: ὀσύς. descriptum fuit: ὀσηύς. et deinde: ὀσκύς. Reponendum ergo est: ὀ σής. ut VV. DD. divinarunt.

- c. 920. l. 3. Δέσμεν, ἀμάλῃς. Δέσμην. ἀμάλῃην.
 — l. 12. Δεσπίνας, γ. Θεσ- Δεσποίνας. γ. Θεσσαλοὶ
 σαλοὶ δεσπότην +
 κρεμμένοι. ἔνιοι μ. δ. κρεμμένοι. ἔνιοι μ.
 — βελήντιον δὲ δ. — βελήντιον δὲ δ.
- c. 921. l. 6. Δεταί, λ. — Δ. λ. — δράγματα. π.
 δράγματα, π.
- l. 8. Δευάδα, οἱ σατοὶ π^ε Δ. οἱ σάτυροι παρὰ Ἰλ-
 ἰλλυρίων. λυρίοις.
- l. 10. Δεύατα, γ. Δεύαθα. γ.
- l. 20. Δευοίατο, ἐπιδέοντο. Δ. ἐπιδέοιντο.
 Δευοίαντο, ε. Δευοίατο. ε.
- c. 922. l. 2. Δευόμενος, δ. βρα- Δ. δ. βρεχόμενος. χ.¹¹⁾
 χόμενος, χ.
- l. 10. Δευσ. ποιόν, τ. Δευστοποιόν. τ.¹²⁾
- c. 926. l. 22. Δηλιασταί, οἱ ε. Δ. οἱ ε. — Θεωροί.
 — Θεωριον.
- c. 927. l. 4. Δηλκακός, βωμός. Δήλου κακός βωμός. τὸ
 τὸ π. κύκλῳ τῶν ἐν π. κύκλῳ τὸν ἐν
 Δήλῳ βωμῶν, κ. τ. Δήλῳ βωμῶν, κ. τ.
 — Θησεὺς χαριστή- — Θησεὺς, εὐχα-
 τῆς ἀπάτης Λαβύ- ριστήρια τῆς ἀπὸ
 ρινθός Φυγῆς. τοῦ Λαβυρίνθου
 Φυγῆς.¹³⁾
- l. 15. Δημαρέτιον, γ. — Δ. γ. — εἰς αὐτό τ. κ.
 εἰς αὐτὸν τ. κ.
- c. 928. l. 18. Δημίεσι πύλαις Δημιάσι π. κ.¹⁴⁾
 κ.
- c. 930.

11) In Ald. mendum typ.

12) Litteram delevit.

13) Ex ms. ita legendum est: Δηλιακός βωμός. τὸ π. κύ-
 κλῳ τῶν ἐν Δ. βωμῶν, κ. τ. — Θησεὺς, χαριστήρια τῆς
 ἀπὸ τοῦ Λαβυρίνθου Φ. Inter glossam ejusque inter-
 pretationem, ut quisque facile sentit, hiatus est: ipsa
 quoque glossa longe a ferie aberrat, nec, ut verum fa-
 tear, de ejusdem sinceritate fatis persuasus sum.

14) Corregerat: Δημιάσι. quod postea delevit.

c. 930. l. 6. Δηλογέροντες, οἱ Δημογέροντες. οἱ τ.

τ.

— l. 10. Δημήτερος ἀκτὴ, τ. Δ. α. τ. — ἀπὸ τ. α. ¹⁵⁾

— ἐπὶ τῶν α.

†

— l. 12. Δημοθέσση, ε.

Δημοθέσση. ε.

c. 931. l. 1. Δημόν, λειπός, ἢ ο.

Δ. λῖπος. ἢ ο. ¹⁶⁾

— l. 10. Δῆμον ἐρεχθεῖον, τ.

Δῆμον Ἐρεχθεῖος. τ.

Δημοκλεῖδαι, οἱ ξ. —

Δ. οἱ ξ. — ἡτερηκότας

ἡτερ. κότας Τ.

Τ. ¹⁷⁾

c. 932. l. 1. Δημοννήσιος, χ.

Δ. χ. — Β. νῆστοι, κ. μ.

— Βυζαντίῳ νῆω, κ.

Δ. λ.

μ. Δημόννηστοι λ.

— l. 14. Δῆμος, ὄνομα, καὶ

Δ. ὄνομα κύριον. τ. ω.

τ. ω. — κάλλιστον. ε.

κάλλιστος. ε.

c. 933. l. 2. Δημοτελῆ, ἰ. —

Δ. ἰ. — δίδωσιν ἢ π.

δίδω ἢ π.

c. 934. l. 4. Δὴν δ' ἀνέω, ε.

Δὴν δ' ἀνέω. ε. π. ἀχα-

π. ἀχανῆς, ἡσυχος,

νεῖς, ἡσυχοι, ἀφω-

ἄφωνος.

νοι. ¹⁸⁾

— l. 8. Δήναστο, ε.

Δὴν ἡστο. ε.

— l. 12. Δησυμένη, α.

Δηουμένη. α. ¹⁹⁾

c. 935. l. 3. Δηριγένεια, ἡμέρα.

Δ' ἡριγένεια. ἡ δὲ ἡμ.

— l. 11. Δῆσαι, προσάνοδον,

Δῆσαι πρὸς αἰοδον. Α.

Α.

Δῆσαν, δ.

Δησάντων. δ.

c. 936. l. 14. Δηώσωσι, κ. —

Δ. κ. — κ.

καταπολεμήσωσιν

Δία. τὸν Δία. ἢ ε. ²⁰⁾

διὰ τὸν Δία, ἢ ε.

c. 937.

¹⁵⁾ Reponendum est: ἐπὶ τ. α. Verba: μεταφορικῶς ad finem usque a Graeculo quodam adjecta esse suspicor.

¹⁶⁾ Correctionem typotheta neglexit.

¹⁷⁾ Litteram expunxit.

¹⁸⁾ In Ald. mendum typ.

¹⁹⁾ Nexus litt. συ et ου interdum a librariis confunduntur.

²⁰⁾ Glossas cohaerentes disjunxit. In Ald. error typ.

- c. 937. l. 2. Διαβάλλει, κ. υ. Δ. κ. υ. παραπετᾶ. πα-
^ε ^ε
 πετᾶ πλογίζεται. ραλογίζεται.
 — l. 8. Διαβεβᾶται, οὐδέν α. Διαβεβεῶται οὐδέν. α.
 α.
 c. 940. l. 4. Διαγραμμισμός, Δ. π. — λευκῶν κ. —
 π. — λαβῶν κ. — ἐν χώραις ε. — ἐκά-
^{εν}
 ἐγχώραις ε. — ἐκά-
 λει.
 c. 941. l. 9. Διαδοιδακίζειν, ο. Διαδοιδικίζειν. ο.
 — l. 15. Διάδρα, διάφυγε. Διέδρα. διέφυγε.
 c. 942. l. 17. Διαθήκη, συμω- Δ. συνομωσία. ε.
 σία, ε.
 — l. ult. Διάθονται, διαθρ. Διαθόντα. δ.
 c. 943. l. ult. Διαιτηταί, Α. — Δ. Α. — ἐξήκοντα ε. γ. ¹⁾
 ζ' ἔτη γ.
 c. 944. l. 5. Διαιτομένη, τ. Διαιτωμένη. τ.
 c. 945. l. 9. Διακαχλοιδῶς, Διακεχληδῶς. διαρρέων
 διαρρέων υ. υ.
 — l. 11. Διακίγκλισον, δ. — Δ. δ. — ἡ σεισοπυγίς.
 ἡ σεισοπύλης.
 Διακλιμακίσας, δ. — Δ. δ. — κλίμακες γ.
 καίμακες γ.
 c. 946. l. 1. Διακοιρανέοντα, Δ. β. — ἡ ὡς κοίραγγον
 β. — ἡ ὡς κοίραγ- δ. ²⁾
 γόν δ.
 Διακοσμιθεῖς, δ. Διακοσμηθεῖς. δ. ³⁾
 c. 946:

1) Bene correxit, nam ζ, ut saepius, cum ξ commuta-
 tum est.

2) At unde barbarum illud: κοίραγγόν. cum duplici accen-
 tu? Legebatur olim et κοίρανον et χοραγόν, atque le-
 ctiones in codice quodam ita junctim notatae erant:
 χο γόν
 κοίρανον.

3) Veram lectionem, quae et scriptura codicis firmatur,
 VV. DD. Hesychio restituerunt.

- c. 946. l. 4. Διακόνιν, δ. Διακόνιον. δ. 4)
 — l. 10. Διακόρισται, δ. Διακεκόρισται. δ.
 — l. 17. Διακόνιον, μ. — Δ. μ. — τῆς εἰρεσιώ-
 τῆς ..ρεσιώνης. νης. 5)
 c. 947. l. 5. Διακεχλιθέναι, Δ. Διακεχληθέναι. θ.
 θ.
 — l. 10. Διακρεῖς μόνον εὐ- Διακρεῖς. οὐ μόνον Εὐ-
 .έων τ. — χώραι βοέων τ. — χ. Δια-
 Διακρία, ἡ α. — κρία, ἡ α. — Βα-
 βαλυλῶνος. λυλῶνα. 6)
 Διακρίας, κ. τ. ἀκρω- Δι' ἀκριαν. κ. τ. ἀκρω-
 ρίας. ρείας. 7)
 c. 948. l. 2. Διακρίθῃται, δια- Διακρινθῆτε. διακριθεῖη-
 κριθείηται, διαλυ- τε. διαλυθείητε. 8)
 θείηται.
 — l. 7. Διακρίνουσιν, δ. με- Δ. δ. μεσητεύουσι. 9)
 σιτεύουσι.
 c. 949. l. 9. Διακυρ. ττεθαι, Διακυρίττεθαι. α. 10)
 α.
 — l. 12. Διακωδωνιδέντες, δ. Δ. δ. — διαπαιζομένων.
 — διαπεζομένων.
 — l. 15. Διακωνίσαι, δ. — Διακονίσαι. δ. — κονῆ-
 κωνήσαι, ο. σαι, ο. 11)

O 2

c. 950.

‡

- 4) Notaverat: Διακόνιν. at signum delevit, quod typo-
 theta non advertit.
 5) Duas litteras delevit.
 6) In εὐ. έων prima scriptura sub emendatione superscripta
 evanuit. Male in Ald. Βαβυλῶνα.
 7) Vera est VV. DD. emendatio, quam codicis scriptura
 confirmat.
 8) In Ald. mendum typ.
 9) Lectionem codicis VV. DD. Hesychio restituerunt.
 10) Litteram expunxit; legebatur sine dubio: Διακυρήτ-
 τεθαι.
 11) VV. DD. correctionem codicis scriptura confirmat.

- c. 950. l. 4. Διαχειρήσας, δε- Δ. δεζάμενος.
 ζάμενος, ἀγαθός, Δῖος. ἀγαθός. ε. ¹²⁾
 ἔνδοξος.
- l. 7. Διαλάμπει, ὀραΐζε- Δ. ὠραΐζεται. ¹³⁾
 ται.
- l. 9. Δι' ἄλλα π. — με- Δ. — μελαίνης θ.
 λαίνης θ.
- l. ult. Διαλέγειν, α. — Δ. α. — πεσσῶν ἢ δ.
 πεσσῶν ἢ δ.
- c. 951. l. 2. Διαληκμάσθαι, δ. Διαλεκμάσθαι. δ. διαμω-
 διακωμάσθαι. κάσθαι.
- l. 15. Διαλέξεις, διαλέ- Δ. διαλήξεις. δ. κ. ¹⁴⁾
 ξεις, δ. κ.
- l. ult. Δι' ἀλλήλων, διαλ- Δι' ἀλλήλων.
 λύος, ὁ α. Διάλλυος. ὁ α. ¹⁵⁾
- c. 952. l. 2. Διαλογισμοί, ἀδο- Δ. ἀδολεσχία.
 λεσχία.
- l. 5. Διαλουφῶν, δ. ὀλού- Δ. δ. ὀλούφειν γὰρ οἱ Α.
 φων, οἱ γὰρ Α.
- c. 953. l. 11. Διαμέστας, α. Διαμέσταν. α.
- c. 954. l. 5. Διαμηρήσαι, τ. Διαμηρίσαι. τ.
- c. 955. l. 9. Διαμφίδιον, μ. — Διαμφίδιον μ. — Α. Π.
 Λίσχ. Προμηθεὶ δεσ- δεσμώτη.
 πότη.
- c. 956. l. 4. Διάναι, σμίξαι, Δ. σμῆξαι. π.
 π.

c. 956.

12) Διαχειρήσας ejusque appendix, ut multa alia, quae extra seriem litterarum sunt, olim in codicis archetypi margine adscripta stabant, et a Musuro satis sagaciter disposita sunt atque suppleta. Correctionem Musuri obscurius notatam typotheta male legebat, unde monstrosa ed. Ald. lectio.

13) Correctionem typotheta non vidit.

14) Ipsa glossa typothetae negligentia in Ald. omissa est. Aut Musuri correctio vera est; aut etiam alterutra vocum, scripta nempe διαλήξεις, correctio marginalis fuit.

15) Glossas cohaerentes divisit. Cf. VV. DD.

- ε. 956. l. 4. Διανκύν̄ διανὰ. † Διανκύν̄ διανὰ π. ο. ¹⁶⁾
 παυσίς, ο.
 c. 957. l. 4. Διανείματε, δ. Διανείμαντε. δ.
 — l. 8. Διάνιον, κονία. Δ. κονία, διανοητικόν.
 Διανοητικόν, διανοηθεῖς, μ. Διανοηθεῖς. μ. ¹⁷⁾
 — l. 14. Διαξιφήσαθαι, ξ. Διαξιφίσαθαι. ξ. — μα-
 — μαχέσαθαι διὰ χέσαθαι.
 πάντων κριτῆς βοη- Διὰ πάντων κριτῆς. B.
 θός φ. φ. ¹⁸⁾
 c. 958. l. 2. Διαπεριτριβαί, Δ. ἐνδελεχισμοί. ε. ¹⁹⁾
 ἐνδελεχισμοί, ε.
 — l. 12. Διαπεττεύων, μ. Δ. μ. — ἀπὸ τ. π.
 — ἐπὶ τ. π.
 — l. 16. Διαπερδικήσαι, δ. Διαπερδικίσαι. δ.
 c. 959. l. 1. Διαπνεύστας, Δ. περιλογιστικές.
 πλελογιστικῶς.
 c. 960. l. 3. Διαπεφωνήκαμεν, Δ. ἀπωλόμεθα.
 ἀπολλώμεθα.
 c. 961. l. 6. Διαπονηθεῖς, λ. Δ. λ. ²⁰⁾
 — l. 13. Διαπορπακίσαι, δ. Δ. δ. — τὸ διενεῖραι τὴν
 — τὸ δυσείρηται χ. χ.
 O 3 c. 962.

16) Fini glossae compendium adnexum est, cujus significatum nec Musurus novit, nec ego cognosco. Quod in Ald. legitur Διανκύνων, typothetae tribuendum est.

17) Univit et disjunxit.

18) Unita separavit. Ulcerosa sunt haec, et medicam manum desiderant.

19) Quamvis Διαπεριτριβαί in ms. clavis litteris legatur, nil tamen obstat, quominus cum VV. DD. Διαπαρτριβαί legas; vox enim e margine, ubi ita forte notata fue-

rit: Διαπτριβαί. huc irrepsit. Glossis Hesychii sacris in genere non multum fidendum est: turbatus enim earundem ordo indicat, eas, magna saltem ex parte, potius a monachis glossario Hesychii in margine adjunctas esse, quam ab ipsa Lexicographi manu profectas.

20) In Ald. mendum typ.

- c. 962. l. 1. Διαπρήσουσα, δ. Διαπρήσουσα. δ.
 — l. 6. Διαπρήσσοντες, δ. Δ. δ. καὶ διαπερῶντες.
 καὶ διαπερόντες.
 Διαπροάλου, δ. Διὰ πρό. δι' ὅλου. δ.
 Διαπροδάμναξ, δ. Διὰ πρό. διαμπαῖξ, δ.
 Διαπροδὲ, δ. διόλου. Διὰ πρό δέ. δ. δι' ὅλου.
 Διαπροδεήσατο, καὶ τῆς Διὰ πρό δὲ εἶσατο καὶ
 δ. τῆς. δ.
 c. 963. l. 13. Διαρικνουῖθα, ε. Δ. ε. — ὅτε δ.
 — ὅταν δ.
 Διάρρινον, τὸ συνάπυ. Δ. τὸ σίνηπι.
 — l. 17. Διαρκεῖς, α. μὴ δυ- Δ. α. μὴ δυνάμενοι. 1)
 νάμενον.
 c. 964. l. 2. Διάρματος, τ. ἐν Δ. τ. ἐν Πάρνηθι τ.
 Πάρνηθι τ.
 — l. 12. Διαρρεῖν, διασχίθαι. Δ. διεσχίθαι.
 Διαρρέοντες, χναῦνοι, κ. Δ. χαῦνοι, κ.
 c. 965. l. 8. Διάρχοι, οἱ Ἑλλη- Δ. οἱ Ἑλλανοδίκαί.
 νοδίκαί.
 c. 966. l. 4. Διασάτης, δια- Δ. διαπαίξεν. Λ.
 πέξεν. Λ.
 — l. 8. Διασαρωνίσαι, τ. Διασαρκωνίσαι, τ.
 — l. ult. Διασία, ε. Διάσια. ε.
 c. 967. l. 21. Διασμύχων, δια- Δ. διαζέων.
 ζαίων.
 c. 968. l. 6. Διασπιδέος πε- Δι' ἀσπιδέος π. η. —
 δίοιο, η. — λέγειν †
 κτείνοντες. λέγειν κτείνοντες.
 †
 Διατενήντε, ἀκαλα λέ- Διατενήντε, α. λ. 2)
 γοντες.

c. 968.

1) Quod in seq. glossa adjicitur Διαρκές correctio margin. est v. Διαρκεῖς, facta ex interpretatione ἀρκεῖσαι δυνάμενον, negatio enim, monente etiam Kustero, abjicienda est. Cf. VV. DD.

2) Versum Homeri luxatum VV. DD. optime restituerunt,

- c. 968. l. 6. Διασταδὸν, κεχω- Δ. κεχωρισμένως, πόρρω,
ρισμένον. μακράν. ³⁾
— l. 12. Διαστέλλεται, δ. α- Δ. δ. ἀφορίζεται.
φορίζεται, [δια-
στελλόμενον.
Διαστελλόμενον, δια-
στέλλουσα ὁμοίως.
Διάστημα, πόρρω μα-
κράν.]
Διαστήσαι, δίχα καὶ Δ. δίχα χωριθῆσαι, καὶ
χωριθῆσαι, χ. ⁴⁾
— l. 16. Διαστίχεν, δ. Διαστείχειν. δ.
Διαστίχοντα, δ. Διαστείχοντα. δ.
— l. 18. Διαστήκοντι, δ. Διαστήκοντι. δ.
Διαστιχῶν, δ. Διαστείχων. δ.
Διαστιχοῦσα, δ. Διαστείχουσα. δ.
Διαστιχοῦσι, δ. Διαστείχουσι. δ.
c. 969. l. 3. Διαστρεπτοῖο, Διαστρεπτοῖο. ἀλυσιδω-
ἀλυσιδότου. ε. τοῦ. ε.
— l. 6. Διαστύρακοι, οἱ τ. Δ. οἱ τ. — ἄλω μ. —
— ἄλωσιν μ. — ἔνω- ἔνωχρον.
χρον.
Διασυκάσαι, δ. Διασυκάσαι. δ.
c. 970. l. 3. Διατείνειν, δ. λ. Δ. δ. λ. λογίζεσθαι.
λογεῖσθαι.

O 4

c. 970.

runt, ex primae tamen scripturae vestigiis, quae hic habemus, potius ita legerem:

Κτείνοντές τ' αὐτοὺς, διὰ τ' ἔντεα καλὰ λ.

At aliquis regeret: Scriptura codicis archetypi evanida fuit, et quidem hoc modo: Κτείνοντες.....ατε.ντε-ακαλαλ. Hinc imperitus scriba, post κτείνοντες novum articulum inchoandum esse existimans, ne litterarum ordo rumperetur, stolidè ita refinxit: Διατενήντε, α. λ. Nec me opponam.

3) Verba: πόρρω, μ. e sequentibus huc retraxit.

4) Reponendum est: δίχα καὶ χωρὶς στησαι. χ. Cf. VV. DD.

c. 970. l. 3. Διατείνεσθαι, δ. φ. Δ. δ. φ. διατείνεται. α.⁵⁾
 Διατείνεται, α.

— l. 7. Διατεκμαίρει, δια- Δ. διαστοχάζεται. σ.
 στοχάζει, σ.

— l. 9. Διατέκμησμαι, στ. Διατεκμαίρομαι. στ.

— l. 14. Διατεύοντο, ε. Δατεύοντο. ε.⁶⁾

Διατινθάλεος, δια πυ- Δ. [†]τινθάλεος. δ.⁷⁾
 ρός.

Διατιδόκησις, υ. Διά τι δόκησις. υ.

— l. 22. Διατμίζας, λ. — Διατμήζας. λ. — δ.
 διακόψας.

[Διατινθάλεος, διά πυ-
 ρος.]

Διάτοιχοι, οί α.

Δ. οί α.⁸⁾

c. 971. l. 2. Διατόνι., κρί- Διατόνια. κρίκους.⁹⁾
 κρους.

Διάτονον, ἐξάκουστον. Δ. ὀξύτονον.

Διάτορον, ὀξύτονον, καὶ Δ. ἐξάκουστον. κ. σ.
 σ.

Διατράμις, δ. — φω- Δ. δ. — φωνάσκων.
 νακῶν.

— l. 16. Διατροχάδες, ε. — Δ. ε. — Π.

Πραξιφάνης [ὄνομα
 κυρίου.]

c. 972. l. 1. Διατρυφέν, κ. ἀν- Δ. κ. ἀνατριφθέν.
 τριφθέν.

Διαττᾶν, διασίθεν. Δ. διασήθεν.

c. 972.

5) Sejuncta univit. Cf. VV, DD. qui distinctionem ms. servarunt.

6) Correctionem typotheta praetermisit.

7) Cf. VV, DD. qui scripturam codicis veram esse docent. In seqq. magna est vocum perturbatio, et multa e margine intermixta.

8) Quae hic delevit, superiorem glossam corrigunt, ubi δια πυρὸς divisim scribebatur.

9) Exitum glossae delevit.

- c. 972. l. 14. Διατύψαι, δια- Δ. διὰ στενοῦ δ.
θενοῦ δ.
- l. 18. Διαυλία, ὅταν δύο Δ. ὅταν δ. ἄδωσι.
ἄδωσι. [γράφεται
αἰδωσι.]
- Διαύλιον, ο. — μέλσε- Δ. ο. — μέλεσι μ.
σι μ.
- c. 974. l. ult. Διάψαλμα, μ. Δ. μ. — ἐναλλαγή.
— ἐναλλαγῆς.
- c. 975. l. 5. Διάφρυκτος, κ. Δ. κ. — οἱ δ. τ.
— οὐ δικάζοντες τ.
- c. 976. l. 12. Διάχυσις, ε. — Δ. ε. — χαρά, σύγχυ-
χαρὰ σύγχησις, σις.
Διαχύτλαξε, δ. Διαχύτλαξε. δ.
- l. ult. Διαψαθάλλειν, δ. Δ. δ. πρὸς ἔρευναν.
προσερεῦνα.
- c. 977. l. 6. Διαψήφοσις, ἡ ἐξ. Διαψήφοσις. ἡ ἐξ.
— l. 9. Διαβάλανα, κάρυ- Δ. κάρυα Π.
να Π.
- l. 13. Διβόλους χ. οἱ μὲν Δ. χ. οἱ μὲν δίμιτους, οἱ
δίμητους, οἱ δὲ δ. δὲ δ.
- l. ult. Δίγονος, μ. — κε- Δίγονος μ. — κεχρωμέ-
χρημένος. νος.
- c. 978. l. 1. Δίδραχμον, τ. Δίδραχμον. τ.
— l. 9. Διδεῖε, ε. Διδεῖεν. ε.
- l. 13. Διδόντων, δ. Διδέντων. δ.
Διδίσσεται, φοβῆ. Δ. φοβεῖ.
Διδήμονες, δημοί, α. Δ. δειλοί α.
- c. 979. l. 5. Δίδυξ, τὸ τριβή- Δοίδυξ. τὸ τριβήδιον τ.
διν τ.
- l. 11. Διεβοήθη, ἐνεφανή- Δ. ἐνεφανίσθη.
θη.
- l. 15. Διέγνωκα, κέκρικα. Δ. κ. διέγνων.
Διέγνων, διεγκρινισάμε- Διεγκρινισάμενοι. δ.¹⁰⁾
νοι, δ.

- c. 979. l. 18. Διέδην, διὰ τέ- Δ. δ. τ.
λους, διεδοίκισε, δ. Διεδοίκισε. δ.¹¹⁾
— l. ult. Δέδορκα, π. — δι- Δεδόρκα. π. — διαβλέ-
βλέψαι. ψαι.
c. 980. l. 10. Διιέντα, δ. Διιέντα. δ.
— l. 12. Διικνείδω, φθα- Διικνείδω, φθανέτω. κ.
νάτω κ.
Διικνούμενος, δ. Διικνούμενος. δ.
— l. 19. Διειπείτεος, χ. Διειπετέος. χ.
Δίειπε, δ. Διείπε. δ.
c. 981. l. 2. Διείραμε, διερωτᾶν. Διείραμ. διερωτᾶς.
— l. 9. Διειλοκομπάσας, Δ. σκιά κ. κ. ἐξαπατή-
σχιά κ. κ. ἐξηπατή- σας.
σας.
— l. 15. Διεκάνεζε, δ. Διεκάνεσε. δ.
— l. 24. Δισκνημάσατο, δ. Διεκνημάσατο. δ.
Διεκομισάτην, δ. διεκό- Διεκομισάτην. δ. διεκό-
μισαν. μισαν.
c. 982. l. 5. Διέκριναι, δ. Διεκρινάτην. δ.
— l. 15. Διελέτην, διήλαν, δ. Δ. διείλον. δ.
— l. 17. Διελείησαν, τ. Διελείησας. τ.¹²⁾
Διέλιτην, δ. Διελίτην. δ.
— l. 25. Διελκυστί, δαπαι- Διελκυστίνδα. παιδιά τις
δία τις ο. ο.
c. 983. l. 2. Διελάφυξας, δ. Δ. δ. — δ.
— διακένωσις.
[Διελόησας, τὴν δειλὴν διαίταν.]
Διελομένου, ε. Δ. ε.
Δίελος, δ. Δείελος. δ.
— l. 6. Διαμοιρήσαντος, δ. Διεμοιρήσαντο. δ.
— l. 17. Διενενηχώς, υ. Διενηνοχώς. υ.
— l. 20. Διεννήσατο, ε. Διεννήξατο. ε.

c. 984.

11) Glossas cohaerentes sejunxit.

12) In Ald. mendum typ. Cf. VV. DD.

- c. 984. l. 2. Διεξειμένα, δ. Διεξιμένα. δ.
 — l. 5. Διεξιφήσω, δ. Διεξιφίσω. δ.
 +
 — l. 9. Διέπλυνεν, διη..χα- Δ. διησυγχασε. διεξρά-
 σε, διεραπίθη. πίθη. ¹³⁾
 — l. 18. Διεπλεκτίζετο, δ. Διεπληκτίζετο. δ. ε.
 ἐφιλονίκει.
 [Διέποντα, πληροῖ.]
 Διεπόρθμευε, δ. Δ. δ. ¹⁴⁾
 — l. 21. Διέπρησον, δ. Διέπρησσον. δ.
 c. 985. l. 1. Διέπρησε, δ. Διέπρησε. δ.
 — l. 3. Διέργασαι, φ. Διέργασαι. φ.
 — l. 16. Διέρχεο, ὄρα. Δέρχεο. ο. ¹⁵⁾
 c. 986. l. 8. Διεξρώποδι, υ. Διεξῶ ποδί. υ.
 c. 987. l. 1. Διεσκεδάυνυ, δ. Διεσκεδάυνυ. δ.
 — l. 13. Διεπλεκώνη, δ. Διεσπεκλωμένη. δ. ¹⁶⁾
 — l. 14. Διεσποδημένη, δ. Διεσποδημένη. δ.
 Διεσπουδήσατο, δ. διε- Διεσποδήσατο. δ. διετί-
 τείναζε. ναζε.
 — l. 25. Διεστοιχίζετο, δ. — Δ. δ. — τὰ π. κ.
 καὶ ποιμνία, κ.
 c. 988. l. 8. Διεσχηνισμένοι, δ. Διεσχοινισμένοι. δ.
 +
 — l. 10. Διετάη, δ. Διετάκη. δ.
 — l. 12. Δισταρίστρια, γ. — Δ. γ. — ὡς οἱ ἄνδρες, ε.
 ὡς οἱ ὄναρες, ο.
 — l. 24. Διευθύνεται, κυβερ- Δ. κυβερναῖται ε.
 νῆται ε.
 c. 989. l. 7. Διέφθειρε, δ. Εὕρ. Δ. δ. Εὕρ. Αὕγη.
 αὕγει.

c. 989.

13) In secunda voce duas aut tres litteras delevit.

14) Notaverat: Διέποντα.

15) In Ald. Δέρκεο a typothesia.

16) Egregie emendavit, nam minus obvium Διεσπεκλω-
 μένη, aut etiam Διεσπλεκονυμένη, in frequens illud Διε-
 πλεκωμένη facile mutabatur. Vitiosus glossae exitus ex
 compendio provenit. Cf. VV. DD.

- c. 989. l. 9. Διεφόρησαν, διε- Δ. διεσκόρπισαν.
σκορπίσθησαν.
— l. 16. Διέχει, παραγίνει, Δ. παρακλίνει. δ.
δ.
— l. 21. Διεψήσατο, δ. διε- Δ. δ. διεψώμισε.
ψώμισε.
c. 990. l. 3. Διηγκυλίσται, τὸ Διηγκυλίθαι. τὸ ε.
ε.
— l. 13. Διηκνέται, δ. Διῖκνέται. δ.
Διηκνούμενος, δ. Διῖκνούμενος. δ.
— l. 25. Διήλυσαι, δίοχος, χ. Δ. δίοδος. χ.
c. 991. l. 3. Διηνεκέσειν, ε. Διενεκέειν. ε.
— l. 11. Διήρεσα χ. — ὡς Δ. χ. — ὡς κώπαις ἐχρ.
κ' ἐπεχρησάμην, δ. δ.
— l. 16. Διηρθρωμένον, ἀν- Δ. ἀνατεταγμένον.
τεταγμένον.
— l. 18. Διήρηκε, α. Διήρηκε. α.
c. 992. l. 1. Διῆσαν, διέρεισαν. Δ. διήρησαν.
Δίηται, δ. ἡ πορεύεται. Δ. δ. ἡ πορεύηται.
Διητανὲς, λιτόν, δ. Δ. λιτόν. δ.
c. 993. l. 2. Διῖπετος, ἐπὶ μὲν Διῖπετέος, ε. μ. τ.
τ.
— l. 5. Διῖπολεια, ε. — πο- Δ. ε. — πολιεῖ Διῖ θύειν
λύειδι ἰθύνειν Α. Α. ¹⁶⁾
— l. 12. Διῖσкасiω, π. Διῖ συκασίω. π.
— l. 21. Δικαιότατος ἐκ Δικαιότατος κενταύρων.
ταύρων, α. α.
— l. ult. Δικάσπολος, δ. Δικασπόλος. δ.
c. 994. l. 4. Δικαιοσύνη, ἡ Δ. ἡ χοίνιξ. μ.
σχοίνιξ, μ.
— l. 5. Δικαιοτάτην, δικαιο- Δ. δικαιοσύνην.
σύνη.

c. 994.

16) Acute viderunt VV. DD. scripturam glossae ex inter-
lin. correctione natam esse, olim enim ita exaratum
fuit: Διῖπόλια, aut vice versa.

- c. 994. l. 8. Δίκαια, π. ἰκά- Δ. π. ἰμάτια.
τια.
— l. 10. Δικανόωνται, ε. Δικανόωνται. ε.
— l. 13. Δικάσιμοι, μ. Δικάσιμοι. μ.
— l. 19. Δικαστήρια, Λ. — Δ. Α. — τῶν πεντακῶ-
τῶν Φ' — Παλλα- σίων. — Παλλαδίων
δίων [Β'] δὲ τ. — εἰ δὲ τ. — εἴτ' ἐπὶ Δ.
δ' ἐπὶ Δ. ἐννόμως καὶ — ἐννόμως, καὶ τὸ
τῶ ἐν Π. ἐν Π.
c. 995. l. 2. Δικαστικόν, Α. — Δ. Α. — ἐδίδετο.
ἐδίδετο.
[Δικάτωρ, ὁ διπλασίαν
τὴν ἀρχὴν ἔχων.]
Δίκειν, β. — δίσκον. Δ. β. — δίσκον, καὶ δι-
κελλον.
Δίκελλον, δικράδεστος, Δικράδεστος. ζ. ¹⁷⁾
ζ.
— l. 13. Δίκηλον, φ. — δι- Δ. φ. — δικηλίτας. ¹⁸⁾
κηλίκτας.
— l. 15. Δίκη, καθάπερ, ω. Δίκην. κ. ω.
— l. ult. Δικήλεγον, α. Δίκηλον. α.
c. 996. l. 11. Δίκρα. ο. — Δ. ο. — Α. Τ.
Δίσχ. τροφοῖς.
— l. ult. Δικταμνοειδὲς, γ. — Δ. γ. — δίκταμος.
δικτάμενος.
c. 997. l. 7. Δικτυστόν, υ. Δικτυστόν. υ.
— l. 11. Δίλην ὀψείαν, α. Δείλην ὀψίαν. α.
Διλητήριον, β. Δηλητήριον. β.
Διλίτης, κ. Δειελίτης. κ.
Διλιχοδείρων, μ. Δολιχοδείρων. μ.
Δίλογχον, τὴν Βένδην — Κ. Δ. τ. Β. — Κ. ἐν Θράτ-
ἐν Θράπταις ε. — ταις ε. — λ. —
λόγχαν δύο

17) Emendaverat: Δικτάτωρ. Disjuncta univit, Δικρά-
δεστος vero e margine esse videtur.

18) Ultima vox duplicem accentum habet. Cf. VV. DD.
quorum conjecturam codicis scriptura confirmat.

- λόγχαν — δευολόγ-
χας φ. γυνηγετική
ο. — βένδιν κ.
- ε. 997. l. 11. Διμάχα, οί λ. α. οίτινες οί μὲν π. ὅτε δὲ ε. Δ. οί λ. α. οίτινες ὅτε μὲν π. ὅτε δὲ ε.
- ε. 998. l. 2. Διμυριστής, δι-
μυραῖος. Διμοιριστής. διμοιραῖος.
- l. 5. Δινηντός, τὸ σ. — ἔχον. Δινήεντος. τοῦ σ. — ἔχοντος.
- l. 10. Δινδύμην, μ. Δινδύμη. μ.
- l. 19. Δι' οἶκτον, δι' ἔλεον οἰκτιρμῶν. Δ. δ. ε. ο.
- ε. 999. l. 3. Διακωχή, δ. Διακωχή. δ. ¹⁹⁾
- l. 5. Διοληός, ὁ α. — κεγ- Διολκός. ὁ α. — Κεγ-
χρεῶνος τ. χρεῶν τ.
- l. 10. Διολύγιον, ε. Διωλύγιον. ε.
- Διομανές, υ. — μενίαν. Διομανεῖς. υ. — μανίαν. ²⁰⁾
- ε. 1000. l. 1. Διομήδεος α. — Δ. α. — Ἰλιάδα φ.
ἡλιάδα φ.
- l. 5. Διον, ε. — γενόμε- Διον. ε. — γενομένων, α.
νον, α.
- l. 10. Διονύσια, ε. Α. Διο- Δ. ε. Α. ἢ Δ. ἢ γ. — τὰ
νύσω ἢ γ. — τὰ δὲ
λήνδια μηνὸς ληναιῶ-
νος, τ. — ἐλαφι-
βολίωνος. νος. ¹⁾

ε. 1000.

19) Male correxit. Cf. VV. DD.

20) In Ald. mendum typ.

1) Stomachum movet; nec comprehendo, quomodo Mufurus, qui maximam doctrinae partem ex ipsis mss. sibi adquisiverat, et alioquin sagacissimus est, absurde adeo textum corrumpere potuerit. Cf. VV. DD. qui τὰ δὲ Ληναῖα μηνὸς Λ. legunt, quam lectionem ipsa codicis scriptura (si modo unciales ΛΗΝΑΙΑ fingamus) luculenter declarat.

- c. 1000. l. 10. Διονυσιαίδες, Δ. ε. — αἶγ.
ε. — ἀγωνιζόμενα. Διονύσου γ.²⁾
Διονύσου γ.
- c. 1001. l. 1. Διονυσοκρουρο- Διονυσοκρουροπυρώνην. Κ.
πυρώνων, Κ. ἐν σερι- ἐν Σ. Αἰσχρὸν Ἀν-
φίοις, αἰσχυρῶν ἀν- δροκλέα Διονυσοκου-
δροκλέων Διονυσο- ροπυρώνην. εἰσὶν, οἱ
κουρώνων. ἐπεὶ οἱ Φ. — πεντεκαμω-
Φ. — πεντεκομωδεί- δεῖσθαι Α. — Πυρώ-
θα α. — πυρῶν α. νην α. — Διονυσο-
— Διονυσοκρουροπυ- κρουροπυρώνην, τ. —
ρώνων, τ. — πάπ- πάππου, ὡς δ.
πον, ὡς δ.
- l. 17. Διοπετέες, ε. — ἐρ- Δ. ε. — ἐρχόμενον.
- c. 1002. l. 16. Διορήσαι, ὃ καὶ Διορίσαι. ὃ κ. ἐξορίσαι λ.
ἐξορήσαι λ.
- c. 1003. l. 2. Διορίζετο, δ. Διορίζετο. δ.
- l. 13. Διὸς, ἄνθος τ. — Διὸς ἄνθος. τ. — ἀλλὰ
ἀλλὰ Διὸς ἄνθος Φ. Φυτὸν ἀκανθῶδες Φ.
Διὸς ἄγγελοι οἱ δὲ κ. Διὸς ἄγγελοι ἡδὲ κ. —
— καὶ ἴδιον κ. κ. ἰ. κ.
- l. ult. Διὸς β. Ἑρμ. Φορ- Δ. β. Ἑρμ. Φ. τὰς Δ. —
μόροις, τὰς διὸς — λ. Ἡρ.
- c. 1004. l. 8. Διὸς θ. — πε- Δ. θ. — πεσσοί. τ. —
σοί, τ. — διαψηφί- δ. ο.
- c. 1005. l. 7. Διόσκουροι, οἱ Δ. οἱ Ἑλένης α. — ναυ-
Ἑλληνες α. — ναυ- τιλλομένοις Φ.³⁾
τιλλομένοις Φ.
Διοσκόλιον, ο. — τῷ Δ. ο. — τὸ ἐκ τ. Δ. τ.
ἐκ τ. Δ. τ. ἱερεῖω. ἱερεῖον.

c. 1006.

2) Unita sejunxit.

3) Quamvis nomina Ζῆθος καὶ Ἀμφίων in ms. perspicue legantur, nullus tamen dubito, quin ab otioso quodam addita sint, et postea textui innexa. Cf. VV. DD.

- c. 1006. l. 2. Διοτήρ, κ. Διοπτήρ. κ.
 — l. 9. Διοψῆν, κατασκο- Δίοψιν. κατασκοπήν, ἡ
 πῆν, ἡ δὲ ὅλην ο. γ. δι' ὅλου ο. γ. καὶ
 καὶ διαυγίαν. διαύγειαν.
 Διπάνας, τ. δ. γεγεν- Δ. τ. δ. γεγεννημένους.
 νημένους.
 — l. 14. Δίπλακα δ. δ. λῆ- Δ. δ. δ. λίπος.
 πος.
 c. 1007. l. 8. Διπλεῖ, ο. Διπλῆ. ο.
 Διπλοῦς ἄνδρας, τ. — Δ. α. τ. — παλιμβόλα.
 — πάλιν βόλα.
 — l. 12. Δίπνοια τρώματα, Δ. τ. εἰς κ. τ. ⁴⁾
 εἰς κ. τρώματα.
 c. 1008. l. 2. Δίπολοι, αἰσχύ- Δ. Αἰσχ. διπλᾷ προπομ-
 λος διπλᾷ πρόπομ- ποῖς. ⁵⁾
 ποῖς.
 — l. 8. Δίπτυχα, δ. — ὥστε Δ. δ. — ὥστε τῷ μ. —
 τὸ μ. — τὸ δ' ε. τῷ δ' ε.
 — l. 11. Δίπυροι, α. — ὁ- Δ. α. — ὀπτώμενοι.
 πτόμενοι.
 — l. 13. Διράδα, αἱ τ. Δειράδες. αἱ τ.
 — l. 15. Διρκῆς, π. Δίρκης. π.
 c. 1009. l. 3. Δισίθεος, δισι- Δεισίθεος. δεισιδ.
 δαίμων.
 — l. 10. Δίσκουρα, ο. — λά- Δ. ο. — λ. δ.
 βοι δ.
 Δισκούρια, ο. — βάλλει Δ. ο. — βάλλοι δ.
 δ.
 — l. 15. Διστάδιον, τ. Διστάσιον. τ.
 — l. 19. Δίστημος, ο. Δίστομος. ο.

c. 1010.

4) In Ald. τραύματα a typo.

5) Sic lemma cum duplici accentu, cui postea, ut equi-
 dem opinor, nomen auctoris in margine adjunctum fue-
 rit, unde vocum translatio; nisi forte διπλᾷ ad ipsum
 lemma pertineat, quod aliis disquirendum relinquo. Cf.
 VV. DD.

- c. 1010. l. 21. Διφρίας, ἀρ- Δ. ἀρματηλασίας.
ματελασίας.
- c. 1011. l. 3. Διφροφορουμέ- Διφροφορουμένους. τοὺς
νους, τοὺς φορείους φ. Φορείους φ.
Διφρῶ, δ. δ. φύσας ε. Δ. δ. δ. φύσεις ε.
— l. 11. Δίκαλον ζ. Δίχαλον ζ.
— l. ult. Δίχολοι, δ. — δι- Δ. δ. — δίχολοι γνῶναι,
χολογνῶναι, π. — π. — Βακχυλίδης.
Βακχύλιδος, ο. Ο.
- c. 1012. l. ult. Διψάς, ε. — Δ. ε. — ἐν θυτικῇ ε.
εὐθυτικῇ ε.
- c. 1013. l. 5. Δίψιον Α. — Δ. Α. — βεβλαμμένον. ι.
βεβλαμμένον, ι.
- l. 13. Διώδει, ἐφλέγμαινεν. Διώδει. ἐφλέγμαινεν.
— l. 15. Διωθεῖτο, α. ἀπε- Δ. α. ἀπερρίπτετο.
ρίπτετο, ἀπέρριπτε. ἀπέρριπτε.
Διώκανθεῖν, δ. Διωκάθειν. δ.
Δίωκε, ζ. ἐπιτήλευε. Δ. ζ. ἐπιτήδευε.
c. 1014. l. 3. Διώμνυται, ο. Διώμνυται. ο.
— l. 7. Διώνται, διώξουσιν. Διώνται. διώξουσιν.
— l. 9. Διωριεῖ, νίκος π. Δ. νείκος π.
— l. 16. Διωστῆρσιν, ἀνά- Δ. ἀναφορεῦσι.
φοροῖς.
- l. 20. Διωχῶς, δίφρος Δίοχος. δ. δ. ⁶⁾
[οὐ] δ.
- l. 22. Δηθεντι, δ. Δ. δ.
[Δμηκῶτες, πεπληρω-
μένοι, ἢ δεινῶς δια-
κείμενοι.]
- Δμησις, δαμάσις. ⁷⁾ Δ. δ. ⁷⁾

c. 1015:

6) Male in Ald. Δίωχος.

7) In Ald. δαμάσης a typ. Ultima glossa duas lectiones re-
praesentat: Δμησις. δαμάσις. et Δημένης. δαμάσης. Cf:
VV. DD.

- c. 1015. l. 2. Δημήτρα, δαμά. — Δ. δαμάστρα.⁸⁾
στρα.
— l. 7. Δμίαι, Ω. Δμεῖαι. Ω.
— l. 9. Δμωκίσι, δ. Δμωῖσι. δ.⁹⁾
— l. 22. Δνόσ, κακοπλασ- Δνόστων. κακοπαθῶν.
σῶν.
c. 1016. l. 14. Δοιαὶ γάρ τε Δ. γ. τε π. ἀμενηνῶν ε.
π. ἀμείνων ε.
— l. 18. Δσειδές, δ. Διαειδές. δ.
— l. 22. Δοῖοιδυσσεῖν. Δοιοῖς. δυσίν.
Δοίδυξ, ἀλατρίβανος. Δ. ἀλετρίβανος.
c. 1017. l. 1. Δοιδέατο, ε. Δοιάσατο. ε.
— l. 3. Δοίεις, δ. Δοίης. δ.
Δοίμασιν, α. Δοιήμασιν. α.
— l. 10. Δοκάν, Θήκην. Δοκάνην. Θ.
— l. 12. Δοκάναι, αἱ σταλι- Δ. αἱ στάλικες, αἷς ἰ.
καί, αἷς ἰ. τὰ δεινὰ, τὰ λῖνα, ἥ κ.
ἥ κ.
— l. 17. Δοκήσει, υ. — δο- Δ. υ. — δοκιμάση. σ.
κιμάσει, σ.
— l. 19. Δόκησις, τ. — ὀμα- Δ. τ. — νομιζόμενον, ο.
ζόμενον, ο.
c. 1018. l. 4. Δοκίδων, δ. ὑπο- Δ. δ.
λαμβάνων. Δοκῶν. ὑπολ.¹⁰⁾
— l. 5. Δοκηκῶ, α. — Ἑρ- Δ. α. — Ἑρμ. ἐν Ἀρτοῖ
μιππος ἐν ἀρτοπώ- πώλισι.
λησι.
— l. 13. Δοκόν, τὴν ἀγχώ- Δ. τὴν ἀγχόνην.
νην. δοκός, σ. Δοκός. σ.
c. 1019. l. 1. Δολέων, ὁδοθήην. Δ. ὁδοθήην.
Δολίκαυλος, μ. Δολίχαυλος. μ.
— l. 6. Δολιομήτα, δ. Δολομήτα. δ.

c. 1019

8) Litteram delevit; legebatur: δαμάαστρα.

9) Lexicographus scripsit: Δμωῆσι. Mendum ms. oritur ex Δμωῆσι.

10) Conjuncta separavit, et glossam Δοκῶν effinxit.

- c. 1024. l. 8. Δορυαλλός, τ. — Δ. τ. — ἢ ἐφ' ὕ. τ. —
 ἐφ' ὕβρει τ. — Δο- Δ. — Δημνίαις.
 ζύλλου, — Λιμνίαις.
 — l. 11. Δόρυ καὶ κηρύκιον, Δ. καὶ κ. παροιμία, ἣν ε.
 παροιμίαν, ἣν ε. πι- πειθανάγκην λ. —
 θαναγῇ λ. — ἐπὶ ἀπὸ τ. δ.
 τοῦ δ.
 — l. 16. Δορυμίστορας, τ. Δορυμήστορας. τ.
 Δορυμόλπης, ἡ π. Δ. ὁ π.
 c. 1025. l. 2. Δορυζένοισι, οὓς Δ. οὓς ἐμπεδοῦντες τ.
 ἐμπεδοῦν τ.
 — l. 7. Δορυσσοόν, α. δόρυ Δ. α. δορυόρμαν. ἡ δ.
 ὀρμαῖν, ἡ δ.
 — l. 10. Δορυφόρον, τ. — Δ. τ. — Α. Δαιδάλα.
 Ἄριστ. δεδάλα.
 c. 1026. l. 8. Δουλίχιον, π. Δ. π. Κεφαλληνίας.
 Κεφαλονίας.
 — l. 12. Δούλων πόλις, εὐ- Δ. π. Εὐπολις ἐν Μαρι-
 πομα μαρικαίου κώ- καὶ κώμην εἶναι λ.
 μιν γὰρ λ. — Λί- — Λιβύη.¹⁵⁾
 βους.
 c. 1027. l. 4. Δοῦρα, δ. ^{πτ}κό Δ. δ. κώπας. κ. ζ.
 καὶ ζ.
 — l. 9. Δουρεμικῆς, δ. Δουριμικῆς. δ.
 — l. 14. Δουρικτήτον, δου- Δουρίκτητον. δορίκτητον.
 ρίκτητον, α. α.

c. 1027.

15) Typotheta γὰρ in εἶναι mutatum non vidit, glossam-
 que in duas divisit. Musurus docte emendavit; suspi-
 cor tamen κώμην variam esse lectionem v. πόλιν, ad
 quam olim in margine forte notatum fuerit: κώμην γρ.
 Qua nota indicatum fuit, glossam in nonnullis codici-
 bus ita scribi: Δούλων π. Ε. ἐν Μαρικᾷ λέγει· Δούλων
 κώμην ε. Particulam γὰρ in Lexicographo ab ejusmodi
 origine saepius deduci posse, jam supra monui. Cf. VV.
 DD.

- c. 1027. l. 17. Δούριος ἵππος, Δ. ἱ. Α. — ἐκκύπτουσι
 Α. — ἐκκύπτουσι δ' δόρατα.
 δοῦρος, βρώην, ἢ σὺν Δουρὸς ἐρωή. ἢ σὺν δόρα-
 δόρατος ο, τι ο. ¹⁶⁾
- c. 1028. l. 2. Δουσάρην, τ. — Δ. τ. — Μ.
 Μαβαταῖοι.
- l. 6. Δοχεών, δ. Δοχεών. δ.
- l. 14. Δοχμοκόρσοι, οἱ Δ. οἱ πλαγιοχαῖται.
 πλαγιοχέται.
- l. 18. Δράγμα, ὅσον πα- Δ. ὅσον περιλαμβάνει τ.
 ραλαμβάνει τ.
- c. 1029. l. 1. Δραγμαῖνα, αἱ Δραγμαῖναις, ταῖς ἐντὸς
 ἐν ταῖς τοῦ ε, τοῦ ε,
- l. 12. Δραιόν, μ. πυλεόν. Δ. μ. π.
 [Δράκαλος, διὰ τὸ συν-
 αυλίζεσθαι. Λάκωνες.]
- Δραθῆν, κ. Δ. κ. ¹⁷⁾
- l. 17. Δρακάνιον, ὀροσκά- Δ. ὄρος Καρίας.
 ριος.
- Δράκαυλος, ἐπειδὴ δ. Δράκαυλος. ἰδίᾳ τὸ συν-
 αυλίζεσθαι, Λάκω-
 νες. ε. δ. ¹⁸⁾
- c. 1030. l. 5. Δράλαινα, λά- Δ. λάμνα. Κ. ¹⁹⁾
 μυρα. Κ.
- l. 14. Δρανῆς, δραστικόν, Δ. δραστικοί. ο.
 ο.
- c. 1031. l. 2. Δράζων, ε. — Δ. ε. δράζοντες ε,
 δράσοντες ε.
- l. 9. Δρασίονες, ε. Δρασεῖοντες. ε.
- l. 16. Δρασμός, Φυγεῖν, Δ. Φυγή.

P 3

c. 1032.

16) Sagaciter separavit, et δόρατα inferuit, at numerus non omittendus erat.

17) Correxerat: ἰδίᾳ τὸ σ. et cum tali correctione supplementum infra sub ν, Δράκαυλος, cui olim in margine adjunctum erat, inferuit.

18) Cf. VV. DD. qui hic διὰ τὸ σ. refingunt.

19) In Ald. error typ.

c. 1032. l. 9. Δράγμα, τ.

Δράγματα, σ.

— l. 15. Δραγμή, τὸ ο.

Δραγμή χρ. — διδραγ-
μων ι.

Δρέχμονες, οἱ ν.

c. 1034. l. 8. Δριός, υ.

Δραχμή, τ. — δι-
δραγμον — λεβητι-
κῶ.

Δριός, σ. — σύνδεδρος
κ.

c. 1035. l. 3. Δρομαλός, λ. —
εὐνεός δ.

— l. 16. Δροπά, δ. Σοφ.
Παλαμήδι.

c. 1036. l. 4. Δρύακες, τ. —
τρόπην τ.

— l. 7. Δριαχάρνευ, ἡ δ. —
ἄστεκτοι.

— l. 16. Δρυμαί, δρυμῶδης
καὶ σύνδεδροι τ.

— l. 19. Δρυμάξεις, κ. —
συνέσει καὶ προσομι-
λήσει.

c. 1037. l. 8. Δρυοβαφῆ, ι. —
ἐπὶ τ.

— l. 10. Δρυοπαγήσταλον,
τ.

— l. 15. Δρυοχοί, τ. σ. πε-
λεκύων αἱ ο. ἐνείρη-
ται.

— l. 19. Δρυπετεῖς, ἐπὶ δ.
Δρύπτεται, ζ. ὅτι τ.
— κατατίλλει ε.

Δράχμα. τ.

Δράχματα. σ.

Δραχμή. τὸ ο.

Δραχμή χρ. — διδραχ-
μων ι.

Δρέγμονες. οἱ ν.

Δρίον. υ.

Δ. τ. — δίδραχμον —
Λευητικῶ.

Δρίον. σ. — σύνδενδρος.

Δ. λ. — εὐναῖος δ.

Δ. δ. Σ. Παλαμήδη.

Δ. τ. — τρόπιν τ.

Δριαχαρνεῦ. ἡ δ. — ἄ-
τεγκτοι.

Δ. δρυμῶδεις καὶ σύνδεν-
δροι τ.

Δ. κ. — συνέση καὶ προσ-
ομιλήσεις.

Δ. ι. — ὑπὸ τ.

Δρυοπαγῆ στόλον. τ.

Δρυόχοι. τ. σ. πελεκέων
αἱ ο. — ἐνείρεται.

Δ. ἀπὸ δ.

Δ. ζ. ὅταν τ. — κατα-
τίλλει ε.

- c. 1038. l. 4. Δρυπολεῖ, τ. — Δ. τ. — περιπολεῖ
 πυρπολεῖ ὀρκεῖ. ὀρη. ²⁰⁾
 — l. 19. Δρύψ, α. — ἡ ἀγα- Δ. α. — ἡ γαστροκνη-
 στροκνημίων. μίων.
 — l. ult. Δρύψαλα, μέταλα Δ. μέταλλα δε.
 δε.
 [Δρύψ, ἀπὸ μυψώνων,] Δρύψειεν. ἐπιζητοῖ.
 δρύψειεν, ἐπιζητῶν.
 c. 1040. l. 11. Δύη, δ. — καὶ Δ. δ. — καὶ δ.
 [ἡ] δυηπαθία.
 δυθεῖ, ε. Δυθι. ε.
 c. 1042. l. 8. Δυσαίαντο, δ. Δυσάντη. δ.
 — l. 10. Δυσαῖ, δ. — ἡ ἐπὶ Δ. δ. — ἡ ἀπὸ τ. δ.
 τ. δ.
 — l. 12. Δυσάης, δ. Δυσάεος. δ.
 c. 1043. l. 10. Δυσαριστοτο- Δυσαριστοτόκεια. ε. —
 κία, ε. — ἀριστίαν δ. ἀριστείαν δ.
 — l. 13. Δύσαυλος, δ. Σοφ. Δ. δ. Σ. Ἀλεξάνδρα.
 α.
 ἀλεξαν.
 — l. 19. Δυσβάστακτον, β. Δ. β.
 [Δυσαχθής, πάνυ αἰη-
 διζόμενος.]
 Δύσπορον, χ. Δ. χ. ¹⁾
 c. 1044. l. 3. Δυσβράκανον, δ. Δ. δ. — δύσπλυτα. λ.
 — δύσπλητα. λ.
 Δυσγάργαλις, δ. Δ. δ. ²⁾
 c. 1045. l. 4. Δυσέμβατος, Δ. ἀτριβής. α.
 ἀκριβής, α.
 — l. 6. Δυσεξάλακτα, δ. Δυσεξάλλακτα. δ.
 Δυσεξήτητα, δ. Δυσεξίτητα. δ.
 P 4 c. 1045.

20) Bene correxit, nam ὀρκει provenit ex ορει.

1) Glossam ob βαρὺ, quod duabus vicibus in fine occurrit, repetitam bene exclusit.

2) Scriptura codicis vera est. In Ald. Δυσγάργαλος errore typothetae, qui compendium vocis male legebat.

- c. 1045. l. 10. Δύσεο δαλῆνον, Δύσεο δ' ἀλκὴν. δῦθι —
 δῦθει — ἀλῆον, τ. ἀλκὴν, τ.
 — l. 19. Δυσηκεῖ, δυσακεῖ, δ. Δυσηκῇ. δυσακῇ. δ.
 Δυσηβόλον, δυσάνητον. Δ. δυσάνιτον.
 c. 1046. l. 3. Δυσήνυτος, δ. Δυσήνυτος. δ.
 — l. 15. Δυοθήρατος, δυσέ- Δ. δυσερεύνητος.
 ρευτος.
 — l. ult. Δύσκημον, ἄφρανα, Δ. ἄφρονα. δ.
 δ.
 c. 1047. l. 3. Δυσκεές, α. Δυσκλεές. α.
 — l. 13. Δυσλώσων, δυσχε- Δυσλόφων. δ.
 ρῶν.
 Δύσμαινα, αἱ ἐν σπάρ- Δ. αἱ ἐν Σπάρτῃ χ. Βάκ-
 ταις χωρίτιδες κάκ- χαί.
 χαί.
 c. 1048. l. 15. Δυσοῖεν, δ. Δυσοίζει. δ.
 c. 1049. l. 20. Δυσπάμφαλος, Δ. δ. ³⁾
 δ.
 Δυσπαρεῖς, ε. κ. παρα- Δύσπαρις. ε. κ. π.
 κληθεῖς.
 c. 1050. l. 1. Δύσπαρι, δ. — Δ. δ. — ἐν Πήρᾳ —
 ἐμπήρα — ἐπὶ τοῦ ἀπὸ τ. π.
 π.
 — l. 9. Δυσπετέμων, ἀπο- Δυσπετευμάτων. ἀποτυ-
 πημάτων. χημάτων. ⁴⁾
 — l. 13. Δύσπηστος, δυσι- Δύσπιστος. δεισιδαίμων.
 δαίμων, δυσεβῆς, ὁ δ. δυσσεβῆς. ὁ δ.
 — l. ult. Δυσσεβῆς, α. Δυσσεβῆς. α.
 +
 c. 1051. l. 9. Δύστερον, δυσ- Δ. δυσζήθαθον. ⁵⁾
 ζήθαθον.
 — l. 16. Δυστόπαστος, δ. Δ. δ. — δυσείκαστος.
 — δύσεικτος.

c. 1052.

3) Correxerat: Δυσπέμφελος.

4) Scribebatur olim: Δυσπετεμάτων. Vitium ex compendio natum est.

5) Additamenta sunt, male descripta et alieno loco posita.

- c. 1052. l. 1. Δυσφορεῖν, β. Δ. β. πικραίνεσθαι,
σιαίνεσθαι.
— l. 5. Δυσ. αλέα, α. Δυσχαλέα. α. ⁶⁾
— l. 16. Δυσχῶται, δ. δια- Δ. δ. διακωλύεται.
κωλύεται.
c. 1053. l. 8. Δωδεκάδαρχοι, Δ. κ. — δύο πενταδά-
ρχ. — δυοπεμπαδά-
ρχαι.
Δωδεκάδες, θ. — ἐκ Δ. θ. — ἐκ τριῶν. ⁷⁾
γῆς.
Δωδεκάκρουνος, Α. κρί- Δ. Α. — κρήνη, ἥν ε.
νην, ἥν ε.
— l. 24. Δωδεκηίδα, θ. — Δ. θ. — μ.
μηνῶν.
— l. ult. Δωδωναῖε, ε. — ἐπὶ Δ. ε. — ἀπὸ Δ. δ.
Δωδάνης, δ.
c. 1054. l. 7. Δώματα, ο. — Δ. ο. — ταμιεῖα, οἰκ.
ταμία, οἰκοδομήμα-
τα, [κέλλια.]
Δωμάτια, τ. — ὑπο- Δ. τ. — ὑποκοριστικῶς.
κοριστικά.
— l. ult. Δωριάζειν, γ. — πε- Δ. γ. — περιπόρπητον
πόρπητον πφαίνου-
σαι τ. ἀμφιέννυνται, πα-
ραφ. τ. ⁸⁾
c. 1055. l. 6. Δῶρον, παλα- Δ. παλαιστή. ε. — ἐκ-
στή, ε. — ἐκκαιδέ-
κα παλαιστῶν. καιδεκάδωρα δὲ ἐκ-
καίδεκα π. ⁹⁾

P 5

c. 1056.

6) Litteram delevit.

7) Ex numero γ' five, ut in mss. notatur, γ' descriptum fuit γῆς.

8) Legerem: περιπορπῶνται παραφ. Nam πεπόρπητον ob compendium finale vitiose descriptum est, et prima syl-

laba ex solito compendio π deducenda est.

9) Ita lacunam ms. supplevit. Olim vero in margine glossarii legebantur, ex v. Ἐκκαιδεκάδωρα. huc retracta.

c. 1056. l. 5. Δῶσι, ο. — σὺν Δ. ο. — σ. τ. ἰῶτα, ο.¹⁰⁾
τῷ δέκα, ο.

Δωστιάrais, κακοδιδού- Δ. κακὰ διδούσαις.
σαις.

— l. 12. Δωτίνησι, δ. Δωτίνησι. δ.¹¹⁾

E.

E.

c. 1057. l. 14. Ἐάγη, κ. καὶ E. κ. κατὰ τ. α.
τ. α.

— l. 20. Ἐακεν, ἀλγ.. E. ἀλγῆ.¹²⁾

c. 1058. l. 1. Ἐαλείς, συστα- E. συσταλείς. συστρα-
λείς, συνγραφείς. φείς.

— l. 7. Ἐάλωσαν, ε. — ἀπέ- E. ε. — ἀπέπεσον.
πεσαν.

— l. 15. Ἐανός, π. — περὶ E. π. — περὶ τὸ ἔννυθα.
τὸ ἀνής. ἔανούν δὲ Ἐανού δὲ κασσιτέ-
κασίτερος οἱ τοῦ ε. ροιο. τοῦ ε. — λιτί
— λιτή περιβολή λ. περιβολῇ, λ.¹³⁾

c. 1059. l. 2. Ἐαρίδας, τὰς E. τ. κανθαρίδας.
δανθαρίδας.

— l. 15. Ἐαται, καθέζεται, E. καθέζονται. ἦνται.
ἦνται.

[.αυτῇ, ἐκλάσθῃ,] ἑαυ- Ἐαυτούς. α.¹⁴⁾
τούς, α.

Ἐάμφθῃ, ε. Ἐάφθῃ. ε.

c. 1060. l. 4. Ἐβαλλεν, ἔραι- E. ἔρραινεν.
νεν.

— l. 6. Ἐβαξας, ἐλοιδόρας. E. ἐλοιδόρησας.

c. 1060.

10) Scriba litteram ι pro numero accepit.

11) Correctionem typotheta neglexit.

12) Adjectae vocis exitum delevit.

13) In principio legendum est: παρὰ τὸ ἀνίεσθαι. (Quia
peplum laxius est et in terram dimittitur.) In fine: λιτί.
π. Reliqua bene emendata sunt.

14) Glossam ejectam primum ita refinxerat: Ἐάφθῃ. ἐκλ.
Haec glossa olim in margine ad v. Ἐάφθῃ notata erat.

- c. 1060. l. 8. Ἐβαρύνθησαν, E. ἐβαρύνθησαν.
 ἔβαρύνθησαν.
 — l. 16. Ἐβδελύχθη, ε. Ἐβδελύχθη. ε.
 — l. 18. Ἐβεβρήχη, ἐπήχεῖ πώς. Ἐβεβρήχει. ἐπήχει π.
 c. 1061. l. 1. Ἐβδομαί, τ. — E. τ. — ἀπὸ γ.
 ἐπὶ γενέσεως π.
 c. 1064. l. 6. Ἐγαν, ε. Ἐγανε. ε.
 c. 1065. l. 10. Ἐγγεον, ἰοῦγον. E. ἰ. ¹⁵⁾
 c. 1066. l. 21. Ἐγεγόναιεν, ε. Ἐγεγώνεεν. ε.
 — l. 23. Ἐγήρει, α. Ἐγερεῖ. α. ¹⁶⁾
 c. 1067. l. 5. Ἐγείλασαν, E. συνήλασαν.
 συνήλωσαν.
 — l. 14. Ἐγκαθιγνύντες, α. Ἐγκαθειγνύντες. α.
 — l. 19. Ἐγκαλοσκελῆς, οἱ Ἐγκαλοσκελεῖς. οἱ μ. —
 μ. — χρέα. χρέα. ἐγκάλοις
 Ἐγκάλοις, ἐδ. ¹⁷⁾
 c. 1068. l. 2. Ἐγκάναζον, ε. Ἐγκάναζον. ε.
 — l. 5. Ἐγκαπῆ, ε. Ἐγκαρπῆ. ε.
 — l. 7. Ἐγκαρος, αἴση, ἐγ. Ἐγκαρος. αἴσιμος.
 ἡ Ἐγκηρος μοῖρα. ἐνθ. ¹⁸⁾
 κοιρο μοῖρα, ἐνθ.
 — l. 12. Ἐγκαρτα, τ. — E. τ. — Φρ. Δ.
 Φρ. Δάνεσιν.
 c. 1070. l. 9. Ἐγκεχρημένοι, E. σποδιαῖς ε.
 σπονδαῖς ε.
 — l. 13. Ἐγκιλίζεται, κ. Ἐγκιλικίζεται. κ.
 c. 1072.

15) In Ald. Ἐγγεον. ἰοῦλον. a typo.

16) Praeunte codicis scriptura reponendum est: Ἐγε-
 ρει. α.

17) Separata conjunxit. Ἐγκάλοις five Ἐν κάλοις ἐδ. est
 scholion e margine.

18) Ex una glossa duas effinxit, et litteram delevit. In
 posterum ergo haec ita unienda sunt: Ἐγκαρος. αἴσιμος.
 ἔγκηρος μοῖρα, ἐνθ. Ut verum fatear, postrema ἔγκηρος
 μ. rel. aliena manu adjecta esse arbitror.

- c. 1072. l. 13. Ἐγκουράδες, τ. — Α. Μυρμίδοσιν.
— Αἰσχ. Μυρμήδο- — τῶ κ. κ.
σιν. — ὡς κότῳ, κ.
— l. 20. Ἐγκρί, κ. Ἐγκρίῳ, κ. ¹⁹⁾
c. 1073. l. 10. Ἐγκτισίς, ε. Ε. ε. χ. κεκαίρθαι. ²⁰⁾
χ. κεκ...αίρθαι.
c. 1074. l. 5. Ἐγκύλια μ. Ἐγκύκλια μ.
Ἐγκύκλιον, τ. π. κυ- +
κνῶν. ἢ Ζ. Ε. τ. π. κυκνῶν. ἢ Ζ.
— l. 9. Ἐγκυστίχωλος, α. ἐπὶ Ε. α. ἀπὸ τ.
τ.
c. 1075. l. 7. Ἐγκλωττογά- Ἐγγλωττογάστορες. οἱ
στορες, οἱ α. α.
— l. 16. Ἐγνυπωθῆ, τ. Ἐγνύπωσταί. τ.
Ἐγνωδῶς, σ. +
Ἐγνωδῶς. σ.
c. 1076. l. 13. Ἐγρόας, στό- Ε. στόματος. ἢ π.
μα, ἢ π.
c. 1077. l. 22. Ἐγχεσίμωροι, Ε. π. — μεμορημένοι,
π. — μεμωρημένοι, τ.
c. 1078. l. 2. Ἐγχεσίπαλοι, Ἐγκεσίπαλλοι. οἱ τ. —
οἱ τ. — πολεμισταί. π.
[Ἐγκεσίπαλος, πάλ-
λοντος.]
Ἐγχεσιν ἀμφ. Ε. α. ¹⁾
— l. 9. Ἐγχηρωτύλει, ἐπι- Ε. ἐπιχαίρει.
χαίρουσιν.
— l. 19. Ἐγχος ἐχδεκάπη- Ἐγχος ἔχ' ἐνδ. τ.
χυ, τ.
— l. ult. Ἐγχερίπτᾱται, ε. Ἐγχερίπτεται. ε.
c. 1079.

+
19) Notaverat: Ἐγκρί, κ.

20) Duas aut tres litteras delevit.

1) Correxerat: Ἐγκεσίπαλλος, π.

- c. 1079. l. 16. Ἐγὼ δέ κε, ἔγω δὲ οὖν. E. — ε. —
 [Ἐγὼ δὲ μὲν, ἔγώδεναι.] E. α. ²⁾
 Ἐγώγυον, α. E. ἔμαθον. ³⁾
 — l. 23. Ἐδάην, ἔμαθεν. E. κατέβαλον.
 c. 1080. l. 23. Ἐδάφησαν, κατέβαλαν. E. προσκρούσουσι τ.
 Ἐδαφιοῦσι, προσκρού-
 ουσι τ. E. προσκρούσουσι τ.
 c. 1081. l. 6. Ἐδεδίδει, διώκει, ἔωκει, ἢ ἐξεκέκαυτο. Ἐδεδήει. δ. ε. ἢ ε. ⁴⁾
 — l. 9. Ἐδεε, ε. Ἐδεαμ. ε.
 Ἐδέζετο, ε. Ἐδηίζετο. ε.
 — l. 14. Ἐδειγματίτησεν, ε. Ἐδειγματίτισεν. ε.
 c. 1082. l. 12. Ἐδεοῖν, ι. Ἐδεῖς. ι.
 c. 1084. l. 1. Ἐδήενεν, ε. Ἐδῖηνεν. ε.
 Ἐδίδον, κ. Ἐδίδηον. κ.
 Ἐδίζησα ἐμ. — ἐμαυ- E. ε. — ε.
 τόν.
 [Ἐδεήδιεν, ἔβρεζεν.
 Ἐδῖηνεν, ἔβρεχεν.]
 Ἐδικαιώθη, ι. E. ι. ⁵⁾
 — l. 13. Ἐδμαιναί, ε. Ἐδμεναί. ε.
 c. 1085. l. 2. Ἐδυοπάλιζεν, α. E. α. — εἰλυέν.
 — εἰληεν.
 — l. 24. Ἐδραθέν, κ. Ἐδραθή. κ.

c. 1086

- 2) In Ald. Ἐγώγυον: vitio typ. quod VV. DD. exercuit.
 3) Glossa sequens hujus emendatio fuit.
 4) Cf. VV. DD. At neminem moretur ἢ ἐξεκέκαυτο, quod hic in fine additur, nam olim in margine glossarii a quodam adjunctum fuit, qui vitio pronunciationis ἔδεδηει cum ἔδεδίδει confundebat. V. ἔωκει corrupta est ex ἔδε-διώκει, quod praecedentis διώκει correctio fuit. Hesychii glossa igitur ita restituenda est: Ἐδεδίδει. ἔδεδιώκει.
 5) Glossae ejectae superioris Ἐδῖηνεν correctiones fuerunt. Ἐδεήδιεν corruptum est ex Ἐδέηνεν, nam δι, λι et ν in uncialibus saepius confunduntur.

c. 1086. l. 10. Ἐδράσσατο, βοιήσσωνας ἦγεν.	E. βοιήσσωνας η. ⁶⁾
— l. 16. Ἐδρισσο, κ.	Ἐδρήσω. κ.
— l. 21. Ἐδριεσσα, β.	Ἐδρήεντα. β. ⁷⁾
c. 1087. l. 12. Ἐδύων, ο.	Ἐδύουσα. ο.
c. 1088. l. 6. Ἐδνωτοί, πεν- θερ..., κ.	E. πενθερά. κ. ⁸⁾
— l. 12. Ἐικοσαβοιέων, ε.	Ἐικοσάβοιον. ε.
— l. 17. Ἐόσκεις, ε.	Ἐίσκεις. ε.
— l. 20. Ἐέλθω, ε.	Ἐελδέθω. ε.
— l. 22. Ἐελδομένουσιν, ε.	Ἐελδομένοισιν. ε.
— l. ult. Ἐέλποιμεν, ἐλπί- σαι.	E. ἐλπίσαιμεν.
c. 1089. l. 1. Ἐενδύναι, ε.	Ἐένδυνεν. ε.
— l. 9. Ἐεργιῆς κάλλος.	Ἐερσήεις. καλός. ⁹⁾
— l. 11. Ἐεργμένα, ἐγκλισ- μένα.	E. ἐγκεκλεισμένα.
— l. 14. Ἐερσιῆς, κ. — δεν- δροσμένων α.	Ἐρσήεις. κ. — δενδρο- σισμένων α.
c. 1090. l. 2. Ἐέθω, ἡμφιέθω ἐνεδ.	E. ἡμφιέθω. καὶ ἔεστο. ἐνεδ. ¹⁰⁾
c. 1091. l. 13. Ἐῆ, ταῖς ε.	E. τῇ ε.
c. 1092. l. 2. Ἐδάδας, ε.	Ἐθαδάς. ε.
c. 1093.	

6) An? Ἐδράσσατο βίη. ἥσσονας ἦγεν. *Devictos fugabat.*
Aut: Ἐδράσσατο. βίη ἥσσονας ἦγεν.

7) Nescio, cur Musurus glossam in neutro posuerit. Le-
gerem: Ἐδρήεσσα. at Ἐδρίεσσα est antiqua glossarii
scriptura.

8) Secundae vocis exitum delevit. Cf. VV. DD.

9) Notaverat; Ἐεργιῆς κ. Typotheta signum recepit.
Haec glossa, quam Musurus bene correxit, erat, ni fal-
lor, varia lectio, notata in margine ad eandem glossam
mox infra sequentem. Cf. VV. DD.

10) Ita lacunam ms. supplevit. Suspicio autem v. ἐνεδέδυ-
το male huic glossae adhaerere, et olim ad praeced.
glossam Ἐέσσατο pertinuisse.

c. 1093. l. 12. Ἐθελοντάς, τ.	E. τ. — χ. ¹¹⁾
— [ἦ] χορηγούς.	
c. 1094. l. 4. Ἐθερμάνθη,	E. ἐβαπτίωθη.
ἐπτίωθη.	
— l. 8. Ἐθεται, κ.	Λίθεται. κ.
— l. 18. Ἐθυμοσύνη, σ.	Ἐθημοσύνη. σ.
c. 1095. l. 3. Ἐθμή, α. καμ-	E. α. καπνός λ.
πτός λ.	
— l. 13. Ἐθόοσα, ὄζυνα.	Ἐθόωσα. ὠζυνα.
— l. ult. Ἐθρήσκευον, ε.	E. ε. ἐσέβοντο.
ἐσεύοντο.	
c. 1096. l. 1. Ἐθρια, ε.	Λίθρια. ε.
— l. 5. Ἐθρίς, ταλμίας κ.	E. τομίας κ. ¹²⁾
Ἐθρυλίχθη, π.	Ἐθρυλίχθη. π.
c. 1097. l. 11. Εἰακέναι, τ.	Εἰάμεναι. τ.
c. 1098. l. 8. Εἰεσκεν, σ.	Εἰασκεν. σ.
— l. 10. Εἶατο, ἐκαθέζοντο.	E. ε.
[Εἰαγχοῦν, βοῶσαν.]	
Εἴβει, δ.	E. δ.
c. 1099. l. 11. Εἰδέμων, γ.	Εἰδήμων. γ.
— l. 15. Εἶδεος ἐν δήοιο, κ.	Εἶδεος ἐνδίοιο. κ.
c. 1100. l. 1. Εἰ δ' ἐτεόν, εἶδε	E. εἰ δ' ἀληθές.
ἐλήθεται.	
— l. 5. Εἶδεχθέστατος, μ.	E. μ. δυσειδέστατος.
δυσιδέστατος.	
— l. 9. Εἶδηλήγε, α.	Εἶδηλήγε. α.
c. 1102. l. 14. Εἶθε, ὄφελον,	Εἶθε. ὠφέλε.
[μακάρι,] αἶθε. ε.	Αἶθε. ε. ¹³⁾
Εἶθέθων, ε.	Εἶθεθον. ε.
c. 1103. l. 14. Εἰκαθέσοιμεν,	E. παραχωρήσωμεν.
παραχωρίσωμεν.	
— l. 23. Εἰκεῆς, τ.	Εἰκαίης. τ.

c. 1104.

11) Particula ἦ, quam hic delevit, Hesychio restituenda est. Cf. VV. DD.

12) In Ald. πολμίας κ. errore typ.

13) Male glossam divisit. Cf. VV. DD.

- c. 1104. l. 1. Εἴκεται, ὑποχω- Εἴκετε. ὑποχωρεῖτε. δό-
ρεῖται, δῶται χ. τε χ.
— l. 4. Εἰκήλας, ε. Εἰκηλαῖς. ε.
— l. 19. Εἰκόσοροι, ε. Εἰκοσόροιο. ε.
— l. 24. Εἴκτην, ο. Εἴκτην. ο.
— l. 26. Εἰκουστῶν ε. — ἐπὶ Εἰκούς τῶν ε. — ἐπὶ τῶ
τὸ ἄλλ. α.
c. 1105. l. 8. Εἰλαδῶν, α. Εἰλαδόν. α.
Εἰλαπιζάνων, ε. Εἰλαπινάζων. ε.
c. 1106. l. 15. Εἴλεται, ἐπορ- Εἴλετε. ἐπορθήσατε.
θήσεται.
— l. 17. Εἰλέωσι, σ. συνέ- Ε. σ. συνέχουσιν.
χουσιν.
— l. 19. Εἰληθερίσαντες, ε. Εἰληθερήσαντες. ε.
c. 1107. l. 1. Εἰληθερεῖν, ε. — Ε. ε. — εἰλην γ.
ἡν
ἐλεῖν γ.
— l. 10. Εἰλεῖν, συστρεφεῖν Ε. συστρέφειν π.
π.
Εἰλῆς εἰ, ἰ. Εἰλῆς εἰ. ἰ.
— l. 14. Εἰλήτι, Ζεὺς ἐν Κ. Εἰλήτιος. Ζ. ἐν Κ.
Εἰληχα, λ. ἔλαχα, ε. Ε. λ. ἔλαχον. ε.
— l. 23. Εἰλισκότῳσις, στ. Ε. στ.
c. 1108. l. 10. Εἰλλόμενον, ε. Ε. ε. Αἰσχ. Βασσάραις.
Αἰσχύλος Βάσσαρες.
— l. 25. Εἰλὺς, εἰλύω, τ. Ε. εἰλύος. τ.
c. 1109. l. 5. Εἰλυσπᾶτο, συν- Ε. συνεσπᾶτο.
ησπᾶτο.
— l. 7. Εἰλυσπᾶνται, π αὐ- Ε. περὶ τὸν αὐτὸν τόπον
τὸν τρόπον σ. σ.
— l. 10. Εἰλύσω, ἐν ἰλίει κ. Ε. ἐν ἰλύϊ κ.
— l. 13. Εἰλυφαί, σ. Εἰλυφάει. σ.
— l. 18. Εἰλυφάων, εἰς ἡλυ- Ε. εἰς εἰλυσιν α. ἡ συνε-
σιν α. ἡ συνείλον τ. λῶν τ.
— l. ult. Εἰλύω, π. Εἰλύσω. π.

c. 1110. l. 1. Εἰλῶ, εἰλώμην, ε. E. εἰλόμην. ε.

— l. 14. Εἰ μὴ σφᾶς, εἰ μὴ αὐτούς. E. — ε. —

[Εἰ μὴ καὶ λαγόνεσσι
μή τι δ' ἂν κατ' ἀ-
κριβολογίαν.

Εἴμην, ὄντως ὑπῆρχον
ἐγώ.]

Εἴμι, π.

E. π.¹⁴⁾

c. 1111. l. 1. Εἰνάνυχες, ἐπὶ E. ἐπὶ ἐννέα ν.¹⁵⁾

ἦν νύκτας.

— l. 5. Εἰκαρίμοις, Α. Eἰναρίμοις. Α.

— l. 17. Εἰνοδίοις, τ. — οἰ- E. τ. — οἰκία ε.
κεία ε.

— l. 20. Εἰνοσίφυλλον, σ. — E. σ. — ἔνοσις γ.
ἔνωσις γ.

c. 1112. l. 2. Εἶο, ἐαυτοῦ, [εἰ- E. ε.¹⁶⁾
πεῖν, λέγειν.]

— l. 4. Εἰοίατε, ἀδ. Eἰοίατα. ἀδ.¹⁷⁾

— l. 15. Εἶπος, πάγισ [πά- E. παγίς. κ.
γι,] κ.

c. 1113. l. 9. Εἶρεα, ἔρωτες, Εἶρετα. ἔρωτᾶ. λ.
λ.

c. 1115. l. 2. Εἰροκόπος, ε. — Eἰροπόκοις. ε. — πέκειν
πίκειν γ. γ.

— l. 5. Εἰρώμα, ε. Εἰρόμενα. ε.

c. 1115.

14) Emendaverat: Ἡ μὴν καὶ νέος ἐσσι μ. rel. deinde:
Ἡμην. ὄντως ὑπῆρχον ἐγώ.

15) Scriba numerum θ', cui forte ex seq. voce ν adhaese-
rit, pro compendio vocis θεὸν habuit.

16) Quae hic delevit, ad glossam Εἰπέμεν olim pertine-
bant.

17) Scribendum est: Εἰ οἷά τε. ἀδ. Ita et Reiskius olim
emendaverat.

c. 1115. l. 5. Εἰροκοπῶ, ε.	Εἰροπόκω. ε. ¹⁸⁾
— l. 10. Εἰρτή, α.	Εἰρκτή. α.
c. 1116. l. 4. Εἰρύθαι, ε. —	Ε. ε. — εἰρύθαι. —
εἰρήθαι. —	
— l. 14. Εἰρωνεία, ε. — ὑπο-	Ε. ε. — υ.
κρίσεως.	
[Εἰς, ἀντὶ μὲν τοῦ πα-	
τρὸς εἰσαγόμενον.]	
Εἰσαγαγόντε, ε.	Ε. ε. ¹⁹⁾
c. 1117. l. 1. Εἰς ἀγρὸν Μ. —	Ε. α. Μ. — ὡς ἐν ἀγρῶ
ὡς [ἐναγρῶς] ἐνα-	χ. ²⁰⁾
γρῶ χ.	
— l. 4. Εἶσετο, δ. ὁμοιοῦτο.	Εἶσαιτο. δ. ὁμοιοῖτο.
— l. 7. Εἶσατο, ω. εἰσάγω	Ε. ω. Εἶσατο δὲ φθ. υῖ
δὲ φθ. υῖα Π.	Π. ¹⁾
— l. 10. Εἶσαν, ὑπῆχον, σ.	Ε. ὑπῆρχον. σ. ἡ ἡδαισαν.
ἡ εἶδησαν, ἡ ε.	ἡ ε.
— l. 13. Εἶσας, ἐξ ι.	Ἐίσης. ε. ι. ²⁾
— l. 15. Εἶσας, φ. — ἰσο-	Ἐίσας. φ. — ι. ³⁾
τύχους.	
Εἰς ἀφάσματα, εἰς πτ.	Εἰσαφάσματα. εἰς πτ.
— l. 24. Εἰς δέον, οὕτω πα-	Ε. δ. οὕτω Περικλῆς τ. ⁴⁾
ράκλησις τ.	
c. 1118. l. 5. Εἰδῆς, εἰσελεύσει.	Εἰσδῦς. εἰσελεύση.
Εἰσέ, π.	Εἰς ε. π.

c. 1118.

18) Male, nam glossa fuit: Εἰροπόνω. ἐριουργῶ. ut jam a VV. DD. emendatum est.

19) Glossa exclusa sacra est, spectat enim ad usum v. Εἰς in quibusdam N. T. locis.

20) En vitium ejusque correctionem unitim.

1) Notatum fuit: υῖα. unde υῖα.

2) Reponendum est: Ἐίσας. ἐξ ι. π. μεριζομένας. Cf. VV. DD.

3) Haec olim ad praeced. glossam Ἐίσας pertinebant, cui forte in margine adjuncta erant.

4) Absurda ms. lectio ex compendiosa nōminis scriptura nata est.

- c. 1118. l. 11. Εἰσελάσσω, ε. Εἰσελάων. ε.
 — l. 17. Εἰσέρερον, ε. Εἰς ἔρερον. ε.
 — l. 21. Εἴσετο, δ. Εἴσαιτο. δ.
 c. 1120. l. 3. Εἰσεῖς, εἰσέλ- Εἰσεῖς. εἰσέλθους.
 θεις.
 — l. 9. Εἰσίτω, εἰσελθέτω Ε. εἰσελθέτω.
 εἰς κάλλος τὸ κ. ὅταν † †
 δὲ αἱ. Εἰς κάλλος τὸ κ. ὅταν
 δὲ αἱ. 5)
 c. 1121. l. 4. Εἰς μέλιτας ἐκ. Εἰς μελίττας ἐκ.
 — l. 12. Εἰσοίσει, ε. Εἰσοίσοι. ε.
 — l. 15. Εἴσομαι, γ. ο. χά- Ε. γ. ο. ὁμοιώσομαι. ι.
 σομαι, ι.
 c. 1122. l. 8. Εἰς τέλος, εἰως Ε. τ. ἕως γήμης.
 γήμης.
 — l. 13. Εἰσφρήσασθαι, καυ- Ε. καυχήσασθαι. μ.
 χάσασθαι, μ.
 — l. 19. Εἰς ὧπα, α. ἢ τὸ Ε. ω. α. ἢ πρὸς ὧψιν.
 πρὸς ὧψιν.
 c. 1123. l. 4. Εἰτισκαί, π. π. Εἰτισκαί. π. παρὰ τοῖς
 τῶς κλειτῶς. Κλειτορίοις. 6)
 — l. 9. Εἰχέαι, ε. Εἰχέναι. ε.
 — l. 23. Ἐκάδευτον, ἐπέλ- Ε. ἐπένθουν.
 θουν.

Q 2

c. 1124.

5) Bene sejunxit. Posterius signum typotheta omisit. Glossa Εἰς κάλλος τ. rel. mutila est, et, ut videtur, e margine, ubi omnia compendiosius et obscurius exarari solent, in textum intrusa.

6) Nequaquam hic de Clitoriis Arcadibus cogitandum est, τῶς κλειτῶς enim vitiosum est pro τῷ κλειτῷ, sic quoque in artic. Εἰς ἄγρον M. habuimus ἐναγρῶς pro ἐν ἄγρῳ, more consueto, quo jota dativi affixum incuria atque inciticia scribarum in alias litteras degenerat. In mutilata atque corrupta codicis scriptura potius quaerendum est nomen auctoris, ex quo glossa descripta fuit. In Ald. signum abest.

- c. 1124. l. 3. Ἐκαθίστατο, Ε. Ἀττικοί. ο. — πι-
 Ἀττικοῖς ο. — πρᾶσ- πρᾶσκομένων, π.
 κομένων, π.
 — l. 9. Ἐκαλαμήσαντο, α. Ε. α. — καλάμης.
 — καλάμου.
 — l. 12. Ἐκάλλιθμος, ἱερο- Ε. ἱερὸς ἀφειμένος.
 σαφειμένος.
 c. 1125. l. 1. Ἐκαρβάνιζεν, ε. Ε. ε. — ἐβαρβάνιζεν.
 — ἔκαρβάνιζεν.
 Ἐκάρδικεν, οὐκ ἂν ἐπάη Ἐκαρδίακεν. ο. — ἐπά-
 τ. γη τ.
 — l. 8. Ἐκάρωσαν, ἰ ἐλυπο- Ε. ἐλειποθύμουν.
 θύμουν.
 Ἐκασπόλις, [μακρὰν Ἐκὰς πόλιν. π.⁷⁾
 χῶ] π.
 — l. 13. Ἐκαστέρω, π. κε- Ε. π. κεχωρισμένως.
 χωρισμένω.
 Ἐκασώρευον, π... Φό- Ε. περὶ Φόνων ε.⁸⁾
 νων ε.
 — l. ult. Ἐκατηβόλος, κ. — Ε. κ. — ἐπεὶ ἑκατὸν β.
 ἐπὶ ῥ' β. τ. ἐν Πυ- τ. ἐν Πυθοῖ δ.
 θοῖς δ.
 c. 1126. l. 16. Ἐκατόμβη, θ. Ε. θ. — σ. ἑκατὸν βοῶν,
 — σύσκιος ῥ' βοῶν, ἢ τῶν ἑκατὸν π. ε.⁹⁾
 διὰ τὸ ἑκατὸν π. ε.

c. 1126.

7) χῶ compendiose pro χωρίς.

8) Vim compendii scripturae in v. π... ignoro; a Musuro descriptum fuit περὶ, at, ut signum declarat, dubitanter. Male in Ald. Φόνον, signo etiam omisso.

9) Locus corruptissimus est, cui hariolatione quadam, si non medelam, lumen tamen adferam. Verba: ἢ θυσία σύσκιος rel. e margine adjuncta esse suspicor. Vox σύσκιος, si bene video, corrupta est ex compendio v. εἰκοσιπέντε, et alieno loco posita. Totus ergo locus in margine olim ita legebatur: ἢ θυσία ἑκατὸν βοῶν, ἢ εἰκοσιπέντε βοῶν, τῶν ἑκατὸν πόδας ἔχόντων. Cf. VV. DD.

- c. 1126. l. 19. Ἐκατόπεδον, τ. Ἐκατόμπεδον. τ.
 — l. 21. Ἐκατοννήσους, οἱ π. Ἐκάτης νῆσος. ἡ π.¹⁰⁾
 — l. 24. Ἐκατόνπεδος, ν. — Ἐκατόμπεδος ν. — παρ-
 παρθένοι κ. — ἐμ- θένους κ. — ἐμπρη-
 πριθέντος υ. θέντος υ.¹¹⁾
 c. 1127. l. 2. Ἐκαπόλεων, Ἐκατόν πολέων πρυλέ-
 στρύλεες ἀραρυῖα, εσσ' ἀραρυῖαν. η. —
 η. — ὀπλίταις ι. — ὀπλίταις ι. — ἐφ-
 ἑφορμένους. αρμοζομένην.¹²⁾
 — l. 7. Ἐκατόνχειρον, κ. — Ε. κ. — ἡ ἑκατόπηχυν
 ἡ ῥωπήχυν — μέγε- — μέγεθος. ἡ ἑκα-
 θος, [ἡ γ' πόδας] τόν χ.
 ἡ ἑκατόν χ.
 — l. 12. Ἐκβαβάξαι, ε. Ε. ε. Σοφ. ἐν Ἀντηνορί-
 Σοφ. ἐν τῇ νορίδες. δαίς.¹³⁾
 c. 1128. l. 2. Ἐκβεβόβισται, Ἐκβεβόλβισται. ε. ἡ φά-
 ε. ἡ φάνισται ἐπὶ τῶν νισται ἐπὶ τ. β.¹⁴⁾
 βόλβων.

Q 3

c. 1129.

- 10) Reponenda est codicis scriptura, male a Musuro cor-
 rupta. Cf. VV. DD.
 11) Legendum est: παρθένω. *Minervae* sc. quae ab Athe-
 nienfibus κατ' ἐξοχήν ita appellabatur.
 12) Ipsa glossa a Musuro bene restituta est, reliqua male.
 Verba: ἡ ἑκατόν π. rel. ex Homeri interprete male de-
 scripta duas continent interpretationes, quas ope codi-
 cis Marciani ita distinguo: ἡ ἑκατόν πόλεων ὀπλίταις
 ἐφορμένους. Subaudiendum est ex praecedd. ἔχουσιν.
 Fingit nempe interpres *militēs positura*, qua in *hostem*
ruunt, *galeam Minervae repraesentasse*. Deinde: ἡ
 ἑκατόν πόλεων ὀπλίταις πεζοῖς ἰκανήν. Haec duo scholia
 inscitia scribarum, ut saepius fit, in unum coaluerunt.
 13) Potius: Σοφ. Ἀντηνορίδαις. nam Ἀν in ἐν transiit.
 Alioqui docte et sagaciter emendavit.
 14) Quemadmodum περὶ et παρὰ, sic et ἐπὶ atque ἀπὸ ob
 mutuam compendiosae scripturae similitudinem unaqua-
 que fere pagina inter se permutantur. Ex ms. igitur
 reponendum est: ἀπὸ τῶν βόλβων. Cf. VV. DD. quo-
 rum conjectura firmatur. Aldina lectio incuriae typ.
 adscribenda est.

- c. 1129. l. 8. Ἐκ δ' ἄγαγε, E. — ἐξήγαγε δὴ.
εἰσήγαγε δὴ.
Ἐκ δ' ἄγαγε προφώσ- Ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ Φόως-
δε, π. — Φῶς [τὸν δε. π. — Φῶς. ¹⁵⁾
ἀμιλτόν.]
Ἐκδάνυται, ἀφήρε- Ἐκ δ' αἰνυτο. ἀφηρεῖτο
το δέ.
— l. 16. Ἐκδελον, ἐξέδωκεν. Ἐκ δ' ἔλον. ἐξέδωκαν.
— l. 20. Ἐκ δὲ Χρύσης ν. — Ἐκ δὲ Χρυσῆϊς ν. — Χρυ-
Χρύσης. σῆϊς.
c. 1130. l. 1. Ἐκ δὲ καρδίης, E. — K. π. ἐν Χερῶν-
K. π. ἐν Χερῶνῆσιν. νήσιν. ω.
ω.
c. 1131. l. 9. Ἐκδωσε, ἐξέσω- Ἐκ δ' ὤσε. ἐξέσωσε δέ.
σε δέ.
Ἐκέασεν, ἔσχισεν. E. ε.
[Ἐκλαθέσθαι, ἐποίησεν.]
Ἐκέδασεν, δ. E. δ. ¹⁶⁾
— l. 19. Ἐκέλαθον, ἐπελά- Ἐλέλαθον. ε. ἐκλαθέσθαι
θοντο. ἐποίησαν.
c. 1132. l. 8. Ἐκεράϊζον, ἀ- E. ἀπώλλυον.
πολλύων.
— l. 11. Ἐκεύθενον, ε. Ἐκεύθανον. ε.
— l. 15. Ἐκεια, διασκεδά- E. διασκεδάσα. κ.
σα, κ.
c. 1133. l. 13. Ἐκθορ., [ἔκ- Ἐκθορεν. ε. ¹⁷⁾
θορεν,] ε.
— l. 22. Ἐκθύζει, ε. Ἐκθύζει. ε.

c. 1134.

15) Locus est ex II. T. 118. Quis vero in τὸν ἀμιλτόν, quod Musurus delevit, τὸν ἡλιτόμηνον, Eurysthea sc. ante justos menses progenitum, agnosceret.

16) Verba; Ἐκλαθέσθαι ἐποίησεν, quae Musurus ejecit, olim in margine ad seq. Ἐκέλαθον adjecta erant, quo et a Musuro, ut mox videbimus, transferuntur.

17) Exitum glossae delevit. Vox a Musuro exclusa glossae correctio est.

- c. 1134. l. 19. Ἐκκακοῦμεν, E. ἡμελοῦμεν. ἡκ.¹⁸⁾
 ἀμελοῦμεν, ἀκ.
 c. 1135. l. 5. Ἐκκαχρύσω, ε. Ἐκαχρύσω. ε.
 — l. 11. Ἐκκεκωλυμένα, γ. Ἐκκεκολαμμένα. γ.
 — l. 15. Ἐκκεκονύθαι, τ. Ἐκκεκονίθαι. τ.
 — l. 17. Ἐκκεκόπηται, ε. E. ε. Σ. Σ.
 Σοφ. συλλόγω.
 c. 1136. l. 1. Ἐκκεχειρία, α. Ἐκεχειρία. α. — εἰρήνη.
 — εἰρηκεν.
 — l. 5. Ἐκκεχοιριλωμένη, οὐ E. οὐ X. — E. γ.
 X. — Ἐκφάντιδι γ.
 — l. 12. Ἐκκληται, δ. — E. δ. — πόλει.¹⁹⁾
 πόλει [τριβοῖεν.]
 c. 1137. l. 1. Ἐκκομιδή^{εἰν}, ἐκ- Ἐκκομιδή. ἐκφορά.²⁰⁾
 αἰ
 φορά.
 Ἐκκομίσαι, ἐξελέσαι. E. ἐξελάσαι.
 c. 1138. l. 12. Ἐκλακτισμός, E. σ. χωρικόν ο.
 σ. χωρικόν ο.
 c. 1139. l. 6. Ἐκλέλαθον, ε. E. ε. ε. ἀπεδίωξαν. ε.¹⁾
 ε. ἀπέδειξαν, ε.
 — l. 15. Ἐκλέψαιτο, παρε- Ἐκλέψατο. παρελογί-
 λογίσαιτο, η. σατο. η.
 c. 1140. l. 14. Ἐκλογον, δ. Αἰ- E. δ. Αἰσχύλος Σαλαμι-
 σχύλος ἀσαλαμηνίαις. νίαις.²⁾

Q 4

c. 1141.

18) In Ald. mendum typ. Vera est VV. DD. conjectura.

19) Male τριβοῖεν expulit, vox enim, quantumvis corrupta, aliam indicat lectionem, et forte hanc: Ἐκκληται δίκαι τοῖς ἐπὶ ξένης λεγόμεναι, καὶ οὐκ ἐν τῇ πόλει τριβουσιν. Cf. VV. DD.

20) Varias lectiones prima manu notatas delevit. Variarum lectiones vitiosae sunt; si quid video, lectum fuit: Ἐκκομιδὴν. ἐκφοράν.

1) Glossae procul dubio interciderunt, ad quas ἀπέδειξαν et ἐξήλασαν olim pertinebant. Cf. VV. DD.

2) Litt. α, quae in ms. lemmati praefigitur, orta est ex ἐν, quod a Glossographis pro lubitu praeponitur et omititur.

- c. 1144. l. 16. Ἐκόπασεν, Ε. ἐπαύσατο.
ἐπανάσατο.
- l. 18. Ἐκορυεύετο, υ. κορυφούτο. Ε. υ. ἐκορυφούτο.
- l. 21. Ἐκορυβάντιζε, τ. Ε. τ. Κ. ἐτελεῖτο.⁶⁾
Κ. ἔτε...
- c. 1145. l. 3. Ἐκπαγηλῶς, ε. Ἐκπάγλως. ε.
Ἐκπαγυλόν, ε. Ἐκπαγλόν. ε.
- l. 9. Ἐκπλαγότατε, θ. Ἐκπαγλότατε. θ.
Ἐκπλαγά, θ. Ἐκπαγλα. θ.
- l. 20. Ἐκπάλιον, ἀκλήροτον. Ε. ἀκλήρωτον.
- c. 1146. l. 5. Ἐκπαράλιος, ε. Ἐκπαραλίας. ε.
- c. 1147. l. 13. Ἐκπεφάν. ω- Ἐκπεφάνωται. ἀπόπλη-
ται ἀπο. κτος γέγονεν.⁷⁾
- Ἐκπεφύκασι, β. γεγέννηνται. Ε. β. γεγέννηνται.
- l. 16. Ἐκπηνιῶνται, ἐκ- Ἐκπηνιῶται. ἐκμυρίσσε-
μυρίσεται. ται.⁸⁾
- c. 1148. l. 1. Ἐκπιπαταγμέ- Ἐκπεπαταγμένος. ε.
νος, ε.
- l. 14. Ἐκποίητος, ὁ ε. — Ε. ὁ ε. — ὑιοποίησιν.
ὑιοποίησαντα.
- l. 18. Ἐκπομα, φ. Ἐκπωμα. φ.⁹⁾
- l. 20. Ἐκπομῶσαι, π. Ἐκπολεμῶσαι. π.
+
- c. 1149. l. 1. Ἐκπορποῦθαι, Ε. φιβλοῦθαι.¹⁰⁾
φιβλοῦθαι.

Q 5

c. 1149.

6) In fine ultimae vocis compendium scripturae est, cuius significatum h. l. nescio. Musuri ἐτελεῖτο conjectura est.

7) In medio glossae litteram expunxit, et lacunam in fine supplevit.

8) Legendum est: ἐκμυρῶσονται. Cf. VV. DD.

9) Correctionem typothesia non advertit.

10) In Ald. Ἐκπορποῦθαι vitio typ. quod VV. DD. bene correxerunt. Non video, cur Musurus signum posuerit, nam vox bene se habet. Cf. VV. DD.

- c. 1149. l. 3. Ἐκπρεπήα, ε. Ἐκπρεπέα. ε.
 — l. 14. Ἐκράενεν, ἐπλήρει, Ε. ἐπλήρου. ε.
 ε.
 — l. 18. Ἐκράινων, ε. Ἐκραινον. ε.
 c. 1150. l. 1. Ἐκρατηρίχθη- Ἐκρατηρίδημεν. ε.
 μεν. ε.
 — l. 3. Ἐκρήμνησαν, κατε- Ἐκρήμνισαν. κατεκόντι-
 κόντησαν. σαν.
 c. 1151. l. 9. Ἐκταμμήσιν, ἐκ- Ἐκτάμησιν. ἐκτέμη.¹¹⁾
 τεμῆν.
 — l. 16. Ἐκτεθλητισμένοι, μ. Ε. μ. — θήλαια γ.
 — θηλία γ.
 — l. 19. Ἐκτείνειν, α. Ἐκτείναις. α.
 c. 1152. l. 15. Ἐκτρυχωμέ- Ἐκτετρυχωμένους. κ.
 νους, κ.
 c. 1153. l. 5. Ἐκτιμα, τὰ Ε. τὰ ἐπιτεταγμένα τ.
 ἐπιτεταμένα τ.
 — l. 8. Ἐκτιμημάτων, τ. — Ε. τ. — τέσσαρα, ὧν ἦν
 τέσσαρα πεντακο- ἐν τῷ π.¹²⁾
 σιομέδιμνον.
 — l. 13. Ἐκτίσων, ἀποδώσων Ε. α.¹³⁾
 [ἀποδώσας.]
 c. 1154. l. 9. Ἐκτόρειοι, κώ- Ἐκτόρειοι. κομήται. Δ.
 μως Δ. — ἀπ' Ἰλίου — ἀπ' Ἰ. τ.¹⁴⁾
 τ.
 — l. 17. Ἐκτορες, π. — Ε. π. — Σαμφῶ δὲ τ.
 Σαμφῶ δὲ τ.

c. 1155.

11) Cf. VV. DD. quorum conjectura firmatur.

12) Sic lacunam ms. supplevit. Kusterus bene monuit scribendum esse πεντακοσιομέδιμνων. Exitus vocum ob compendia scripturae et imperitiam scribarum facillime corrumpuntur.

13) Quod hic delevit, olim varia lectio erat, forte in margine notata.

14) Reponendum est aut: Ἐκτόρειοι κόμαι. ὡς Δ. aut: Ἐκτόρειος κόμη. ὡς Δ. Posterius Salmasius olim divinabat. Cf. VV. DD.

- c. 1162. l. 1. Ἐλαῶσαι, ε. Ἐλασεν. ε.
 — l. 11. Ελαπόδω, ἐνρυθμον. Ε. ἐν ῥύθμῳ.
 c. 1163. l. 1. Ἐλαῶσσω, [μικρὸν,] ἤττον. Ε. ἤττονα.
 — l. 9. Ἐλάτῃ, λ. — ζεστῆς. Ε. λ. — ζέστης.
 Ἐλάτῃ., κ. Ἐλάτῃ. κ.²⁰⁾
 — l. ult. Ἐλατὸν, ε. ἢ ἡλίσ- Ε. ε. ἢ ἡλιλισμένον.
 μένον.
 c. 1164. l. 15. Ἐλαύνοντες, δ. Ε. δ. τύπτοντες. ἐλάσαι
 τύπτοντες. γὰρ τὸ ἐκ χειρὸς
 πληῆσαι.¹⁾
 Εἰρεσίαν, κ. Ε. κ.
 — l. 20. Ελαύνωσιν, θ. ὄγ- Ε. θ. ὄγμον ἐλ.²⁾
 μον ἐλαύνωσιν. [ἐλά-
 σαι γὰρ τὸ ἐκ χει-
 ρος πληῆσαι.]
 c. 1165. l. 1. Ἐλάφιον, κώνιον. Ε. κώνειον.
 c. 1166. l. 8. Ἐλγόωνται, ε. Ε. ε.³⁾
 Ἐλδεταί, ε. Ε. ε.
 — l. 13. Ἐλεακανέα, π. Ἐλεακά. νέα π.⁴⁾
 c. 1167. l. 2. Ἐλεατῆς, κ. — Ἐλεάτης. κ. — ἀπὸ π.
 ἐπὶ πόλεως Ε. — Ε. — Ἐλεάτας
 Ἐλεάτας α. α.⁵⁾
 — l. 5. Ἐλέβορον, δηλητή- Ε. δηλητήριον φ.
 ριον φ.
 — l. 13. Ἐλέγξεις, ο. — ἢ Ε. ο. — ἢ ἐλέγχους.⁶⁾
 ἐλέγχω.

c. 1168.

20) In fine glossae litteram expunxit.

1) Quae hic adduntur, ex v. Ἐλαύνωσιν retraxit.

2) Posterius ἐλαύνωσιν a typotheta omisium est. Cf. VV. DD. qui glossam a Musuro et typotheta mutilatam illustrent.

3) In Ald. vitium typ. Sic et seq. glossa ibidem vitiosa est.

4) In Ald. error typ. Cf. VV. DD. qui glossam bene distinguunt.

5) Litteram glossae delevit, et accentum mutavit.

6) V. ἐλέγχω ab otioso quodam ad originem glossae indicandam in margine adjecta videtur.

- c. 1168. l. 17. Ἐλεία, ἡ Ε. — Ε. ἡ Ε. — Μεσήνη.
— Μεσίνη.
— l. ult. Ἐλεήσατο, ἐξεχμα- Ε. ἐξαχμαλώτευσεν.
λώτευσεν.
c. 1169. l. 2. Ἐλειθερεῖς, ε. Ἐλειθερεῖς. ε. 7)
— l. 10. Ἐλειούς, Α. — Ε. Α. — σ.
σκίουργος.
— l. 12. Ἐλέλευ, ε. Ἐλελεῦ. ε.
c. 1170. l. 18. Ἐλένιας, ε. Ἐλένναζεν. ε.
Ἐλένη, λαμπὰς δαιτί. Ε. λαμπὰς, δετή.
c. 1171. l. 1. Ἐλείπαναν, π. Ἐλίπαναν. π. 8)
— l. 13. Ἐλεοῖσι, μ. — ἐξ Ε. μ. — ἐξ ὄρους λ.
όλους λ.
c. 1172. l. 2. Ἐλεόν, μ. — ἡ Ε. μ. — ἡ ἱκρίον κ.
κρίον κ.
— l. 10. Ἐλεπόλεις, μ. — Ε. μ. — ὄργανα. 9)
όντα.
Ἐλέπουν, ο. ἐλ. τύπτων Ε. ο. ἐλ. ἔτυπτον. ἔμα-
καὶ μαστιγῶν. στίγων.
— l. ult. Ἐλέσθαι, λάβεσθαι, Ἐλεσθε. λάβεσθε. πάρα-
παρασκευάσασθαι. σκευάσασθε.
c. 1173. l. 23. Ἐλεύθω, ἔρ- Ε. ε.
χομαι.
Εἰλιθυῖα, ἐλευσινία, ἀ- Ε. ε. ἀγὼν θυμελικός,
γὼν θυμελικός, α. α. 10)
c. 1174. l. 4. Ἐλευσίω, ο. Ἐλευσεῖω, ο.
— l. 12. Ἐλέφαντα, τ. — Ε. τ. — τίς τ' ἐλ. —
τίς ἐλ. — [ἡ] πάθος. π. 11)

c. 1174.

7) Scriptum erat: Ἐλειτερεῖς. Hinc vitium ms.

8) Haec glossa e margine intrusa videtur.

9) Musuri emendationem confirmat quoque Lex. Cyrilli Marinum. Error ex compendio scribendi provenit.

10) Cf. VV. DD. qui turbatum glossarum ordinem resti-
tuunt.

11) Metro claudicanti fulcrum adposuit.

- c. 1174. l. 19. Ἐλεφθρόμενος, βλάψας, δ.
Ἐλέχει, ψ.
Ἐλέχθη, η.
c. 1175. l. 7. Ἐλκίσατο, η.
— l. 13. Ἐλελάται, σ. πεπερώνηται.
— l. 15. Ἐληται, πορθήσεται.
Ἐλθέμεν, ἐλθεῖν ἐλθε-
τάς, α. — Σαλα-
μινοί.
c. 1176. l. 11. Ἐλίκη, πόλις
Βοιωτίας, καὶ ἡ ἰτέα,
τ. — ὕσκυάμου, ἐν
ῇ Ποσειδῶν τιμάται.
Ἐλίκηδον, κυκλοειδὴς
τροφή.
Ἐλίκι, κλήματα ἀμπέ-
c. 1177. l. 9. Ἐλίκων, α. —
ἀτράκτω.
Ἐλικωνιά, μουσεῖα, ὡς
ἐπὶ τὴν γῆν.
Ἐλικῶπας, π.
— l. 16. Ἐλιλίχθησαν, σ.
Ἐλελίχθησαν, σ.
c. 1177.
- Ἐλεφθράμενος. βλάψας. δ.
Ἐλέγχει. ψ.
Ἐλέχθη. η. ¹²⁾
Ἐλκήσατο. η. ¹³⁾
Ἐλέλαται, σ. πεπερόνη-
ται.
Ε. πορθήσεται.
Ε. ε. ε. α. — Σαλαμί-
νιοι.
Ε. π. Ἀχαΐας, ἐν ᾗ Πο-
σειδῶν τιμάται. καὶ
ἡ ἰ. τ. — ὕσκυά-
μου. ¹⁴⁾
Ἐλικηδών. κ. συστροφή.
Ε. κλήματι, ἀμπέλω. ¹⁵⁾
Ε. α. — ἀτράκτω ἐπὶ
τὴν γῆν.
Ἐλικώνια, μ. ὡς ἔλίκω-
πας π. ¹⁶⁾

12) Litteram erasit; prima scriptura fuit procul dubio:

Ἐλέγχθη.

13) Cum VV. DD. legendum est: Ἐλκίσατο. quod et scri-
ptura codicis tuetur.

14) Verba: ἐν ᾗ Π. τιμάται. alieno loco e margine intru-
sa sunt.

15) Ex ms. legendum est: κλήματι ἀμπέλου. ut VV. DD.
restituunt.

16) Glossas bene disjunctas univit, cf. VV. DD. qui se-
riem ms. restituunt. Verba: ὡς ἐπὶ τὴν γῆν. quae olim
ab interprete quodam voci ἀτράκτω adjuncta erant, postea
glossae seq. male adnexa fuerunt.

c. 1177. l. 19. Ἐλινύειν, σ.	Ἐλιννύειν. σ.
— l. 22. Ἐλινύων, α.	Ἐλιννύων. α.
c. 1178. l. 3. Ἐλιζ, ν. — ψέ- λιον. κ.	E. ν. — ψέλλιον. κ.
— l. 8. Ἐλίπανας, ἥλιψας, ε.	E. ἥλειψας. ε.
— l. 13. Ἐλιπεν, ε.	Ἐλιπτεν. ε.
— l. 16. Ἐλιθεῖς, ἐλίσας ε.	E. ἐλίζας ε.
— l. 19. Ἐλίσσετο, εἰπαρε- κάλει, ε.	E. παρεκάλει. ε.
— l. 22. Ἐλισσομένου, ἥλου- μένου.	E. εἰλουμένου.
c. 1179. l. γ. Ἐλίσσων, π. — ἥ κοινόν, E. Σ.	E. π. — ἥ κινῶν. E. Σ.
— l. 9. Ἐλίχρυσος, οἱ μ. — ἐνχρύσου β.	E. οἱ μ. — ἐγχρύσου β.
— l. 12. Ἐλκανῶσα, ε. ἥ ἔλ- κος ποιημένη υ.	E. ε. ἥ ἔλκοποιημένη υ.
— l. 20. Ἐλκετο, ἥλκυσεν.	E. ἔλκυσεν.
c. 1180. l. 1. Ἐλκιθάμοιο, ε.	Ἐλκυθμοῖο. ε.
— l. 6. Ἐλκυστῆρα, φορβέα, η.	E. φορβίαν, η.
— l. 10. Ἐλλάψεως, φ.	Ἐλλάμψεως. φ.
c. 1181. l. 9. Ἐλήσποντος, π. ἐπὶ τῆς αἰτίας, ἥ μ.	E. π. ἀπὸ τῆς Ἐλησ- ἥ μ.
— l. 15. Ἐλογ., κ.	Ἐλόγει. κ. ¹⁷⁾
Ἐλόγιμος, γραμμα- τισμένος.	E. γεγραμμ.
Ἐλοδάνοισι, δ.	Ἐλεδανοῖσι. δ.
— l. 20. Ἐλόμενα, περικνώ- μενα.	E. περικνώμενα.
c. 1182. l. 1. Ἐλοπες, ἐλλι- πόντες τ.	E. ἐλείποντες τ.

c. 1182.

17) Glossae exitum delevit.

- c. 1182. l. 10. Ἐλλοπίνες, οἱ ^δ E. οἱ νῦν Ὀρεῖται, π.
 νῦν ὀρεῖται, π. Χαρκί. Χαλκιδεῦσιν.
 — l. 18. Ἐλλυσιν, ἐκλυσι E. ἐκλυσιν. Κρητες.
 κρηται.
 c. 1183. l. 3. Ἐλματα, ο. ἐνη- E. ο. ἐνειλήματα. σ.
 λήματα. σ.
 — l. 12. Ἐλοιο, α. βουλη- E. α. βουληθείης.
 θείς.
 c. 1184. l. 3. Ἐλουσία, ἀρημη- E. Ἀρτεμις παρὰ Ἐφε-
 τήρ π. ἀφουσίαις. σίοις.
 — l. 19. Ἐλπωρ, ἡ ἐλπίς, δ. Ἐλπωρή. ἐλπίς. δ.
 Ἐλπορησιν, ε. Ἐλπωρησιν. ε.
 c. 1185. l. 7. Ἐλύμνιαι, δ. ὄρο- E. δ. ὀρόφιναι.
 φῆναι.
 — l. 12. Ἐλυμόσπερμα, ὁ ε. E. ὁ ε.
 c. 1186. l. 2. Ἐλυται, ἐρχε- Ἐλυται. ε.
^{ἐνλ}ται, ἐλύστροις, κ. Ἐνλύστροις. κ.¹⁸⁾
 — l. 9. Ἐλυτρον, δ. — λέ- E. δ. — λέπυρον. ε.
 πυρον, ε.
 — l. 17. Ἐλωγή, ε. Ἐλώγευν. ε.
 — l. ult. Ἐλωρ, ε. — θήνη E. ε. — θοῖνη — θοῖναν.
 — θύναν. α. α.
 c. 1187. l. 15. Ἐμαίμασσε, E. προεθυμῆτο, ἡ π.¹⁹⁾
 προεωθέτο ἡ π.
 c. 1188. l. 7. Ἐμαρανάδη, ε. Ἐμαρναάδην, δυϊκῶς. ε.²⁰⁾
 c. 1189. l. 4. Ἐμβάλλοντος, Ἐμβαλλόπους. βλεσσό-
 βλεσρόπους. πους.¹⁾
 — l. 14. Ἐμβαφίας, λ. Ἐμβαφία. λ.

c. 1189.

18) Glossas unitas bene divisit, at lectionem superscriptam rejicere debuit. Glossam Ἐλύστροις hic e margine adfutam esse suspicor, Cf. VV. DD.

19) Textum ms. corruptit. Cf. VV. DD.

20) Typotheta δυϊκῶς in fine posuit.

1) Interpretatio glossae fuit βλαισόπους, ut Is. Voss. emendabat; ipsa vero glossa nondum restituta est.

- c. 1189. l. 14. Ἐμβάφιον, ο. Ε. ο. π. Ἰππώνακτη²⁾
 π. Ἰππώνακτη
 — l. 18. Ἐμβεβίωθεν, τ. Ἐμβεβίωκεν. τ.
 Ἐμβεβρυττώμενος, α. Ἐμβεβρυττώμενος. α.³⁾
 c. 1190. l. 6. Ἐμβλῶ, π. — Ε. π. — Δωρῶ, καὶ Δε-
 Δωρῶ, καὶ Δεζῶ. ζῶ.
 — l. 7. Ἐμβλωκυῖαν, ε. — Ε. ε. — ἦδη οὔσαν.
 ἦδοῦσαν.
 — l. 16. Ἐμβολα, Εὐρ. πα. Ε. Εὐρ. Παλαμήδη καὶ
 Σκιρτ. εμβ.⁴⁾
 λαμῆ καὶ σκιρ, εμβ.
 c. 1191. l. 8. Ἐμβρατα, ἦ. Ἐμβρατα. εἰμαρτα.
 μαρτα.
 — l. 20. Ἐμβρότητος, π. Ἐμβρόντητος. π.
 c. 1192. l. 9. Ἐμῆε, ε. Ἐμῆο. ε.
 — l. 13. Ἐμέλλετε, ε. φαί. Ε. ε. ἐφαίνεσθε. ο.⁵⁾
 νεθε, ο.
 — l. ult. Ἐμίενεν, ε. Ἐμίηνεν. ε.⁶⁾
 c. 1193. l. 7. Ἐμίσγομεν, ἐμι. Ε. ἐμιγνύμεν.
 γνούμεν.
 Ἐμιστύλαεν, ε. — διαί. Ἐμίστυλλεν. ε. διήρει.⁷⁾
 ρει.
 Ἐμηπεντόχω, χ. Ε. η. πεντόχω. χ.
 c. 1193.

2) Nomen Ἰππ. per totum ms. ita scribi et corrigi hic se-
 mel monuisse sufficiat.

3) V. Ἐμβεβροντημένος, quae proxime praecedat, hujus
 glossae correctio marginalis fuit. Cf. VV. DD.

4) A typ. est Σκιρτ. Ms. exhibet: Παλαμήδη καὶ Σκιρτῶ.
 ultimae vocis compendium, quod tamen satis obvium
 est, Musurus parum intellexisse videtur. Verum lem-
 ma aliis indagandum relinquo VV. DD. emendatione
 parum contentus.

5) Variam lectionem prima manu notatam deleuit.

6) Male, nam Lexicographus Ἐμίανεν in mente habuit.

7) Bene, nam A ex Λ factum est; in Ald. cum simpl. λ.
 culpa typ.

- c. 1201. l. 3. Ἐμπήκτης, ὅ τ. — γραμματίδια
 — γράμματα δια^ε
 π τ. — κανωνίδα.
 E. ὅ τ. — γραμματίδια
 παρὰ τ. — κ.
 c. 1203. l. 1. Ἐμπλεύρου, ἐνα-
 λούεις τ. — Σ. αἰχ-
 μαλωτήσιν.
 E. ἐνάλλου εἰς τ. — Σ.
 Αἰχμαλωτίσιν.
 — l. 3. Ἐμπλήγδην, ἐμπλη-
 κτική, α.
 E. ἐμπληκτικῶς. α.
 — l. 14. Ἐμπνέι μου, ἐραί-
 μου^μ πόθη.
 E. μ. ἐραῖ μου, ποθεῖ με.
 Ἐμπνέι, πεπλ.
 Ἐμπνους. π.
 — l. ult. Ἐμπνύθη, ἐν αὐτῷ
 ἐκείνεται, κ.
 E. ἐν ἐαυτῷ ἐγίνετο, κ. ¹¹⁾
 c. 1204. l. 7. Ἐμποδίζων, ἰ.
 τοὺς μιᾶθους τ.
 E. ἰ. — τῶν μιᾶθ τ.
 — l. 11. Ἐμποίνιμον, τὸ ἐμ-
 ποινη.
 E. τὸ ἐν ποινη.
 Ἐμποιον, τ. γ. ὑγροῦν.
 Ἐμπυον. τ. ὑγράν.
 c. 1205. l. 7. Ἐμπορίσαι, μ.
 Ἐμποριδονήτας, ε.
 Ἐμπορίται. μ.
 — l. 16. Ἐμπόρτευμα, υ.
 Ἐμπόριδωνήτας. ε. ¹²⁾
 Ἐμπόρπευμα. υ.
 c. 1206. l. 4. Ἐμπρεποι, ε.
 πρέπον, ὁμοιον.
 E. ε. πρέποντες. ὁμοιοι. ¹³⁾
 — l. 9. Ἐμπυμάτοισιν, ε.
 Ἐμπυος, ὁ ἐμπ...κος,
 π.
 E. ἐν πυμάτοισιν. ε.
 E. ὁ ἐμπυϊκός, π. ¹⁴⁾
 — l. 14. Ἐμπυρία, ο. —
 μαν', π.
 E. ο. — μαντεία, π.
 Ἐμπυριβήτην, τὸ ε.
 E. τὸν ε.
 R 2 c. 1206.

11) Cur non? ἐν αὐτῷ ἐκινεῖτο. *Motus animi internos sen-
tiebat.*

12) Correctionem typotheta non advertit.

13) Cf. VV. DD. qui codicis scripturam refingunt.

14) Duas litteras delevit; scriptum erat: ἐμποικος.

- c. 1206. l. 14. Ἐμπυριβήτης, E. οὗτος E. ¹⁵⁾
 οὕτως E.
 c. 1207. l. 1. Ἐμύδαινε, ἔβρε- E. ἔβρεχεν.
 χεν.
 — l. 4. Ἐμωήθην, ε. Ἐμυήθην. ε.
 — l. 10. Ἐμύς, ζ. ἐν λήμνῃ E. ζ. ἐν λίμνῃ κ.
 κ.
 — l. 14. Ἐμύσασον, ἐσίχαι- Ἐμύσαττον. ἐσίκχαινον.
 νον.
 Ἐμύσατον, α. Ἐμυσάττετο. α.
 — l. 27. Ἐμφάσεως, ἐννοη- E. ἐννοητικῆς ε.
 τικῶς ε.
 c. 1208. l. 3. Ἐμφατικώτε- Ἐμφαντικώτερον, δηλω-
 ρον, δηλοτικώτερον. τικώτερον.
 — l. 7. Ἐμφέρεται, ε. — πε- E. ε. — π.
 ριφέρεται, [ὁμοιοι.]
 — l. 10. Ἐμφετέρω, ἐν τῷ Ἐν φερέτρῳ. ἐν τῷ φε-
 φορίῳ. ρείῳ.
 — l. 12. Ἐμφιλοχωρεῖ, σ. E. σ. — φ.
 — φιλῶν.
 c. 1209. l. 8. Ἐμολύνθη, ε. E. ε. ἡμβλύνθη.
 ἡμβλύνθη [μενέων
 ἐμῶν ἐπιθυμιῶν ἢ
 προθυμιῶν.]
 Ἐμῶν μενέων ἀπερσεύς, E. μ. α. τῶν ἐμῶν ἐπι-
 τῶν ἐμῶν πρ. θυμιῶν, ἢ πρ. ¹⁶⁾
 Ἐμώσατο, ε. Ἐμήσατο. ε. ¹⁷⁾
 — l. ult. Ἐναγὲς, μεμιασμένον. E. μεμιασμένον.
 c. 1210. l. 9. Ἐναγούς, α. Ἐναγεῖς. α. ¹⁸⁾

c. 1210.

15) Ms. lectionem Heinsius olim restituebat.

16) Verba: μενέων ἐμῶν ε. rel. e margine intrusa esse or-
 do ms. nos docet. Ejicienda ergo sunt ἐπιθυμιῶν ἢ,
 et jungenda τῶν ἐμῶν προθυμιῶν ὁ κ.17) Ms. lectionem, quae vera est, If. Vossius jam olim re-
 ponendam voluit.18) Variam lectionem fini glossae impositam ita comma-
 culavit, ut nullum ejusdem remanferit vestigium.

c. 1210. l. 9. Ἐναγρος, ε. — E. ε. — Σίφνω.

— l. 20. Ἐναερίζει, μεταω-
ρίζει. E. μετεωρίζει.

Ἐνάζω, λ. Ἐννάζω, λ. ¹⁹⁾

c. 1211. l. 1. Ἐναθλόει, ἀθ-
λῶει. E. ἀθλῶει.

— l. 8. Ἐν αἰνῇ, ἐν τῇ δίνῃ. E. α. ἐν τῇ δεινῇ.

— l. 11. Ἐνναίος, ε. Ἐννεός, ε. ²⁰⁾

— l. 21. Ἐναισιμία, διοσι-
μία. E. διοσημία.

c. 1212. l. 13. Ἐναλλόντα, σ. Ἐναλόντα. σ. ¹⁾

— l. 15. Ἐναμμένος, ἐγκε-
κωμένος. E. ἐγκεκακωμένος. ²⁾

— l. 17. Ἐνανοπυκίσα, ε. Ἐναμπυκίσα, ε.

— l. 23. Ἐναντίον, ἐνώπιον, E. ε. ³⁾

[ἐμπρός.]

c. 1213. l. 4. Ἐναπερήσαθα, Ἐναπερείσαθα, ε.

— l. 9. Ἐναπομάζεται, ἐνα-
ποτυπώσει. E. ἐναποτυπούται.

c. 1214. l. 3. Ἐναρίζειν, σ. — E. σ. — μιν ἐξενάριζε
μην ἐξενάριζε — κ. — κ. — βέλτερον
— βέλτερον εἰς τὰ
κ. — ἀναιρεῖν. ἐστι κ. — ἐνάριεν.

— l. 20. Ἐναραφόρος, σ. — E. σ. — φθογγοσκότος
φθογγ...κότος — — ἀπολείψει. Α.
ἀπο-

R 3

19) Series et Etymologi auctoritas scripturae codicis fa-
vent. Cf. VV. DD.

20) Reponendum est Ἐναιός. pro Ἐνεός. ut VV. DD. di-
vinarunt.

1) Vera est VV. DD. conjectura. In Ald. mendum typ.

2) Legendum est cum VV. DD. ἐγκεκακωμένος.

3) Nescio, cur ἐμπρός, vitiose pro ἐμπροσθεν, deleverit.
In Ald. ἐνόπιον vitio typ.

ἀπολέψει. Αἰσχ. ἐν
νηρείσιν — ἐπαδρά-
σιν — μη ἐπικ.

ἐν Νηρείσιν — ἐπ'
ἀνδράσιν — μοι
ἐπικ.⁴⁾

ε. 1215. l. 10. Ἐνάρω, κύλος.
[Ἐναρῶν, ἐπαύσατο
σκύλων.]

Ἐνάρων. σκύλων.

Ἐνὰς, ε.

Ε. ε.

Ἐνασελγένων, π.

Ἐνασελγαίνων, π.

— l. 16. Ἐνασπίδος, ἀντι-
γύπαλτο.

Ἐν ἀσπίδος ἀντυγ' ἐπ.
ἄλτα. ἐνεπλάκητ.

Ἐναπλάκη τ. α.

α.⁵⁾

Ἐναστρος, ὥστεμένας,
ἄχαιος ἄλφεσιβοΐα,
α. τ. ὑαστάς γ.

Ε. ὥστεμένας. α. ἀλφε-
σίβοια α. τ. υ. γ.⁶⁾

— l. 22. Ἐναστειζόμενον, ε.

Ἐναστεϊζόμενον. ε.

ε. 1216. l. 9. Ἐναυλον, νέαν
ἔχον τ.

Ε. νέαν ἔχοντα τ.

ε. 1217. l. 1. Ἐναυχούσα, ἐν-
λαμπρυνομένη, σ.
καυχωμένη.

Ε. ἐλαμπρ. σ. κ.

[Ἐναφρέει, θυμόν.]

Ἐνέχθη, ε.

Ε. ε.

Ἐναῦ ποτνιαῶ δάγαν
ἱκετεύω.

Ἐναύει. ποτνιαῶ, ἢ ἄγαν
ἱκετεύει.⁷⁾

ε. 1217.

4) In v. Φθογγ... κότος tres litteras erasit. Correctionem ἀπολείψει typotheta non observavit.

5) Sejuncta bene univit, et locum Homericum restituit, nisi quod duce scriptura codicis melius ita legatur: Ε. α. ἀντυγι πάλτο. In Ald. mendum typ. Cf. VV. DD.

6) Cf. VV. DD. qui summa dexteritate et acumine locum restituerunt.

7) Ni fallor, scriptum erat: Ἐνάω. ποτνιαῶ, ἢ ἄγαν ἱκετεύω. V. Ἐνάω vel Ἐναύω ab Ἐνάζω forma tantum differt, nam Νάω, Ναύω, Ἐνάω, Ἐναύω, Ἐνάζω una eademque verba sunt. Emendationi quoque litterarum series et scriptura codicis favere videntur.

- c. 1217. l. 1. Ἐν βένθεσιν, ἐν E. β. ε. β.
βάνθεσιν.
- l. 12. Ἐν γείνοντα, ε. Ἐν γείνωντα. ε.⁸⁾
- l. 15. Ἐν γλαυσιν, ἐν- E. ἐν γλαύκωσιν.
γλαύκεσιν.
- c. 1218. l. 5. Ἐν δ' ἄνεμος Ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν.
πρῆσαι, ἐνεπρῆσαι δ. ἐνέπρησε δ. — ἐγέ-
— ἐγέμησεν, ε. μισεν, ε.
- l. 13. Ἐνδαρθυία, ο. — E. ο. — ἐκρυψε — διε-
κρύψαι — διεκόμη- κόμισεν ε.
- c. 1219. l. 1. Ἐνδαύλον, χο- E. ὑλῶδες. δ.
λῶδες, δ.
- l. 3. Ἐν δέ, πρὸ τ. δ. ἐν Ἐν δέ. πρὸς τ. δ. ἐν αὐ-
αὐτῇ δέ. τοῖς δέ.
- l. 13. Ἐνδεῖν, χ. ἐνδεία ε. E. χ. ἐνδεᾶ ε.
- l. ult. Ἐνδεκάτευσσα, τ. κ. E. τ. κ. ε.⁹⁾
ἐπαρξάμην.
- c. 1220. l. 12. Ἐνδέξια, εἰ μ. E. εἰ μ. — πόλις ἐνδε-
— πόλις ἐν δεξιᾷ ε. ξια ε.¹⁰⁾
- c. 1222. l. 6. Ἐνδιάλω, μ. Ἐνδιέλω. μ.
†
Ἐνδίδας, ε. Ἐνδίδας. ε.
†
- c. 1223. l. 7. Ἐνδοίτινα, οἱ Ἐνδοίτινα. οἱ ἀπὸ ἐπτά.
ἐπὶ ζ' π. — ἄστων π. — ἄστων κ.
κ.
- l. 10. Ἐνδοκία, ἡμῆρ, π. E. η. π.¹¹⁾

R 4

c. 1224.

8) Correctio typothetam fugit.

9) In Ald. ἐπαρξάμην culpa typ. VV. DD. emendatio in textu ponenda esset, nam evidens est, nec dubium admittit.

10) Verba: ἔστιν δὲ πόλις ἐν δεξιᾷ ε. rel. a praeced. glossa Ἐν δεξιᾷ, ad quam olim pertinebant, male divulgata sunt, cui si restituantur, omnia plana sunt ac perspicua. Cf. VV. DD. quos inconsulta Musuri emendatio fefellit.

11) Musurus v. ἡμῆρ linea subducta notavit. Compendium scribendi

- c. 1224. l. 1. Ἐνδοιέμεναι, ο. Ἐνδοιέμεναι. ο.
 — l. 13. Ἐνδριώνας, δ. — E. δ. — Λακεδαιμόνι.
 Λακεδαιμόνη.
 [Ἐνδρῶνα, καρδία δέν-
 δρου καὶ τὸ μέσον.]
 Ἐνδρομίδες, υ. E. υ. ¹²⁾
 c. 1225. l. 7. Ἐνδεκαίως, φ. Ἐνδυκέως, φ.
 — l. 16. Ἐνδυμιωνάκαρ. Ἐνδυμιωνάκαρ. Ἀριστο-
 στοφάνης, τὸν Ἐν- Φάνης τὸν Ἐνδυμίων-
 δυμίων. ἀκαρ φ. να, ὃν κάρ φ. ¹³⁾
 c. 1226. l. 6. Ἐνεασμός, ε. Ἐννεασμός. ε.
 — l. 14. Ἐγγλαύκως, φ. Ἐγγλαυος. φ.
 c. 1228. l. 6. Ἐνείρα, ε. ἔνε- Ἐνειρον. ε. ε.
 περόνησα.
 Ἐνειρας, ἐνέραψας, E. ἐνέρραψας. ἔβαλες.
 ἐβαλες, η.
 — l. 11. Ἐνεισποι, ἔπει. Ἐνίσποι. ἔποι.
 — l. 15. Ἐνεκήψαντα, ε. Ἐνισκήψαντα. ε.
 c. 1229. l. 7. Ἐν ἐλλαδαίοις δ. Ἐν ἐλλαδαίοις δ. ἐν τ.
 ἐν τ. δεσμένοις ε. δεσμοῖς ε.
 c. 1230. l. 1. Ἐνένηπεν, ἀπέ- Ἐνένιπτεν. ἐπέπληξεν. ε.
 πληξεν, ε. ε. ὠνείδη- ε. ὠνείδισεν. η.
 σεν, η.

c. 1230.

scribendi obvium est, et a *typotheta* ἢ μήτηρ redditum;
 nullus fere dubito, quin ex ΔΗΜΗΡ profectum sit. In
 uncialibus Δ post A facile elabi poterat; aut si hanc ori-
 ginem non admittamus, nemo saltem inficias ibit, quin
 vocem Δημήτηρ pronunciando aut dictitando sonus litt.
 Δ pro forti adspiratione facile haberi potuerit.

12) Glossa a Musuro ejecta fuit sine dubio varia lectio v.
 Ἐνδρυνον, quae infra sequitur.

13) Glossam pollutis scribarum manibus inquinatissimam
 Musurus docte emendavit, a codicis vero scriptura,
 quam propius ubique sequi debuisset, nimium recessit.
 Vera est Hemsterhusii conjectura: Ἐνδυμίωνα Κάρ φ.
 Ἀριστοφάνης τὸν Ἐνδυμίωνα Κάρ φ. Veritatem ipsa
 codicis scriptura evidenter demonstrat. Cf. VV. DD.

- c. 1230. l. 4. Ἐνέντος, ἐν- E. ἐμβ.
βάλλοντος.
- Ἐνέζεται, ἐσχεθήσεται. E. ἐνσχεθήσεται.
- l. 7. Ἐνεόλκι, ἰ. E. ἐνεόλκιον. ἰ.
- c. 1231. l. 5. Ἐνεπίδημεν, ε. E. ἐνεπίδημον ἡμεν. ε.
- l. 7. Ἐνεπνύνθη, α. E. ἐνεπνύνθη. α.
- l. 10. Ἐνεργεῖς, ἡ ε. E. ἐνεργεῖς. ἡ ε.
- l. 12. Ἐνέρχεν, ε. E. ἐνεργεῖν. ε.
- c. 1232. l. ult. Ἐνεσίησιν, ε. E. ε. καὶ βουλαῖς.
καὶ βουλῇ.
- c. 1233. l. 1. Ἐνεσκέμβηκεν, E. ἐνεσκέμβηκεν. ε.
- l. 4. Ἐνεσκειρωμένη, ε. E. ε. ¹⁴⁾
- Ἐνεσκειρωμένον, τ. α. E. τ. α. ἔχον ρύπον. ¹⁵⁾
ἔχον.
- l. 8. Ἐνεστιν, ἔξεστιν, E. ε.
[ἔξόν.]
- l. 10. Ἐνέτας, τ. ἐνοκεῦν- E. τ. ἐνοικ.
τας.
- Ἐνετάν, ἐκκεῖτ .. E. Ἐνέται. ἔκκειται. ¹⁶⁾
- l. 14. Ἐνέτησι, περὶ ..., E. περὶ ... ἀπὸ τοῦ
ἐπὶ τοῦ αἰνεῖσθαι, ἡ ἐνίεσθαι. ἡ π. ¹⁷⁾
π.
- c. 1234. l. 1. Ἐνετίδας, πώ- E. πώλους στεφανηφό-
λους στεφαν. ρους. ἀπὸ τ. —
Ἐνιφόρω ἀπὸ τ. — δια- διαφέρουσι γ.
- l. 4. Ἐνετείληζεν, ἐνεί- E. ἐνετύλιζεν. ἐνείλισσεν.
- l. 6. Ἐνετῶν, τ. ἡ ἐπὶ γ. E. τ. ἡ ἀπὸ γ.
- l. 11. Ἐνευνοί, ε. — εἰς E. ε. — εἰς □ K.
Κύπριοι.

R 5

c. 1234.

14) In Ald. mendum typ.

15) V. ρύπον a Mufuro adjecta est.

16) Adjectae vocis exitum delevit.

17) Secundae vocis compendium delevit.

- c. 1234. l. 14. Ἐνευφήμω, Ἐν εὐφήμῳ. ἐν εὐβοήτῳ.
ἐνευβοήσω.
Ἐνεύχεσθαι, τ. — ἐξο- E. τ. — ἐξορῆσαι τ.
ρῆσαι τ.
- c. 1235. l. 2. Ἐνέφυνεν, ε. Ἐνέφηνεν. ε.
- c. 1236. l. 4. Ἐνεχρήμφθη, ε. Ἐνεχρίμφθη. ε.
— l. 9. Ἐνήδοιτο, ω. — φαι- E. ω. — φαιδρύναιτο. —
δροῖτο.
- Ἐνηέους, π. Ἐνηέος. π.
- l. ult. Ἐνηκαιναία, ἡ τ. Ἐνη καὶ νέα. ἡ τ.
- c. 1237. l. 2. Ἐνηκας, ἐνέβα- Ἐνεικας. ἐνέβαλες. ε. ¹⁸⁾
λας, ε.
- l. 7. Ἐνηλίας, ε. — ἐνῆα- Ἐνηλίαξιν. ε. — ἐνυα-
λίῳ. λίου.
- l. 10. Ἐνηλύσιος, ε. κε- E. ε. κεραυνόβλητος.
ραυνό.
Ἐνηλύσια, τ. — λύσια E. τ. — ἐνηλύσια λ.
λ.
- c. 1239. l. 21. Ἐνθεναρίζει, E. ἐγχειρεῖ.
ἐνχειρεῖ.
- c. 1242. l. 3. Ἐνθωκεῦσαι, ε. E. ε. ἐγκρ.
ἐνκρύπτεσθαι.
- Ἐνι, ἐνεσθιν, ἐν τῷ, ἐν Ἐνι. ε.
τῇ [ἐνισιν.] Ἐν τῷ. ἐν τῇ. ¹⁹⁾
- l. 6. Ἐνια, π. Ἐνηέα, π.
- c. 1243. l. 1. Ἐνιζῆσαι, ἐγκα- E. ἐγκαθίσαι.
θήσαι.
- l. 2. Ἐνιζήσαντα, ἐγκα- E. ἐγκαθίσαντα.
θήσαντα.

c. 1243.

18) Reponendum est: Ἐνηκας. Cf. VV. DD. qui idem di-
vinarunt.

19) Pessime glossam divisit, et ἐνισιν pro ἐνεισιν male eje-
cit, significatur enim, Ἐνι pluraliter etiam accipi; suspi-
cor tamen, totam appendicem ἐν τῷ, ε. rel. olim a nu-
gatore quodam in margine adjunctam fuisse. Cf. VV.
DD.

- c. 1243. l. 5. Ἐνιηλίζεν, τὴν Ε. τ. ἐνυάλιον ε.
 ἐνάλιον ε.
 — l. 11. Ἐνιῆλαν, ε. Ἐνιῆλας. ε. ²⁰⁾
 — l. 14. Ἐνικεν, η. Ἐνείκεν. η.
 Ἐνίκεον, ἐφιλονίκουν. Ἐνείκεον, ἐφιλονείκουν.
 Ἐνικαυλῶι, ε. Ἐνικαυλῶ. ε.
 c. 1244. l. 6. [Ἐνιοί] Ἐνοπι πόντω. ε. τ. μ.
 γάλη θ. θ. ¹⁾
 Ἐνιπάζων, τ. Ἐνιπτάζων. τ. ²⁾
 c. 1246. l. 1. Ἐνιχώρ, ε. Ε. ε.
 — l. 8. Ἐν καρὶ τὸν κ. — Ε. κ. τ. κ. — τῶν ἐν ε.
 τῶν εὐτελέσι τ. τ. ³⁾
 — l. 13. Ἐνκατακλώσαντες, Ε. ἐνείραντες.
 εἶραντες. †
 — l. 16. Ἐνκατελέτησαν, ε. Ἐνκατελέτησαν. ε. ⁴⁾
 — l. ult. Ἐνκέωτις, ἡμέρα, Ἐνκεῶτις ἡμέρα. π. —
 π. — ἐνκεῶτις — ἐνκεῶτις — κ. ⁵⁾
 κηρύσσειν.

c. 1247.

20) Musurus glossam corrupit. Auctoritate ms. in textu ponendum est: Ἐνιηλᾶν, ε. littera η, uti saepius, pro κ accepta. Hoc Kufterus et Valkenarius jam viderunt. Cf. VV. DD.

1) Musurus doctissimus fuit, at, ut saepius videbimus, parum acutus atque subtilis; omnia vero, quae statim non perspiciebat, mutandi atque delendi consuetudo mori aetatis, in qua vivebat, artisque infantiae attribuenda est. Soli scribae, cujus erat litteras initiales appingere, vitium glossae imputandum est; ille enim, cum versus in Ἐνιοί finiretur, et sequens in νοπιπόμπω inciperet, novam in νοπιπ. glossam inchoari existimans, Ε initiale praefigebat, quod postea Musurum decepit. Judicandum est, ut vel pueri vident: Ἐνὶ οἷνοπι πόντω. ε. Cf. VV. DD. qui veram lectionem restituerunt.

2) Reponenda est codicis scriptura. Cf. VV. DD.

3) Interjecto a Musuro ἐν.

4) VV. DD. conjectura Ἐνκατελέγησαν omni dubio caret.

5) Utroque in loco Ἐνκεῶτις ἡ. correxerat, postea vero Ἐνκεῶτις ἡ. restituit. Vulgatum Ἐν Κέω τις ἡμέρα; π. ipsa ms. accentuatio confirmat.

- c. 1247. l. 6. Ἐν κηρός, αἴση. Ἐν κηρός αἴση.
 Ἐν κηρός, μοίρα. Ἐν κηρός μοίρα. ⁶⁾
 — l. 10. Ἐν κομβωθεῖς, δε- E. δεθεῖς.
 θεῖς.
 — l. 13. Ἐν κομον, ἐν τῷ μα- E. ἐν τῷ μαρίῳ ἰ.
 ρίῳ ἰ.
 — l. 17. Ἐν κοτύλῃ φ. — E. κ. φ. — φέρων τ.
 φέρει τ.
 c. 1248. l. 7. Ἐν λιμενίζειν, τε- E. τελωνίζειν τ.
 λωνίζειν τ.
 — l. 12. Ἐν λευκάμασιν, ε. Ἐν λ. ε. — κεχρισμένοις
 — κεχρ. μένοις — — ἀνδραπόδων,
 ἀνδρατίδων, κ. κ. ⁷⁾
 Ἐν λόβι, ε. Ἐν λόβια. ε.
 — l. ult. Ἐν μαχατεύειν, ε. E. ε. παρὰ γείτονι.
 π. γείτονον.
 c. 1249. l. 10. Ἐν νεάκρουτος, E. κ. ⁸⁾
 κ.
 c. 1250. l. 11. Ἐν νεῶ, ε. — E. ε. — νεοττούς. ἐννή-
 νεοττούς. θω. Κυρηναῖοι.
 Ἐννήθ. κυρινοί.
 Ἐννηῆς, σ. — πατρῶος. Ἐννηῆς. σ. — π. ⁹⁾
 — l. 15. Ἐν νηπίονι, ε. Ἐν νηπιέῃ. ε.
 Ἐν νηπήχες ἦσαν, ε. — Ἐν νεαπήχες ἦσαν. ε. —
 τοῦ μήκους [καί] τ. τὸ μήκος τ.
 c. 1252. l. 14. Ἐν οδία, Α. — E. Α. — Α.
 Ἀνδρομενίδης.
 Ἐν οδῖος, Ἐρμῆς πάρος. E. Ε. π.
 — l. 18. Ἐν οειδεῖς, ἐνὶ θῶ Ἐν οειδεῖς, ἐνὶ θεῶ ὁ.
 ὁμοῖοι.

c. 1252.

6) Salvo litterarum ordine glossa male divisa ita jungenda est: Ἐν κηρός αἴση. ἐν κηρός μοίρα. Cf. VV. DD. qui huic unioni suffragantur.

7) In v. κεχρ. μένοις litteram delevit.

8) In Ald. mendum typoth.

9) Glossas diversas male conglutinavit. Cf. VV. DD.

- c. 1252. l. ult. Ἐνοι, οἱ π. Ἐνοι. οἱ π. ¹⁰⁾
 c. 1253. l. 4. Ἐννοιάδες, α. αἱ Ε. α. αἱ μὴ κορύπτουσαι.
 μὴ κορύπτουσιν.
 — l. 18. Ἐνοργείας, τὰς Ε. τὰς νεοσσιὰς. Κ. ¹¹⁾
 νεοσσειας, κ.
 c. 1254. l. 1. Ἐνορχα, ο. εἰ Ε. ο. ε.
 χοντα [ἔφημα.]
 — l. 6. Ἐνος, ἐνιαυτός ἐπέ- Ε. ἐνιαυτός ἐπέτειος. εἰ
 τιος, ε.
 — l. 18. Ἐν ὀφθαλμοῖσιν, ε. Ἐν ο. ε. — ἢ ἐπὶ θ.
 — ἢ θεαμάτων.
 c. 1255. l. 5. Ἐν παραβύστῳ, Ἐν π. ἐν μυστηρίῳ. ε.
 ἐν μαστηρίῳ, ε.
 — l. 10. Ἐν πίθῳ τὴν κ. — Ἐν π. τ. κ. — ἐπὶ τῶν
 ἐπὶ τὰς πρώτας μ. τὰς π. μ. — καὶ
 — ἀπτομένων — ἀπτομένων — κ.
 κεραμεύει, π. — πί π. — πίθῳ ἐγχει-
 ἐν χειρὶ. Δικαίάρχος δ. ρεῖ. Δικαίάρχος δ.
 c. 1256. l. 2. Ἐνπίσπη, εἰ Ἐπίσπη. ε. ¹²⁾
 — l. 6. Ἐμπλην, π. Ἐμπλην. π.
 — l. 9. Ἐν πυθίῳ σχέσαι, Ἐν Πυθίῳ χέσαι. Π. —
 Π. — ἐρίους π. ἐρίους π.
 Ἐνραβῶς, ε. Ἐνραβῶς. ε.
 — l. 17. Ἐν ῥύπῳ, οἱ ῥυπόν- Ἐν ρ. οἱ ῥυπῶντες.
 τες.
 c. 1257. l. 1. Ἐνσας, αὖριον Ε. αὖριον.
 ἐνσευδηάψαι. Ἐνσευ δὴ ἄψαι. ¹³⁾

c. 1257.

10) If. Vossii conjecturam scriptura codicis confirmat.

11) Reponendum est: νεοσσιὰς. In Ald. mendum.

12) Junctae sunt, uti saepius, duae lectiones, olim enim
 in codice quodam ita exaratum stabat: Ἐνίσπη. ε. Cor-
 rectionem typotheta neglexit. Cf. VV. DD.13) Glossam in duas divisit. Cf. VV. DD. qui locum fru-
 stra tentarunt.

- c. 1257. l. 6. Ἐνσίεις, ε. Ἐνσείεις. ε.
Ἐνσικυκράτω, τ. Ε. τ.
c. 1258. l. 2. Ἐνστερνισάμε- Ε. περιπτυσσάμενος.
νος, περιπτυσσάμε-
νος.
— l. 4. Ἐνστερνομαντίαις, ε. Ε. ε. Σ. Αἰχμαλωτίσιν.
Σοφ. αἰχμαλώτησιν.
— l. 12. Ἐνταλάρισι, τ. Ἐν ταλάροις. τ.
— l. 15. Ἐνταμιευόμενον, ε. Ε. ε.
[Ἐντάρασι, τότε δὲ αὐ-
τόν.]
Ἐνταράσιφίχειρι, ε. Ἐντ' ἀρά οἱ φύχ. ε. ¹⁴⁾
c. 1259. l. 1. Ἐντάραντον, ε. Ε. ε.
— l. 6. Ἐνταχεῖς, ε. Ἐντακείς. ε.
— l. 12. Ἐντεθρείωκεν, ε. Ε. ε. — θρίων — θρίων
— θρίων — θρίων ε. ¹⁵⁾
εὐρεσιν.
— l. 17. Ἐντελαμώνι, ε. — Ε. ε. — ἐπιδέσμω.
ἐπὶ δεσμῶ.
Ἐντελέεσσιν, ε. Ἐντελέεσσιν. ε.
Ἐνθεταλίῳθαι, ἐνκε- Ε. ἐνκεχλαμυδῶθαι. σ.
χλαμυδῆθαι, σ.
c. 1260. l. 3. Ἐντελειθές, ἐν- Ἐν τέλει θές, ἐν χορῶ
σαρώθεσιν ἐντάγ- θές, ἐν τάγματι. ¹⁶⁾
ματα.
— l. 17. Ἐντεομίστωρ, ο. Ἐντεομήστωρ. ο.
— l. 20. Ἐντερώνια, ἐντεριό- Ἐντερώνια. ἐντεριώνη. τὸ
νη, τὸ μεσέτατον τ. ¹⁷⁾
μεσαίτατον τ. ¹⁷⁾
Ἐντερώνιος, αἱ χ. Ἐντερώνιοι. αἱ χ. ¹⁸⁾

c. 1261.

14) Glossam deletam ita distinxerat: Ἐντ' ἀρα οἱ.

15) In Ald. ἀρεσιν vitio typ.

16) In Ald. errores typ.

17) Correctiones typographeta neglexit.

18) Sagacissima Valkenarii conjectura extra dubium est. Glossa Homerica est, et ita dividenda: Ἐντερον νος, id est: Ἐντερον οἶος. Cf. VV. DD.

- c. 1261. l. 2. Ἐντεσιεργούς, Ε. τ. — νωτοφόρους, α.
τ. — νοτοφόρους, α.
— l. 6. Ἐντεσιουργούς, σ. — Ε. σ. — νωτοφ.
νωτοφ.
— l. 10. Ἐντέτεκεν, ε. Ἐντέτηκεν. ε.
— l. 15. Ἐντεῦθεν, ἔνθεν, Ε. ε. ε.
[παρεαυτά,] ε.
— l. ult. Ἐν τῇ σαρκί, ε. — Ἐν τ. σ. ε. — σ.
σαρκός.
[Ἐντήθαι, ὠπλισταί.]
Ἐντί, ε. Ε. ε. ¹⁹⁾
c. 1262. l. 7. Ἐντομία, ε. εὐ- Ε. ε. ε.
νοῦχος.
[Ἐντομίδας, μαμιλάρι,
ψαλίδια.]
Ἐντομίδες, ξ. Ε. ξ. ²⁰⁾
— l. 20. Ἐντοσθίδια, τ. Ἐντοσθίδια. τ.
c. 1263. l. 2. Ἐντραγούμενοι, Ε. μασσώμενοι
μασούμενοι.
— l. 16. Ἐντριτον, τὸ Διο- Ε. τὸ Διονυσίου ε.
νίου ε.
c. 1264. l. 2. Ἐντροπίας, εὐ- Ε. εὐμετάβολος. ὀξίνης
μεταβόλως, ὀξύνης.
— l. 6. Ἐντυεν, ὀπλιζεν. Ε. ὠπλιζεν.
Ἐντύεθαι, ὀπλείεθαι, Ε. ὠπλίεθαι. κεκοσμήεθαι.
κεκοσμεῖεθαι.
— l. 16. Ἐντυπᾶς, πένθι- Ε. πενθικῶς, ω.
κας, ω.
— l. 19. Ἐντυπᾶς, ε. ἐγκε- Ε. ε. ἐγκεκαλυμμένος τ.
καλυμένος τ.
c. 1265. l. 17. Ἐνύλαις, [ύλι- Ε. ὑλικάϊς.
κόν,] ὑλικάϊς.

c. 1266.

19) Correxerat: ὠπλίεθαι.

20) Cyrilli Lex. ms. Ἐντωμίδες. αἱ τοῖς σώμασιν ἐκτεμνό-
μεναι. τοιαῦτα δὲ εἰώθασιν ποιεῖν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς αὐτῶν
οἱ ἄπιστοι. Ultima in Hesychii glossa verba: τοιαῦτα
δὲ ε. rel. ex aliis glossariis inserta esse puto.

- c. 1266. l. 11. Ἐνφρέατι κυ- Ἐν φ. κ. — δυσφρέκτων.
νομ. — δυσφρέκτων.
Ἐνφρεάτ., ε. Ἐν φρεάτου. ε.¹⁾
— l. 15. Ἐν φρέσιν θυμόν ε. Ἐνα φ. θ. ε.
— l. 19. Ἐν χρεῶ κουρά, ἡ Ἐν χρεῶ κουρά. ἡ ψ.
ψ.
c. 1267. l. 6. Ἐνώμις, μάντις, Ἐν ὠμοῖς μάντις. ο.
ο.
Ἐνώμοτον, ω. — ἔνο- Ε. ω. — ἔνοχον.
χλον.
Ἐνωμότια, τ. Ἐνωμοτία. τ.
— l. 15. Ἐνωπα, ἐν ὄψει, Ἐνωπῇ. ἐν ὄψει. φ.²⁾
[ἐνωπῇ, εἰς ὄψιν,
προτόψει,] φ.
— l. ult. Ἐνώπια, ε. — ἐμ- Ε. ε. ἔμπροσθεν.
πρός.
c. 1268. l. 2. Ἐνώπια, τ. — Ε. τ. — διεκόσμου ἐνε-
διεκόσμου τῶν π. — κα τ. π. — ε.³⁾
ἐνίνοχος.
— l. 10. Ἐγῶρσεν, διέγειρεν. Ε. διήγειρεν.
— l. 16. Ἐνώταις, ε. — Ε. ε. — Σ. Αἰχμαλωτί-
Σοφ. Αἰχμαλώτησιν. σιν.
c. 1269. l. 2. Ἐνωχλήθην, η. Ε. η.
[Ἐξακαλάρειτα βα-
θυρρόου ἡ πρόθε-
σις.]
Ἐzáγαστον, α. Ε. α.⁴⁾
— l. 8. Ἐzáγεσθαι, τ. Ἐzáγιστον. τ.
— l. 12. Ἐzáγιστα, π. — Ε. π. — οἶόν τε ε.
οἶοντα ε.

c. 1269.

1) Glossae exitum delevit.

2) Quae a Musuro exclusae sunt, glossam in margine olim corrigebant; tum vero pro προτόψει scriptum erat πρόσ ὄψιν.

3) Interposito a Musuro ἐνεκα.

4) Glossam ejectam ita emendaverat: Ἐξ ἀκαλάρρειτα, β.

- c. 1269. l. 20. Ἐξαγκωνίζε- Ἐξαγκωνίζεσθαι.
 θαι, ἐξαγωνίοις, ἐξ Ἐξαγωνίοις. ἐξ α. π. ε.
 α. π. ἔχουσιν.
 Ἐξαγώνιος, τοῖς ἔξω τ. Ἐξαγώνιος. ὁ ἔξω τ. 5)
 Ἐξαγώχωνλον τρα- Ἐξάγω χωνλον τ. π.
 γίσκιον, π.
 c. 1270. l. 3. Ἐξαετάρου, ε. Ἐξ αἷταο. ε.
 — l. 10. Ἐξαιρεῖται, ἐξυφέ- Ε. ἐξυφαιρεῖται.
 ρεταί.
 — l. 17. Ἐξαιρήσαντες, πορ- Ε. πορθήσαντες.
 θήσαντες.
 — l. 23. Ἐξαίσιος, ο. ὁ σύμ- Ε. ο. ὁ ἀσύμφορος. α.
 φορος, α.
 c. 1271. l. 3. Ἐξακέσαιο, ε. Ε. ε. Θερραπεύσειας.
 Θερράπευσας.
 — l. 11. Ἐξαλέαθαι, ἐκβλί- Ε. ἐκκλίνειν.
 νειν.
 — l. 13. Ἐξαλείφθησαν, Ἐξαλείφθησαν. ἀπώ-
 ἀπόλλοντο. λοντο.
 — l. 18. Ἐξ ἀκαλαρεῖταιο, Ἐξ ἀκαλαρρείταιο. ε.
 ε.
 — l. ult. Ἐξαλλα, δ. — ἐξό- Ε. δ. — ἔξοχα.
 χως.
 c. 1272. l. 16. Ἐξαμβλέβει, Ε. δ. ἐγκυμονεῖ.
 δ. ἐγγυμονεῖ.
 c. 1273. l. 13. Ἐξανεμοῦθαι, Ε. ε. — μετεωρίζεσθαι.
 ε. — μεταωρίζεσθαι.
 c. 1274. l. 9. Ἐξάντης. ὁ τ. ν. Ε. ὁ τ. ν. ἔξω ὦν.
 ἔξέαι.

c. 1274.

5) Locum hunc corruptissimum Musurus parum sagaciter ordinavit. V. ἐξαγωνίοις in prima glossa est correctio marginalis seq. glossae Ἐξαγώνιος. Hoc semel perspecto, omnia facile hunc in modum digeruntur et emendantur: Ἐξαγωνίζεσθαι· ἐξ ἀγώνων πόνον ἔχειν. Ἐξαγωνίοις· τοῖς ἔξω τοῦ ἀγῶνος οὖσιν, ἢ ἐξ τοῦ ἀγῶνος πόνον ἔχουσιν. Cf. VV. DD. qui facem mihi praetulerunt.

- c. 1274. l. 9. Ἐξαντῶν, α. — ὑπόγονος, οἶον ὑπογενιάζων, — ἐξάντην ε. E. α. — ὑπόγονον, οἶον ὑπογενειάζων. — ἐξάντη ε.
- Ἐξ ἀντύγων, ἐκ τῶν περιφερῶν τ. Ἐξ α. ἐκ τ. περιφερῶν τ.⁶⁾
- c. 1275. l. 2. Ἐξάνω, ἄνωθεν ἐξάγει, ἐξενέγκει. E. α. ἐξάγη, ἐξενέγκη.
- Ἐξαπαλλαγεῖ, ὑποχωρήσει. Ἐξαπαλλαγή. ὑποχωρήση.
- l. 12. Ἐξ ἀπίης γαίης, α. — ούσης [ἐξάπινα.] Ἐξ α. γ. α. — ο.
- l. 17. Ἐξαπορηθῆναι, ε. Ἐξαπορηθῆναι. ε.
- l. ult. Ἐξάρα, ο. — μετάρωρον υ. E. ο. — μετέωρον υ.
- c. 1276. l. 8. Ἐξαρκεῖν, α. Ἐξαρκῆ. α.
- l. 21. Ἐξας, εἶδος π. E. εἶδος □ π.
- c. 1277. l. 1. Ἐξαναίνεται, α. Ἐξαναίνεται. α.
- l. 12. Ἐξαφύουσιν, ε. Ἐξαφύουσιν. ε.
- c. 1278. l. 3. Ἐξειδιετῆ, τ. Ἐξειδήτει. τ.
- l. 5. Ἐξειδήτησεν, κακῶς ἐδιήκησεν. E. κ. διώκησεν.⁷⁾
- l. ult. Ἐξέθανεν, ἐλειποθύμησεν. E. ἐλειποθύμησεν.
- c. 1279. l. 2. Ἐξεθίαζε, χ. Ἐξεθείαζε. χ.
- l. 10. Ἐξειδ..., π. Ἐξειδεῖς. π.⁸⁾
- l. 13. Ἐξεικάδιοι, οἱ ἐκτὸς αὐτῆς ε. E. οἱ ἐκτὸς τῆς ε.
- c. 1280. l. 6. Ἐξείρετο, η. Ἐξήρετο. η.
- l. 14. Ἐξεκαρυκεύθη, ω. Ἐξεκαρυκεύθη. ω.⁹⁾
- Ἐξεκαλύσω, ε. Ἐξεκαλύσω. ε.
- Ἐξεκέδασεν, ε. Ἐξεκέδασεν. ε.

c. 1281.

6) Correctio a typotheta neglecta est.

7) Lexicographus scripsit: ἐδιήτησεν.

8) Glossae exitum delevit.

9) Ms. lectionem VV. DD. Hesychio restituerunt.

c. 1281. l. 3. Ἐξεδούαζεν, ε.	Ἐξεδούαζεν. ε.
— l. 5. Ἐξεκ. νόθη, κ.	Ἐξεκονόθη. κ. ¹⁰⁾
Ἐξεκορήνθη, ε.	Ἐξεκορύνθη. ε.
— l. 8. Ἐξεκλίθη, ε. ἀπερ- ρίθη.	E. ε. ἀπερρίφθη.
— l. ult. Ἐξέλεα, ἐξήρα.	Ἐξέλεεν. ἐξήρει.
c. 1283. l. 4. Ἐξεμέτρει, ἐπὶ ἄλωνον ἐμέτρει.	E. ἐπὶ ἄλωνος ε. ¹¹⁾
— l. 18. Ἐξ ἐπάλξεων, ἐκ τῶν προμαχόνων.	Ἐξ ε. ἐκ τ. προμαχώ- νων.
Ἐξεπάλτον, ἐξεπήδη- σαν.	Ἐξέπαλτο. ἐξεπήδησεν.
c. 1284. l. 3. Ἐξέπερεν, ε. ἐπόρθησαν.	E. ε. ἐπόρθησεν. ¹²⁾
— l. 8. Ἐξ ἐπιπολῆς, ἄνω- θεν [ἄριζος.]	Ἐξ ε. α.
c. 1285. l. 7. Ἐξερεύεκα, ε.	Ἐξερεύηκα. ε.
— l. 14. Ἐξερεύζεται, διε- νέγκει.	Ἐξερεύζεται. διενέγκη. ἐξέρεκτα.
Ἐξέρεκτα, [ἐκπέση.]	
Ἐξερίπη, ε.	E. ε. ¹³⁾
c. 1288. l. 8. Ἐξευασμένου, τεθνεώτου γ.	E. τεθνεώτος γ.
c. 1289. l. 3. Ἐξεφαάνη, φα- νερώς ε.	E. φανερός ε.
— l. 5. Ἐξέφατο, δ.	Ἐξέφθιτο. δ.
— l. 8. Ἐξέφθητο, ε.	Ἐξέφθιτο. ε.
c. 1290. l. 10. Ἐξέωσαν, ἐξό- ρισαν, κ.	E. ἐξώρισαν. κ.
c. 1291. l. 8. Ἐξήηται, η.	Ἐξήηται. η.
— l. 12. Ἐξηκεστήδης, μ.	Ἐξηκεστήδης. μ.
	S 2 c. 1291.

10) In medio glossae litteram expunxit.

11) In Ald. mendum typ.

12) Correctionem typotheta non advertit.

13) Locus corruptus et indigestus, qui opem criticorum exspectat. Cf. VV. DD.

- c. 1291. l. 12. Ἐξήκεστος, ἡ- E. ἡταιρηκώς. ο.
ταιρικὸς, ο.
Ἐξήκεστομαλκίδα π. Ἐξήκεστομαλκίδα. οἱ π.
14)
- c. 1292. l. 6. Ἐξηλίμβωρ, ε. Ἐξηλήμβωρ. ε.
— l. 13. Ἐξημμέοι, ε. Ἐξημμένοι. ε.
— l. 17. Ἐξῆν, ἐξεγένοντο, E. ἐξεγένετο. ἡ δ.
ἡ δ.
— l. 19. Ἐξηνδρομένον, ο. Ἐξηνδρόμιον. ο. 15)
- c. 1293. l. 3. Ἐξήνιοι, α. — E. α. — ἡνία δ. — ἀνυ-
ἡλοῖω δ. — ἀνυπο- πότακτοι. 16)
- l. 6. Ἐξηντημέναι, ε. Ἐξηντηκέναι. ε.
— l. 14. Ἐξηρημένην, ὑψου- E. υ.
μένην [τε ἡρεμένην.]
Ἐξήρηπεν, ε. Ἐξήριπεν. ε.
c. 1294. l. 9. Ἐξήχησαν, η. E. η. — ἀπολελειπέναι.
— ἀπολελοιπέναι α.
— l. 16. Ἐξιθύει, ο. Ἐξιθύοι. ο.
c. 1295. l. 7. Ἐξίμεναι, ἐξα- E. ἐξαφείναι. ε.
φῆναι, ε.
— l. 9. Ἐξινώμενον, ἐκκενού- E. ἐκκενούμενον. ε.
μένον, ε.
Ἐξίπιται, ε. Ἐξίπεται. ε.
Ἐξιπόμενος, κ. Ἐξιπώμενος. κ.
c. 1297. l. 1. Ἐξοδιονόμοι, δ. Ἐξόδιοι νόμοι. δ.
— l. 5. Ἐξονομήνης, ε. — Ἐξονομήναις. ε. — ε. 17)
- [Ἐξοντες, ἔχοντες.]
Ἐξ ὄνυχος, π. Ἐξ ο. π.
Ἐξόπλησας, ο. Ἐξοπλίσας. ο.
— l. 10. Ἐξορίζειν, ὄρον ε. Ἐξορρίζειν. ὀρρὸν ε. 18)
- c. 1298.

14) In Ald. error typ.

15) VV. DD. conjecturam codicis scriptura confirmat.

16) Ultimae vocis exitum delevit.

17) VV. DD. conjectura auctoritate ms. firmatur.

18) Itidem.

- c. 1298. l. 13. Ἐξουλήs δίκη Ἐξούλης δίκην ἐξούλης δ.
 ἐξουλήs δ. — ἐπι- — ε. — ὅπερ οὐλ-
 βάλλων — ὅπερ εἰλ- λειν λ. ¹⁹⁾
 λειν λ.
- c. 1299. l. 2. Ἐξοφρυωμένοι. ε. Ἐξοφρυωμένοι. ε.
 — l. 9. Ἐξοχον, ἐκπρεπές, E. ε.
 [ἐξπέδιτον.]
- c. 1301. l. 1. Ἐξώλιγξα, ὠλυ- Ἐξώλιγξεν. ὠλιώθεν. ἐξ-
 θεν, ἐξώλυται, α. ὀλυται. α.
 — l. 17. Ἐξώργης, ἐξεγύ- Ἐξώργησα. ε.
 μνωσα [ἐξώροισ.]
 Ἐξώροισ, γ. E. γ.
 — l. ult. Ἐξωσον, α. ἐκβαλ- E. α. ἐκβαλλε.
 λαί.
- c. 1302. l. 1. Ἐξώσω, α. ἐκ- E. α. ἐκβαλῶ.
 βάλλω.
 — l. 3. Ἐξωστρακίῳ, ἐξω- E. ἐξῶσταί π.
 ται π.
 Ἐξωστριακάδος, οἱ μ. Ἐξω τριακάδος. οἱ μ.
 — l. 10. Ἐξώτρυνεν, ἐξέπα- E. ἐξέπεισεν.
 σεν.
- l. 12. Ἐξωχεύεται, ε. Ἐξωχέτευται. ε.
 — l. 17. Ἐοι, [ἔσται,] εἴη, E. εἴη. γ. υ.
 γ. ὑπάρχου [αὐτοῦ
 αὐτῆs.]
- l. 22. Ἐοικότα, καθηκό- E. καθήκοντα. πρόσφα-
 τα, πρόφορα, ω. ρα. ω.
- l. ult. Ἐοικῶs, ὁμοιωμένος. E. ὁμοιωμένος.
 c. 1303. l. 2. Ἐοῖο, [τοῦ] αὐ- E. αὐτοῦ. ἢ ε.
 τοῦ, ἢ ε.
- l. 7. Ἐολότας, εἰλημμέ- Ἐαλότας. εἰλημμένους.
 νον.

S 3

c. 1303.

19) Distinguendum est: Ἐξούλης δίκην ε. aut: Ἐξούλης δίκη. ε. Sic enim in adjecta interpretatione δίκην facile subintelligitur. In frequentibus praeunte codicis scriptura Ἰλλειν pro corrupto οὐλλειν Lexicographo restituendum est. Cf. VV. DD.

- c. 1303. l. 7. Ἐολπεν, ἐλπί- E. ἐλπίζει. π.
ζειν, π. —
— l. 16. Ἐορτα, ε. Ἐορτα. ε.
c. 1304. l. 4. Ἐπαγγέλωσιν, Ἐπαγγέλλωσιν. κ.
κ.
— l. 12. Ἐπάγη, ε. — ὥς E. ε. — ὅθεν καὶ α.
καὶ α.
c. 1305. l. 6. Ἐπάγων, ..φ- Ἐπαγώνη. αἰφνίδιος
νήδιος κασάνδρα. K.²⁰)
— l. 9. Ἐπάει, ἐπαίρει Ἐπαίρει. ε.
[ἀρᾶ.]
c. 1306. l. 8. Ἐπαίας, με- Ἐπαίσας. μετεωρήσας.
ταιωρήσας.
— l. 12. Ἐπαίνους, τ. — ἀρ- E. τ. — ἀρχαιρεσίας.
χεσίας, Σ. Θ. Σικυν- Σ. Θ. Σικυννίω. καὶ
νίω, καὶ ἀλκείοι ταῖς α. τ. ἐπαινήτεσιν.
ἐπαινήταισιν.
c. 1307. l. 1. Ἐπαίραι, π. Ἐπαῖραι. π.
— l. 12. Ἐπ' ἀκινήτοισιν, ἢ Ἐπ' α. ἢ τάφοις, ἢ λί-
τάφος, ἢ λίθος. θοις.
c. 1308. l. 1. Ἐπακταῖος, Π. E. Π. ἐν Σάμῳ.
ἐν Σάμῳ ἐπάκτηρον Ἐπακτής. κ.
κ.
— l. 7. Ἐπάκτιος, θερμῆς E. ὁ Ἐρμῆς ἐν Σ.
ἐν Σ.
Ἐπακτός, ὄρκος ε. — E. ὄρκος οὐκ ε. — αὐ-
εὐθέρετος. θάϊρετος.
— l. 13. Ἐπακτρίδας, τ. — E. τ. — οἱ κ. καὶ ἐκπα-
ἢ κυνηγοί. καὶ ἐκ- κτροκέλης δ.¹⁾
πατροκλέης δ.
c. 1309. l. 8. Ἐπαλλαχθεῖσα, E. ε. Σ. Κ.
ε. Σ. κολχίσιν.

c. 1309.

20) Duas litteras expunxit; prima scriptura, si bene vi-
deo, fuit: Ἐπάγων. καὶ φνὴδιος κ.

1) Masfurus in mente habuit: ἐπακτροκέλης. Cf. VV. DD.

c. 1309. l. 12. Ἐπαλλεν, ἔστη- E. ε. ἐπάληθην. σεν.

Ἐπάληθην, ἐπαλη- Ἐπαληθεύς. π.²⁾
θεύς, π.

— l. 19. Ἐπαλλακεύετο, π. E. π. ἐχρήτο.
χρήται.

c. 1310. l. 14. Ἐπαβλήδην, α. Ἐπαμβλήδην. α.

— l. 19. Ἐπαμετροφανίω, Ἐπ' ἀμεροφανίω. ἐπὶ
ἐπὶ ἡμέρ.. φ.... ἡμέρα φίλου φανέν-
τος.³⁾

c. 1311. l. 1. Ἐπαμηνάσατο, Ἐπαμήσατο. ε.
ε.

— l. 6. Ἐπαμῦνα, βοηθῇ. E. βοηθῆσαι.

— l. 9. Ἐπαμφίεσαι, ε. Ἐπαμφίεσας. ε.

— l. 16. Ἐπαναθῆναι, μ. Ἐπαναθεῖναι. μ.

c. 1313. l. 12. Ἐπ' ἀντολαῖς, Ἐπ' α. ε.
ε.

[Ἐπάνιοι, ἀκούοι.

Ἐπάζονται, ἐπιφέρου-
σι, βαστάζουσιν.]

Ἐπαιοδία, φ.

E. φ.⁴⁾

— l. 19. Ἐπάρας, κουφή- E. κουφίσας. υ.
σας, υ.

— l. 21. Ἐπαράσαι, κουφή- E. κουφίσαι. ε.
σαι, ε.

c. 1314. l. 1. Ἐπάρασας, E. ἀπέδυσας. ε.
ἀπέδυ, ε.

c. 1315. l. 7. Ἐπαρτείνη, ε. Ἐπαρτύνη. ε.

Ἐπάρουρος, ε. — ἑπτα- E. ε. — ἐπιμίθιος.
μίθιος.

c. 1316. l. 2. Ἐπασσεν, ε. E. ε. ὕφαινεν.
ὕφαινεν.

S 4

c. 1316.

2) V. Ἐπάληθην pro Ἐπαλήθημεν e margine intrusa est.

3) Exitum v. ἡμέρ.. delevit. Litterae φ compendium scribendi adnexum est, cujus vim nescio.

4) Correxit: Ἐπαῖοι.

c. 1316. l. 12. Ἐπαυλία, ἥ E. ἥ δ.
[δὲ] δ.

- l. 18. Ἐπαυλος, ἐπίσκν, ε. E. ἐπίσκιος. ε.⁵⁾
— l. ult. Ἐπαυριν, ἀπολέσαι. Ἐπαυρεῖν. ἀπολαῦσαι.
c. 1317. l. 4. Ἐπαυτατῶν, π. Ἐπ' αὐτατῶν. π.⁶⁾
Ἐπαύρονται, ἐπαίδων- Ἐπαύρωνται. ἐπαίδων-
ται.
Ἐπ' αὐτόπτον, ἐπ' αὐ- Ἐπ' α. ἐπ' αὐτοφώρῳ. ε.
τοφώρῳ, ε.
Ἐπαυτοφάδες, ἐπ' αὐ- E. ἐπ' αὐτοφώρῳ. ἐπ'
τοφώρῳ, ἐπ' αὐτο- αὐτοφώρῳ δὲ ὁ φ.
φώρῳ δὲ τὸ φ. κα- καταληφθεῖς, υ.
ταληφθέν, υ.
c. 1318. l. 2. Ἐπαχ. ω. η, ἥ Ἐπαχνώθη. ἡνιάθη. ἐλυ-
νιάθη, ἐμπήθη. πήθη.
[Ἐπαχνώθη, τὰ αὐ-
τά.]
Ἐπάχνωσεν, ε. E. ε.⁷⁾
— l. 7. Ἐπεα πτερόεντα, τ. Ἐπεα π. τ. — πτερῶν
— πτερ... γ. γ.⁸⁾
— l. 14. Ἐπέβρισεν, ε. E. ε.
c. 1325. l. 1. Ἐπελήθην, ε. E. ε.⁹⁾
— l. ult. Ἐπέμυζαν, ἐπελυ- Ἐπέμυζαν. ἐπεμυκτήρι-
κτήρισαν, ε. σαν, ε.
c. 1326. l. 5. Ἐπεινάων, ε. Ἐπ' εὐνάων. ε.
— l. 8. Ἐπενέματο, ε. Ἐπενείματο. ε.

c. 1326.

5) Ex ms. legendum est: ἐπίσκηνος.

6) Vitiosae scripturae origo haec esse videtur: Ἐπ' αὐτῶν.

7) In prima glossa ante et post ω litteram expunxit; ex glossa ejecta apparet, quod ab Ἐπαχνώθη diversam habuerit scripturam. Suspicio scriptum fuisse: Ἐπαχθῶθη.

8) Exitum v, πτερ... delevit.

9) Idem ordo, ac in prioribus edd. qui postea in Schreve-
liana ob seriem litterarum mutatus fuit, et in Alberti-
nam receptus.

- c. 1326. l. 14. Ἐπένοντο, ἐνεργούν. E. ἐνήργουν.
- l. ult. Ἐπενώτισεν, ε. ἀμφιτρίωνι β'. Ἐπενώτισεν. ε. Ἀμφιτρίωνι δευτέρῳ.¹⁰⁾
- c. 1327. l. 4. Ἐπεβαιώνιστο, E. Ἐπεπαιώνιστο, ε.
- Ἐπέσπαστο, ε. Ἐπέπαστο. ε.
- l. 7. Ἐπέπιθεν, ἐπεπ. Ἐπέπιθμεν. ε.
- Ἐπέπληγον, πλήσσοντες ε. E. ἐπλησσον ε.
- l. 10. Ἐπεπολέμητο, π. διέκειτο. Ἐπεπολέμωτο. π. δ.
- Ἐπε E. Ἐπεπωλεῖτο. ἐπεπορεύετο.¹¹⁾
- Ἐπυλεῖτο, ἐπεπόρευτο.
- c. 1328. l. 3. Ἐπερίδεταί, ἐπίγνυται, ε. Ἐπερείδεταί. ἐμπήγνυται. ε.
- l. 8. Ἐπερρώθησεν, ε. Ἐπερρώθησεν. ε.
- c. 1329. l. 2. Ἐπερώνησεν, δ. Ἐπερόνησεν. δ.
- Ἐπесαν, ε. Ἐπάσαντο. ε.
- l. 13. Ἐπέσκεψαν, ε. Ἐπεσκέψαντο. ε.
- c. 1330. l. 1. Ἐπέσσηθον, E. ἐπελέκων. ε.
- ἐπέλεκον, ε. Ἐπессон. ε.
- Ἐπессон, ε. E. ε. ἐπορούσας. ε.
- Ἐπесσύμενος, ε. ἐπ' ὄρους, ε. E. ε. καὶ ἤχουν.
- l. 8. Ἐπεστενάοντο, ε. καὶ ἤχαι. Ἐπέτειον. ε. κατὰ λυμμα.
- l. 13. Ἐπέτιον, ε. κατὰ λυμμα. Ἐπέτειακτο, ε.
- c. 1331. l. 4. Ἐπέτακτο, ε. E. ε. — ἐφώρων. τ.
- l. 13. Ἐπετοξάζοντο, ε. — ἐφώρων τ.

S 5

c. 1332.

10) Lemma a VV. DD. restitutum est; in Ald. mendose.

11) Et hic, ut supra in v. Ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ, vitium ms. ei, qui litteras initt. appingebat, tribuendum est; versus finitur: Ἐπε, sequens incipit: πυλεῖτο.

c. 1332. l. 4. Ἐπεβῆσαι, ἐπει- βῆσαι ε.	Ἐπέβησεν. ἐπιβῆσαι ε.
Ἐπέβρυσεν, ἐπεβάρυσεν.	Ε. ε.
c. 1319. l. 8. Ἐπεζάρυκεν, ε. Ἐπεζάζει, ε. Ἐπεζήτει, η. ε. ἐπετή- ρει, ἐπεζέτουν τ.	Ἐπεζάρυκεν. ε. Ἐπεζάρει. ε. Ε. η. ε. ε. ἐπεζήτουν τ.
— l. 14. Ἐπεθίαζεν, ε. Ἐπέθρωςκον, ε.	Ἐπεθείαζεν. ε. Ἐπέθρωςκον. ε.
c. 1320. l. 6. Ἐπεὶ βουλεύων, λ.	Ἐπιβουλεύων. λ.
— l. 12. Ἐπειδεῖνον, ἔπνουν, κ.	Ἐπὶ δ' ἦνεον. ἐπῆνουν. κ. ¹²⁾
c. 1321. l. 1. Ἐπιείζω, υ.	Ἐπιείζομεν. υ.
— l. 8. Ἐπεικτῶμεν π.	Ἐπεὶ χ' ὤμεν π.
— l. 15. Ἐπειοί, οἱήμοι, κ. Ἐπειός, ὁ ἥλιος, α.	Ε. οἱ Ἡλεῖοι. κ. Ε. ὁ Ἡλεῖος. α.
c. 1322. l. 4. Ἐπειός, ο. — συνήιδος — δηλότε- ρος — δήλωσιν σ.	Ε. ο. — Οἰνηίδος — δει- λότερος — δείλω- σιν σ.
— l. 19. Ἐπισπεῖν, ἐπακο- λουθοῦντας ε.	Ἐπισπεῖν. ἐπακολου- θοῦντα ε.
c. 1323. l. 2. Ἐπεὶ φίλον α. — καθώμεν τ.	Ε. φ. α. — καθήμεν τ.
— l. 5. Ἐπέχεομεν π. — ἐξεράνετο. Ἐπιχθῶμεν, σ.	Ἐπεὶ χ' ἐῶμεν π. — ἐξ- ἔρον ἔντο. Ἐπειχθῶμεν. σ.
— l. 9. Ἐπεῖχον, ε. Ἐπέκελεν, ε.	Ἐπεῖχεν. ε. Ἐπέκελλεν. ε.
— l. 16. Ἐπεκλώσαντο, ἐπι- κατέκλυσεν, ε.	Ε. ἐπικατεκλωσαν. ε.
c. 1324. l. 5. Ἐπεκώλυσεν, ε. ἐπὶ τ. — καταλεί-	Ἐπεκόκλυσεν. ε. ἀπὸ τ. — καταλείπου- πουσιν

12) Correctionem typotheta neglexit.

- πουσιν σταῖς —
 προστίθεται, κ.
 c. 1332. l. 6. Ἐπετόχαζεν, ε.
 — l. 16. Ἐπ' Εὐρυγύη α. —
 ἀνδρόγεον εὐρύην ε.
 — μήνωσ, ε. — ἱε-
 ρά.
 Ἐπ' εὐσεβείη, ε.
 c. 1333. l. 6. Ἐπεφάνη, ἐπ'
 αὐτοφώρῳ ω.
 Ἐπεφήμησεν, ε.
 Ἐπέφησαν, ἔφηκαν.
 — l. 18. Ἐπέχει, ἐπιμέλει.
 c. 1334. l. 4. Ἐπέχραον, ε.
 — ἀθροῖ ε.
 — l. 13. Ἐπιβόλους, ε.
 — l. 17. Ἐπήγαγον, ε. —
 πῆσαι.
 Ἐπηγανίδες, ἐπηνύγ-
 ματα.
 Ἐπηγγελλόμεν, π. —
 Σ. ἠλέκτρας.
 c. 1335. l. 6. Ἐπήεσσαν,
 ὑπέρχοντο.
 Ἐπηετανόν, σ. ἀδιάλει-
 πτον, π.
 — l. ult. Ἐπήκοος, Ἀφροδί-
 τη ἐν καρχηδόνιος.
- σι τὸ σταῖς — π.
 κ. ¹³⁾
 Ἐπεστόχαζεν. ε.
 Ἐπ' Ε. α. — Ἀνδρόγεων
 Εὐρυγύην ε. — Μί-
 νωσ, ε. — ἱεράων,
 ἱεράων.
 Ἐπ' εὐσεβίη.
 Ε. ἐπ' αὐτοφώρῳ ω.
 Ἐπευφήμησεν. ε.
 Ε. ἔφηκαν.
 Ἐπ' ἦχω. ἐπὶ μέλει. ¹⁴⁾
 Ε. ε. — ἀθροοι ε.
 Ἐπηβόλους. ε.
 Ε. ε. — πείσαι.
 Ε. ε. ¹⁵⁾
 Ε. π. — Σ. ἠλέκτρα.
 Ἐπήεσαν. ἐπέρχοντο.
 Ε. σ. ἀδιάληπτον. π. ¹⁶⁾
 Ε. Α. ἐν Καρχηδονίοις. ¹⁷⁾

c. 1336.

13) Articulo τὸ lacunam ms. supplevit.

14) If. Vossius restituit: Ἐπέχει. ἐπιμέλει. et sic repo-
nendum est.

15) Corregerat: ἐπινύγματα.

16) Lektionem ms. VV. DD. Hesychio restituerunt.

17) Minime hic cum VV. DD. de Venere Chalcedonenfi
cogitandum est; potius vero ita scribendum et inter-
pungendum est: Ἀφροδίτη. ἐν Καρχηδονίῳ. V. Ἐπήκοος
nempe

c. 1336. l. 4. Ἐπίλεγεν, ε.	Ἐπήλεγεν, ε.
c. 1337. l. 13. Ἐπημοιβοί, δ. — ἀλασσόμενοι.	E. δ. — ἀλασσόμενοι.
Ἐπιμύει, ε. — ἐπίπτει.	Ἐπημύει, ε. — ἐμπίπτει.
Ἐπίμυνον, ε.	Ἐπήμυνον, ε.
c. 1338. l. 20. Ἐπήρκεσεν, ε.	Ἐπήρκεσεν, ε.
c. 1339. l. 11. Ἐησταί, ἐπι- λέλυκται, ε.	E. ἐπιλέλεκται, ε.
Ἐπίτεος, ε.	Ἐπήτεος, ε.
c. 1340. l. 2. Ἐπίτρομα, α.	Ἐπήτριμα, α.
Ἐπίτριος, λ.	Ἐπήτριος, λ.
— l. 6. Ἐπήωρα, κ.	Ἐπήωρα, κ. ¹⁸⁾
— l. ult. Ἐπιαλμένων, ἐθαλ- λομένων.	E. ἐφαλλομένων.
c. 1341. l. 3. Ἐπιαρτμαγὲν, ε. ἐχαρίθησαν.	Ἐπεὶ ἄρ τμάγεν, ε. ἐχα- ρίθησαν. ¹⁹⁾
— l. 10. Ἐπιβάδαι, αἱ με- θέορται η. ἐπὶ τ. — ἡ ἐπειδάν κ. π. τοῦ .. διὰ τ.	Ἐπίβδαι, αἱ μεθέορτοι η. ἀπὸ τ. — ἡ ε. κ. π. τοῦ β, δ. τ. ²⁰⁾

c. 1341.

nempe epitheton Veneris erat in fabula Καρχηδόνιας in-
scripta, nec nomen auctoris, ut alibi, lemmati praepo-
nitur, cum tempore Lexicographi haec Menandri fabu-
la inter omnes nota esset.

18) Ms. lectia a VV. DD. reposita est.

19) In Ald. error typ.

20) Inter τοῦ et διὰ duas litteras cum adjuncto scribendi
compendio delevit, pro quibus litteram β substituit, to-
tamque glossam ex Etymologo emendavit. In fine no-
minum αι et ες saepissime a scribīs confunduntur; hujus
permutationis, cujus causam antiquo cuidam scribendi
compendio tribuo, codex Hesychii Marcianus innume-
ra nobis exempla exhibet. Hinc pro Ἐπιβάδαι, cujus
radix est βῆμι, Hesychio Ἐπίβάδες restituendum esse
arbitror. Haec vox, ut grammatici nos docent, scri-
bebatur etiam Ἐπίβδες, et, eliso β, Ἐπίδες, scripturas
enim Ἐπιβάδαι, Ἐπίβδαι et Ἐπίδαι omnes vitiosas et
genio linguae contrarias esse existimo.

- c. 1341. l. 14. Ἐπιβάλλει, Ἐπιβαλεῖ. ε.
 — l. ult. Ἐπίβαλμα, ὑπὸ ^{ε.} E. ὑπὸ πόδιον. ¹⁾
 πόδον.
 c. 1342. l. 17. Ἐπιβλάς, συν- Ἐπιβλάζ. συνεφής ν.
 νεφής ν.
 c. 1343. l. 4. Ἐπιβοᾶ τὸν M. Ἐ. τὸν M. — Μοῦσαι
 — Μῦσαι — Ὑλ- — Υ. α. ²⁾
 λαν α.
 — l. ult. Ἐπιβουλεύει, ο. ζη- E. ο. ζημιοῖ.
 μιῖ.
 c. 1344. l. 4. Ἐπιβότορι, π. Ἐπιβώτορι. π. — ἐνόρ-
 — ἐνορχῇ, μ. χει. μ.
 c. 1345. l. 12. Ἐπιβώτορι μ. E. μ. — ἐφιππαστῇρι.
 — ἐφιππαστῇρι, οἱ οἱ γ.
 γ.
 c. 1346. l. 1. Ἐπιγελαστικά, Ἐπιγελαστάς. ὁ κ.
 ὁ κ.
 — l. 4. Ἐπιγλώσσω, ε. — E. ε. — Α. Ἡρακλείδαις.
 Αἰσχ. Ἡρακλίδες.
 — l. 19. Ἐπιγράβδην, ε. — E. ε. — ἐπιζεστικῶς.
 ἐπεζεστικῶς.
 c. 1347. l. 10. Ἐπίδαλον, λυ- E. λοιμικόν.
 μικόν.
 — l. 12. Ἐπίδauροι, ε. Ἐπιδάυριοι. ε.
 — l. 15. Ἐπιδαψιλευόμενος, E. μ. ἐπιχορηγῶν π. ³⁾
 μ.
 Ἐπιχορηγῇ π.
 — l. 19. Ἐπιδεικτιῶντα, ε. E. ε. — θέλοντα.
 — θέλων.
 — l. 22. Ἐπιδεινήσας, σ. συ- Ἐπιδινήσας. σ. συσσει-
 σείσας. σας.

c. 1347.

1) Emendaverat: ὑπὸ πόδων.

2) Legendum videtur: ἔταν θρηνηῶσιν οἱ Μυσοί, τὸν M.
rel. Cf. VV. DD.

3) Divisa conjunxit, quod typotheta non animadvertit.

- c. 1347. l. 22. Ἐπιδεκλειοῖ, Ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσσεν
δετάνυσσεν ἰ. — κλει- ἰ. — κληῖδα π.⁴⁾
ῖδα π.
- c. 1348. l. 5. Ἐπιδεύοιτο, ε. E. ε. — εἴη.
— ἦν.
- l. 10. Ἐπίδιχα, σ. Ἐπίδεχα. σ.
Ἐπιδέλφινος, τ. Ἐπὶ Δελφινίῳ. τ.
- l. 19. Ἐπιδημίου, ε. ε. καὶ E. ε. ε. καὶ μὴ πρὸς πο-
πρὸς πολέμους γινο- λεμίου γινομένου.
μένους.
- l. 22. Ἐπιδηλίῳ μ. — Ἐπὶ Δηλίῳ μ. — μα-
μαχηθέντες η. χεθέντες η.
- c. 1349. l. 2. Ἐπίδικος, η. — E. η. — ἥς π. σ. — δι-
εἰς πλείους σ. — εἰ- κάζονται.⁵⁾
σὶν δικάζοντες.
- l. ult. Ἐπιδορπήσματα, τ. Ἐπιδορπίσματα. τ.
†
- c. 1350. l. 2. Ἐπιδούριτον, E. ἐπιπαραστροφίον.⁶⁾
ἐπιπαραστροφίδα.
- Ἐπιδραμέτην, ε. Ἐπεδραμέτην. ε.
- l. 14. Ἐπιδυσχεῖν, ἐπι- E. ἐπιτωθάζειν.
τωμάζειν.
- c. 1351. l. 6. Ἐπεικός, π. εὐ- E. π. εὐγνώμον. μ. εὐ-
γνώμων, μ. εὐφυῆ, σ. φυές. σ.
- c. 1352. l. 5. Ἐπιέσαοθαι γ. Ἐπιέσσαοθαι γ.
Ἐπιεσάμενος, λ. Ἐπιεσάμενος. λ.
- c. 1353. l. 6. Ἐπιγορέων, κ. Ἐπηγορέων. κ.
- l. 9. Ἐπίηρος, τ. Ἐπίηρα. τ.
- l. 11. Ἐπίηρανα, ε. — E. ε. — ψυχῆς ἢ π.
ψυχῆς παδῶν.
- l. 14. Ἐπίηραν, ε. Ἐπίηρος. ε.
Ἐπίηρος, β. Ἐπίηρος. β.⁷⁾

c. 1353.

4) In Ald. glossa male divisa est errore typ.

5) Vulgatum ἐπιδικάζονται a typotheta est.

6) Signum in Ald. omisum est.

7) In medio glossae litteram delevit; scriptum fuisse vide-
tur: Ἐπίηρος.

- c. 1353. l. 17. Ἐπιθαγγάνει, Ἐπιθιγγάνει. ε.
 — l. ult. Ἐπιθαλάμοντι, Ε. ἐπιφλεγμαίνωσιν.
 ἐπιφλεγμένωσιν.
 c. 1355. l. 1. Ἐπιθήσει, ἐπι- Ε. ἐπιβαλεῖ.
 βάλλει.
 — l. ult. Ἐπιθρωσμοπεδίοιο, Ἐπὶ θρωσμῷ π. ο.
 ο.
 c. 1356. l. 6. Ἐπιθωτάζον- Ἐπιτωθάζοντες. ε.
 τες, ε.
 — l. 8. Ἐπιϋθέντες, ε. Ἐπιηθέντες. ε.
 — l. 12. Ἐπικάρ, ε. — κατ- Ἐπὶ κάρ. ε. — κατω-
 οφερὲς τ. φερὲς τ.
 — l. 17. Ἐπικάρπον, κ. Ε. κ. ⁸⁾
 c. 1357. l. 3. Ἐπικαρυκεύε- Ἐπικαρυκκεύεται. α.
 ται, α.
 — l. 5. Ἐπικελαβῆσιν, ε. Ἐπεὶ κε λάβησιν. ε.
 — l. 7. Ἐπικαταδαρθεῖν, Ε. ἐφυπνῶσαι.
 ἀφυπνῶσαι.
 c. 1358. l. 16. Ἐπίκλη, ἡ ε. Ἐπίκλην. ἡ ε.
 Ἐπίκλη, ε. Ἐπίκλην. ε.
 c. 1359. l. 4. Ἐπικλόπειος, Ζ. Ἐπικλόπιος. Ζ.
 — l. 10. Ἐπικνάφου ἔλκων, Ἐπικνάφων ε. δ. ⁹⁾
 δ.
 c. 1360. l. 1. Ἐπικοίνιος, Ζ. Ε. Ζ. ἐν Σαλαμῖνι.
 ἐν Σαλαμῆνι.
 — l. 6. Ἐπικόρον, ἐπίκοπον. Ε. ἐπίκωπον. Πάφιοι.
 Πάμφιοι.
 — l. 10. Ἐπίκοτα, ἐπίμορ- Ε. ἐπίμορφα, ἀ πᾶς ἀν-
 φα, ἀπασαν τίς μ. τις μ. Σοφ. Ναυ-
 Σοφ. ναυκλῖω καὶ π. πλῖω καὶ π. ¹⁰⁾
 c. 1361. l. 4. Ἐπίκρανα, π. Ε. π. καλύμματα. ε.
 καλύμματα, ε.
 c. 1362.

8) In Ald. Ἐπικάριπον errore typ.

9) Reponendum est: Ἐπὶ κνάφου ε. Cf. VV. DD.

10) Cf. VV. DD. qui lemma restituerunt.

- c. 1362. l. 11. Ἐπίκτιτον, ε. Ε. ε. εἰσελθόν.¹¹⁾
εἰσάνελθών.
- l. 16. Ἐπικύς, ε. Ἐπικύσας. ε.
- c. 1363. l. 3. Ἐπίκωμος, ὁ Ε. ὁ ε. τῇ Φυλῇ. ἡ α.¹²⁾
ἐπάδων τῇ Φίλῃ, ἡ
α.
- l. 7. Ἐπιλαφθέντες, φ. Ἐπιλαμφθέντες. φ.
Ἐπιλεᾶν, ε. Ἐπὶ λέαν. ε.
- l. 12. Ἐπιλεξαμένη, ἐπι- Ε. ἐπικαλεσαμένη.
μαλεσσαιμένη.
- c. 1364. l. 2. Ἐπιχημένος, κ. Ἐπειλημένος. κ.
- l. 14. Ἐπιλίζουσα, κ. Ἐπιλλίζουσα. κ.
Ἐπιλίζουσι, δ. Ἐπιλλίζουσι. δ.
Ἐπιλίγδην, ἐπιράνδην. Ἐπιλλίγδην. ε. ἐξ ἐπι-
Ἐπιδρομῆς ε. — ἐπι- δρομῆς ε. —
γράβδην, ε. Ἐπιγράβδην. ε.¹³⁾
- c. 1365. l. 4. Ἐπιλίμνιος, Π. Ἐπιλήμνιος. Π.¹⁴⁾
- l. 12. Ἐπιλλο, παρά- Ἐπιλλος. παράστραβος.
στραμος, η. ἡ.¹⁵⁾
- l. 17. Ἐπιλύγεον, ε. Ἐπιλύγαιον. ε.
Ἐπιλύς, ζ. Ἐπηλυσ. ζ.
- c. 1366. l. 1. Ἐπιλυσαιμένη. Ἐπιλυσαιμένη. Ἐλευθώ.
Ἐλευθερία καὶ μία τ. καὶ μία τ.¹⁶⁾

c. 1366.

11) Scriptum erat olim: εἰσανελθών. vel potius: ^{eis}ἀνελθών.

12) In posterum itaque vera et simplicissima Is. Vossii conjectura: τῇ Φίλῃ. in textu ponenda est. Cf. VV. DD.

13) Totum artic. Ἐπιδρομῆς ad finem usque, in margine olim adscriptum fuisse suspicor.

14) Cf. VV. DD. qui Ἐπιλίμνιος vel Ἐπιλιμένιος restitunt.

15) Glossa ita exarata erat: Ἐπιλλ. Hinc scripturae vitium.

16) Scribae litterarum initt. malae distinctionis culpa tribuenda est, versus enim in Ἐπιλυσαιμένη finitur, et sequens in ἐλευθερία incipit, cui litteram init. praefixit.

c. 1366. l. 1. Ἐπὶ Λιψυδρίῳ μ. — Ἀθηνῆθεν οἱ
 Α. — τειχίσαντες.

E. Δ. μ. — Ἀθηνῆθεν,
 ὧν οἱ Α. — τειχί-
 σαντες, χωρίον ὑ-
 πὲρ τῆς Πάρνη-
 θος, ἐπολέμουν τοῖς
 Πεισιστρατίδαῖς.¹⁷⁾

— l. 14. Ἐπιμαστακά, τ. Ἐπιμάστακα. τ.

— l. ult. Ἐπίμαστον, ε. — Ε. ε. — α.
 ἀναγκαίων. [ἐνδεής.]

c. 1367. l. 4. Ἐπίμαστος, ε. Ε. ε. — πεινός, τ.¹⁸⁾
 ποιεινός, τ.

— l. 10. Ἐπιμάσσεται, ε. Ε. ε. — Σ. Αἰχμαλωτί-
 — Σοφ. αἰχμαλώ- σιν.
 τησιν.

— l. 14. Ἐπίμαχον, χ. ᾧ Ε. χ. ᾧ. δ. τ.
 [οὐ] δύνατά τ.

— l. 17. Ἐπιμελύξαι, δ. Ἐπιμειλίξαι. δ.

c. 1368. l. 9. Ἐπιμηδεακήρει, Ἐπὶ μήδεα κείρει. τ.
 τ.

— l. 12. Ἐπίμηνον, οἱ ἰ. — Ε. οἱ ἰ. — θ. τ.
 θυσία τις.

Ἐπιμηνία, ἡ κ. Ε. ἡ κ.

Ἐπίμηρον, ἐπιμίλεια Ἐπίμηρον.

[καὶ δώσω] τ. Ἐπιμείλια. τ.

c. 1369.

Musurus deinde articulum bene univit, in Aldina vero errore typoth. iterum divisus fuit. Musurus docte emendavit, at, ut mihi videtur, minus vere; Lexicographus vocī Ἐπιλυσαμένη servandi liberandique notio- nem primum tribuit, deinde unam Ilithyiarum et Cere- rem eadem voce cognominatas fuisse docet. Codicis ergo lectionem, quae ob simplicitatem se commendat, retineo, et ita lego: Ἐπιλυσαμένη. ἐλευθέρια. καὶ μία τ.

17) Ita lacunam ms. ex Suida et Hesychio v. Λειψυδρίον. supplevit.

18) Ne ποίνιμος aut ποιπνυός? prius cum ὀχληρός, poste- rius cum δραπέτης analogum esset. Videant alii; VV. DD. emendatione non acquiesco.

c. 1369. l. 8. Ἐπιμύσας, κ. E. κ. κ.

κλείσας.

[Ἐπιμωρέων, ἀδικου-
μενοῖς ἐβοήθουν.]

Ἐπιναΐζα, ε.

E. ε. ¹⁹⁾

— l. ult. Ἐπινέναξα, τ.

Ἐπινένακτα, τ. ²⁰⁾

c. 1370. l. 12. Ἐπίνιον, μ.

Ἐπίνειον. μ.

c. 1371. l. 9. Ἐπιζενούθαι,

E. μ. — A. Κρήσσαις.

μ. — Αἰσχ. Κρήσσαις.

c. 1372. l. 1. Ἐπίξεινον, ζ.

E. ζ. — κ. ζ ¹⁾

— κρεόκοπτον ζ.

Ἐπιζενοδίκη, ἡ συνηγο-
ρή καὶ ἡττ.

Ἐπὶ ξένῳ δίκη. ἡ συνηγο-
ρικὴ, ἐν ᾗ ὁ ἡττ. ²⁾

Ἐπίζομεν, υ.

Ἐπείζομεν. υ.

Ἐπίξυλον, τ. ε. πα-

E. τ. ε. παραστροφίδι

ραστροφίδα τ. —

τ. — ἐπίκοπον.

ἐπίκοπως.

Ἐπιζυνῶ ἐπικοινῶ [γάρ
ἐστὶν τὸ ξανθόν.]

E. ε.

Ἐπὶ ξυροῦ, ε. — ἀκρο-

E. ζ. ε. — α. ³⁾

τάτου.

[Ἐπιοι, οἱ Ἴλιοι.]

Ἐπίορα, χ.

E. χ. ⁴⁾

c. 1373. l. 4. Ἐπιώσομαι, ε.

Ἐπιόσσομαι. ε.

c. 1374. l. 5. Ἐπιπαλλαδεία,

Ἐπὶ Παλλαδίᾳ. δ. —

δ. — ἐδικάζομεν οἱ ε.

ἐδικάζον οἱ E.

— l. 9. Ἐπίπαξ, σ. ἐπίτομος ο.

E. σ.

Ἐπίτομος ο. ⁵⁾

c. 1374.

¹⁹⁾ Emendaverat: Ἐτιμώρουν.

²⁰⁾ In Ald. Ἐπινένεκτα a typo.

¹⁾ In Ald. κρόκοπτον culpa typo.

²⁾ Cf. VV. DD. quos Musuri correctio et mendum typ. satis exercent.

³⁾ Cyrilli Lex. ms. Ἐπὶ ξυροῦ. ἐπὶ κινδύνου. ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ πράγματος ἐπιστάσει.

⁴⁾ Emendaverat: Ἐπειοί. οἱ Ἠλεῖοι.

⁵⁾ Ordinem ms. VV. DD. restituerunt.

- c. 1374. l. 16. Ἐπίπαστον, Ἐπίσπαστον. τ.
τ.
- c. 1375. l. 3. Ἐπιπείθη, πισ- Ἐπιπείθηται. πεισθῇ.
θῇ.
- Ἐπιπῆν, κ. Ἐπισπῆν. κ.
— l. 10. Ἐπίπεται, φθεί- E. φθίνει. κ.
νει, κ.
- l. 13. Ἐπιπηχῇ, τ. π. E. τ. π. τὰ ἄνω.
τῶν ἄνω.
- l. 15. Ἐπιλίσασα, δ. E. δ. δ.
διατινάξασα.
[Ἐπιπειθείη, ἀναπεισ-
μονῆσα.]
- Ἐπιπλα, ἰ. — ἔγγια, E. ἰ. — ἔγγεια, α.
α.
- c. 1376. l. 3. Ἐπίπλαδον φ. Ἐπίπλαδον φ.
‡
- l. 6. Ἐπιπλέγοι, ε. Ἐπιπλέγοι. ε.
‡
- l. 12. Ἐπιπλον, ε. — E. ε. — ὑμὴν ε.
ὑμῖν ε.
- c. 1377. l. 5. Ἐπιπνεύων, ε. E. ε. καὶ Ἀλκαῖος. ἥπου-
— καὶ ἀλκαίως ἥ-
‡
πυσυναγανδρωνδὰς με-
μενον στρατὸν ν. νον σ. ν.
- c. 1378. l. 3. Ἐπιποληίδες, αἰ E. αἰ π. — περονῶνται.
π. — περώνονται.
- l. 12. Ἐπίποτμα, ε. Ἐπὶ πότμω. ε.
Ἐπιπρηνές, ε. καστραμ- E. ε. κατεστραμμένον.
μένον.
- l. 17. Ἐπιπρήων, τ. Ἐπιπρίων. τ.
- c. 1379. l. 16. Ἐπιρῆξεσκον, ε. Ἐπιρῆξεσκον. ε.
- l. ult. Ἐπιρῆεπει, ε. — E. ε. — ἐπιστήκη.⁶⁾
ἐπιστή.^x

T 2

c. 1380.

6) Ex ms. legendum est: ἐπιστήκει. Sic et Abresch emendaverat.

- c. 1380. l. 6. Ἐπιρρήματα, Ε. ο. — μηδέπω — ἔπε-
ο. — μηδέποτε — ληλυθότος — ἱαμ-
ἐπιληλυθότος — βεία, β.
— l. 11. Ἐπιρρήγμινι, ε. Ἐπὶ ῥήγμινι. ε.
— l. 13. Ἐπιρρήσεσκον, ἔπε- Ἐπιρρήσεσκον. ε. π ε-
πῶντο, ε. σπῶντο. ε.
— l. 19. Ἐπιρρήτως, ε. Ἐπίρρητος. ε.
†
c. 1381. l. 1. Ἐπιρρίεισκον- Ἐπιρρίεισκοντο. ε.
το, ε.
— l. 5. Ἐπιρρόθησαν, ε. Ἐπερρόθησαν. ε.
— l. 9. Ἐπιρρόπῃς, ε. Ἐπὶ ῥοπῃς. ε. 7)
— l. 11. Ἐπιρρώγολογοῦσι, Ε. καλαμῶνται τὴν α.
καλαμῶμοι α.
— l. 17. Ἐπιρρύμιζει, δ. Ἐπιρρύθμιζει. δ.
Ἐπιρύσμιον, ἐπιρέον. Ε. ἐπιρρέον.
c. 1382. l. 1. Ἐπιρύζειν κ. Ἐπιρρύζειν κ.
— l. 6. Ἐπίσακτον, α. Ἐπείσακτον. α.
Ἐπισαλονήεζ, ἐπικε- Ἐπισαλονημένη. ε.
νουμένη.
— l. 9. Ἐπισαχθής, χ. Ἐπεισαχθής. χ.
— l. 12. Ἐπισειούσης, ε. — Ε. ε. — ἐπιχαλάντων.
ἐπιχαλέντων, Σ. α. σ. Σ. Α. σ.
c. 1383. l. 4. Ἐπίσημος, ε. Ε. ε. — π.
— προφανέστερος.
[Ἐπισθέντες, ἐπιχα-
ρέντες.]
Ἐπίσθιον, σ. Ε. σ. 8)
— l. 8. Ἐπισιν, ε. Ἐπεισιν. ε.
c. 1385. l. 6. Ἐπισκυκλεῖν, ε. Ἐπεισκυκλεῖν. ε.
Ἐπισκυκλίσας, σ. Ἐπεισκυκλήσας. σ.

c. 1385.

7) Correctio a typotheta neglecta est.

8) Glossam Ἐπισθέντες pro Ἐπισθέντες supra suo loco habuimus.

- c. 1385. l. 14. Ἐπισμῆ, ἐπι- Ἐπισμήχει. ε. ἀπὸ τ.
τρίβει, ἐπὶ τ. — αἱ- — αἱματόεσσα.⁹⁾
ματώεσσα.
- c. 1386. l. 3. Ἐπιμυγεῶς, ε. Ἐπισμυγεῶς. ε.
— l. 5. Ἐπισπαστόν, ἀνθερε- Ε. αὐθαίρετον, ο.
τενον, ο.
- l. 10. Ἐπισπάσει, ε. — Ε. ε. — ληνοῖς λ.¹⁰⁾
λίνοις λ.
- Ἐπισπάσθω, ἐλκυνέ- Ε. ἐλκυέτω τ.
τω τ.
- c. 1387. l. 1. Ἐπισπείρει, Ἐπίσπειρον, σ. τ.¹¹⁾
σχοινίον τ.
- l. 5. Ἐπισπέρχουσα, ε. Ἐπισπέρχουσα. ε.
- l. 8. Ἐπισπωμένη, ἐπα- Ἐπισπομένη. ἐπακολου-
κολουθεῖσα. θούσα.
- l. 13. Ἐπισσεύσας, ε. Ἐπισεύσας. ε.
Ἐπισσεύουσα, π. Ἐπισεύουσα. π.¹²⁾
- l. 16. Ἐπίσσου, ἐφόμη- Ε. ἐφορμήσας.
σας.
- 18. Ἐπισσυτέρη, ο. Ἐπασσυτέρη. ο.
- c. 1389. l. 10. Ἐπιστεφέας Ε. οἶνοιο. ἐπεστεφ.
οἶνω, ἐπιστεφ.
- l. 12. Ἐπίστη, οἶδες. Ε. οἶδας.¹³⁾

T 3

c. 1390.

9) In artic. Ἐπισμῆ pro Ἐπισμῆ. duo alia verba, Ἐπισμήχει nempe et Ἐπισμῶχει, quae scribarum negligentia forte omissa fuerint, explicantur. Omnibus in genere communes sunt interpretationes: ἐπιτρίβει. λοιδορεῖ. πλήττει. Ad Ἐπισμήχει vero pertinent verba: ἀπὸ τοῦ Σμήχειν rel. quemadmodum ad Ἐπισμῶχει verba: Σμῶξαι γ. rel.

10) Reponendum est: τοῖς λίνοις λ. ut Casaubonus olim divinabat.

11) Excusandus est Musurus, qui proverbium in mente non habuit. Scribendum est: Ἐπὶ σπείρα σχοινίου. τ. ut VV. DD. restituerunt.

12) Hic et in praeced. glossa VV. DD. scripturam codicis restituerunt.

13) In Ald. mendum typ. Cf. VV. DD.

- c. 1390. l. 5. Ἐπίστηται, γινώσκειται. E. γινώσκηται.
- l. 9. Ἐπίστιχας, κ. Ἐπὶ στίχας. κ.
- Ἐπίστιον, ο. κάλυμα. E. ο. κατάλυμα.¹⁴⁾
- l. 12. Ἐπιστολαί, ε. ἐπι- E. ε. ἐπιταγὰς Α.
- σταγαί, Α.
- l. 14. Ἐπιστομίζων, Φι- E. Φιμονῶν. ε.¹⁵⁾
- μόνων, ε.
- Ἐπιστηχθεῖσαν. π. Ἐπιστιχθεῖσαν. π.
- c. 1391. l. 3. πιστράβη. . Ἐπιστραβῆς, ὄχημα α.
- χημα α. φέρων. Φ.¹⁶⁾
- Ἐπιστρατόν, ἐπιστρα- Ἐπὶ στρατόν. ἐπὶ στρα-
τιάν. τιάν.
- Ἐπιστροφάδην, ἐπι- E. ἐπιστρεφόμενος. ἰ. ἢ
στρεφόμενος ἰ. ἢ μὴ ε. μετὰ ε.¹⁷⁾
- c. 1392. l. 1. Ἐπιστυνιῆς, Ἐπιστυνιῆς. ἐπισυνιῆς,
ἐπισυνιῆς, ἢ ε. ἢ ε.
- l. 11. Ἐπισφοραῖς, δ. Ἐπεισφοράς. δ.
- l. 14. Ἐπισφρήσας, ἐπι- Ἐπεισφρήσας. ἐπείσε-
σενέγκων. νέγκων.
- c. 1393. l. 4. Ἐπισχοίης, ἐπι- E. ἐπιβάλοις.
- βάλοι.
- l. 11. Ἐπὶ τὰ κανὰ τ. Ἐπὶ τὰ κανὰ τ.
- l. 13. Ἐπιταλαιπωρεῖν, E. ἐπικαταμύειν. ἢ ε.¹⁸⁾
- ἐπικαμύειν, ἢ ε.
- Ἐπιταμυναβούλου, π. Ἐπὶ τὰ Μανδραβούλου.
- μανδρὸς βούλου π. — Μανδραβού-
του. λου τ.

c. 1393.

14) Voces κάλυμμα et κατάλυμα a scriba permiscuntur.

15) VV. DD. Φιμῶν bene reposuerunt, vitium enim ex
ων
correctione supra vocem notata: Φιμόν. natum est.

16) Ita litteras vetustate evanidas restituit. Cf. VV. DD.

17) Bene, ut opinor, jungitur ἐπιστρεφόμενος ἰ. Parti-
cula μὴ pro μετὰ ex compendio nata est.18) Pro ἐπικαμύειν scribendum est ἐπικάμνειν. De ἐπι-
καταμύειν sive ἐπικαμμύειν Lexicographus hoc loco nun-
quam cogitabat.

- c. 1393. l. 13. Ἐπιταξίδις σ. Ἐπιταξίδια, σ.
 c. 1394. l. 3. Ἐπὶ τὰ χεῖρῶ- Ἐπὶ τὰ χείρονα. ε.
 να, ε.
 — l. 9. Ἐπιτεμῆτωρ, ε. Ἐπιτιμῆτωρ. ε.
 — l. 14. Ἐπιτεκναντῆρες, Ἐπιτεχναντῆρες. οἱ π.
 οἱ π.
 c. 1395. l. 8. Ἐπιτετράφαν- Ἐπιτετράφαται. ε.
 ται, ε.
 — l. 13. Ἐπίτδμα, ε. Ἐπίτευγμα. ε.
 Ἐπίτευκται, ε. — ἔστω. Ἐπιτέτευκται. ε. — ἔ-
 στιν.
 [Ἐπιτευζόμενος, ἐπι-
 τυχών.]
 Ἐπιτεχνήσεως, μ. Ε. μ.
 c. 1396. l. 6. Ἐπιτιμή . . α, Ἐπιτιμήτορα. β.¹⁹⁾
 β.
 — l. 15. Ἐπιτοθάζει, κ. Ἐπιτωθάζει. κ.²⁰⁾
 c. 1397. l. 3. Ἐπιτραπεζεί- Ἐπιτραπεζίδιος. ὁ π.
 διος, ὁ π.
 — l. 10. Ἐπιτρίματα, κ. Ἐπιτρίματα. κ.
 Ἐπιτριμοί, α. Ἐπήτριμοι. α.¹⁾
 — l. 13. Ἐπιτροπάδες, ε. Ἐπιτροπάδην. ε.
 — l. 17. Ἐπιτροχάδην, π. Ἐπιτροχάδην. π.
 c. 1398. l. 4. Ἐπιτρεύσσειν, ε. Ἐπίτρευσσον. ε.
 — l. 7. Ἐπιτυφῶσαι, ε. Ἐπιτυφῶσαι ε.
 — 13. Ἐπιφαλινίου, τ. — Ἐπὶ Φαλινίου. τ. — Α.
 Ἀρίσταρχος ἐπὶ ἐπὶ Φαληνίου γ. —
 Φαλινίου γ. — περὶ παρὰ τὸν Φάλη-
 τὸν σφάλητα, ἐπα- τα, ἐπαναισχυ-
 σχητῖα γὰρ ὁ Φα- τῖα γὰρ ὁ Φάλης.
 λῆς.

T 4

c. 1399.

19) Duas litteras delevit.

20) Cyrilli Lex. ms. Ἐπιτολθάζων. χλευάζων. pro Ἐπι-
τοθάζων.1) Rescribendum est: Ἐπίτριμοι. VV. DD. idem monen-
tibus.

- c. 1399. l. 6. Ἐπιφέρει^{αι}, α. Ἐπιφέρεται.
 Ἐπιφημητέρες, οἷς ε. Ἐπιφημητῆρες, οἱ ε.
 — l. 18. Ἐπιφόριμα, ε. Ἐπὶ φορίναν, ε.
 c. 1400. l. 10. Ἐπιφυλὶς, β. Ἐπιφυλλίς. β. μ. ἐπὶ
 μικρόν. τέλει βλαστάνον.²⁾
 Ἐπιτέλει, βλαστάνων.
 — l. 15. Ἐπιχαλᾶ, τ. — Ε. τ. — θεράπαιναν.³⁾
 θεραπαίνας.
 — l. 21. Ἐπὶ Χαριζένης, ε. Ε. Χ. ε. — ἡ Χαριζένη
 — ἡ χαριζύνη διαβ. διεβ.
 c. 1401. l. 11. Ἐπιχειρονομούντες, τ. — χρω- Ἐπιχειρονομοῦντες. τ.
 μένοισι. — χρώμενοι.⁴⁾
 — l. 13. Ἐπιχειρία, χ. Ἐπιχειρία. χ.
 Ἐπιχητία, ε. Ἐπιχητίας. ε.
 c. 1402. l. 16. Ἐπιψάμοις, ε. Ἐπὶ ψάμμοις, ε.
 — l. ult. Ἐπιψίση, ε. Ἐπιψίσει. ε.
 c. 1403. l. 3. Ἐπιωγαί, οἱ α. Ε. οἱ α. τόποι, υ.⁵⁾
 τόποι [καὶ ἀμμένοι,]
 υ.
 — l. 9. Ἐπλαγγέην, ε. Ἐπλαγγέθη. ε.
 Ἐπλαζόμην, ἐπλανώ- Ε. ἐπλανώμην.
 μην.
 c. 1404. l. 2. Ἐπνύθη, η. Ἐπνύνθη. η.
 — l. 4. Ἐποβελία, τ. Ἐποβελία. τ.⁶⁾
 — l. 7. Ἐποι, λ. Ἐπη. λ.
 Ἐποίθετο, η. Ἐπύθετο. η.

c. 1404.

2) Glossam bene restituit. Cf. VV, DD.

3) Compendia litt. ας et αν aliquam inter se similitudinem habent, et facile a scribis confunduntur.

4) Scriptura codicis hexametri finem exhibet: Ἐπι χεῖρε νομοῦντες.

5) Verba: καὶ ἀμμένοι, male ejecit, pertinent enim ad glossae interpretationem; reponenda itaque et scribenda sunt: καὶ ἀλίμενοι. portubus carentes. Cf. VV. DD.

6) VV. DD, conjecturam auctoritas ms. confirmat.

- c. 1404. l. 7. Ἐποιθόμην, η. Ἐπυθόμην. η.
 — l. 17. Ἐποισθήσεται, ε. E. ε.
 [Ἐποιπνύοντα, ἐνεργ-
 γούντα.]
 Ἐποίχεται, ἐποιπ. E. ἐπιπ.
 c. 1405. l. 2. Ἐποκίλαι, ἐπὶ Ἐπωκεῖλαι. ἐπὶ τὸ ξη-
 τὸ ξυρὸν ε. ρὸν ε.⁷⁾
 — l. 5. Ἐποπολύζει, θ. E. θ.
 [Ἐπόλια, αἰγίδια.]
 Ἐπόμενοι, α. E. α.⁸⁾
 — l. 9. Ἐποτος, ο. Ἐποψ. ο.⁹⁾
 c. 1406. l. 7. Ἐπορθεῦσαι, Ἐπορθεῦσαι. ἐπαγρυ-
 ἐπαγρυπῆσαι. πνήσαι.
 — l. 12. Ἐποστέφας, ε. — Ἐπος τ' ἔφατ' ε. — διε-
 διεξείη. ξήει.
 Ἐπισσόμενος, π. Ἐποσσόμενος. π.
 c. 1407. l. 10. Ἐπουσεν, ε. — E. ε. — η.¹⁰⁾
 ἦγαγεν [ἦπερ οὖ-
 σαν.]
 c. 1408. l. 15. Ἐπρυτάνευεν, E. διώκει.
 ἐδιοίκει.
 — l. 18. Ἐπταγράμματα, Ἐπταγράματον. τ. —
 τ. — Σαράπην. Σαραπιν.
 c. 1409. l. 6. Ἐπταπόδην, τ. E. τ. — μ. ἑπτὰ πο-
 — μεγέθει. δῶν. ε.
 Ἐπταπόδων, ε.
 c. 1410. l. 1. Ἐπτάχορδα, E. π. μ. δι' ἑπτὰ χορ-
 π. μ. διπτάχορδον α. δῶν α.

T 5

c. 1410.

7) Scripturam Ἐπωκεῖλαι a VV, DD, restitutam ms. con-
 firmat.

8) Emendaverat: Αἰπόλια.

9) Prima scriptura fuit procul dubio; Ἐποπος. Cf. VV.
 DD.

10) In verbis a Musuro deletis aut alia verbi forma latet,
 forte: ἢ Ἐπούρισεν. vel ἢ Ἐπούρωσεν. aut, quod mihi
 probabilius est, varia glossae scriptura e margine in con-
 textum translata.

- c. 1410. l. 5. Ἐπτερύγει, α. Ἐπτερύγη. α.
 — l. 10. Ἐπίστην, ε. Ἐπίσθην. ε.
 +
 — l. 12. Ἐπτόλισθαί, τ. Ἐπτόλισθον. τ.
 — l. 14. Ἐπτύσκυ, α. Ἐπτύσκυον. α.
 c. 1411. l. 1. Ἐπύθετο, η. — E. η. — ἐμάνθανε —
 ἐμάνθε — ἐπιθμός.
 +
 — l. 8. Ἐπωβέλεια, π. — Ἐπωβελία. π. τίμημά
 τίμημά τι ὅλημα —
 ἱτ. +
 τι ὅλημα — δέκα-
 τον.
 c. 1412. l. 1. Ἐπώζειν. ε. — E. ε. — ἐφημένη τάφω
 ἐφημένη τάφον τ.
 — l. 7. Ἐπώκειλαν, ε. Ἐπώκειλαν. ε.
 Ἐπωμίδια, ω. — ἱερᾶ. Ἐπωμίδιον. ω. — ἱερα-
 ται π. τικόν π.
 Ἐπ' ὤμων, ε. Ἐπ' ω. ε.
 [Ἐπώνασθαί, ἐπώνυ-
 μος.]
 Ἐπώνυμοι, ο. E. ο.
 c. 1413. l. 3. Ἐπωπα, ἀλεκ- Ἐποπα. ἀλεκτρυόνα α.
 τρυόνα α.
 — l. 7. Ἐπώπει, ἐπόπτει, Ἐπώπη, ἐπόπτῃ ε.¹¹⁾
 ε.
 c. 1414. l. 1. Ἐπορύετο, ἐπέ- Ἐπωρύετο. ἐπένθη. ἡ Φ.
 θη, ἡ Φ.
 Ἐπωροράχαται, ε. Ἐπωρορέχαται. ε.
 — l. 5. Ἐπωστρίδες, α. — E. α. — ἐπέχουσαι κ.
 ἐπέχουσιν κ.
 — l. 11. Ἐραδος, π. — παι- E. π. — παιδίον ν.
 δία ν.
 — l. 15. Ἐραζεν, ἔθαζεν, ε. E. ἔθαζεν. ε.
 c. 1415. l. 2. Ἐραμος, ε. Ἐράμενος. ε.
 Ἐρανα, ἐκανείσφορας, E. συνεισφοράς. δ.
 δ.

c. 1415.

11) In Ald. vitium typ.

- c. 1415. l. 16. Ἐράπτομεν, ε. Ἐρράπτομεν. ε. ¹²⁾
 c. 1416. l. 13. Ἐρατινοί, ε. E. ε. — A.
 — Ἀράβων.
 Ἐράτινον, ἐπέραστον, Ἐρατεινόν. ε. ε. ¹³⁾
 ἔνδοξον.
 Ἐρατὸν, ε. E. ε.
 Ἐρατοθὲν, ἀνεπανά- Ἐράτοθεν. ἀνεπαύσαν-
 σατο. το.
 — l. ult. Ἐραταί, ε. Ἐραταί. ε.
 c. 1417. l. 4. Ἔργα, π. — E. π. — γ. ¹⁴⁾
 γεωργίαν [ἢ ἐργά-
 ζει.]
 c. 1418. l. 1. Ἐργάτις, π. E. π. — ἔλεος. ¹⁵⁾
 — ἔλεως.
 — l. 5. Ἐργάται, ο. — ἐκεί- E. ο. — ἐκεῖνοι μ.
 νοις μ.
 c. 1419. l. 7. Ἐργεῖ..., οἱ ἐπ' Ἐργεῖται. οἱ ἐπ' ἀγρῶν
 ἀγρὸν ο. ο. ¹⁶⁾
 Ἐργέτην, ε. Ἐργέτιν. ε.
 c. 1420. l. 18. Ἐρέειν, ε. — Ἐρεΐνειν. ε. — α.
 ἄγειν.
 [Ἐρέεινεν, ἐρεεινῶν.]
 Ἐρεΐνω, ε. E. ε.
 c. 1421. l. 13. Ἐρέθονται, E. κρέμανται.
 κρέμονται.

c. 1422.

12) Reponenda est codicis scriptura. Cf. VV. DD.

13) Haec glossa negligentia typ. in Ald. omissa fuit; adeoque a ceteris quoque editionibus abest, loco suo in posterum reponenda.

14) Quae hic delevit, ad seq. glossam pertinere videntur.

15) Quid cum ista correctione voluerit, sane non perspicio; quod vero ἔλεως ex compendiosa vocum οὕτως ἐλέγετο scriptura profectum sit, omnino persuasus sum. Cf. VV. DD.

16) Glossae exitum delevit.

- c. 1422. l. 1. Ἐρείδῃ, συν- Ἐρείδε. σ. ἐσθίεις, ἡ μ.¹⁷⁾
τόμως ἐσθίεις. ἡ μ.
— l. 4. Ἐρείδε, στηρίζει. E. στήριζε.¹⁸⁾
— l. 13. Ἐρεμβοί. ν. — Ἰν- E, ν. — Ἰνδοί A.
διοί A.
c. 1423. l. 4. Ἐρέοι, εἶπει. E. εἶποι.
— l. 12. Ἐρεσσάμενα, κ. Ἐρεσσέμενα, κ.
— l. 14. Ἐρεσιμήτην, τ. Ἐρεσιμέτρην. τ.
— l. 16. Ἐρεσκήη, θρησκία. E. θρησκεία.¹⁹⁾
— l. 18. Ἐρεσμεῖ, κώπη. Ἐρεσμός. κ.²⁰⁾
Ἐρεσμῖνες, αἱ χεῖρες. E. αἱ χεῖρες ἐρέσσουσαι.
Ἐρέσει, ἐρεσχελοῦντες, Ἐρεσχελοῦντες. Φ.
Φ. π.
. λαύνει κώ. Ἐλαύνει. κωπηλατεῖ.
Ἐρέσειον, η. Ἐρεσσον. η.¹⁾

c. 1425.

- 17) Signum in Ald. abest. Ex scholiaste Aristoph. scribendum puto: Ἐρείδει. συντόνως ἐσθίει. Cf. VV. DD. Mallem tamen seq. glossam huic praeponere, easque ita unire: Ἐρείδει. ἐπιστηρίζει, ὑποστηρίζει. ἐρείδει δὲ, συντόνως ἐσθίει, ἡ μ. Solemnior enim verbi significatus rariori praecedere debet, et luculenta fit vitiosae accentuationis Ἐρείδῃ origo. Aut fingamus etiam, totum artic. Ἐρείδει δὲ, συντόνως ἐσθίει. ἡ μ. rel. docta quadam manu in margine adjunctum fuisse, et postea alieno loco intrusum. Larga est in Hesychio ingenium acuen- di materies!
- 18) Legerem: Ἐρείδει. στηρίζει. Glossam vero pro addi- mento marginali habeo.
- 19) In Ald. vitium typ.
- 20) Melius primum correxerat: Ἐρεσμεῖ. κωπηλατεῖ. Quod olim praecedentis Ἐρεσμεῖ, καταπνεῖ correctio margi- nalis fuit. Nec κώπη in κωπηλατεῖ a Musuro nimium
audacter mutatum credamus, vox enim aliquando κω
compendiose scribitur: quae postea ambiguitas imperi-
tos scribas facile decepit.
- 1) Locum luxatum Musurus confusorem reddidit. Sub-
jiciamus cum Is. Vossio voces ἐρεσχελοῦντες, Φ. glossae
infra seq. Ἐρεσχελία, ad quam forte in margine olim
adscri-

- ε. 1425. l. 12. Ἐρεῦσαι, ἔρυ- E. ἔρυθρον π.
θραν π.
— l. 16. Ἐρεχθομένη, σ. E. σ. ἐλαυνομένη. β.
ἐλαμβανομένη, β.
— l. 21. Ἐρεψα, ε. ὀρόφη- E. ε. — ὠρόφησα.²⁾
σα.
ε. 1426. l. 1. Ἐρέψομεν προ- E. πρὸς αἰετόν. σ. πρὸς
σαιετόν, σ. προσα- αἰέτωμα.
έτωμα.
— l. 6. Ἐρημαι, βούλομαι, E. β. ἐρωτήσαι.³⁾
ἐρωτήσω.
— l. 8. Ἐρήμη, μ. διετηθῆ. E. μ. — διαιτηθῆ.⁴⁾
Ἐρήμησιν, ν. Ἐρημάσι. ν.⁵⁾
— l. 20. Ἐρηρεδαπαί, ε. Ἐρηρέδαται. ε.
Ἐρηρεῖσθαι, ἡρμόσθαι, Ἐρήρεισται. η. ἡσφα-
ἡσφαλεῖσθαι. λίσθαι.⁶⁾
Ἐρήρες, εὐάρεμοστον. E. ε.⁷⁾
[Ἐρηρετλαῖται, ἐρη-
ριασμένοι εἰσίν.]

c. 1426.

adscriptae fuerint; retineamus quoque Musuri ἐρέσσου-
σαι, quod compendiose scriptum ante seq. Ἐρέσσει fa-
cile excidere potuit. His praestitutis, omnia feliciter
ita ordinantur: Ἐρεσμῖνες. αἱ χ. ἐρέσσουσας. (Aut
ἐρεσσόντων) Ἐρέσσει. ἐλαύνει κώπας. (Ita enim descri-
bere malim) Ερ. η. rel. Cf. VV. DD.

2) Correctio a typothea praetermissa est.

3) In Ald. vitium typ.

4) Cyrilli Lex. ms. Ἐρημιδίκη. (pro Ἐρήμη δίκη) ὅταν,
μὴ παρόντων ἐκατέρων τῶν μερῶν, ὁ δικαστὴς τὴν ψήφον
ἐνέγκει. Hesychius vero, ut saepius in ejusmodi for-
mulis, adnexam vocem subaudivit.

5) Cf. VV. DD. quos Musuri correctio exercuit. Rescri-
benda est codicis lectio, quam et series alphabetica po-
stulat. Forma Ἐρήμησιν poetica est pro ἐρήμους.

6) Reponendum est: Ἐρηρεῖσθαι. ἡρμόσθαι. ἡσφαλισθαι.

7) Scriptura glossae nata est ex correctione interlin: Ἐρί-
ρες. Scribendum ergo aut: Ἐρήρες. vocales enim coa-
lue,

- c. 1426. l. 20. Ἐρήριπται, π. E. π.⁸⁾
 c. 1427. l. 2. Ἐρηρίσθαι, π. Ἐρήρεισται. π.
 Ἐρηρισμένος, α. Ἐρηρεισμένος. α.
 — l. 19. Ἐριβρεμέτης, με- Ἐριβρεμέταο. μ. β.
 γάλα β.
 Ἐριβοιανύξ, καὶ μ. Ἐρίβοια νύξ. ἥ μ.
 c. 1428. l. 11. Ἐρίδεταί, μ. Ἐρείδεταί. μ.
 — l. 14. Ἐριδίμιος, Ζ. Ἐριδήμιος. Ζ.
 Ἐριδία, α. Ἐριδία. α.
 — l. 23. Ἐριζώοισι, π. Ἐριζώοισι. π.
 Ἐρίηρες, μ. — μεγα- E. μ. — μεγαλωφελῆς.
 λωφελῆν, μ. μ.
 c. 1429. l. 19. Ἐριθλαῖς, μ. Ἐριθαλαῖς. μ.
 — l. 11. Ἐριθεύει, ε. Ἐριθεύει. ε.
 — l. 13. Ἐριθαλέα, μ. Ἐριθαλλέα. μ.
 Ἐρίθηλες, μ. Ἐριθηλέες. μ.
 — l. 17. Ἐριθῆται, ε. ἔρε- E. ε. ἥρεθισμένοι.
 θισμένοι.
 Ἐριθοί, ο. — ἱερούρ- E. ο. — οἱ ἔριουργοί. ἥ
 γοί, ἥ μ. μ.
 Ἐρίθοισιν, ἐργάται, E. ἐργάταις, γεωργοῖς.⁹⁾
 γεωργοί.
 c. 1430. l. 2. Ἐρικᾶς, ὁ ε. E. ὁ ε. Κρηῆτες δ.
 Κρηῆται δ.
 — l. 5. Ἐρίκεα, Φ. Ἐρείκεα. Φ.
 Ἐρίκει, σ. Ἐρείκει. σ.

c. 1430.

luerunt. Aut cum If. Vossio: Ἐρηρές. a simplici ἄρῳ
 deductum.

8) Glossa a Musuro rejecta ita legenda est: Ἐρηρέδαται.
 ἔρηρεισμένοι εἰσιν. et correctio est praecedentis Ἐρηρε-
 δαπαί. e margine huc translata. Nec accentus quem-
 piam moveat; haec enim forma ubique fere in libris
 scriptis circumflectitur: quam ob causam, nescio.

9) Cyrilli Lex. ms. Ἐριθοί. νῦν οἱ γεωργοί, παρὰ τὴν
 ἔραν, ἡγουν τὴν γῆν. ἐργάται. Ἐρίθοις. γεωργίαις. (Leg.
 γεωργοῖς.) ἥ τοῖς τὰ ἔρια ἐργαζομένοις.

- c. 1430. l. 14. Ἐρικτὰ σ. — E. σ. — ἄλφιστα, σ.
 ἄλφια σ.
 — l. 21. Ἐριμηῶν, μ. — Ἐριμύκων. μ.¹⁰⁾
 c. 1431. l. 1. Ἐρινάδες, ο. ἢ E. ο. ἢ συκαῖ ἄρρενες.¹¹⁾
 συκαῖ... ἄρρενες.
 — l. 17. Ἐρινύς, δ. — Ἀφρο- Ἐρινύς. δ. — A. ε.
 δίτης [ἢ] εἰδωλον.
 c. 1432. l. 9. Ἐρίπεια, σ. Ἐρείπια. σ.
 c. 1433. l. 11. Ἐρισθενέας, E. μεγαλοσθενεῖς. μεγα-
 μεγαλοσθένους, μέ- λοδυνάμους.¹²⁾
 γαλοδυναμία.
 — l. 19. Ἐριστήρ, μαρσί- E. μαρσίππιος. σ.
 πιος, σ.
 c. 1434. l. 6. Ἐρίτιμον, ἰ — E. ἰ — μ.
 μεγαλότιμον.
 [Ἐρίτω, λαμβανέτω.]
 Ἐριφέας, χείμαρρος. E. χίμαρος.¹³⁾
 — l. 9. Ἐριφος, Διόνυσος. E. Δ.¹⁴⁾
 Ἐριφύλης, τῆς χρυ- E. τῆς χρυσίῳ π.
 σίου π.
 Ἐριφύλλιον, τ. — Ἐρμῆ. E. τ. — Ἐρμῆν.
 Ἐρίφυλλος, δ. — Φε- E. δ. — Φελλός.
 λός.
 — l. 18. Ἐρίψαι, α. — κα- E. α. — καταρρίψαι.
 ταρίψαι.

c. 1434.

10) In adjecta interpretatione confunduntur Ἐριμύκων et Ἐριμυκῶν. Cf. VV. DD.

11) In Ald. συκαῖα ἄρρ. culpa typ. Musurus duas litt. delevit. Scriptum erat: συκαῖοι ἄρρ. et legendum est: συκαῖ οἱ ἄρρ. Cf. VV. DD.

12) In postremis vocibus compendia exitus male descripta sunt.

13) Glossam deletam ita restituerat: Αἰρείτω. λ.

14) Huic articulo, non a Musuro, sed ab alio quodam in margine codicis adjuncta sunt: ἔριφος, ὁ μικρὸς αἶξ, ὁ ἐν τῷ ἔαρι φαινόμενος, ἥγουν ὁ πρῶτος. χίμαρος δὲ ὁ ἐν τῷ χειμῶνι. Quae postea in contextum ed. Aldinae a typotheta illata sunt. Cf. VV. DD.

- c. 1434. l. 18. Ἐρίψημα, π. Ἐρίψιμα. π.
 c. 1435. l. 9. Ἐρκχ, τεῖχος ε. Ἐρκατος. τεῖχος ε.
 c. 1436. l. 1. Ἐρκεσι, δ. Σ. Ε. δ. Σ. Ἀθάμαντι δευ-
 ἀθάμαντι β'. τέρω.
 — l. 13. Ἐρκος, η. — ὦ Ε. η. — ὡς τό. Αἶμ.
 αἶμ.
 c. 1437. l. 1. Ἐρμα, ἔρισμα Ε. ἔρεισμα — αἰσήμων
 — αἰσίων — ἔρι- — ἔρεισμα στηρί-
 σμα στηρίζων, κ. ζον, κ.
 c. 1438. l. 8. Ἐρμεον, σωρός Ἐρμαιον. σ. λ.¹⁵⁾
 λίθων.
 — l. 15. Ἐρμῆς, τ. — — Ε. τ. — π. ι. — Διός
 πτώσεως ιδέας — σωτήρος. κ.
 διοσώτηρος, κ.
 c. 1439. l. 7. Ἐρμῆς σ. — Ε. σ. — ι.
 ἰδρυμένος.
 [Ἐρμια, πόδες κλίνης.]
 Ἐρμινα, π. Ε. π.
 c. 1440. l. 9. Ἐρμώνιος χ. — Ε. χ. — τοῦ Δήμνου
 τῆς λίμνου τυράν- τυράννου, ὅς ε.¹⁶⁾
 νων, ε.
 c. 1441. l. 9. Ἐριοι, κ. Ἐριοι. κ.
 Ἐρόδαναι, ἔργ^{ον} [ἔρινά- Ε. ἔργα.
 ζει.]
 — l. 14. Ἐρομένω, φ. Ἐρωμένω. φ.
 c. 1442. l. 1. Ἐρόντι μ. Ἐρῶντι μ.
 c. 1443. l. 10. Ἐραδάται, Ἐράδαται. ἔρραμμένοι ε.
 ἔρραμμένοι ε.
 Ἐρράδατο, ε. πέφυρτο. Ε. ε. ἐπέφυρτο.
 Ἐρράδε, ε. Ἐρρε δέ. ε.
 — l. 14. Ἐρραθάμιζε, ἐρό- Ε. ἐρόφει.
 φα.

c. 1444.

15) Cyrilli Lex. ms. Ἐρμαῖον. ἐπιμερδὲς εὖρημα.

16) Mallem: ἐνὸς τῶν τῆς Δήμνου τυράννων, ὅς ε.

- c. 1444. l. 3. Ἐρρεῖ, α. — E. α. — ἔρρεεν.
 ἔρρα.
 .. εἰδων, τ. Ἐρείδων. τ. ¹⁷⁾
 +
 Ἐρρεγένοντο, ε. Ἐρρεγένοντο. ε.
 — l. 8. Ἐρρέσθη, δ. Ἐρραίσθη. δ.
 — l. 11. Ἐρρέτω, α. — ὅζε- E. α. — ὀλεσάτω.
 σάτω.
 — l. 13. Ἐρρήεντα, δ. Ἐρρήεντα. δ.
 Ἐρρήσω, η. Ἐρρήσει. η.
 — l. ult. Ἐρρίζονται, ι. Ἐρρίζωται. ι.
 c. 1445. l. 4. Ἐρρον, ἔρρωτι. E. ἔρρωντο. α.
 α.
 — l. 7. Ἐρύθημα, ε. πυρά. Ἐρύθημα. ε. π.
 Ἐρύξει, κ. Ἐρύξει. κ.
 Ἐρύσάμενος, σ. Ἐρυσάμενος. σ.
 Ἐρύσομεν, ε. Ἐρύσομεν. ε.
 c. 1446. l. 10. Ἐρρωπίζομεν, E. Ἰ. — χ. — σείστρα κ.
 Ἰ. — χόρτος — σί-
 στρα κ.
 c. 1447. l. 2. Ἐρρώσαντα, Ἐρρώσαντο. ε. ¹⁸⁾
 ἐτάχυναν.
 — l. 12. Ἐρση, ὄρμη. E. ὄρμήσει. ¹⁹⁾
 Ἐρσήεις, δ. νεαρόν. E. δ. νεαρός. ²⁰⁾
 c. 1448. l. 1. Ἐρυγάστωρ, E. μ. ἐρυγήτωρ. ²¹⁾
 μ.
 Ἐρύγανον, ε. Ἐρύγανον. ε.
 — l. 4. Ἐρυγή, ἐκβρασις E. ε. φωνή. β.
 [ἐρυγήτωρ,] φωνήσαι,
 β.

c. 1448.

17) Duas priores litteras erasit.

18) In Ald. ἐπάχυναν errore typ.

19) Scribendum est: Ἐρση. ὄρμήση. Cf. VV. DD.

20) V. νεαρόν ad seq. glossam olim pertinebat.

21) V. ἐρυγήτωρ ex sequentibus huc retraxit.

- c. 1448. l. ult. Ἐρύετο, ἐφύ- E. ἐφύλασσε.
 λασσον.
- c. 1449. l. 5. Ἐρυθήμας, β. Ἐρυθήνας. β.
 Ἐρύθμισεν, ε. Ἐρύθμισεν, ε.
 — l. 10. Ἐρυθροδανομένα, Ἐρυθροδανωμένα. π.
 π.
- Ἐρυίκετο, ἔρεεν, ε. Ἐρυίσκετο. ἔρρεεν. ε.
 c. 1450. l. 3. Ἐρυμνόν, ἰ. — E. ἰ. — σ.
 σκοτεινόν [ἐπιβαί-
 νει.]
- Ἐρυμνῶδης, λ. — παρ- Ἐρυμνῶδες. λ. — παρ-
 ἔχων, ἢ υ. χον. ἢ υ.
- l. 11. Ἐρυξας, κατέ- E. κατέσχε. ε.
 σχον, ε.
- l. 20. Ἐρυσάρματες, τ. E. τ. ταχεῖαι. κ.
 ταχεῖαν, κ.
- c. 1451. l. 11. Ἐρύσοντα, π. E. π. ἐλκύσουσιν.
 ἐλκύσωσιν.
- c. 1452. l. 2. Ἐρχαντο, κ. Ἐέρχατο. κ.
 — l. 5. Ἐρχαο, ε. Ἐρχεο. ε.
- c. 1453. l. 14. Ἐρομαί σε, ἐρω- E. ἐρωτῶ σε.
 τῶσαι.
- l. 18. Ἐρώμενος, α. ἐρω- E. α. ἐρωτήσας, διὰ τοῦ
 τήσας. ο.
- Ἐρωμένους, ε. ἠγαπη- Ἐρομένους. ε. ἠγαπημέ-
 μένους. νους, διὰ τοῦ ω. ¹⁾
- c. 1454. l. 5. Ἐρώσει, ρ. Ἐρωήσει. ρ.
 — l. 8. Ἐρώτιον, ε. Ταραν- E. ε. T.
 τίνους.
- [Ἐς, εἰς, ἐν, ἐκ, πρὸς
 ὑπέρ.]

c. 1454.

1) Adjunxit διὰ τοῦ ω, quemadmodum in anteced. articulo διὰ τοῦ ο. In posterum ergo omittenda sunt, hic enim, ut alibi, diversae glossarum scripturae sub una sola explicantur. Cf. VV. DD.

c. 1454. l. 8. Ἑσαθρεῖν, E. ε. ²⁾

— l. 15. Ἑσαν, η. ἐπορεύοντο. E. η. ε.

[Ἑσα, εἰμαρμένη.]

Ἑς ἀπασαν, ε.

Ἑς α. ε. ³⁾

c. 1455. l. 15. Ἑσεβῶν, δ. E. δ. καὶ ποταμὸς M. ⁴⁾

καὶ π M.

c. 1456. l. 3. Ἑσέναις, εἰς τρί- E. εἰς τ. ἡμέραν. ⁵⁾

την.

Εἰσερνούει, ε.

Εἰσερνούει. ε.

— l. 11. Ἑσέφθην, ε. — E. ε. — Σ. Παιδάλα. ⁶⁾

Σοφ. παιδάλα.

U 2

c. 1456.

- 2) Non video, cur artic. Ἑς ejecerit, nam suo loco positus est, et varius glossae usus bene exponitur. Eum igitur retinendum esse credo, excluso tantum ἐκ, quod vitium esse videtur antecedentis ἐν, notatum nempe erat

in codice quodam: ἐκ. in quo postea describendo mendum ejusque emendatio, ut saepius fit, juxta se ponebantur.

- 3) Emendaverat: Ἀῖσα. ε.

- 4) Compendium π significat et πόλις et ποταμός, interdum tamen compendium v. πόλις lineola destitutum est; exiguum hoc discrimen facit, ut voces a scribis saepius commutentur. Nil ergo obstat, quo minus πόλις, tot rationibus hoc efflagitantibus, Hesychio restituatur. Cf. VV. DD. Inter glossas sacras, quas ex Glossario Cyrilli Marino descripsi, invenio Ἑσσεβῶν. Ἀραβῶν. quae ex libro Jobi desumpta postremam glossae interpretationem χωρία ἀναρπα illustrare videtur; Lexicographus enim, ut saepius, varias unius ejusdemque glossae scripturas explicat.

- 5) V. ἡμέραν addidit, quae hic, ut supra in VV. Ἑναρ et Ἑνάς, facile subintelligitur.

- 6) Lineola lemmati imposita solitum illud signum est, quo nomina propria in mss. distinguuntur. Cf. VV. DD. qui lemma restituerunt.

- c. 1456. l. 11. Ἐσέχυντο, α. E. α. προήεισαν.
προῆσαν.
- c. 1457. l. 3. Ἐσημείναντο, Ἐσημήναντο. ε.
ε.
- l. 7. Ἐσθήματα, ι. E. ι.
[Ἐσθητά, ὀρατά.]
Ἐσθιε, α. E. α. 7)
- l. 10. Ἐσθλαί, ξ. — καὶ E. ξ. — καλὰ, ἐσθλαί,
λαίεσθλα ο. ο.
- c. 1458. l. 5. Ἐσιμαμώρευνον, Ἐσιναμώρευνον. ε.
ε.
- l. 12. Ἐσίχναι, σ. — E. σ. — συμπηκτεῦσαι.
συμπυκτεῦσαι. Λ. Λ. 8)
- Ἐσκάζεν, ἐχώλαινον. E. ἐχώλαινεν.
- c. 1459. l. 6. Ἐσκεβώρησεν, Ἐσκευώρησεν. ε.
ε.
- l. 12. Ἐσκίψαντο, ε. Ἐσκίμψαντο. ε.
- c. 1461. l. 14. Ἐσκύλωσεν, Ἐσκυλῶσθαι. α.
α.
- l. 19. Ἐσμέσον, τὸ δ. E. τὸ δ.
[Ἐσμενέλαον, εἰσμενέ-
λαον.]
- Ἐς μέσον α. Ἐς μ. α.
- c. 1462. l. 2. Ἐς μέσον συνί- Ἐς μ. συνήεσαν. ε.
σαν, ε.
- l. 5. Ἐσμηλευμένος, κατα- E. κατακεκομμένος.
κεκομμένος.
- Ἐσμός, ο. — ἀθροίσ- E. ο. — ἀθροίσματος.
μασιν.
- l. 9. Ἐσμόνω, ε. Ἐσμονῶ. ε. 9)
- l. 12. Ἐσμυρίχμεναι, μ. Ἐσμυρῖχμεναι. μ. 10)

c. 1462.

7) Emendaverat: Αἰσθητά. ρ.

8) In Ald. mendum typ.

9) Signum in Ald. omisum est.

10) A typ. in Ald. Ἐσμυρῖγμεναι.

- c. 1462. l. 12. Ἐσμυρμένον, δι- Ἐσμυρηνισμένον. διασμυρ-
 ασμυρνήσονται. νήσαντα.
 Ἐσμυρηνισμένον, χ. ἔχον Ε. χ. έχοντα σ.
 σ.
 — l. 17. Ἔσο, γενοῦ. [ἔσο, Ε. γ.
 ἐξόσου.] Ε. ε. ¹¹⁾
 Ἐσόβδην, ε. Ε. ε. ¹¹⁾
 c. 1463. l. 8. Ἐσπάθα, τ. Ε. διπλοῦν. τ. — καθυ-
 — κακυφαίνειν. τ. φαίνειν. τ. ¹²⁾
 — l. 13. Ἐσπανδοκόν, ε. Ἐσ πάνδοκον. ε.
 c. 1464. l. 1. Ἐσπάσατο, ε. Ἐσπάσαντο. ε.
 — l. 3. Ἐσπεο, ἡκολούθης. Ε. ἡκολούθεις.
 — l. 5. Ἐσπέρια, δικτικά μ. Ε. δυτικά μ. ¹³⁾
 — l. 14. Ἐσπερος, ο. — ὥς κ. Ε. ο. — ὅς κ.
 Ἐσπερχεν, ἡπεισεν, η. Ε. ἡπειγεν. η. ¹⁴⁾
 c. 1465. l. 4. Ἐσπινθεύετο, Ε. ἡξήροντο.
 ἡξήροντο.
 — l. 8. Ἐσποθερπές, π. Ἐσ πόθ' ἔρπες. π. ¹⁵⁾
 — l. 12. Ἐσπόδησεν, ἐσφά- Ε. ἐσφάλισεν.
 λησεν.
 c. 1466. l. 1. Ἐσσεσθαί, ἐν- Ε. ἐννηνέχθαί.
 νηνέχθαί.
 Ἐσσει, υ. Ἐσσί, υ.
 — l. 5. Ἐσσεύανται, ἔρχον- Ἐσσεύαντο. ἤρχοντο.
 ται. †
 — l. 11. Ἐσσήϊ, ε. Ἐσσηϊ. ε.
 — l. 15. Ἐσσίνευσεν, ε. Ἐσίνευσεν. ε.

U 3

c. 1467.

11) Ex deletis articulum formaverat: Ἐς ὅ. ἐξ ὅσου.

12) V. διπλοῦν perspicuitatis aut defectus refarciendi causa inseruit.

13) En vitii originem: δητικά μ. Litt. η et υ, unitim postea exaratae, in ικ transierunt.

14) Musuri emendatio, quam typ. non advertit, vera est, et in textu ponenda. Cf. VV. DD.

15) Emendationem hypotheta neglexit.

- c. 1467. l. 3. Ἐσσομεμένοις, μ. Ἐσσομένοις. μ.
 — l. 11. Ἐσσύλλα, α. Ἐσύλα, α.
 — l. 13. Ἐσταθευμένος, ἡρέ- Ἐ. ἡρέμα υ. — ἡ ὀτιοῦν.
 μως υ. — ἡτιοῦν.
 c. 1468. l. 13. [Ἐστελεν,] Ἐστειλεν. σ.
 ἔστειλεν, σ.
 c. 1469. l. 10. Ἐστιαί, θ. Ἐστίαι, θ. — οἶόν τε η.
 — οἶοντα η.
 — l. 14. Ἐστησεν, ἡΰφρανεν, Ἐστησεν. η. ¹⁶⁾
 [ἡ τροφή.]
 — l. 16. Ἐπτιάσχωρος, μ. Ἐπτίας χῶρος. μ.
 c. 1470. l. 7. Ἐστίταρτι, ε. Ἐστ' ἄρα. ε.
 — l. 19. Ἐστόμφασα, η. Ἐ. η. — α.
 ἀλαζωνία.
 [Ἐστὸν, ἐστίν, ὑπάρχε-
 τε, ἐστέ.]
 Ἐσ τὸν λ. — ἀττικῶς ε. Ἐσ τ. λ. — Ἀττικὸς ε. ¹⁷⁾
 c. 1471. l. 7. Ἐστορα, τ. — Ἐ. τ. — περὶ ὃν δ.
 περὶ ὧν δ.
 — l. 12. Ἐστρέβλου, ἐβα- Ἐ. ἐβασάνιζεν.
 σάνιζον.
 — l. 17. Ἐστυρον, ἔδεισαν, ε. Ἐ. ε. ε. ¹⁸⁾
 c. 1472. l. 1. Ἐστυφέλιζε, δ. Ἐ. δ. προεπηλάκισεν.
 προεπηλάκισεν.
 Ἐστω, γ. [ἴσον ὑπάρ- Ἐ. γ.
 χον ὑπάρξεις.]
 Ἐστωρσφίν, ε. Ἐστωρ. σφίν. ε.
 — l. 10. Ἐσφαλτο, διαμαρ- Ἐ. διημαρτήκει.
 τήκει.

c. 1472.

16) Emendatio VV.DD. Ἐστίασεν nullum jam admittit dubium. Additamentum ἡ τροφή natum esse videtur ex ἡγουν τῇ τροφῇ, quod ab interprete quodam in margine forte notatum fuerit.

17) Emendatio a typ. praetermissa est. Cf. VV.DD.

18) If. Vossii conjectura Ἐστυγον, ἔδεισαν, reponenda est. Vulgatum ἔδυσαν a typ. est.

- c. 1472. l. 12. Ἐσφηκωμένον, Ε. ἔσφγμείον.
ἔσφηγμένον.
- l. 15. Ἐσφειλεν, σ. Ἐσφηλεν. σ.
Ἐσφίκωνται, κ. Ἐσφήκωνται. κ.
- c. 1473. l. 6. Ἐσχαλαῖα, λ. Ἐσχαλαία. λ.
Ἐσχάρα, β. — ἡ ἡστία Ε. β. — ἡ ἑστία — φα.
— φακαράια — χυ-
τρο... ἡ πυροφ. +
καράια — χυτρό-
πους, ἡ πυροφ. ¹⁹⁾
- c. 1474. l. 1. Ἐσχάρα, π. — Ἐσχάρα. π. — ἐξά-
ἑξώστρας τ. στρας τ.
- [Ἐτχατογοράων, ἑ-
σχρά ἀγορεύων, δη-
μηγορῶν.]
- Ἐσχαρίτην, ψ. Ε. ψ. ²⁰⁾
- c. 1475. l. 6. Ἐσχατος Μυ- Ε. Μ. π. — Π. ἐπὶ τὸν
σῶν, π. — Πυθίαν ἑσχατον Μυσῶν
ἑ... πλεῖν ¹⁾
- l. 8. Ἐσχε, ὑπαίσχεν. Ε. ὑπέσχεν.
- c. 1476. l. 6. Ἐσωληνευόμην, Ἐσωληνευόμην. σ. ²⁾
συμπεριεφερόμην.
- l. 8. Ἐσοπτρον, κάτο- Ε. κ.
πτρον, [καθρύπτην.]
- c. 1477. l. 5. Ἐταίριος, Ζ. Ἐταιρεῖος. Ζ.
- c. 1478. l. 1. Ἐταῖροι, φί- Ε. φίλοι. κακά περ π. ³⁾
λοι, κακά περ π.
- l. 6. Ἐταί... φ. Ἐτάρη. φ. ⁴⁾
Ἐτάηφ, δ. Ἐτάθη. δ.

U 4

c. 1479.

19) Compendium exitus in v. χυτρο... delevit.

20) Glossam deletam ita refinxerat: Αἰσχρογοράων. αἰ-
σχρά α.1) Proverbii explicationem in fine mutilam ex Suida sup-
plevit.2) Compendia scribendi in fine vocum typotheta in Ald.
male reddidit; Heinssii itaque conjectura firmatur. Cf.
VV. DD.

3) In Ald. mendum typ.

4) In fine glossae scribendi compendium delevit.

- c. 1479. l. 3. Ἑταμεῖον, ε. Ἑταμεῖον. ε.
 — l. 5. Ἑτανηλέγεως, μ. Ἑτανηλεγέως, μ.
 — l. 10. Ἑτανύθη, ε. Ἑτανύσθη, ε.
 c. 1480. l. 2. Ἑτεὰ, [ἔτη,] α. Ἑτέα. α.
 — l. 6. Ἑτεθήπεα, ε. ἔθαύ- Ἑ. ε. ἔθαύμασα;
 μασεν.
 — l. 12. Ἑτεκμηρίωσεν, ἔβε- Ἑ. ἔβεβαίωσεν.
 βόωσεν.
 c. 1481. l. 2. Ἑτελλεν, ε. Ἑ. ε. ἐπέτασεν. προσέ-
 ἐπέτασεν, προσέτ- ταττεν.
 τατεν.
 — l. 16. Ἑτερακλέα, ν. ε. Ἑ. ν. ε. ἑτερορρεπῆ. τ. *)
 Ἑτεροριπῆ, τ.
 c. 1482. l. 5. Ἑτερόκλιτες, ε. Ἑτεροκλινές. ε.
 — l. 17. Ἑτεροκλινές, π. κα- Ἑ. π. καταρρεπές.
 ταρεπές.
 c. 1483. l. 6. Ἑτερορεπῆ, ε. Ἑτερορρεπῆ. ε.
 — l. 15. Ἑτερουίδα, τ. κενόν. Ἑ. τ. καινόν.
 c. 1484. l. 1. Ἑτέρωθεν. α. Ἑ. α. — ε. ε.
 — ἐναντίου.
 [Ἑτερώνιον, ὡσαύτως
 ἑτέρωθεν, ἀλλαχό-
 θεν,] ε.
 — l. 4. Ἑτεσιν, ε. Ἑταισι. ε.
 — l. 6. Ἑτεταί, ο. Ἑταί. ο.
 — l. 20. Ἑτέφρισεν, ἐνέπρη- Ἑ. ἐνέπρησεν.
 σεν.
 c. 1485. l. 1. Ἑτεώνια, α. Ἑ. α. ἑτεώνιον ὡσαύ-
 τως. 6)

c. 1485.

5) Divisa bene conjunxit. Ipsam glossam, in qua litterarum transpositio est, VV. DD. restituerant.

6) Sagaciter ἑτεώνιον ω. ex superioribus Ἑτερώνιον, ω. huc transtulit; vero enim simillimum est, ἑτερώνιον corruptum ex ἑτεώνιον ad hanc glossam olim in margine adscriptum fuisse.

c. 1485. l. 8. Ἐταρχύσωσιν, Ἐταρχύσωσιν. αὐτὸν
ἐαυτοὺς θ. 7)

Ἐτίασεν, ε.

Ἐτίησεν. ε.

Ἐτιθνήσατο, ε.

Ἐτιθνήσατο. ε.

c. 1486. l. 1. Ἐτιτρωσκόμε-
θα, εμβ.

E. ἐνεβ.

— l. 5. Ἐτμοξεν. δ.

Ἐτμηξεν. δ.

Ἐτνήρυσις, ε. — ἀντὶ

E. ε. — ἀντὶ τοῦ φ. —

φ. — ἐδνήρυσιν —

ἐτνήρυσιν — ἔτ-

ἔθνος — ἐτνήρυσις...

νος — ἐτνήρυσις

ἢ ζωμάρυ-

στρις. 8)

— l. 12. Ἐτνος, ε. — ἔτνη
δ.

E. ε. — Αἴτνη δ.

— l. 16. Ἐτονθόριζον, ἐψυ-
θύριζον.

E. ἐψιθύριζον.

Ἐτόπαζον, υ. ὑπό-
πτειον.

E. υ. ὑπώπτειον.

Ἐτορεν, ἔτρισεν, ε. διέ-
τρισεν.

E. ἔτρησεν. ε. διέτρησεν.

c. 1487. l. 4. Ἐτρεψεν, ε.
ἐπάτησεν, π.

E. ε. ἠπάτησεν. π.

— l. 7. Ἐτριβον, κατανήλίσ-
κον.

E. κατηνήλισκον. 9)

c. 1488. l. 13. Ἐτυμον, ε. α.
Ἐτυμώνιον, α.

E. ε. α. καὶ E. α. 10)

— l. ult. Ἐτύφωσεν, ἐνέπρι-
σεν.

E. ἐνέπρησεν.

U 5

c. 1490.

7) Cf. VV. DD. inter quos If. Vossius codicis lectionem di-
vinavit.

8) Sic lacunam in fine ex aliis Lexicographis supplevit.

9) Glossa cum praecedenti typothetae errore in Ald. unita
est; Jensus eam separaverat et restituerat. Cf. VV. DD.

10) V. Ἐτυμώνιον nova glossa est, et a praecedenti sejun-
genda.

c. 1490. l. 10. Εὐαίων, εὐα- Ε. εὐγήρως. ε. ¹¹⁾
γήρως, ε.

Εὐαλῶς, εὐχερῶς θηρώ- Ε. ε. θηρώμενος ¹²⁾
μενος.

Εὐαλδή, εὐάξη.

Ε. εὐαυξη.

c. 1491. l. 1. Εὐάν, ὁ κίνσος, Ε. ὁ κίσσος. υ.
υ.

— l. 6. Εὐανδρίας α. — Θεσ- Ε. α. — Θεσπρωτία.
πρωτεία.

— l. 8. Εὐ ἂν ἔχει, κ. — Ε. α. ἔχοι. κ. — ἔχοι.
ἔχει.

c. 1492. l. 5. Εὐαφήδισεν, Εὐαφήδισεν. α. τ. ἐν ναύ-
ἄφρων τις ἐν αὐταῖς ταις ἰσχυρός. ¹³⁾
ἰσχυρόν.

— l. 11. Εὐβοεύς, ὁ Π. ὁ Ε. ὁ Π. ὁ πολλῶν α. ἡ ε.
πολλῶν ἀρετῆς, ἡ ε.

c. 1494. l. 16. Εὐδείπνοις, θ. Ε. θ. τις Α.
τις [παρά] Α.

— l. 20. Εὐδείσι, ἡσυχάζει. Εὐδήσι. ἡσυχάσει.

c. 1495. l. 15. Εὐδοκία, π. Ε. π. — π. εὐδοκιμεῖ.
— προσαγορεύεται.

Εὐδοκιμεῖ, εὐδον, ε. ἐκοι- Εὐδον. ε. ἐκοιμῶντο. ε. ¹⁴⁾
μούντο, ε.

c. 1496.

11) Emendatio a typotheta neglecta est.

12) Nescio, cur signum posuerit, locus enim bene se habet; errores vero, quos typotheta in Ald. intulit, VV. DD. egregie sustulerunt. Ms. Εὐαλῶς pro Εὐαλῶς exhibet. Exiguam, aut fere nullam, in emendando Hesychio vitiosae ms. accentuationis rationem habendam esse, in *Epistola crit.* ad H. monui.

13) Cf. VV. DD. quos Musuri correctio in varias opiniones distraxit. Latet hic forte scriptoris cujusdam fragmentum scribarum manibus mutilatum et corruptum; tempus, ut spero, lucem dabit.

14) V. Εὐδοκιμεῖ interpretatione caret, et ex margine in textum intrusa videtur.

- c. 1496. l. 5. Εὐδοντι, δ. — E. δ. — K. α. ¹⁵⁾
 K. ἀντιλέγω.
 — l. 8. Εὐδρῶσι, κ. ποιῶσιν. E. δ. κ. ποιούσιν.
 c. 1497. l. 9. Εὐελιέστερα. ε. E. ε. E. ε. E. ε.
 c. 1498. l. 2. Εὐεργέα, κ. κα- E. κ. κατεσκη.
 τασκευασμένα.
 c. 1499. l. 7. Εὐδῆς, ε. E. ε. E. ε.
 — l. 10. Εὐζωίου, καλῆς εὖ. E. κ. ζωῆς.
 c. 1500. l. 3. Εὐηγεσίη, ε. E. ε. εἰ μὲν δασέως, πα-
 παρὰ τὸ εὖ ἡγεῖ- ρὰ τὸ εὖ ἡγεῖσθαι
 θαι, εἰ μὲν δασέως· εἰ δ. ¹⁶⁾
 εἰ δ.
 — l. 8. Εὐηγορία, κακολο- E. καλολογία. καλορῆ-
 γία, καλορημοσύνη. μοσύνη.
 — l. ult. Εὐηκέας, τῆς κα- E. εὐήκεας. τὰς καλῶς
 λῆς οἰκουμένης, ἢ ἡκονημένας. ἢ ε. ε.
 εὐήκες, ε.
 c. 1503. l. 2. Εὐηρέας, ι. E. εὐήρεας ι. ¹⁷⁾
 — l. 8. Εὐίσθι, κ. E. εὐίσθι. κ.
 c. 1505. l. 5. Εὐθ...τως, ε. E. εὐθίκτως. ε. ¹⁸⁾
 — l. 7. Εὐθρόησιν, ε. E. εὐθρόοισιν. ε.
 — l. 12. Εὐθυδήμονα, α. — E. α. — E. Ἀντιόπη.
 E. ἀντιώπη.
 Εὐθυεπείαις, ο. E. εὐθυεπείαις. ο.
 c. 1506. l. 7. Εὐθύνας, τ. — E. τ. — α. ¹⁹⁾
 ἀμαρτήματι.

c. 1506.

¹⁵⁾ Locum adduxi, ne quis de textus Aldini sinceritate du-
 bitaret. Cf. VV. DD.

¹⁶⁾ Majoris perspicuitatis causa ordinem immutasse vi-
 detur.

¹⁷⁾ In Ald. mendum typ.

¹⁸⁾ Duas litteras erasit.

¹⁹⁾ A tertia manu, Musuri quidem, ut videtur, antiquiori,
 ad glossam in margine notata sunt: Ἀριστοτέλης ἐν
 τῇ Πολιτείᾳ. Λαμβάνουσι δὲ καὶ παρέδρους ὁ τε ἄρχων
 καὶ ὁ πολέμαρχος, δύο ἑκάτερος, οὓς ἂν βούληται, καὶ
 οὗτοι

- c. 1506. l. 14. Εὐθύνει, δ. — Ε. δ. — κυβερνᾷ.
κυβερνεῖ.
- c. 1507. l. 7. Εὐθυρήμος, ἐτοι- Ε. ἐτυμολόγος. ε. α. ²⁰⁾
μολόγος, εὐθύς, α.
- c. 1508. l. 1. Εὐίλατες, ἰδία. Εὐίλατον. ἰ.
— l. 4. Εὐκηλήτεια, ἥσυ- Ε. ἥσυχάστρια. ¹⁾
χα . . . ια.
- c. 1509. l. 11. Εὐκλής, ὁ αἰ- Εὐκλείης. ὁ αἰδήμων. κ.
δής, κ.
- c. 1510. l. 1. Εὐ . . ητον, ε. Εὐκμητον. ε. ²⁾
ε ε
- l. 6. Εὐκόλος, ε. — π μ Ε. ε. — παρὰ μεντα-
ποντίοις. ποντίοις. ³⁾
Εὐκολίδες, εὐ τ.
- c. 1511. l. 6. Εὐκταζε, ε. Εὐκταζα. ε.
Εὐκτέον, τ. Εὐκταῖον. τ.
Εὐκτικόν, κ. — εὐκτισ- Εὐκτιτον. κ. — εὐκεκτισ-
μένον. μένον.
- l. 13. Ευκολεῖν, ο. — ἀμ- Ε. ο. — ἀμφισεῖς δ.
φεῖς δ.
- l. 19. Εὐλάζει, κάπραι, Ε. καπρᾷ. σκωληκιᾷ.
σκωληκία.

c. 1512.

οὗτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δημαστηρίῳ πρὶν παρεδρεύειν, καὶ εὐθύνας διδόασιν, ἐπ' αὐτὴν παρεδρεύωσιν. Quem locum typotheta postea in textu ed. Aldinae voci ἀμαρτήματι subjunxit. In fine fragmenti lego cum Alberti: ἐπ' αὐτὴν παρεδρεύωσιν. *Peractio assessorum munere.* Haud insolens est in libris scriptis particularum compositarum dissolutio; sic ὅτ' αὐτὴν, ὡς εἰ, καθ' ὡς, et id genus alia.

20) Scripsit Lexicographus: Εὐθυρήμων. ἐτοιμολόγος. Cf. VV. DD. quos Musuri correctio fefellit.

1) Duas aut tres litteras expunxit.

2) Duas litteras delevit.

3) Bene editum est: παρὰ Μεταπ. Nam ²μ est solitum scribendi compendium praepositionis μετὰ.

c. 1512. l. 4. Εὐλήματι, λ. Εὐληματεῖ, λ. καὶ ἀνδρεί-
καὶ ἀνδρείας. ας εὖ εχει. Α. κ. σ.⁴⁾

Εὐέχει, Αἰσχ. κερκυόνη
σατυρικῶ.

c. 1513. l. 13. Εὐμελίω, τ. Ε. τ. — πολυχρημάτου.
— πολυχρήματος.

c. 1514. l. 1. Εὐμελίας, ε. — Ε. ε. — μ.⁵⁾
μελίας.

[Εὐμελίω, πολεμικῶ]

Εὐμετάβλοτον, ἄλλο
πρὸς ἄλλο.

Εὐμετάβολον. ἄλλο-
πρόσαλλο.

Εὐμενής, ἀφρο . . .

Ε. Ἀφροδίτη.⁶⁾

Εὐμάξεως, ἐφουῖς τ.

Ε. εὐφουῖς τ.

Εὐμίλιχοι, εὐμίλικτοι,
ε. μίλιχος γ.

Εὐμείλιχοι. εὐμείλικτοι.
ε. μείλιχος γ.

Εὐμέρδης, εὐρωστος.

Ε. εὐρῶστος.

Εὐμολπία, ε. ἐνύμνια.

Ε. ε. εὐυμνία.

Εὐμολπίδα, ο. — ἱερο-
Φαντίσαντος, π.

Ε. ο. — ἱεροΦαντήσαν-
τος. π.

— l. 13. Εὐμόχθων, τ. ἐπα-
γαθῶν ἰ.

Ε. τ. ἐπ' ἀγαθῶ ἰ.

— l. 17. Εὐναί, α. ἐκδεμνάς
ε.

Ε. α. ἐκ δ' εὐνάς ε.

c. 1515. l. 1. Εὐναιαί, λῖαν
κύρβαί, α. — εὐναί
. . . .

Εὐναῖαι. αἱ ἀγκυραί. α. —
εὐναί γάρ, αἱ κοῖ-
ται, παρὰ τὸ εὐ-
δω.⁷⁾

c. 1515.

4) Correxerat: Εὐλήματος. λ. Quod postea damnavit,
glossamque bipartitam univit.

5) Haec glossa una cum sequenti ad praecedens Εὐμελίω
olim pertinuisse videntur.

6) Scribendi compendium in fine v. ἀφρο . . . delevit.

7) Summa sagacitate et emendavit et supplevit. Quo-
modo vero αἱ ἀγκυραί in λῖαν κύρβαί transformari potue-

rit, mirum forte videbitur; at fingamus: ΑΙΑΝΚΥΒΑΙ.
et mendosae scripturae origo perspicietur. Scriptura αν-
κυραί

- c. 1515. l. 4. Εὐναιος, λ. Σ. δό-
 λοψι καπτηχής. E. λ. Σ. Δόλοψι. κατα-
 πτηχής.
 — l. 9. Εὐνείδα, γ. — εὐνέ-
 ων κ. E. γ. — Εὐνήου κ.
 — l. 11. Εὐνεομένων, κ. Εὐναιομένων. κ.
 Εὐνεως, Ἰάσων καὶ Ὑψι-
 πήλης ἡσσών. E. Ἰάσονος καὶ Ὑψιπύ-
 λης υἱός.
 — l. ult. Εὐνήτης, α. Εὐνήτης. α.
 c. 1516. l. 1. Εὐνητον, εὐκα-
 τασκευασμένον. E. εὐ κατεσκευασμένον.
 Εὐνήτων, κ. νενισμένων. E. κ. νενησμένων.
 — l. 5. Εὐκμητο, εὐλίμητον. Εὐκμητον. εὐλίκμητον.
 — l. 9. Εὐνοκῶς, φ. Εὐνοϊκῶς. φ.
 Εὐνομία, καλῶ ἀγαθῶ
 ν. E. καλῶ καὶ α. ν. ⁸⁾
 c. 1517. l. 3. Εὐνυν, ε. Εὐνιν. ε.
 — l. 10. Εὐώδμος, εὐώδης,
 εὐώδμων, η. Εὐοδμος. ε. εὐοδμων. η.
 c. 1518. l. 3. Εὐρίαιον, ο. — E. ο. — χίμαρον, τ. ⁹⁾
 χείμαρρον, τ.
 — l. 8. Εὐόργοις, ὅχος γὰρ E. ἄχος γ. ε. ε. ε. ν. ¹⁰⁾
 εὐδέτοιςιν εὐόργοις,
 ἔπος ν.

c. 1519.

κυραῖ pro ἀγκυραῖ vetusta est, et in codice litteris uncia-
 libus exarato optime locum habet; quamplurima exem-
 pla offert codex Graecus bibliothecae d. Marci in cata-
 logo Zanettino sub num. I. descriptus.

8) Aut καλῶ, aut ἀγαθῶ varia lectio est, in margine olim
 vel inter lineam notata.

9) Rescribenda est codicis lectio. Cf. VV. DD.

10) Negligentia typothetae Musuri ἄχος in Ald. omis-
 sum est, quod locum, per se difficilem, obscuriorem reddi-
 dit. A VV. DD. discedo, totamque glossam ita di-
 stinguo:

Εὐόργοις.

Ὅχος γὰρ οὐδὲ τοῖσιν εὐόργοις —

Ἐπος νῦν ἐπὶ ψόγου — ἔσθ' ὅτε, δὲ ἐπὶ ἐγνωμίου.

Nec

- c. 1519. l. 1. Εὐπαλες, ρ. Εὐπαλές. ρ. ¹¹⁾
 — l. 5. Εὐπαθοῦντες, εὐρω- Ε. εὐρῶστοι.
 στοι.
 — l. 14. Εὐπατρίδες, α. ἐπί- Εὐπατρίδα. α. οὐχὶ ἐπὶ-
 λυδες λυδες.
 [Εὐπρίδες, οἱ αὐτόχθο-
 νες οὐχὶ ἐπίλυδες.]
 Εὐπειθούς, π. Εὐπειθεῖς. π. ¹²⁾
 c. 1520. l. 13. Εὐπλουτον κ. Ε. κ. — οὐλάς. π.
 — ὀλάς, π.
 c. 1522. l. 1. Εὐπωνος, ο. Εὐπονος. ο.
 — l. 7. Εὐρεῖος, κ. Εὐρῆεος. κ.
 Εὐρύταο, τ. Εὐρῆεῖταο. τ.
 Εὐρεσιν ἐπίαις, ε. Εὐρεσιεπίαις. ε.
 c. 1523. l. 5. Εὐριππος, θ. Εὐριπος. θ. ¹³⁾
 — l. 9. Εὐρέεντα, πλάτια, Εὐρώεντα. πλατέα. σ. ¹⁴⁾
 σ.
 Εὐροῖα, τράπεζα ε. — Εὐρεῖα. τράπεζα ε. —
 σκήδεσι π. σκήνεσι π. ¹⁵⁾
 c. 1524. l. 4. Εὐρωος, ἰ, Εὐροος, ἰ.

c. 1525.

Nec stupidis ulla est animi perturbatio, nec moderate irascentibus. Sic ambiguitas clara est. Ferri quoque potuisset Musuri ὄχος, causa vero, cur ὄχλος praetulerim, non modo sensus est, sed et facilis vocum ὄχος et ὄχλος permutatio, cujus exemplum habeo in Soph. El. v. 710. ubi pro ὄχον nonnulli codices Itali ὄχλον exhibent.

11) In Ald. mendum typ. Reponenda est codicis lectio. Cf. VV. DD.

12) Glossa deleta praecedentis correctio marginalis fuit.

13) Cyrilli Lex. ms. Εὐριπος. πέλαγος στεγόν. ἢ τόπος ὑδατόδης μεταξὺ δύο γαίων.

14) In Ald. vitium typ. quod VV. DD. correxerunt.

15) Ms. auctoritate cum Is. Vossio legendum est: Εὐροῖα. τράπεζα ε.

- c. 1525. l. 9. Εὐρυκακέει, κω- Ερυκακέει. κωλύει. κα-
λύειν, κατέχειν. τέχει.
— l. 12. Εὐρυκλῆς, ὁ ἐγγα- Ε. ὁ ἐγγαστρ. η.
στρίμυθος, η.
c. 1526. l. 2. Εὐρυκόωσα, εὐ- Ε. ε. ἢ π. — κ. — ε. ¹⁶⁾
ρυνόμος, ἢ π. — κώ-
ους — ἔλεγον.
[Εὐρυκαήσσειν, κωλύ-
ειν, κατέχειν.]
Εὐρυκρίων, μ. Εὐρυκρείων. μ.
Εὐρύμας, ω. — κείτου ι. Ε. Ω. — κείται ἢ ι.
c. 1527. l. 1. Εὐρυόδεια, με- Ε. μεγαλάμφοδος. κ.
γαλάμφοδα, κ.
— l. 8. Εὐρυπελεὺς, μ. Εὐρυπυλές. μ.
Ερυπύλω, π. Εὐρυπύλου. π.
— l. 15. Εὐρυθεὺς, Σ. κ. Ε. Σ. κ. Νικίππης υ.
Νικήπτης υ.
c. 1528. l. 1. Εὐρώεντα, π. Εὐρώεντα. π. ἀναπε-
ἀναπε . . αμένα, σ. πταμένα. σ. ¹⁷⁾
— l. 17. Εὐρωτιῶν, η. — Ε. η. — ὥσι καὶ χ. ¹⁸⁾
ὥσι χ.
c. 1529. l. 14. Εὐσέλμοιο, Ε. εὐκόπου. ε.
εὐκόπου, ε.
Εὐσανιδότου. Εὐσανιδώτου.
c. 1530. l. 1. Εὔσεν, εὐδάμι- Ε. εὐδάμισεν. ¹⁹⁾
σεν.
— l. 11. Εὐσμήλωτα, εὔ Ε. εὔ κατεσχ. — λατυ-
κατασχ. — λαπυπι- πικῆς σ. δ.
κῆς σμύλας, δ.
c. 1531. l. 3. Εὐσπαλεὺς ε. Εὐσπαλές. ε.
— l. 7. Εὐσπολον, ε. Εὐστολον. ε.

c. 1531.

16) In Ald. εὐρυνώμενος culpa typ. Cf. VV. DD.

17) Duas litteras expunxit.

18) En iterum duas lectiones a Musuro copula unitas.

19) Locum Valkenaerius restituit. Cf. VV. DD.

- c. 1531. l. 9. Εὐστάθεια, π. Ε. π. καὶ Εὐσταθῆς, ἐρη-
 ῥερισμένον. ρισμένον. ²⁰⁾
- c. 1532. l. 2. Εὐσταθῶς, ε. κ. Ε. ε. καὶ Εὐσταθῆς, κ. ¹⁾
 Εὐσταλεῖς, κ. εὐσταλ- Ε. κ. ἑσταλμένους.
 μένους.
- l. 6. Εὐστασιν, ε. γ. εὐ- Ε. ε. γ. ἑστολισμένα.
 στολισμένα.
 Εὐστειλον, κ. Εὐστυλον. κ.
 Εὐστέφανος, εὐ... φα- Ε. εὐκέφαλος — ἐπιπό-
 λος — ἐπιπόλαιως λαιος, μ. ²⁾
 μ.
- c. 1533. l. 3. Εὐστρα, β. — Ε. β. — μήπω π.
 μήποτε π.
- l. 11. Εὐσφυρος, καλ- Ε. καλλίσφυρος. α. ³⁾
 λήσφυρος, α.
- l. 18. Εὐσωτρον, ε. — Ε. ε. — ἐφορμή, κ.
 σφορμή, κ.
- c. 1534. l. 13. Εὐτμήτοις, εὐ Ε. εὐ κατεσκ.
 κατασκ.
- c. 1535. l. 1. Εὐτρηίους, τ. — Ε. τ. — Εὐτρης π. —
 εὐτρης [τῆς] π. — Εὐτρησίους.
 εὐστρείστους.
- Εὐτρήτοισι, κ. τετριμ- Ε. κ. τετρημένοις.
 μένοις.
- l. ult. Εὐφάερμακον, ἔ- Ε. ἔχριον.
 χριεν.

c. 1336.

20) Supervacua est Musuri interpolatio, nam scriptum fuit:
 παγιότης τῶν ἐρηρερισμένων.

1) Lexicographus more solito diversas scripturas confun-
 dit; quare et hic Musuri interpolatione carere possumus.

2) Reponendum est: ἐπὶ πόλει μ. ut VV. DD. magno
 acumine divinarunt. Sic vero glossa cum sequenti jun-
 genda est. Cf. VV. DD. In secunda voce duas litteras
 delevit.

3) In Ald. mendum typ.

- c. 1536. l. 13. Εὐφήμοις, γ. E. γ. — Α. Γλαύκω Ποτ-
— Αἰσχ. γλαύκο- νιῇ. 4)
ποτνί ..
- l. 17. Εὐφράδης, π. ἐπι- E. π. ἐπιτραπέζιος.
τραπέζιος.
- c. 1539. l. 4. Εὐώδει, εὐσέ- E. εὐόδμω.
μω.
- l. 7. Εὕωνον, ε. — ἄξιος λ. E. ε. — ἄξιον λ.
- c. 1540. l. 1. Εὕωρος γ. Σοφ. E. γ. Σ. ε. η.
ἔριδι, η.
- l. 21. Ἐφάμεν, ε. Ἐφάνεν. ε.
- c. 1541. l. 5. Ἐφάτισαν, ε. E. ε. διεφήμισαν.
διεφήμησαν.
- c. 1542. l. 2. Ἐφέδρα, π. — E. π. — καταρτισμούς.
καταρτισμούς.
- Ἐφέδρανα, ε. — τὰς E. ε. — οἱ τ. λ. ε.
λύρας ε.
- l. ult. Ἐφεδρος, τ. — δι- E. τ. — δίφρος τις. κ. λ.
φρας τι κ.
- c. 1543. l. 4. Ἐφείλατο, ε. Ἐφίλατο. ε.
- l. 14. Ἐφέξει, [σταθῆ,] α. E. α.
- Ἐφέζειν, χαίρειν, ε. Ἐφέζειν. χάριν. ε. 5)
- Ἐφέξις, χ. — ἐποχεῖν, Ἐφέξις. χ. — ἐπέχειν
π. — ἔπεξις. π. — ἔφεξις 6)
- l. 19. Ἐφέζεται, ε. Ἐφέζεται. ε.
- c. 1544. l. 2. Ἐφέσκεπεν, ε. Ἐφέπεσκεν. ε.
- l. 5. Ἐφ' ἐπταπόδην, ζυ- Ἐφ' ε. ζυγὰ νεῶς, ἥ θ.
γὰν ἕως, ἥ θ.
- l. 11. Ἐφέργμασιν, ε. Ἐφ' ἔργμασιν. ε.
- l. 15. Ἐφεῖς, ο. Ἐφέσει. ο.

c. 1545.

4) In fine lemmatis litteram delevit; scriptum erat: γλαύ-
κοποτνία.

5) Cf. VV. DD. qui glossam restituerunt.

6) Locum indigne vitiavit. Scriptura codicis VV. DD.
conjecturam confirmat. Pro ἐποχεῖν rescribendum est
ἐποχήν. Mora, impedimentum. V. ἔπεξις est varia glos-
sae lectio e margine intrusa. Cf. VV. DD.

c. 1545. l. 7. Ἐφεσίαν, α. Ἐφесιν. α.
 c. 1547. l. 3. Ἐφέστα, τ. Ἐφέστρα. τ.
 c. 1548. l. 1. Ἐπεψιῶντες, ε. Ἐφεψιῶνται. ε.

Ἐφεῶται, ε. Ἐφεῶται. ε.
 — l. 12. Ἐφῆδοι, τ. Ἐφῆδοιτο. τ.
 — l. 14. Ἐφῆθη, συνεχω- Ε. συνεχωρίθη.
 ρήσθη.
 — l. 20. Ἐφῆλιδες, περῶ- Ε. περόναι. κ. — καὶ ἔφη-
 ναι, κ. — [αἱ] καὶ λῖς.
 ἔφηλλεῖς.

c. 1549. l. 3. Ἐφῆλωσεν, ἐπά- Ε. ἠπάτησαν.
 τησεν.
 Ἐφῆμερα, ἀμετάβολα, Ε. εὐμετάβολα, εὐφθαρ-
 ᾶφθαρτα. τα.

c. 1550. l. 9. Ἐφθα, ἐμάλα- Ἐφθα ἢ ἔφλα. ἐμάλασ-
 σα, δια τὸ καίεσθαι. σε, δ. τ. κ. ἔφθα-
 λές.

Εφθαλές, ἔφθης, π. Ἐφθης. π. 7)
 Ἐφθιά, α. Ἐφθιτο. α.
 Ἐφθίεται, ἔφθιται, τ. Ἐφθίατο. ἔφθινται. π. 8)

X 2

c. 1550.

7) Musuri interpolatio VV. DD. in devia deduxit. Verum est, quod ἐμάλασα ex ἐμάλασσε natum esse videatur, et sic dici potuisset, Lexicographum scriptiones Ἐφθα et Ἐφλα confudisse; tum vero priorem sine interpretatione vix reliquisset. Et quorsum illud δια τὸ καίεσθαι; quod etsi pro mero otiosi hominis additamento habendum sit, tamen ad primam lectionem indagandam multum adjuvat. V. Εφθαλές spiritu et accentu destituta est, nec a praeced. glossa disjungenda esse videtur. His observatis, locum ita restituendum et distinguendum esse existimo: Ἐφθα. μαλακὰ (δια τὸ καίεσθαι). ἔφθαλέα. Ἐφθης. π. Varie de hoc loco disputari potest, nec obnitentibus opinionem meam obtrudo. Cf. VV. DD.

8) Sequens glossa hanc olim in margine corrigebat.

- c. 1550. l. ult. Ἐφθονον, τὸ Ἐφθόν. τὸ ὠπτημένον.⁹⁾
 ὠπτημένον.
- c. 1551. l. 1. Ἐφίαλεν, ε. Ἐφίαλλεν. ε.
 — l. 16. Ἐφίησει, ε. Ἐφίησιν. ε.
 — l. 21. Ἐφίκοιτο, π. νοήσει. E. π. νοήσαι.¹⁰⁾
- c. 1552. l. 3. Ἐφίνους, τ. — E. τ. — ἰνίου σ.
 ἡνίου σ.
- l. 8. Ἐφισεν, ὄρμησαι. E. ὠρμησεν.
- l. 20. Ἐφλυήρει, ε. ε. E. ε. ε.
 [Ἐφνιδίως, αἰθρόως,
 αἰφνω.]
- Ἐφόβει, ε. E. ε.¹¹⁾
- c. 1554. l. 9. Ἐφόρκιος, Z. ἐν- E. Z. ἐν τιτάνων. τάγμα-
 κιτανωτάματι. τι.
- c. 1555. l. 1. Ἐφόρω, ν. Ἐφόρω. ν.
 — l. 4. Ἐφoστρίδες, ε. Ἐφoστρίδες. ε.¹²⁾
- c. 1556. l. 6. Ἐφράθη, σ. — E. σ. — ε. ἐπεπλήρωτο.
 ἐνέησεν. α.¹³⁾
- [Ἐφρικα,] πεπλήρωτο.
 α.
- c. 1557. l. 7. Ἐφυγόν κ. — E. κ. — κράμα κ.¹⁴⁾
 κάμμα κ.

c. 1557.

9) Vitium ms. inde ortum esse videtur, quod scriba accen-
 tum in Ἐφθόν pro compendio litt. ον habuerit. Et alibi
 ejus generis errores deprehendimus.

10) Praeunte codicis scriptura legendum est: νοήσοι.

11) Glossam rejectam ita emendaverat: Αἰφνιδίως α.

12) If. Vossii conjecturam codicis scriptura confirmat.

13) V. Ἐφρικα spiritu et accentu caret. Effetne ex Ἐφρά-
 χθη corrupta? Nil statuo. Cf. VV. DD. Vocem ἀνεγνω-
 ρίαθη hic alieno loco positam Musurus bene cum praeced.
 Ἐφράθη conjunxit; at V. Ἐφρικα intactam relinquere
 debuisset.

14) V. κάμμα male a Musuro mutata est, congruit enim
 cum Apostolii πέμμα, et retinenda est. Vid. Hesych.
 V. Κάμματα. Nec a vero ab simile esse videtur, quod
 primi homines ante fruges repertas, non modo ex glan-
 dibus, verum et ex certis spinarum fructibus placenta-
 rum aliquod genus sibi praeparaverint. Cf. VV. DD.

- c. 1557. l. 14. Ἐφυνεῖς, Ε. ἐπαδεις. Σ. Α.
ἐπαίδεις, Σοφ. ἀλεα-
δαις.
- c. 1558. l. 2. Ἐφύρους, τ. Ε. τ. Ἀκαρνᾶνας.
ἀκαίρναις.
- c. 1559. l. 4. Ἐφώτω, ἐφώνει Ἐφ' ὅτῳ. ἐφ' ᾧ, ἢ ἐπὶ
ἐπετίνει. τίνι.
- l. 7. Ἐχάζετο κεραλεεί- Ε. κῆρ' ἀλεείνων. α.
νων, α.
- l. 18. Ἐχεγεγαμέκει. Ἐχεν. ἐγεγαμήκει. ¹⁵⁾
- l. 20. Ἐχέγγυος, ὁ ἀ. Ε. ὁ ἀ. ἐγγυητής.
ἐγμήτης.
- c. 1560. l. 12. Ἐχενίς, ε. Ἐχενήϊς. ε.
- l. 19. Ἐχεσαμία, ο. — Ε. ο. — ψεκάζει ἢ βρον-
ψακάζει ἢ βροντή. ¹⁶⁾ τήση.
- l. 23. Ἐχεσφιν, α. Ε. α. ἢ μᾶλλον ὄχε-
σφιν. ¹⁷⁾
- c. 1562. l. 5. Ἐχθιδοποιήσεις, Ἐχθοδοπήσεις. ε. ¹⁸⁾
- l. 8. Ἐχθιμα, μ. Σοφ. Ε. μ. Σ. Τ.
τυράννοις.
- Ἐχθματα, σ. Ἐχματα. σ.
- Ἐχθοδαπῆσαι, δ. Ἐχθοδοπῆσαι. δ.
- l. 18. Ἐχθύσση, ἐκφυ- Ε. ἐκφυσήσης. ε.
σήση, ε.
- c. 1563. l. 5. Ἐχῖνοι, π. — Ε. π. — μηρिकाζομένων
μυρिकाζομένων ζ. ¹⁹⁾ ζ.
- l. 16. Ἐχμασον, ε. κατέ- Ε. ε. κατὰσχες.
σχες.

X 3

c. 1563.

15) Ms. auctoritate reponendum est: Ἐχε. ἐγεγαμήκει.
Serie litt. idem exigente.

16) Bene vulgatum est: ἢ βροντήσσει.

17) Verba: ἢ μᾶλλον ὄχεσφιν. de suo addidit.

18) Scribendum est: Ἐχθηδοπήσεις. In codice archetypo

glossa exarata erat: Ἐχθηδοποιήσεις.

19) Bene in editis: μηρिकाζομένων.

c. 1563. l. 31. Ἐχνόεζεν, π. Ἐχνόαζεν. π.

c. 1564. l. 18. Ἐχρηματίσθη, Ε. προεφητεύθη,
προεφουτεύθη.

— l. 20. Ἐχρησεν, ε. — ἔδω Ε. ε. — ἔδωκε χ,
χ.

c. 1565. l. 1. Ἐχρησεν, ε. Ἐχρισεν. ε.

c. 1568. l. 3. Ἐψίονται, α. Ἐψείονται. α.

Ἐψηλωμένη, ε. — ἕτε- Ε. ε. — ἕτερόμαλλον, ε.

ρόμαλ . . , ε. — ἕ- — ἔσται καὶ δασεῖα,

σται δασεῖα π τὰ τὴν ψιλούς ἔχουσεν

ψιλὰ τοὺς κρόσσους τοὺς κρώσσους ε. ²⁰⁾

ε.

— l. 8. Ἐψίονται, α. Ἐψιόωνται. α.

Ἐψιόωντα, ε. Ἐψιόωντο. ε.

— l. ult. Ἐψυξεν, ἀπόπτει- Ε. ἀπέπνευσεν. α.
σεν, α.

c. 1569. l. 4. Ἐω., ψ. — ἀ- Ἐω. ψ. — ἀνατολήν. ἢ
νατολή, ἢ ἰδίω. ἰδίω. ἔω. τῷ ἑαυτοῦ.

Ἐω τῷ ἑαυτῷ, σ. σ. ¹⁾

c. 1570. l. 1. Ἐώκει, ὡμοιῶ- Ε. ὡμοίωτο.
το.

[Ἐω, τῷ ἑαυτῷ, τῷ
ἰδίω.]

Ἐωλοκρασία, χ. μέθη. Ε. χ. μ. ἔωλος, κ. ²⁾

Ἐωλος, κ.

c. 1570.

²⁰⁾ Scribendi compendium in v: ἕτερόμαλ . . delevit; caeterum glossam mutilam bene restituisse videtur. Cf. VV. DD, qui Ἐψηλωμένη legendum monent.

¹⁾ In fine V. Ἐω., jota aut nexum litt. ei delevisse videtur. Cf. VV. DD, qui locum turbatum bene illustrent. Perspicuum jam erit, verba ἢ ἰδίω loco suo mota esse, et antiquitus ad seq. glossam, male a Musuro cum praecedenti junctam, pertinuisse.

²⁾ Quod nuper monui, evidens est; glossa enim a Musuro deleta superioris glossae ordinem in margine olim restituebat.

c. 1570. l. 11. Ἐωμοῦ, ἰ. E. ἰ. γ.

γυναικείου.

[Ἐων, ἰδίων αὐτοῦ, δα-
σέως· ψιλῶς δε,
ὑπάρχων.]

Ἐωνημένων, α.

E. α. ³⁾

c. 1571. l. 14. Ἐως, ο. — E. ο. — ἴεσθαι ε.

οἴεσθαι ε.

Z.

Z.

c. 1572. l. 6. Ζάβατος, π. Z. π. ἰχθυηρός. παρὰ
ἰθυηρός, π παφίας.

c. 1574. l. 5. Ζάκοροι, ν. — Z. ν. — παρὰ τὸ τ. ν.
παρὰ τὸν ν.

— l. 9. Ζακαΐθιδες, κ. Ζακυνθίδες. κ.

c. 1575. l. 9. Ζάλματος, π. Z. π. ἰχθυηρός. παρὰ
ἰθυηρός, παρὰ πα-
φίας. Παφίοις. ⁴⁾

— l. 11. Ζάλμοξης, τ. — Ζάλμολξίς. τ. — σωφρο-
ἀφρονεστέραν μ. — νεστέραν μ. — τε-
τεθνήξαντο — τῷ θνήξοινο — τ. K.
Κρόνω ε. ε. ⁵⁾

c. 1576. l. 9. Ζαμενές, μ. ἔμ- Z. μ. ἐμψύχως. σ.
ψυχός, σ.

— l. 13. Ζαμῆται, μεγα- Z. μεγαλουργεῖ. ⁶⁾
λουργ.

X 4

c. 1576.

3) Corregerat: Ἐων. Non video, cur glossam rejecerit.

4) Vitium ed. Aldinae typothetae imputandum est.

5) Prima glossae scriptura fuit Ζάλμοξις, cujus correctio Ζάμολξις mox infra occurrit. Pro ἀφρονεστ. mallet εὐφρονεστ. nam nexus litt. εὐ et α saepissime ob ductuum similitudinem confunduntur. Verba τὸν αὐτὸν in ultimis periisse, fere extra dubium est. Cf. VV. DD.

6) If. Vossius voluit: μεγαλουργοί. Nec obstat codicis scriptura.

c. 1576. l. 13. [Ζάμολξίς.]

Ζαμίη, β.

Ζ. β. 7)

c. 1577. l. 8. Ζαρκές, ε. πε-
λαγών.

Ζάρκεσ. ε. πελαργών.

— l. ult. Ζα. άπης, ό β.

Ζατράπης. ό β. 8)

c. 1578. l. 1. Ζατρεφές, έτρα-
φές.

Ζ. ευτραφές.

— l. 8. ΖαΦαεγής, σφοδρῶς
ισχυρῶς.

Ζαφεγγεῖς. σφοδρῶς, ι-
σχυρῶς λ. 9)

[Ζαφεγγεῖς,] λ.

c. 1579 l. 1. Ζαφελγέες, σ.

Ζαφλεγέες. σ.

— l. 3. ΖαΦορησαι, μ. Φορ-
τήσαι.

Ζ. μ. Φορτίσαι.

— l. 9. Ζαχρειῶν, ι. — πνέον-
τος, μ.

Ζ. ι. — πνεόντων. μ.

— l. ult. Ζέα, ή Ε. — Πει-
ραιεῖ — Πειραιεύς λ.

Ζ. ή Ε. — Πειραιεῖ —
Πειραιεύς λ.

c. 1580. l. 3. Ζέβυται, σ.

Ζέβυται. σ. 10)

c. 1581. l. 3. Ζειρά ο. — ε.
Φάππιδι — 'Ηρόδο-
τος μαρτυρεῖ [ένζα]
καί Θ.

Ζ. ο. — έφαπτίδι — 'Η.
μαρτυρεῖ, καί Θ. 11)

Ζειρατεῖς, ι.

Ζειρατής, ι.

c. 1581.

7) En correctionem contextui infarctam, quam nuper me-
moravi.

8) Unam tantum litteram expunxit.

9) Male hic a Musuro duae glossae in unam confarcinatae
sunt; priorem aliis emendandam relinquo.

10) In Ald. Ζεύνται errore typ.

11) Delevit, quia non intellexit; mala critices regula.
Olim scriptum prostabat: έν ζ' ψ id est έν έβδόμῳ sc. βι-
βλίῳ. Herodoti locum lib. VII. c. 69. VV. DD. indi-
carunt. Quod vero α in fine vocum ob ultimum apicem
fursum ductum cum ω saepius commutetur, passim a cri-
ticis observatum est.

- c. 1581. l. 12. Ζειροφόρος, ὁ αἰδῆς, π. Z. ὁ αἰδῆς. π. ¹²⁾
 — l. 15. Ζέλεα, π. Ζέλεια. π.
 c. 1582. l. 6. Ζευγηλάτος, μ. Ζευγηλάτης. μ.
 — l. 14. Ζεύγλας, ζ. — εὐ- Z. ζ. — E. ¹³⁾
 ριπίδησκυρίαις.
 — l. 19. Ζεῦγος, π. — ἔτα- Z. π. — ἔτασπον.
 σον.
 — l. ult. Ζεῦγος τ. — χα- Z. τ. — Χαρίτων τριζύ-
 ρίτων ζυγῶν Α. — ἐπὶ γων. Α. — ἐπὶ τῶν
 τὸ γ' τὸ ζ. τριῶν τὸ ζ.
 c. 1583. l. 9. Ζευξιλέως, ζ. — Z. ζ. — Σοφοκλῆς Ἀν-
 σοφῶς ἀνδρομέδαι. δρομέδαι. ¹⁴⁾
 c. 1584. l. 2. Ζηλοτυπία, ε. Ζηλότυπος. ε.
 Ζηλότυπος, ὁ ἀντιλῶν. Z. ὁ ἀντιζηλῶν.
 — l. 12. Ζηνίφορος ε. Ζηνὶ φόως ε.
 — l. 17. Ζητόρων, ζ. — ζη- Z. ζ. — ζητητόρων.
 τητόραον.
 Ζητρ..., τ. Ζητρεῖον. τ. ¹⁵⁾
 c. 1585. l. 2. Ζία, κ. Ζεία. κ.
 — l. 5. Ζιφύνια, λ. Ζιβύννια. λ.
 — l. 13. Ζίλας, ὁ ο. π. θρ. Ζ. ὁ ο. π. Θρηξί. ¹⁶⁾
 ξί.
 — l. 15. Ζίτανας, καταπί- Z. καταπύγωνα. ¹⁷⁾
 γ...α.
 Ζοᾶς, σεβέσεις, ζόες, Ζοάσεις. σ.
 ζ. Ζόε. ζ.

X 5

c. 1586.

12) Ἀἰδῆς VV. DD. bene rescripserunt.

13) Lemma a VV. DD. optime restitutum est.

14) Egregie emendavit; nam σοφῶς ex solito nominis compendio formatum est, et lemmati jota dativi adhaeret.

15) Plures litteras una cum scribendi compendio exscalpsit; inter litt. deletas agnosco ειο, at vocem integram legere nequeo.

16) Litteram delevit. Θρηξί scriptum fuisse videtur.

17) Duas aut tres litteras delevit.

- c. 1586. l. 8. Ζωωτέρρα, ἀκρο-
τερεστέρα. Ζωρότερρα. ἀκρατερέστε-
ρα.
Ζουίων ἐξ ἑβόας ἐργ. Z. ε. ¹⁸⁾
— l. 11. Ζούσαι, δραγμαί. Z. δραχμαί.
— l. 15. Ζοφοδερκίας, σκο-
τόδειπνος, λαθρο-
φάγος. Ζοφοδερκέας. σκοτοδεί-
πνους. λαθροφά-
γους. ¹⁹⁾
c. 1587. l. 1. Ζοφομηνία, ο. Z. ο. κρυβῆ ἢ σελήνη. ²⁰⁾
κρυβήτι ἢ C
Ζοφον....., τ. Ζόφον ἠερόεντα. τ. ¹⁾
c. 1588. l. 1. Ζύγαινα, β. — Z. β. — ἰχθῦς π. — ἐν
ὀχθῶν π. — ἐν τῇ
τῆς Ἰ. — μετώπους
τ. τῇ τῆς Ἰ. — μετώ-
που τ. ²⁾
1589. l. 3. Ζυγόδεσμος, ὁ ἰ. Z. ὁ ἰ. — ζυγοδέτην.
— ζυγοδέτιν.
— l. 17. Ζυγώσω, δ. — Αἰσχ. Z. δ. — Α. Κίρκη σατυ-
ρικῇ. ³⁾
κίρκησατυρι.
c. 1590. l. 4. Ζωάγρια, λ. — Z. λ. — α. — πυράγρια,
ἀγράμματα — πυ-
ράγρια, οἷς λαμβά-
νεται ὁδοὶς πῦρ κρεῶν. ὀδόντες, οἷς λαμβά-
νεται τὸ πῦρ, ἢ τὰ
κρέα.

c. 1590.

18) Cf. VV. DD. quorum conjecturam codicis scriptura verosimillimam reddit. Glossa in Ald. male divisa est.

19) Scribendumne esset: Ζοφοδορκίας. quod alii Lexicographi exhibent, et VV. DD. divinarunt? Summa certe adest probabilitas.

20) C est solitum v. σελήνη siglum, non modo in hoc, sed et in aliis recentioris aetatis mss. Reponendum est: κρυβῆ τι ἢ σ. Est τι h. l. κατὰ τι. Aliquantulum.

1) Plures litteras delevit; scriptum videtur: Ζοφονηαίροντα. Bene itaque emendavit.

2) Verba: ἔστι δὲ ἐν πῇ τ. Ἰ. ad fin. male divulsa sunt a praeced. glossa, cui olim adjuncta fuisse videntur. Cf. VV. DD.

3) Scribendum est: σατυρικῶ. sc. δράματι.

- c. 1590. l. 4. Ζωάγρια, τονεῖν Ζωάγρια τίνειν. τ.
τ.
— l. ult. Ζωγρίαν, ζῶντας. Ζ. ζῶντα.
c. 1591. l. 5. Ζωεύς, ἢ ζωτὺς, Ζ. ἢ ζ. θ. ⁴⁾
θ.
— l. 7. Ζώη, τὸ μέλι ἐφιστά- Ζ. τ. μ. ε. τ. ⁵⁾
μενον [καὶ] τ.
— l. 12. Ζώπαρ. ν, θ. ποι- Ζώπυρον, θ. ποιῶν. ⁶⁾
εῖν.
c. 1592. l. 2. Ζωμήρυσις, ζῶ- Ζ. ζωμοῦ ἀρυστρίς. ⁷⁾
μα ῥυστρί.
— l. 5. Ζώνας τ. — τοῦ αἰς- Ζ. τ. — τοῦ αἰς⁺ζώννου-
ζώννουμαι, κ. μαί, κ.
— l. 13. Ζωννυσκέτω μ. ζων- Ζωννύσκετο μ. ζωννύσκε-
νυσκέτω τ. το τ.
Ζωνογάστρια, ο. Ζωνογάστριες ο.
c. 1593. l. 4. Ζωοπύλας, ὁ τ. Ζωοπώλας, ὁ τ.
— l. 8. Ζώπισσαν, τ. ζ. ῥη- Ζ. τ. ζ. ῥητίνην.
τήνην.
Ζωπύρα, β. — Φυσιτῆ- Ζ. β. — Φυσητήρα. ⁸⁾
ρα.
Ζωπύρας, Φυσιτῆρας, Ζ. Φυσητῆρας. ζ. — ἐκ-
ζ. — ἐκφύσουσι. Φυσσῶσι.

c. 1593.

4) In Ald. ζωτὺς incuria typ. Cf. VV. DD.

5) Rescribendum est: τὸ μέλιτι ἐφιστάμενον καὶ τ. Er-
ror ex scribendi compendio μέλι provenit, littera enim
fini vocis imposita oculos scribae facile effugit. Cf. VV.
DD.

6) Litteram delevit, scriptum videtur: Ζώπαριν. Forte:
Ζωπυρεῖν. At ob seriem litt. vox a loco exulat. Cf. VV.
DD. qui meliora docent.

7) Hesychii interpretatio fuit: ζωμάρυστρον. Aut: ζωμά-
ρυστρίς. Male in Ald. Ζωμήρυσιν, quod in subsequentes
editiones propagatum fuit.

8) In Ald. mendum typ. In seq. glossa itidem.

- c. 1593. l. 13. Ζωπυρεῖ, ἀνα- Ζ. ἀναζεῖν π.⁹⁾
 ζῆν π.
 — l. 15. Ζωπυρῶν, ἐξά- Ζωπυρῶν. ἐξάπτειν ποι-
 πτειν ποιῇ.
 Ζωπύρον τ. Κ. ἐν Πύλαια. Ζ. τ. Κ. ἐν Πυλαία.
 c. 1594. l. 1. Ζώπυρος, ὁ Π. Ζώπυρος. ὁ Π.
 — l. 9. Ζωρότερον, α. — Ζ. α — νοῦσι.
 νοεῖν.
 Ζώσατο, τ. — οὐδέπο- Ζ. τ. — οὐδέπω — πεν-
 τε — ιέ ὀλ. τεκαίδεκάτης Ὀλ.
 c. 1595. l. 14. Ζουφίοις, μ. Ζ. μ. — κνωδαλίοις. ἡ
 — κνωδάλ. ια, ἡ π. π.¹⁰⁾

H.

H.

- l. ult. ³H, ψ. — ἴσον ἔφη ³H. ψ. — ἴσον τῷ ἔφη.
 [ἡ,] Ὀμηρος μὲν ε. Ὀμηρος γοῦν ε.
 c. 1596. l. 7. ⁴H, δ. — προ- ⁴H. δ. — ὑποτακτικὸν —
 τακτικὸν — ἐμῇ, σῇ, ἐμῇ, σῇ, ἡ, δ.
 δ.
³H, δ. — ἦν. ³H. δ. — ἐῖ.
 — l. 16. ³H ε. — ὄντως, [ἡ ³H. ε. — ο.
 γένηται ἡ ἐφῆμεν.]
 — l. 20. ⁷Hιατο, ἐκάθετο. H. ἐκάθετο.
 — l. 22. ⁷Hβαιὸν, μ. — H. μ. — ἄβαιον, οὐ οὐκ
 εἰς.
 c. 1597. l. 13. ⁷Hβήτης, α. H. α. — ἡλιξ.
 — ἡληξ.
 — l. 15. ⁷Hβητήρια, ἰστηα. H. ἐστιατήρια. κ.
 τήρια, κ.

c. 1597.

9) Inconfulte correxit; reponenda est codicis scriptura. Cf. VV. DD.

10) Litteram erasit; scriptum videtur; κνωδάλοια. At prima scriptura fuit: κνωδάλοις. Cyrilli Lex. ms. Ζουφίοις. μικροῖς ζώοις, ἥτι (Leg. ἥτοι) κνωδάλοις, ἡ πτινοῖς, (Leg. πτηνοῖς) ἡ σφίγξ. (Leg. σφηξί.) Cyrilli ms. decimi saeculi est, elegantis scripturae, et tantis vitiis inquinatum.

- c. 1597. l. 15. Ἡβολου, η. H. η. — ἀπαντῶσιν ε.
ἀπατῶσιν ε.
Ἡβόωντα, α. Ἡβῶντα. α.
Ἡβρητας, α. Ἡβρέτας. α.
Ἡβώοιμι, α. [ἀκμάσ-
σεσιν] H. α.
c. 1599. l. 1. Ἡγειρέθεντο, Ἡγερέθεντο. σ.
σ.
Ἡγεῖ, α. Ἡγῆ. α.
— l. 5. Ἡγείθη, ε. Ἡγείθη. ε.
— l. 8. Ἡγέμην, ἥγαγον α. Ἡγέμιν. ἥγαγεν α.
— l. 16. Ἡγέρθοντο, η. Ἡγερέθοντο. η.
c. 1600. l. 15. Ἡγιλάζει, Ἡγηλάζει. δ.
δ.
— l. 19. Ἡγμένος, τ. πει- Ἡ. τ. πειθήνιος.
θήνιος.
c. 1601. l. 1. Ἡγνοίεις, ἥπεί- Ἡ. ἥπείθεις.
θεις.
Ἡγνοίησεν, η. — ὥς Ἡ. η. — ὥς τό· Ε.
Ε.
— l. 17. Ἡγουν, η. — ἥγα- Ἡ. η. — ἥγ' ὁ δαίμων δεύ-
δαίμων. β'. τερος.
c. 1602. l. 2. Ἡδαίμων, α. Ἡδ' αἰγῶν. α.
Ἡδ' αἰγῶν, ἥ αἰγιδίων Ἡ. ἥ α. η. η. ¹¹⁾
ἥδαιμόνουν ἥδ' αἰ.

c. 1602.

11) Locum hunc turbatissimum VV. DD. nondum sanarunt. Nodus, ni fallor, difficillimus latet in ἥγοδαίμων, β'. quo soluto, sequentia Ἡδαίμων et ἥδαιμόνουν, quae aut correctiones, aut variae lectiones esse videntur, clariora fient. Mihi quidem, varie de hoc loco cogitanti, in mentem venit, quod numerus β' citatio Homerica esset, aut Iliados, aut Odyssaeas, e margine forte transcripta; nam in ms. post ἥγοδαίμων major distinctio (:), qua unaquaeque glossa finitur, posita est. At nullum hi libri lumen dederunt; sagaciores itaque manum admoveant.

- c. 1603. l. 2. Ἡδ' ἄν, ἐν τινι δ. H. ἦτινι δ.
 — l. 9. Ἡδὲ, α. — ἔργω H. α. — ε.
 [καὶ αὐτὴ αἰφνιδίῃ.]
 — l. 13. Ἡδεε, η. — ἦ δὲ H. η. — ἦδεε μαντοσύ-
 αἱ μαντοσύναι ἢ μάται. νας. ἦ γοὺν μαν-
 τείας.
 — l. 17. Ἡδεῖ χ. Ἡδὲ χ.¹²⁾
 c. 1603. l. 8. Ἡδη, ε. — H. ε. — ἀρείοσιν ἥε περ υ.
 ἀρειοσύνη περ υ.
 — l. 13. Ἡδεῖ, α. Ἡ δῆ. α.
 Ἡδηθαστρεύεσθαι, ε. Ἡ δηθα' στρεύγεσθαι.
 ε.¹³⁾
 c. 1604. l. ult. Ἡδος, η. — H. η. — καὶ ἦ δ' ὅς, ἔφη
 καὶ ἐφ' ἐκεῖνος, κ. ἐκεῖνος. κ.¹⁴⁾
 c. 1605. l. 6. Ἡδῶ, ἦρις η. H. ἦρις η.
 Ἡδυεπῆς, ἡδὺς λόγος. H. ἡδυλόγος.
 — l. 13. Ἡδύμων, η. Ἡδυμον. η.

c. 1606.

12) Textum corrupit; vera est igitur VV. DD. emendatio, legentium: Ἡ δὲ χ. Cf. VV. DD.

13) Mala glossae divisio in Ald. typothetae adscribenda est, nam in glossis Homericis restituendis Musurus raro peccat: hanc dexteritatem summae ingenii facilitati ac memoriae attribuo, necesse enim est, ut omnia Homeri carmina verbotenus in mente tenuerit.

14) Quamvis bene et sagaciter ἦ δ' ὅς interseruerit, magnamque hac interpolatione lucem glossae adspexerit; vix tamen credo, quod Lexicographus eadem hic poni voluerit. Nec, ut nobis, sic et antiquis Ἡδος unitim exaratum pro ἦ δ' ὅς obscurum erat; hi enim indistinctae vocum scripturae adeo adfueti erant, ut facile et prompte, prouti sensus ratio postulabat, ejusmodi voculas et distinguerent, et copularent; accedit quoque, quod nobis lingua emortua sit. Si glossariorum commentatores constanter haec ob oculos haberent, minores ubique obscuritates atque defectus deprehenderent. Cf. VV. DD.

- c. 1606. l. 14. Ἡδύραβδον, Η. κιννάμωμον.
κιννάμωμον.
- c. 1607. l. 3. Ἡε, ἥϊε. Ἡεν. ἥϊεν.
†
- Ἡττω, η. ἥτις α. Η. η. ἥτις α.
- l. 7. Ἡε, β. — συνδέσ- Ἡε. β. — σύνδεσμον —
μου — ἀπορηματι- ἀπορήματικός ε.
κός ε.
- l. 15. Ἡίδετο, ὠμοιοῦται. Η. ὠμοιοῦτο.
- c. 1608. l. 1. Ἡεῖρι, ε. Ἡειρεν. ε.
- l. 3. Ἡελέεσσιν, α. Ἡελεοῦσιν. α.
- l. 5. Ἡε κωλέων, ἥ τῶν Ἡε κολοιῶν. ἥ τῶν κολοι-
κολέων, ε. ῶν. ε. ¹⁵⁾
- l. 14. Ἡεμῆν, ε. Ἡέ μιν. ε.
- l. ult. Ἡέρα, ἀορασία, Η. ἀορασίαν, ὀμίχλην,
ὀμιχλησκοτία. σκοτίαν.
- c. 1609. l. 7. Ἡερέθονται, με- Η. μετέωροι ε.
ταίωροι ε.
- Ἡερεθίζονται, ο. — Η. ο. — αἰωροῦνται. π.
εωροῦνται, π.
- c. 1610. l. 4. Ἡεροφοῖτις, ἐρι- Η. Ἐριννῦς. ἥ ε.
νῦς, ἥ ε.
- l. 12. Ἡέρχαται, ὠμοίω- Η. καθεργασμένοι ἦσαν.
ται.
- l. 16. Ἡέψα, ο. — γῆ Η. ο. — γήτει ἄκαρπα.
τι ἀκάρπα.
- c. 1611. l. 1. Ἡθάδες, σ. Η. σ. τιθασσοί.
τιθασσοί.
- Ἡθάς, τιθασός, γ. Η. τιθασσός. γ.
- l. 4. Ἡθε, [μακάρι,] ὅ- Ἡιθε. ὠφελον.
φελον.
- l. 8. Ἡθει, π. Ἡθεῖε. π.

c. 1612.

- c. 1612. l. 8. Ἡθημένος, δυ- H. διυλισμένος.
λυσμένος.
Ἡθηνμέν, ο.
— l. 13. Ἡθισαί, τ. Ἡθ' ἡ μέν. ο.
Ἡθλίωμα, α. Ἡθισαί. τ.
Ἡθμάριον, δ. Ἡθλίωμα. α.
c. 1613. l. 5. Ἡθροίζεν, ε- H. ἐθορύβει. σ.
θρύβει, σ.
— l. 11. Ἡία, β. — λυκω- H. β. — λύκων τ' ἥια
τήια πελων — θιμω- πέλονται — θημῶ-
νατινάξει — νοούμε- να τινάξει — γου-
νος. νούμενος.
c. 1614. l. 1. Ἡιδεῖ, η. Ἡεῖδει. η. ¹⁶⁾
— l. ult. Ἡιόεντι, η. — ιοειδῆ H. η. — ιοειδῆ, ἡ καλαῖς
καλαῖς ἔχων φ. ἔχοντι φ. ¹⁷⁾
c. 1615. l. 2. Ἡιόνα, α. Ἡιών. α.
— l. 12. Ἡιερέθησαν, ε. Ἡιερέθησαν. ε. ¹⁸⁾
— l. 14. Ἡισίην, τ. Ἡισι. τ.
— l. 16. Ἡίσιν, ἰ αὐτῶν. Ἡισιν. ἰ. α. ἥσιν ἐνὶ φρε-
σίν. ¹⁹⁾
Ἡῖστο, ε. Ἡῖστωτο. ε.
[Ἡῖσιν ἐνὶ φρεσίν.]
Ἡῖστωσας, α. H. α.
c. 1616. l. 1. Ἡῖσχυεν, ε. H. ε. — ἐπαρῶναι.
— ἐπαρήναι.
— l. 6. Ἡῖων, α. — ὄχθα. H. α. — ὄχθη.
— l. 10. Ἡκαῖδα, ἡνδρωμέ- H. ἡνδρωμένην.
νην.

c. 1616.

16) Glossam duplici accentu notatam typotheta ed. Ald. male divisit. Veram scripturam VV. DD. restituerunt.

17) Postrema: ιοειδῆ κ. rel. e margine descripta esse suspicor.

18) In Ald. vitium typ.

19) Verba annexa ex subsequentibus huc retraxit.

- c. 1616. l. 12. Ἡκαίεν, ο. — Ἡκεν. ο. — ε. δασυνομέ-
 νως. ²⁰⁾
 ἐπεμψεν.
- c. 1617. l. 9. Ἡκὴ, κογκή, H. αἰκωκή. ἐπιδορατὶς.
 ἐπιδοματὶς, α. α. ¹⁾
- c. 1618. l. 5. Ἡλακάτη, τ. H. τ. — η. τ. ἰοδνεφὲς εἰ-
 — ἡλακάτη τ. ἰοδνε- ρος ἔχουσα. κ. ²⁾
 φέεσι, κ.
- l. 8. Ἡλάκατα στρωφῶσα, H. στρωφῶσα. κ. ³⁾
 κ.
- l. ult. Ἡλακατοία, α. — Ἡλακάτοια. α. — ἐπὶ
 ποιηλακάτου ὡς ἦν Ἡλακάτω, ὅς ἦν ε.
 ἐρώμενος [ἡρώμενος] H. ⁴⁾
 H.

c. 1619.

20) V. δασυνομένως a Musuro perspicuitatis causa adjuncta est. Duas opinabar glossas Ἡ κε, καὶ Ἡκεν in Ἡκαίεν conflatas esse; vero autem similis est, scripturam co-

dicis ex correctione: Ἡκαίν. ortam esse. In hanc glossam aliasque similes transferantur, quae nuper ad V. Ἡδος notavi.

1) Legerem: λόγχη. et dubium fere erit, quodnam praefendum sit.

2) Scriptura ἰοδνεφέεσι nata est ex compendio finali, quo versus Homericus a Lexicographo truncabatur, qui a Musuro deinde continuatus fuit. Moneo haec, ne quis postea in ejusmodi scribarum erroribus novas lectiones quaerat. In Ald. error typ.

3) Haec in editis cum praecedentibus bene conjuncta sunt.

4) A typothea Ἡλακάτια, quod in reliquis edd. transit; praefenda est codicis scriptura. V. ἡρώμενος, cujus praecedens ἐρώμενος emendatio est, Musurus bene eliminavit; at ποιηλακάτου male correxit, in codice enim ar-

chetypo stabat: πηλακάτου. id est, πρὸς Ἡλακάτου. Lexicographus solam nominis aut iudorum originem docet.

- c. 1619. l. 11. Ἠλασκάζει, ε. Ἠλυσκάζει, ε. — αὐτὸν
— αὐτὸν. λούμενος τ. εἰλούμενος τ. ⁵⁾
- c. 1620. l. 2. Ἠλάστεον, ε. Ἠλάστρεον, ε. ⁶⁾
— l. 11. Ἠλεε̃, τὸ ἐκ φρέ- Ἠλεμάτους. ἄφρονας. ⁷⁾
νας.
- Ἠλεε̃, μ. — νήλεος ὅστ' Ἠ. μ. — ἡλεὸς ὅστ' ἐφέη-
ἐφεῆκε. κε. ⁸⁾
- Ἠλειτεν, η. Ἠλιτεν, η.
- c. 1621. l. 3. Ἠλεκτρος μ. Ἠ. μ. — τῶν αἰγείρων —
— τῷ αἰγείρῳ — Ἠλιαίδων.
- Ἠλέκτρων, ὁ η. — οὐσί- Ἠ. ὁ η. — οὐσίαν, ἢ ὁ α. ⁹⁾
αν, [ἢ ἡλέκτωρ, περὶ
οὗ φησὶν χρῆσις τῆς
ἡλέκτρου τε οὐσίαν,]
ἢ ὁ α.
- l. ult. Ἠλενομένῳ, ὀδυνο- Ἠλαινομένῳ. ὀδυνωμένῳ.
μένῳ
- c. 1622. l. 1. Ἠλεῆς, α. ἡλί- Ἠ. α. ἡλίθιος.
- l. 16. Ἠλίλατο, ε. Ἠλήλατο, ε.

c. 1623.

5) Scripturam glossae depravavit, et litteram in v. λούμε-
νος expunxit. Cf. VV. DD. qui ms. lectionem Hesychio
reddiderunt.

6) Sub V. Ἠλάστεον Hesychius tacite ἡλάστρεον explicat,
quod Musurus fefellit; nisi forte περιεφέροντο a quo-
dam adjunctum sit, qui Ἠλάστρεον cum Ἠλάστεον con-
fundeat. Cf. VV. DD.

7) Integram glossam delevit; quae vero descripsi, excepta
ultima glossae littera, clare adhuc leguntur.

8) Vitiosa Aldinae lectio a typotheta proficiscitur.

9) Quae hic Musurus exclusit, praecedentia et corrigere
et supplere videntur; locum turbatum et mutilum hoc
modo restituendum esse existimo; ἢ ἡλέκτωρ (παρὰ τὴν
τοῦ χρυσοῦ ἡλέκτρου τε οὐσίαν) περὶ οὗ φησὶν Lo-
cus Homeri, in quo sol ἡλέκτωρ dicitur, hic a scriba
omissus videtur. Cf. VV. DD.

- c. 1623. l. 5. Ἡλίβατον, υ. — ἀλή β. — ἡλι-
Φαινόμενον.
— l. 15. Ἡλιθα, α. — ἀλὺς — μάτην,
— μετὰ τὴν, ε. ε. ¹⁰⁾
- c. 1624. l. 1. Ἡλιθιώτης, π. Ἡλιθιότης, π.
c. 1625. l. 3. Ἡλητεν, η. Ἡλιτεν, η.
Ἡλητήσας, α. Ἡλιτήσας, α.
Ἡλιτόμηναι, ἐλαττώμε-
να τ. H. ἐλαττώμενα τ.
Ἡλιτομήνιεν, ὁ μ. Ἡλιτομήνις, ὁ μ.
Ἡλιτόμηνον, π. — λι- H. π. — λειπόμενον, τ.
πόμενον, τ.
— l. ult. Ἡλοι, περῶναι, ε. H. περῶναι, ε.
c. 1626. l. 6. Ἡλυ, ε. H. ε. ¹¹⁾
— l. 14. Ἡλυκῦσαι, σ. Ἡλυκῆσαι, σ.
— l. 16. Ἡλυξεν, ε. ἐξέκλι- H. ε. ε.
νεν.
[Ἡλύξων, Φυγών.]
Ἡλύθη, ε. H. ε.
c. 1628. l. 4. Ἡμαθώης, α. Ἡμαθόεις, α.
— l. 5. Ἡμαθόεντος, Ἡμαθόεντα, τ. — ἅμα-
τ. — ἅμαθίαν — ἢ θον — ἢ παρ' ὃν
παρορέει ἡμαθόης ῥέει Ἀμαθος ποτα-
ποτε, ἢ μ. μός, ἢ μ. ¹²⁾

Y 2

c. 1628.

10) Scriptura μετὰ τὴν ex compendio vocis haud intellecto
oritur.

11) Correxerat: Ἡλυθεν. At delevit, quod typothetam
latuisse videtur.

12) Ex Etymologo locum restituisse videtur. Mallem: ἢ
παρ' ὃ ῥέει ἡμαθόεις ποταμός. In veterum scriptis
emendandis primae scripturae tramite pressè insistendum
est, nec, nisi summa urgeat necessitas, ab eo declinan-
dum. Vitiosum ποτς oritur ex π aut πο, solito v. πο-
ταμός compendio.

- c. 1628. l. 10. Ἡμαθον, η. — H. η. — παρὰ Κυζικη-
νοῖς.
π^ε κυζικῆναι.
- c. 1629. l. 4. Ἡμαρ ἀγκάϊον H. ἀναγκάϊον. τ.
τ.
- l. 15. Ἡμάτιοι, η. ἀν- H. η. αὐθημερινοί.
θημερινοί.
- c. 1630. l. 16. Ἡμένη, ἐν H. ἐν κόλποισ κ.
κόποισ κ.
- Ἡμεν, ἀν. Ἡ κεν. ὄντως ἀν.
Ἡμένη πηλειάς, π. H. πελειάς. π.
- c. 1631. l. 3. Ἡμεναί, ο. — H. ο. — τῆς αἰγείρου ἀλ-
τὰ αἰγείρου ἀλλήλων λήλων ἀπέστρα-
ἐπέστραπται, οὕτω πται, οὕτω καὶ αἰ
καὶ Ἀλκίνου θεράπε- Ἀλκίνου θεράπει-
ναι — ἐκθέροντο. ναί — ἐθέροντο.¹³⁾
- c. 1632. l. 4. Ἡμερολόγιον, H. μ. — κύστιν.
μ. — κύστην.
- l. 13. Ἡμερσεν, ε. — ἡ- H. ε. — η.
μάρτιζεν.
[Ἡμερτὸν, ἐπέραστον.]
Ἡμερωλίας, τ. H. τ.¹⁴⁾
- l. 19. Ἡ μὴν, α. — δὴ H. α. — δὴ καὶ ἡμην, ε.¹⁵⁾
ἡ ε.

c. 1632.

13) Reponendum est: ἐπέστραπται — ἐπεστραμμένα.
Praepp. ἐπὶ et ἀπὸ, non modo per se, sed et in compo-
sitis saepissime permiscuntur. Male in Ald. ἐνθέροντο.

14) Glossam Ἡμερτὸν, pro Ἰμερτὸν, ut spuriam et ab hoc
loco alienam, rejecit. Ego eam genuinam crederem,
quin et ab ipso Lexicographo sic scriptam, nec enim
antiqui eadem, qua nos hodie, diligentia orthographiae
leges observabant, quod non modo veteres ipsorum libri
scripti, sed et inscriptiones quamplurimae luculenter te-
stantur. Respicitur ad Il. B. v. 751. ubi Ἰμερτὸν urbis
Titaresii epitheton est.

15) Conferantur, quae supra ad V. Ἡδος monui.

- c. 1632. l. ult. Ἡμιδακίς, η. Ἡμιδακίς. η. ¹⁶⁾
 c. 1633. l. 2. Ἡμιδαπός, ε. Ἡμεδαπός. ε.
 — l. 8. Ἡμiekτον, τὸ τε- H. τὸ τετραχαίνικον —
 τραγώνικον — ἕκ- ἕκτου — χοινίκων
 τεος — κυνίκων μή τεσσαρακοντακτῶ
 — ἐκ τῶν χοινίκων, — ὀκτῶ χοίνικες. κ.
 κ.
 c. 1634. l. 3. Ἡμιμέγιστον, H. ἡμίμναιον.
 ἡμιόμναιον.
 — l. 7. Ἡμῖν ἀπὸ, α. H. α.
 [Ἡμῶν, ἡμῶν. λέγεται
 δὲ καὶ αὐτοῖς.]
 Ἡμιόγδοον, ο. — χοεῖς. H. ο. χ. ¹⁷⁾
 — l. 12. Ἡμιόλιος, δεικη- H. δίκροτος. κ. — τὸ ἐν
 τῆς, κ. — τὸ ἡμισυ καὶ η. ε.
 ε.
 — l. 16. Ἡμίονος, [μουσ- H. ὀρεύς.
 μῶν ἢ μούλα.]
 c. 1635. l. 4. Ἡμιπέλεκα, τ. Ἡμιπέλεκκα. τ.
 Ἡμιπέλεκον, τ. πέλε- Ἡμιπέλεκκον. τ. — πέ-
 κυ κ. λεκυσ κ.
 Ἡμιπέλεκας, π. Ἡμιπέλεκκας. π.
 Ἡμίπολον, τ. — ἀν̄ου. H. τ. — οὐρανοῦ. ¹⁸⁾
 Ἡμίς. ας, τ. Ἡμίσεας. τ. ¹⁹⁾

Y 3

c. 1635.

16) Bene correxit. Origo mendi haec est: Ἡμιδακίς. scriba solito more litteram inter lineam notatam vocis inseruit, et η pro κ accepit.

17) In glossa a Musuro ejecta prima pars; Ἡμῶν, ἡμῶν. (Pro Ἡμῶν ἀπὸ, ἀφ' ἡμῶν.) praecedentem glossam corrigere videtur. Altera: λέγεται δὲ καὶ αὐτοῖς. variam lectionem Il. A. v. 67. indicat; olim enim versus Homericus ita quoque legebatur: Βούλεται ἀντιάσας αὐτοῖς ἀπὸ λοιγὸν ἀμύναι. Referendum est αὐτοῖς ad praecedens Ἀχαιοὺς, et lectio optime procedit. In Ald. χορεῖς culpa typ.

18) Scribendi compendia οὐοῦ et ἀνοῦ librarius confudit.

19) Litteram exscalpsit; scriptum videtur: Ἡμίσιας.

- c. 1635. l. 4. Ἡμισάλεκτος, ε. Ἡμισάλευτος. ε. — σε-
 -- σεσαλευομένον, σα- σαλευμένον. σαλεύ-
 λεύοντες γ. ονται γ. ²⁰⁾
 — l. ult. Ἡμισυ, ἥ η. — νο- Η. ἥ η. — νόμισμά τι.
 μίσματα.
 c. 1636. l. 15. Ἡμίφθη. η. Ἡμείφθη. η.
 — l. 17. Ἡμιφώσιον, σ. ῥάκ- Η. σ. ῥάκος.
 κος.
 c. 1637. l. 1. Ἡμιψα, η. Ἡμειψα. η.
 — l. 6. Ἡμονες, α. — ὀρ- Η. α. — ὀρχησταί.
 χισταί.
 — l. 8. Ἡρμοξεν, α. ἐποίη- Η. α. ἐποίησεν.
 σεν, ἄμορος, α.
 — l. 15. Ἡμπιέχετο, π. Ἡμορος. α.
 Ἡμπιέσχετο, ε. Ἡμπίσχετο. π.
 — l. 19. Ἡμπλακεν, ἡδίκηεν, Ἡμπίσχετο. ε.
 η. Η. ἡδίκηκεν. η. ¹⁾
 c. 1638. l. 6. Ἡμυσεῖη, κ. Ἡμύσειε. κ. πέσοι.
 πείσειεν.
 — l. 12. Ἡμωδίασαν, ἡνάρ- Η. ἐνάρχησαν. α.
 χησαν, α.
 — l. 18. Ἡν, δ. — ἡ μὴ εἰάν. Η. δ. — ἡ τὴν εἰάν. —
 — διακίσεται. διαείσεται. ²⁾
 c. 1639. l. 3. Ἡνασεν, ε. Ἡνασσεν. ε.
 — l. 5. Ἡνδανεν, ἥρεσκεν, Η. η. καὶ ἥλδανεν, η. ω. ³⁾
 ἡῦξανεν, ω.

c. 1639.

20) Interpretationis correctionem typotheta neglexit.

1) In Ald. Ἡμπακεν culpa typ.

2) Correctum erat: διαίσεται. Descriptum fuit: διακίσε-
 ται. Nemo, nisi quamplurimos veterum libros scriptos
 evolverit, foedam scribarum barbariem sibi fingere
 potest.3) Musuri interpolatione carere possumus, nam ἡῦξανεν
 sine dubio e margine transcriptum est, notatum scilicet
 a quo.

- c. 1639. l. 11. Ἡνδρωμένος, α. Ἡνδρωμένη. α.
 — l. 16. Ἡνείγκαντο, η. Ἡνέγκαντο. η. ⁴⁾
 c. 1640. l. 3. Ἡνεμείδες, η. Ἡνεμῶδες. η.
 Ἡνεμόν, υ. μετ' αἰῶρον. Ἡνεμόεν. υ. μετ' αἰῶρον.
 — l. 6. Ἡνεμόησσα, υ. Ἡνεμόεσσα. υ.
 — l. 10. Ἡνέπατι, ε. Ἡνίπαπεν. ε.
 — l. ult. Ἡνιάσειγαλοῦντα, Ἡνία σιγαλόεντα. λ.
 λ.
 c. 1641. l. 1. Ἡνίδακτος, η. Ἡμιδάϊκτος. η.
 — l. 4. Ἡνιοπήϊα, ο. Ἡνιοπήϊα. ο. ⁵⁾
 Ἡνιόπι, λ. Ἡνοπι. λ.
 c. 1642. l. 2. Ἡνίς, ε. Ἡνεις. ε. ⁶⁾
 — l. 5. Ἡνον, ἥνον. Ἡνον. ἥνον.
 Ἡνοπα, λ. — ἔνιχον, δ. Η. λ. — ἔνιχοι. δ. ⁷⁾
 Ἡνός, α. Ἡνορέην. α.
 Ἡνορέηφι, τ. Η. τ.
 [Ἡνόησεν, ἀνδρείαι,] ἥ- Ἡνορον. η. ⁸⁾
 νορον, η.

Y 4

c. 1643.

a quodam, qui ἥλδανεν cum ἥνδανεν confuderat. Lexicographus quidem varias unius ejusdemque glossae scriptiones tacite interdum exponit, raro autem voces adeo diversas interpretando permiscet. Locus denique alienus, quem ἥνδανεν occupat, ejusdem originem evidenter demonstrat. Cf. VV. DD.

- 4) Prima scriptura fuit: Ἡνείγκαντο. Reponatur: Ἡνείγκαντο. quod Homericum est. Cf. VV. DD.
 5) Correctionem typotheta non advertit.
 6) Cf. VV. DD. qui codicis scripturam restituerunt.
 7) Qua ratione ἔνιχον in ἔνιχοι mutaverit, nec ego intelligo, nec alii forte intelligent. Cf. VV. DD. quorum emendatio (ἔνηχον) codicis scriptione firmatur.
 8) Quae a Musuro deleta sunt aut variam praecedentis glossae lectionem, aut ejusdem additamentum aliquod repraesentant; nam, ni fallor, ex Ἡνορέησιν, ἀνδρείαις corrupta sunt.

- c. 1643. l. 14. Ἦν τοι, ἐάν Η. ε.
 σοι. [ἢ ἄν τι, τινά
 σοι.] Ἦντοτε, υ. Ἦντετο. υ.
 Ἦντ' ὁπότ' ἦσαν, ε. Ἦν ὁπότ' ἦσαν. ε. ⁹⁾
 c. 1644. l. 2. Ἦνυστρον, ἡ π. Η. ἡ π. — τῶν μηρυκα-
 — τῶ μαρυκαζομέ- ζομένων — ὑπογά-
 νων — γαστριον η. στριον η. ¹⁰⁾
 — l. 11. Ἦξει, ἐλεύσεται, Η. ε. ¹¹⁾
 [ἐλθῇ.] Ἦξεν, σ. Ἦξεν. ἢ εἴξε. σ. ¹²⁾
 — l. 18. Ἦοια, ὀκτάλογος Ἦοια. ὁ κατάλογος Η.
 Η. (Ἦοῖην, ο. — μέχρ' καὶ ω. Η. ο. μέχρ' μεσημβρινῆς
 ω. ¹³⁾
 Ἦοῖην, τ. — παννάσις, Η. τ. — Πανύασις.
 c. 1645. l. 3. Ἦοῖησας, κ. Ἦοῖησας. κ. ¹⁴⁾
 — l. 5. Ἦοῦχ ἄλις, ἢ οὐκί- Η. ἢ οὐχ ἰκανόν ¹⁵⁾
 κανον.

c. 1645.

- 9) Musuri mentem non perspicio. Ex interpretatione li-
 quet, glossam ex Ἐν τῷ ποτ' ἦσαν corruptam esse; at
 sic loco suo mota est, nisi dixerimus, Lexicographum
 (quod saepius forte factum fuerit) ex vitioso codice de-
 scripsisse.
- 10) Cyrilli Lex. ms. Ἦνυστρον. τὸ παχύτερον μέρος τῆς κοι-
 λίας τοῦ βοός.
- 11) Correxerat: ἐλθῇ.
- 12) Textum perspicuitatis causa interpolavit.
- +
- 13) Antea καὶ signo notaverat. Num vero καὶ ex numero
 κ' natum sit, aliis disquirendum relinquo.
- 14) VV. DD. Ἦοῖησας bene rescripserunt.
- 15) Scriptura οὐκίκανον ad indolem vetustiorum codicum
 mss., in quibus fortis adspiratio saepius tollitur, per-
 tinet.

c. 1645. l. 9. Ἡπαρ, ε. — καὶ Ἡ. ε. — καὶ ὕπαρ, ἀλή-
 αὐτῇ θεια.¹⁶⁾

— l. 11. Ἡπάντηνται, π. Ἡπάτηνται. π.¹⁷⁾

— l. 24. Ἡπειόδωρος, ἥπεια Ἡπιόδωρος. ἥπια κ.

c. 1646. l. 6. Ἡπεροπεύειν, Ἡ. ε. — π.
 ε. — παραλογίζε-
 θαι.

[Ἡπερ, ὅπα.]

Ἡπερδῆ, ο.

Ἡπερ δῆ. ο.¹⁸⁾

— l. 11. Ἡπερ οὖν, ὥσπερ Ἡ. ὥσπερεῖ, κ.
 ἦ, κ.

c. 1647. l. 5. Ἡπίτρια, ρ. Ἡπήτρια. ρ.

c. 1648. l. 1. Ἡπυματίθη. Ἡ πυμάτη θεν. η.
 σεν, η.

— l. 4. Ἡ. ., τ. — καὶ ἐπὶ Ἡρι. τ. — καὶ ἦ ῥα, ἐπὶ
 τ. — καὶ ἦρα, τὸν τ. — καὶ ἦρα, τὸν
 δ' ἔρα καὶ τ. αἶρα. καὶ Ἡραν,
 τ.¹⁹⁾

— l. 8. Ἡρα, η. ὄντως, ἦ χ. Ἡ ῥα. η. ὄντως. ἦ ἔφη.
 — ἐπικουρίας — ἐπὶ καὶ Ἡρα, ἦ χ. —

Υ 5

ἦρα

16) V. ὕπαρ Hesychio male tribuit, nam ἀλήθεια a Graeculo quodam, qui pronunciationis vitio ὕπαρ in mente habuit, adjectum esse videtur. Cf. VV. DD.

17) Correctio a typosetha neglecta est.

18) Cur Ἡπερ, ὅπα (Pro Ἡπερ ὅπη, aut ὅπη αὖ, aut ὅπως) deleverit, nescio. Observentur, quae ad v. Ἡ οὐχ ἄλλῃς de tenui vetustiorum mss. adspiratione monui.

19) Bilem hic movet. In ipsa glossa duas litteras delevit; scriptum videtur aut Ἡερ, aut Ἡαρ, quod primum in Ἡέρι mutaverat. Totam appendicem a verbis καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρα ad finem usque e margine intrusam esse suspicor.

ἦρα — Διῖ, [¹ἦ ἔ-
φη.]

ἐπικουρίαν — ἐπίη-
ρα — Διῖ. ²⁰⁾

c. 1648. l. 12. Ἡραίνε, λ.

Ἡραίνε. λ.

— l. 14. Ἡρακαίδηοῦτως ε.

Ἡ ῥά. καὶ δὴ οὕτως ε. Ἡ

ἦρα καὶ ἐξόχων ο.

ῥά, καὶ ἐξ ὀχέων.
ο. ¹⁾

— l. ult. Ἡρακλεία, λ. τὴν ε.

Ἡρακλεία λ. ἦν ε. μαγνί-

μαγνίτην — διαλ-

τιν — διαλλάτ-

λαττουσι, κ. — μα-

τουσι γάρ, κ. —

γρ. ἐν Ἰωνι

γνήτην — ἐνίοτε —

μαγνήτην — ἐν Ἰωνι

ἐλύδιε πόλεως — σι-

— ἐν Λυδία πόλεως

δερίτην — Ἡρακλεώ-

— Σιδερίτην —

την.

Ἡρακλεώτην. ²⁾

c. 1649. l. 17. Ἡρακλᾶν [ὡς

Ἡράκαλον. τὸν Η. — ἐ-

καλὸν] τὸν Η. —

κάλουν γ. ³⁾

λίθον γ.

c. 1650.

20) Verba ἦ ἔφη. quae aperte e margine sunt, superiori-
bus inseruit. Interpolatio καὶ Ἡρα supervacua est, va-
lent enim, quae ad v. Ἡδος animadverti. Voces deni-
que ἐπὶ ἦρα male in unam contraxit; vis enim exempli
perditur, nec locum, quem Lexicographus innuit, prae-
sentem habuisse videtur. Cf. VV. DD.

1) Cum Is. Vossio distinguendum est: Ἡ ῥά καί. δ. Sunt
enim Homeri verba, et series alphabetica hoc requirit.

2) Vocem ἐνίοτε una cum γρ. delevit. Vulgatum Σιδερί-
την a typothesia est.

3) In ὡς καλὸν delendis parum acute versatus est; sunt
enim, ut opinor, variae ipsius glossae lectiones pro
more Lexicographi a latere notatae, et ita scribi debe-
bant: Ἡρακλᾶν, εἰς, καλον. τὸν Η. (Facili scribarum
errore εἰς in ὡς mutatum est) Id est, praeter Ἡρακλᾶν
dici etiam Ἡράκλεις et Ἡράκαλον. Cf. VV. DD. Ante
τὸν Η. vox οὕτως, ut et in aliis glossis, ob compendii
difficultatem neglecta fuisse videtur. Ex λίθον refinxit
ἐκάλουν, ad sensum bene, sed ad codicis scripturam pes-
sime; litteras enim θ et σ ob soni affinitatem saepius in
libris scriptis commutari tironibus notum est, hinc aut
λίσσονταυ aut ἐλίσσοντο Hesychio restituendum est. In
Ald.

c. 1650. l. 9. Ἡραξεν, ε. — ἑρῶξεν.	H. ε. — ἑρῶξεν.
Ἡραξεν, η. ἥρωσεν, εὐπρέπειεν.	H. η. ἥρωσεν. εὐπρέπη- σεν.
Ἡράρωμεν, ἥρωσα- μεν, η.	Ἡράρωμεν. ἥρώσαμεν. η.
Ἡραρον, ε. — ἥρω- σαν.	H. ε. — ἥρωσαν.
Ἡρασάμην, ἥράδη.	H. ἥράδην.
c. 1651. l. 4. Ἡράτον, τὸν ἥρεαστρατίον.	Ἡρανόν, τὸν βασιλέα. στρατηγόν. ⁴⁾
— l. 9. Ἡρέα, η.	Ἡρέμα. η.
— l. 15. Ἡρέμα, α. — σχο- λεῶς.	H. α. — σχολαίως.
— l. 20. Ἡρεσεν, η.	Ἡρεσσεν. η. ⁵⁾
c. 1652. l. 8. Ἡρήκασιν, εἴ- πον, πεπορθήκασιν.	H. πεπορθήκασιν. καὶ εἴ- πον διὰ τῆς εἰ.
Ἡρηκότων, π. εἰπόντων.	H. π. καὶ διὰ τῆς εἰ ε.
Ἡρηκῶς, ν. εἰπών.	H. ν. ε. διὰ τῆς εἰ. ⁶⁾
Ἡρημένοι, ε. — ἐπικρι- θέντες.	H. ε. — ε.
[Ἡρηντο, ἀρμόστως πράττειν.]	
Ἡήρει, ε.	H. ε. ⁷⁾
Ἡριζέτο, η. ἥριζεν, ε.	Ἡήρειστο. η. ἐστήριζεν. ε.

c. 1652.

Ald. Musuri correctionem typotheta male divisit; cum vero locum correctionibus maculatum viderit, signum, quod codex ms. non agnoscit, injussus adjunxisse videtur.

4) Ald. Ἡράνον culpa typ. Tempore forte glossa restituetur.

5) Correctionem typotheta neglexit.

6) Cf. VV. DD. quibus Musuri additamenta imposuere.

7) Glossa a Musuro ejecta ita potius distinguenda videtur:

Ἡρην, τὸ α. Quomodo Ἡρην restitui debeat, nescio. Quamplurimae in Hesychio glossae sunt, quibus longo demum usu, et locorum, ad quae respicitur, indagatione medela primum afferri potest.

- c. 1652. l. 20. Ἡριον, π. Ἡρι. π.
 — l. ult. Ἡριγένειαν, ἡ τ. — Ἡριγένεια. ἡ τ. — ἡ λέ-
 ηλέ. να, η. αιναι. η. ⁸⁾
 c. 1653. l. 6. Ἡριεργής, τυμ- Η. τυμβώρυχος.
 βόρυχος.
 — l. 12. Ἡρίμα, ο. Ἡρι μάλα. ο.
 — l. ult. Ἡρι σάλπιγξ, ο. τὸ Ἡρισάλπιγξ, ο. τὸ ε.
 ε.
 c. 1654. l. 1. Ἡριν, τ. Ἡριν. Η. τ. ἱριν.
 — l. 4. Ἡρινοτόκου, α. — κατ' ἔαρ Φόρους Η. α. — κατ' ἔαρ Φόρους
 τεοφόρους τελούν- τελούντων.
 των ἔαρι.
 Ἡρις, ὡς ἔαρινῶς. Ἡρι. ἔαρι.
 Ἡρίον, μ. Ἡρινός. ἔαρινός.
 Ἡρίον. μ. ⁹⁾
 c. 1655. l. 1. Ἡρήχθη, ἐρ. Η. ἐρράγη.
 ράχη.
 Ἡρίομεν, ε. Ἡρείομεν. ε.
 c. 1656. l. 8. Ἡρωσεν, ε. Ἡροσεν. ε.

c. 1656.

8) Litteram delevit; scriptum videtur: ἡλέενα.

9) Ex ἔαρι novum articulum male effinxit, est enim marginalis correctio mendosi κατσοφ. pro quo legendum esset: ἔαρι φ. Quod vero in Ἡρις, ὡς ἔαρινῶς. glossa Ἡρινός. ἔαρινός. lateat, egregie et acute vidit. Primaeva glossae scriptio fuit proprie Ἡρινῶς, ἔαρινῶς, quod non modo Marciani codicis scriptura, verum et ipsa series alphabetica docet; vetustiora quoque mss. evolvendo multis confirmatum deprehendimus exemplis, quod ab antiquioribus etiam scribis oxytona in ὅς cum ὦς ob soni forte affinitatem saepius descripta fuerint. V. Ἡρινός in memoriam mihi revocat locum Solonis (Analectt. Brunckii tom. 1. p. 65. VI. v. 20.) quem, cum nondum a VV. DD. notatus sit, hic adscribam:

Ἀλλὰ Ζεὺς πάντων ἐφορᾷ τέλος· ἐξαπίνης δὲ,
 ὥστ' ἄνεμος νεφέλας αἴψα διεσπένδασεν
 ἡρινός, ὅς πόντου. —

Subita irae Jovis cessatio cum venti verni velocitate comparatur.

- c. 1656. l. ult. Ἡροφίλη, σι- βύλης ο. H. Σιβύλλης ο.
- c. 1657. l. 1. Ἡρῆεν, ἀπόλ- λυτο. Ἡρῆεν. ἀπώλλυτο.
- Ἡρῆεν, ε. — ἐρεκνή- σου — ζόντων. Ἡρῆ ἦκεν. ε. — ἔρῆ ἐκ νήσου — ζών- των.¹⁰⁾
- l. 8. Ἡρτα, ἐκρεμάννυεν. H. εκρεμάννυεν.
- l. 10. Ἡρτάμησεν, ἐταρα- ξεν, διοίκησεν, η. H. ἐτάραξε. διώκησεν. η.¹¹⁾
- l. 12. Ἡρταριάζομεν, ε. Ἡρτιαάζομεν. ε.¹²⁾
- c. 1658. l. 3. Ἡρυγγαίνετο, δεδάσυντο. H. ἐδάσυντο.
- l. 14. Ἡρύκαλον, τ. — H. τ. — ὑποκοριστικῶς ἐπικοριστικῶς.
- c. 1659. l. 4. Ἡρχθη, ἐπὶ τ. — χαιρών α. H. ἀντὶ τ. — χειρῶν α.¹³⁾
- c. 1660. l. 1. Ἡρώων, π. — H. π. — κεράσσατο M. κεράσσατο M.
- l. 10. Ἡσαι, παύσαι, κ. H. πέπαυσαι. κ.
- l. 15. Ἡσας, η. — ἦ Ἡ. η. — ἦ ἐπὶ τοῦ ἰάσα- ἰάσαθαι, θεραιπεύ- θαι, καὶ θ. ἦ χ.¹⁴⁾
- σαι, ἦ χ.

c. 1661.

10) Typotheta correctionem neglexit, et loco ζώντων posuit τώντων.

11) Semel monuisse sufficiat, quod Musurus v ephelcysticon, quando ante consonantem verbis affigitur, ubique per totum codicem exscalpserit; hoc vero codex Hesychii Marcianus cum omnibus, quos ego quidem tractavi, vetustioribus libris scriptis commune habet, et inter reliqua vetustatis codicis archetypi indicia referendum est. In Ald. mendum typ.

12) Monstruosa codicis lectio nata est ex correctione: Ἀρ- τιαάζομεν. Describendo litterae transponebantur.

13) Bene emendavit. Verba: χειρῶν ἀδίνων. in margine olim adposita fuisse suspicor. Cf. VV. DD.

- c. 1666. l. 21. Ἡφαιστος, ο. H. ο. — ἰδύησιν — πρᾶ-
— ἰδίησιν — πρᾶπί- πίδεσσιν. ὁ
δεσιν. ὁ.
+
c. 1667. l. 1. Ἡφασεν, εἴη- H. εἴηλαφα.
λαφα.
— l. 7. Ἡφερ' φων, ε. Ἡμφερεφῶν. ε. ³⁾
— l. 11. Ἡφίεσαν, ε. εἶον. H. ε. εἶων.
[Ἡφιστοῖο, τοῦ πυρός.]
Ἡφροεύσαντο, ε. Ἡφρονεύσαντο. ε.
— l. 20. Ἡχεῖον, τ. μεγάδι H. τ. — μαγάδι χ.
χ.
c. 1668. l. 14. Ἡχλησεν, ε. Ἡχλυσεν. ε. — ἀχλύϊ.
ἀχλάϊ.
— l. 18. Ἡχου ἐνθάδε ἦχῳ, Ἡχῶ ἐνθάδε ἦχῳ. μα-
μαίκεῳ φ. — ἐπανι- κρᾶ φ. — ἐπανιου-
οῦται. σα. ⁴⁾
c. 1669. l. 5. Ἡῶα, ἦ κ. ἐθνι- H. ἦ κ. ε.
κῶς.
[Ἡωήματι, μία ἡμέρα.]
Ἡῶθεν, π. H. π. ⁵⁾
Ἡῶθι πρὸ, υ. Ἡόθι πρὸ. υ. ⁶⁾
— l. 12. Ἡώρετο, ἐκρέμ- Ἡωρεῖτο. ἐκρέματο. ε.
ματο, ε.

c. 1669.

3) Litteram expunxit; scriptum videtur: Ἡφερόφων. Cf. VV. DD.

4) Duae glossae scribarum inscitia coaluisse videntur. Ἡχου oritur ex Ἡχι, ut accentus aperte declarat; necesse etiam est, ut olim ου eundem fere sonum habuerit cum jota, cujus sedem in vetustioribus mss. saepius occupat. Glossae ergo ita separandae sunt: Ἡχι. ἐνθάδε. Ἡχῳ. μ. In ἐπανιούται compendium exitus male descriptum est. Cf. VV. DD. Nisi forte Ἡχου ἐνθάδε ad superiora Ἡχί που olim pertinuerint, et male huc e margine deducta sint. Rem alii definiant.

5) Bene correxerat: Ἰῶ ἡματι. μ. Glossam, utpote a loco alienam, exclusit.

6) Ex Homero, quem Lexicographus respicit. VV. DD. Ἡῶθι πρὸ restituerunt.

c. 1669. l. 15. Ἡὼς, η. — αὐ-
 γος — ἄζετο — ἥδε-
 δέμονεν ἥως ἢ ἐνδ. —
 — παννυχὶ ἡμέρηγε
 κ.

H. η. — αὐγή — ἀέζε-
 το — ἢ δὲ μὲν ἥως
 ἐνδ. — παννυχίη
 μὲν ἦγε κ. 7)

c. 1670. l. 7. Θαάσει, κ.

Θαάσει. κ.

c. 1672. l. 11. Θαλάμιος, λ.
 ὁ δεσμός ζ.

Θ. λ. ὁ ἔσχατος, ὁ δὲ μέ-
 σος ζ.

— l. 14. Θαλάμοιο ν. κατα-
 σκευασμένου ν.

Θ. ν. κατεσκευασμένου ν.

c. 1674. l. 10. Θαλείη, ε.

Θαλίη. ε.

c. 1675. l. 3. Θαλερόν δ. —
 καὶ ξ.

Θ. δ. — καὶ μὴ ξ.

— l. 7. Θαλέων, τ. — ποι-
 ούντων [ἡδονῶν] π.

Θ. τ. — π. π. 8)

— l. 18. Θάλλικα, σάκου,
 ε.

Θ. σάκου ε. 9)

c. 1676. l. 5. Θαλλοφόρους
 πομπεύων ὁ Α.

Θαλλόφορος. ὁ πομπεύ-
 ων Α.

— l. 18. Θαλυκρόν, ι. —
 χλυρόν.

Θ. ι. — χλωρόν. 10)

c. 1677. l. 9. Θαμάκεις, π.

Θαμάκεις. π.

c. 1677.

7) Versus Homericos male restituit; prior enim ms. au-
 thoritate ita scribendus est: ἥδε δέ μοι νῦν ἥως ἐνδ. poste-
 rior: παννυχίη μὲν ῥ' ἦγε κ. Quemadmodum et hodie
 apud Homerum leguntur. Cf. VV. DD. qui loca no-
 tarunt.

8) V. ἡδονῶν, quam Musurus delevit, est procul dubio se-
 quentis παιγνίων varia lectio:

9) Salmasius emendavit: σάκου ε. quod codicis scriptura
 firmatur.

10) Trilleri conjecturam χλωρόν scriptura codicis proba-
 bilem reddit. Cf. VV. DD.

- c. 1661. l. 2. Ἦσεν, π. — H. π. — θεραπεύσεν —
 θεραπεύειν — κορέ- κορέσεν.
 σαι.
 — l. 5. Ἦσεν, εἶασεν. H. ε. ἐκάθισεν.¹⁵⁾
 Ἦθα, η. υ. [ἐκάθισεν.] H. η. υ.
 — l. 9. Ἦθατο, ε. Ἦθετο. ε.
 . θαι, ε. Ἦθην. ε.
 — l. 12. Ἦσὶ [ἦ] φησὶ, λέ- Ἦσί. φ. λέξει. καὶ ἦσι,
 ξει, ὑπάρξει. ὑπάρξει.¹⁶⁾
 — l. 15. Ἦσκει, ε. — ἐμε- H. ε. — ἐτημελεῖτο — ε.
 λεῖτο — ἐργάζετο.
 [Ἦσκεν, ἐργάζεσθαι, ἐπι-
 μελεῖσθαι.]
 Ἦσκημένος, μ. H. μ.¹⁷⁾
 — l. ult. Ἦσίπεπον, εὐτρα- H. ἐντραφές.¹⁸⁾
 φές.
 c. 1662. l. 3. Ἦσμά, νόστη- H. νόστιμα.
 μα.
 Ἦσο, καθέζου. H. ἐκαθέζου.

c. 1662.

- 14) Modorum discrepantiae tollendae causa verba: ἐπι-
 τοῦ — καί. inseruit; at ἦ ἰάσασθαι, θ. ad subseq. Ἦσεν
 referenda sunt, ubi in margine notata fuisse videntur.
 Cf. VV. DD.
 15) V. ἐκάθισεν ex seq. glossa, cui male ex margine ad-
 juncta erat, huc revocavit. Cf. VV. DD.
 16) Inutilem Musuri interpolationem καὶ ἦσι typotheta re-
 cepit, ὑπάρξει vero omisit.
 17) Dubito, an ἐτημελεῖτο bene emendatum sit, nam seq.
 ἐπεμελεῖτο mendosi ἐμελεῖτο correctio esse videtur.
 Glossam deletam in praecedentem male transtulit, sunt
 enim diversae, Ἦσκει forma solennis est, et Ἦσκεν Ho-
 mericum. Cf. VV. DD. Scribendi compendia in ἐργα-
 ζεσθαι et ἐπιμ. a scriba, qui Ἦσκεν pro infinitivo ha-
 buit, male descripta sunt.
 18) Reponenda est Kusteri emendatio εὐτραφές, quae ipsa
 jam ms. auctoritate firmatur.

c. 1662. l. 12. Ἡσσον, η. — H. η. — υ.

ὑστερον.

[Ἡσσόνων, ἐλαχιστο-
τέρων.]

Ἡς οὐτι χ.

Ἡς οὐτοι χ. ¹⁹⁾

c. 1663. l. 7. Ἡσχαλον, ε.

Ἡσχαλλον. ε.

— l. 13. Ἡτ' ἄν, ἔπειτ' ἄν
ἢ ταύτην, ἐπὶ τ.

Ἡ τὰν ἢ ἐπὶ τάν. ἢ ταύ-
την ἢ ἐπὶ τ. ²⁰⁾

— l. 21. Ἡτεεν, ἦτεσεν.

Ἡτειν. ἦτησεν.

c. 1664. l. 1. Ἡ τεον, ἢ τ.

Ἡ ἐτεόν. ἢ τ. ¹⁾

— l. 8. Ἡτίηθι, ε.

Ἡτιήθη. ε.

— l. 13. Ἡτιος, βολῆς.

H. β.

[Ἡτις, ὅστις.]

Ἡτοι, σ. — τὸ δ.

H. σ. — τῷ δ.

c. 1665. l. 2. Ἡτεις, ἐξήτεις
κύβοι, π.

Ἡ τρις ἐξ, ἢ τρις κ. π.

— l. 21. Ἡυθύνθη, υ.

Ἡυθύνθη. υ.

c. 1666. l. 11. Ἡυ ἦντε, ὁ.

Ἡυθ' ὁ. ²⁾

— l. 17. Ἡφαιστιάδες, Α.

Ἡφαιστιάδα. Α.

c. 1666.

19) Cur glossam interpositam ejecerit, nescio. In Ho-
mero legitur: ἦς οὐτι χ. Cf. VV. DD.

20) In hac glossa, ut saepius, duae scribendi et distin-
guendi rationes exponuntur, altera: Εἴτ' ἄν. ἔπειτ' ἄν.
altera: Ἡ τὰν, ἐπὶ τάν. ἢ ταύτην, ἐπὶ τ. Ad dictum
Laconicum, quod Lexicographus etiam in mente ha-
buisset videtur, Musurus integram glossam accommoda-
vit. Cf. VV. DD.

1) Scriptura codicis in Ald. duplici modo vitiata est, et
pessima Musuri correctione, et typothetae negligentia.
Duae iterum scripturae Ἡ τεόν et Ἐτεόν unitim expli-
cantur; qui Lexicographi mos Musurum ubique vexa-
vit. Dici tamen potuisset, interpretationem ἀληθὲς
postea a quodam adjectam esse, qui minus attente has
duas confundebat scripturas. Cf. VV. DD.

2) In codice archetypo correctum erat: Ἡυ τε ὁ. quod
Ἡυ ἦντε, ὁ. descriptum fuit. Cf. VV. DD.

- c. 1666. l. 21. Ἡφαιστος, ο. H. ο. — ἰδυίησιν — πραι-
— ἰδίησιν — πραιπί- πίδεσσιν. ὁ
δεσιν. ὁ.
+
c. 1667. l. 1. Ἡφασεν, εἰή- H. εἰήλαφα.
λαφα.
— l. 7. Ἡφερ' φων, ε. Ἡμφερεφῶν. ε. ³⁾
— l. 11. Ἡφίεσαν, ε. εἶον. H. ε. εἶων.
[Ἡφιστοῖο, τοῦ πυρός.]
Ἡφρονεύσαντο, ε. Ἡφρονεύσαντο. ε.
— l. 20. Ἡχεῖον, τ. μεγάδι H. τ. — μαγάδι χ.
χ.
c. 1668. l. 14. Ἡχλησεν, ε. Ἡχλυσεν. ε. — ἀχλύϊ.
ἀχλάϊ.
— l. 18. Ἡχου ἐνθάδε ἦχῳ, Ἡχῶ ἐνθάδε ἦχῳ. μα-
μακρῶ φ. — ἐπανι- κρὰ φ. — ἐπανιου-
οῦται. σα. ⁴⁾
c. 1669. l. 5. Ἡῶα, ἦ κ. ἐθνι- H. ἦ κ. ε.
κῶς.
[Ἡωήματι, μία ἡμέρα.]
Ἡῶθεν, π. H. π. ⁵⁾
Ἡῶθι, πρὸ, υ. Ἡόθι, πρὸ. υ. ⁶⁾
— l. 12. Ἡῶρετο, ἐκρέμ- Ἡῶρετο. ἐκρέματο. ε.
ματο, ε.

c. 1669.

- 3) Litteram expunxit; scriptum videtur: Ἡφερόφων. Cf. VV. DD.
4) Duae glossae scribarum inscitia coaluisse videntur. Ἡχου oritur ex Ἡχι, ut accentus aperte declarat; necesse etiam est, ut olim ου eundem fere sonum habuerit cum jota, cujus sedem in vetustioribus mss. saepius occupat. Glossae ergo ita separandae sunt: Ἡχι. ἐνθάδε. Ἡχῶ. μ. In ἐπανιουῖται compendium exitus male descriptum est. Cf. VV. DD. Nisi forte Ἡχου ἐνθάδε ad superiora Ἡχί που olim pertinuerint, et male huc e margine deducta sint. Rem alii definiant.
5) Bene correxerat: Ἡῶ ἡματι. μ. Glossam, utpote a loco alienam, exclusit.
6) Ex Homero, quem Lexicographus respicit. VV. DD. Ἡῶθι, πρὸ restituerunt.

c. 1669. l. 15. Ἡὼς, η. — αὖ-
 γος — ἄξετο — ἥδε-
 δέ μοι νεν ἥως ἢ ἐνδ. —
 — παννυχὶ ἡμέρηγε
 κ.

H. η. — αὐγή — ἀέξε-
 το — ἢ δὲ μὲν ἥως
 ἐνδ. — παννυχίη
 μὲν ἦγε κ. 7)

c. 1670. l. 7. Θαάσει, κ.

Θαάσει. κ.

c. 1672. l. 11. Θαλάμιος, λ.
 ὁ δεσμός ζ.

Θ. λ. ὁ ἔσχατος, ὁ δὲ μέ-
 σος ζ.

— l. 14. Θαλάμοιο ν. κατα-
 σκευασμένου ν.

Θ. ν. κατεσκευασμένου ν.

c. 1674. l. 10. Θαλείη, ε.

Θαλίη. ε.

c. 1675. l. 3. Θαλερόν δ. —
 καὶ ξ.

Θ. δ. — καὶ μὴ ξ.

— l. 7. Θαλέων, τ. — ποι-
 ούντων [ἡδονῶν] π.

Θ. τ. — π. π. 8)

— l. 18. Θάλλικα, σάκου,
 ε.

Θ. σάκου ε. 9)

c. 1676. l. 5. Θαλλοφόρους
 πομπεύων ὁ Α.

Θαλλόφορος. ὁ πομπεύ-
 ων Α.

— l. 18. Θαλυκρόν, ι. —
 χλυρόν.

Θ. ι. — χλωρόν. 10)

c. 1677. l. 9. Θαμάκεις, π.

Θαμάκεις. π.

c. 1677.

7) Versus Homericos male restituit; prior enim ms. au-
 ctoritate ita scribendus est: ἥδε δέ μοι νῦν ἥως ἐνδ. poste-
 rior: παννυχίη μὲν ῥ' ἦγε κ. Quemadmodum et hodie
 apud Homerum leguntur. Cf. VV. DD. qui loca no-
 tarunt.

8) V. ἡδονῶν, quam Musurus delevit, est procul dubio se-
 quentis παιγνίων varia lectio.

9) Salmasius emendavit: σάκου ε. quod codicis scriptura
 firmatur.

10) Trilleri conjecturam χλωρόν scriptura codicis proba-
 bilem reddit. Cf. VV. DD.

ε. 1677. l. 20. Θαμίζει, σ. —
ἑαυτοῦ ν.	Θ. σ. — τὴν ε. ν.
— l. 25. Θάμνας, δ.	Θάμνους. δ.
ε. 1678. l. 20. Θάνατος, ὁ τ.	Θ. ὁ τ. — τοῦδε τ.
— τοῦ ἐκ τ.	
ε. 1679. l. 7. Θαργηλία, Α.	Θ. Α. — Θαργηλίοις —
— ἀργηλίοις — βυε-	ἰκετηρίαν — ὡς
τηρίαν — ὡς φαίεν.	†
φαίε ν. — χύτρος
— χύτρα ε.	ε. ¹¹⁾)
ε. 1681. l. 5. Θάρνυται, με-	Θ. μετεωρίζεται — δια-
ταιωρίζεται — δια-	λόγων ἔντευξιν κ.
λόγων ἔντευξιν κ.	
— l. 9. Θαρσύνεται, π.	Θάρνυται. π.
— l. 15. Θαρσύς, θρασύς.	Θαρσύς. θρασύς. τεθαρ-
[Θαρσύν,] τεθαρρῆκώς.	ρῆκώς. ¹²⁾)
ε. 1682. l. 1. Θάσωμεν, κ.	Θάσσομεν. κ.
— l. 14. Θάτας, θύτας, τ.	Θ. θῆτας. τ.
ε. 1683. l. 5. Θᾶττον ἢ β. —	Θ. ἢ β. — σώματος γ.
— στόματος γ.	
— l. 11. Θαυλωνίδες, γ.	Θαυλωνίδα. γ.
— l. 17. Θαυμανώντες, θεαώ-	Θαυμανέοντες. θεώμενοι
μενοι — ῥήιστος, ὁ θ.	— καὶ θηητὸς θηι-
	στὸς, ὁ θ. ¹³⁾)

c. 1684.

II) Pro βυετηρίαν, suadentibus hoc non solum codicis scriptura verum et ipsa etymologiae ratione, scribendum est: εὐετηρίαν. Nam Musuri *ινετηρίαν* hic nihili est. In Archilochi fragmento jambos latere suspicor, quorum priores ita forte restituendi sunt; Εἰς φῶς δὲ νῦν ἄγει τ. Hoc saltem persuasum mihi est, quod ὡς ex εἰς corruptum sit. Cf. VV. DD.

12) V. *Θαρσύν* varia lectio est, e margine forte illata.

13) Correctio a typotheta neglecta est. Verba: *Ἰηιστὸς*,
ὁ *Ἰ.* quibus Musurus καὶ *Ἰηητὸς* praefixit, praeter con-
siliū Lexicographi, qui raro glossiarum interpretationi-
bus aliena immiscet, ab aliis adjecta fuisse videntur. Cf.
VV. DD.

- c. 1684. l. 8. Θαῦμος, ἡ θ. Θ. ἡ θ. Α. Μακεδόσι.
 Ἄρης Μακεδονίως.
 — l. 14. Θάψαι, καταρύ- Θ. καταρύξαι. κ.
 ξαι, κ.
 c. 1685. l. 14. Θεανή, ν. — Θ. ν. — Σ. Τυροῖ ῥοιτου. ¹⁴⁾
 Σ. τυροῖα ροιτου.
 — l. 16. Θεα παρεγείρω, τ. Θεα παρ' αἰγείρω, τ.
 c. 1686. l. 14. Θιασμού, ε. Θιασμού. ε.
 Θιασμά, ε. Θιασμοῖς. ε.
 — l. 19. Θείειν, δραμεῖς. Θ. δραμεῖν. ¹⁵⁾
 c. 1687. l. 3. Θηλόπεδα, ὁ Θ. ὁ τ. — π.
 τ. — πέδω.
 [. εἶνιν, δραμεῖν ἢ ὁ αἰ-
 γιαλός.]
 Θεμωνείαι, ο. Θεμωνειά. ο. ¹⁶⁾
 — l. 6. Θείναν, β. Θείναν. β.
 — l. 8. Θεῖνες, ο. Θεῖνες. ο. ¹⁷⁾
 — l. 10. Θεινῶν, α. Θεινῶν. α.
 — l. 13. Θεῖός μ. — μου, Θ. μ. — μοι.
 [Θεῖος νόος μεν, ἐκ Θεοῦ
 μοι νοῦς.]
 Θεῖος ο. Θ. ο. ¹⁸⁾
 c. 1688. l. 4. Θείου π. — θῦ. Θ. π. — θείου. ¹⁹⁾

Z 2

c. 1689.

- 14) Sophoclis lemma hoc est: Σ. Τυροῖ ἄ. Quod hic annectitur ροιτου lemmatis emendatio est, et ex ροῖ τῇ ἄ. (id est, τῇ πρώτῃ vel προτέρῃ) depravatum. Cf. VV. DD. Musurus solita licentia Lexicographum mutilavit.
 15) Glossa ex Odys. Γ. v. 112. petita est. Interpretationis correctio in seqq. occurrit.
 16) Omnia, quae hic delevit, e margine intrusa sunt, et ad diversas glossas pertinent.
 17) Cyrilli Lex. ms. Θεῖνες. οἱ σωροὶ τῆς ψάμμου.
 18) Quae hic eliminavit, jambi sunt, ex tragico quodam forte desumpti.
 19) Bene emendavit. Scribendi compendium significat Θεοῦ, quod hic sensui repugnat. Cf. VV. DD.

- c. 1689. l. 3. Θελερὸν, θελε- Θ. θελκτὸν — θέλγον.
κτὸν — θελ...τ. τ. ²⁰⁾)
- l. 7. Θέλητρον, φ. Θέληητρον. φ. ¹⁾)
- c. 1691. l. 4. Θέμιλα, θ. Θέμειλα. θ.
- c. 1692. l. 4. Θέμησις, δ. — Θ. δ. — Πυθία.
πυτία.
- c. 1693. l. 19. Θεοδμήτων, υ. Θ. υ. — θ. ὑπὸ θεοῦ ω.
— θεοκτίστων, ω.
- c. 1694. l. 2. Θεόδωρος, Θ. Θ. Θ. ἔλεγον οἱ κωμικοὶ
ἔλεγον οἰκονομικοὶ τοὺς εὐρυπρώκτους
τοὺς πρώτους — τῆς — τ. ε. ω. προστη-
ἑαυτοῦ ὥρας χρησα- σαμένου. ²⁾)
μένου.
- Θεοειδεστέρας, θ. — ὁ- Θ. θ. — ὁμοίωμα ἐχού-
μοίωμα.
- l. 14. Θεοὶ Μ. ἦτοι δ. — Θ. Μ. ἦτοι ὅτι δ. — ψυχο-
ψυχοπόμπιον ε. πομπεῖόν ε.
- l. 18. Θεοίνια, θ. — διό- Θ. θ. — Διόνυσος.
νης.
- c. 1695. l. 1. Θεοκήρυθες, γ. Θεοκήρυκες. γ. — ἀπὸ
— ἀποταλουβίου π Ταλθυβίου παρὰ
ε. E. ³⁾)
- l. 8. Θεοκυνῆ. δ. Θεοκυνῆ. δ.

c. 1696.

20) Correctionem typotheta non advertit. In θελ... exitum delevit.

1) Cyrilli Lex. ms. Θέληητρα, τὰ εἰς ἡδονὴν ἄγοντα.

2) Loci sensum Musurus sagaciter arripuit, at nimium a codicis scriptura discessit, ad quam emendatio ejus ita potius limitanda esset: ἔλεγον οἱ Κωμικοὶ τοὺς πρωκτοὺς, — τῇ ἑαυτοῦ ὥρᾳ χρησαμένου. V. χρησαμένου bene se habet, nec a Musuro sollicitari debuit, quem sigma in τῆς — ὥρας, ex jota dativi natum, forte fefellit. Bene tamen atque docte Comicorum εὐρυπρώκτους hic intulisse videtur.

3) Ejusmodi scriptura insignem codicis archetypi vetustatem prodit, vitii enim origo fuit haec: ΑΠΟΤΑΛΘΥΒ. Litt. Θ paululum corrosa a scriba pro O accepta est.

- c. 1696. l. 7. Θεοπρέπειον, μ. Θεοπρόπιον. μ.
 c. 1697. l. 7. Θεοσκυεῖ, θ. Θεοσκυεῖ. θ.
 — l. 14. Θεο. ἰσσωτον, θ. Θεοῖσσωτον. θ. ⁴⁾
 Θεουδής, θ. Θεουδής. θ.
 Θῦ δέσι, θ. Θεουδέσι. ὑπὸ θ.
 — l. 21. Θεώμενα, ε. Θεώμονα. ε.
 c. 1698. l. 1. Θεόφατα, λ. Θεόφατα. λ.
 — l. 9. Θεόφρα, θ. Θεόφρονα. θ. ⁵⁾
 c. 1699. l. 14. Θέρεδια, θ. Θ. θ. — χλιαίνεδια,
 — χναίνεδια.
 c. 1701. l. 8. Θερμόν, τ. — Θ. τ. — Βυζάντιοι. ⁶⁾
 Βυζάντιον.
 — l. 12. Θέρονται, κ. χναί- Θ. κ. χλιαίνονται. θ.
 νονται, θ.
 — l. 14. Θερσόμενος, θ. ἀπὸ Θ. θ. ἀπὸ τοῦ θέρω, ε.
 τῶν θέρων ε.
 Θερουράτερος, ὀχμωρός Θ. ὁ χλωρός σ.
 σ.
 c. 1702. l. 9. Θεσμούς, νόμου Θ. νόμους θ.
 θ.
 Θεσμοφορία, τ. — Δη- Θ. τ. — Δήμητρος, ἡ ο.
 μήτρας, ἡ ο.
 — l. 18. Θεσπέσιον, θ. — Θ. θ. — εἰ καὶ θεσπε-
 εἰ θεσπεσίην — ἀ- σίη — ἀλαπάξεις.
 λωπάξεις.
 γλ'
 c. 1703. l. 2. Θεσπεσίη, με Θ. μεγάλη. πολλῇ. θ. ⁷⁾
 πόλει, θ.

Z 3

c. 1703.

4) Litteram delevit; scriptum fuisse videtur: Θεο(σσωτον.

5) Cum Kustero scribendum est: Θεοφραδία. Error ex

scribendi compendio Θεοφρα natus esse videtur, facile enim littera fini vocis annexa a scriba negligebatur.

6) Correctionem typotheta neglexit.

7) Corregerat: πόλις. Non mihi placet Musuri emenda-

tio; crederem potius, quod πόλει ortum sit ex π i. e. πόλις

- c. 1703. l. 2. Θεσπεφιώτερον, Θεσπεσιώτερον. α.
α.
— l. 8. Θεσπιδαπῦρ, τ. Θεσπιδαῆς πῦρ. τ.
— l. 10. Θεσπίζει, μ. — ἐν- Θ. μ. — ἐνθεάζει. ν. ⁸⁾
θάζει, ν.
c. 1704. l. 3. Θεσπρωτοί, ε. Θ. ε. παρὰ Θεσσαλίας.
π Θεσσαλίας.
c. 1705. l. 10. Θετικῶς, τ. Θετικόν. τ.
c. 1706. l. 1. Θετταλίας, υ. Θετταλίδας. υ.
— l. 3. Θετταλὸν σ. — ε- Θ. σ. — εὐθυμαχούν-
θυμαχούντων. των.
— l. 13. Θεύσεε, δραμεῖ. Θεύσεα. δραμῆ.
— l. 20. Θεῶν ἀγορὰ π. — Θ. α. π. — λέγειν, ὡς
λέγειν ἐν τοῖς τ. — αὐτοὶ τ. — συν-
συνεργεῖσθαι προσ- αγερεῖσθαι προσ-
αγορεύεσθαι. γορεύμενος.
c. 1707. l. 2. Θεῶν ἐπὶ κάλ- Θεῶν ἐπὶ Καλλικολώνη.
λει κόλωνι, τ. τ. ⁹⁾
— l. 5. Θεῶμεν γούνασι κ. Θεῶν ἐν γούνασι κ.
— l. 11. Θεωρικὰ χ. — π Θ. χ. — Παιναθηναίοις
ἀθηναίοις — μιῶο- — μιῶμένου τ.
μένου τ.
c. 1708. l. 1. Θεωρικῶς, ω. Θεωρικός. ω. ¹⁰⁾
— l. 6. Θεωρίς, κ. — σηκιω- Θ. κ. — Σικυωνία τ. ¹¹⁾
νία τ.

c. 1708.

πόλιν, quo aliquis in margine forte declarare voluerit, glossam ad Homericum Θεσπεσίη πόλιν (Il. B. v. 367) spectare.

8) Cyrilli Lex. ms. Θεσπίζει. ὀρίζει. νομοθετεῖ. Significatum ὀρίζειν satis obvium Hesychius omisit.

9) In Ald. Θεῶν ἐπὶ ἀλλικολώνη incuria typ. Cf. VV. DD.

10) En oxytonon in ὅς, quod in ὦς degeneravit. Vide quae de hac scribarum consuetudine ad V. Ἡρινός monui.

11) In Ald. mendum typ. quod VV. DD. correxerunt.

- c. 1708. l. 6. Θεωροί, οἱ θεο-
πρεποὶ — ἐορταῖς.
Θ. οἱ θεοπρόποι — ἐορ-
ταῖς, θεωρικά. ¹²⁾
- c. 1709. l. 13. Θεήμενοι, θ.
Θηεύοντο, ε.
Θηηποιήσαι.
Θηησποιήσεις.
Θηεύμενοι. θ.
Θηεύντο. ε. ¹³⁾
Θείη. ποιήσαι.
Θείης ποιήσεις.
- c. 1710. l. 6. Θηητόν, θ. —
κατὰ θυμόν, π.
Θ. θ. — καταθύμιον. π.
- c. 1711. l. 2. Θηλάστρια, τ.
— Ἰακκον. Σ. Ἀλε-
ξάνδρῳ.
Θ. τ. — Ἰακκώ. Σ. Α. ¹⁴⁾
- l. 15. Θήλυσε ἔρση, ἡ τ.
Θ. ἡλυσε ἔρση. ἡ τ.
- c. 1712. l. 4. Θῆμα, θ. Σ.
— σαλμονεῖ.
Θ. θ. — Σ. Σαλμωνεῖ.
- l. 9. Θημόνες, θ.
Θῆν, διὰ ἡ που.
Θημώνες. θ.
Θ. διὰ τοῦ ἡ, τὸ αὐτό. ¹⁵⁾
- l. 14. Θηπάλαιος, βο-
μολόκος.
Θ. βωμολόχος.
- l. 17. Θηπὸν, καταθυμίαν,
θ.
Θ. καταθύμιον. θ.

Z 4

c. 1713.

12) V. θεωρικά, scribae negligentia omiffam, bene ad-
junxit.

13) VV. DD. Musuro suffragantur, et jure, Θηεύντο enim
Homericum est; mallet tamen ut retineretur codicis
scriptura, quae vetustioribus mss., in quibus formae con-
tractae interdum solvuntur, propria est et peculiaris.
Necesse igitur est, ut veteres certas verborum formas
scribendo solverint, pronunciando vero contraxerint. In
Ald. mendum typ.

14) Vulgatum Ἰακόν, quod Casaubonus olim divinaverat,
scriptura codicis confirmat. Lemma claris litteris legi-
tur. Cf. VV. DD.

15) Lexicographus perspicue docet, Θῆν alicubi cum ἡ
scribi, quod Musurus haud intellexisse videtur. Musuri
itaque interpolationes ejiciendae sunt, et lectio codicis
substituenda. Cf. VV. DD.

- c. 1713. l. ult. Θηρίκλειο, κυ-
λικῶν — Θηρακλέ-
ους κ. Θηρίκλειος. κύλικος —
Θηρικλέους κ. ¹⁶⁾
- c. 1714. l. 6. Θηροειδῆς, ἐφε-
πτίδες π. Θ. ἐφαπτίδες π.
- c. 1715. l. 4. Ὁθηρετιῶς, ω. Θῆρ ὡς. ω. ¹⁷⁾
— l. 12. Θῆσαν, δ. Θῆσαν. δ.
- c. 1716. l. 15. Θίασε, χόρευ-
σε, Θίασαν. χόρευσον.
— l. 18. Θιακχά, α. — συ-
κιῶνι. Θ. α. — Σικυῶνι.
- c. 1717. l. 5. Θίασον, ε. —
ἀλλὰ τ. Θ. ε. — ἀλλὰ καὶ τ.
- c. 1719. l. 6. Θῖν, ὁ α. —
γίνεσθαι — ἀμφο-
στροφύνθις — ἀμ-
μωσ. Θ. ὁ α. — θίνεσθαι —
ἀμφ' ὀστέοφιν θίς.
— ἄμμος. ¹⁸⁾
- l. 12. Θινά, ψάμμα, υ. Θ. ψάμμοι. υ.
— l. 16. Θινῶν, α. — σω-
ρῶν π. Θ. α. — σωρῶν π.
- c. 1720. l. 2. Θιπόβρωτος, κ. Θ. κ. — σιτῶν β. ¹⁹⁾
— σιτῶν β.

c. 1720.

16) Corregerat: Θηρίκλειον. Verius forte est Θηρίκλειος, nam scriptura codicis nata esse potuerit ex compendio:

Θηρίκλει, κ. Cf. VV, DD.

17) Ὁ a litt. init. Θ. descendit. Effetne mendosa glossae scriptura a Θηριωδῶς repetenda, et loco suo mota? Nil statuo.

18) In Ald. ὀστέοφιν errore typ.

19) Glossa procul dubio ita restituenda est: Θιπόβρωτος. λέγεται καὶ Θριπόβρωτος. ὁ υ. A quodam, cui scriptura Θιπόβρωτος minus vera videbatur, in margine notatum fuit: κακῶς δίχα τοῦ ρ. Quod postea a scriba in textum translatum est. Eadem fere suspicatus est Hemsterhuys. Cf. VV, DD. Priori loco in Ald. Θιπόβρωτος incuria typ.

- c. 1720. l. 6. Θῖς, ο. — κυμ- Θ. ο. — κυμάτων, τ.
 — l. 10. Θλαδίης, ε. Θλαδίαμ. ε. ²⁰⁾
 — l. 16. Θλίβεταμ, π. — Θ. π. — ὀλιγωρεῖ. π. ¹⁾
 ὀλιγορεῖ π.
 c. 1721. l. 2. Θνιτίδια, ν. Θνητίδια. ν.
 — l. 9. Θοὰς, ο. — ὀρμάς — ἐπὶ
 — ἐπινήας, ἡ τ. ὀρμάς — ἐπὶ
 ἡ τ. νῆας. ἡ τ.
 — l. ult. Θοὴν ἀλεγύνεταμ Θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα, τ.
 δαίταν, τ.
 c. 1722. l. 5. Θοῆσι, τ. — Θ. τ. — νυξὶ — πτηναῖς
 νυκτὶ — τινᾶς — — ὀξείαις — σκιαῶ
 ὀξεῖα — σκιαῶ ἐστὶν αὕτη ἡ νύξ, αὕτη
 αὕτη γὰρ ἡνσειδῆς, τ. δὲ κωνοειδῆς. τ. ²⁾
 c. 1723. l. 1. Θολεία, πέτασ- Θολία. πέτασος ε.
 σος ε.
 — l. 13. Θόλος, σ. — σι- Θ. σ. — σηπίας μ.
 πίας μ.
 Θόλος, κ. — κατασκευ- Θ. κ. — κατεσκευασμέ-
 ασμένος — συνε- νος — συνεστίωντο.
 στοήντο, θ. θ.
 c. 1724. l. 9. Θοόν, ο. — Θ. ο. — τ,
 ταχεινόν.
 [Θορᾶ, κατεπήδησε.]
 Θοράνας, τ. Θ. τ. ³⁾

Z 5

c. 1724.

20) Cyrilli Lex. ms. Θλαδίας. καὶ ἐκτεθλιμμένος καὶ ἐκτο-
 μίας ὁ εὐνουχισθεὶς καλεῖται.

1) Vulgatum ὀλιγωρεῖ. π. nullum dat sensum; scriberem:
 ὀλιγώρως π. Contemptimprehenditur.

2) Verba: ὅταν δε εἶπη ad finem procul dubio e margine
 sunt, ubi confuse et intricatis scribendi compendiis no-
 tata fuisse videntur. Locum turbatum Heinſius optime
 restituit et ordinavit. Cf. VV. DD.

3) Glossa deleta retinenda est; quid enim impedit, quo-
 minus praeter Θορεῖν et Θορεῖν in usu fuerit?

- c. 1724. l. 9. Θοράτις, Α. Θοράτης Α.
 — l. 14. Θορηνεύσαι, ὁ ξ. Θορηνεύς. ὁ ξ.
 c. 1725. l. 1. Θόρναξ, υ. — Θ. υ. — ἀπὸ Θόρνακος.
 Θόρνακίς, Α. Θόρναξ. Α. ⁴⁾
 — l. 6. Θόρος, β. ἀφροδια- Θ. β. ἀφροδιαστικής. ο.
 στής, ο. Θόροιο. ο.
 Θόρροιο, ο. Θούρη. βάτην. ⁵⁾
 — l. ult. Θούρ..., βατ... Θουρηταί. α.
 c. 1726 l. 1. Θουρηταίς, α. Θ. α. — Θούρος Α.
 — l. 6. Θούριδος α. — Θήρες
 Α. Θουριομάντες. τ. — ἀ-
 Θουριομάν..., τ. — ἀ- ποικίαν λέγεται
 ποικίαν Α. ⁶⁾
 c. 1727. l. 16. Θρανίον, δ. — Θ. δ. — στανίδωμα. κ.
 στανιδόμενον, κ. Θράνων. δ. ⁷⁾
 — l. 20. Θᾶνον, δ. Θ. τὸν α.
 c. 1728. l. 8. Θρασύτην, τὸ
 α. Θρασυμέμνονα. θ.
 — l. 13. Θρασύμνοια, θ. Θ. κ. ὑπερον.
 — l. ult. Θραῦλον, κ. ἄπυ-
 ρον. c. 1729. l. 2. Θραύσει, θ. — Θ. θ. — ἀπολεῖ.
 ἀπώλλει. — l. 17. Θρέπτα, τ. — ἀ- Θ. τ. — ἀμοιβά. καὶ θρε-
 μοιβῶν. πτήρια. ⁸⁾

c. 1730.

4) Glossas jungendas esse VV. DD. acute viderunt; ex co-
 dicis scriptura quoque apparet, quod Θόρνακίς praecedentis
 τεθόρνακος emendatio sit, totamque glossam ita re-
 stituere; Θόρναξ. υ. — ἀπὸ Θόρνακίς, Α. Glossam
 imprimis illustrat locus Herodoti a VV. DD. notatus.

5) Exitum vocum deleuit; in posteriori compendium litt.
 ην agnosco.

6) In fine glossae exitus compendium erasit.

7) Vera videtur If. Vossii conjectura: Θράνον. δίφρον.

8) V. θρεπτήρια sequentibus male infarctam hic loco suo
 reposuit.

- c. 1730. l. 1. Θρεπτήρες, τρε- Θ. τ. τροφῆς. ⁹⁾
 φόμενοι.
 [Θρεπτήρια,] τροφός.
 — l. 4. Θρεκτοῖσιν. — τρο- Θ. ν. τράχεσι. Σ. ¹⁰⁾
 χάιος, Σ.
 — l. 10. Θρέται, τ. Θρετόν. τ. ¹¹⁾
 †
 — l. 16. Θρηϊκή ὑπόδημά- Θρηϊκή υ. ε. ¹²⁾
 γων ε.
 c. 1731. l. 2. Θρήνυν ἐφαπτα- Θ. ἐφ' ἐπταπόδην. τ.
 πόδην, τ.
 c. 1732. l. 3. Θριάζειν, φ. Θ. φ. — Ε. Λικυμνίω, κ.
 — Ε. Λικυμνίω, κ.
 Θριά, αἱ πρώται μάν- Θ. αἱ π. μ. κ. ¹³⁾
 τεις, κ.
 Θριαμβάσαι, θ. Θριαμβεῦσαι. θ.
 — l. 12. Θριαϊάσαι, π. Θριαϊάσαι. π.
 Θρι...ός, ἡ σ. — ἀνά- Θριγγός. ἡ σ. — ἀνώτα-
 στατον — οἰκοδομῆς, τον — οἰκοδομή,
 ε. ε. ¹⁴⁾

c. 1733.

9) V. τροφός in τροφῆς mutata male cum praeced. Θρεπτή-
 ρες conjunxit, pertinet enim ad seq. Θρεπτός, ubi ita
 forte inferenda esset: Θρεπτός. τροφός. τ. Sunt vero
 Θρεπτήρια et τροφός e margine descripta.

10) Codicis scripturam vitiavit; reponendum est: τρο-
 χάις.

11) Scribendum est, ut apud Aristophanem: Θρέττε. Cf.
 VV. DD. qui locum notarunt.

12) Signum in Ald. omisum est. Nullus dubito, quin
 glossa antiquitus ita exarata fuerit: Θρηνηή. Cf. VV.
 DD.

13) In Ald. μάντις culpa typ. Cf. VV. DD.

14) Duas litteras expunxit; scriptum videtur: Θριγγός.
 Cyrilli Lex. ms. Θριγγός. στεφάνη, ἡ τὸ περίφραγμα, ἡ
 μικρὸν τεχνίον. V. οἰκοδομῆς praecedentis τεχνίους va-
 rians lectio est, quam etiam delendam VV. DD. volue-
 runt.

- c. 1733. l. 9. Θριλιδεῖν, θ. Θριληδεῖν. θ.
 Θριήλοοι, ἱερεῖς, [ναύ- Θ. ἱερεῖς.
 βαιον, στανύνον, πε-
 λωριαῖδα, ἐν ᾗ φα-
 σὶ τὰς ἡλίου βοῦς εἶ-
 ναι.]
 Θρινακία, ἱερά ἡλιος, ἡ Θ. ἱερά ἡλίῳ, ἡ ν. — ἔ-
 ν. — ἔχουσα. χουσα, Λιλύβαιον,
 Πάχυνον, Πελωριά-
 δα, ἐν ᾗ φασὶ τὰς
 ἡλίου βοῦς εἶναι.
- c. 1734. l. 8. Θριπτόβρωτος, Θριπτόβρωτος. ο. — Φι-
 ρ. — Φιλοστέφανοι λοστέφανος δὲ φη-
 δὲ φασι. π. σὶ, π. ¹⁵⁾
 Θρίσκειν, τ. Θρίσκον. τ.
 Θρίσκεια, λ. Θρήσκεια. λ.
 Θρόα, α. Θρόνα. α.
 c. 1735. l. 3. Θρίτται, α. Θρίττον. α. ¹⁶⁾
 — l. 13. Θρόν, α. — ποικίλ- Θρόνα. α. — ποικίλμα-
 μάτων. τα. ¹⁷⁾
 Θρονίτις, πρῶτιστος. Θρονίτης. π.
 [Θρονεῖον, πόλις.]
 Θρόνον, τ. Θ. τ. ¹⁸⁾
- c. 1736. l. 4. Θρόον, σκλη- Θ. σκληράν φωνήν. λα-
 ρὸς φωνή, λαλιά. λιάν.

c. 1736.

15) Plures hic ab Hesychio Philostephani citantur. Cf. VV. DD.

16) V. Θρίτται est Aristophanis θρέττε alio modo pronunciata. Cf. quae ad V. Θρετόν notavi.

17) Bene correxit; alpha in fine, altero mox sequenti, facile excidit. Cf. VV. DD.

18) Corregerat: Θρόνιον. Est urbs Locridis, cujus Homerus in Cat. v. 40. meminit. Glossam Musurus super-
 vacuam esse existimavit, cum mox in V. Θρυόνιον me-
 moretur.

c. 1736. l. 12. Θριαλλίς, ε. Θ. ε. — στυππίον ε. ¹⁹⁾
 στυπίον ε. +

c. 1737. l. 1. Θρυαρίς, ψια- Θρυαρείς. ψιαθείς. ²⁰⁾
 θής.

Θρύδεσσα, α.

Θρύεσσα. α.

— l. 5. Θρυλλύχθη, σ.

Θρυλλίχθη. σ.

c. 1738. l. 3. Θρυψιχρῶς, τρυ-
 Φερῶς.

Θρυψίχρως. τρυφερός.

— l. 16. Θρώσκω γ. — ὀρό-
 σαι κ.

Θ. γ. — ὀρῶσαι κ.

c. 1739. l. 1. Θρόσσον, . ξε-
 νον. Θ. ἄξενον. ¹⁾

Θύα, α. — τήν θεήν.

Θ. α. — ταῖν θεῶν.

Θυαλόν, τ.

Θυαλουῖν. τ. ²⁾

— l. 15. Θυγατρι, τέκνα θ.

Θυγατριδοῖ, τ. θ.

— l. 17. Θύεται, ἐνθύνει,
 εὐφραίνεται, [θύη-
 ται.]

Θύεται. εὐθύνει. ε.

Θύεις, τ.

Θυόεις. τ. ³⁾

c. 1740. l. 2. Θύεσσι, θ.

Θυέεσσι. θ.

— l. 7. Θύη, θαύματα, α.

Θ. θίματα. α. ⁴⁾

— l. 17. Θύας, βακχ., ο.

Θυιάς. Βακχίς. ο. ⁵⁾

— l. ult. Θυωθεῖς, μ.

Θυιωθεῖς. μ.

c. 1741.

19) Correctionem typotheta neglexit. Cyrilli Lex. ms. Θρυαλλίς. τὸ ἐνλύχνιον (Antiqua scriptura) φῶς. Absque dubitatione scriptura Θρυαλλίς Hesychio restituenda est. Cf. VV. DD.

20) Signum typotheta omisit. Cf. VV. DD.

1) Litteram expunxit; legebatur: ὄξενον.

2) In Ald. mendum typ. Sic et in V. seq.

3) Vox deleta θύηται vocis Θύεται varia lectio est.

4) Crederem cum Heinsio θαύματα provenire ex θυμιάματα, cujus priores syllabae in libris scriptis abbreviari solent. Cf. VV. DD.

5) In prima voce duas litteras, in sequenti exitum delevit.

- c. 1741. l. 6. Θυλακοφόροι, οἱ Θ. οἱ μεταλλεῖς. θ.
μετάλλοις θ.
- l. 11. Θυλίδες, αἱ θύλα. Θυλλίδες. αἱ θύλακοι. 6)
— l. 14. Θύλλεις, θ. — ἔ- Θύλλης. θ. — ἔλυτρον. 7)
λιτρον.
Θύλον, ο. ὄριμον. Θ. ο. ὠριμον.
- l. ult. Θυμαλγέα, λ. — Θ. λ. — χαλεπά. 8)
χαλεπόν.
- c. 1742. l. 3. Θυμάλωψ, ἡ Θ. ἡ. λιγνυώδης τ.
λιγνυώδης τ.
- c. 1743. l. 9. Θυμηδία, η. — Θ. η. — ἀρέσκεια. π.
ἀρεσκία, π.
Θυμηέα, κ. Θυμηρέα, κ.
- c. 1744. l. 2. Θυμοδακῆς, — Θ. α. 9)
[λεοντόψυχος,] α.
- l. 13. Θυμὸν ἄχευ, τ. Θυμὸν ἀχεύων. τ. 10)
Θυμοραιστέων, τ. — Θ. τ. — φθαρτικῶν. ἀν-
φθαρτικόν, ἀνθρο- θρωποφάγων.
ποφάγον.
- Θυμορέστης, θ. ῥῆσαι Θυμορραΐστης. θ. ῥαῖσαι
γ. γ.

c. 1744.

6) In Ald. θύλαβοι errore typ. Cf. VV. DD.

7) Nil obstat, quo minus Θυλλεῖς scribatur, VV. DD. suffragantibus.

8) Cyrilli Lex. Ms. Θυμαλγέα. λυπηρὰ, τὴν ψυχὴν ἀλγεῖν ποιοῦντα. Eodem modo, quo glossam Hesychii Vossius distingui volebat. Cf. VV. DD. Musurus parum docte χαλεπόν in χαλεπὰ correxit; haec enim interpretatio frequens irae Achilleae epitheton spectat, Il. Δ. v. 513. I. v. 261. 561. et alibi.

9) Glossam in Θυμολέων mutaverat voce λεοντόψυχος, quae olim ad seq. Θυμολέοντα adjecta erat, seductus. Cf. VV. DD.

10) Compendium exitus a scriba neglectum est. Cyrilli Lex. Ms. Θυμὸν ἀχεύων. τὴν ψυχὴν λυπούμενος. Glossam ab ordine aberrantem pro infititia habeo.

- c. 1744. l. 19. Θυμός, ψ. — Θ. ψ. — λογισμός.¹¹⁾
 λογδομός.
- c. 1745. l. 7. Θυμοδίσας, θ. Θυμηδήσας. θ.
 — l. 10. Θυνᾶται, ε. Θοινᾶται. ε.¹²⁾
- c. 1746. l. 2. Θύννον, σπεῦ- Θύννον. ἔσπευδον. ε.
 δον, ε.
 Θυνεσπόλεμος, ο. Θύννος. πόλεμος. ο.
 — l. 6. Θύσει, χ. Θυόεις. χ.
- c. 1747. l. 1. Θύρα, ἐν θύρε- Θύραθεν. ἐκ θυρῶν. ε.¹³⁾
 σιν, ε.
 Θύραζε τὰ ε. Θύραζε. εἰς τὰ ε.
 Θύραζε Κάρες, παροι- Θύραζε Κάρες, οὐκ ἔτ'
 μία οὐκ ἔτ' ἀνθεστή- Ἀνθεστήρια. παρ-
 ρια, η. — οἰκετῶν οἰμία, η. — οἰκετῶν
 Καρήκων — εὐωχου- τῶν Καρικῶν — εὐω-
 μένοι α. χουμέναν α.¹⁴⁾
- l. 13. Θυραῖος, ε. — καὶ Θυρεός. ε. — καὶ θυραῖ-
 ὁ ξ. ος, ὁ ξ.¹⁵⁾
- c. 1748. l. 1. Θύραυλοι, τῶν Θ. τῶν ποιμένων ο.
 ποιουμένων ο.
 Θυράξαι, ε. — θύρας. Θ. ε. — θύρας διατρί-
 ψαι.¹⁶⁾

c. 1748.

11) Cyrilli Lex. Ms. Θυμός. τοῦτο τὸ ὄνομα παρὰ τῷ ποιητῇ σημαίνει — τὸν ἐπιλογισμόν, τὴν ὁμόνοιαν.

12) Scripturam codicis Salmasius et Vossius olim divina-
 bant. Cf. VV. DD.

13) Eandem fere scripturam exhibet Cyrilli Lex. Ms. Θύ-
 ραθε θυρεσιν, ἔξωθεν, ἔξω.

14) Originem erroris mihi ita fingo: in codice archetypo
 v. παροιμία prima manu omīssa, et in margine adscripta,
 hic demum ab imperito scriba alieno loco collocata fuit.

15) Cf. VV. DD. qui codicis scripturam restituerunt. Et
 hic Musuri interpolatio inutilis est et supervacua; ii enim,
 quibus Hesychius glossas conscripsit, quibusque lingua
 adhuc viva erat, diversam accentuationem Θυραῖος et
 Θυραῖος ope interpretationis animo facile distinguebant.

16) Suspicio glossam mendose scriptam esse, et a Musuro
 male intellectam.

- c. 1748. l. 1. Θυραυλαῖσι, π. Θυραυλοῦσι. π.
 — l. 10. Θύρεθρα, θύρα, Θ. θ.
 [θυρεός.]
 Θυραῖος, α. Θ. α. ¹⁷⁾
 — l. 17. Θυρηβόλιον, τήν Θ. τήν ἐπάνω ο.
 ἐπαίρω ο.
 Θυρηθέα, ε. Θύρηθεν. ε. ¹⁸⁾
 c. 1749. l. 4. Θυροῖγον, θυ- Θ. θυρωρόν.
 ρουρόν.
 — l. 13. Θυρσοπλήγες, ο. — Θ. ο. — Βακχεῖοις ἐνθεα-
 βακχιοῖς ἐθεαζόμε- ζόμενοι.
 νοι.
 — l. 17. Θυρσουκύνη, Α. ἐν Θύρσου κυνῇ. Α. ἐν Νήσοις,
 νησ..., ε. ο. ¹⁹⁾
 c. 1750. l. 9. Θύθλα, δικρά- Θ. δικράδαια — Βακχι-
 δαια — κακχικὰ — καὶ — θύματα,
 θύμα, χ. χ. ²⁰⁾

c. 1750.

17) Vox ejecta sequentem glossam in margine olim emendabat. Cf. VV. DD. a quibus scriptura Θυρεός hic bene reposita est.

18) Locum Homericum ignorans glossam inepte vitiavit. Cf. VV. DD. qui locum primamque glossae scripturam indagarunt. Jam igitur in textu ponendum est: Θύρηθεν. ε.

19) In fine lemmatis compendium scribendi delevit.

20) Cf. VV. DD. qui vocem a Musuro signatam optime restituerunt. Antiquorum vero monumentorum studiofus hoc minime concedam, ut v. Βακχικὰ loco moveatur; sub hac enim voce intelliguntur *vannus cum phallo, cista mystica cum serpente, uter, vasa*, et id genus alia. Quicumque in urnis veterum sepulcralibus pompas Bacchicas viderit, hac de re, ut spero, minime dubitabit. V. Φερόμενα idem est ac προσφερόμενα, Suidae ἐπιφερόμενα minus commodum videtur. Unde tandem (quae difficultas VV. DD. maxime torquere videtur) litterae αῖ fini v. δικράδαια adhaeserint, perspicuemus, si primam

scripturam ita fingamus: ΑΙΚΡΑΔΑΙΑΙΝΙΟΙ.

- c. 1750. l. 18. Θυσανόεσσα, Θυσσανόεσσα. κ. — Θύ-
κ. — Θύσσανος γ. σσανος γ.
c. 1751. l. 5. Θυσῶν, θ. Θυσσῶν. θ.
— l. 9. Θυτηρίοις, θυματη- Θ. θυμιατηρίοις.
ρίοις.
— l. 12. Θῦσαγ, τ. — τε- Θύψαγ. τ. — τεθυμμέ-
θυμομένον. α. νον. α. ¹⁾
c. 1752. l. 1. Θύψαντα, πύ- Θ. πῦρ ἄψαντα.
ραῖ ἄψαντα.
— l. 8. Θυώνη, ἡ σεμνή. Θ. ἡ Σεμέλη. ²⁾
c. 1753. l. 1. Θυωρόν, τ. — Θ. τ. — μυρεψούς ο.
μυρετούς ο.
— l. 5. Θώας, τ. — γινω- Θ. τ. — γινομένους. ³⁾
σκομένους.
— l. 14. Θωμάνους, θοινο- Θωμένους. θοινωμένους. ε.
μένους, ε.
— l. ult. Θώμιγγες, δ. ὄρ- Θ. δ. ὄρμιαί, σ. — κανά-
μί... σ. — κανά- βινα. ⁴⁾
βηνα.
c. 1754. l. 2. Θῶμις, ὁ κα- Θ. ὁ κανωπ. ⁵⁾
νωπ.
νωπ.

c. 1754.

1) Glossa extra seriem est, mihi que suspecta. Sub Θῦσαγ tacite explicatur Θύψαγ, quod series litterarum hic proprie exigit. Voci Θῦσαγ respondent τὸ ἐπιπλύσαγ. ἄφ' οὗ τὸ τεθυμομένον pro τεθυμένον. Ad Θύψαγ spectant τυφλώσαγ, pro τυφῶσαγ, κ.

2) Memorabilis est codicis lectio, quam Musurus docte quidem mutavit; nescio tamen, an vere. Cf. VV. DD.

3) Forte: γεννωμένους. Quod auctoritate Cyrilli Lex. Ms. Θώες. θηρία ἐξ υἰάνης καὶ λύκου γεννώμενα. firmatur.

4) Exitum v. ὄρμί... eralit.

5) Olim ita scriptum fuisse suspicor: ὁ κανωπ π. Ex duobus scribendi compendiis sibi mutuo similibus, fibique vicinis, unum facile omitti aut elabi potuit; hinc primae scripturae vestigia et auctoritatem Strabonis (Lib. XVII.

- c. 1754. l. 7. Θῶνται, θοίνον-
ται — εὐθινοῦνται. Θ. θοινῶνται — εὐθινοῦν-
ται. ⁶⁾
— l. 12. Θῶπες, κ. ἥρωνες. Θ. κ. εἰρωνες. ⁷⁾
— l. 15. Θώπτει, σκόπτει, Θ. σκώπτει. θ.
θ.
Θωρακτάων, ο. Θωρηκτάων. ο.
c. 1755. l. 3. Θώρικες, τ. Θώρηκες. τ.
Θώρικος γ. Θώρηκος γ.
Θωρικτῆσι, τ. ζητήσου- Θωρηκτῆσι. τ. ζητοῦσι —
σι — τὸ ῥ' ἐφ. Τὸν ῥ' ἐφ. ⁸⁾
c. 1756. l. 3. Θωρητῆσι, τ. Θωρηκτῆσι. τ. ⁹⁾
Θώρηξις, οἰνοποσία, κα- Θόριξις. οἰνοποσία. καὶ
θόπλησις. Θώρηξις, κ. ¹⁰⁾
Θωρήσεσθαι, κ. Θωρήσσεσθαι. κ.
c. 1757. l. 1. Θῶσθαι, δ. — Θ. δ. — Α. Δικτυουλκοῖς,
Αἰσχ. Δικτυούλκοις.
c. 1758. l. 1. Θωχθεῖς, θ. — Θ. θ. — Σ. Δ. ¹¹⁾
Σοφ. Διονυσιακῶ.

c. 1758.

XVII. p. 800.) secutus lego: Θῶμις. ὁ Κάνωπος. πόλις. Strabo quidem Θῶνις scribit; haec vero diversitas, praefertim in nominibus Aegyptiae originis, nullius momenti est, nec difficultatem parit. Cf. VV. DD.

6) V. εὐθινοῦνται bene se habet, nec mutanda esset. Cf. VV. DD.

7) Cyrilli Lex. Ms. Θῶπες. οἱ μετὰ ψεύδους καὶ θαυμασμοῦ προσιόντες.

8) Verba: Ζητοῦσι δὲ, π. ad fin. ex Quaestionibus Homericis desumpta, in margine olim ad praeced. articulum adjuncta fuisse videntur.

9) Haec glossa, ni fallor, praecedentis emendatio fuit.

10) In hac glossa innovanda atque interpolanda Grammaticorum commentum, cujus Suidas meminit, secutus videtur; at parum subtiliter, Hesychii enim et aliorum auctoritas plus valet, quam ejusmodi Grammaticorum nugae, quae sola vitiosa scriptura ex pronuntiatione orta fundatae sunt. Unanimi igitur VV. DD. consensu codicis lectio reponenda est. Cf. VV. DD.

11) Locum adduxi, ne aliqua in posterum de lemmatis scriptura suboriretur suspicio. Cf. VV. DD.

c. 1758. l. 5. Θώψεις, θ. Αἰ-
σχύλος. σεισύφω
πετρακυλιθίς.

Θ. θ. Αἰσχύλος Σισύφω
πέτρα κυλιθίς.¹²⁾

I

I

T. II. c. 2. l. 2. Ἰάκωβος, π.
— βοανεργές ε.

I. π. — βοανεργής ε.

— l. 4. Ἰακάρ, ὁ κ. ἀστήρ.
[Ἰάγχειτον, στεφάνω-
μα.]

I. ὁ κ. α.

Ἰάδει, κ.

I. κ.¹³⁾

c. 5. l. 6. Ἰάκχα, σ. — Συ-
κιῶνι.

I. σ. — Σικυῶνι

c. 6. l. 13. Ἰάλλει, π. — δί-
δει.

I. π. — δίδωσι.

— l. ult. Ἰαλύσια, τ. — Ἰα-
λύσαι ν.

I. τ. — Ἰαλύσων ν.

c. 7. l. 3. Ἰαμβουλεῖν, τ. —
παξαβιάζειν ἂν τ.

I. τ. — παριαμβίζειν ἐν τ.

— l. 10. Ἰαμβίς, Αἰσχ. Θεω-
ροῖς ἢ ἰθμίας ταῖς
τ.

I. Α. Θεωροῖς ἢ ἰθμια-
σταῖς. τ.

c. 8. l. 10. Ἰαννα, ε. — αἰχμα-
λώτησι — ἐπὶ Ἰαν-
νας — λέγουσι [μὲν
καὶ] ἐν T.

I. ε. — Αἰχμαλωτίσι —
ἐπεὶ Ἰαννας — λέ-
γουσιν. ἐν δὲ T.

A a 3

c. 8:

12) Ante lemma unam aut duas litteras, quarum spiritus lenis adhuc cernitur, expunxit; nil ergo probabilius est, quam quod Meursius et Stanleyus olim scribendum voluerunt: Αἰσχύλος ἐν Σισύφω Πέτροκυλιστῇ. Quod etiam, favente codicis scriptura, in textu ponendum esse existimo. Cf. VV. DD.

13) Corregerat: Ἰάχνητον σ. Scribendum est: Ἰάγχη. τὸ σ. scriptura paululum diversa ab Ἰάκχα, quae mox infra occurrit. Glossam absque ratione critica ejecit.

- c. 8. l. 18. Ἴανοκρίδεμνος, ι. Ἴανοκρήδεμνος. ι. ὅμοιος.
ὅμοιον, τ. τ.
- l. ult. Ἰαξάρτης, βοτάναις ποταμοῦ — Μαιώτην λ. I. βοτάναι π. — Μαιώ-
την λ. ¹⁴⁾
- c. 11. l. 2. Ἰάρδανος, π. — I. π. — Ἡλείας, παραρ-
ῖας, παραρ-ῖας τ. ῖων τ.
- l. 8. Ἰαρόχρης, κ. Ἰαρόχρους. κ.
- l. 12. Ἰάδων, α. Ἰάσκων. α.
- Ἰάσημα, δυνατά. Ἰάσιμα. δυνατὰ λαβεῖν
ἰασιν.
- Ἰασιν, ἰσασιν, ο. Ἰασιν. ο.
- l. 19. Ἰάσπιδος, ε. λίθου ι. I. ε. λίθου ἡ ι.
- c. 12. l. 1. Ἰασώ, π. — Ἀμ- I. π. — Ἀμφιαράου θ.
- Φιαρώου θ.
- l. 6. Ἰατροί, ν. — ἡαείαν I. ν. — ἰατρείαν θ.
- θ.
- l. 10. Ἰαυ, ἐγκοιμάται. Ἰαυε κοιμάται.
- c. 13. l. 3. Ἰαχρόν, εὐδινόν. I. εὐδιηνόν.
- l. 7. Ἰαχῆς, φ. — κραυ- I. φ. — κραυγῆς.
- γῆς, ἔπεμψεν, ε. Ἰαψεν, ἔπεμψεν. ε. ¹⁵⁾
- l. 15. Ἰβάνη, κ. ἀντιπλή- I. κ. ἀντλήριον. ¹⁶⁾
- ριον.

c. 15.

14) Rescribendum est: Ἰαξάρτης. ὁ Τάναϊς, ποταμός. De hac VV. DD. emendatione nullum jam dudum exstitisset dubium, si illaesa et incorrupta ad nos pervenisset codicis scriptura, quam codex archetypus procul dubio ita

repraesentabat: ὈΤΑΝΑΙΣΠ. Lit. β. in βοτάναις aut ex pronunciatione dictantis oritur; saepius enim veteres scribae ex ore dictantis describebant. Aut ipse scriba vocem sibi incognitam in βοτάναις mutavit, compendii descriptione voci accommodata. Cf. VV. DD.

15) Exciderat glossa, quam Musurus restituit; credo tamen, quod ἔπεμψεν cum reliquis ad praecedens Ἰαψε, quod insititio Ἰαχῆς interruptum fuit, referri debeat.

- c. 15. l. 6. Ἰγγι τ. Ἰγγι τ. ¹⁷⁾
 — l. 8. Ἰγδης, θύϊα. Ἰγδη. θυεία.
 c. 16. l. 9. Ἰδα, τὸ εἶκην — Ἰδεν. τὸ εἶκεν — ἀστρα-
 — ἀστρωγαλίζειν. γαλίζειν.
 c. 17. l. 1. Ἰδαῖοι Δ. — Κρή- I. Δ. — Κρητικῆς α.
 της α.
 Ἰδαῖος, ε. — ιδίστου — I. ε. — Ἰδης τοῦ — Τρωϊ-
 τρυγωνικῆς, κ. κῆς. κ.
 — l. 7. Ἰδάλιμον κ. τὸ ιδρω- I. κ. τὸ ιδρωτοποιόν. ¹⁸⁾
 τοποιές.
 — l. 12. Ἰδανόν, ε. — Ἀχί- I. ε. — Ἀχιλλεῖον ρ.
 λιον ρ.
 c. 18. l. 4. Ἰδέν, [ιδεῖν,] ε. Ἰδεν. ε.
 c. 19. l. 5. Ἰδῆφιν. ι. Ἰδῆφιν. ι.
 Ἰδεχθῆς, α. I. ἡ εἶδεχθῆς. α. ¹⁹⁾
 — l. 10. Ἰδιάγεται, ν. Ἰδιάζεται. ν.
 — l. ult. Ἰδιαίτατος, ι. ὑπερ- I. ι. ὑπερθετικῶς.
 θετικός.
 c. 20. l. 6. Ἰδιόκοιτον, ιδιόρυθ- I. ιδιόρρυθμον.
 μον.
 — l. ult. Ἰδιόρυθμον, ι. Ἰδιόρρυθμον.
 c. 21. l. 15. Ἰδνωθεῖς, κ. τα- I. κ. τ.
 νυθεῖς.
 [Ἰδοι, ὀφθαλμοι.]
 Ἰδοίατο, β. I. β. ²⁰⁾

Λα 3

c. 21.

- 16) Litterae in ἀντιπλήριον transpositae sunt, et VV. DD. ἀντλητήριον bene restituerunt.
 17) Codicis scripturam male mutavit. Cf. VV. DD.
 18) In Ald. Ἰνδάλιμον culpa typ. In ult. voce compendium male descriptum est.
 19) In gratiam tironum ἡ εἶδεχθῆς inseruit.
 20) Glossa deleta ita legenda videtur: Ἰδοι. βλέποι. Nam ὀφθαλμοῖς βλέποι ineptum esset.

c. 21. l. 15. Ἰδοῖδοπεῖ, τ.	I. ἡ κυδοῖδοπεῖ. τ. ¹⁾
Ἰδομαλιάδα, ο. — κο-	I. ο. — κ,
σμούμενοι.	
[Ἰδουμαίαν, τόπον.]	
Ἰδόμην, ε.	I. ε. ²⁾
c. 22. l. 4. Ἰδρη, σοφία,	Ἰδρείη. σ.
— l. 16. Ἰδρῶ, ι. — ἀπεψύ-	I. ι. — α.
χοντο [ἰδρῶνα.]	
Ἰδρῶν, ν.	I. ν. ³⁾
c. 23. l. 2. Ἰδυίαισιν, ε.	Ἰδυίησιν. ε.
Ἰδίβολα, π.	Ἰδυβολᾶ. π. ⁴⁾
— l. 13. Ἰεον, α.	Ἰεν. α.
Ἰείη, π. δαψιλῶς.	I. π. διὰ ψιλῆς.
c. 24. l. 3. Ἰεν, υ.	Ἰεν ἢ εἰεν, υ. ⁵⁾
— l. 8. Ἰένεθα, ε.	Ἰαίνεθα. ε.
— l. 11. Ἰερὰ θ. — ἔλευσιν	I. θ. — Ἐλευσῖν ἀγούση
ἀγουσιν ο.	ο. ⁶⁾
c. 25. l. 5. Ἰερεῖα, θ. — ἡ	I. θ. — ἡ οὐ θέμις ἰέναι
οὐ θέμις ἰέναι πρὸς	πρὸς ἄνδρα
ἄνδρα, παρθένο.	παρθένον. ⁷⁾
— l. 9. Ἰερεῖτην, κ.	Ἰερεῖτην. κ.
— l. 15. Ἰερεὺς Δ, εὐπολισ-	I. Δ. Εὐπολῖς Αἰξὶν Ἰπ-
αἰξινιππόνικον κό-	πόνικον σκώπτων, ω.
πτων, ω.	

c. 26.

- 1) Verbum κυδοῖδοπεῖν ab Aristophane mutuatus est. In Ald. mendum typ.
- 2) Glossam sacram, et hic et supra insititiam, bene exclusit.
- 3) Deletum ἰδρῶνα (Leg. ἰδρῶτα.) antecedentis ἰδρῶ scholion est.
- 4) Correctionem typotheta male reddidit.
- 5) Timuit, ne Ἰεν. ὑπάρχοιεν. obscurum esset.
- 6) Prima scriptura fuit: Ἐλευσιν ἀγούση ο. Conf. VV. DD.
- 7) Lectionem codicis corrupit. Scribendum est: Ἰερεῖα. ἀγία, ἡ et reliqua, ut in ms. leguntur. Codicis scripturam Abresch divinavit. Cf. VV, DD.

c. 26. l. 7. 'Ιερήϊ, κ.

'Ιερῆς, ἱερῆς.

['Ιερῆ, ἄερί.

'Ιερία, θυσία.]

'Ιερῶς, θ.

'Ιερόμας, τ.

— l. 14. 'Ιερόλας, ἴσις, υς,

Σ — γερούντος λ.

c. 27. l. 4. 'Ιερὸν ἢ συμβου-

ληστήν, π. ἐπὶ τῷ

ἴδει κ.

c. 29. l. 1. 'Ιερὸς λ. — ἀπο-

γ

λο.

c. 30. l. 1. 'Ιερωνδάνη, α.

c. 31. l. 5. 'Ιζίσαντα, κ.

— l. 7. 'Ιζυο, κ.

'Ιζυομενίω κ.

— l. 13. 'Ιηδόνες, εὐφροσύνη,

ε.

— l. 17. 'Ιήϊος, δ. — ὀξείας

— 'Ιων εὐρύτιδες —

αἰλίνων ἰάλεως.

c. 32. l. 1. 'Ιήους, κ. — 'Ηδύ-

ποδι τ.

— l. 11. 'Ιηότητι, β.

— l. 18. 'Ιθα, ἢ θήλια τ.

c. 33. l. 5. 'Ιθαράϊς, τ. —

καθαράϊσι, κ.

— l. 19. 'Ιθμίν, π.

'Ιερήϊον. κ.

'Ιερῆς, ι.

'Ιερῶς. θ. 8)

'Ιεροκόμας. τ.

'Ιερόλας, ἴσιφίς. Σ. —

γερούντα λ.

'Ιερὸν ἢ συμβουλή. π. ἐπὶ

τοῦ ὅτι δεῖ κ.

I. λ. — ἀπολοχία.

'Ιερωνδάνος. ας.

'Ιζήσαντα. κ.

'Ιζεο. κ.

'Ιζύομεν. ἴωμεν. κ.

I. εὐφροσύνα. ε.

I. δ. — τοξείας — 'Ιων

Εὐρυτίδαις — αἰλι-

νον, ἰάλεμος. 9)

'I. κ. — Οἰδίποδι T.

'Ιότητι. β.

I. ἢ θήλια τ.

I. τ. — καθαράϊς. κ.

'Ιθμίν. π.

Aa 4

c. 34.

8) Correxerat: 'Ιερία. θυσία. Glossam forte rejecit, quia 'Ιερίαν supra exponitur; quemadmodum quoque praeced. 'Ιερῆ, mendose pro Homericō 'Ηέρι, quia a loco exulat.

9) In Ald. error typothetae, quem VV. DD. correxerunt.

- c. 34. l. 1. Ἰθυμβος, γ. — I. γ. — ὑπόκενος. ¹⁰⁾
 ὑπόκυνος.
 — l. 8. Ἰθυνομένων, κ. — κα- I. κ. — κ.
 ταστοχαζομένων.
 [Ἰθυνοῦμεν, ἰθύνομεν.]
 Ἰθυνπετεῖν, ε. Ἰθυπετεῖν. ε. ¹¹⁾
 — l. 21. Ἰθύς, ε. [μακάρι.] I. ε. α. ¹²⁾
 α.
 — l. 23. Ἰθυεν, ε. — ὥρ- I. ε. — ω.
 μησεν.
 [Ἰθύς, νηῶν εὐθεῖαν ὡς
 ἐπὶ τὴν πόλιν.]
 Ἰθύς, τετραμένος, ε. I. τετραμένος. ε. ¹³⁾
 Ἰθυτανές, ε. — τετρα- Ἰθυτενές. ε. — τετραμ-
 μένον. μένον. ¹⁴⁾
 Ἰθύφαλλοι, ο. — τε- I. ο. — τὸ ἐντεταμένον α.
 τραμένον τὸ ἐν α.
 c. 35. l. 2. Ἰθῶν, π. — ἀλλ' I. π. — ἀλλᾶντα.
 αὐτά.

c. 35.

10) Retinenda est vox antiqua ὑπόκυνος (*protervus, ob/coe-nus*) a κυνός, unde forma comparativi contracta κύντερος, apud Homerum frequens.

11) Glossam deletam ita scriberem: Ἰθυνοῦμεν. ἰθύνομεν. Forma minus solita per solitam explicatur. Antiquam scripturam Ἰθυνπετεῖν, quam series alphab. tuetur, retinerem.

12) Recentiore v. μακάρι, quae adhuc apud Venetos in usu est, ubique expunxit.

13) Glossae ita scribendae et distinguendae sunt: Ἰθύς Ἰθυ-
 νεν. ε. — ὥρμησεν. Ἰθύς νηῶν. εὐθεῖαν ὡς ἐπὶ τὴν πόλιν.
 Ἰθύς τετραμένος. ε. Ubique ad Homerum respicitur.
 V. Ἰθύς ante Ἰθυεν facile omitti potuit.

14) Scriptura Ἰθυτανές bene se habet, et retinenda est; radix enim varie pronunciata fuit, τῶ, τάω (Unde τέ-
 τακα) τάνω (Unde ἔτανον) τανύω, τένω (Unde τενῶ)
 τείνω. Pro τετραμένον VV. DD. optime legunt τεταμέ-
 νον. Cyrilli Lex. Ms. Ἰθυτινές. εἰς εὐθεῖαν τεταγμένον.
 Pro Ἰθυτεινές. εἰς εὐθεῖαν τεταμένον.

- c. 35. l. 11. Ἰκάνεθον, ἄ- I. ἀφίκεθον.
φεφθον.
Ἰκάνει, λ. Ἰκάνη. λ.
Ἰκάνην, α. Ἰκανῆν. α.
Ἰκάνομαι, ἰκετεύειν, α. I. ἰκετεύω. α.
— l. 18. Ἰκανοῶν, ε. Ἰκανόων, ἢ ἰσχανόων, ε. ¹⁵⁾
— l. 20. Ἰκάντιν, ε. Ἰκατι, ἢ εἰκατι. ε.
— l. ult. Ἰκαριεῖς, δ. — Αἰ- Ἰκάριος, δ. — Αἰγηνίδος. ¹⁶⁾
γηνίδος.
c. 36. l. 1. Ἰχάριοι, ο. Ἰκάριον. ο.
— l. 9. Ἰκαθεῖς, ο. I. ἢ εἰκαθεῖς. ο.
— l. 12. Ἰκειν, ληλυκέναι. I. ἐληλυθέναι.
— l. 22. Ἰκέτην, π. Ἰκέτιν. π. ¹⁷⁾
c. 38. l. 1. Ἰκμη, φ. — πα- I. φ. — π. τὸν Ο.
ρά τὸ Ο.
— l. 6. Ἰκνεῖαν, τροφείαν. I. τροφήν. διακονίαν.
κονίαν.
— l. 11. Ἰκνῶμαι, ἰκετεύσω. I. ἰκετεύω.
— l. 18. Ἰκός, τ. ἴσος. I. ἢ εἰκός. τ. ἴσως.
c. 39. l. 10. Ἰκταρ, ε. — I. ε. — π. οὐδ' ἰκταρ βάλλ-
παροιμία, δικταρ- λει. ¹⁸⁾
βάλλει.
— l. ult. Ἰκτῆρες, ι. θαλ- I. ι. θαλλοί. ¹⁹⁾
λοισταί.

A a 5

c. 40.

15) Musuri interpolationes Lectores ipsi potent, easque, ut frivolas et ratione critica destitutas, a textu ubique removeant.

16) Scribendum est: Ἰκαριεῖς. Cf. VV. DD. qui testimonia afferunt.

17) Series exigit Ἰκέτην, quod retinendum est. Cf. VV. DD.

18) Litteram delevit; legebatur: ἰδικταρβάλλει. Docte emendavit. Cf. VV. DD.

19) Scribendum est: Ἰκτῆρες θαλλοί. ἰκέται. Vox ἰκέται, quae hodie inter Ἰκτῆρες et θαλλοί sedem habet, olim emendatio erat vitiosi θαλλοισταί, in quo θαλλοί et ἰκέται scribarum vitio coaluerunt. Interpretatio ἰκέται ad solam v. Ἰκτῆρες pertinet. Cf. VV. DD.

c. 40. l. 2. Ἰκτός, οἰκτῖνος, I. ἰκτῖνος. Π. ²⁰⁾
Π.

— I. 6. Ἰκωμαι, ι. — ἴκομεν I. ι. — ἴκωμαι — ἰκετεύ-
— ἰκετεύσομεν μνή- σω. Μή μιν ε.
μην ε.

— I. ult. Ἰλάεος, ἰδαρός. Ἰλαος. ἰλαρός.

c. 41. l. 1. Ἰλάντες, ε. ἐξι- I. ε. ἐξιλευόμενοι λιταῖς. ³⁾
λευόμενοι.

[Ἰλαόμοιος,] λιταῖς.

— I. 16. Ἰλάων, η. — Α. ἐν I. η. — Α. ἐν Τριφάλητι
— Τιτύους — Θεὸν
τριφάλη — τιτύος Π. ²⁾
— Θεον π.

c. 42. l. 3. Ἰλαξ, ἡ π. Ἰλεξ. ἡ π.

— I. 7. Ἰλεως, Θερῖον Φωλε- Ἰλεός. Θηρίου Φωλεός. τ.
ός, τ.

c. 43. l. 11. Ἰλίεια, ε. — ἰδίῳ I. ε. — Ἰλίῳ Α.
Α.

c. 44. l. 1. Ἰλιον ε. — ἐφήβεον I. ε. — ἐφήβαιον δ.
δ.

Ἰλιος, μύστης.

I. μ.

[Ἰλῖς.]

Ἰλικρινῶς, ψιλῶς, [οὐ] I. ψιλῶς.
καλυψάμενος.

Ἰλυσάμενος. ἐγκαλυ-
ψάμενος.

Ἰλίσσαι, κατωχῆσαι. Ἰλίσσαι. κατοχῆσαι. ³⁾

c. 44.

20) Articulum sine ratione omisit; legendum est: ὁ ἰκ-
τῖνος.

1) Mendosum Ἰλαόμοιος pro ἰλαόμενοι praecedentis ἐξιλευό-
μενοι emendatio est; adeoque pro ἐξιλευόμενοι λ. legen-
dum est: ἰλαόμενοι λ. Cf. VV. DD.

2) In Ald. Τριφάλητι culpa typ.

3) V. Ἰλῖς praecedentis Ἰλῖος aut emendatio est, aut varia
lectio. Sequens Ἰλικρινῶς, ψ. ad superius Ἰλικρινὲς
olim

- c. 44. l. 9. Ἰλιμένοι, δ. Ἰλουμένοι. δ.
 — l. 11. Ἰλλάδας γ. ἀγγελαι- I. γ. ἀγελαίας, κ.
 ας, κ.
 c. 45. l. 2. Ἰλλυρίς γ. — γο- I. γ. — γενεά. γ.
 νέα, γ.
 c. 47. l. 3. Ἰλύατε, περιλη- Ἰλύαται. περιειλημένοι
 μένε. εἰσίν. ⁴⁾
 — l. 10. Ἰλύοσμαι, ἐρρύ- Ἰλύωμαι. ἐρρύπωμαι.
 ποσμαι.
 — l. 12. Ἰλύος, ὑλώδους ἢ I. ὑλώδους ὑποστάθρης
 σύσταθμις ποτα- ποταμοῦ.
 μός.
 c. 49. l. 1. Ἰλάοιδος, ὁ π. — Ἰμαοιδός. ὁ π. — μύλω κ.
 — μῦα κ.
 Ἰμαον, π. Ἰμασον. π.
 Ἰμάς, λ. — ὑποσείσε- I. λ. — ὑποσείουσιν —
 σιν — μυρμήκων, δο- †
 κεῖν, — εὐδημήτουν μυρμήκων. Δοκεῖν
 β. — εὐτμήτους β. ⁵⁾
 c. 50. l. ult. Ἰμία, χύνιξ, [ἰμί- Ἰμῖνα, ἢ ἡμῖνα. χοῖνιξ,
 νη,] κ. ἢ κ. ⁶⁾
 c. 51. l. 3. Ἰμόνια, αἶ χ. — I. αἶ χ. — ἀνιμήσεις τ. ⁷⁾
 ἀνεμήσεις τ.
 — l. 12. Ἰν, [αὐτή,] αὐτήν Ἰν, αὐτήν. α.
 α.

c. 51.

olim pertinebat, et ita scribendum videtur: Ἰλικρινής (ψιλῶς) οὐ καλυψάμενος. *Apertus, nihil occultans, sincerus.* Ab Hesychio igitur abjudicanda est ficta Musuri glossa: Ἰλυσάμενος. ἐγκαλυψάμενος. Male in Ald. Ἰλι- σάμενος, quod reliquae editiones conservarunt.

4) Male in Ald. περιειλυμένοι. In seq. quoque mendum typ.

5) Codex Homeri, quo Hesychius usus est, hodiernam repraesentabat scriptionem: εὐδημήτους. Cf. VV. DD.

6) Ejectum ἰμῖνη glossae emendatio est, aut varia lectio.

7) Cyrilli Lex. Ms. Ἰμώνιον. σχαίνιον.

- c. 51. l. 17. Ἰνάμμαυν, ε. Ἰνάμμαυν. ε. ⁸⁾
 c. 49. l. 8. Ἰνιμίνα, ἐνημίσι. Ἰν ἡμίνα. ἐν ἡμίσει. ⁹⁾
 — l. ult. Ἰννός, ὁ π. — ἡμιό- Ἰννός. ὁ π. — ἡμίονον α.
 νιον α.
 c. 50. l. ult. Ἰνώμενος, ε — Ἰ. ε. — ὑπέρηνος λ.
 ὑπέρηνος λ.
 c. 51. l. 5. Ἰζάλη, α. Ἰζάλου. α. ¹⁰⁾
 — l. 6. Ἰζάλου, π. Ἰζάλου. π.
 c. 52. l. 15. Ἰοδνεφές, μελαί- Ἰ. μέλανι α.
 νει α.
 Ἰοδόκον, τ. — ἰώνων ο. Ἰ. τ. — ἰών ο.
 c. 53. l. 12. Ἰονθαός α. Α- Ἰ. α. Ἀππίων — θοῶς,
 πίων — θοώση ι. ἡ ι.
 — l. ult. Ἰόνιον, π. — ἀν- Ἰ. π. — Ἀδρείας. ¹¹⁾
 δριάς.
 c. 54. l. 5. Ἰορκες, τῶν διαὶ Ἰ. τῶν δορκαίδων ζ.
 ὀρκαίδων ζ.
 — l. ult. Ἰούγερον. Ἰού. γερον. ¹²⁾
 c. 55. l. 2. Ἰουλοι, α. — τῶν Ἰ. α. — τῶν τριχῶν ἐκ-
 ἐκ φ φ — ἀπὸ φύσεις — ἐπὶ τ.
 ταῖς υ. υ. ¹³⁾
 — l. 10. Ἰοφῶσσα, ἡ χάλ- Ἰ. ἡ χάλκειος, ω.
 κιος, ω.

e. 56.

8) Signum typotheta omisit.

9) Reponendum est: Ἰν ἡμίνα. Ἰν ἡμίσι. Cf. VV. DD.

10) Dubio caret VV. DD. emendatio: Ἰζάλη. α. — πη-
 δητική. Cyrilli Lex. Ms. Ἰξαλος. πηδητικός. Musurus
 ex Il. Δ. v. 105. correxit. Cf. VV. DD.

11) Cyrilli Lex. Ms. Ἰόνιον. πέλαγος, ὁ νῦν Ἀδρείας.

12) Latinorum *jugerum* non agnovit. Vocis divisionem
 typotheta neglexit. Cf. VV. DD.13) Bene descripsit et supplevit. Cyrilli Lex. Ms. Ἰουλος.
 οἱ πρῶτοι τοῦ γενείου βλαστοί, ἡ ὅταν ἐκφύειν ἀρχηται ἡ
 πρώτη βλάστησις τῶν τριχῶν. Cf. VV. DD.

- c. 56. l. 8. Ἰπνός, κ. — κο- I. κ. — Κωκάλω — τὸν
λάκω — τὸ κοπρόνα
ο. κοπρῶνα ο. ¹⁴⁾
- c. 61. l. 11. Ἰππάριον, ο. — I. ο. — χηναλώπεκι.
χηναλώπηκι.
- c. 62. l. 16. Ἰππειος, Π. — I. Π. — π. τ. α. — Πο-
ποῦ τήντ' αἰθαλός σειδῶν,
— Ποσειδῶν. Ἀρίωνα φασὶν ἢ
Πήγασον. ¹⁵⁾
- [Ἰππεῖς, ἔφιπποι, ἵπ-
ποι] ἀρίωνασκυφὶ
πήγασον.
- c. 63. l. 6. Ἰππεύς, φ. — I. φ. — ἱππῆες δ' ὀλίγον
ἱππικάτο δ' ὀλίμετ' μετεκίαθον. ο. ¹⁶⁾
ἐσκίασανθον, ο.
- l. 9. Ἰππέω α. Ἰππέως α.
- l. 11. Ἰππήλατος, ι. — I. ι. — ἱππικώτατος —
ἱππικώτατα — ὁδῶ, ὁδός, κ.
- κ. Ἰππιμόλγων, ι. Ἰππημολγῶν. ι. ¹⁷⁾

c. 63.

14) In lemmate, quod Musurus docte restituit, litterae transpositae sunt.

15) Subtilitas critica hic Musuro defuit. In Ald. ἢ a ty-
potheta omissum est. Priora ita legerem: ποῦ τήν Τη-
λεμάχου. — αἰθ' α. Nominis Telemachi, in archety-
po difficili quodam scribendi compendio exarati, prima
tantum littera descripta fuit. Postrema vero ope ms.
ita restituenda sunt: Ποσειδῶν, Ἀρίωνα, Σίσυφον, Πή-
γασον. Quod σκυφὶ ex compendiosa nominis scriptura
natum sit, perspicuum est, nec dubium admittit. Cf.
VV. DD. Interpositum Ἰππεῖς, ἔφιπποι, ἵπποι inter-
pretatio marginalis est, secundum quam sub praecedenti
ἵππους equorum domitores intelligendi sunt.

16) Locus Homeri in antiquo codicis Marciani archetypo
aut corrosus fuit, aut intricatis scribendi compendiis
exaratus.

17) Vitiosa glossae divisio in Ald. typothetae adscri-
benda est.

c. 63. l. 11. Ἰππὴν, ἵππευσιν, Ἰππῆς. ἵππεῖς. α. — ἵπ-
α. — εἵπεῖς — χει- πείς — χιλίων —
μῶν — Φιλόχωρος — Φιλόχορος δ. ¹⁸⁾
δ.

c. 64. l. 4. Ἰππικὴ β. — νευ- I. β. — τριχῶν — θά-
ρῶν — θεόμιγγα μιγγα νευρῶν ἵππι-
νευρῶν πικὴν κ. κήν κ.

Ἰππικὸν τ. ὁ καμπήρ. I. τ. ὁ καμπτήρ.

Ἰππικὸν χ. — ἵππεῖσι — πλα- I. χ. — ἵπποις — πλα-
— πλατύσι — αἷς τέσι — αἷς κ. ε. κ. ¹⁹⁾
καλαῖς εἰρίδας κ.

— l. 14. Ἰππίσκος, ε. — I. ε. — γυναικεῖον κ.
γυναικείου κ.

Ἰππίτας, ἵπποφορ- I. ἵπποφορβός.
μός.

— l. 20. Ἰππύβοτον, ι. — I. ι. — ὄνομα ἀντὶ τ. ²⁰⁾
ὀνομαστὶ τ.

c. 65. l. 2. Ἰπποδαμία, ἡ B. Ἰπποδαμεία. ἡ B.
Ἰπποδάμνοισ, ε. Ἰπποδάμνων. ε.

— l. 7. Ἰπποδάμου, ν. — δι- I. ν. — διέλεν A.
ἤλας A.

— l. 14. Ἰπποδρομεῖ, α. Ἰππόδρομος. α.

— l. 16. Ἰπποθῶος, ι. Ἰππόθοος. ι.

c. 66.

18) Scribendum est: Ἰππῆς. Ἰππεῦσιν. A. Excidit forte aut Ἀριστοφάνης ἐν, aut ὁ Κωμικός ἐν. Potuisset Ἰππεῦσιν quoque ex margine esse. Quodcunque sit, omnibus jam patebit, quod Ἰππεῦσιν non interpretatio sit, sed lemma fabulae, unde exemplum petatum est; exemplum interpretatio subsequitur. Cf. VV. DD. qui Ἰππῆς in exemplo bene reposuerunt. In Ald. mendum typ.

19) Probabili conjectura Salmasius pro πλατέσι substituit πλατυσῆμοις, quod scriptio codicis firmare videtur. Cf. VV. DD.

20) Legendum est: ὀνομαστὶ ἀντὶ τ.

- c. 66. l. 6. Ἰπποκαμπὰς, υ. I. υ. — ἰπποκελεκερμαί-
 — ἰπποκελεκερμαί- νην. ο. ¹⁾
 νην, ο.
 — l. 9. Ἰπποκένταυρος, ι. ἀν- I. ι. ἀνθρώπος.
 θρώποις.
 Ἰπποκλείδης, ο. κακο- I. ο. κακσχόλως τ.
 σχέλη τ.
 Ἰπποκόμων, τρυφα- Ἰππόκομον. τρυφάλειαν
 λίων — ἐχούσης. — ἐχουσας. ²⁾
 — l. 14. Ἰπποκριστά, ι. Ἰπποκορυστά. ι.
 Ἰπποκόριστοι, ε. — ε. Ἰπποκόρυστοι. ε. — ε.
 χοντες. ἰππόμαχοι. ἀπὸ
 τῆς κόρυθος, ἐπεὶ
 ἵππουρις. ³⁾
 c. 67. l. 6. Ἰππομανὲς, τ. — I. τ. — φ.
 Φαρμακίδες.
 [Ἰππόμαχοι, ἀπὸ τῆς
 κόρυθος, ἐπεὶ ἵπ-
 πουρις.]
 Ἰππον, τ. I. τ.
 — l. 10. Ἰπποπόλων. τ. — I. τ. — πωλουμένων, ἢ
 πολουμένων, ἢ π. π. ⁴⁾

c. 67.

1) Perlegenti mihi ad hunc locum Palmerii et Pauwii ha-
 riolationes in mentem venit alia, forte probabilior, se-
 cundum quam locus ita legendus esset: ἵππων χηλαῖς
 κεκομμένην. Sunt nempe ὕλη λίαν μεγάλη loca saltuosa
 et ad venationes apta, quorum campi callesque equorum
 ungulis saepius percutiuntur.

2) Restituendum est: Ἰπποκόμων τρυφαλειῶν. — ἐχουσῶν.
 Glossa ex Il. M. v. 339. desumpta est. Cf. VV. DD.

3) Appendicem ex sequentibus huc revocavit, ubi quoque
 in margine adjuncta fuisse videtur.

4) Cf. VV. DD. quorum emendatio ms. auctoritate fir-
 matur.

c. 67. l. 10. Ἰππόπορ, τ. — ὄρνῃς τ.	Ἰππόπορις. τ. — ὄρνῃς τ. ⁵⁾
Ἰππόπορι, κ.	Ἰππόπορις. κ.
— l. 18. Ἰπποσίνῃσι, τ.	Ἰπποσύνῃσι. τ.
c. 68. l. 3. Ἰππουδάμος, ι.	Ἰππουδάμος. ι.
Ἰππουκρήνης, τ. — πη- σάσαρ ι.	Ι. τ. — Πηγάσου ι.
— l. 12. Ἰππουριν, ι.	Ἰππουρις. ι.
— l. 20. Ἰπποχαίτην, ε.	Ἰππιοχαίτην. ε.
c. 69. l. 1. Ἰππάται, π.	Ἰπταται. π.
— l. 10. Ἰερὸν δουλείαν, ο.	Ἰεροδουλείαν. ο. ⁶⁾
c. 70. l. 1. Ἰρεται, εἰσιέρεται, σ.	Ι. ἢ εἶρεται. σ. ⁷⁾
— l. 5. Ἰρήτερα, ι.	Ἰρήτεραι. ι.
— l. 15. Ἰρίσεν, ε.	Ἰρύσεν. ε.
c. 71. l. 4. Ἰρος, ἀλιτόβρος, π.	Ι. ἀλείτης. Ἰρος π. ⁸⁾
Ἰρῶ, ε. λέγω.	Ι. ε. λ.
[Ἰρωσινοῖς ἀδοῖς ^{αι} πρῆσιν.]	
Ἰρῶν, ε.	Ι. ε. ⁹⁾

c. 72.

5) Glossas Laconicas quamplurimis in locis inepte ac futi-
liter corrupit; lectio codicis retinenda est.

6) Glossa ex Od. Θ. v. 529. ita scribenda est: Ἰερὸν. δου-
λείαν. ο. Cf. VV. DD. qui idem divinarunt. Emenda-
tionem non modo series verum et ipsa codicis scriptura
confirmant.

7) Duce codicis scriptura legendum est: Ἰρεται. εἰσείρε-
ται. σ.

8) Genuina Lexicographi scriptura, quam indocti scribae
vitiarunt, est haec: Ἰρος ἀλήτης. μολοβρός. π. VV. DD.
locum Homeri notarunt; quicunque scriptionem codicis
cum textu Homeri contulerit, de veritate emendationis
persuadebitur, eamque in textu reponet.

9) In verbis, quae Musurus delevit, exemplum praeced.
glossae latere suspicor; locum vero sagacioribus relin-
quo

- c. 72. l. 7. Ἰ...ον, γ. Ἰσγέον. γ. ¹⁰⁾
 Ἰση, μοῖρα ἢ τῆς αὐτῆς Ἰση μοῖρα. ἢ τῇ αὐτῇ ο. ¹¹⁾
 — l. ult. Ἰθλή, αἰγία μ. Ἰ. αἰγεία μ.
 c. 73. l. 10. Ἰθμιον, π. — Ἰ. π. — γῆς στεναὶ μ. ¹²⁾
 γῆς γένη μ.
 Ἰσι, γνῶσιν. Ἰθι. γνῶθι.
 Ἰσιγέον, π. Ἰτηγέον. π.
 Ἰσικε, ε. Ἰσικε. ε.
 Ἰσινδίη, κ. Ἰσινδίη. κ.
 c. 74. l. 2. Ἰσις, ε. — Ἰσην Ἰ. ε. — Ἰσιν — ὁ Φιλή-
 — ὠφελίμων τὸ συν- μων διὰ τὸ συνεχέ-
 εχὸς τ. τ.
 — l. 6. Ἰσκανδοτόν, σαλπιγ- Ἰ. σαλπιγγατόν.
 γοτόν.
 Ἰσκει, ἐφ' ᾧ εἰς τόπον Ἰσκεν. ἐφ' ᾧ εἰς τόπον ο. ⁺
 ο. ἔχοντι. ἔχοντα.
 — l. 13. Ἰσμαρος, π. — Μα- Ἰ. π. — Μαρώνεια.
 ρωνείας.
 c. 75. l. 6. Ἰσοδίαιτος, ὁ αὐ- Ἰ. ὁ σίτου κ.
 τοῦ κ.
 — l. 7. Ἰσοζύγιον, ι. — ἀν- Ἰ. ι. — ἀντίσηκον.
 τίσηκον.

c. 75.

quo, hariolationes enim et conjecturas nulla solida ratione fundatas detestor et odio. Lectio inter lineam prima manu notata est.

¹⁰⁾ Corregerat: Ἰστέον. Scriptum erat procul dubio vitioso accentu: Ἰσεον. ut Maussiacus olim divinavit; nam duas tantum litteras delevisse videtur. Cf. VV. DD.

¹¹⁾ Correctionem typotheta neglexit. Cf. VV. DD.

¹²⁾ Quod in fine adjungitur: καὶ στενὸν χ. vitiosi γῆς γένη aut correctio est, aut varia lectio. Cyrilli Lex. ms. Ἰθμός. θάλασσα μεταξὺ δύο γαιῶν· πόρθμος δὲ γῆ μεταξὺ δύο θαλάσσεων. Et mox: Ἰθμια. περιστόμια. περιτραχήλια. Cf. VV. DD.

- c. 75. l. 11. Ἰσομαί, γ. I. ἡ εἰσομαί. γ.
 — l. 26. Ἰσόπαλις, ε. Ἰσοπαλεῖς. ε.
 Ἰσοπάλη, ἴσα ε. I. ἴσος ε.
 c. 76. l. 11. Ἰσόστασις, μ. ἰ- I. μ. ἡ στακτὴ, ἡ σ.
 σακτὶς, σ.
 — l. 14. Ἰστοτελεία, ι. μέτο- I. ι. μέτοικοι, ι. ¹³⁾
 χοι, ι.
 c. 77. l. 9. Ἰστασο, ἀνεγείρη. I. ἀνεγείρου
 — l. 15. Ἰστην, ε. Ἰτην. ε.
 c. 78. l. 7. Ἰστοβοεὺς, δ. — I. δ. — ἐστὼς ω.
 ἐστὼς ω.
 c. 79. l. 5. Ἰστρίαναι, Α. — I. Α. — περὶ τῷ I. εἰκοῦν-
 π τῷ Ἰστρω Φικοῦν-
 τες — δὲ νοεῖσθαι ε. ¹⁴⁾
 — l. 17. Ἰστυλὸν, τὸ στυ- I. τὸ στοιχηδόν. ¹⁵⁾
 χηδόν.
 c. 80. l. 2. Ἰσχαλωμέναι, δε- I. δεδερματωμέναι.
 δερματωμέναι.
 — l. 15. Ἰσχεταί, ἐπίσχεταί I. ἐπίσχεταί. ¹⁶⁾
 [αἰδᾶς καὶ δέως ἀλ-
 λήλων.]
 Ἰσχι, ο. Ἰσχίς. ο. ¹⁷⁾
 c. 81. l. 10. Ἰταία, ε. Ἰτέα. ε.

c. 81.

¹³⁾ Retinenda est lectio codicis μέτοχοι, quae in subsequenti glossa per μετέχων τῶν νόμων clarius exponitur. Cyrilli Lex. ms. Ἰστοτελεῖς. ἴσα τοῖς ἀστοῖς (ὅ ἐστι, τοῖς πολίταις) τέλη διδόντες. Cf. VV. DD.

¹⁴⁾ Cum Heinsio legendum est: παρὰ τῷ I. In ultimis δὲ νοεῖσθαι retinendum est.

¹⁵⁾ Male in Ald. στοιληδόν.

¹⁶⁾ Verba a Musuro ejecta ita legenda sunt: αἰδῶς καὶ δέως ἀλλήλων. Quonam vero pertineant, aut unde huc pervenerint, nescio.

¹⁷⁾ Series, quae in Lexicographo restituendo quam maximi in posterum momenti esse debet, scripturam codicis requirit.

- c. 81. l. ult. Ἰταλιάζειν, ε. — I. ε. — διατρίβειν δ.
διατρίψειν δ.
- c. 82. l. 6. Ἰτας, ο. — αιδήs. I. ο. — αναιδήs. ¹⁸⁾
— l. 8. Ἰτευ, πορεύεσθαι. Ἰτε. πορεύεσθε.
— l. 11. Ἰταῖα, α. — ὕλης I. α. — υ. κ. ¹⁹⁾
[χρήσασθαι] κ.
- c. 83. l. 15. Ἰτυς, ἡ ε. — ἡ I. ἡ, ε. — ἡ περιφέρεια
περὶ αὐτῆς α. τῆς α. ²⁰⁾
- c. 84. l. 2. Ἰτω, ἔστω, γ. I. ἔστω. γ.
— l. 6. Ἰυγγοδρομεῖν, ε. B. I. ε. B.
[Ἰύγγυι, ὁ Διόνυσος.]
Ἰυγι, φ. Iυγή. φ. ¹⁾
- l. 13. Ἰυγξ, φ. — κηναί- I. φ. — κ. φ. ²⁾
διον, φ.
- l. ult. Ἰϋζεῖ, κ. βοᾷ [ποισ- I. κ. β. φ. ³⁾
σῶ] φ.
- c. 85. l. 6. Ἰφι, ισχύτης. I. ισχυρῶς.
- c. 86. l. 11. Ἰχανᾶ, ε. Ἰσχανάα. ε.
Ἰχανᾶν, ε. Ἰσχανάαν. ε.

Bb 2

c. 86.

18) Bene correxit. Suspicor, quod ὁ αναιδής in margine olim ad praeced. glossam notatum fuerit; Cyrilli Lex. ms. Ἰταμός. αναιδής. αναισχυντος. ὠμός.

19) V. χρήσασθαι fuit vitiosa lectio, cujus emendatio est sequens κατασκευασθῆναι.

20) Mendosum περὶ αὐτῆς ex compendio natum est; Cyrilli Lex. ms. Ἰτυς. ἡ περιφέρεια τοῦ ὅπλου. Cf. VV. DD.

1) Quod hic delevit, superioris Ἰύγγις varia lectio est. Cf. VV. DD.

2) In Ald. κηναίδιον errore typ. Certissima est VV. DD. emendatio κιναίδιον. Cyrilli Lex. ms. Ἰυγξ. ὄρνεον παγό-Φιλτρον. Lego πυγόΦιλτρον, quod cum κιναίδιον satis congruere videtur. Cf. VV. DD.

3) Mendosum ποισσῶ ex ἀποίσει corruptum videtur; prima littera, praevio βοᾷ, facile elabi potuit; in fine vero compendium male descriptum est. Vide Hesychium V. Ἀποίσειν, ibique interpp.

- c. 86. l. 11. Ἰχαρόων, ἀθιμέ- Ἰχανόων. ἀθιμαίνων.
νων, π. π. ⁴⁾
Ἰχθανῶν, ε. Ἰσχανῶν. ε.
c. 87. l. 1. Ἰχανῶσα, ε. Ἰσχανῶσα. ε.
Ἰχανῶ, ε. Ἰσχανῶ. ε.
— l. 9. Ἰχθυόονες, ι. Ἰχθυόονες. ι.
— l. 12. Ἰχθον, α. ἐγχειρί- I. α. ἐγχειρίδιον. ζ.
διον, ζ.
c. 88. l. 10. Ἰχθυππος, ο. Ἰχθυππος. ο.
c. 89. l. 7. Ἰψόν, τ. — Θύ- I. τ. — Θούριοι.
ριοι.
— l. 11. Ἰῶ, ε. — Ἰῶ κίωνι- I. ε. — Ἰῶ ἐνὶ ἡματι. κ. ⁵⁾
ματι, κ.
— l. 17. Ἰωγῆ, σ. — εὐδιν I. σ. — εὐδιν βορέω ὑπ'
βορέων ὑπ. γωγῆ, Α. Ἰωγῆ. Α. ⁶⁾
— l. 22. Ἰωῆ, β. Ἰωῆ. β.
c. 90. l. 2. Ἰωήμαν, ε. — ἡ- Ἰῶ ἡματι. ε. — ἡμέρα. ⁷⁾
μεῖς.
— l. 4. Ἰώθην ξύνθῃ, ε. Ἰώθῃ. ὠξύνθῃ. ε.
[Ἰωθῶς, σὺν ἡθῶς ἑ-
θῶς.]

c. 90.

4) Typotheta, ceteris omnibus mutatis, hic injussus Ἰσχα-
νόων posuit. Scriptura Ιχ, ordini alphabetico conformis,
ubique reponenda est. Cf. VV. DD. qui rationem criti-
cam dederunt.

5) Reponendum est: Ἰῶ κλον ἡματι. Homeri locum, quem
Mufurus praesentem non habuit, VV. DD. notarunt.

6) In ὑπ. γωγῆ litteram expunxit. In Ald. ἀδειν errore
typ. Cf. VV. DD. qui εὐδον ex Homero restitunt.

7) Vitia haec, ut omnes vident, ex scribendi compendiis
proveniunt. Hinc criticis quoque in fine vocum corri-
gendo major ubique concedi potest libertas, quam in
principio, ubi summa, quantum fieri potest, circum-
spectione et fide primae scripturae lineas sequi debent.
Plerique vero his contraria agunt; timidi sunt et anxii,
ubi nulla adest anxietatis causa; audaces, ubi summa
adhibenda esset cautela.

- c. 90. l. 4. Ἰωκαῖ, δ.
Ἰωκάλλιθύεσσα, καλλι-
λιθύεσσα ε.
— l. 12. Ἰωκαῖς, δ.
Ἰολκαῖ, α.
Ἰολκός, π.
— l. 19. Ἰω, π.
c. 91. l. 6. Ἰωνίδος, Ἑλληνι-
κῶς.
Ἰωνικόν, τ. — ἐκαμυ-
δοῦντο οἱ ἴνες.
c. 92. l. 4. Ἰωρος, τὸ ὄρεινόν
χ.
Ἰῶτα, τ. — κερέα, κ.
Ἰωχλός, μ.
- I. δ. ⁸⁾
Ἰὼ καλλιθύεσσα. καλλι-
θύεσσα ε. ⁹⁾
Ἰωκαί. δ.
Ἰῶλκα. α.
Ἰωλκός. π.
Ἰών. π.
I. Ελληνικῆς.
I. τ. — ἐκαμυδοῦντο οἱ
ἴνες. ¹⁰⁾
I. τὸ ὄρεινόν χ.
I. τ. — κεραία. κ.
Ἰωχμός. μ.

Κ

Κ

- c. 94. l. 3. Καβαήλιον, κ. —
τρικλίνου καὶ μὴ δ.
— l. 8. Κάβαλεν, κ.
c. 95. l. 4. Κάβηλος, ὁ ἀπε-
σκολλημένος τ.
c. 97. l. 2. Κάγρακα, ταφυ-
γὰς, Σ.
— l. 8. Κάγχαλος, κίκρος,
ὁ ε.
c. 98. l. 5. Κάδαμος, τ. Σα-
λαμινοί.
- K. κ. — τρικλίνου τομή, δ.
Κάββαλεν. κ.
K. ὁ ἀπεσκολυμμένος τ.
Κάγρα. καταφυγὰς. Σ.
K. κίκρος, ὁ ε.
K. τ. Σαλαμίνιοι.

Bb 3

c. 98.

8) Glossam interpositam, quia a loco aberrat, ejecit;
scribendum nempe erat: Εἰωθῶς. συνήθως, κατ' ἔθος.
Forma Εἰωθῶς contracta est pro solenniori εἰωθότως.

9) In Ald. Ἰὼ καλλ. errore typothetae, a quo etiam se-
quens καλλιθύεσσα omisum est. Cf. VV. DD.

10) Cf. VV. DD. qui optime locum restituerunt.

- c. 98. l. 7. Κάδδα, κατὰ δὲ, Καδδέ. κ. δέ. ¹¹⁾
 [κατῆλθεν.]
- l. 9. Καδδέκεν, καὶ δὴ ἄν, K. κ. ¹²⁾
 [ἢ εὐχωλίαν.]
- l. 14. Καδδ...αι, κατα- Καδδῦσαι. καταδῦσαι. ¹³⁾
 δυναῖσαι.
- Καδδραθέτην, ἐκοιμή- K. ἐκοιμηθήτην. ¹⁴⁾
 θην.
- c. 99. l. 4. Καδίσκοι, σ. — K. σ. — ψήφους ε.
 ψήφας ε.
- Κάδμιοι, ο. — ἐμανικὸς, K. ο. — Ἑλλάνικος. ἢ ο.
 ἢ ο.
- l. 18. Κάδρι, κ. Κάδρισον. κ.
- c. 100. l. 2. Καέτην, ε. Καμέτην. ε.
- Καέκλετο, κ. Κέκλετο. κ.
- Καθαγίσω, σ. — τήν K. σ. — τοῦ μιαίνειν τ.
 μιαίνουσιν τ.
- Καζέλη, κατέβαλε. Καθέλη. καταβάλη. ¹⁵⁾
- Κάηνα, τ. Κάγγανα. τ. ¹⁶⁾

c. 100.

11) V. κατῆλθεν explicat Homericum καδ — ἦκε. Locum VV. DD. indicarunt.

12) Verba ἢ εὐχωλίαν, aut plenius εὐχωλήν ἢ ε. ex loco Homerico in margine adscripta fuisse videntur. Cf. VV. DD.

13) Duas aut tres litteras delevit; scriptum videtur: Καδ-δοῦναι.

14) Vitium in ἐκοιμήθην compendiosae scripturae tribuendum est.

15) Series docet, quod Καζέλη antiquum sit: in antiquorum glossariorum ordine alphabetico θ et ζ ob soni similitudinem saepius permutantur. Juxta seriem θ in praeced. glossa ut ζ considerari debet. Moneo haec, quia suo tempore suisque locis lucem afferunt.

16) Κάγγανα pro Κάγῆανα lapsus calami videtur. Musuri regula, qua incognita saepius in trita et obvia transformatur, pessima est, et in Hesychio praesertim a criticis

c. 100. l. 12. Καθαίρομαι γ. K. γ. — Α. Δαναΐσι. ¹⁷⁾
— Αἰσχ. δαίσι.

— l. 15. Καθανύσαι, σ. Κατανύσαι. σ.

c. 101. l. 1. Καθαμβαλύεις, Καθαπτα λύεις. ε. ¹⁸⁾
ε.

Κάθαπτος, τ. — καθή- K. τ. — καθειμένον, καὶ
μενον, καὶ ἐπεβράμέ- ἐπεβράμενον τὰς δο-
νως τὰς δορὰς καὶ ρὰς, καὶ τοὺς θυ-
τοὺς θυροὺς ἐξεσφη- ρεοὺς ἐξεσφηκωμέ-
κομένους φ. νους φ. ¹⁹⁾

Καθάμβυλος, χ. — ἀ- K. χ. — ἀρβύλων.
βύλων.

— l. 9. Κάθαγμα, τ. — ὁ. K. τ. — ὦ τ.
τ.

c. 102. l. 4. Καθεαυτὸ, α. Καθ' ἑαυτόν. α.

— l. 9. Καθέδρα, π. — τε- K. π. — τετελευτηκόσι.
λευτηκόσι.

Καθέζεσθαι, ἰδρυθῆναι, K. ἰδρυνθῆναι. κ.
κ.

— l. 13. Καθεῖκρος, κ. Καθίκου. κ.

Καθεῖκοντες, καθ. ψαν- K. καθάψαντες. ²⁰⁾
τες.

Bb 4

c. 103.

cis fugienda. Series requirit Κάηνα, quod novum est, cujusque forma indoli et analogiae linguae minime repugnat.

17) Lemma bene restitutum est. Cf. VV. DD. In Ald. mendum typ.

18) Cf. VV. DD. quorum conjectura Κάθαγμα λύεις verissima est. Glossa vero ex margine est, et alieno loco posita.

19) Mallem: ἐπεβράμμενας τ. — θύρσους ε. *Nebride*
indutus et thyrsos hedera redimitos gestans. Cf. VV.
DD.

20) Litteram delevit; legebatur: καθήψαντες.

c. 103. l. 1. Κάθεικται, [παρ- αγέννηται,] παρεγέ- νετο.	Καθίικται. π. ¹⁾
Καθείλας, κ. — κατέ- βαλας.	Κ. κ. — κατέβαλες.
Καθήμενον, κ.	Καθειμένον. κ. ²⁾
Καθημήσαντες, καυθέν- τες.	Καθιμήσαντες. καθέν- τες.
[Καθείμενον, κάθοδον.]	
Καθεῖναι, κ.	Κ. κ. ³⁾
Καθειζόμενον, κ.	Καθειζόμενον. κ. ⁴⁾
Κάθειπται, κ.	Καθήπται. κ.
— l. 10. Καθεῖρκτη, [κα- θήψατο,] η.	Κ. η. ⁵⁾
Καθεῖρκτω, πεφυλα- κείω, π.	Κ. πεφυλακείω. π.
c. 104. l. 12. Κάθετο, κ.	Κάτθετο. κ.
— l. 15. Καθηδυπάθειαν. τ.	Καθ' ἡδυπάθειαν. τ.
c. 105. l. 5. Καθήμεισε, κ.	Καθίμησε. κ.
— l. 7. Καθηρῶν, κ.	Καθαιρῶν, κ.

c. 105.

1) Correctionem typotheta neglexit. V. παρεγένετο praecedentis παραγέν.ται emendatio est.

2) Expositionem κατερχόμενον non ab Hesychio, sed ab alio, qui hic καθήμι cum κάτειμι confundit, profectam esse suspicor.

3) Corregerat: Καθειμένον, καθ' ὁδόν. Haec a Musuro deleta in margine olim ellipticum exponebant modum, quo superiori Καθήμενον significatus κατερχόμενον tribui potuerit; supplendum nempe esset: Καθειμένον καθ' ὁδόν. Si hoc usu probetur (nam exempla non habeo) opinionem, qua κατερχόμενον spurium esse putabam, revocabo.

4) Vitio pronunciationis pro Καθιζόμενον. Cf. VV. DD.

5) V. καθήψατο a quodam esse videtur, qui hic de καθίπται cogitabat.

- c. 105. l. 16. Καθιέντος, κα- K. καταχαλῶντος.
ταχαλάσοντος.
— l. 25. Κάθιμαι, κ. Καθιμά. κ.
c. 106. l. 1. Καθιμονεύει, κα- K. καθίησι.
θήσις.
— l. 10. Καθίστα, σ. ποιῇ- K. σ. ποιήσον.
σαι.
— l. 14. Κάθομα, κατὰ τὸ Κάθομον. κ. ⁶⁾
αὐτό.
— l. 23. Καθωσιωμένος, α. Καθωσιωμένος. α. ⁷⁾
c. 107. l. 10. Καθυφῆκαίμην, K. α. εἶασα.
α. εἶασα.
— l. 12. Καθυφῆς, π. κα- Καθυφῆς. π. καταλίπης.
ταλι.
c. 108. l. 5. Καὶ ἐτὰ, κ. Καίετα. κ.
— l. 8. Καϊκίνης, ὁ K. — K. ὁ K. — Καῦκου. ⁸⁾
Καιῖκου π.
Καὶ κλάει, κ. K. κ.
[Καιῖκος, ποταμός]
Καὶ κύλην, τ. Καικύλην. τ. ⁹⁾
— l. 14. Καιλ., οὐρανός, P. Καίλους. οὐρανούς. P. ¹⁰⁾
— l. 17. Καὶ μάλα ἰνδίκη, δ. Καὶ μάλα ἐν δίκη. δ.
Καὶ μὲν μεῦ, καὶ δι' ἐ- Καὶ μὲν μευ. καὶ δὴ ε. ¹¹⁾
μοῦ.

Bb 5

c. 108.

6) Retinendum est Κάθομα i. e. κατ' ὅμοια.

7) Conservanda est antiqua scriptura, secundum quam augmenta saepius negliguntur; Cyrilli Lex. ms. Καθωσιωμένος. ἐγγεγραμμένος. ἐγκείμενος.

8) Cf. VV. DD. qui jam Καῖκου restituerunt.

9) Interjectum Καῖκος, π. (praevis ἀπὸ τοῦ Καιῖκου ποταμοῦ) Musurus supervacuum esse judicavit.

10) Exitus compendium delevit; scriptum videtur: Καίλόν.

11) In Ald. mendum typothetae, quod VV. DD. correxerunt.

- c. 108. l. 17. Καὶ [καὶ] μέντοι, καὶ μέντοι. κ.
κ.
- c. 109. l. 5. Καινοτάφια, ν. Κενοτάφια. ν.
— l. 10. Καὶ νύ κεν, καὶ δὴ καὶ νύ κε. κ.
αὐν.
- c. 110. l. 6. Καὶ ῥάμα, μ. Καίραμα. μ.
Καὶ ῥά... οι, οἱ Κνώσεις Καιράτιοι. οἱ Κνώσιοι α. ¹²⁾
οἱ α.
- l. 11. Καιροθεοῖσι, κ. Καιροθέουσι. κ.
- l. 14. Καιροσσέων, μεμ- Κ. μεμιτωμένων — δια-
πτομένων — διαχω- χωριστικὰ τ.
ριστικὰ τ.
- c. 111. l. 1. Καιρότερον, ἐνω- Κ. ἐνωρότερον α.
ρώτερον α.
- l. 7. Καισεκπρώπιον, δ. Καίς' ἐκπρώπιον. δ.
- l. 9. Καὶ σφῶν, κ. Κ. κ.
[Καὶ τὰν στοὰν, καὶ τοὶ
καὶ τι αἰρήσομαι, καὶ
τι βουληθῶ.]
- Καίτοιγε, κ. Κ. κ. ¹³⁾
- l. 11. Καίτρεαι, ο. — κυρ- Κ. ο. — κ.
τίας.
- [Καὶ τῶν, καὶ ἐκ τῶν,
κατὰ συναίρεσιν καὶ-
κτῶν.
- Καὶ τὸ πόδε, καὶ τοὺς
πόδας, δυϊκῶς.]

c. 111.

¹²⁾ Duas litteras delevit; legebatur aut: ῥάπιοι, aut: ῥά-
πειοι. Nexus litterarum ei a simplici jota aegre interdum
dignoscitur. Ultima bene emendavit; olim enim ita
exarata stabant: Κνώσεις α.

¹³⁾ Glossam in Καὶ τὰν στοὰν latentem, cujus interpretatio
est κ. — αἰρήσομαι, κ. — βουληθῶ, aliis indagandam
relinquo.

- c. 111. l. 11. Καὶ χερσὶ, κ. K. κ. ¹⁴⁾
 Καὶ ὥς, κ. K. κ.
 [Καὶ ὥς φησι, καὶ ὥς
 λέγει.]
 Κακὰ κ. K. κ. ¹⁵⁾
 c. 112. l. 2. Κακαμήσατο, κ. Κακὰ μήσατο. κ.
 — l. 6. Κακείοντες, κατα- Κακκείοντες, κ.
 κοιμησόμενοι.
 [Κακελέγχεα, κακὰ ἐ-
 λέγχει.]
 .ακέφατον, α. Κακέφατον. α. ¹⁶⁾
 — l. 11. Κακὴ, π. — κακου- K. π. — κ.
 χίας.
 — l. 12. Κακήγορος, κ. K. κ.
 [Κακὴν, κακίον.]
 Κακίζει, κ. K. κ. ¹⁷⁾
 — l. 15. Κακιζόμενος, τα- K. ταπεινούμενος.
 πεινόμενος.
 c. 113. l. 3. Κακίμην, τ. Κακίμηνον. τ.
 — l. 5. Κακίω, ι. Κακιῶσαι. ι.
 Κακκάρβα, π. — κρί- K. π. — κρίκος. ἢ χ.
 κον, ἢ χ.
 — l. 19. Κακορραφίησι, κ. Κακορράφῃσι, κ. ¹⁸⁾
 — l. 22. Κακοδαίδων, ὁ θ. Κακοδαίμων. ὁ θ. ἐπα-
 ἔπαχθεις. χθής. ¹⁹⁾

c. 114.

- 14) Priora contra seriem ita correxerat: Κακτῶν. καὶ ἐν τ.
 Rationem, cur haec ejecerit, nullam video aliam, quam
 quod ipsi nimis obvia visa fuerint, nec docto Lexico-
 grapho satis digna.
 15) Glossam interpositam ex causa modo dicta delevit.
 16) Male glossam Homericam, ex Il. B. v. 235. descriptam,
 delevit; scribendum est: Κακ' ἐλέγχεα, κακὰ ἐλέγχει.
 17) Mendosum Κακὴν, κ. et quod infra sequitur Κακὴ νό-
 νις, κ. a praecedenti Κάκη, π. male divulsa esse suspi-
 cor.
 18) In Ald. Κακκορράφῃσι a typotheta.
 19) Cyrilli Lex. Ms. Κακοδαίμων, ὁ θεὸς ἐπαχθής, καὶ τὴν
 ψυχὴν ἔχων ἐμπαθῆ.

- c. 114. l. 3. Κακοείμονας, ῥακ- K. ῥακκενδύτους. ²⁰⁾
 κοδύτους.
 — l. 18. Κακόρας, κ. Κακκόρας. κ. ¹⁾
 — l. 20. Κακοραφίας, κ. Κακοῤῥαφίας. κ.
 Κακοραφίη, κ. Κακοῤῥαφίη. κ.
 Κακοραφέας, κ. Κακοῤῥαφέας. κ.
 c. 115. l. 13. Κάκτενε, φ. Κάκτάνε. φ.
 c. 116. l. 8. Κακὸν δὲ φ. — K. — ἥγουν, τ.
 οὐ τ.
 — l. 12. Καλά, ο. — αὐτὸ K. ο. — ἀντὶ ε.
 ε.
 — l. 15. Καλαβὶς, τ. — K. τ. καλαβοῦθαί — ἀ-
 καλαβοῦτοι — αἰ- δόμενοι υ. ²⁾
 δόμενα υ.
 — l. 18. Καλαβρίαν, τ. Με- K. τ. Μεσαπίων — ῥίν-
 σαντίαν — ῥίνθω. θων. ³⁾
 c. 117. l. 1. Καλαβριδείησαν, K. χλευαδείησαν.
 χολευαδείησαν.
 — l. 7. Καλάδη, πατατεῖς, Καλάδη, πατατεῖς. κ. ⁴⁾
 κ.
 c. 118. l. 12. Καλάμη, τ. — K. τ. — ἀλοητῶν λ.
 ἀλιτῶν λ.
 c. 119. l. 3. Κακαμὶς, κ. — K. κ. — γραφείων θήκη,
 γραφίων θήκη δὲ τ. καὶ τ.

c. 119.

20) Retinendum est ῥακκοδύτους, sine ratione a Musuro mutatum.

1) Correctionem typographeta non advertit.

2) Cf. VV. DD. qui omnia, quae ad glossam illustrandam pertinent, congeſſerunt. Videmus ex codicis scriptura, quod in Καλαβὶς verbum quaerendum sit, cujus interpretatio esset τὸ π. et in καλαβοῦτοι nomen hymnorum. Exitus mendosi καλαβοῦτοι articulum οἱ, ad expositionem pertinentem, absorbuisset videtur.

3) Restituendum est: Μεσαπίαν. Cf. VV. DD.

4) Cf. VV. DD. qui locum restituerunt.

- c. 119. l. 3. Καλαμίτης η. — K. η. — ἡλίσίω π.
 λήνω π.
 Κάλαμος, ο. — ἡχίον, K. ο. — ἡχεῖον. κ.
 κ.
 Καλαμοτύπον, ι. Καλαμοτύπος. ι.
 Καλαμώμενον, κ. — ἀ- K. κ. — ἀπολείμματα τ.
 πολήμματα τ.
 c. 120. l. 2. Κάλαον, κ. K. κ.
 [Καλαός, τυφλός.]
 Κάλοι, σ. K. σ. ⁵⁾
 — l. 6. Καλάσιρις, χ. — K. χ. — ἡνιοχικός κ.
 ἡνοχικόν κ.
 Καλασίριτα, τ. — ὠά. K. τ. — ὠάς.
 c. 121. l. 1. Κάλαφος, α. Μα- K. α. Μαγνήτης. ⁶⁾
 τ.
 γνη.
 [Κάλας, τὸ γένειον τοῦ
 ἀλέκτορος.]
 Καλεσίμην, κ. K. κ. ⁷⁾
 — l. 12. Κάληβος, ἀπεσκο- K. ἀπεσκολυμμένος τ.
 λημένος τ.
 — l. 16. Καλήτωρ, ἡδέως κ. K. Ἰδαῖος κ.
 — l. ult. Καλήγυναικα, κ. Καλλιγύναικα. κ.
 c. 122. l. 20. Καλίωμα, κο- Καλίομαι. κυλύομαι.
 λούμαι.
 c. 123. l. 1. Καλκαίνεται, φ. Καλχαίνεται. φ.
 — l. 6. Κάλλαιοι, ο. — μο- K. ο. — μύρου. κ.
 ρίου. κ.
 — l. 10. Κάλλειπε, κατέλ- K. κατέλιπεν.
 λειπεν.
 Κάλλει, τ. — τὸ τ. K. τ. — τῶ τ.

c. 124.

5) Ejectum Καλαός diversa vocis ἀλαός pronunciatio esse videtur.

6) VV. DD. Μαγνήτες bene reposuerunt.

7) Correxit: Κάλαια. Scribitur hodie: Κάλλαια. At
 scriptionem codicis ob feriem conservandam esse iudico.

- c. 124. l. 1. Καλλήϊδος, ἀν- Κ. ἀνθούσιον. π. ⁸⁾
θους μίον, π.
- c. 125. l. 18. Καλλίπυργον, Κ. κ. — ἔχουσα. ⁹⁾
κ. — ἔχου.
Καλλιπόρε, ἱππικότα. Κ. ἱππικώτατε.
- c. 126. l. 1. Καλλίστη, ἡ Θ. Κ. ἡ Θ. — Κεραμεικῶ ι.
Κεραμικῶ ι.
Καλλιστρεῖν, κ. Καλιστρεῖν. κ.
- l. 12. Καλλίχορον, ε. Καλλίχωρον. ε.
- l. ult. Καλλίνεσθαι, κ. Καλλύνεσθαι. κ.
- c. 127. l. 1. Καλλιντήρια, κ. Καλλυντήρια. κ.
Καλλυντίς, κ. Καλλυντής. κ.
- l. 11. Καλοκοπήται, ζ. — Κ. ζ. — σκηνοποιῆσαι. ¹⁰⁾
σχοινοπήσαι.
- c. 128. l. 10. Καλύδαι, α. Καλύδναι. α.
- c. 129. l. 22. Κάλυτρα, σ. — Κάλυντρα. σ. — σκόλο-
σκόλωπες, χ. πες, χ.
- c. 130. l. 5. Κάλχη, ἀφθέραι, Κ. διφθέραι, π.
π.
- l. 8. Κάλων, κ. — καλῆς Κ. κ. — κάλως λ.
λ.
- l. 11. Καμάκαστος, ω. — Κ. ω. — βαράθρῳ, ἡ τ.
βάθρῳ, ἡ τ.
- l. 14. Κάμακες, δ. — ἀ- Κ. δ. — ἀναδενδράσι.
ναδενδράσεσι.
- l. 22. Κάμαξι, τ. Κ. τ.

c. 130.

8) Legendum videtur: Καλληΐδος ἀνθους. μνίον π. Sic glossa finis hexametri esset, et ex poeta quodam descripta. Cf. VV. DD.

9) Scribi potest et ἔχουσα et ἔχουσιν. Cf. VV. DD.

10) Legendum est: σχοινοκοπήσαι. ut in Epist. crit. ad Heynium suspicabar; composita enim ex κάλον lignum et κάλος funis junctim explicantur. Cyrilli Lex. Ms. Καλόνιον. σχοινίον.

c. 130. l. 22. [Καμάρα, κριτῶν
καμάρας ἔχων.]

Καμάρα, ζ.

K. ζ. ¹¹⁾

c. 131. l. 9. Καμαρὶς, κ.

K. κ.

[Καμάρ, κοιτῶν καμά-
ραν ἔχων.]

Καμάσαι, σ.

K. σ.

— l. 22. Κάμβαλεν, κ.

Κάββαλεν. κ.

c. 132. l. 5. Κάμινοι, καμινεύ-
τρια — κεκμηκυῖαι
τὰς ἴνας, ἀποβε-
βρηκυῖαι γρηκάμινοι.

Καμινοῖ. καμινευτρία —
κεκμηκυῖαι, τὰς ἴ-
νας ἀποβεβηληκυῖαι.
Γρηῖ καμινοῖ. ¹²⁾

— l. 8. Καμῆται, [κοποῖ]
κ.

K. κ.

— l. 19. Κάμματα, φ. —
ψεστά, ο.

K. φ. — ψαιστά. ο.

— l. 23. Καμμονίην, τ. —
καταμόνας ν.

K. τ. κατὰ μόνας μάχης
ν. ¹³⁾

c. 133. l. 8. Κάμπειος δ. —
καμπῆς ε.

K. δ. — καμπᾶς ε.

Καμπεσίγουνος, ἡ ἐρινύς
— καμπᾶ τ.

K. ἡ Ἐριννύς — κάμ-
πτειν τ.

— l. 14. Καμπισέγυα, ο.

Καμπισίγυια. ο.

c. 134.

11) Legendum est: Καμάρα κοιτῶν κ. Hujus glossae cor-
rectionem seu variam lectionem in sequentibus habemus,
ubi etiam, cum saepius repetita sit, a Musuro expun-
gitur.

12) Egregie et docte emendavit. Cf. VV. DD. Verior
tamen fuisset ipsius emendatio, si propius ad codicis scri-
pturam et interpunctionem se ita tenuisset: κεκμηκυῖαι
τὰς ἴνας, ἀποβεβρηκυῖαι. Γ. *Vetulae viribus destitutae,
languidae et annorum pondere deorsum vergenti.*

13) Musuri μάχης ejiciendum est, et rescribendum: κατα-
μονῆς ν. In καταμόνας enim compendium exitus male
descriptum est. Cf. VV. DD.

- c. 134. l. 8. Καμψίον, κ. — Καμψία. κ. — κανάβια
Κανάβια κ.
— l. 17. Κανάδοισι, ἀγῶνες, Κάναδοι. σιαγόνες. γ.
γ.
c. 135. l. 2. Καναφόρος, με- Κ. μεσό[†]δμη.
σοδμή.
— l. 4. Καναχίδα, ἡχητι- Καναχηδά. ἡχητικῶς.
κὴν.
— l. 7. Κάνδη, γυνή ἢ καν^δ. Κ. γυνή ἢ κανδ^δ □ ¹⁴⁾
Κάνδαλοι, κ. — κωλο- Κ. κ. — κοιλόβαθρα. ¹⁵⁾
βάθρα.
— l. 13. Κάνδυλος, διαλα- Κ. διὰ ἐλαίου καὶ γ. κ. ¹⁶⁾
γαῶν καὶ γάλακτος
κ.
— l. 18. Κανδυτάνα, ἡ κ. Κ. ἡ κ. — ἔβαλλον.
— ἔβαλον.
c. 136. l. 3. Κανέοισι, κ. μα- Κ. κ. μαγίσι, κανισκίοις.
γείσι, κανοισχίοις.
Κανεῖν, κ. Κανόν. κ. ¹⁷⁾
— l. 13. Κανθαρίς, χ. — Κ. χ. — λ. σ.
λυμαντικὰν [ἡ] σ.

c. 137.

14) Nulla hic lacuna est. Erat procul dubio in archetypo

utroque loco ita scriptum: Καν^δ. γυνή ἢ Καν^δ. Priori lo-
co scriba compendium male reddidit, posteriori vero
compendiosam archetypi scripturam conservavit. Cf.
VV. DD. cum quibus ita scribo: Κανδάκη. γυνή ἢ Καν-
δάκη.

15) Salmasius olim κωλοβάθρα restituit. Cf. VV. DD.

16) Minus sagaciter et subtiliter correxit. De oleo hic mi-
nime cogitandum est, nec Photius in Lex. Ms. ejusdem
meminit. Cf. VV. DD. Vitium ejusque correctio hic,
ut alibi, ab imperito scriba junctim exarata sunt, et co-
pula unita; nam λαγαῶν vitium est, et γάλακτος emen-
datio. Legendum itaque est: Κάνδυλος. διὰ γάλακτος κ.

17) Forte: Κανῆν. Forma contracta pro Κάνητα.

- c. 137. l. 6. Κανθήλια, τ. — Κ. τ. — πρὸς σκηνοποι-
προσκηνοπήλια, κ. ἱαν. κ. ¹⁸⁾
— l. 13. Κανθὺς, ὄνις καὶ ὀ- Κ. ὀνίσκη. ὄνος. ¹⁹⁾
νο.
Κανθὺς, ὁ τ. — ὕπνοις — Κ. ὁ τ. — ἱπνοῖς — καὶ
καὶ πῶποτε ω. †
πῶποτε ω.
— l. 20. Κανίσαι, π. Καν ἱσαι. π.
c. 138. l. 5. Καναμὺς, Σ. — Κ. Σ. — ἐξικμάζειν —
ἐξικμάζει — Θρά- Θράσσαι ι.
σαι ι.
— l. 19. Καννόου, πανδό- Κ. πανδοκεῖον. Κ.
κίον, κ.
c. 139. l. 5. Κανών, κ. — ἐξ- Κ. κ. — ἐξηπτο.
ἤπτεν.
— l. 11. Καπάοια, α. Καπάνια. α.
Καπανικώτερα, α. — Κ. α. — μείζονα. κ.
μείζονος, κ.
— l. 16. Κάπας, μ. — Φά- Κ. μ. — Φάτνας.
τρας.
Κάπατᾱ, κ. Κάπατα. κ.
Κάπατας, κ. — εὐη- Κ. κ. — εὐηλῶν. ²⁰⁾
λῶν.
c. 139. l. 19. Κάπειτα, κ. Κάπετα. κ. ¹⁾

c. 139.

18) Scribendum est, sola littera mutata: πρὸς σκηνοπήγια.
Pars navis, ubi nautae commorantur et dormiunt.

19) Ultimae vocis compendium delevit; legebatur: ὄνο
i. e. ὄνομα.

20) Reponendum est: Εὐκλω. ut Salmasius optime resti-
tuit. Litt. η cum κ permutatum est, et ν in fine est jota
dativi affixum. Lectio ed. Albertinae Εὐήλω vitium
typographi videtur.

1) Series requirit Κάπειτα, quod ab infra sequenti Καπη-
τὸν scriptura tantum differre videtur; ambo enim a κα-

- c. 139. l. 21. Κάπεσε, κ. — Κάππεσε. κ.
 c. 140. l. 5. Κάπησι, φ. — Κάπησι. φ. — τοῦ κα-
 (τὸ σκάπτειν α. πτείν α.²⁾)
 — l. 15. Καπηλοδίτης, ὁ ε. Καπηλοδύτης. ὁ ε.
 — l. 22. Κάπηξ, ξ. — νεὸς Κ. ξ. — νεὼς υ.
 υ.
 c. 141. l. 9. Καπνίας, Ε. — Κ. Ε. — κεκαπνισμένος.
 κεκαπνιασμένος, κ. κ.
 Καπνήσαν, π. Κάπνισαν. π.
 c. 142. l. 1. Καπνήσαντες, κ. Καπνίσαντες. κ.
 — l. 4. Καπνοὸν, τὰ π. Καπνοτά. π.³⁾
 — l. 10. Κάπουπλ, ρ. Κ. ρ.⁴⁾
 [Κάπουτις, κεφαλή.
 Ῥωμαῖοι.]
 Κάππα, τ. — κόμπα Κ. τ. — κ. τὸ ἀνεστραμ-
 τὸ ἀνεστραμμένον μένον ῥ ὡς ὁ μ.⁵⁾
 ῥὼς ὁμυκτηρισμός. †
 c. 143. l. 6. Κάππει, κ. Κάππει. κ.
 — l. 10. Καπήτιοι, οἱ πριε- Κ. οἱ πριηνεῖς τῆς Κυρή-
 νεῖς τῆς .. ἡνης. νης.⁶⁾

c. 143.

πτω derivanda sunt, nec de Latinorum *Capita* hic cogi-
 tandum est. Pertinet huc Cyrilli glossa in Lex. Ms. Κά-
 πετος. ἢ σωρὸς, ἢ θήκη. Cf. VV. DD.

2) Antiquam scripturam Κάπησι ordo exigit.

3) Restituendum est: Καπνῶντα. π. Antiqua scriptura
 pro Καπνοῦντα a καπνώ. Ordo nihil patitur, nam du-
 plex oo litterae ω in praeced. glossa aequipollet.

4) Typotheta male legit; scribendum est: Κάπου πλόος.
 Quam scripturam ipsum scribendi compendium exprimit.
 Cf. VV. DD.

5) Retinendae sunt Latinorum glossae, quas Musurus ubi-
 que fere expunxit. In Ald. Κάπτα errore typ. Cf. VV.
 DD.

6) Duas litteras delevit; scriptum fuit: κρήνης. Voces
 πριενεῖς et κρήνης ex scribendi compendiis depravatae
 sunt; de priori voce acuta est Palmerii opinio. Cf.
 VV. DD.

†

- c. 143. l. 10. Καπητός, κατα- K. καταπεσιονημένος.
 πεσιονημένος.
 Κάπρα, α. Τυρηνοί. K. α. Τυρρήνοι.
 c. 144. l. 1. Κάπραινα, ἡ κα- K. ἡ καταφερέης. α. 7)
 ταφερῆς, α.
 c. 145. l. 10. Κάρα, α. — K. α. — πολυρρήνιος.
 πολυρρήνιοι, υ. υ. 8)
 — l. 14. Καραβίδες, γ. μη- K. γ. Μεθυμναῖοι.
 θημναῖοι.
 c. 146. l. 2. Καράμα πείθω, Καράμα πίθω. κ. 9)
 κ.
 — l. 4. Καράμβας, ρ. Καράμβαν. ρ.
 — l. 7. Κάραννος, κεκρύφαλ- K. κεκρύφαλος. κ.
 λος, κ.
 — l. 11. Κάραξι, σ. Καράζω. σ.
 — l. 19. Καρατομήσαι, ἀπο- K. ἀποκεφαλίσαι.
 κεφαλήσαι.
 — l. 23. Κάρβανοι, τ. — K. τ. — καρφία, ω.
 καρφία, ω.
 c. 147. l. 9. Κάρδακες, ο. — K. ο. — εἰς Ἀσίαν — στρα-
 εἰς Ἀσίας — στρα- τιώτας, ἀπὸ ἔθ-
 τιώτας, [οὐκ] ἀπὸ νους ἢ τόπου. 10)
 ἔθνους ἢ τόπου.

Cc 2

c. 147.

7) Litteram erasit.

8) Ex codice restituendum est: Πολυρρήνιοι. Sopingio ad-
 stipulante. Cf. VV. DD.

9) Correctio a typotheta neglecta est. Cf. VV. DD.

10) Scribendum est: ἐν Ἀσίᾳ. Praepp. εἰς et ἐν ante no-
 mina locorum in vetustioribus mss. saepius commutan-
 tur. Glossa in fine lacunam habet, hoc modo indican-
 dam: στρατιώτας, οὐκ ἀπὸ ἔθνους ἢ τόπου se-
 quebatur ἀλλὰ, et cetera, quae ex Strabone et Eusta-
 thio, quorum loca a VV. DD. proferuntur, facile sup-
 pleri possunt. Cf. VV. DD.

- c. 150 l. 16. Κάρκαρα, ο. — ἐ-
πιτυρά — Σιμωνίδει
— ῥινθόνταί τῃ οὐ-
ρανία ἦρι
- c. 151. l. 9. Κάρμορον, τὸν
κηρυγμεμορημένον.
Καρνεάται, ο. — ἐπὶ τοῦ
καρθείου λ.
- l. 17. Καρνείος, ε.
- c. 152. l. 1. Κάρον, μ.
Κάροπερ, ε.
- l. 6. Καροσαΐση, καροσ-
μοίρα, ο.
- l. 9. Καρορύς, ὕδρακρῆτε.
- l. 11. Καρούα, καρῶα, Λ.
- l. 15. Καρπαλίον, κάρπη-
μα.
Κάρ.. πάθος, ν.
- l. 19. Κάρπαθος, τ.
- c. 153. l. 7. Καρπαστῖναι, σ.
Καρπάτινον, ἀγροικικὸν
υ.
- Καρπεῖν, πληώττειν.
- K. ο. — πίτυρα — Σι-
μωνίδη — ῥινθων
ταί τῃ οὐρανία ἦ-
ρι.¹⁶⁾
- K. τὸν κηρὶ μεμορημένον.
- K. ο. — ἐπὶ τὴν τοῦ Καρ-
νείου λ.
- Καρνεῖος. ε.
- K. μ.¹⁷⁾
- Καρόπαις. ε.
- Καρὸς αἴση. καρὸς μοίρα,
ο.
- K. ὕδρα. Κρῆτες.
- K. κάρυα. Λ.
- K. κάρπωμα.
- Κάρπαθος. ν.¹⁸⁾
- Κάρπαθος τ.
- Καρπαδοῖναι. σ.
- K. ἀγροικικὸν υ.
- K. πλήττειν.¹⁹⁾

Cc 3

c. 153.

16) In ultimis lemma fabulae latet, ut VV. DD. optime viderunt; iisdem vero ταί negotium facessere non debebat, hic enim, ut quamplurimis aliis in locis, vitium ejusque correctio junctim exarata sunt, in archetypo forte

τη
ita notata: ται ουρ.

17) In Ald. ceterisque edd. Κάρ. μ. culpa typothetae, qui compendiosam exitus scripturam neglexit.

18) Unam aut duas litteras delevit. Glossa, ut ex duplici accentu apparet, in duas voces divisa erat.

19) Mendosae lectionis origo fuit: πλωττειν.
η

- c. 153. l. 18. Καρπνά', δ. K. δ. καρπὸν ε.
 κάρειτον ε.
 Καρποβόλον, τ. — ἄρ- K. τ. — Ἀργεῖοι.
 γιοι.
 — l. ult. Καρπομανής, ε. — K. ε. — Σ. Περιλάω
 Σοφ. τυριλάω.
 c. 154. l. 16. Καράζουσα, κ. Καρρέζουσα. κ.
 Καρράζαι, κ. Καρρέζαι. κ.
 c. 155. l. 1. Κάριταλλον, τ. — Κάριταλον. τ. — ὄψαρ-
 ὄψαρτητικοῖς, κ. τυτικοῖς. κ.
 — l. 10. Κάριτη, ε. — Ἰώβ K. ε. Ἰώβ ἐν πεντεκαίδε-
 ἐν ιε π. κάτω π. ²⁰⁾
 c. 156. l. 3. Κρατύνεσθαι, α. K. α. ¹⁾
 ^η
 — l. 9. Καρυβοᾶν, τ. Καρηβοᾶν. τ. ²⁾
 — l. 14. Καρυκεύει, α. Καρυκκεύει. α.
 Καρυκευμάτων, α. Καρυκκευμάτων. α. ³⁾
 c. 157. l. 2. Καρύκη π. — κα- Καρύκκη. π. — καρυκκεύ-
 ρυκεύειν φ. ειν φ.
 — l. 8. Καρυκείαις, μ. Καρυκκείαις. μ. ⁴⁾
 — l. 15. Κάριστος, πόλεως K. πόλις E.
 E.
 — l. 17. Καρυχεῖς, κ. Καρυχεῖς. κ. ⁵⁾
 — l. 19. Καρυφαλέα, κ. — ῥ- K. κ. — ὀξέα. κ.
 ξεία, κ.

c. 158.

20) Ob nomen auctoris, quod VV. DD. aliter scribendum volunt, quorumque conjectura summam habet probabilitatem, locum enotavi.

1) Signum †, quod in margine appinxerat, iterum delevit.

2) Emendatio glossae a prima manu est.

3) Codicis scriptionem exhibet etiam Cyrilli Lex. Ms. Καρυκεύματα. πολυτελῆ ἄρτύματα.

4) Cyrilli Lex. Ms. Καρυκεία. ἄρτυσία. ἡδύτης. Neminem jam de codicis scriptura in his ultimis glossis restituenda haesitaturum spero.

5) Compendium in fine delevit; superest accentus.

- c. 158. l. 1. Κάρφην, Φορη- K. Φορυτόν.
τόν.
— l. 3. Κάρφος, α. — κερέα K. α. — κεραία ζ.
ζ.
Καρφώμενος, ζ. Καρφόμενος, ζ.
— l. 17. Καρχαρόδοντας, ο. K. ο. — ἀμφώδοντας, ἀν-
— ἀμφώδοντας ἀν- τεμβάλλοντας ε.
τεμβαλόντας ε.
— l. 22. Κάρχηστον, ε. Καρχήσιον. ε.
Καρχησι., τ. Καρχήσια. τ. ⁶⁾
c. 159. l. 6. Καρωθεῖς, τ. — K. τ. — βιαθεῖς. ⁷⁾
βαθεῖς.
— l. 10. Κασαλβάς, π. αἰ- K. π. αἰσχροποιός. α.
σχροποιεῖν, α.
— l. 19. Κασελάτια, κ. Κασελατίσαι. κ.
— l. 22. Κάσης, η. Κάσις. η.
c. 160. l. 6. Κάσιοι, ο. Κάσις. ο.
— l. 11. Κασκάνδιζ, ἡ γυ- K. ἡ γηθυλλίς.
θυλλίς.
— l. 14. Κάσος, ν. π. κόαν. K. ν. περὶ Κῶν.
— l. 18. Κάσας, ἀμφιτάπης, K. ἀμφιτάπης. κ.
κ.
c. 161. l. 8. Καστόρνυσα, κα- Καστροννῦσα. κατα-
στρωννύουσα. στρωννύουσα. ⁸⁾
Καστρήσια, τήξριγγες K. στήριγγες — περι-
— περιπι... ⁺
πιστ... ⁹⁾

Cc 4

c. 161.

6) Exitus compendium delevit, et accentum retraxit.

7) Cf. VV. DD. quorum conjecturam (βαρηθεῖς) scriptio codicis firmare videtur.

8) Reponendum est: Καστόρνυσα. Cf. VV. DD. qui locum Homeri notant.

9) In ultima voce exitus compendium delevit. Cf. VV. DD. qui varie conjecerunt.

c. 161. l. 8. Κάστρωμα, π. K. π, κ. ¹⁰⁾

κλυ.

c. 162. l. 13. Καταβαλεῖ, ἀ- K. ἀποκτενεῖ — ἀφῇ.
ποκτυνεῖ — ἀφεῖ.

Κατάβαικα, Λ. ἐκοίμισεν. K. Λ. ἐκοίμισεν.

c. 163. l. 6. Καταβλαβεύειν, K. καταβλακεύειν, κατα-
καταβλαβεῖν, ρ. βλακεῖν, ρ.

— l. 14. Κατὰ βοὸς ε. K. β. ε. ¹¹⁾

— l. ult. Καταβρώζοι, κ. K. καταβρώζει. κ.

c. 164. l. 9. Καταγλή, νῆσαι, K. καταγληνῆσαι, κ.
κ.

— l. 21. Καταγρεῖ, καθαι- K. καθαίρει, κ. ¹²⁾
ρεῖ, κ.

c. 165. l. 5. Καταγωγίς, ι. K. ι, — περὶ πῆχυν —
— ππῆχυν — πλω-
μα. παρανάλωμα. ¹³⁾

Καταγωνίζεται, ν. K. ν.

[Κατάγωγισ,] καταδά- K. καταδάκρυα λείβεις, κα-
κρυα λείβεις. ταστενάζεις, κατὰ

Καταστενάζει, κατα- δακρύων κ. ¹⁴⁾
δακρύων κ.

c. 165.

10) Lineam, qua dubium exprimere solet, ultimae voci subiecit. A typotheta habemus κλύσεις. Legerem: κλισία. Cf. VV. DD, qui aliter opinantur.

11) In Ald. mendum typothetae, quod a Salmasio correctum fuit. Cf. VV. DD.

12) Reponenda est codicis scriptura. Cf. VV. DD.

13) Scribendum procul dubio est: παράπηχυ, ut VV. DD. emendarunt.

14) Ordinem turbatum optime restituit. Insertum Κατάγωγισ fuit procul dubio varia lectio praecedentis Καταγωγίς, in margine adscripta. Ultima glossa ex H. P. v. 11. male descripta videtur, nam epitheton τέρεν, quod ibi praecedit, impedit, quominus lectio Hesychiana locum tueri possit. In fine legendum est: καταδακρύεις, κλαίεις. Cf. VV. DD.

с. 165. l. 13. Καταδάρθηκεν, κ.	Κατεδάρθηκεν, κ.
— l. 17. Καταδέδρομεν, κ.	Καταδέδρομε. κ.
— l. 22. Καταδήδωκε, κ.	Κατεδήδοκε. κ.
— l. ult. Κατὰ δεσταγόν, ε.	Κατὰ δ' ἔστρυγεν. ε. ¹⁵⁾
с. 166. l. 1. Κατὰ δὲ φρονεῖν	Κατὰ δὲ φρόνιν η. — κα-
η. — μετεφρόνησεν.	τεφρόνησεν.
— l. 4. Καταδήνεον, κ.	Κατὰ δ' ἤνεον. κ.
— l. 6. Καταδ' ὠσαντες. π.	Καταδηώσαντες. π. ¹⁶⁾
— l. 14. Καταδιχμάσαι, κ.	Κ. κ. ¹⁷⁾
— l. 18. Κατάδουπος, ο. κα-	Κ. ο. καταρράκτης.
ταρράκταις.	
— l. 21. Καταδρύλην, κ.	Κατάδρυλεν. κ. ¹⁸⁾
— l. 24. Καταδύντος, β.	Καταδύντος. β. ¹⁹⁾
Καταδυνάμεναί, λ.	Καταδύμεναί. λ. ²⁰⁾
с. 167. l. 6. Καταείμενοι, κ.	Κ. κ. — κατάστεγοι. ¹⁾
— κατάστ. γοι.	
— l. 16. Καταήθ...α, κ.	Κατὰ ἥθεα. κ. ²⁾
— l. 20. Κάταθε, κ.	Κάταιθε. κ.
с. 168. l. 3. Καταθαρσύνον-	Καταθαρσύνονταί. κ.
τα, κ.	
— l. 7. Καταθρηῆς ρ.	Καταθρηῆσαι ρ.
Καταθύμα, α.	Καταθύμια. α.
— l. 12. Καταιανόν, κ.	Κατ' αἰανόν. κ.

Cc 5

с. 168.

15) Corregerat: Κατὰ δ' ἔστρυγον. quod prima Lexicographi scriptura fuit. Cf. VV. DD.

16) Litteram delevit, et accentum mutavit.

17) Ob vitium, quod editis inhaeret, scripturam codicis repraesentavi. Cf. VV. DD.

18) In Ald. Κατάδρυλλεν vitio typ.

19) Lexicographus scripsit: Καταδυθέντος. β.

20) Optime emendavit, nam Καταδυνάμεναί ex compendio provenit.

1) In ultima voce litteram expunxit.

2) Duas litteras delevit; scriptum erat: Καταήθεια.

c. 168. l. 12. Κατεβάτης, Δ.	Καταιβάτης, Δ. ³⁾
Κατεβολή, ἡ π.	Καταβολή. ἡ π. ⁴⁾
— l. 18. Καταίγας α. —	Κατ' αἶγας α. — τρέπεν
τροπεῖν μ.	τὰς νόσους, μ. ⁵⁾
— l. 23. Καταί..., κ.	Καταῖγας. κ. ⁶⁾
Καταιγίλειπτος, κ.	Κατ' αἰγίλιπος. κ.
Καταιήδεσσα, κ.	Καταιήδεσσα. κ.
Καταιθαλωμένα, κατε-	Κ. κατεσπονδημένα.
σπονδόμενα.	
Καταιθύξομβρος, ὁ κα-	Καταῖθυξ ὄμβρος. ὁ κα-
ταιθυσῶν [γάρ,] φ.	ταιθύσων. φ. ⁷⁾
c. 169. l. 5. Κάταιξ, κ.	Καταίξ. κ.
Κάταιον..., κ.	Καταιονεῖ. κ. ⁸⁾
— l. 15. Κατακάθετον, ε.	Κατὰ κάθετον. ε.
— l. 20. Κατακαλοῖτο, κ.	Κ. κ. ⁹⁾
c. 170. l. 5. Κατακαχρίσω,	Κατακαχρεύσω. ῥήξω. ε.
ῥίξω, ε.	
— l. 20. Κατακείση, κατα-	Κ. καταβληθήση. ¹⁰⁾
κληθείση.	
— l. 23. Κατακίσσαν, π.	Κατακκίσσαθα. π.
c. 171. l. 4. Κατακνιστῖς, τυ-	Κατακνηστῖς. τυροκνη-
ροκνιστῖς.	στις.

c. 171.

3) V. Καταιβάτης etiam fulmini Jovis, quo Typhon ictus fuit, ab Aeschilo (Prom. v. 359.) tribuitur: ἦλθεν αὐτῷ (Typhoni) καταιβάτης κεραυνός, ἐκπνέων φλόγα Cf. VV. DD.

4) Prima scriptura fuit: Καταιβολή. quod et series, nullibi in Hesychio negligenda, postulat.

5) Lacunam Ms. ex Paroemiographis docte supplevit. Cf. VV. DD.

6) Exitum vocis delevit; scriptum videtur: Καταίγγας.

7) Varia glossae lectio in contextum intrusa videtur; nam καταιθυσῶν γὰρ in margine mihi ita notatum fingo: γρ. καταιθυσῶν. Aut etiam: καταιθυσῶν γρ. Scriba compendium male intellexit, et articulum voci praeposuit.

8) Plures litteras erasit. Cf. VV. DD.

9) In Ald. mendum typ.

10) Imo potius ad ductum scripturae: κατακλιθήση.

- c. 171. l. 4. Κατάκν. στίς, κ. Κατ' ἄκνηστιν. κ. — κνή-
— κνίσσασθαι ρ. σαδαι ρ. ¹¹⁾
- l. 9. Κατακόκκας, ἡ κ. Κατὰ κόκκας. ἡ κ.
- l. 14. Κατακόρρης, κ. Κατὰ κόρρης. κ.
- Κατακόσμον, κ. Κατὰ κόσμον. κ.
- Κατάκρας ε. Κατ' ἄκρας ε. ¹²⁾
- l. 21. Κατακράτως, κ. ^{os} Κατακράτος. ι. ¹³⁾
- c. 172. l. 1. Κατακρέη, κ. Κατακρέης. κ.
- Κατακριθὲν, κατακε- Κατὰ κρηθὲν. κατὰ κε-
φαλῆς, [καταδικα- φαλῆς. ¹⁴⁾
- θεῖς.]
- Κατάκρης, κατακορυ- Κατ' ἄκρης. κατὰ κορυ-
φῆς, κατακράτος. φῆς. κατὰ κράτος.
- Κατακρυμνίζων, κατα- Κατακρημνίζων. κατα-
κρυμνῶν. κρημνῶν.
- Κατακρίδεύσει, κ. — Κ. κ. — ἀκρίδες — ἀ-
ἀκρίδαι — ἀκρίδα α. κρίδες α.
- l. 10. Κατάκριτη, κατὰ- Κατάκριτος. κ.
- δικος, α.
- Κατὰ κράτος, α. ¹⁵⁾
- l. 15. Κατεκτενοκόμη, κ. Κατακτενοκόμη. κ. ¹⁶⁾
- l. 17. Κατακυνῶν, ἡ κ. — Κ. ἡ κ. — ἐλίξας τ.
- ἐλίγκας τ.
- c. 173. l. 10. Καταλαπάρην, Κατὰ λαπάρην. κ.
- κ.

c. 173.

11) Litteram expunxit, et glossam divisit. Cf. VV. DD.

12) Divisionem glossae typotheta neglexit.

13) Correctio prima manu notata est. Cf. VV. DD.

14) V. καταδικαθεῖς aliam scripturam Κατακριθεῖς explicat.

15) In locum glossae, quae hic elapsa est, novam substituit.

16) Glossa barbara est, et ob compendium male descripta. Forte: Κατακτενομένη. At in ejusmodi glossis dividendo nihil efficitur; proferendus est locus, ad quem respicitur.

- c. 173. l. 10. Καταλαπριώ- K. ἀποκτενεῖ, καταδέξε-
 σει, ἀποκτονεῖ, κα- ται — καταπερή-
 ταδέζηται — κατα- σει. ¹⁷⁾
 περ. σεις.
 Καταλαχισμός, τ. Καταλοχισμός. τ. ¹⁸⁾
 — l. 17. Κατελείβεται, κ. Καταλείβεται. κ. ¹⁹⁾
 — l. 22. Καταλέξας, κατα- K. κατακοιμίσας.
 κοιμήσας.
 Καταριθμήσας, α. Καταρρύθμήσας. α.
 Καταλευγαλέα, κ. K. κ. κατειλημμένη. ²⁰⁾
 κατ. λημμένη.
 c. 174. l. 8. Καταλίβη, κ. Καταλείβη. κ.
 — l. 13. Καταλλαγήν, δορο- K. δορός ἀνάπαυλαν. μ.
 σανάπαυλαν, μ.
 — l. 22. Καταλογισθίειν, ἀτ- Καταλογισθίειν. Ἀττι-
 τικότερον. α. κώτερον. α. ¹⁾
 — l. 25. Καταλογισμῶ, [κα- K. α. ²⁾
 τὰ] ἀριθμῶ.
 c. 175. l. 1. Καταλοφασία, Κατὰ λοφάδια. κ. —
 κ. — κατωμαδία καὶ κατωμάδια, καὶ
 κατώμαδον, κ. κατωμαδόν. κ.
 Καταλογισμῶ, π. Καταλοχισμῶ. π.
 Καταλλοθρόους, κ. Κατ' ἀλλοθρόους. κ.
 — l. 17. Καταμαξιτόν, τὴν Κατ' ἀμαξιτόν. τὴν κα-
 κατημαξευμένην ο. τημαξευμένην ο.

c. 176.

17) Litteram in ultima voce delevit.

18) In Ald. Καταλοχισμός incuria typ. Cf. VV. DD.

19) In v. Κατελείβεται duae scriptiones latent, Κατείβεται nempe et Καταλείβεται, quae in archetypo forte ita di-

stinguebantur: Καταλείβεται. Ex qua scriptura error scribae natus videtur. Cf. VV. DD.

20) Litteram delevit; scriptum erat: κατηλημμένη.

1) Scribendum est: Καταλογισθίειν. quod et accentus indicare videtur. Vitium ex compendio oritur. Cf. VV. DD.

2) Male delevit; legendum est: καταριθμήσει.

c. 176. l. 7. Καταμηλῶσαι,	K. τ. — καθεῖναι.
τ. — καθεῖναι.	
— l. 13. Καταμόθον, κ.	Κατὰ μόθον. κ.
Καταμοίραν, κ.	Κατὰ μοίραν. κ.
c. 177. l. 7. Κατανδρίσεσθαι,	Κατανδρίσσεσθαι. κ.
κ.	
— l. 11. Κατανέναι, κ.	Κατανεῦαι. κ.
— l. 12. Κατανένοχεν, σ.	Κατενήνοχε. σ.
— l. 15. Κατανεύοντα, κα-	Κατανεύντα. κ. θ.
τανοοῦντα, θεωροῦν-	
τα, σ.	Κατανεῦσαι. σ. ³⁾
— l. 21. Κατανομεύς, κα-	K. καταπηθής.
ταπηθής.	
c. 178. l. 1. Κάταντες, ε. —	K. ε. — ἔμπροσθεν. ⁴⁾
ἐμπρός...	
Κατάντης, ρ. εὐμολος,	K. ρ. εὐκολος. ἢ κ.
ἢ κ.	
— l. 6. Κατάντησιν, κατε-	Κατ' ἀντησιν. κατ' ἐναν-
ναντίον.	τίον.
Καταντιβολίαν, κα-	Κατ' ἀντιβολίαν. κατ'
ταντίβλησιν.	ἀντίβλησιν.
Κατάντικρυ, ε.	Κατ' ἀντικρύ. ε.
— l. 11. Κατανύγητε, η. λυ-	
πηθήσατε.	K. η. λυπήθητε.
— l. 16. Καταξίαν, κ.	Κατ' ἀξίαν. κ.
— l. 20. Καταπάλμενος, κ.	Κατεπάλμενος. κ.
Καταπάλτις, βέλει,	K. βέλος. π.
π.	
Καταπάντα, υ.	Κατὰ πάντα. υ.

c. 179.

3) Pro glossa, quae hic procul dubio excidit, novam effinxit. Praecedentis glossae correctionem typotheta neglexit.

4) Ultimae vocis compendium delevit.

- c. 179. l. 4. Καταπαστός, π. Κατάπαστος. π
 — l. 1. Καταπελλάς, κατὰ πέλλας. κ.
 — l. 9. Καταπεμπάμενα, κατὰ πεμπάμενα. κ. καθεμένα. ⁵⁾
 — l. 11. Καταπεπολτωμένα, κατὰ πεπολτωμένα. κ. καταπεπινακωμένα. ⁶⁾
 — l. 16. Καταπέμψαι, κ. — Καταπέψαι. κ. — πεσ-
 πεσομένων σ. — πεσομένων σ. ⁷⁾
 Καταπιμίνιεν, κ. Καταπημήνειεν. κ.
 — l. 21. Καταπιμπραῖθαι, Καταπίμπραθαι. κ.
 — l. 25. Καταπιρ. τῇ, ῥῖη Καταπειρητῇ. τ. —
 τ. — πειράζοντες, πειράζοντι. κ. ⁸⁾
 c. 180. l. 8. Καταπλάσσει, Καταπλήσσει. κ.
 Καταπλήττεται, φ. δε. Κ. φ. δέδιε.
 διαῖ.

c. 180.

- 5) In archetypo scriptum erat: κα^αθημένη.
 6) Cyrilli Lex. Ms. Καταπεπαλτομένα. καταπιναρομένα.
 Cf. VV. DD. qui glossam restituunt, et diversas ejusdem
 scripturas commemorant.
 7) In vetustioribus mss. μ ante ψ saepius inseritur; sic in
 codice bibl. d. Marci, cujus aetas supra saeculum nonum
 adscendit, λήμψεται pro λήψεται frequentissimum est.
 Nonnulli hoc libris, qui Alexandriae scribebantur, pe-
 culiare existimant, quorum opinioni quoque favere vi-
 dentur fragmenta Coptica (Memphitica praesertim) in
 quibus ejusmodi scripturam haud raro offendimus.
 8) Litteram delevit. Archetypi scripturam mihi ita fingo:
 Καταπιρητῇρη. Seriem enim in Glossariis antiquis raris-
 sime interruptam fuisse, persuasissimum mihi est.

ε. 180. l. 8. Καταπληγμή- σαι, τ. — κατακρα- τηθεῖ.	Καταπληκμήσει. τ. — κ. ⁹⁾
Καταπόδα, π.	Κατὰ πόδα. π. ¹⁰⁾
Καταποθεῖ, καταμα- λωθεῖ.	Καταποθῇ. καταναλω- θῇ.
ε. 181. l. 1. Καταπροΐθην, κ.	Κατὰ προΐθην. κ.
— l. 4. Καταπροϊζάμενος, κ. — ποιήσεις.	Κ. κ. — ποιήσας ¹¹⁾
Καταπροΐξεις, κ. ὕδωρ ἐάν γ.	Κ. κ. ἡ δωρεάν γ.
Καταπρόκλησιν, κατα- χάριν, καταπρόσ- κλησιν, κατετερο- βαρεῖαν.	Κατὰ πρόκλησιν. κατὰ χάριν. κατὰ πρόσ- κλησιν.
Καταπροτμιστήν, κ.	Κατέντερον. βαρεῖαν. ¹²⁾
Καταπρωτείρας, η. — πρωτεῖρες π.	Κατὰ προτμηστήν. κ.
Καταπτήσει, δ.	Κατὰ πρωτήρας. η. — πρωτῆρες, π.
— l. 15. Καταπτόλιν, κ.	Καταπτήσσει. δ.
— l. ult. Καταπτώσει, φ.	Κατὰ πτόλιν. κ.
ε. 182. l. 3. Καταπυγῆς, ὁ μ.	Καταπτώσει. φ.
	Καταπυγῆς. ὁ μ. ¹³⁾

c. 182.

9) Ms. duas scriptiones exhibet, in archetypo forte ita no-

tatas: Καταπληγμήσει. In fine scribendum est: κατα-
κρατηθήση.

10) Cyrilli Lex. Ms. Κατὰ πόδα. παρὰ τὰ κατὰ τάξιν. Cf.
VV. DD.

11) In Ald. mendum typ.

12) Codicis lectio, pessime a Musuro tractata, bene se ha-
bet. In fine legendum est: κατ' ἑτεροβάρειαν. Cyrilli
Lex. Ms. Κατὰ πρόσκλησιν. κατὰ χάριν. κατὰ προσωπολη-
ψίαν κατ' ἑτεροβάρειαν: Hesychii καταπρόσκλησιν varia
glossae lectio fuit. Cf. VV. DD.

13) Litteram delevit; scriptum erat aut Καταπυγός, aut
Καταπυγείς.

- c. 182. l. 3. Καταπύει, ε. κατ. K. ε. κατηγόνει. ¹⁴⁾
 γνόςαι.
- l. 7. Καταράκτης, ο. — Καταρράκτης. ο. — Σ.
 Σοφ. Λακρόντι, καὶ Λαοκρόντι. καὶ τὰς
 τερπυίας ἐν Φίνῃ. ἀρπυίας ἐν Φίνῃ.
- l. 10. Καταράξει, κ. Καταρράξει. κ.
 Καταραπτίτης, Γ. Καταρραπτίτης. Γ.
 Καταράσσειν, κ. Καταρράσσειν. κ.
- l. 15. Καταρβύλοι χλαί- Καταρβύλοις. χλαίαις
 νας π. π.
- c. 183. l. 6. Καταρέθαι, κα- K. καταλύειν.
 ταλύει.
- l. 16. Καταρρῆν, α. K. α.
 Κατάρρησιν, κατηγο- K. κ. κ. κ. κ.
 ρίαν, καταβόησιν,
 καταλαλιάν, κακο-
 λογίαν.
- Καταρρύτα, ἀρδεύση- Κατάρρύτα. ἀρδεύσι-
 μα. μα. ¹⁵⁾
- Καταρτῆσαι, κ. Καταρτύσαι. κ.
- c. 184. l. 2. Καταρυθμίζε- Καταρυθμίζεσθαι. κ.
 σθαι, κ.
- l. 8. Καταρώγει, γ. Καταρώγει. γ.
 Κατασαυτόν, ε. Κατὰ σαυτόν. ε.
- l. 14. Κατασημείνασθαι, Κατασημήνασθαι. κ.
 κ.
- l. 16. Κατασείειν, κατα- K. καταταράξειεν.
 ταρασσειν.
- c. 185. l. 13. Κατασπᾶν, χ. K. χ. — παρὰ δείπνω δ.
 — π. δείπνου δ.

c. 185.

14) Litteram denuo expunxit; legebatur: κατεγνόςαι.

15) Glossa intermedia jam primum in lucem producitur, nam in Aldina omissa est. Cyrilli Lex. Ms. Κατάρρησιν. κατηγορίαν. Et mox: Κατάρρυτον. ἀρδεύσιμον. κατ' ὑδάτων.

- c. 185. l. 21. Κατασπίδα, ε. Κατ' ἀσπίδα. ε.
 — l. 24. Καταστάθμην, κ. — Κατὰ στάθμην. κ. —
 ἐπαύλην. ἐπαυλιν.
 c. 186. l. 5. Καταγέλλει, π. Καταστέλλει. π.
 — l. 7. Καταστεφανῆς, ο. Κατὰ στεφάνης. ο. —
 — ἀκρωρίας, σ. ἀκρωρείας. σ.
 Κατάστημα, π. — ὄρ- Κ. π. — ὄρμή. ¹⁶⁾
 μὴ [νηῦς.]
 Καταστίζων, β. — ὀ- Κ. β. — ὀνόματα παρὲ-
 νόματα. στιζον καὶ ἐζημι-
 οῦν. ¹⁷⁾
 Κατάστικτον, πικίλον, Κ. π. κ.
 [πάρεστι δὲ καὶ ἐζη-
 μιούν,] κ.
 Καταστίλβει, κατα- Κ. καταγάγη. καταλάμ-
 γάγει, καταλάμ-
 πει.
 — l. 20. Καταστόμα, κ. Κ. κ. ¹⁸⁾
 c. 187. l. 16. Κατασφᾶ, κ. Κατὰ σφᾶς. κ.
 Κατασφεῶν, κ. Κατὰ σφέων. κ.
 Κατασφίκωνται, κ. Κατασφίκωνται. κ.
 — l. ult. Κατατεθήπυσαν, Κατατεθήπυσαν. κ.
 κ.
 c. 188. l. 3. Κατεκνέφαγ., κ. Κατεκνέφαγε. κ. ¹⁹⁾
 Κατατείνεται, ἐφηπλοῦ- Κ. ἐφαπλοῦται.
 ται.
 — l. 6. Κατατοαυτὸ, ο. Κατὰ τὸ αὐτό. ο.

c. 188.

16) Lectio codicis orta videtur ex ὄρμισις νηός. Aut forte distinguendum est: ὄρμή. νηῦς. Videant alii.

17) Quae in fine adduntur, ex sequentibus revocavit et correxit.

18) Cyrilli Lex. Ms. Κατὰ στόμα. κατὰ πρόσωπον. καταρχήν. Cf. VV. DD.

19) Litteram in fine delevit; legebatur: Κατεκνέφαγο.

c. 188. l. 11. Κατατρόπον, Κατάτροπον. κάταντες.
 κάταντις, πρὸς τρό- Πρόστροπον δ. ²⁰⁾
 πον δ.

— l. 15. Κατατοιόντα, κ. Καττύοντα. κ. ¹⁾

— l. 22. Κατ' αὐτὸν, ὁμοιον Κ. ο. αὐτῷ.
 αὐτοῦ.

Καταφάγει, κατεδίει. Καταφάγη. κατεδίη.
 Κατὰ φάλαρα, κατα- Κ. κατὰ μετωπίδια.
 μετωπίδια.

c. 189. l. 8. Καταφορεῖν, Κ. ὑπνοῦν. ²⁾
 ὑπν.ν.

Καταφορικῶς, γ. ποιῶν. Κ. γ. πλύνων.

Κατάφορον, ἐλλιλεγμέ- Κατάφωρον. ἐλληλεγμέ-
 νον, φ. νον. φ.

— l. 13. Καταφράκτοις ψ. Κ. ψ. — ἐπισκοτισμέναις
 — ἐπισκοτισμέναις — Ἀλκμήνη — πο-
 — Ἀλ. μήνη — πο- λεμικοῦ ω. ³⁾
 λεμικῶν, ω.

Καταφρένα, κ.

Κατὰ φρένα. κ.

Καταφρίτας, καταφα-
 τρίας.

Καταφρήτρας. κατὰ
 φρατρίας.

c. 190. l. 2. Καταφρύσει, κ.

Καταφρύσσει. κ.

— l. 4. Καταφυλάδων, κ.

Καταφυλαδόν. κ.

— l. 11. Καταφῶτα, κ.

Κατὰ φῶτα. κ.

— l. 14. Καταχεῖρα, ε. —
 χρονήσιμος ο.

Κατὰ χεῖρα. ε. — χρή-
 σιμος ο.

c. 191. l. 8. Καταχρηστικῶς,
 ο. καταχρηζεται.

Κ. ο. καταχρηταί τ.

c. 191.

20) Accentus et adjuncta scripturam Κατὰ τρόπον indicare videntur. Cf. VV. DD.

1) Ad feriem scribendum est: Κατατύοντα. Cf. DD. VV.

2) Litteram expunxit; scriptum erat: ὑπνον. quod Heinii conjecturam probabilem reddit. Cf. VV. DD.

3) In lemmate litteram delevit; scriptum videtur: Ἀλα-
 μήνη.

c. 191. l. 16. Καταχύσματα, K. τ. — περὶ τ. ⁴⁾

τ. — π τ.

Κατάχυτλον, τ. — ... K. τ. — σκαφίον. ⁵⁾

— l. 21. Καταψέρουσι, κ. Καταψαίρουσι, κ.

c. 192. l. 2. Καταψήχων, κο- Καταψήχων. κολακεύων.
λακέων, η. η.

— l. 4. Κατεαγότα, κατενε- K. κατενηνεγμένα. κατα-
νεγμένα, κατεθλα- τεθλασμένα.
σμένα.

— l. 9. Κατεβανκάλησε, κατ- Κατεβαυκάλησε. κατε-
εκοίμησεν. κοίμισεν.

— l. 13. Κατεβρόχθησε, κ. Κατεβρόχθισε. κ.

— l. 17. Κατέδαπτε, κατή- K. κατήθιε μετὰ σ. ⁶⁾
διως μὴ σ.

— l. 20. Κατέδευσας, κατέ- K. κατέφαγες, ε.
φαγας, ε.

c. 193. l. 2. Κατέρθεν, υ. Κατέδαρθεν. υ.

— l. 14. Κατέδουπον, τεθνή- K. έτεθνήκεισαν.
κεισαν.

— l. 17. Κατέδυ, κατεπό- K. κατεπόθη. κ.
θη, κ.

— l. 23. Κατεθύπει, ε. Κατετεθήπει. ε.

— l. 27. Κατειβόμενον, δ. K. δ. καταρρέον.
καταρρέον.

— l. 29. Κατειλάδα, ήμέρα Κατουλάδα. ήμέραν χει-
χειμερινή. μερινήν. ⁷⁾

Dd 2

c. 193.

4) Scribi potest παρὰ, jubente ita Valkenaerio. Cf. VV. DD.

5) Priores ultimae vocis litteras delevit; scriptum erat: κα σφίον. sic prima manu correctum.

6) Reponendum est: κατήθιε ώς μετὰ σ.

7) Retinenda est codicis lectio, male a Musuro mutata. Cf. VV. DD. Interpretatio quoque in casu recto, ut aliis in locis, conservari potest.

- c. 193. l. 29. Κατεῖλε, κ. ε- ποίκιλεν. K. κ. ἐποίκιλλεν.
 Κατ. εἶλεον, σ. Καταεῖλεον. σ.⁸⁾
 c. 194. l. 4. Κατείλια, τ. Κατείλεα. τ.
 — l. 9. Κατελυσπωμένην, ὁ K. ὁ μ. — τὴν λέξιν ε.
 μ. — τῇ λέξει ε.
 — l. 19. Κατεῖρες, κ. Κατῆρες. κ.
 — l. 24. Κατεκαμάρωσεν, K. κατενήβρυνεν.
 κατέβρυνεν.
 — l. 28. Κατεκῆδε, σ. Κατέκηλε. σ.
 Κατεκῆλισε, μ. Κατεκῆλησε. μ.
 c. 195. l. 1. Κατεκλάζετο, K. κατεκέκλειστο. κ.⁹⁾
 κατεκέκλ. το, κ.
 Κατεκλάσθην, ἐνέδωκεν. Κατεκλάσθην. ἐνέδωκε.
 Κάτεκν, α. Κατέκτα. α.¹⁰⁾
 — l. 12. Κατελελίβαντο, κ. Κατελελίβοντο. κ.¹¹⁾
 Κατέλεκτον, κ. Κατέλεκτο. κ.
 Κατέλεξας, κατεκοίμη- K. κατεκοίμισας. κατέ-
 σας, κατέβαλας. βαλες.
 Κατέλεσα, ε. Κατέλευσα, ε.
 — l. 18. Κατεμαξευμένην, κ. Κατημαξευμένην. κ.
 — l. 21. Κατ' ἐμαυτὸν, κ. — K. κ. — δ.
 δύναμιν, [ἢ κατὰ
 τὴν αὐτοῦ.
 Κατ' ἐμαυτοῦ, κατὰ τῆς
 ἐμῆς δυνάμεως.]
 Κατεμεγαλαυχήσατο,
 μ. K. μ.¹²⁾

c. 195.

8) Litteram erasit.

9) Litteram delevit; legebatur: κατεκέκλειστο.

10) Scribendum est: Κατέκννα. verbi κατακννάω, jubente ferie.

11) Signum Aldina omittit.

12) Interpositum Κατ' ἐμαυτοῦ κ. varia praeced. glossae lectio videtur.

- c. 195. l. ult. Κατένασσε, κ. Κατένασσε. κ.
 c. 196. l. 7. Κεντευχθέντα, Κατευχθέντα. κατευτυ-
 κατεντυχηθέντα. χηθέντα.¹³⁾
 — l. 13. Κατεζήνασσε, κ. Κατεζήνασσε. κ.
 — l. 16. Κατεζωλίας, ε. — Κατέζω λείας. ε. — ὅ-
 ὄρων. ρων.
 — l. 20. Κατεπείγει, κατε- Κ. κατασπεύδει.
 σπεύδει.
 c. 197. l. 5. Κατέπλατο, κ. Κ. κ. κατεπλατύνετο.
 Κατεπλατύνετο, κατέ- κατέπλησεν. καθυ-
 πλησαν. περηφανεύετο. αν-
 Καθυπερηφανεύετο, αν- επλησεν, ανεπλή-
 έπλησαν, ανεπλή- ρωσεν.¹⁴⁾
 ρωσαν.
 — l. 8. Κατεπόθησαν, κ. κα- Κ. κ. κατέπεσον.
 τέπεσαν.
 Κατεπτεχέναι, φ. Κατεπτηχέναι. φ.
 — l. 11. Κατεπτηχότα, κατ- Κ. κατεπτήσσοντα.
 επτήσσοντα.
 — l. 14. Κατερικτά, τὰ έ- Κ. τὰ έρεικωμένα ο.¹⁵⁾
 ρεικωμένα ο.

Dd 3

c. 197.

13) Lectionem codicis VV. DD. restituerunt. Scriptura κεντευχθέντα oritur ex compendio praepos. κατά, quod a scriba praetermissum fuit. Cf. VV. DD.

14) Scriptura Κατέπλατο per metathesin (in vetustioribus mss. satis obviam) pro Κατέπαλτο conservanda est; summopere enim errant critici, qui ubique antiquas codicum mss. scriptiones ad recentiore orthographiam reformant. Turbatum harum glossarum ordinem Musurus confusioem reddidit; in Κατεπλατύνετο duce Ms. ordine, novus inchoandus est articulus, totusque locus ita scribendus et ordinandus est: Κατέπλατο- καθήλατο καθυπερηφανεύετο. Κατεπλατύνοντο. κατέπλησαν, ανεπλησαν, ανεπλήρωσαν. Voces καθυπερηφανεύετο, ανεπλησαν, ανεπλήρωσαν pro marginalibus additamentis habeo. Cf. VV. DD.

15) Codicis scripturam VV. DD. reposuerunt.

- c. 197. l. 23. Κατερρήγοτας, Κ. διερρήγμένους.
διαρρηγμένους.
Κατερρήνιμένην, ε. Κατερρήνωμένοις. ¹⁶⁾ ε.
— l. ult. Κατερύηκεν, ε. Κατερρύηκεν. ε. ¹⁷⁾
c. 198. l. 15. Κατεστόρησε, Κατεστόρισε. κ. καὶ καθ-
κ. ε. ιστόρησεν, ε. ¹⁸⁾
— l. 23. Κατεσφήκοντα, κ. Κατεσφήκωντα. κ.
— l. 25. Κατέσχε, κ. περι- Κ. κ. περιεκράτησας.
κράτησας.
c. 199. l. 1. Κατετήρυεν, κ. Κατερήτυεν. κ. ¹⁹⁾
— l. 4. Κατέτυξ, γ. Κατατύξ. γ.
Κατευγμ. των, κ. Κατευγματάων. ε. ²⁰⁾
— l. 11. Κατευμεγεθεῖν, κατ- Κατευμεγεθῶν. καταδυ-
αδυναστεύειν, υ. ναστεύων. υ.
c. 200. l. 5. Κατεχθαίνοντα, Κατεχθραίνοντα. μ.
μ.
— l. 8. Κατεωνᾷθα, κ. Καταιονεῖθα. κ.
Κατεμνεί, καταντλαῖ. Καταιονεῖ. καταντλαῖ. ¹⁾
[Κατεωνῶσι, καταμάσ-
σουσιν.]
Καταιώρηται, κατέχ- Καταιόνηται. κατέχευε
ευεν — ἐπέβαλλεν, — ε. ε. κ. ²⁾
ἐπέθετο, κ.

c. 200.

16) Correxerat: Κατερρήνημένοις. quod vera scriptura est. Cf. VV. DD.

17) Codicis scriptura ad feriem est. Cyrilli Lex, ms. Κατερρύηκεν. ἐσάπη. ἡφάνισται, ἡ ἐκώλυσεν.

18) Scriptura codicis bene se habet, scribitur enim et κατεστόρησε et κατεστόρεσε. Ejicienda sunt καὶ καθιστόρησεν, quae Musurus, ne interpretatio ἐθεάσατο obscura esset, inseruit. Cf. VV. DD.

19) Solita metathesis, cujus supra memini.

20) Litteram expunxit.

1) Legendum est: Κατεωνεῖ. Hic ω in μ transiit. Cf. VV. DD.

2) Miseret me VV. DD. qui hic in tenebris divagati sunt. Nullam, cur glossam interpositam ejecerit, rationem video,

- c. 200. l. 8. Κατηβόλη, τ. — Καταβολή. τ. — Πελιά-
 πελιάσιν, κ. σιν. κ. ³⁾
 — l. 22. Κατήδεσα α. Κατήδεσαν α. ⁴⁾
 Κατειθαλωμένη, τα- Κατηθαλωμένη. || τεφρω-
 φρωθεῖσα. θεῖσα.
 c. 201. l. 1. Κατείκιζον, υ. Κατήκιζον. υ.
 — l. 5. Κατηλαζωνεύετο, κ. Κατηλαζονεύετο. κ.
 — l. 13. Κατηλεξευμένα, κ. Κατημαξευμένα. κ.
 c. 202. l. 7. Κατηπείθοντο, Κατηπιώντο. κ.
 κ.
 — l. 12. Κατηρέθετο, παρ- Κ. παρωξύνθη.
 οξύνθη.
 — l. 17. Κατήρειν, κ. Κατήρη. κ.
 c. 203. l. 1. Κατήρειξεν, ανή- Κατήρειξαν. ανήλωσαν.
 λασαν.
 Κατηρυτόν, κεκαλυμέ- Κατήρυτον. κεκαλυμμέ-
 νον. νον.
 — l. 5. Κατήρωσας, ε. Κατήρωσας. ε.
 — l. 7. Κατηρυκώς, τελεί- Κ. τελειώσας. κ.
 ως, κ.
 — l. 13. Κατήσαι, κατακη- Κ. κατακηλῆσαι. καθο-
 λύσαι, καθωμιλῆσαι. μιλῆσαι.
 Κατησαάτην, κ. καμηλη- Κ. κ. καθομιλησαάτην.
 σαάτην.

Dd 4

c. 203.

video, nisi forte, quod suis emendationibus contraria esset. Ultima glossa ita scribenda est: Κατεώρηται. Interpretatio δοξάζουσιν ad glossam deletam pertinere videtur. In Ald. υπέβαλλεν, υπεθετο negligentia typoth. Cf. VV. DD.

3) Reponendum est unanimi VV. DD. consensu: Κατηβολή. Ceterum in expositione ambae voces Κατηβολή et Καταβολή permiscuntur.

4) Cyrilli Lex. ms. Κατήδεσαν. αἰσχυνθῆναι ἐποίησαν. mox vero: Κατήδεσα. αἰσχ. ἐποίησα. Sic dubia erit [apud Hesychium glossae scriptura, nam ἐποίησαν ex compendio nasci potuit.

- c. 203. l. 20. Κατηφῆσας, Κ. κατανιαθεῖς.
κατανιαθεῖς.
- c. 204. l. 1. Κατήφονες, κατ- Κατηφόνες. κατὰίσχυν-
ισχύοντο. τοι. κατηφείας α.
Κατηφείας, α. πράτ- πράττοντες. ⁵⁾
τούσαι.
- l. 10. Κατθάξαι, πκο- Κατθίξαι. παρακονῆσαι
νῆσαι, μ. μ. ⁶⁾
- l. 14. Κατηλλάνθη, κ. Κατιλλάνθη. κ.
Κατηλλωπτ., κ. Κατιλλοπτῶ, κ. ⁷⁾
Κατηλύσαντες, π. Κατιλύσαντες, π.
†
- Κατημενεύει, κ. Κατημενεύει. κ.
Κατιβόμενον, κ. Κατειβόμενον. κ.
- l. ult. Κατισχαρομένης, Κατεσχαρωμένης. π. ⁷⁾
π.
- c. 205. l. 3. Κατιτηγία, ἡ ε. Κατικτηγία. ἡ ε. — θ.
— θυσία.
- [Κατηφθειμένον, κατα-
κείμενον.]
- Κατ' ἵχνος, κ. Κ. κ. ⁸⁾
- l. 6. Κατιῶται, ἐρύπωται. Κατίωται. ἐρρύπωται.
Κατοιβώμενον, κατερυ- Κατοιβωμένον. κατερρύ-
πώμενον. πώμενον.
- l. 9. Κατοικ.αι, κατὰ- Κατοικία. κατὰχαλκα,
χαλκα σ. σ. ⁹⁾
- l. 20. Κατολίγον, κ. Κατ' ὀλίγον. κ.
- c. 206. l. 2. Κατοτάει, α. Κατοπάζει. α.

c. 206.

5) Bene univit et emendavit. Legerem: κατὰίσχυνοντες.

6) Male in Ald. Καθίξαι. Cf. VV. DD.

7) Litteram in fine delevit. Cf. VV. DD.

8) Primum correxerat: Κατιφθειμένον. deinde: Καταφθει-
μενον. Prius ad feriem esset.

9) Duas litteras delevit; scriptum videtur: Κατοικείαι.

- c. 206. l. 7. Κατοπτεύω, ε. K. ε. — καθ' ὁρῶν.
— καθ' ὁρᾶν.
- l. 14. Κατοργῶν, πεπα- K. πεπαλαιωμένος.
λαιωμένων.
- Κάτορρα, ἡ κ. βώμενος K. ἡ κ. βωμὸς ἐνόδιος.
ἐνόδειος.
- Κατορρόδῳ, φ. Κατορρόδῳ. φ. ¹⁰⁾
- Κατορουβάν, ἡ α. Κατορουβάν. ἡ α.
— l. 19. Κατορφναῖται, σ. K. σ. ¹¹⁾
- l. ult. Κατορώρεται, κατ- K. κατακέχωσται.
ακατέχωσται.
- c. 207. l. 1. Κατόσσω, κ. Κατ' ὅσσω. κ. ι
Κατουδαῖοι, ν. κατώγει- K. ν. κατάγειοι.
οι.
- Κατουλλάδα, τὴν κατι- Κατουλλάδα. τὴν κατιλ-
λουσαν, κ. λουσαν, κ.
- Κατουραν, κατοπίσω. Κατ' οὐραν. κατ' ὀπί-
σω. ¹²⁾
- l. 9. Κάτοφρυόμενος, μ. Κατοφρυώμενος. μ.
- l. 17. Κατατραχαῖα, κ. Κατατραχαῖαν. κ.
- c. 208. l. 6. Καττύεται, σ. — K. σ. — τῶν βυρσῶν —
τῷ βυρσῷ — κασυ- καττυμάτων. ¹³⁾
μάτων.
- l. 11. Καττύν, α. Καττύν. α.
- l. 16. Κατωκαῖρ, κ. Κατωκαῖρα. κ.
- Κατωλιγωρήσαντες, α. Κατολιγωρήσαντες. α.
- Κατωλιθῶν, κ. Κατολιθῶν. κ.

Dd 5

c. 209.

¹⁰⁾ Correctio a typothea praetermissa est. Scripturam codicis series postulat. Cyrilli Lex. Ms. Κατορρόδοῦσιν. καταφοβοῦσιν, ἢ θαυμάζουσιν.

¹¹⁾ In Ald. Κατοφναῖται vitio typ. Cf. VV. DD.

¹²⁾ Cyrilli Lex. ms. Κατ' οὐραν. κατ' ὀπισθεν, ἐκ τῶν ὀπίσω.

¹³⁾ Lexicographus scripsisse videtur: Κασσυμάτων. Vid. ν. Κάσσυμα.

c. 209. l. 2. Κατωμαδών, κ. Κατωμαδόν. κ. — ω.
— ὤμων.

[Κατάμαλον, κατὰ
τῶν ὤμων.]

Κατωμιστής, ὁ ἀπορί- Κ. ὁ ἀπὸ τῶν ὤμων ῥί-
πτων ἀπὸ τ. πτων ἐπὶ τ. ¹⁴⁾

— l. 6. Κατωνάκη, ι. — ῥά- Κ. ι. — ρ. προσεῖραμμέ-
κος προσεῖραμένως νον — περὶ Πεισί-
— π Πεισιστράτου στρατον — κατίω-
— κατιῶσιν ε. σιν ε. ¹⁵⁾

Κατωπιάσαι, κ. Κ. κ.

[Κάτωπόδε, καὶ τοὺς
πόδας, δυϊκῶς.]

Κατωραίζεται, σ. Κ. σ. ¹⁶⁾

Κάτωρης, κ. Κ. κ. ¹⁷⁾

— l. ult. Κατωχεύει, π. ἐπι- Κατοχεύει. π. ἐπικάθη-
κάθεται. ται.

c. 210. l. 3. Καυαλέον, ἢ κ. Κ. ἢ κ. — ἄνθος — κα-
— ἔθος — πυρὸν, πυρὸν, ξ.
ξ.

— l. 13. Καυκῆνον, κ. Καυκόν. κ. ¹⁸⁾

— l. 15. Καυλός, τ. — ἀ- Κ. τ. — ἀπεξυμμένον, ε.
ποξυμένον, ε.

— l. 22. Καύματος ἰδαλί- Κ. ἰδαλίμου. τ.
μου, τ.

c. 211.

14) Glossam intermediam ita correxerat: Κατωμαδόν. vi-
dit autem, eam praecedentis correctionem fuisse, eam-
que, ut supervacuum, eiecit. In ultima glossa τῶν ὤμων
inepte inseritur. Postrema ἀπὸ τὴν γ. in ἐπὶ τὴν γ. bene
mutavit.

15) Melius forte: παρὰ Πεισιστράτου. Tyranni a Pisistrato
ad hoc constituti. Cf. VV. DD.

16) Glossa intermedia a loco aberrat; scribenda esset: Καὶ
τὴν πόδε.

17) Aldina lectio Κάτωρις, quae in ceteras editiones mi-
gravit, typothetae debetur. Cf. VV. DD.

18) Litteram expunxit; scriptum erat: Καυκῆνον.

- c. 211. l. 1. Καυνάκαμ, σ. — Κ. σ. — ἑτερομαλλῇ.
 ἑτερομαλλῇ.
 Καυνίς, ὁ ἔρως ε. Καύνιος ἔρως. ε. ¹⁹⁾
 — l. 8. Καύσαλις, ὁ π. Κ. ὁ π.
 [Καυσμένης, ἔνυδρος.]
 Καῦσος, ἡ μ. Κ. ἡ μ. ²⁰⁾
 — l. 10. Καύστερος, π. Καύστριος. π. ¹⁾
 Καυστηρῆς, κ. — Κ. κ. — δριμείας. δ. ²⁾
 δριμείας, δ.
 — l. 21. Καυχάλις, Φυλα- Κ. Φλύκταινα. ¹
 κταίνα.
 c. 212. l. 19. Καχρυδίων, π. Κ. π. — λιβανωτίς. κ.
 — λιβανοτίς, κ.
 Καταχρύσω, σ. Καταχρίσω. σ.
 c. 213. l. 3. Καψιπήδαλος, ὁ Κ. ὁ μ. — α. μ.
 μ. — ἄλφίτα [καί]
 μ.
 — l. 10. Κέαρνα, σ. — σκτι- Κ. σ. — σκυτινά. ἡ ἀξι-
 νά, ἡ ἀξίνην. νη. ³⁾
 — l. 14. Κεάσματα, κ. — Κ. κ. — διαρρήγματα.
 διαρρήματα.
 c. 214. l. 8. Κεγν, τ. Κέγνωται. τ.
 Κεγνώειν, τ. τετρεύθαι. Κεγνώθαι. τ. τετρεῖθαι.
 — l. 11. Κεγχερηδῶν, σ. ὅμοι- Κ. σ. ὁμοίων. κέγχερω.
 ον κέγχερῶ.

c. 215.

19) Scribendum est: Καυνίς. ὁ ἔρως ε. *Eros sub nomine Καυνίς a Cauniis colebatur.* Loca, quae rem illustrent, VV. DD. citarunt.

20) Glossa intermedia ex earum numero est, quas Musurus, ut peregrinas fibique incognitas, delevit.

1) Conservanda est codicis scriptura, quam series requirit. Cf. VV. DD.

2) Litteram delevit; scriptum videtur: δριμείας.

3) Scribendum est: σκυτινά. A typotheta habemus σκυ-
 τικά.

- c. 215. l. 8. Κέδματα, α. — Κ. α. — νόσοι — οἱ δὲ,
νόδεις — οἱ μὲν περὶ περὶ τὰ γεννητικὰ
τὰ γεννητικὰ μόρια, μόρια. Ἰπποκρά-
[οἱ δὲ,] ἱππόκοτα. της. ⁴⁾
- l. 21. Κέδρος, ρ. — ^{*}δέδρον Κ. ρ. — δένδρον α. ⁵⁾
ἀκαρπον.
- c. 216. l. 3. Κεανθί, κ. Κεάντες. κ.
— l. 6. Κένσεο, τ. Κένσας. τ.
— l. 8. Κείδεα, κ. Κήδεα. κ.
Κεῖεν, ε. Κίον. ε.
Κεῖθι..., ε. Κεῖθι. ε. ⁶⁾
Κεῖη, τ. Κεῖε. τ.
— l. 18. Κεινήσει, μ. Κεινήσι. μ.
— l. 20. Κεινοχέα, ο. Κεῖν' ὄχρα. ο.
c. 217. l. 1. Κεριαδά, δ. — Κ. δ. — Ἰπποθοωντίδος.
Ἰπποθοόντιδος.
— l. 8. Κέρυλος, τ. — ὁ σὲ Κ. τ. — ἁ δὲ Α.
Α.
— l. 12. Κεσιβδηλευμένοι, Κ. νωθροί. ⁷⁾
νόθροι.
— l. 19. Κείχαις, καταλά- Κίχοις. καταλάβοις,
βαις.
— l. 21. Κεῖ, κ. Κεῖων. κ. ⁸⁾

c. 217.

- 4) Vitiosum νόδεις bene correxisse videtur; in sequentibus lacuna ita notanda est: οἱ μὲν περὶ τὰ γ. μ. οἱ δὲ ... Ἰππ. Mendosum ἱππόκοτα ex compendio natum est. Cf. VV. DD.
- 5) Varia lectio a prima manu est, quam Musurus primum praetulerat; posteriorem ejusdem correctionem confirmat glossa, quam ex glossis XII. Prophett. Romae a me descriptis hic adponam: Κέδρους. τὰ ἀκαρπα δένδρα.
- 6) In fine compendium, cujus prima littera ε erat, delet. Cf. VV. DD.
- 7) Legendum suspicor: νόθροι. ut infra in v. Κεσιβδηλευμένοι.
- 8) Compendium, ut saepius fieri solet, a scriba neglectum est.

- c. 217 l. ult. Κεκαίδειν, χ. Κεκαίδειν. χ.
 c. 218. l. 4. Κεκαδών, χ. — Κ. χ. — Φροντίσας.
 Φροντήσας.
 — l. 12. Κεκαρμένον, περι- Κ. περικεκομμένον. ἢ κ.
 κεκομμένον, ἢ κ.
 — l. 21. Κεκαυτηριασμένοι, Κ. βεβαστανισμένοι. μ.⁹⁾
 βεβαστανιασμένοι, μ.
 c. 219. l. 1. Κεκαφρότα, ε. Κ. ε. — καπίλατο — ὑ-
 — καπήλατος — ὑ- ψηλοτέραν οὐσαν
 ψηλοτέραν εἶναι — — περιπνεῖσθαι.¹⁰⁾
 πεπνεῖσθαι.
 — l. 9. Κεκεπφόμενα, ε. Κεκεπφωμένα. ε.
 Κεκερτομούται, κ. Κεκερτόμηται. κ.
 — l. 13. Κεκληίδωσα, με- Κ. μεμίανσα.¹¹⁾
 μιάνασα.
 — l. 28. Κεκλείατο, συγκε- Κεκλήατο. συγκεκλημέ-
 κλειμένοι η. νοι η.
 — l. ult. Κεκλίαται, συνελι- Κ. συνεληλασμένοι ε.
 λασμένοι ε.
 c. 220. l. 3. Κέκλεινται, κ. Κεκλίαται. κ.
 — l. 7. Κέκλυται, α. Κέκλυτε. α.
 — l. 9. Κεκλησμένου, δ. Κεκλωσμένου. δ.
 — l. 17. Κεκνιπόμενοι, κ. — Κεκνιπωμένοι, κ. — ἐρι-
 ἐρίσβης — κνιπνοὶ σύβης — κνιποὶ τ.
 τ.
 — l. 26. Κεκολλυρόμενον, λ. Κεκολλυρωμένον. λ.

c. 221.

9) In Ald. Κεκαυτηρισμένοι culpa typ. Cf. VV. DD. qui codicis lectionem divinarunt. Cyrilli Lex. Ms. Κεκαυτηριασμένος. μὴ ἔχων ὑγιή τὴν συνείδησιν.

10) Scripturam καπήλατος, ex κάπυς, ut videtur, et ἐλαύνω formatam, retinendam esse judico. Cf. VV. DD. Ultima bene emendata sunt; mendosum πεπνεῖσθαι ex ππνεῖσθαι ortum videtur.

11) Duae scriptiones unitae sunt, μεμίανσα et μεμίασα.

- c. 221. l. 3. Κεκορυθμένος, Κ. καθωπλισμένος — κό-
καθωπλισμένος — ρυθος.
κορύθου.
- l. 7. Κεκοτηότι, ὀργισμέ- Κ. ὠργισμένω. κ.
νω, κ.
- Κεκρανταί, ἐπιτετέ- Κ. ἐπιτετέλεσταί.
- λεσται.
- l. 13. Κεκραπαλικός, ε. Κεκραπαληκός. ε. ¹²⁾
- l. 20. Κεκροπίδας, Α. — Κ. Α. — ἀπώκιδας.
ἀπόκιδας.
- l. 23. Κεκρυμμένην, ἐ- Κ. ἐπιμόνως κ. ¹³⁾
πιμ. νῶς κ.
- l. ult. Κεκρύφαλος, ε. — Κ. ε. — σ. δ. ¹⁴⁾
σαβακάθιον δ.
- c. 222. l. 3. Κέκτηκε, τ. Κέκτικε. τ.
- l. 5. Κεκυθῶσι, κ. Κεκύθωσι. κ.
- l. 13. Κεκωδωνισμένοι, π. Κ. π. — εἰ οἱ π. — ἐ-
— ἡ οἱ π. — ἐγρη- γρηγόρασι.
γορέναί.
- Κεκωδώνισται, π. ἐξί- Κ. π. ἐζήτασται. δ.
- τασται, δ.
- Κεκώνηται, π. Κεκόνισται. π.
- l. 23. Κελαδίνη, κ. Κελαδινή. κ.
- Κελαδίνης, θ. Κελαδεινῆς. θ.
- c. 223. l. 4. Καλενεφές, ὁ Κελαινεφές. ὁ μ.
- μ.
- Καλενεφές, α. μέλαν Κελαινεφές. α. μέλας —
— κέλαινα σ. ὁ κελαινά σ.
- l. 13. Κελαιούς, [ἡσύ- Κ. ἥχους. ¹⁵⁾
χους,] ἥχους.

c. 223.

12) Cyrilli Lex. Ms. Κεκρεπαληκός. εὐφραινόμενος. Cf. VV. DD.

13) Litteram delevit; legebatur: ἐπιμενῶς.

14) In Ald. σαβακάθιων incuria typ. Cf. VV. DD. qui codicis scripturam restituerunt.

15) Male ἡσύχους delevit, nam vitiosi ἥχους correctio vi-
detur.

- c. 223. l. 13. Κελαρίζει, η. Κελαρύζει. η.
 Κελαρίζεται, μ. Κελαρύζεται. μ.
 — l. 19. Κέλαιε, κ. Κέλαια. κ.
 Κελέαιμεν, κελεύειν Κελεαί με. κελεύεις με.
 μεν.
 Κελείη, π. Κελέβη. π.
 c. 224. l. 4. Κελένδρυνον, δ. — Κ. δ. — μ. κ. ¹⁶⁾
 (μυσκέλενδρον, κ.
 — l. 11. Κέλετο, δ. — πκε- Κ. δ. — παρεκελεύετο ᾧ
 λεύεται ἢ ψ. ψ.
 — l. 13. Κελευθείας, τ. ἐνο- Κ. τ. ἐνοδίους δ.
 δείους δ.
 Κελευθείοντες, ο. Κελευθείοντες. ο.
 c. 225. l. 4. Κελιμοσύναις, κ. Κελημοσύναις. κ.
 — l. 9. Κελλεῖν, τ. Κελλεῖν. τ.
 — l. 16. Κελμῖς, π. — λύ- Κέλμῖς. π. — λήκυθος.
 κιθον, κ. κ.
 Κελοῖμι, κ. Κελοίμην. κ.
 — l. 20. Κελομαι, κ. Κ. κ.
 [Κελόν, κελεύω ἢ ὁμοι-
 ον.]
 Κέλσαι, ἐκκίλαι — ε. Κ. ἐκκεῖλαι — ἐξωκεῖλαι.
 ξοκῆλαι, σ. σ. ¹⁷⁾
 c. 226. l. 6. Κελχωναῖς, ε. Κελλωναῖς. ε. — Κ.
 — Κελχοί.
 — l. 8. Κελωῖ. π. Κέλωι. π.
 Κελῶρ, ε. Κέλωρ. ε. ¹⁸⁾
 Κελλῶριον, π. Κ. π. ¹⁹⁾
 — l. 12. Κεμαῖς, νευρὸς ε. Κ. νεβρὸς ε.

c. 227.

16) A typosheta habemus μισκέλενδρον.

17) Quid Κελόν fuerit, aut unde ortum sit, difficile dictu erit. In ult. voce litteram delevit; scriptum videtur: ἐξοκῆλαι.

18) Cyrilli Lex. Ms. Κέλωρ. παῖς. Cf. VV. DD.

19) Typosheta vocem cum simplici λ posuit.

c. 227. l. 6. Κενὰ, ἀπόκηνα, Κ. ἀπόκενα. α.
α.

— l. 10. Κενεαῦχες, μ. Κενεαυχέες. μ.
Κενέβρεια, τ. Κενέβρεια. τ.
Κενῆς, μ. [κενῶς.] Κ. μ. ²⁰⁾

— l. 16. Κενεμματεῖ, μ. Κενεμβατεῖ. μ. ¹⁾

— l. 18. Κενεῶν, ὁ [τῶν] περὶ τῶν λαγόνων τόπων, Κ. ὁ περὶ τὰς λαγόνας τόπος. τ. ²⁾

— l. 21. Κενίσαι, κ. Κ. κ.
[Κενοῖο, αὐτοῦ.]
Κενόν, τ. Κ. τ.

— l. ult. Κενῶσι, κ. λαγῶσι. Κ. κ. λαγῶσι.

c. 228. l. 4. Κένταυροι. λ. — Κ. λ. — Αἰνιᾶνες — παι-
άνιανες — παιδαρᾶ-
σταί, α. δερασταί. α.

— l. 9. Κέντορες, κ. — ἔ- Κ. κ. — ἐλαύνειν, ε.
λαυνεν, ε.

— l. 13. Κεντρινεκέας, ε. — Κεντρηνέκεας. ε. — εἰκον-
ῆκοντας, κ. τας, κ.

— l. 18. Κεντροτύπος, μ. — Κ. μ. — κεντροποιός. π.
κεντροποιήσω, π.

— l. 23. Καραίσταί, κ. Κεραῖσταί. κ.
Καραίστης, κ. Κεραίστης. κ.

c. 229. l. 1. Κενόν, φ. τυφλῶν. Κ. φ. τυφλόν.

— l. 3. Κέπφος, ε. — κου- Κ. ε. — κουφοτάτου, περὶ
φωτάτου, π. τ. τ. ³⁾

c. 229.

20) Adjectum κενῶς aut varia lectio est, aut glossa ex margine.

1) Bene correxit. Cyrilli Lex. Ms. Κενεμβατεῖ. εἰς κενὰ ἐπιβαίνει. εἰς κενὰ ἐπιχειρεῖ. Cf. VV. DD.

2) Vitia Ms. compendiis tribuenda sunt. Emendatius hic Cyrilli Lex. Ms. Κενεόνα. τὸν περὶ τὸν λαγόνα τόπον, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν κενοῦντα τὰ σπλάγχνα.

3) Scriberem: παρὰ τ. Juxta mare.

- c. 229. l. 16. Κεράϊζαν, δ. Κεράϊσαν. δ.
 — l. 18. Κεραϊλέα, τ. — καλ- Κ. τ. — καλλοπιζομένην.
 λοπιζομένη.
 — l. 20. Κερέεσιν ἄδουσι φθο- Κερέεσιν. ἄδου συμφορᾷς.
 ραῖς.
 Κέραινε, κεράννε, κ. Κ. κεράννε. κ.
 c. 230. l. 6. Κεράμβηλον, κ. Κ. κ. — κέραμβον. ⁴⁾
 — κ. ραμβον.
 — l. 17. Κεραμεική μ. — ὁ- Κ. μ. — ὀστρακισμόν λ. ⁵⁾
^{νον}
 στράκιον λ.
 Κεραμεικός, τ. — οἱ Κ. τ. — αἱ πόρνοι π.
 πόρνοι π.
 — l. ult. Κεραμίνας, δημ- Κ. δημοσίους. ⁶⁾
 σίους.
 c. 231. l. 1. Κεραμείνω, ε. Κεραμίνω. ε. ⁷⁾
 — l. 12. Κέραξ, θ. — διδοῖ- Κ. θ. — αἰδοῖον.
 ον.
 — l. ult. Κερασβόλα, α. τὰ Κ. α. τὰ ε. — τὰ κέρα-
 ἐψητὰ — τῶν κερά- τα τῶν β. ⁸⁾
 των β.
 c. 232. l. 4. Κέρας, ο. — Εὐρ. Κέρας ο. — Ε. ἐν Αὐγῇ.
 δὲ αὐγὴν.
 — l. 10. Κερασχίλοι, ο. Κεράσχειλοι. ο.
 c. 233. l. 2. Κέρατος φ. ὁ π. Κ. φ. ὁ π.
 Κερατωνία, σ. — λα- Κ. σ. — λαγωβόλον.
 γοβόλον.
 Κεραυνίας, ὁ κεραυνόμε- Κ. ὁ κεκεραυνωμένος.
 νος.

c. 233.

4) Litteram delevit; scriptum erat aut κέραμβον, aut κώ-
 ραμβον.

5) Varia lectio prima manu notata est.

6) Litteram expunxit; legebatur: δημησίους.

7) Correctionem typotheta praetermifit.

8) In Ald. mendum typ. Cf. VV. DD.

- c. 233. l. 15. Κερβέριοι, α. — Κ. α. — Κιμμερίην —
 Κιμμερίη — Κιμμη... Κίμμη — τρικάρη-
 — τρικάρηνος.⁹⁾
- l. 20. Κερβολῦσα, λ. Κερβολῦσα. λ.
- l. 23. Κερδαῖος τὸ ἐπικέρ- Κερδαῖος ὁ ἐπὶ κέρδει τ.
 δη τ.
 Κερδαλέης, π. Κερδαλέος. π.
 Κερδαλέον, δ. — περι- Κ. δ. — π. καὶ ω. — ποι-
 ποιοῦντα ω. ποικί- κίλον.¹⁰⁾
 λος.
- c. 234. l. 9. Κέρδοπα, ὅσπρεα. Κερδοπά. ὅσπρια.
 — l. 14. Κέρεζε, πόρθει. Κεραΐζε. πόρθει.
 — l. 25. Κέρκετα, ε. Κερκέτα. ε.
 Κερκίας, δ. ἐπὶ τ. Κερκίδας. δ. ἐπὶ τ.
 Κερκιθαλὶς, ε. Κερκιθαλλίς. ε.
 Κερκίς, ἡ τ. — αἴγειρ, Κ. ἡ τ. αἰγείρου. κ.
 κ.
- c. 235. l. 6. Κέρκωψ, παιγνώ- Κ. παιγνιῶδης. ἡ ε.¹¹⁾
 δης, ἡ ε.
 Κέρκυ, δ. Κέρκος. δ.
 — l. 16. Κερκυραῖα, μ. — ὑ- Κερκυραῖα μ. — υ. δὲ ε.
 περηφάνους δὲ [καὶ] — γίνεσθαι.¹²⁾
 ε. — γενέσθαι.
- l. 22. Κερκοπίζοντες, κ. Κερκωπίζοντες. κ.
 Κερκώπη, μ. — γέναι — Κ. μ. — γένναν — τέτ-
 τέττιγξ θ. τιξ θ.
- c. 236. l. 3. Κερκώπων, δ. — Κ. δ. — κατασπώντων.
 σπόντων, κ. κ.

c. 236.

9) In v. Κιμμη..., plures litteras erasit, et accentum in primam retraxit. Cf. VV. DD.

10) Ultimum ἡ ποικίλος e marginē irrepsisse suspicor. Cyrilli Lex. Ms. Κερδαλέος. ποικίλος. πανουργος. κερδαλή. ἡ ἀλώπηξ, παρὰ Ἀττινοῖς.

11) Cyrilli Lex. Ms. Κέρκωψ. παιγνιῶδης.

12) Copula retinenda est. Cf. VV. DD. qui eandem ex Zenobio editis inferendam voluerunt. Ultimum, γενέσθαι male a Musuro sollicitatum fuit.

- c. 236. l. 11. Κέρνος, σ. κερά- K. σ. — κεραμεῖα.
μεα.
- l. 17. Κεραμέναι, λυπ. με- Κεράμεναι. λυπούμεναι.
ναι, κ. κ. ¹³⁾
- l. 22. Κερουλκός, ό τ. — K. ό τ. — κάλως.
κάλος.
- l. ult. Κερουτία, γαυρία, K. γαυρία μ. ¹⁴⁾
μ.
- c. 237. l. 2. Κερεκόψαι, ή σ. Κέρα. κόψαι. ή σ.
- c. 238. l. 1. Κερχνώμασι, τ. K. τ. — γ. — ποτήριον
— γαργαλισμοῖς — ἐπίχειλον. λ. ¹⁵⁾
ποτηρίων ἐπιχείλων,
λ.
- Κερχνωτά, τ. ἐπὶ τ. — K. τ. ἀπὸ τ. — κερχνοει-
χενχρωιδῆ, π. δη. π. ¹⁶⁾
- l. 13. Κεσκι., σ. Κεσκίον. σ. ¹⁷⁾
- Κέσκος, π. — γέγος — K. π. — γέγονε — ἐπὶ
ἀπὸ τῶν νῦν μ. τῶν νῦν μ.
- c. 239. l. 9. Κεστρεύειν, κ. K. κ. πεινῶντα.
πινῶντα.
- c. 240. l. 1. Κεστρωτὸν ξ. — K. ξ. — πυρίκαυστον.
πυρίκαυστοι.

E c 2

c. 240.

13) Litteram delevit; scriptum erat: λυπόμεναι.

14) Vocibus jota subscriptum ex antiquo archetypo adhaesit, quod VV. DD. jam viderunt.

15) In Ald. γαλισμοῖς culpa typ. Cf. VV. DD. Reponenda est Salmasii conjectura ἐπὶ χειλῶν, favente codicis scriptura.

16) Temere ἐπὶ in ἀπὸ mutavit; conservanda est, ut nemo non videt, codicis lectio, quae cum praeced. voce ita jungenda est: τετορνευμένα ἐπὶ τ. Caelaturae labris poculorum insculptae. In ultimis legendum est: κερχνωιδῆ. Exstantia. Intelligendi nempe sunt parvuli ornatus, qui in ejusmodi poculorum caelaturis exstant, proeminent, et bibentium labris asperitatem objiciunt.

17) Compendium scribendi in fine vocis delevit.

- c. 240. l. 23. Κεφωθεῖς, κ. — Κεπφωθεῖς, κ. — ἐπὶ τῶν
ἐπὶ τὸν — συνεπα- — συνεπαγομένων.
γόμενον.
- c. 241. l. 5. Κεχάραντο, ἐ- Κ. ἐχάρησαν. ἢ ε. ¹⁸⁾
χάρη ἢ ε.
— l. 7. Κεχαρήοτι θ. Κεχαρηότα θ.
Κεχαρείοτα, χαίρειεν, Κεχαροίατο. χαίροιεν. ἢ
ἥσειεν. ¹⁹⁾
— l. 12. Κεχαροίατο, χά- Κ. χαρείεν.
ροιεν.
— l. 15. Κεχήλωμ., π. — Κεχήλωμαι. π. — συνέβ-
συνεβράμενος — καὶ βραμαι — καὶ χήλι-
.ήλινον — σπ.τίον νον — σπαρτίον —
— σφυροκόποις. σ. ²⁰⁾
- c. 242. l. 1. Κέχηναν, ἐχά- Κέχηνεν. ἔχασκε. τ.
σκει, τ.
— l. 6. Κεχλα.δαν, χ. Κεχλαδᾶν. χ. ¹⁾
— l. 11. Κεχλοιδιάματα, δ. Κεχλοιδιασμένους. δ. ²⁾
— l. 18. Κεχρηματεῖσθαι, π. Κεχρηματίσθαι. π.
c. 243. l. 10. Κεῶεν, ὅζει, Κ. ὅζον. εὐῶδες.
εὐῶδεῖ.
— l. 18. Κήδαιεν, η. ἔβλα- Κήδεεν. η. ἔβλαπτεν.
ψεν.

c. 243.

18) In ἐχάρη compendium praetermissum est. Addita-
menta (ἐχώρησαν et in seq. glossa χωρῶ) e margine, ut
videtur, descripta sunt. Cf. VV. DD.

19) Κεχαρείοτα pro Κεχαρηότα olim praecedentis glossae
emendatio erat; χαίρειεν vero et ἥσειεν ad infra sequens
Κεχαροίατο pertinebant. Sic ordini, ni fallor, consul-
tum est.

20) Exitum glossae delevit, praeterea in .ήλινον litt. κ, et
in σπ.τίον litt. η.

1) Litteram cum accentu delevit; legebatur: Κεχλάνδαν.

2) Bene correxit, nam compendium a scriba male intelle-
ctum fuit.

- ε. 243. l. 20. Κηδέαι, μ. — χα- Κήδεα. μ. — χ. ³⁾
 λαπαί. [καλὰ ἢ κα-
 κά.]
- ε. 244. l. 3. Κηδείους, τοὺς Κ. τ. προγόνους, ἢ κ. ⁴⁾
 προγενεστέρους, ἢ
 κ.
 Κηδεμόνες, φ. οἰκεῖοι, ἢ Κ. φ. — ο. ἢ σ. ⁵⁾
 σ.
 Κήδεος, κ. — κηδεμο- Κ. κ. — κηδεμονίαν π.
 νίας π.
- l. 10. Κηδεσταί, πενθε- Κ. πενθεροί, ο. ⁶⁾
 ρεῖς, ο.
- ε. 245. l. 2. Κη., τ. Κῆθα. τ. ⁷⁾
 Κήθεια, κηθάρεα, τ. Κ. κηθάρεα. τ.
- l. 11. Κήκραν, ἐκεκράγ- Κ ἡ κ ρ α ν ο ν. ἐκεκράγει-
 σαν. σαν. ⁸⁾
- l. 17. Κήκιεν, ἀναφέρειο, Κ. ἀνέφερεν, α. ⁹⁾
 α.
- ε. 246. l. 13. Κήλιτρα, φ. Κήλητρα. φ. παραμύθια.
 πμύθια.

E e 3

ε. 246.

- 3) Postrema male delevit; glossam enim et bono et malo sensu accipi Lexicographus his verbis docet.
- 4) V. προγενεστέρους difficili quodam compendio, quod Musurus non intellexit, quodque typis repraesentare nequeo, exarata est.
- 5) Male in Ald. οἰκεῖους. Cf. VV. DD. qui vitium correxerunt.
- 6) Cyrilli Lex. Ms. Κηδεστής. πενθερός, ἢ πατήρ. Hesychii tamen scripturam a Musuro male mutatam esse suspicor.
- 7) Duas litteras delevit, et circumflexum in prima posuit; scripturam deletam non agnosco.
- 8) Litteras ον fini glossae adnexuit. In expositione litteram delevit; scriptum videtur: ἐκεκράγησαν.
- 9) Lexicographus scripsit: ἀνεφέρετο. quod praecedenti glossa firmatur.

- c. 246. l. 13. Κηλ. Θμῶ, θ. Κηληθμῶ. θ. ¹⁰⁾
 c. 247. l. 2. Κηλοῦν, εὐ. εἰα. Κ. εὐχεῖα. ¹¹⁾
 — l. 16. Κημοστόμης, τ. — Κ. τ. — ἐμφερής. ¹²⁾
 (ἐμφερής.
 c. 248. l. 8. Κηνυσσόμ., ε. Κηνυσσόμην. ε. ¹³⁾
 — l. 10. Κήνω, ε. Κηνῶ. ε.
 Κηξ, ὁ λ. — καάνηξ, τι Κ. ὁ λ. — καύηξ. τ. δὲ ε.
 νες δὲ ἐφύϊαν — κεπ — — κέπφον. οἱ δὲ,
 Φ., οἱ δὲ διαΦ α. διαφέροντα α. ¹⁴⁾
 — l. 17. Κηπεύωνος, κηπεῦον, Κ. κήπων κηδόμενος.
 κηδομένως.
 c. 249. l. 10. Κῆρα, ψυχή, Κ. ψυχὴν. θάνατον.
 θάνατος.
 — l. 15. Κηραπινύσσω, π. Κῆρ' ἀπινύσσω. π.
 — l. 20. Κηρέσιον, ο. νοση- Κ. ο. νοσητήριον.
 ριον.
 Κῆρεσι φορητοῦς, τ. — Κηρεσιφορήτους. τ. —
 ἀπεωδησομένους ε. ἀπωδησομένους
 ε. ¹⁵⁾
 c. 250. l. 5. Κηρείαις, ε. ἐν- Κ. ε. ἐντετυλιγμένα. ¹⁶⁾
 τιληγμένα.

c. 250.

10) Litteram expunxit. Verba θέλγω, τέρπω e margine irrepserunt. Cf. VV. DD.

11) Litteram erasit. Non mihi placet Musuri correctio; at meliora ad manus non habeo.

12) Litteram in ultima voce expunxit.

13) Glossae compendium deleuit.

14) In κεπφ., compendium deleuit, et accentum in prima posuit.

15) In Ald. Κερεσιφορήτους culpa typ. Cf. VV. DD.

16) V. ἐντιληγμένα ob compendium male descripta est; egregia est Abreschii emendatio legentis: ἐντυλίγματα. quae, juxta codicis scripturam posita, nullum fere dubium relinquit. Cf. VV. DD. Interpretatio in casu recto adjuncta nullam, ut saepius jam vidimus, in antiquis Glossariis difficultatem movet.

- c. 250. l. 20. Κηρίωμα, ο. — Κ. ο. — ὦ π. — Φινε-
 ὄν π. — Φιν. δῶν.¹⁷⁾
- c. 251. l. 1. Κήρωθι, ε. Κηρόθι. ε.
 — l. 6. Κηρουχῆδα, γ. Κηρουχίδα. γ.
 Κηρόφην, ε. Κηρόφιν. ε.
 — l. 16. Κηρύκιον, σ. Κ. σ.¹⁸⁾
 — l. 22. Κήρυλος, ἄρσεν — Κ. ἄρσιν — ἀλκυόνα.
 ἀλκυόνα.
- c. 252. l. 3. Κητεῖν, θ. Κητῶν. θ.
 Κήτειοι, γ. — παρα- Κ. γ. — παραρρέοντος π.
 ρέοντος π.
 — l. 7. Κήτιον, μ. καὶ ὁ τ. Κ. μ. καὶ ὦ τ. — ἥδυσμα
 — ἥδεσμα — ὀψαρ- — ὀψαρτητικὰ
 τ. τυκά σ. σ.¹⁹⁾
- l. 17. Κητόεσσα, υ. Κητώεσσα. υ.
 — l. 20. Κηφῆ, μ. Κηφῆν. μ.
 — l. 24. Κήφισι, εἰς γ. Κηφισίῃς. γ.
 c. 253. l. 2. Κήχρα, δ. Κιχρᾶ. δ.²⁰⁾
 — l. 7. Κηῶδες, ε. — δυσῶ- Κ. ε. — εὐῶδες.
 δες.
 — l. 12. Κιανθεῖς, ε. κιαν- Κ. ε.
 γάλη. Κιάν. γαλῆ.
 Κιάντωρ, κιναιδῶς. Κ. κιναιδος.
 — l. 21. Κιβδηλιῶντας, ω. — Κ. ω. — κιβδηλῖς — Παμ-
 κηβδηλῖς — παμ- Φύλιοι κιβδηλον, μ.¹⁾
 φύλλον κιβδηλλον
 μ.

Ee 4

c. 254.

17) Litteram in ult. voce expunxit; legebatur: Φινιδῶν.

18) Ex Suida correxerat: Κηρύκειον. quod postea damnavit. Cf. VV. DD.

19) In ult. voce duas litteras delevit; scriptum videtur: ὀψαρτετυκά. Veram lectionem in editis habemus.

20) A typothesia habemus Κηχρᾶ. Cf. VV. DD.

1) Cyrilli Lex. Ms. Κίβδηλον. ῥυπαρόν. νόθον. ἀδόκιμον.

- c. 254. l. 2. Κιβικία, κ. — Κ. κ. — νότου.
νότου.
- l. 8. Κίγκασος, κιβευτι- Κ. κυβευτικός τ.
κός τ.
- l. 13. Κίγκλος, ο. — δια- Κ. ο. — διασείεσθαι —
σείεσθαι — σισοπύ- σείσοπυγίδα.
γίδα.
- l. 17. Κίγκρ.ται, κ. Κίγκρεται, κ. ²⁾
- c. 255. l. 3. Κίδαρις, π. — Κ. π. — πολυτιμότερα
πολυτιμώτερα — — πίλινον. ³⁾
πήλιον,
- l. 13. Κίδαφίων, π. — Κ. π. — Κίας — πεποι-
σκίας — πεποιεῖσθαι ῆσθαι τὴν λέξιν, κ.
τῇ λέξει, κ.
- l. 19. Κιδνωτέρους, α. Κιδνωτέρους, ἢ ἀκιδνωτέ-
ρους. α. ⁴⁾
- l. ult. Κίειν, πορεύεσθαι. Κ. πορεύεσθαι.
- c. 256. l. ult. Κικκάβιν., ε. Κικκάβινον. ε. ⁵⁾
- c. 257. l. 6. Κικκίδα, μιν- Κικκιδᾶσαι. σμινθᾶσαι. ⁶⁾
δῶνσ..
- l. 7. Κοκκιλονδῖς, π. Κοκκιλονδῖς. π. ⁷⁾

[c. 257.]

2) Litteram delevit; scriptum videtur: Κίγκριται. Cf. VV. DD.

3) Cyrilli Lex. Ms. Κίδαρις. κράνος. περίθεμα κεφαλῆς εὐ-
κόσμιον, καλόν. κίδαρις δὲ εἶδος καμαλαυκίου, ὃ καὶ τῖάρα
νοεῖται. τινὲς δὲ κιτάριον λέγουσι περικράνιον πῖλινον.
Glossarium Stephani et Theodori, quod in eodem codice
Marino Cyrillo adnexum est, eandem glossam ita expli-
cat: Κίδαρις. Κορυβάντιον. περικράνιον. περίθεμα κεφα-
λῆς. πῖλος ἐστὶ, πῖλινον εἶδος καμελαύκου, ὃ καὶ τῖάρα νο-
εῖται, τινὲς δὲ κιτάριον λέγουσι. Haec ad glossam Hesychii illustrandam pertinent. Cf. VV. DD.

4) Musuro debentur ἢ ἀκιδνωτέρους.

5) In fine vocis scripturae compendium delevit.

6) Adjectae vocis compendium delevit. In Ald. μινθῶν-
σαι a typotheta, qui correctionem neglexit.

7) In Ald. Κοκκιλονδῖς a typ. Cf. VV. DD.

- c. 257. l. 7. Κικίσκει, κ. Κικλίσκει. κ.
 — l. 15. Κικοβαυλιτίδες, κογ- Κ. κογχυλίου τ.
 χιλίου τ.
 Κίκους, ὁ ν.
 c. 258. l. 4. Κικυμῶεν, δυσ- Κικυμῶττειν. δ.
 βλέπειν.
 Κικίνν.ς, δ.
 Κίκυς, δ.
 c. 259. l. 6. Κιλιβούς, τ. — Κίλλιξ βούς, τ. — ἔ-
 ἔχων α. χων α.
 c. 260. l. 7. Κιλλικῶν, π. — Κ. π. — ὅς Μίλητον π.
 — ὡς μιλητῶν π.
 — l. 9. Κίλλιξ, σ. — ἔχων Κ. σ. — ἔχων δ.
 δ.
 — l. 14. Κίλλυρος, σισοπύ- Κ. σεισοπυγίς.
 γίς.
 Κίμαι, χυλλὸς π.
 c. 261. l. 6. Κιμβία, σκιφία, Κ. χυλὸς π.
 μ. Κ. σκυφία. μ.
 — l. 12. Κίμψαντες, ἐρ.σαν- Κ. ἐρείσαντες, σ.⁹⁾
 τες, σ.
 Κιμήλια, σ.
 — l. 15. Κιμώνια, ἐρίπια, ε. Κ. ἐρείπια. ε.
 c. 262. l. 1. Κιναβεῦμα, π. Κιναβεύματα. π.
 Κινάβρα, δ. — τραχι- Κινάβραν, δ. — τραγῶν.
 ων.
 — l. ult. Κινάυρου ψύχος, τ. Κινάυρα. ψύχος, τ.
 c. 264. l. 1. Κιν.δος, α. Κίναϊδος. α.¹⁰⁾
 Κιννάβαρις, ε. Κιννάβαρι. ε.
 — l. 12. Κίνσος, ε. Κένσος. ε.¹¹⁾

Ee 5

c. 265.

8) Litteram erasit. In Ald. Κικινεῖς culpa typ.

9) Litteram delevit; scriptum erat: ἐρίσαντες.

10) Litteram cum accentu delevit; scriptum videtur: :

Κινῆδος.

11) Cf. VV. DD. quorum suffragio lectio codicis reposti-
ta est.

- c. 265. l. 1. Κιννύρας, Α. καὶ Κ. Λ. καὶ Φαρνάκης π.¹²⁾
 Φαρνα... π.
 — l. 4. Κιννύρη, α. Κινυρή. α.
 — l. 14. Κίνωσις, χρυσό- Κ. χρύσοφρου.
 φρους.
 Κινώπεται, κινάδαλα, Κ. κνώδαλα, θ.
 θ.
 c. 266. l. 10. Κίρβα, π. ρά, Κ. πήρα. φ.¹³⁾
 φ.
 c. 267. l. 9. Κίρσος, π. — Κ. π. — κρωσσόν.
 κρώσσον.
 — l. 11. Κίρων, α. — ἀπε- Κ. α. — ἀπεςκολλυμ-
 κολλυμένος, κ. μένος. κ.
 c. 268. l. 14. Κιστ. ρνα, λ. — Κιστέρνα. λ. — βυθός¹⁴⁾
 βοή.
 — l. 17. Κισετή, τ. Κισέτη. τ.
 c. 269. l. 9. Κίττεα, ἄκιτος, Κίττεος, ὁ κιττός. Λ.
 Λ.
 — l. 16. Κιχεῖν, κ. καταλα Κ. κ. καταλαμβάνειν. ε.
 εὔρειν, ε. ε.¹⁵⁾
 c. 270. l. 1. Κιχητός, ὁ ἐμ- Κ. εἰς ὁ ἐμβάλλεται ὁ λ.
 βάπτεται ὁ λ.
 — l. 4. Κιχλήσκουσι, γ. μ. - Κ. γ. μειδῶσιν.¹⁶⁾
 δῶσιν.
 — l. 9. Κιχυβεῖν, δ. νυκτι- Κ. δ. νυκτιλλωπεῖν.
 λωπεῖν.
 — l. 22. Κλαδαρόματοι, ε. Κλαδαρόμματοι. ε.

c. 271.

12) In Φαρνα... exitus compendium delevit; vulgatum Φαρνακῆς typothetae tribuendum est. Cf. VV. DD.

13) Duas litteras delevit; scriptum videtur: πειρά.

14) Litteram delevit; legebatur: Κιστάρνα.

15) Bene correxit; neglectum fuit vocis compendium.

16) Litteram expunxit; scriptum erat aut μεδῶσιν, aut μηδῶσιν.

c. 271. l. 7. Κλαζομένοι, ο. Κ. ο. — προστιλλᾶν.¹⁷⁾
— πρὸς τιλᾶν.

— l. 11. Κλάζων, β. — κέ- Κ. β. — κελεύθων, α.
λευθον, α.

— l. 16. Κλά. αη, κ. Κλαῖζαι. κ.¹⁸⁾

— l. ult. Κλαραγείων, ε. Κλαραγεί ε.

c. 272. l. 2. Κλάρες, α. — ε. Κ. α. — ἐδάφους ε.
δάφου ε.

— l. 8. Κλαρά, ψέλια. Κ. ψέλλια.¹⁹⁾

— l. 10. Κλάθεον, κ. εἶθρον. Κ. κλεῖθρον.²⁰⁾

— l. 21. Κλέα, τ. — λόγος. Κ. τ. — λόγος. β.¹⁾

[Κλεάγης,] β.

c. 273. l. 3. Κλειθῆ, π. Κλιθῆ. π.

— l. 5. Κλέει, νεοσσεῖα. Καλία. νεοσσιᾶ.

— l. 9. Κλούς, κλεινάριον Κλά. κλινάριον μ.
μ.

Κλειμάζειν, π. σκλίζεν, Κλειμάζειν. π. σκελίζεν.
α. α.²⁾

Κλείμακα, χ.

Κλείμακα, χ.

— l. 18. Κλείοιμι, αἰδοῖμι. Κ. αἰδοιμι.

— l. 23. Κλείπους, κ. — Κ. κ. — γείσου.

γείσους.

c. 274. l. 10. Κλειτ., κ. — ο. Κλείτει, κ. — ο. κλειτή.³⁾
νομαστή.

c. 274.

17) Scriptura προστιλλᾶν codicis auctoritate firmatur. Cf. VV. DD.

18) Litteram delevit; scriptum videtur: Κλάκα.

19) Cyrilli Lex. Ms. Κλάρια. ψέλια βραχιόνων.

20) Litteram erasit.

1) Fuit procul dubio in archetypo lacuna, hodie ita indicanda: Κλεάγης..... β.

2) Lectionem superscriptam delevit. Cf. VV. DD.

3) Ultimam glossae litteram delevit; scriptum erat: Κλειτή. Diverſae scripturae (Κλίτει et Κλειτή) sub uno articulo explicantur; quod et Musurus vidit, propterea-que Κλειτή in fine adnexuit.

- c. 274. l. 10. Κλείτορες, τ. — αἱ Κλειτορίς. τ. — ἡ ὑπο-
 ὑποδορεῖς — κλειτια- δορίς — κλειτοριά-
 ζειν, τ. ζειν, τ.
- c. 275. l. 13. Κλεύσομαι, κ. Κ. κελεύσομαι. ο.
 λεύθωμαι, ο.
- l. 15. Κλευτόν, τλευτόν. Κλεῦτον. τλεῦτλον. ⁴⁾
- c. 276. l. 4. Κλεψύδρα, κ. — Κ. κ. — Φαληρέα δ. ⁵⁾
 Φαληρ.. ν δ.
- l. 9. Κλήδων, καλεῖν ε. Κ. καλῶν ε. ⁶⁾
- l. 16. Κληδόνος, πρεσβεί.. Κ. πρεσβείας. ⁷⁾
- l. 21. Κληίδας, τ. Κληίδας. τ.
- l. ult. Κληίδες, τ. — καὶ Κ. τ. — καὶ ἡ κ. κ. — ἐ-
 ἡ κλεῖς, κληῖς — π πὶ τοῦ α. ⁸⁾
 τοῦ α.
- c. 277. l. 4. Κληίδα, τὴν κα- Κ. τ. κατακλεῖδα. ⁹⁾
 τακλῖδα.
- l. 6. Κληῖσι, τ. κατακλή- Κ. τ. κατακλείσεις τ.
 σεσι τ.
- l. 11. Κληνίδιον, κ. Κληνίδιον. κ.
 Κλήνιος, ε. Κλείνιος. ε.
 Κλήομαι, κ. Κλείομαι. κ.
- l. 18. Κλῆρος, τ. — τι Κ. τ. — τι σμήνεσι γ. ¹⁰⁾
 μήνεσι γ.
- l. 21. Κληρουχία, δεσπο- Κ. δεσποτεία.
 τία.

c. 278.

4) In Ald. erratum typ.

5) Duas litteras delevit; posteriorem agnosco, scriptum nempe erat: Φαληρ.ων. Quod Meursii conjecturam ab Alberti receptam confirmat. In Ald. Φαληρέαν errore typ. Cf. VV. DD.

6) Forte: Κληδεῖν. καλεῖν ε. Cf. VV. DD.

7) Interpretationis exitum delevit; scriptum videtur: πρεσβείαις.

8) V. κλεῖς a typosetha omissa est.

9) Haec glossa in Aldina male cum praecedenti unita est.

10) In Ald, τις μήνεσι errore typ. Cf. VV. DD.

- c. 278. l. 2. Κλησιάων, σ. Κλισιάων. σ.
 Κλήτεσι, τ. Κλίτεσι. τ.
 — l. 18. Κλητρὸν, κ. κλή.σιν. Κ. κ. κλήσιν. ¹¹⁾
 — l. 23. Κλιματοφόρος, ὁ ε. Κλιματηφόρος. ὁ ε.
 c. 279. l. 12. Κλινθήτην, ἐ. Κ. ἐκλίνθησαν.
 κλίθησαν.
 — l. 16. Κλινόστριχον, τ. Κ. τ. ψαλλίδα.
 ψαλίδα.
 c. 280. l. 6. Κλισίον, πρὸς Κ. παραστάς. προβά-
 τὰς πρὸς στοῶν καὶ των καὶ βοῶν στά-
 βοῶν στάσις, κ. σεις. κ. ¹²⁾
 Κλισμοί, θ. — ἀνάκλι- Κ. θ. — ἀνάκλινθρα.
 θρα.
 — l. 16. Κλιτύς, κ. — ὠρῶν Κ. κ. — ὀρῶν — ο. κ. ¹³⁾
 — ὀρολόφοι, κ.

c. 281.

11) Litteram delevit; scriptum erat: κλήσιν.

12) Musuri correctione nihil ineptius est, nihilque insul-
 ficius. Uniantur primum litterae, prouti forte in arche-
 typo exstiterint; easque deinde sejungemus, et genui-
 nam Lexicographi scripturam habebimus. Locus sine

dubio in archetypo ita scriptus fuit: ΠΡΟΣΤΑΣΠΡ-
 ΣΤΟΩΝ. Id est, προστάς προστόων. Porticuum, qui-
 bus veterum aedes instructae erant, vestibulum. Cf. VV.
 DD. qui ex Homeri interprete et Apollon. Lex. hunc

vocis significatum illustrant. Finxi scripturam ΠΡΣΤΟ-
 ΩΝ, ut lectionis πρὸς στοῶν origo clarius perspicere-
 tur; non modo enim in recentioribus, verum et in anti-
 quioribus libris scriptis idem est praep. πρὸ et πρὸς
 compendium. Accentus codicis Marciani exiguam ad-
 modum aut fere nullam auctoritatem criticam habent;
 hocque ipsum quamplurimis jam exemplis confirmatum
 vidimus. In sequentibus lectio στάσις retinenda est,
 glossamque ita interpungo: Κλισίον. προστάς προστόων.
 καὶ βοῶν στάσις. κ.

13) In Ald. ὀρλόφοι a typ. Cf. VV. DD.

- c. 281. l. 1. Κλοϊτοίμωγεις, α. Κλυτοίμωγεις. α. ¹⁴⁾
 Κλοιῶ., ε. Κολοιοί. ε. ¹⁵⁾
 — l. 8. Κλόνες, α. Κλῶνες. α.
 Κλόντον, ι. — τὰ [τὰ Κ. ι. — τὰ α.
 δέ] α.
 — l. 25. Κλύειν, α. — δέ Κ. α. — δέ τ' ε. α. ¹⁶⁾
 ἔκλυον α.
 c. 282. l. 5. Κλύμενος, ι. Κ. ι. — α.
 — ἀμπελίνης.
 [Κλύεις, δεσμοῖς.]
 Κλυ...μεν, ε. Κλύε μεν. ε. ¹⁷⁾
 Κλυταί, ε — πολλοί, ἢ Κ. ε. — π. ἢ π. ¹⁸⁾
 π.
 — l. 10. Κλυτοπῶλῳ, ἐνδό- Κ. ἐνδοξοπῶλῳ. ι.
 ζῳ πῶλῳ, ι.
 — l. 18. Κλωγμός, ὁ δ. — Κ. ὁ δ. — λάχῃσιν τ.
 λάχῃσι τ.
 — l. 21. Κλώδωνας, τοὺς μι- Κ. τὰς μιμαλλόνας, μ.
 μαλῶνας, μ.
 — l. ult. Κλώθς., μ. Κλῶθες. μ. ¹⁹⁾
 c. 283. l. 15. Κλώπεια, ο. — Κ. ο. — Ἰόβας — θεαί,
 Ἰοβᾶς — θεατρικῶν. ²⁰⁾
 κῶ..

c. 283.

14) Salmasius scripturam codicis divinavit. Cf. VV. DD.

15) Ultimam vocis litteram delevit; scriptum erat: Κλοιῶν.

16) Respicit ad Il. A. v. 218. ubi ex Hesychio melius ita legi potest: μάλα δ' ἔκλυον αὐτοῦ. Vitiosum μάλιστ' ex compendio natum est.

17) Glossam intermediam (quae ita scribenda esset: Κλοιοῖς δ.) ob seriem ejecisse videtur; at sibi non constat, quoties enim correctionibus suis ordinem jam deturbavit? In ultima glossa duas litteras delevit; scriptum erat procul dubio, quod Is. Vossius olim divinabat: Κλύου μεν. Cf. VV. DD.

18) In Ald. πολλοί culpa typ. Cf. VV. DD.

19) Litteram in fine expunxit; legebatur: Κλώθςο.

20) In ultima voce litteram in fine erasit.

- c. 283. l. 19. Κλωπωμένη, λ. Κ. λ. — κ. ο.
— κλέπτεσθαι [δὲ] ο.
c. 284. l. 11. Κναστήριον, ἐ- Κ. ἐνήλατον. Λ.
νήλατο, Λ.
— l. 23. Κνέωρον, φ. — Θεσ- Κ. φ. — Θεσμοφορίοις υ.
μορίοις υ.
c. 285. l. 9. Κνηκόν, τ. — ὑ- Κ. τ. — ἐπὶ τοῦ α. — ἐ-
πὸ τοῦ α. — ἀπὸ κ. πὶ κ. ¹⁾
— l. 15. Κνήμα, τ. — κνή- Κ. τ. — κνήμας — ὑπὸ
μα — ὑποδεκτημαί- δὲ κνήμησι τάρα-
ρων ταράσσαι. ξε. ²⁾
— l. 21. Κνήμεσι, τ. Κνήμησι. τ.
c. 286. l. 1. Κνημίας, τ. Κνήμας. τ.
— l. 14. Κνηστὶς, κοπίς σ. Κνήττις. κοπίς σ. ³⁾
— l. 24. Κνίζων, ἢ κνιζίων, Κ. ἢ κνιζείων. λ. ⁴⁾
λ.
c. 287. l. 6. Κνισα, α. — λει- Κ. α. — λίπος τ.
πος τ.
— l. 9. Κνισαλέω, περικνύ- Κ. περικνίστω ⁵⁾
σω.

c. 287.

1) Glossam procul dubio male intellexit, quae ita interpungenda videtur: Κνηκόν. τὸ κροκίζον χρώμα ὑπὸ τοῦ ἀνθους, ὅτε δὲ ἀπὸ καρποῦ τὸ λευκόν. Vox croceum colorem ex flore (κνήκος) praeparatum significat, interdum etiam candidum ex fructu. In glossis iatricis et botanicis Cyrilli Glossario adnexis, atque ex codice Marino a me descriptis: Κνήκος. ὁ ἄγριος κρόκος.

2) Turpiter iterum textum Ms. depravavit. Lexicographus ad Il. Υ. v. 37. respicit, ejusque scriptura eadem fuit ac Homeri: ὑπὸ δὲ κνήμας ῥῶντο ἄραια. Cf. VV. DD.

3) Rescribenda est codicis lectio, Salmasio suffragante. Cf. VV. DD.

4) In Glossis XII. Prophet. ex cod. Marino descriptis: Κνίζων συκάμινα. ἐσθίων ἄπτεσθαι. ἢ κεντῶν. ἢ συλλέγων. Cf. VV. DD.

5) Litteram delevit; scriptum erat: περικνήσω.

- c. 287. l. 9. Κνίσητε, τ. Κνίσης. τ.
 Κνισέειν, ε. Κνισῆεν. ε.
 — l. 15. Κνιστά, λ. συγκε- Κ. λ. συγκεκομμένα.
 κομμένα.
 — l. 20. Κνούς, ὁ ε. — κνο- Κ. ὁ ε. — κνούν μὲν ἦχον
 μαῖῆχον — δὲ [περὶ — δὲ μέρος — ἡ
 ὁ] μέρος — ἡ χηνι- χοινικίς.
 κῆς.
 c. 288. l. 2. Κνύθα, κ. — α. Κ. κ. — ἐπὶ τῶν κ. ⁶⁾
 πὸ τῶν κ.
 — l. 8. Κνυζούμενον, σ. — Κ. σ. — κνυζηθμός, γ. ⁷⁾
 κνυζιθμός γ.
 Κνυζώσω, συνσπάσω, Κ. συνσπάσω. κ. ⁸⁾
 κ.
 — l. 13. Κνυπώσω, θρυγκώ- Κ. θρυγκώσω.
 σω.
 — l. 15. Κνώδακες, ο. — Κ. ο. — Φυσητῆρσιν α.
 Φυσιτῆρσιν α.
 c. 289. l. 3. Κνωσσεῖν, ὑπνεῖν, Κνώσσειν. ὑππουν. κ.
 κ.
 — l. 5. Κνωπεύς, α. Κνωπνεύς. α.
 Κνώσος, π. Κνωσός. π.
 — l. 10. Κόα, α. Κοᾶ. α.

c. 290.

6) In hac glossa θ (ut saepius fit) cum ζ ob soni affinitatem permutatum est, nec de genuina ejusdem scriptura Κνύζα haesitandum est. Cf. VV. DD. a quibus postrema parum intellecta videntur; mens enim Lexicographi est, ut Κνύζα interdum per syncopen scribatur pro κόνυζα, et plantam significet. In glossis Mss. botanicis: Κόνυζα. τὸ ψίλιθρον.

7) V. κνυζιθμός superioris Κνυζηθμός varia lectio videtur. Reliqua: ἡ Φωνή κυνῶν — γοερὸν Φ. eodem pertinere suspicor. Cf. VV. DD.

8) Scriptura συνσπάσω ex antiquo archetypo conservata est.

- c. 289. l. 13. Κοαλιεῖν, β. Κοαλιεῖς. β. ⁹⁾
 — l. 22. Κόβαλος, π. — το- Κ. π. — τωθαστής —
 θαστής — κακό.... κακίσχολος ¹⁰⁾
 c. 290. l. 13. Κόγχειν, δ. Κόγχην δ.
 — l. 19. Κόγχος, κοχλῖος. Κ. κ. ¹¹⁾
 c. 291. l. 6. Κοδραντής, τ. — Κ. τ. — Φάλεως — Φά-
 Φάλεως — Φάλεως. λεως. ¹²⁾
 Κοδομεύει, φ. — ἔργ.. Κ. φ. — ἔργω ο. ¹³⁾
 οἰκοδομεῖ.
 Κοδομεύειν, τ. — ὕπνω Κ. τ. — ἱπνῶ φ.
 φ.
 Κοδομεύς, ὁ ὑποτάσσω Κ. ὁ ἐπιτάσσω τῷ φρύ-
 τῷ φρυγῖ τ. γοντι τ.
 c. 292. l. 2. Κοδομία, ὑπνία, Κ. ἱπνία. φ.
 φ.
 Κοδραντής, τ. — τὸ Κ. τ. — τὸ δὲ λ. ¹⁴⁾
 λ.
 Κόδρ., ο — Ἀθηναῖο., Κόδρους. ο. — Ἀθηναῖος,
 λ. λ. ¹⁵⁾
 — l. 14. Κόθημα, ἀπὸ τ. Κ. ἐπὶ τ.

c. 293.

9) Correctionem typotheta non advertit.

10) In ultima voce litteram cum compendio delevit; in Ald. κακόχολος incuria typ. Cf. VV. DD.

11) In editis κοχλῖας a typotheta.

12) Cyrilli Lex. Ms. Κοδραντής. τὸ πᾶν. ἢ λεπτὰ δύο. Cf. VV. DD.

13) Compendium delevit; legebatur: ἔργον.

14) Superius Κοδραντής cum tota sua appendice huc transferendum est, ubi procul dubio in margine adscriptum erat.

15) In prima voce compendium delevit, in Ἀθηναῖο., ultimam tantum litteram. Glossa procul dubio ita scripta erat: Κόδροι. οὗς ἡμεῖς λέγομεν κρονικούς τινες, τὸ ἀρχαῖον αὐτῶν ἐμφανίζοντας. Ἀθηναῖοι λαμπροὶ τῷ γένει. Cf. VV. DD. qui hic in tenebris vagantur.

- c. 293. l. 16. Κοίζειν, τ. — K. τ. — μιμητικῶς λ.
μητικῶς λ.
- c. 294. l. 8. Κοιλίς, δ. Ἀττι- K. δ. Ἀττικῆς.
κός.
- l. 16. Κοιλῶπαν, π. K. π.
[Κοῖλον, κοῖλον.]
Κοῖλος, θ. K. θ.
- c. 295. l. 9. Κοινός, δ. — ὡς K. δ. — Ὡς κ. — Ἰσμήνης
κ. — Ἰσμήνης — ὕ- — Ὑδροφόροις Πο-
δροφό...οις, πολύκω- λύκοινον Α. ¹⁶⁾
νον Α.
- l. ult. Κοιόφορος, ε. ἐγκα- K. ε. ἐγγαστρωμένη.
στρωμένη.
- c. 296. l. 1. Κοιπποιβαπᾶν, Κοιπποιβάπαν. σ. ¹⁷⁾
σ.
Κοιρανέων, κ. καθιότας, K. κ. καθιστάς. ἡ τ.
ἡ τ.
Κοίρανος, ὁ ἐπικρατῶν, K. ὁ ε. κ. ¹⁸⁾
κ.
- l. 13. Κοιτίς, ἡ μ. — ἐν K. ἡ μ. — ἐν ἡ ὁ γ.
ἡ γ.
- Κοῖτον ι. — κοίτιν ε. K. ι. — κοίτην ε.
- c. 297. l. 6. Κοκκόνιοι, οἱ πυ- K. οἱ πυρῆνες τ.
ρίνες τ.
- l. 10. Κοκκ., τ. Κόκκου. τ. ¹⁹⁾
- l. 18. Κοκυγία., ἀνέμων K. Κοκυγίαν. ἀνεμον. οἱ Κρο-
ἡ κροτονιαῖται. τωνιάται. ²⁰⁾

c. 298.

16) In lemmate ὕδροφό...οις duas litteras delevit; scriptum videtur: ὕδροφόδροις.

17) Divisionem glossae (Κοιπποιβα.πᾶν σ.) a Salmasio olim proposita et scriptura codicis extra dubium ponit. Cf. VV. DD.

18) In Ald. ἐπικρατῶν incuria typ.

19) Compendium aut litteram fini vocis impositam delevit. Cf. VV. DD.

20) Litteram in fine vocis delevit; scriptum videtur: Κοκκυγία.

- ε. 298. l. 5. Κοκκύαι, ο. Κοκκία. ο. ¹⁾
 — l. 9. Κολαβρευομένη, κό- Κ. κώλοισ α.
 λoις α.
 — l. 15. Κολακοφοροκλείδης, Κ. Ι. — Κλεώνυμον ε.
 Ι. — Κεώνυμον ε.
 Κολάττη, κ. Κολάττην. κ.
 ε. 299. l. 2. Κόλαφος, κ. — Κ. κ. — ἐν Α. καὶ Π. ο. ²⁾
 ἐν ἀγροστίῳ καὶ
 παιδοτρίβαις ο.
 — l. 13. Κολεκάνοι, τ. — Κ. τ. Στρατίς — δ. τοὺς
 Στρατίς — δραμα- τί — κ. λ.
 τία τοὺς τί — κο-
 λέκαν λ.
 — l. 22. Κολεμίς, ἀρτιμίς Κ. Ἀρτεμις, ἀπὸ Κολέ-
 ἀπὸ κωλένου τ. μου τ. ³⁾
 ε. 300. l. 14. Κόλλ. πες, ο. — Κόλλοπες. ο. — νωτιαῖον
 νωτιαῖον τ. — κόλ- ἢ τ. — κόλλωψ —
 ηβη παρ. κηκό- παρηβηκότας π. ⁴⁾
 λοψ — παρ. κηκό-
 τας π.
 ε. 301. l. 2. Κολλικοονόμον, Κολλικονόμον. τ.
 τ.
 — l. 8. Κόλλωψ, τ. Κόλλωψ. τ.
 — l. 15. Κολλύρα, Θ. — Κ. Θ. — ἐν ἔλκουςα. ⁵⁾
 ἐνέλκουςα.

Ff 2

c. 302.

- 1) Salmasii ceterorumque conjectura Κοκύαι in textu po-
nenda est, scriptura codicis adstipulante. Cf. VV. DD.
- 2) Locum adduxi, ut a lemmatum scriptura securi essent
eruditiores.
- 3) Agitur, ut aperte docet codicis scriptura, de eodem
Dianae cognomine, cujus Pausanias alique meminere.
Cf. VV. DD.
- 4) In prima voce litteram delevit; scriptum videtur: Κόλ-
λαπες. In Ald. κόλλωψ culpa typ. In παρ. κηκότας lit-
teram expunxit, ejusque correctionem prima manu su-
perscriptam restituit. Cf. VV. DD.
- 5) Stephani et Theodori Lex. Ms. Κόλλυρα. ἀρτίδια μικρὰ
κισσάρῃ. (Ἀπ κρίθινα?) Cf. VV. DD.

- c. 302. l. 7. Κολοῖος, ὁ ο. K. ὁς ο.
 — l. 11. Κολοίφρυξ, τανα- K. Ταναγραῖος α.
 γραίως α.
 — l. 16. Κολοιστι., ξ. Κολοίστιον. ξ. ⁶⁾
 — l. 20. Κολόν κολύς τὸν μ. Κολόν. κολυστόν. μ. — ἔ-
 — ἔχων — κερασφο- χον — κέρας φο-
 ροῦν — στολόκρους ροῦν — κολόκρους
 καὶ τὸ ἔντερον, κ. — καὶ τὸ ε. κ.
 c. 303. l. 17. Κολουᾶν, θο- K. Θορυβεῖν.
 ^{ειν}
 ρειβαῖν
 Κολούει, κατασεῖ — κο- K. κατασεῖει — κωλύει.
 λύει, ε. ε. ⁷⁾
 c. 304. l. 2. Κολουρίτης, γ. Κολουρίτις. γ.
 — l. 9. Κολούων, μ. ὦν, ἐ- K. μειῶν, ἐλαττῶν. ⁸⁾
 λαττόνων.
 Κολοφών, ὁ κολιός, κ. K. ὁ κολοίος. κ. ⁹⁾
 Κολοφώνια, υ. — μετα- K. υ. — μεταλλικόν τι.
 λικόν τι.
 c. 305. l. 13. Κολύφανον, K. Φλοιός. λ.
 Φλυός, λ.
 — l. 18. Κολωνάς, π. Κολωνός. π. ¹⁰⁾
 Κολωνία, τ. . λείοι. K. τ. Ηλείοι. ¹¹⁾
 c. 306. l. 9. Κολωφών, π. Κολοφών. π.
 — l. 16. Κομάκτωρ, ἡ λ. — K. ἡ λ. — Μηδεία.
 μῆ.

c. 306.

6) Compendium delevit, et accentum retraxit.

7) In Ald. Κουλούει culpa typ. Cf. VV. DD.

8) Litteram in μ. ὦν expunxit.

9) Cyrilli Lex. ms. Κολοφών. τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν ἀκρωτή-
 ριον. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ μεγάλων κακῶν.10) Vera esse videtur codicis lectio, quam et series requi-
 rit; sic vero in sequentibus legendum esset: κολωνᾶν Ἰε-
 σο. Separatim quoque Κολωνός infra exponitur. Musu-
 rus glossam ad exemplum accommodavit.

11) Primam ultimae vocis litteram delevit.

306. l. 16. Κομανίαν, πορνί., K. πορνείδα. ψίλειαν. ἀ-
δαψιλήν ἀνίαν. νοιαν. ¹²⁾
- l. ult. Κόμβα, κ. πολυρί- K. κ. πολυρίνιοι. ¹³⁾
νιοι.
- c. 307. l. 6. Κόμβομα, σ. Κόμβωμα. σ. σκείρωμα.
σκήρωμα.
- l. 10. Κομβάματα, τ. — K. τ. — τόρνον — πετα-
χρόνον — πεταλαί- λέων.
ων.
- c. 308. l. 11. Κομιάτον, ε. — K. ε. — τοῦ α. ¹⁴⁾
τὸ α.
- l. 14. Κομιδῆ, α. — λῆμ- K. α. — λῆψις. ἡ ε. ¹⁵⁾
ψις, ἡ ε.
- c. 309. l. 1. Κομίζεται, ν. — K. ν. — ὅπερ ἐστὶν ἐν T. ¹⁶⁾
ὅπερ ἐστὶν ἡ τυμπα-
νιστρίαις.
- l. 4. Κομίσαι, φέραι, σ. K. φέρειν. σ.
- l. 11. Κόμιτα, ε. — ζ'. Κόμητα. ε. — ἐπτά.

Ff 3

c. 309.

12) In πορνί., compendium litterarum αν delevit. Fir-
matur itaque auctoritate codicis conjectura Heinsii, le-
gentis: πορνείαν. δαψιλειαν. ἄνοιαν. Cf. VV. DD.

13) Cf. VV. DD. qui ultimam vocem optime restituerunt.

14) Cyrilli Lex. Ms. Κομιάτον. ἐξαίτησις τοῦ ἀφεσῆναι.

15) Videnda quae supra de μ infiticio ante ψ ad ν. Κατα-
πέμψαι monui. Cyrilli Lex. Ms. Κομιδῆ. ὡς μὲν ἐπὶ ῥόη-
μα, λίαν σημαίνει· ὡς δὲ ὄνομα, τὴν συλλογὴν, ἡ λῆψιν.
ἐπιμέλειαν.

16) Latet in ὅπερ ἐστὶν aut lemmatis aut auctoris nomen,
quod Oedipus aliquis forte expiscabitur. Suspiciari qui-
dem aliquis potuisset, quod lemma absque auctoris no-
mine ita scriptum fuisset: Τυμπανιστοῖς ἢ Τυμπανιστρίαις.
ita ut haec Sophoclis fabula duobus modis inscripta fue-
rit. At merae conjecturae testimoniis atque solidis ra-
tionibus destitutae litteris earumque studio parum pro-
sunt.

- ‡
 c. 309. l. 11. Κόμμα, κένθω, ὁ. Κομμακενθω. ο. — ν. α. ¹⁷⁾
 — νομιστάς, α.
 — l. 19. Κόμμου, ω. Κομμοῦν. ω.
 Κομμῶ, π. Κομμῶσεις. π.
 — l. 22. Κομμωρία, ἡ π. Κομμώτρια. ἡ π.
 c. 310. l. 8. Κομπῆ, μεγα- Κ. μεγαλοβρῆμονεῖ. ψ.
 λορημονεῖ, ψ.
 — l. 13. Κομπῶδες, ἀλαζω- Κ. ἀλαζονικόν.
 νικόν.
 — l. 22. Κομψόν, ε. — ἐπί- Κ. ε. — ἐπίχαριν.
 χαρι.
 c. 311. l. 1. Κομωδοῦντες, θ. Κωμωδοῦντες. θ.
 — l. 9. Κονάσασιν, κ. Κονάσσουσα. κ.
 — l. 11. Κόνδυ, π. — κυμ- Κ. π. — κ.
 βίον.
 [Κονδούκτωρ, μιθωτός.]
 Κονδυλίζει, κ. Κ. κ. ¹⁸⁾
 — l. 14. Κονδυλούμενα, ἀ- Κ. ἀνοιδούσαι, κ.
 νοιδήσουσα, κ.
 — l. 18. Κονείδη, γ. Κονειδεῖς. γ.
 Κονείδης, Θ. παιδαγω- Κ. Θ. παιδαγωγός.
 γός [καὶ μαίστωρ.]

c. 312.

17) Felix et prompta memoria Musurum destituisse videtur. Nullum (primo etiam codicis scripturae intuitu) dubium erit, quin ex Aristophanis Ranis Κόμμα καινόν reponendum sit. Cf. VV. DD. qui erudite et sagaciter veram lectionem indagarunt. In νομιστάς solitum v. νομίσματος compendium male intellectum fuit. At quaerant hic forte critici, unde θω in fine lectionis κένθω. Nescio certe unde adhaeserit; si quis tamen ex compendio vocis τοῦτο illud deduceret, minime dissentirem, totumque locum ita scriberem: Κόμμα καινόν. τοῦτο οὐ μ. — νομίσματος, α. Nam κεν oritur ex καιν, neglecto a scriba compendio.

18) Glossa intermedia ob seriem inter Κόνδοι et Κόνδυ collocanda est.

- c. 312. l. 1. Κονία, σμῆμα, σ. K. σμῆμα. σ.
 — l. 9. Κονίοντες, α. λευκέ- K. α. λευκαίνοντες.
 νοντες.
 — l. 17. Κονίσσαλος, κ. — K. κ. — αἰδοῖα.
 αἰ.
 — l. 19. Κονίσσαθα, κ. Κονίσουσι. κ.
 e. 313. l. 4. Κοννίς, ἀλέτης Κόννις. ἀλείτης π.
 π.
 Κόννος, ὁ π. ἡ υ. K. ὁ π. ἡ υ.
 — l. 8. Κοννοφόρων, σκολ- K. σκολλυφόρων.
 λυνφόρων.
 Κόννου, ψῆφον π. Κόννου ψῆφον. π.
 Κοννοειδής, ε. Κωνοειδής. ε. ¹⁹⁾
 — l. 17. Κοντινούσα, τ. Κονοῦσα. τ. ²⁰⁾
 — l. ult. Κόντω π. πρὸς ὄντω K. π. πρὸς κόντω ζ. ¹⁾
 ζεῖν.
 c. 314. l. 10. Κόπανον, ζ. ἔ- K. ζ. ἐρεπ[†]λυτικόν. ²⁾
 ρεο. πλυτικόν.
 c. 315. l. 1. Κοπίς, μ. Κόπισ. μ.
 Κοπτὰ, μελίπηκτα. K. μελίπηκτα.
 — l. 9. Κοπρεῦσαι, Φαιτεῦ- K. Φυτεῦσαι.
 σαι.
 — l. 13. Κόπρος, η. — κυλιν- K. η. — κυλινδό.... κα-
 δου.... κατὰ κόπον. τὰ κόπρον. ³⁾

Ff 4

c. 316.

¹⁹⁾ Salmasius et Vossius scripturam codicis divinarunt.
 Cf. VV. DD.

²⁰⁾ Reponenda esse codicis lectio, male a Musuro mutata.
 Cf. VV. DD.

¹⁾ Litteram expunxit; scriptum videtur: πρὸς πόντω ζ.
 Cf. VV. DD.

²⁾ In ἔρεο. litteram aut compendium fini vocis impositum
 delevit, et ex duabus vocibus novam procudit. Cf. VV.
 DD. qui varie conjecerunt. In mendoso πλυτικόν latere
 videtur πληκτικόν.

³⁾ In κυλινδου.... exitus compendium delevit, legebatur:
 κυλινδόουμένη. Cum vero ex Il. X, v. 414. ubi de Priamo
 agi-

- c. 316. l. 15. Κορακοφοροκλεί- Κορακοφοροκλείδης. ε.
δη, ε.
- c. 317. l. 11. Κορβαῖ, ἡ τ. Κόρμα. ἡ τ. ⁴⁾
Κόρδαξ, ε. — κομω. Κ. ε. — κομώσης.
- Κορδακίζει, α. ὄρχου- Κορδακίζουσα. α. ὄρχου-
μένως. μένη.
- l. 24. Κορεία, θεραπεύε- Κ. Θεραπεία. καλλονή. ἡ
ται καλλύνη, ἡ θ. θ.
- c. 318. l. 11. Κόρην, π. — Κ. π. — π.
παῖδα.
- [Κορθέλα, συστροφοί,
σωροί.]
- Κόριμακ, ἄλυτρον, ὅ τ. Κόρημα. κάλυτρον, ὅ τ. ⁵⁾
Κορθίλας καὶ κόρθιν, τ. Κ. καὶ κ. τ. ⁶⁾
- l. 17. Κόρθις, σ. Κόρθις. σ.
- l. 19. Κορθύεται, δ. — Κ. δ. — μετεωρίζεται, φ.
μεταιωρίζεται, φ.
- Κορθύεσθαι, α. Κορθύεται. α. ⁷⁾
- l. 23. Κοριαῖλα, τρίγλ. α, Κ. τρίγλα, ι. ⁸⁾
ι.

c. 318.

agitur, κυλινδόμενος restituere voluerit, festinando novum vocis exitum reponere oblitus est; quod typothetam, a quo vitiosam Aldinae lectionem habemus, errare fecit. Cf. VV. DD.

- 4) Lectionem codicis rescribendam esse existimo, consentientibus Salmasio et Vossio, omnium, quotquot Hesychium illustrarunt, in antiquorum Glossariorum scriptura versatissimis; serie quoque, quae summi ubique valoris esse debet, ita jubente.
- 5) Glossa intermedia hic retinenda est, infra vero, ubi ordini repugnat, ejicienda; olim, ni fallor, glossa infra posita in margine huc revocata fuit, et postea textui inserta, unde repetitio orta videtur.
- 6) In Ald. Κοθίλας καὶ κόρτιν culpa typ. Reponenda est itaque codicis lectio, quam Vossius olim divinabat.
- 7) Haec glossa additamentum est ex margine.
- 8) In τρίγλ. α, litteram expunxit.

- c. 318. l. 23. Κορίαννον, τ. — Κ. τ. — κ.⁹⁾
 κοσμάριον ✱.
- c. 319. l. 2. Κόριν, τ. Κόριον. τ.
 — l. 12. Κορίννουσι, κ. — Κ. κ. — Βελλεροφῶντι ἐ-
 Βελλεροφῶντι. π. πιχευούσης — ἐπὶ
 χευούσης — ἐπὶ τῷ τῶν — Βελλερο-
 — Βελλεροφώντης. Φόντης.¹⁰⁾
- l. 23. Κοριῶντα, γαυροῦ- Κοριῶντα. γαυρούμενον.
 μεν.
- c. 320. l. 9. Κορμάζειν, τ. Κ. τ. περιδεῖν.¹¹⁾
 περιζεῖν.
- c. 321. l. 3. Κορωνίδας κ. — Κ. κ. — ἀγαθὸν ὑπερ-
 ἀγαθῶν ὑπεροχάς. χαι.
- l. 8. Κορούεται, υ. Κορθύεται. υ.
- l. 18. Κόρσαι, α. — προ- Κ. α. — προμαχῶνας. σ.
 μαχόνας, σ.
- c. 322. l. 5. Κορσοῦν, κίρειν. Κ. κείρειν.
- l. 12. Κόρτος, ὁ ε. — Κ. ὁ ε. — κρότων.
 κροτός.
- Κορτύνιοι, ο. — Ἄρκα. Κ. ο. — Ἀρκαδίας.¹²⁾
 Κέρυ, π. Κόρυς. π.
- l. 17. Κορυβαντιούσης, μ. Κορυβαντιώσης. μ.¹³⁾

Ff 5

c. 322.

9) In libris scriptis monogrammate Christi duae res pretiosae designantur, χρόνος nempe et χρυσός. Typotheta ed. Aldinae χρόνος elegit, ego χρυσός, et ita scribo: κοσμάριον χρυσοῦν. In typotheta error facile excusandus est, at Musurus ambiguum hoc monogramma ipsi solvere debuerat.

10) In .π. χευούσης duas litteras delevit; scriptum videtur: ἀποχευούσης.

11) Fere Pergero adsentirem, legenti: πέρθειν. Adfinitas soni inter θ, ζ et σ nota est. Cf. VV. DD.

12) Compendium et accentus Ἀρκαδίων legere jubent. Subintelligitur γῆς vel χώρας.

13) Cyrilli Lex. Ms. Κορυβαντιῶν. μαινόμενος. δαιμονιζόμενος. Ex longo veterum Glossiariorum usu Is. Vossio comp-

- c. 322. l. 17. Κορυβαντισμός, Κορυβαντισμῶν. καθα-
καθαρισμῶν. ¹⁴⁾
— l. 23. Κορύδαλος, [ἡ] π. Κορυδαλλός. π. — κόρυ-
— κορύδος π. ¹⁵⁾
c. 323. l. 8. Κορυθαίκη, τ. Κορυθαίικι. τ.
— l. 14. Κορυθαλία, δ. — Κ. δ. — ὑπερόριον Θεόν.
ὑπερορίθεον.
— l. 23. Κόρυθος, Φαλόν, Κόρυθος Φάον. περικε-
λ ¹⁶⁾
περικεφα-
Κορύθους, π. Κόρυθας. π.
— l. 27. Κόρυκος, θ. Κώρυκος. θ.
Κορυμβᾶ, τ. — ἔστι Κόρυμβα. τ. — ἔστι κα-
τὴν πρύμνην κ. τὰ τὴν πρύμναν κ.
c. 324. l. 7. Κόρυμβον, τ. — Κ. τ. — μετέωρα, κ.
μεταίωρα, κ.

c. 325.

pertum erat, quod series ab antiquis Glossographis raro intermittatur, proptereaue Κορυβαντιούσης, ut hodie in codice Marciano legitur, restituit; at ob hoc, ut saepius, in notis VV. DD. reprehenditur, quod factum nollem. Hesychio antiquiora procul dubio Glossaria aderant, quam nobis, pluraque veterum scripta; quid impedit, quo minus et in his κορυβαντιῶν in usu fuerit? Pessima est critices regula, praesertim in Hesychio, si omnia, quae praeter usum esse videantur, damnare velimus, adque exiguas veterum reliquias, quas hodie possidemus, reformare cogitemus. Hoc vitium non modo Musuro, sed et sequioribus criticis diu adhaesit, et a nostri aevi criticis longe fugiendum est.

14) Forte: καθαρισμός τῶν ὀργίων. At hariolationes detestor. Hoc saltem evidens est, quod scribae imperitia duae voces in unam coaluerint.

15) Reponendum videtur: Κορύδαλος. Cf. VV. DD.

16) Respicit ad Il. Γ. v. 362. totaque glossa ita scribenda est: Κόρυθος Φάλον. περικεφαλαίαν. Interpretatio Lexicographi bene se habet, in poeta enim pars pro toto ponitur, crista galeae pro ipsa galea. Cf. VV. DD.

- c. 325. l. 3. Κορύσσεσθαι, ε. Κορύσσεσθαι. ε.
 — l. 10. Κορύτει, τ. Κορύτη. τ.
 c. 326. l. 8. Κορωνία, π. Κορώνεια. π.
 — l. 13. Κορώνιος, μ. — κε- K. μ. — κέραια βούς.
 ρατοβούς.
 Κορωνίς, καμπύλος π. K. καμπύλη π.
 Κορωνιστά, ο. — ἀγεί- K. ο. — ἐγείροντες, κ. ¹⁷⁾
 ροντες, κ.
 Κορωνίων, γλαυρίων. Κορωνίων. γλαυρίων.
 _ο
 Κόρωνον, πονηρ. Κόρωνος. πονηρός.
 — l. 23. Κόσαι, κ. Κόσαι. κ.
 — l. ult. Κοσκινόριος, ε. Κοσκινόριος. ε.
 c. 327. l. 4. Κοσκυλματίους, Κοσκυλματίοις. κ. —
 κ. — παραλογισ- π. ¹⁸⁾
 μοῖς [λιμμιδέρις.]
 — l. 10. Κοσμήτης, κουριεύς, K. κουρεύς. ε.
 ε.
 — l. 19. Κόσυμβεδεσμός, α. K. α. — ἀσπιδίσκω. κ. ¹⁹⁾
 — ἀπιδίσκω, κ.
 c. 328. l. 12. Κοτέει, ο. — K. ο. — ὑπωπιᾶ.
 ὑποπιᾶ.
 c. 329. l. 1. Κοτήλλουσα, τήλ- Κοτίλλουσα. τίλλουσα.
 λουσα.
 — l. 5. Κοτίλλιν, α. Κοτίλλιον. α.
 — l. 9. Κοτταμία, π. — ἀ- K. π. — ἄμεινον δ. ²⁰⁾
 μείνω δ.

c. 329.

¹⁷⁾ Correctionem typotheta neglexit.

¹⁸⁾ In vitioso λιμμιδέρις, quod procul dubio ex margine est, latere videtur λείμμασι δέρων, quod idem esset ac superius τὰ τῶν βυρσῶν περικομμάτια. Cf. VV. DD.

¹⁹⁾ Cyrilli Lex. Ms. Κόσυμβος. ἀνάδεσμος. ἀνεπίληπτος. Stephani et Theod. Lex. Ms. Κοσσυμβωτοὺς χιτῶνας. κροσσωτὰ ἱμάτια. Cf. VV. DD.

²⁰⁾ Correxerat: Κοττάβια, quod postea delevit. Cf. VV. DD.

- c. 329. l. 18. Κότταβος, λά-
δαξ — πληθενεί —
παιδεία π.
— l. 22. Κόττανα, ε. —
Κρησι κ.
c. 330. l. 8. Κοτυλ.οί, κα-
τοικίδια. ι ο.
— l. 15. Κοτυλήδων, π.
— l. 17. Κοτυληδόν, ὄφισ ε.
Κοτύλη, ῥυτόν π.
— l. 22. Κοτυλίσκος, κ. —
μόνον π.
c. 331. l. 4. Κοτυτῶ, ὁ μ.
— l. 12. Κουκᾶ, πάππων,
ἡ κ.
— l. 15. Κουλιβατίαν, κ. —
σιδηρίτην — ὄνιοι.
— l. 18. Κουμᾶσι, τ.
— l. 24. Κουράνια, ἐκ με-
λήνης α.
c. 332. l. 3. Κουράτεροι, ν.
— l. 6. Κουρεάνην, τὸν ἀ-
κουντίτην, ἡ α.
Κουρεὺς, ο. — γναφι-
κῶ μαχαίρω.
Κ. λάταξ — Πληθενεί
παιδεία π.
Κ. ε. — Κρησι, κ.
Κοτυλοιοί. κατοικίδιοι
ο. ¹⁾
Κοτυληδών. π.
Κοτυληδών. ὄφισ ε. ²⁾
Κοτυλήρυτον. π. ³⁾
Κ. κ. — μόνωτα π.
Κ. ὁ μ. ⁴⁾
Κούκα. πάππον. ἡ κ.
Κ. κ. — σιδηρίτην — ἔ-
νιοι.
Κουμάσιον. τ.
Κ. ἐκ μελήνης α.
Κουρότεροι, ν.
Κουρέην, τὸν ἀκοντίτην,
ἡ α.
Κ. ο. — γναφικοῦ μαχαι-
ρίου.

c. 332.

1) In ambabus vocibus litteram expunxit; scriptum vide-
tur: Κοτυλαιοί, κατοικίδιοι ο. In posteriori duo exi-
tus ex correctione κατοικίδια uniti fuerunt.

2) Jenfius et Valkenaer ex Od. E. v. 433. Κοτυληδονόφιν.
ε. reponunt, quod jam dubio caret, ipsaque codicis
scriptura firmatur. Cf. VV. DD.

3) Feliciori hic usus est memoria. Cf. VV. DD. qui locum
poetae notarunt. Musuri interpunctionem typotheta
neglexit.

4) In Ald. Κοτυτῶ, quod in ceteras manavit editiones.

- c. 332. l. 6. Κουρεῶτις, μ. — Κ. μ. — ἐν ἡ τ.
ἐμῇ τ.
— l. 14. Κουρήτες, τ. — Κ. τ. — Πλευρῶνας —
πλεύραναι — κόμας. Κ.
Κουρήτεσι, Κ.
— l. 22. Κουρίαν, κομᾶν. Κουριᾶν. κομᾶν. κουρᾶς
Κουρᾶς, ε. ε. ⁵⁾
— l. ult. Κουριδίας, ε. Κουριδίας, ε. ⁶⁾
c. 333. l. 3. Κουρίδιον, π. — Κ. π. — τετράχειρον Α. ⁷⁾
τετραχείρ.. Α.
Κούριξ, τ. Κουρίξ. τ. ⁸⁾
— l. 6. Κουριζόμενος, ὑμεναι- Κουριζομέναις. ὑμεναιου-
ούμενος γ. μέναις, γ.
Κουριζαινομένους, τ. Κουρίξ αἰνομένους. τ.
— l. 16. Κουρίον, Σ. — ἡ. Κ. Σ. — ἡμιουτονκούρειον
μιουτόν κόρειον η. η.
Κουριῶν, κ. δεομένων, Κ. κ. δεόμενος. κ.
κ.
c. 334. l. 12. Κούταρον, τ. Κ. τ. ὀπιθίων τ. |
ὀσπητίων τ.
— l. 17. Κουφίζει, μεταιω- Κ. μετεωρίζει.
ρίζει.
— l. 21. Κοῦφον, κ. μεταίω- Κ. κ. μετέωρον.
ρον.
c. 335. l. 1. Κοχλία, τ. — Κ. τ. — χόα. κ. ⁹⁾
χάα, κ.

c. 335.

5) Male separata conjunxit. Cf. VV. DD.

6) Rescribenda est codicis lectio, ex Il. A. v. 114. petita.
Cf. VV. DD.7) In τετραχείρ.. compendium delevit, et accentum re-
traxit.8) Haec glossa infra sequentis emendatio fuit, ubi pro κό-
μης vitiose legitur κόρης. Cf. VV. DD.9) VV. DD. ζῶα restituerunt, quod codicis scriptura con-
firmat.

- c. 335. l. 1. Κόχλος, τ. — Κ. τ. — πρὸ τῆς τ.¹
 πρώτης τ.
 — l. 6. Κοχυδέρει, ι. Κόχυ δ' ἔρρει. ι. ¹⁰⁾
 c. 336. l. 4. Κράγιον, σύν- Κ. σύντριμμα ε.
 στριμμα ε.
 — l. 19. Κράδη, σ. — ἀνί- Κ. σ. — ἐνίπτοντο ο ¹¹⁾
 πτοντο ο.
 c. 337. l. 8. Κραῖρα, κ. Κραῖρα. κ. ¹²⁾
 — l. 18. Κραιπνοῦσι, τ. Κραιπνοῖσι. τ. ¹³⁾
 — l. 23. Κρακαλίδαι, τ. κρι... Κ. τ. κρίσεων β. ¹⁴⁾
 έ...β.
 c. 338. l. 18. Κράνδην, π. — Κρανάην π. — Κρανά-
 οῦ. ¹⁵⁾
 Κραν.
 — l. 23. Κράνεια, λεπτο- Κ. λεπτοκάρυα. ¹⁶⁾
 κάρυα.
 c. 339. l. 2. Κράνηςος, περικε- Κράνεος. περικεφαλαίας.
 α
 Φαλαι.
 — l. 6. Κράνιοι, τ. Κεφαλη- Κ. τ. Κ. α. ¹⁷⁾
 νίας α.

c. 339.

10) In Ald. Κώχυ incuria typ.

11) In vulgatis ἐνίπτοντο a typotheta. Legendum videtur: ἀνίπταντο. *Instrumentum seu machina, vi cuius dii in fabulis sursum volantes repraesentabantur.* Cf. VV. DD. Cyrilli Lex. Ms. Κράδη. συκῆ.

12) Litteram expunxit; scriptum videtur: Κραιάρα. quod et series requirit.

13) Cyrilli Lex. Ms. Κραιπνός. δυνατός.

14) In κρι...έ...duas litteras et exitus compendium delet; scriptum videtur: κρισσέων. Reponendum est: Κρισσαίων. Cf. VV. DD. qui idem divinarunt.

15) In fine legendum est Κράνδου. Scripturam Κράνδην series postulat; glossa tamen litteris quadratis scripta fuisse videtur, et hoc modo Δ cum Α utrobique permutatum. Cf. VV. DD. Interpunctionem codicis typotheta fervavit.

16) Correctio a typotheta praetermissa est. Cf. VV. DD.

17) In editis Κεφαλληνίας a typotheta.

- c. 339. l. 6. Κρα...ον, π. Κράνιον. π. ¹⁸⁾
 — l. 10. Κρανῶν, β. Κράντωρ. β.
 — l. 16. Κράος, ε. — σκάλ- Κ. ε. — σ. — σκαλευομέ-
 λουσι — σκαλευομέ- νη ἄμπελος. ¹⁹⁾
 νη [ἀμπέλων ἢ] ἄμ-
 πελος.
 — l. 23. Κραπάταλλον, π. Κραπάταλλος. π.
 c. 340. l. 1. Καράρα, π. Καραρά. π. ²⁰⁾
 — l. 4. Κράσβολα, κελλά- Κ. κόλλαβοι δ.
 βοι δ.
 — l. 6. Κράσιν, κεφαλήν, Κράασιν. κεφαλαῖς. κ.
 κ.
 — l. 8. Κράσπεδα, τ. — Κ. τ. — κεκλωσμένα ῥάμι-
 κλωσμένα ῥάματα, ματα, κ.
 κ.
 Κραστῆναι, δ. Κρατῆναι. δ. ¹⁾
 Κραστηρία, τ. ἐνηλα- Κρατηρία. τ. ἐνηλάτων
 κτῶν α. α. ²⁾
 — l. 14. Κραστόδετον, σ. Κρατώδετον. σ.
 Κράτα, κεφαλή. Κ. κεφαλήν.
 — l. ult. Κράταις, π. — Κ. π. — Σκύλλης. τ.
 κύλλης, τ.
 c. 341. l. 3. Κραταίλεων, ε. Κραταίλεον. ε. ³⁾
 Κραταίλεων, ἢ Ν. Κραταίλεον. ἢ Ν. ⁴⁾

c. 341.

18) Duas aut tres erasit litteras.

19) Reponendum est σκάλλουσι, nam vulgatum σκάλουσι erratum typothetae est. Vitiosum ἀμπέλων cum correctione ἄμπελος consueto scribarum more per particulam ἢ copulatum fuit.

20) Typotheta ordinis, ut videtur, servandi causa Κρα-
 ρᾶ posuit.

1) Correctionem typotheta praetermisit.

2) Scripturam Κραστηρία, quam Hemsterhusius olim re-
 ponendam voluit, servandam esse iudico. Cf. VV.
 DD.

3) Reponenda est codicis lectio. Cf. VV. DD.

4) Idem, forte et Κραταίλεως. Cf. VV. DD.

- ε. 341. l. 16. Κρατερόφρονος, Κ. Βουληφόρου.
 Βουληφόρου.
 — l. 18. Κρατερώματα, μ. Κ. μ. — κασιτέρου.
 — κασιτέρου.
 — l. 23. Κρατευτάων, τ. — Κ. τ. — τίθενται π.
 τίθεται π.
 — l. 26. Κρατηρίσκοι, ο. — Κ. ο. — οί καί μ.
 καί μ.
 ε. 342. l. 1. Κράτιστος, ι. Κ. ι. δ.
 δυνατώτατος.
 [Κρατώδετον, τὰ ἄκρα
 τῆς σφενδόνης.]
 Κρατός, τ. Κ. τ. ⁵⁾
 — l. 10. Κρατυντήρια, κ. Κρατυντήρια. κ.
 Κρατυς, ἄρχει, ἐξου- Κ. ἄρχων. ἐξουσιάζων.
 σιάζει.
 Κραυαίνει, φ. Κ. φ. ⁶⁾
 — l. 15. Κραυγή, β. — γ. Κ. β. — κραῦξ ε. ε. ⁷⁾
 αῦς ἐριφιακρῆς ε.
 — l. 22. Καυρόρερον, ζ. Κραυρότερον. ζ.
 Καυρ. ὡς, ν. — ποιή- Κραυροῦν. ν. — ποιήση. ⁸⁾
 σαι.

ε. 343.

- 5) Ex glossa intermedia superius Κραστόδετον correxit.
 Ad seriem scribendum est Κρατόδετον. Sunt ergo diver-
 sae unius ejusdemque vocis scriptiones.
 6) In Ald. erratum typ. quod in reliquas editiones propa-
 gatum est. Ruhnkenius Κηραίνει intrudendum voluit;
 at pace summi viri dictum sit, quod de Κηραίνει Lexi-
 cographus hic nunquam cogitaverit. Cf. VV. DD.
 7) In γ. αῦς litteram delevit; scriptum videtur: γλαῦς.
 Firmatur Salmasii conjectura, legentis: γραῦς Σεριφία
 ἀκρῆς ε. Cf. VV. DD.
 8) Litteram expunxit; scriptum fuit aut Καυροῶς aut Καυ-
 ρωῶς, prima enim scriptura ob Musuri lituras clare non
 dignoscitur. Vitiosa scriptura Καυ pro Κραυ cum in hac,
 tum in anteced. glossa librario imputanda est. Cf. VV.
 DD.

- c. 343. l. 12. Κρείττονας, τ. K. τ. — βλαβῶσι — A.
— βλαβοῦσι — Aίτνα. ⁹⁾
Aίσχ. αἰτναίας.
- c. 344. l. 1. Κρεμβαλιάζειν, K. κ. — ὅστ' ἅμα συγ-
κ. — ὅστ. μα συγ- κροτοῦντας ε. ¹⁰⁾
κροτοῦντες ε.
- Κρέμβολα, ε. — ἐντυλ- K. ε. — ἐντυλλίσσουσιν
λήσσουσιν α.
- Κρέμυον, κρέμυον. Κρέμμυον. κρόμμυον.
- Κρεῖξ, κ. — τοῦτο γ. K. κ. — τοῖς γ. οἰωνίζε-
οἰωνιέται — ἐπίτρο- ται — ἐπὶ τρο-
χος. χού. ¹¹⁾
- Κρήγιον, α. K. α. ¹²⁾
- l. 16. Κρήϊνον, τ. Κρήηνον. τ.
- l. 17. Κρήϊνεν, α. Κρήηνεν. α.
- l. ult. Κρήϊνον, κρεωθή- K. κρεοθήκη.
- κη.
- c. 345. l. 9. Κρήϊνον, ἔλδωρ Κρήηνον ἔλδωρ. τ.
- τ.
- l. 15. Κρηπίς, υ. — περὶ K. υ. — περίθεμα τῶν
θεμάτων — στυλο- — στυλοβάται.
βῶται, α. α. ¹³⁾

c. 346.

9) Ad ductum codicis cum VV. DD. scriberem: Aίτναί-
αις. At Macrobiani auctoritate motus aliquis regereret
forte, quod vitium et correctio juxta se posita sint, in

archetypo ita separata: Aίτνας. In ejusmodi rebus me-
lius tacere est, quam loqui. Cf. VV. DD.

10) In ὅστ. μα litteram delevit; scriptum videtur: ὅστομα.
Cf. VV. DD.

11) Nullus jam dubito, quin in fine legendum sit: ἐπὶ
τριχός. Cf. VV. DD.

12) Cf. VV. DD. qui omnes Κρήγυον reponunt. Sic et Cy-
rilli Lex. Ms. Κρήγυον. ἀληθές. ὑγιές.

13) Male in editis ἐπίθεμα τ. Cf. VV. DD. Cyrilli Lex.
Ms. Κρηπίς. ὑπόβαθρος θεμέλιος. (Forte: ὑποβάθρον,
θεμέλιον.) καὶ εἶδος ὑποδήματος.

- c. 346. l. 3. Κρησφύγετα, τ. Κ. τ. — οἱ δ. τ.
— διαλαυνθάνοντες
τ.
Κρητὰ τόπον τὸ παιδι- Κρητα, τ. τὸ παιδικοῖς χ.
κὴν χ.
— l. 7. Κρητηρα, ὁ Φ. Κρητηρα. ὁ Φ.
— l. 9. Κρατηρας, σ. Κρατηρα, σ.
— l. 15. Κρητίζειν, ε. — Κ. ε. — ἀπὸ τοῦ τοὺς Κ.
ἀπὸ τοὺς Κ.
— l. 20. Κρητικὸν μ. — Κρη- Κ. μ. — Κρητες ρ.
ταί ρ.
c. 347. l. 1. Κριαδέμεν, γ. Κριαδέμεν. γ.
c. 348. l. 8. Κρικαδιαῖν, τ. Κ. τ. — ὥσπερ κρυ-
— ὥσπερ, ρυβούς. βούς. ¹⁴⁾
— l. 17. Κρυμυῖ, ριγε, π. Κρυμυῖ. ριγοῖ. π.
c. 349. l. 9. Κρίναί, δ. Κρίνε. δ.
Κρίνειν, α. — κρινόμε- Κ. α. — κρινώμεθα —
θα — μαχόμεθα, ἢ μαχώμεθα. ἢ δια-
διαλεγόμεθα. λεγώμεθα.
— l. 18. Κρινόμεθα, μ. δει- Κ. μ. διαλυόμεθα. ¹⁵⁾
λιόμεθα.
— l. 21. Κρίον, τ. — χω- Κ. τ. — χορικῆς ο.
ρικῆς ο.
— l. 26. Κριόντων, β. Κρειόντων. β.
Κριός, ρ. πολιορκικόν — Κ. ρ. πολιορκητικόν —
ἄρσεν, ὄργανον ἀσπί- ἄρσην. ὄργανον. ἀ-
σων, Α. σπῖς. Α. ¹⁶⁾
c. 350. l. 6. Κριός α. — τόν Κ. α. — τόν γε δ. ι.
τε δούριον ι.

c. 350.

14) Litteram expunxit.

15) Superius κρινόμεθα hujus glossae varia lectio videtur. Cf. VV. DD.

16) Nulla, ut VV. DD. visum fuit, facta est verborum permutatio; ultima vero, a Musuro depravata, ita legi debent: ὄργανον ἀσπίδων. Romanorum testudo. Sic omnia plana sunt et perspicua.

c. 350. l. 6. Κριὸς τροφεῖα K. τ. ἀπέτισε. π. —
 ἀπ'τίσε, π. — πλήττουσιν ο.¹⁷⁾
 πλάττουσιν ο.

Κριού δ. — κατέλειψε K. δ. — κατέλειψε τοῦ
 τοῦ ἀστραγάλου ο. ἀστραγάλους σ.

— l. 25. Κρίσαμις, K. — ἐν K. K. — αὐτῷ ο. κ.
 τῷ ὄναρ κ.

c. 351. l. 5. Κρίσμιον, φυλά- K. φυλακεῖον.
 κιον.

— l. 13. Κριῶθεν, α. — κριω- Κριόθεν. α. — Κριωεύς
 θεῖς δ. δ.¹⁸⁾

— l. 18. Κρόβαλος, ὁ ὀμαλ- K. ὁ ο. τ.¹⁹⁾
 λὸς τ.

c. 352. l. 2. Κρεῖῖσται, σ. τι- Κρεῖῖσται. σ. τινές. κ.
 νά κ.

— l. 4. Κρόκκα, π. Κρόκα. π.

— l. 6. Κροκαλεῖτο, π. Κρόκαλον. τὸ π.

Κροκόδειλος, τ. — καὶ K. τ. — καὶ τὸ ἐν τ.
 ἐν τ.

Κροκόπεπλος, κ. — ἔ- K. κ. — ἔχουσα.
 χοντα.

— l. 13. Κροκύδες, γ. Κροκίδες. γ.²⁰⁾

c. 353. l. 1. Κροκώδης τ. ἐκ K. τ. — ἐκ κροσσῶν σ.
 κρώσσων σ.

— l. 7. Κρόμμυον, τὸ πρῶτ' K. τὸ πρῶϊνόν — πότα
 — τόπω προσφάϊον, ε. προσφάγιον, ε.

Gg 2

c. 353.

17) In ἀπ'τίσε litteram erasit. In fine correxerat: πρᾶτ-
 τουσιν. Cf. VV. DD.

18) Cf. VV. DD. qui Κριῶθεν Hesychio reddiderunt. A
 hypotheta vulgatum fuit Κριωθεύς.

19) Glossam VV. DD. bene restituerunt; adstipulatur Cyr.
 Lex. Ms. ex cod. Marino: Κρόβυλλος. ὁ μαλλὸς τῶν παι-
 δίων.

20) Scripturam codicis Salmasius et Vossius restituerunt.

- c. 353. l. 15. Κρόνιον, ε. — Κ. ε. — παλαιάν. ¹⁾
παλαι..
Κρόν ἵππον, π. Κρόνιππον. π. ²⁾
— l. 24. Κρόντωνας, ο. Κρότωνας. ο. ³⁾
c. 354. l. 8. Κρωσσούς, τ. — Κ. τ. — ῥαμματώδη.
ῥαμματώδη.
— l. 14 Κρόταφος, σ. — ἀκ- Κ. σ. — ἄκμωνος, τ. ⁴⁾
μη τ.
— l. 16. Κροτεῖ, κρούς. Κ. κρούει.
— l. 20. Κροτήσατε χεῖρες, Κ. χείρας. ε.
ε.
— l. ult. Κρότονοι, κρότονες. Κ. κρότωναες.
c. 355. l. 2. Κρότων, ο. — Κ. ο. — κίκυ Αἰγύπτιον
κικαὶ αἰγύπτιον — σι- — σισαμίδα α.
σαμιν α.
— l. 9. Κρουεῖ, τ. Κρουεοῖο. τ. ⁵⁾
c. 356. l. 9. Κρουσιδημῶν, κρου- Κ. κρουσιμετρῶν — ἀπά-
σιμετρεῖν — ἀπαν- τῶντων. ⁶⁾
τώντων.
c. 357. l. 1. Κροῦσιν, τ. καὶ Κ. τ. — καὶ τήν — ὑπό-
τῶν — ὑποκρούον- κρουσιν.
ταί.

c. 357.

1) Ultimae vocis compendium delevit. Cf. VV. DD. Apud Pindarum Κρόνιος Neptuno tribuitur Ol. VI. v. 49. et III. v. 41. Pelopi, quoniam ex Pluto Croni filia descende-
debat.

2) Musurus docte scripsit; scriba codicis Marciani vocem imperite divisit.

3) Scripturam codicis Salmasius et Vossius reponendam voluerunt.

4) Scriptum erat Κρόταλος, quod prima manu in Κρότα-
φος mutatum est. Pressius inscriptionem codicis sequeretur,
itaque legerem: Κ. σιδηρᾶς σφύρας ἀκμή, τ. Cf. VV.
DD. qui aliter corrigunt.

5) Exitus compendium delevit; superest accentus. Cor-
rexerat: Κρουεοῦ.

6) In Ald. erratum typ. Cf. VV. DD.

<p> c. 357. l. 7. Κρύβδαι, κρυ-
Φιμένως.
— l. 13. Κρυερήν, ψ. κρυ-
σταλλάδην.
Κρυερὸν, Φρ. κτὸν, μ.
— l. 20. Κρυμυῖ, ρ. πέφρυ-
κε.
— l. ult. Κρυόεσσα, ἰωκὴ ἢ
Φρίκη κ. </p>	<p> Κ. κρυΦιμαίως. 7)
Κ. ψ. κρυσταλλάδην.
Κ. Φρικτόν. μ. 8)
Κ. ρ. πέφρικε.
Κ. ἰωκὴ ἢ Φρικτὴ κ. 9) </p>
<p> c. 358. l. 2. Κρυπτάδην, λ.
— l. 5. Κρύσταλος, τ.
— l. 7. Κρυφαίνδων, κ.
— l. 9. Κρυφίνους, ὑπού-
λους.
Κρυψινὸς, δ.
— l. 13. Κροβαλὸς, ὁ ὀμα-
λος — ἐκπλοκῆς γάρ
— Κρόβουλος, καὶ
ὀμαλὸς τ. </p>	<p> Κρυπτάδην. λ.
Κρύσταλλος. τ. 10)
ΚρυΦαινδόν. κ.
Κ. ὑπούλος. 11)
Κρυψίνους. δ. 12)
Κρώβυλος. ὁ ὀμαλὸς —
ἐκπλοκῆς ἢ — Κρώ-
βυλος, καὶ ὁ μαλ-
λὸς τ. 13) </p>

G g 3

C. 358.

- 7) Correctionem typotheta male legit. Cf. VV. DD.
- 8) Litteram delevit; in Ald. Φριτὸν errore typ.
- 9) Cf. VV. DD. qui Homerum citant. Glossam ita lego:
Κρυόεσσα ἰωνή. ἢ Φρίκη. κ. *Horror et metus ob insequentium hostium impetum.* In adjecta interpretatione καὶ Φοβερά βοή altera vox Homericā ἰωὴ cum ἰωνή permisceri videtur.
- 10) Cyrilli Lex. Ms. Κρύσταλλος. τὸ πεπηγὸς ὕδωρ.
- 11) V. Κρυφίνους est quartus cas. pl. a Κρύφινος, quod idem est ac Κρύφιος, qui mentem aliis occultat. Ejiciatur proinde ex Lexicis nostris barbarum illud Κρυφίνους, quod etymologi contra analogiam ex κρύπτω et νόος compositum esse volunt.
- 12) Minime ergo in Hesychio v. Κρυψίνους existit, sed adj. Κρύψινος, η, ον, cujus quartum cas. pl. exhibet Cyrilli Lex. Ms. Κρυψίνους. δολίους. πανούργους. Ex hoc adj. descendit adv. Κρυψίνως, quod Lexica agnoscunt.
- 13) A typotheta habemus ἐμπλοκῆς. Cf. VV. DD.

- c. 358. l. 13. Κρωβύλου ζ. Κρωβύλου ζ.
 — l. ult. Κρωδετῆς, ὁ δε- Κ. ὁ δαιτρός.
 τρός.
 c. 359. l. 2. Κρωμακ. εν, κρι- Κρωμακόεν. κρημνῶδες.¹⁴⁾
 μνῶδες.
 — l. 8. Κρωσσοί, υ. — λή- Κ. υ. — λήκυθοι κροτά-
 κυθοι κρωτάνεροι, νεροι. βάνασσοι.
 βάνασσοι, π. π.¹⁵⁾
 Κτᾶ, ε. Κτᾶ. ἢ ἔκτα. ε.¹⁶⁾
 — l. 16. Κτᾶται, ὀνείται. Κ. ὀνείται.
 Κτάτεσι, κ. Κτάτεσιν, ἢ κτεάτεσσιν.
 κ.¹⁷⁾
 — l. 19. Κτεανήχης, πύνης. Κ. πύνης.¹⁸⁾
 c. 360. l. 12. Κτερίσαι, κ. — Κ. κ. — ε.¹⁹⁾
 ἔνταφιάσαι.
 Κτερίσαι, π. — κατε- Κτέρεα. π. — κατοικο-
 χομένοις ἐπιφέρομεν. μένοις ἐπιφερόμε-
 να.
 Κτήδων, τριώδους. Κ. τριώδους.
 — l. 24. Κτήτορες, οἰκι κτῆ- Κ. οἰκοδεσπόται. κτί-
 σταί. σταί.²⁰⁾
 — l. ult. Κτιλῖς, τ. Κτίλος. τ.
 c. 361. l. 19. Κτύναί, ἢ κ. Κ. ἢ κ. χωρήσεις π.
 χωρήσης π.

c. 362.

- 14) Litteram delevit; scriptum videtur: Κρωμακωεν.
 15) In recentioribus edd. bene separatur; at Κρωτάνεροι
 ob seriem conservandum est. Cf. VV. DD. In βάνασσοι
 litteram aut litterarum nexum delevit; scriptum vide-
 tur: βάνασσοι.
 16) Ob adjectum ἔκτεινε interposuit ἢ ἔκτα.
 17) Interpositis ἢ κτεάτεσσιν formam contractam solvit.
 18) Cf. VV. DD. qui veram lectionem restituerunt.
 19) In Ald. ἔνταφιάσαι culpa typ.
 20) Glossae expositio ita scribenda est: οἰκιδίων κτίσται.
 Domuum conditores, possessores. Cf. VV. DD.

ε. 362. I. I. Κυάθους, σ. — K. σ. — δέχεται δὲ υ. —
 δέχεται υ. — ^{γγ} ου β'. ούγγίαις δύο. ¹⁾

Κυαίνων, ε.

K. ε.

[Κυαισπεωνάριοι, βα-
 σανιστάι.]

Κύαμος, ο. [Φάβα ^γ με] K. ο. ἢ ὁ κ. ²⁾
 ἢ ὁ κ.

ε. 1. 9. Κυαμοτρῶξ, ε. — εἰ- K. ε. — εἰληχέναι ε.
 νηχέναι ε.

— I. 11. Κυάμω, ἐνκαστι- K. δικαστικῶ ψ. ³⁾
 κῶ ψ.

— I. 15. Κυάμω π. — διεκλή- K. π. — διεκλήρουν — ὁ
 ρου — ὅταν λευκὸν τὸν λ. — Ἰνάχω
 — Ἰνάχω κυαμοβό- κυαμοβόλον δικα-
 λως δικιστήν. στήν. ⁴⁾

Κυανέη, μελαίνη, Φ. K. μέλαινα. Φ.

Κυανέησι, Φ. μελαναῖς. K. Φ. μελαίναις.

Κυάνεος, μ. — μέγας K. μ. — μέλας — ἀνα-
 — ἀναφορεῖ. φορεῖν. ⁵⁾

Gg 4

c. 363.

1) Cyr. Lex. Ms. Κύαθος. ἀντλητήριον. μέτρον ὑγρὸν οὐγκι-
 ῶν β'. Steph. et Theod. Lex. Ms. Κυάθους. σκαφιόλια.
 ἀντλητήρια. Cf. VV. DD.

2) Interpretatio Φάβα μεγάλη a sequiori manu profecta vi-
 detur: quod tamen de antecedenti glossa non pronuncia-
 rem, nam ex Codice Theodosiano descripta esse potuit.

3) Conjungerem: Κυάμω ἐν δικαστικῶ. ψ. Series in his
 glossis perturbata est, et multa ex margine infarsa vi-
 dentur.

4) Potius scribendum esset: Κυαμοβόλῳ δικαστῇ. Sunt
 autem verba Sophoclis, ex Inacho petita, et in recen-
 tioribus edd. a lemmate fabulae male divulgata.

5) Lectio ἀναφορεῖ male sollicitata est, hic enim ἀναφο-
 ρεὺς idem valet ac Homeri τελαμῶν, scuti Agamemnonii
 lorum, in quo serpens figurabatur. Cf. VV. DD. qui
 Poetam citant.

- c. 363. l. 9. Κύβαβος, θ. K. θ. ⁶⁾
 Κυβαΐζοντες, λάσωνες. K. Λάκωνες. τὸν ἐνθουσι-
 [Κύβ,] τὸν ἐνθου...ντα, ὦντα, ἢ τὸν Ἑρμῆν.
 ἢ τὸν Ἑρμῆν.
 Κυβαῖσαι, κ. Κυβάσαι. κ. ⁷⁾
 — l. ult. Κυβείου τ. — συνῆ- K. τ. — συνίεσαν κυβεύ-
 σαν κυβεύτοντες — σοντες — τόπος δε-
 τόπον δεξιόν. ξιός. ⁸⁾
 c. 364. l. 9. Κυβευτήν, σοφόν K. Σ. — στενόν — τῷ δ. ⁹⁾
 κυβευτήν, ἀλλὰ μὴ
 στενήν τυχεῖν. — τὸ
 δ.
 Κυβέβις, γ. Κύβεβις. γ.
 Κυβῆκαι, θ. κορβαν- K. θ. κορυβαντιαῖ. ¹⁰⁾
 τιαῖ.
 c. 365. l. 5. Κύβηκος, ὁ κ. — K. ὁ κ. — θεῶν. κ. τ. ¹¹⁾
 θεῶν. κυβηλικόν, τ.

c. 365.

6) In Ald. Κύβαμος errore typ. Codicis lectionem Vof-
 sius divinavit. Cf. VV. DD.

7) Glossas omnino diversas male in unam constipavit. V.
 Κυβαΐζοντες nobis, ni fallor, peregrina est et incogni-
 ta; quod tamen pro λάσωνες olim scriptum fuerit λαθόν-
 τες ipsum codicis vitium me plane persuadet. Ejectum
 Κύβ extraneum videtur, et, prouti in codice repraesentatur,
 retinendum. In ἐνθου...ντα tres litteras dele-
 vit; at veram procul dubio lectionem reposuit.

8) Cur non τόπον δεξιόν? Subauditur καλοῦσι.

9) Ad scriptionem codicis senarium ita restituo: Σοφόν
 κυβευτήν, ἀλλὰ μὴ ἔστι νῦν τυχεῖν. Peritum aleatorem;
 at nemo hodie reperitur. Musuri στενόν VV. DD. impe-
 divit, quo minus verum viderent. Art. τὸ (i. e. διὰ τὸ)
 bene se habet. Cf. VV. DD.

10) Jota in Κυβῆκαι ita subscribendum est: Κυβηκαῖ. Cf.
 VV. DD.

11) In Ald. Κύβηκος errore typ. Cf. VV. DD. Typo-
 theta quoque κυβηλικόν τ. sublata Ms. distinctione, ab
 articulo separavit; intercidit procul dubio Κυβηκῶς, cu-
 jus explicatio esset κυβηλικόν τ.

- c. 365. l. 13. Κυβηστής, .πη- Κυβηστήρας. πηδητάς.
δήτας τ. τ. ¹²⁾
— l. 16. Κύβιλις, τ. — τυ- Κυβηλῖς. τ. — τυροκνή-
ροκνιστήν — θεόν — στιν — θεοὶ — κύ-
κυβινδίν. μινδίν.
c. 366. l. 1. Κύβη, κ. Κύβην. κ.
Κυβήναις, γλαυζαῖς. Κ. γλαυζί.
— l. 15. Κῦβος, π. — με- Κ. π. — μεταλλικοῖς κ.
ταλλικοῖς κ.
Κύβλα, κ. — ὠλέκρανα. Κ. κ. — ὠλέκρανα.
c. 367. l. 1. Κυδαθηναῖς, ε. Κυδαθηναῖος. ε. ¹³⁾
Κυδαθηναῖος, δῆμος [τῆς Κ. δῆμος τῆς Πανδιονίδος
ἀφυλῆς,] τῆς Πανδιο- Φυλῆς ἐν α. ¹⁴⁾
νίδος ἐν ἄστει.
[Κυδαθόν, ὁμοίως.]
Κυδαίγχαε, μ. Κ. μ.
— l. 14. Κυδαῖ, α. Κύδει. α.
— l. 18. Κυδηγαίων, τ. Κύδει γαίων. τ.
Κύδηνεν, ε. ἐμεταιώρησε κ. Κ. ε. ἐμετεώρησε κ.
c. 368. l. 3. Κυδιανείρη, ἡ τ. Κυδιάνειρα. ἡ τ.
— l. 5. Κύδιμος, ε. — τί- Κ. ε. — τ.
μιος.
[Κυδίμων, τὰ αὐτά.] Κ. κ. ¹⁵⁾
Κύδιον, κ.
— l. 12. Κυδοιδοπεῖ, τ. Κυδοιδοπαῖ. τ. ¹⁶⁾

G g 5

c. 368.

- 12) In .πηδήτας litteram expunxit; scriptum videtur: ἀπη-
δήτας.
13) Male correxit, nam procul dubio scribendum esset:
Κυδαθηναῖος. Cf. VV. DD. ad glossam seq.
14) Nihil hic delendum aut transponendum est; scriben-
dum: δῆμος τῆς ἀφυλῆς, τῆς Πανδιονίδος ἐν α. Disci-
mus ex hoc loco tribum Pandioniden numero primam
fuisse.
15) Nullam video rationem, cur hanc et superiorem glos-
sam deleverit; nisi forte, quod illam spuriam esse exi-
stimaverit, hanc vero supervacuam.
16) Retinenda est codicis forma Κυδοιδοπεῖ. Cf. VV. DD.

- c. 368. l. 17. Κυδρὸς, ε. — K. ε. — πεποιθὼς [†]εὐρύ-
 πεποιθὼς εὐρύτιδ^{ις} σ. K. π.¹⁷⁾
 συγκοπὸν Καλλί-
 στρατος πεποιθὼς.
- c. 369. l. 8. Κυέουσαν, ε. — Κύουσαν. ε. — ἔχουσαν,
 ἔχουσαν. κύουσαν.
 [Κύεσσαν,] κύουσαν.
 Κυζιθμός, ἡ α. Κυζηθμός, ἡ α.¹⁸⁾
 — l. 15. Κυήσας, ε. Κύησεν. ε.
 — 18. Κυθέρεια, ἡ Α. — ἡ K. ἡ Α. — ἀλλ' ὅτι —
 ὅτι — [τὸν] κεστὸν — κ. ι.
- c. 370. l. 1. Κυθηρίῳ, τὸ ε. K. τῷ ε.
 Κυθηρο..., α. Κυθηροδίκη. α.¹⁹⁾
 — l. 5. Κυθμῶλης, ε. — K. ε. — K. τ.²⁰⁾
 Κύδμου τ.
 Κυθωνύμου, α. Κυθωνύμου. α.¹⁾
 — l. 15. Κύιντατα, ο. Κύιντατα. ο.
 — l. 22. Κυκειῶ, π. — Φαρ- K. π. — Φ. π.²⁾
 μακίας, π.
- c. 371. l. 4. Κυκεῶ, κ. — κυ- K. κ. — κυκειῶ.
 κίω.

c. 371.

17) In editis priori loco πεποιθῶν a typ. Cf. VV. DD.

18) VV. DD. lectionem Κυέουσαν jam rescripserunt. In ceteris quoque Musurus textum codicis mutilavit et corrupit.

19) Exitum vocis delevit; scriptum videtur: Κυθηροδίη. Cf. VV. DD.

20) In Ald. Κύθμου a typ.

1) Ex Zenobio correxisse videtur. Cf. VV. DD.

2) In editis Φαρμακία per se, et ab antecedentibus sejunctum; jungenda arbitror: πόμα ἐκ πολλῶν βοτανῶν συγκειμένον Φαρμακίας. Sic et Cyr. Lex. Ms. Κυκεῶν. ποτὸν ἐκ πολλῶν συγκείμενον Φαρμακίας, πόμα δηλητήριον.

- e. 371. l. 4. Κυκήσ, κυκέων, Κυκήσεις. ταραάζεις. Κυ-
 ταραχών. κεώνων. τ. ³⁾
 Κυκήσωμεν, ἐπανάζω- Κ. ἐπανάζομεν.
 μεν.
 Κύκκαρος, τ. Κύκαρος. τ.
 — l. 12. Κυκλάμενος, π. Κυκλάμινος. π.
 Κύκλετε, α. Κ. ἢ κέκλυτε. α. ⁴⁾
 — l. 15. Κυκλείσομεν, α. Κυκλήσομεν. α.
 — l. 19. Κύκλειον, δ. κυκλεί- Κύκλιον. δ. κυκλίων, χ. ¹⁾
 ον, χ.
 c. 372. l. 6. Κυκλωτερές, π. Κυκλοτερές. π.
 Κύκλους, κ. — Σοφ. ἡ- Κ. κ. — Σ. Ἡρακλεῖ·
 ρακλέα κυκλώπιον Κυκλώπειον τ. ²⁾
 τ.

c. 372.

3) Textum codicis presse sequamur. V. Κυκήσ fine du-
 bio ex margine est, ubi absque expositione ita notata

erat: Κυκή. i. e. κυκήσεις vel κυκήσει, a κυκᾶω, cujus
 tert. pers. exhibet Cyr. Lex. Ms. Κυκᾶ. ταραάσσει. Ex
 margine tandem in locum alienum transiit, nam vocem,
 quam praecedit, sequi debebat. Praeter formam κυκᾶν
 existit quoque κυκῆιν, ut supra in Hesychio videmus,
 unde Κυκέων, ταραάσων, quibus, semoto Κυκήσ, lo-
 cus assignandus est.

4) Interponuntur a Musuro ἢ κέκλυτε. Cf. VV. DD.

1) Lectio codicis, quam Musurus temere mutavit, ita in-
 terpungenda est. Κύκλειον διδάσκαλον. κύκλειον χορὸν δ.
 Cf. VV. DD. qui simili ratione distinguunt.

2) Lemma in archetypo ita scriptum videtur: Ἡρα ᾧ i. e.
 Ἡρακλεῖ ᾧ. Ad eundem Herculem primum refero se-
 narium, quem Toup Ep. crit. p. 123. correxit, quem-
 que Steph. Byz. v. Χώρα nobis servavit. Hercules se-
 cundus, qui fabula satyrica fuit, saepius in veterum
 scriptis laudatur. Apud Athen. lib. IX. p. 375. Σ. ἐπὶ
 Ταυναρίοις (Toup: Σ. ἐπὶ Ταυνάρῳ Σ.) quod Cl. Brunck
 in Frr. Soph. sub Hercule satyrico optime posuit. Apud
 Polluc.

- c. 372. l. 12. Κυκλώπων ε. — K. ε. — ἐτείχισαν. τ.
ἐτείχισαν τ.
- c. 373. l. 2. Κυλικία, ἡδία τοῖς Κυλικίας. ἰδιώτης, ἀπὸ
ἐπὶ τόπον Ἰοβάς. τόπου. Ἰόβας. ³⁾
- l. 7. Κυλίκερον, Π. — K. Π. — τοὺς H. ὠνο-
τῇ H. — ὀνομαῖα. μαιῖα ⁴⁾
- l. 16. Κυλίχνη, φ. — K. φ. — πυξίς.
πῆξις.
- c. 374. l. 1. Κυλλάς τις, α. Κυλλάστις, α. — ἐξ ὁ-
— ἐξολύρας. λύρας. ⁵⁾
- l. 5. Κυλλήβδην, κ. — K. κ. — Ἰππώνεκτι.
Ἰππώνεκτι.
- Κυλαίνων, κάτω Σοφο- Κυλαίνων κάτω. Σοφο-
κλῆς Φαίδρα τὰ ὦτα κλῆς Φαίδρα. τὰ
καταβαλὼν, ἅπερ ὦτα καταβαλὼν,
οἱ σαίνοντες ποιοῦσιν, ἅπερ οἱ σαίνοντες
ἔσται ἐπὶ οὐρανῶτι κυ- ποιοῦσιν. ἔσται ἐπὶ
θλαίνων. καὶ τὸ οἶον οὐρανῶτι κυλαίνων.
οὔρημεν, ῥογέσσηνε, καὶ τὸ οἶον οὔρη μὲν
καὶ οὐατα καβαλεν ῥ' οἱ ἔσσηνε, καὶ οὐα-
ἄμφω. τα κάββαλει ἄμ-
φω. ⁶⁾

c. 374.

Polluc. lib. VII. 109. X. 110. Denique in Phot. Lex. Ms. sub vitiosa scriptura Σ. ἐν ἐπιτεράρῳ σ. quam Toup in Σ. ἐν Ηρακλεῖ ἐπὶ Ταινάρῳ Σ. bene mutavit. Accedit auctoritas Hesychii v. Ἀργέμων et Ἀλαλίαν.

- 3) Locum foedis Harpyiarum manibus inquinatum ita legerem: Κυλικία. ἡ δίατα, ἐπὶ πότου. Ἰ. *Videtur ratio et institutum, quatenus de potu agitur.* Nam Κυλικία ex κυλίξ formatum videtur. Voces πότος et τόπος a libra-

riis π et τ abbreviantur, facileque permutantur.

- 4) Casauboni conjecturam codicis scriptura confirmat. Cf. VV. DD.

- 5) Correctionem typotheta praetermisit. Cf. VV. DD.

- 6) Codicis et Musuri scriptura diligenter enotata est. Glos- sam VV. DD. satis bene restituerunt; nonnulla tamen, in

- ε. 374. l. 18. Κύλλου π. — K. π. — διατὶ τὸ π.
 διατὶ τὸ π.
- ε. 376. l. 5. Κύμβαλον, βα- K. βακύλλιον. β. 7)
 κύλιον, β.
- ε. 377. l. 4. Κυνάγχη, τ. — K. τ. — τὸν — δεσμόν. ο.
 τῶν — δεσμῶν, ο.
- l. 10. Κυνάδες, αἱ ἀπο- K. αἱ ἀπὸ μαγδαλιάς. 8)
 μαγδαλίας.
- Κυνάδης Π. — ἐντιμᾶ- K. Π. — ἐτιμᾶτο.
 ται.
- l. 13. Κυναίδης, λ. Κύναιδος. λ.
- l. 17. Κυνάλοπι, ἐντακυ- Κυνάλωψ. κυνοφθόρω. ο.
 νοφθόρον, ο.
- Κυναλώπηξ, Φ. — ἡ K. Φ. — ἡ τοὺς ἐξ ἀλώ-
 ἐξαλήπεκος κ. πεκος κ.
- ε. 378. l. 3. Κύναρος, Φ. — K. Φ. — ἡ κυνόσβατος —
 ἡ κυνὸς βάθος — ξυλίνην τὴν κυνόσ-
 ξυλίνη τὴν κυνὸς βά- βατον ὁ Θεόφρα-
 τον ὁ θεῖ' λ. στος λ. 9)

ε. 378.

in quae ipsorum acumen non penetravit, breviter ad-
 jungam. Lemma cum nomine auctoris ex margine loco
 alieno positum est, totaque glossa ita restituenda vide-
 tur: Κυλλαίωνων, κάτω τὰ ὦτα καταβαλὼν, ἅπερ οἱ σαί-
 νοντες ποιοῦσιν. Σοφοκλῆς Φαίδρα·

Ἔσταινεν οὐρανὸν ὦτα κυλλαίωνων —
 Καὶ τὸ οἶον·

Οὐρῇ μὲν 'ρ' ὄγ' ἔσηνε, καὶ οὐατα κάββαλεν α.

In κυθλαίωνων θ ex λ et ν ex ι oriuntur. Versus Home-
 ricus hodiernam exhibet lectionem. Cf. VV. DD.

7) Scripturam βακύλιον Heinsius olim restituit. Cyr. Lex.
 Ms. Κύμβαλον. βακύλιον. βαβούλιον. Cf. VV. DD.

8) Restituendum est: αἱ ἀπομαγδαλιάς. Cf. VV. DD. qui
 testimoniis scripturam comprobant.

9) In compendio θεῖ' (i. e. θεός) describendo pessime er-
 ravit; nec enim Theophrastus κυνόσβατον ligneum canem
 vocavit, verum Pythia sive Apollo Pythius, quem Le-
 xicographus nomine θεός designat. Res manifesta est
 ex

- c. 378. l. 9. Κυνδάλη, π. — κυ- K. π. — σκυτάλας α.
τάλας α.
— l. 16. Κυνεάγας, κυδώ- K. κυνόδων.
δων.
c. 379. l. 4. Κυνέπασαν, ἐξέ- Κυνέσπασαν. ἐξέδυσαν —
δειςαν — κυνέπασαν κυνέσπαταν — ἐπι-
δον τείναντες, οἷον ἐπέ-
— ἐπιτάανσπον οἷον σπασαν.
ἐπέπασαν.
— l. 9. Κύνεσι, τ. Κύνεσσι. τ.
— l. 12. Κυνηθμός, ἡ α. Κυνηθμός. ἡ α.
Κυνῆ, π. πεττάσος, π. K. π. πέτασος. π.
Κυνῆ B. — διάφοι, α. K. B. — διάφοροι, α.
— l. 19. Κυνθάνει, κ. Κυθάνει. κ.
Κύνθιον, προσώπιον ζ. K. προσωπεῖον ζ.
c. 380. l. 2. Κυνίσφειλον, α. Κυνίσφηλον. α.
— l. 9. Κυνοβλάπες, κύνιον K. κύνειον ο.
ο.
— l. 12. Κυεῖς, α. κυνώπεις. Κυεῖς. α. κυνώπας. ¹⁰⁾
— l. 21. Κυνοραῖσταί, κ. — K. κ. — π. ¹¹⁾
πιπίζοντες.
c. 381. l. 1. Κυνοραῖστένων, τ. Κυνοραῖστέων. τ. — ῥαί-
— ῥέειν, ὅ ε. ειν, ὅ ε.

c. 381.

ex Didymo, quem Lexicographus exscripsisse videtur.
Cf. VV. DD. qui Didymi locum ex Athenaeo profe-
runt.

10) Vitium glossae ex compendio oritur, nec aliud quam
Κυνοειδῆς hic stare potuit.

11) Ad v. πιπίζοντες tertia manu in margine adscriptum
est: ῥαίζοντες ἢ ῥαπίζοντες. quae mala emendatio est,
nam πιπίζοντες bene se habet. Cf. VV. DD. Cyrilli
Lex. Ms. Κυνοραῖσταί. πρότῳνες, οἱ τῶν κυνῶν τὸ αἷμα
ἐκπίζοντες. (Forte, ut apud Phot. et Suid. ἐκπιπί-
ζοντες.)

- c. 381. l. 7. Κυνόσαργες, τ. — Κ. τ. — Διόμου — θύον-
 Διόμου — θύοντες — μ. ρία ε. ¹²⁾
 — μ. ρία ε.
 Κυνός, μέλη τοῦ οὔρε- Κ. μ. τ. ο. ¹³⁾
 θαι.
 Κυνοσσοῖοι, θ. Κυνοσσόοι. θ.
 — l. 15. Κυνός οὐρά, φ. — Κυνόσουρα. φ. — Μαρα-
 Μαρανθῶνος — τε- θῶνος — τετραμ-
 τραμμένα, κ. μένη. κ.
 — l. 21. Κυνούπες, α. Κυνούπιδες. α.
 c. 382. l. 3. Κυνούχος, θ. βα- Κ. θ. βαλλάντιον, ἡ μ. ¹⁴⁾
 λάντιον, ἡ μ.
 — l. 13. Κυνύπισμα, τὸ α. Κ. τὸ α. — Κ. ¹⁵⁾
 — Κύπριοι.
 [Κυνήρη, θρηνητική.]
 Κυνῶ, α. Κυνῶ. α. ¹⁶⁾
 — l. 19. Κυνῶπες, ἀνεδέ- Κ. ἀναιδέστατοι.
 στατοι.
 Κυνωπίδους, ἀναιδεῖς ο. Κυνώπιδος. ἀναιδοῦς ο.
 — l. ult. Κύος, κ. — ἐγκα Κ. κ. — ἐν γαστρὶ.
 c. 383. l. 10. Κύπαρος, κ. — Κ. κ. — κατατρήσεις, κ.
 κατατρήσεις, κ.
 c. 384. l. 2. Κύπειρον, α. — Κ. α. — ἐδώδιμον.]
 ἐδώδημον.
 Κύπειρος, φ. — ἐρεῖ- Κ. φ. ἐρείσκηπτρον.
 σκήπτρον.

c. 384.

12) In μ. ρία litteram expunxit; scriptum videtur: μυρία.

13) Nullam codex medelam adfert; in gratiam eruditiorum glossam exscripsi.

14) Restituenda est codicis scriptio βαλλάντιον. Cf. VV. DD.

15) In editis: τὸν α. Servato τὸ α. in sequentibus scribendum: ποτόν.

16) Corregerat: Κινυρή. Glossam, cum ob scripturam a serie aberret, extruxit.

- c. 384. l. 10. Κύπριον τὸ ἀργό- γλωσσον. Κύπριον. τὸ ἀργόγλωσσον.
- l. 15. Κυπρογένεος, πρό- πολον, προάγγον. Κυπρογενέος. προπόλου. προαγωγού.
- c. 385. l. 7. Κυρβάσια, ἐπι- πλέον κρούσιν. Κ. ἐπίπλεων κρούσιν.
- l. 15. Κυρεῦσαι, Φ. Κ. ἡ γυρεῦσαι. Φ. ¹⁷⁾
- c. 386. l. 17. Κύριθρα, προ- σώπια ξ. Κ. προσωπεία ξ.
- Κυρίζει ἢ κυρίζη, κ. Κυρίζειν, ἢ κυρίττειν. κ.
- c. 387. l. 15. Κυριώτης, η. Κυριοτής. η.
- l. 18. Κύρμαι, κ. — ἐνκε- Κ. κ. — ἐν κεκυρηκός κύρικος πράγμα. πράγμασι.
- c. 388. l. 4. Κύρον. — οὐδὲ Κ. — οὐδὲν πρὸς σὲ κύρον, πρὸς κύρον ὦ γ. ὦ γ.
- l. 12. Κύρρασι, τ. — κρού- Κυρράσσειν. τ. — κρού- σαντ.. σαντα. ¹⁸⁾
- l. ult. Κυρσερίδες, τ. — Κ. τ. — κ. κυψελίδες. κύριος, α. Κύριος. α. ¹⁹⁾
- c. 389. l. 8. Κυρσεῖν, τ. — Κύρσειν, ἢ κυρεῖν. τ. — ε. ²⁰⁾ εὔρεῖν, [εὐρίσκω.]
- Κυρτιάς, Κ. Κυρτίας. Κ.
- l. 17. Κυρῶδα, ο. Κ. ο.
- [Κυρώκω, θυλάκω.]
- Κυρῶ, κ. Κ. κ. ²¹⁾

c. 390.

17) Intrusa sunt a Musuro ἡ γυρεῦσαι, scriptura insolita per solitam explicata.

18) In fine ultimae vocis duas delevit litteras.

19) In Ald. Κύρος culpa typ. Glossa procul dubio ex margine est.

20) Interposuit ἡ κυρεῖν. Totam glossam e margine esse judico.

21) Glossam intermediam ut incognitam rejecit. Ultima ita scribenda est: Κυρώσω. κρατυνῶ, βεβαιώσω. Vi-
tium

- c. 390. l. 5. Κυσολακῶν, Α. — Κυσολάκων. Α. — Κλει-
 Κλινίαν — ἔλεγον. νίαν — ἔλεγεν.
 Κυσολαμπίς, ἡ π. — κα- Κ. ἡ π. — καινθαρίς.
 θαρίσειν.
 — l. 18. Κύστη, α. σπογγί- Κ. α. σπογγίτης.
 τισ.
 — l. 23. Κύταρον, ζώμη ῥύ- Κ. ζωμήρυσις.
 σις.
 Κύτταροι, ο. — στρο- Κ. ο. — στροβίλια. κ.
 βήλια, κ.
 c. 391. l. 4. Κύτωρον, πό^λ Κύτωρον. πόλιν Παφλα-
 Παφλαγωνίας. γονίας.
 — l. 9. Κυφόν, κ. — ἐπικε- Κ. κ. — ἐπικεκυρτωμέ-
 κυρτωμένον ἢ ξ. νον. Κύφων δὲ ξ.
 Κυφῶν, ο. — κυφῶν. Κύφων. ο. — κύφων.
 c. 392. l. 1. Κυχράνος, ε. Κυχχράνος. ε.
 — l. 3. Κυψέλαι, καὶ κυψε- Κ. καὶ κυψελλίδες. ὁ ε.
 λίδες, ὁ ε.
 c. 393. l. 13. Κωάθεις, ἐνε- Κ. ἐνεχυρίαθεις.
 χυριαθεις.
 — l. 19. Κωβηλίνη, ἡπί- Κ. ἡπήτρια.
 τρια.
 — l. ult. Κωδάλου χ. — ἀγο- Κ. χ. — ἀγραινόμου. 2)
 ραινόμου.
 c. 394. l. 1. Κωδία, κ. — σώ- Κ. κ. — σ.
 ματος.
 [Κωδίκιλλα, σύμβουλα
 ἀρχαί.]

c. 394.

tium oritur ex compendiis Κυρῶ — βεβαιῶ. quae libra-
 riis saepius imposuerunt.

2) Lectio codicis in vulgatis reposita est, quemadmodum
 et supra v. Κυψέλαι. Cf. VV. DD.

c. 394. l. 1. Κώδιον, σ.
[Κώδιξ, βιβλίον νόμι-
μον.]

K. σ. ³⁾

Κωδία, ἥ — μύκωνος κ.

K. ἥ — μύκωνος κ. ⁴⁾

Κωδ.ης, γ.

Κωδύης. γ. ⁵⁾

Κωδονήσας, π.

Κωδινήσας. π. ⁶⁾

Κωδωνῆσαι, δ.

K. δ. ⁷⁾

Κωδωνήσω, δ.

Κωδωνίσω. δ.

— l. 14. Κωδωνοφορῶν, ο. —
διασεῖον — ἐκπείρα-
ζον τ.

K. ο. — διέσειον — ἐξε-
πείραζον τ.

Κώδων, σ. ἥχιον κάμ-
βαλον, μ.

K. σ. ἥχεῖον κύμβαλον,
μ.

c. 395. l. 4. Κώθων, α. —
μόνωτον π.

K. α. — μόνωτον π.

— l. 17. Κωκυτός, θ. — ἄ-
δου.

K. θ. — α.

Κωκυτός, ὀδύστυγος, υ.

Κωκυτός. ὄρκου γὰρ δε-
νοῦ Στυγὸς υ. ⁸⁾

c. 396.

3) Glossam intermediam ita scriberem: K. σύμβολα ἀρχαῖα.
Paῖλα antiqua codicillis inscripta. Ultimam eodem mo-
do, quo Hesychius, scribit Cyrilli Lex. Ms. Κώδιον. δέρ-
μα προβάτου. Cf. VV. DD.

4) Reponendum est: Κωδύα. Hanc scripturam tuetur,
praeter testimonia a VV. DD. allata, auctoritas glossae
botanicae ex cod. Marino: Κωδύες. (Legendum: Κωδύαι.)
τὸ ἐνδυμα τῶν παπαρίνων. Vitium μύκωνος in editis sub-
latum est.

5) Litteram delevit; scriptum erat: Κωδοης. Quod ex
Κωδωης, et hoc ex Κωδωεῖς, corruptum videtur.

6) Scribendum cum Salmasio: Κωδωνήσας. Serie quoque,
optima verae lectionis magistra, idem monente. Hic
κωδωνεῖν explicat, in sequentibus κωδωνίζειν.

7) Optime hic VV. DD. Κωδωνίσαι restituerunt.

8) Ubi memoria et doctrina Musurum destituunt, oscitan-
ter res suas agit, et in summos, quorum notabile hic
habemus exemplum, errores delabitur. Exemplum ar-
ticuli

- c. 398. l. 19. Κῶμοι, ἀσέλ- K. ἀσελγῆ α.
γεια α.
- c. 399. l. 1. Κῶμος, ε. ὀρχή- K. ε. ὀρχήσεως ποιμένος
σεως ἢ μένους τινός. τινός. ¹⁴⁾
Κῶμυθα, δ. — ἰστῶσι K. δ. ἰστῶσι πρὸ τ.
τ.
- l. 9. Κωμωδούμενοι, πεζό- K. παιζόμενοι π.
μενοι π.
- l. 12. Κῶν, ν. Kῶς. ν. ¹⁵⁾
- l. 15. Κωνᾶν, περιδινεῖν. K. περιδινεῖν. ¹⁶⁾
[νεῖω, περιέρχεται.]
Κωνεία, ν. Κωνείαν. ν.
Κωνεῖσαι, πισσοκοπήσαι Kωνῆσαι. π. — Κρήσσαις
— κρήσσαις — τίχ. — ἦ χ.
- c. 400. l. 14. Κῶνον, π. — K. π. — στρόβιλος.
στρόβηλος.
- l. 17. Κωνοφόρον, στρο- K. στροβιλοφόρον.
βηλοφόρον.
Κωνοποθήρας, ο. Κωνοποθήρας. ο. ¹⁷⁾
- c. 401. l. 4. Κωπαῖδες, ε. — K. ε. — Κωπαῖδι — κω-
Κωπαῖδη — κωπαῖ- παῖδας λέγουσι.
δες λέγονται.

c. 401.

14) Duplicem errorem typotheta commisit; compendium v. μένους male legit, et correctionem Musuri cum vitiosa codicis lectione conjunxit, unde monstrosa Aldinae lectio. Auctoritate Etymol. v. Κωμάζειν legendum: ἢ μέλους τινός. Hoc sensu pluribus locis apud Pindarum occurrit, inter alia: Olymp. IV. v. 15. ubi idem est quod ὕμνος, *carmen in laudem victoris publice cantatum*. Pyth. VIII. v. 20. Lucidum prioris significatus exemplum habemus in Eurip. Phoeniss. v. 801. Cf. VV. DD.

15) Retinenda est codicis scriptio; respicitur ad Il. B. v. 677. Καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν cet. Cf. VV. DD.

16) Glossa, cujus forte vitiosum νεῖω, π. interpretatio fuit, intercidisse videtur.

17) Correctionem typotheta neglexit. Ordo exigit Κωνοποθήρας, ut Salmasius aliique divinarunt.

- c. 401. l. 8. Κῶπ...; τὸ ἄνω κ. — πλάτην. Κῶπης τὸ ἄνω, κ. — πλάτη. ¹⁸⁾
- l. 19. Κωπήλα, κοπεῶδη, μ. Κωπήλατα. κοπαιῶδη, μ.
- c. 402. l. 1. Κωράλιον, π. Κωράλλιον, π.
- Κοραλλεῖς, ο. — πσι- Κ. ο. — παρὰ Σικελοῖς. ¹⁹⁾
κελίας.
- l. 10. Κωρίς, ψαλῖς. Κ. ψαλλῖς.
- Κωρύκεος η — ἐπακροσ- Κ. η. ἐπακροσμένου.
μένου.
- c. 403. l. 2. Κωτίλλουσα, κω- Κ. κολακεύουσα.
λακεύουσα.
- Κωτίλλω, κωλακεύω. Κ. κολακεύω.
- l. 8. Κωφᾶ, πληροῖ. Κ. πηροῖ.
- l. ult. Κωφόν, α. — ποι- Κ. α. — ποιοῦντα.
οῦν.
- c. 404. l. 3. Κωφευει, μεταω- Κ. μετεωρίζει. φ. ²⁰⁾
ρίζει, φ.
- Κωχεύουσιν, ο. μετεω- Κ. ο. μετεωρίζουσι. Σο-
ρίζουσι. πιστοί με σο- Φοκλῆς πιστοί με
Φοκλῆς καμίκην κ. †
καμίκην κ. ¹⁾

H h 3

c. 404.

18) Exitum glossae delevit; scriptum videtur: Κῶπις. Vossio adfentior, cui verba in hoc articulo transposita esse videbantur. Cf. VV. DD.

19) In editis Κωραλλεῖς a typoth. An περὶ Σικελίαν? *Circum littora.*

20) Suadente ordine reponendum: Κωχεύει. Cyr. Lex. Ms. Κωχεύει. μετεωρίζει, καὶ Φέρει. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ κω-
φεύει. Cf. VV. DD. qui idem monent.

1) Verbis mire transpositis locum obscuriorem reddidit. Lemma cum auctoris nomine, ut saepius in ejusmodi locis, intrusum videtur ex margine, ubi forte ita adscriptum erat: Σοφοκλέους Καμικοὶ vel Καμίκιοι. Quod cum quis perspexerit, senarii verba facile sic junget et corriget:

Πιστοί

A

e. 404. l. 11. Λαῶαν, λ. —

A

Λ. λ. — ἐηγμίν. πόλιν.
κ. ²)

ῥηγμεῖν π κ.

c. 405. l. 4. Λαβαγούνων, λ. Λάβε γούνων. λ.

— 1. 7. Λαβήροις, ποτιστη-
τηρίοις. Λ. ποτιστηρίοις.

— I. II. Λαβαγορεῖν, σ. Λαβραγορεῖν, σ.

Λαβραγορεῖς, λάβρος Λαβραγόρη, λάβρος —
 — ἐν τῷ δ. οἱ δὲ δ. 3)

ε. 406. 1. 3. Λαβρεύσαι, μ. Λαβρεύσαι. μ.

Λαβρόν αἰθερόν, π. Λαβρόν. αἰθερόν. π.

Δαβρόνιον, ε. — πλα- Λ. ε. — πλατέος.
τέους.

Λάβρος, πολὺ σ. Λ. πολὺς, σ.

Δαβροσιάνων, χορτασ- Δ. χορτασμάτων αἰκόσμων.
μον αἰκόσμου.

с. 407. l. 2. Λάγαννα, ε. — Λ. ε. — ἀρτιβραχῆ ε. *)
ἀρτιβραχὴν ε.

Λαγαριζόμενοι, σκαλεύ- Δ. σκαλεύοντες. δ.
οντα, δ.

— 1. 9. Λαγβατόν, α. — Δ. α. — λάγανον ἐμβάλλον-
λάγαν ἐμβάλλον-
τες.

Δάγχα, ἡ τῇ τροφῇ δ. Λ. ἡ τῇ τροφῇ δ.

c. 408.

Πιστοί με κωχέουσιν ἔν Φρουρον δεσμοῖς.

Videtur mihi Daedalus loqui, modumque exponere,
quo a vinculis suorum ope liberatus ad Cocalum Camici
regem fugit. Cf. VV. DD.

2) Compendium π significat quoque ποταμός, ut alio lo-
co monui. Cf. VV. DD.

3) In ultimis correctio typothetam latuisse videtur.

4) Legendum puto: ἄρτος βραχεῖς ε. *Panis oleo inunctus.*
Cyr. Marinus: Λάγανα. πλακουντάρια ὡς καπυράδη, ἀπὸ
σεμιδάλεως. Λάγανον. ἐλαίῳ βραχεῖς ἄρτος. Cf. VV.
DD.

- c. 408. l. 10. Λαγῆς, ὁ ε. — Λ. ὁ ε. — καταφρῆς.
καταφρῆς.
- c. 409. l. 5. Λαγορεῖς, ε. Λ. ε.
[Λαγόσι, λαγόνας.]
Λαγρονίτης, ε. Λ. ε. ⁵⁾
- c. 410. l. 7. Λαδοίατο, λαμ- Λασδοίατο. λαμβάνοιν-
βάνοιτο. το.
— l. 9. Λαδωγεν.ς, ἡ Α. — Λαδωγενῆς. ἡ Α. — ἐγεν-
ἐγέννησεν. νήθη. ⁶⁾
- l. 13. Λάε, ε. — νεβρῶν Λ. ε. — νεβρὸν α.
τά α.
Λάεσι, λ. Λάεσσι. λ.
Λάτεται, σκοπεῖται, Λ. σκοπεῖτε, βλέπετε.
βλέπεται.
- c. 411. l. 3. Λαζίνης, χ. καλ- Λ. χ. καλαρίας ι.
λαρίας ι.
- c. 412. l. 1. Λαθηκῆδες, λη- Λ. λυσίκακον. παυσίλυ-
σικάκον, παυσίλω- πον. ⁷⁾
πον.
- l. 15. Λαιάν, ε. — Δω- Λ. ε. — Δωριεῖς λαῖαν
ριεῖς ἐπὶ τῆς λείαν. ἐπὶ τῆς λείας. ⁸⁾
- l. 18. Λαίας, ἀσπι, ^δΚ. Λαίβας. ἀσπίδας. Κ. ⁹⁾

H h 4

c. 413.

5) Interposita Λαγόσι, λ. in margine archetypi adjecta videntur sine interpretatione.

6) Litteram expunxit; scriptum videtur aut Λαδωγενεῖς aut Λαδωγενίς.

7) Correctio a prima manu venit.

8) Supervacuum est Musuri λαῖαν, quod ob sequens ἐπὶ τῆς λ. inferuisse videtur. Ultima d'Orville ita restituit: Δωριεῖς. ἀπὸ τῆς λείας. quod reponendum cenſeo. Interpretationem ἐκκλησίαν a quodam, qui glossae litteras confundeat, profectam esse suspicor, primum quidem in margine notatam. Cf. VV. DD.

9) Lectio codicis ob seriem retinenda est, quam Musurus ex seq. glossa inepte mutavit.

ε. 413. l. 13. Λαί.ται, κ.	Λαίεται. κ. ¹⁰⁾
— l. 18. Λαιθαρύζειν, λ.	Λ. λ. ¹¹⁾
— l. 21. Λαιλάπετος, ο. —
αἴηρ ἐστίν.	Λ. ο. — αἴηρ ἦ.
— l. 26. Λαίμαι, ε. ὄρμηται.	Λαίμεται. ε. — ὄρμη-
ται. ¹²⁾
ε. 414. l. 11. Λαῖπος, κίδναι-
δος, λ.	Λ. κίναιδος, λ. ¹³⁾
— l. 16. Λαισήϊα, θυραιού
γ.	Λ. θυρεού γ.
Λαιήϊα, ε. — τὸ βύρ-
σαις αἰγαις περι-
βλαβεῖσθαι, πτερό-
εντα [εἶναι] ἢ π. —
αἰργαῖς — ἔχουσαι.	Λαισήϊα. ε. — τῷ βύρ-
σαις αἰγείαις περι-
βεβληῖσθαι. πτερό-
εντα, ἢ π. — αἰ-
γείαις — ἐχούσαις.
— l. 24. Λαίσκαπραν, λ.	Λαισκάπραν, λ.
— l. 26. Λεσποδίας, ο. —
Ἀλκμέωνα ω.	Λαισποδίας, ο. — Ἀλκ-
μαίωνα ω.
ε. 418. l. 1. Λάκκος, πέδα τ.
— λακὸς πέδα —
καθημένον — λακὸς
σχέας — καθημέ-
νου λάκκους σχέας
π.	Λακκοςπέδα. τ. — λα-
κοςπέδα — καθε-
μένον — λακοςχέ-
ας — καθημένου
λακκοςσχέας π.
— l. 12. Λακκόπλουτος, ὁ
Κ. — χρόνον — βε-
βλημένον.	Λ. ὁ Κ. — χρυσῶ — βε-
βλημένον. ¹⁴⁾

c. 418.

10) Litram erat.

11) In margine tertia manu adjuncta sunt: Λαικαστής, ὁ πόρνος. καὶ Λαικάστρια, ἡ πόρνη. Quae a Musuro deleta videntur.

12) Scriptionem codicis depravavit; reponendum est:
Λαιμῶν. Mox infra Λαιμῶν.

13) Vitium codicis in Aldinam tranſiit.

14) Vitium prima manu correctum est; causa erroris fuit, procul dubio monogramma ✱, cujus supra memini.

- c. 418. l. ult. Λακπατήσαι, Λ. λακτίσαι. κ.
λακτήσαι κ.
- c. 419. l. 4. Λακρίς, κ. — Λ. κ. — τωρύνη.
τωρύνη.
- l. 10. Λακωνικός χ. — Λ. χ. — σ.
ἐθής, [λίανλανή.]
- l. 18. Λακωνικός, στερός, α. Λ. στερρός. α. ¹⁵⁾
- c. 420. l. 6. Λάλαβις, λ. Λαλαμής. λ.
- l. 15. Λάλλα, λ. — πα- Λ. λ. — παραποταμί-
ρὰ ποταμούς ψ. ους ψ. ¹⁶⁾
- c. 421. l. 6. Λάμια, θ. — Λ. θ. — Λίβυσσα. ¹⁷⁾
Λιβ.σσα.
- l. 9. Λάμιαν, τ. — ἦν Λάμιον. τ. — ἦν τις —
τοῖς — ὃν ε. ὃν ε.
- c. 422. l. 6. Λαμετή, η. Λαμπετή. Η.
- l. ult. Λαμπήνη, ε. — ῥά- Λ. ε. — ῥαβδίον π. ¹⁸⁾
διον π.
- c. 423. l. 7. Λαμπρίμων, λ. Λαμπρείμων. λ.
- c. 424. l. 1. Λαμπυρόν, ε. — Λ. ε. — κ.
καταπληκτικόν,
[Λαψῆταν, δώσουσιν.]

Hh 5

c. 424.

¹⁵⁾ Cyr. Lex. Ms. Λακωνικός, στερρός, ἀνδρείος.

¹⁶⁾ In Ald. erratum typ. Cf. VV. DD.

¹⁷⁾ In ult. voce litteram expunxit; scriptum videtur: Λί-
βισσα. Cyr. Lex. Ms. Λάμια. θηρίον, καὶ γυνή τις ἄρ-
χάια Λίβυσσα, οὕτω καλουμένη.

¹⁸⁾ Scriptura ῥαδίον (*Latinorum radius*) conservanda vide-
tur; vox enim a sequioris aevi scriptoribus usurpatur,
et *nimbus capitis* significat, quo sensu quoque ab Hesy-
chio adhibetur; scriptura ῥήδιον vel ῥεδίον, quae in aliis
Lexicis occurrit, procul dubio vitiosa est. Ultimum ἄρ-
μα σ. quod in editis cum praecedentibus male cohaeret,
majori distinctione sejungendum est, nam interpretatio-
nem per se constituit; probant hoc Cyr. Lex. Ms. Λαμ-
πήνη. ἄμαξα βασιλική, ἢ ἄρμα σιεπαστόν. Aliud Steph.
et Theod. Λαμπήνας, ἄμαξας, ἢ σιεπαστρα, Cf. VV.
DD.

- c. 424. l. i. Λαμνωδεῖ, δ. Λ. δ.
 — l. 7. Λανίζει, λαγγάνει, Β. Λ. λαγγάζει. Β.
 — l. 12. Λάζαι, λακτῆσαι. Λ. λακτίσαι.
 c. 425. l. 13. Λαοὶ, ο. — με- Λ. ο. — μεμερισμένην ἔ-
 μερισμένην τ. χεν τ.
 — l. 19. Λαοσσῶος, τ. Λαοσσόος. τ.
 c. 426. l. 1. Λαοπίζειν, ἡ λ. Λ. ἡ λ. — ε. — ἀλαζο-
 — ἐπιστροφὴν — νίας. ¹⁹⁾
 ἀλαζονίας.
 — l. 4. Λαοφόρον, δ. — λεο- Λ. δ. — λεωφόρον.
 Φόρον.
 — Λεπάγματα ἡ λ. Λεπάγματα. ἡ γουν λ.
 — l. 10. Λαπαξαίη, ἀφα- Λαπάξαι ἀφανίσαι. ἀπ-
 νησαίη, ἀπαλλα- αλλάξαι. ²⁰⁾
 ξαίη.
 — l. 12. Λαπάσαι, τ. — Λ. τ. — ἐκκεκενωμένην κ.
 ἐκκενωμένην κ.
 Λαπαράϊ, κ. Λαπάρας. κ.
 Λαπάρας, λ. — ἐκκε- Λ. λ. ἐκκεκενωμένας.
 νωμένας.
 — l. 20. Λαπάττων, μ. λά- Λ. μ. λαπαρὸν π.
 γορον ποιοῦν.
 — l. ult. Λαπέρσαι, λ. — Λ. λ. — Λαπέρσης π.
 Λαπέρση π.
 c. 427. l. i. Λαπετῶντι, λ. Λαμπετόωντι. λ. ¹⁾
 Λαπήθειον, ἡ λ. — Λα- Λαπάθειον. ἡ λ. — Λα-
 πήθου π. πίθου π.
 — l. 6. Λαοπίζει, αἱ γ. Λ. οἱ γ.

c. 427.

19) In Ald. ἐπιστροφὴ culpa typ. Cf. VV. DD.

20) Incuria typothetae Λαπάξαι in Aldinam venit, unde in ceteras postea editiones migravit. In ἀπαλλαξαίη litterae transpositae sunt, ut VV. DD. optime viderunt.

1) Litteram expunxit; scriptum videtur: Λαπετεῶντι

- e. 427. l. 12. Λαπιτήν, κ. — Λ. κ. — ἄλλα.
 ἄλλα. λαπιστής, Λαπιστής. ψεύστης —
 [στεφάνη,] πειστής τρυφερός, μ.²⁾
 — τρυφελός, μ.
- e. 428. l. 2. Λαπτής. λ. — Λ. λ. — τὸν — π.³⁾
 τήν — πηλόν.
 Λάπτας, τοὺς ὀροφούν- Λ. τ. ὀροφούντας.
 τας.
- l. 19. Λαρινευτής, α. Λ. α.⁴⁾
- e. 429. l. 24. Λάσανα, χ. — Λ. χ. — ἀφροδευτηρίους
 ἀφροδευτηρίους δ. δ.
- e. 430. l. 5. Λαθή, χ. Λάθη. χ.
 — l. 15. Λασίοισι, δ. — ἀν- Λ. δ. — ἀνδρώδεσιν. α.
 δρώδεσιν, α.
- e. 431. l. 1. Λάσιος, δ. δασύ- Λ. δ. — δασύμαλλος. π.
 μαλος, π.
- l. 14. Λασκωρεῖ, δ. Λασκαρεῖ, δ.
- l. ult. Λάστος, ὁ Α. — Λ. ὁ Α. — ἡ μῆλος.⁵⁾
 ἡ . μῆλος.
- e. 432. l. 1. Λα...ν, λ. Λάσων. λ.⁶⁾
 Λατάγει, κ. — ἀπορι- Λαταγή. κ. — ἀπορρί-
 πτομένω α. πτομένω α.
- l. 10. Λάταξ, τ. — λ. Λ. τ. — λουτήρησιν ε.⁷⁾
 τῆρησιν ε.

c. 433.

2) Bene sejunxit; optime quoque πειστής in ψεύστης mutasse videtur. Cyr. Lex. Ms. Λαπιστής. ψεύστης, προπετής. Cf. VV. DD. Nescio autem, quomodo στεφάνη huc pervenerit, nec alium video locum, quo referri potuisset. In Ald. τρυφερός culpa typ.

3) In Ald. πελόν a typ. Cf. VV. DD.

4) Itidem incuria typ. Λαρνευτής, quod VV. DD. correxerunt.

5) In . μῆλος primam litteram delevit, scriptum videtur: θμῆλος.

6) Duas delevit litteras; posteriorem agnosco: Λα. ὦν.

7) Solam erasit litteram.

- ‡
 c. 433. I. 11. Λατταμῦια, Λ. πολυρήνιοι.
 πολυρήνιοι.
 — I. 14. Λατύπη, λ. — α. Λ. λ. — ἀποπελέκη-
 ποπελέκημα. ⁸⁾ μα. ⁸⁾
 Λατύσσει, π. — τει. Λ. π. — τινάσσει — λακ-
^κ ^ς ^ς ^ς
 νάσσει — λατικτει. ⁹⁾ τίζει. ⁹⁾
 — I. 22. Λαύξει, κ. δαίνυται, Λ. κ. δαίννυται. ε. ¹⁰⁾
 ε.
 Λαυζία, δαρή, Κ. Λ. δαρήσει. Κ.
 c. 434. I. 6. Λαύρεια, τ. — Λ. τ. — χρυσᾶ μεταλ-
^α ^α
 χρυσετᾶλλα λ. λα λ.
 — I. 16. Λαῦσαι, περιππεῦ- Λ. παριππεῦσαι τ.
 σαι τ.
 c. 435. I. 20. Λαχαίνειν, ο. Λ. ο. — χαῖνον.
 — χαῖναν.
 Λάχα. να, τ. Λάχανα. τ. ¹¹⁾
 Λυχεία, ε. Λάχεια. ε.
 c. 436. I. 2. Λαχμόν, κούρης Λαχμόν κούρης, β. λακ-
 β. λακισμός. ¹²⁾ τισμός. ¹²⁾
 Λαχμῶς, τεινόμενος τ. Λαχμῶ στεινόμενος. τ.
 — μαλοῖς π. — μαλλοῖς π.
 Λάχνη, δ. θριξ. . χ. — Λ. δ. θρίξ. ἢ χ. — κρο-
 κροκ. ., ἢ ε. ¹³⁾ κίς, ἢ ε. ¹³⁾

c. 436.

8) Cf. VV. DD. qui codicis scripturam restituerunt.

9) Mendam ipse scriba correxit.

10) Ex codice scribendum est: δαίνυται, quod Salmasius olim reponendum voluit.

11) Litteram expunxit; scriptum videtur: Λάχαννα.

12) Bene se habet codicis distinctio, male a Musuro mutata; nollem tamen pro κούρης rescribere κουράς, nam κούρη eodem adhiberi potest sensu. Cf. VV. DD.

13) In θριξ. . duas delevit litteras, totidem in κροκ. ., ubi κροκός scriptum videtur.

c. 436. l. 2. Λαχνήεντα, τ. Λ. τ. — ὧ ε. τ.

— ὃν ἐστέγαιζον τ.

Λαχνοῦται, τ. δασύνε- Λ. τ. δ.
ται.

[Λαχνοστηνομένον, τοῖς
μαλκῖς πεπυκνωμέ-
νον.]

Λαχόντα, τ.

Λ. τ. ¹⁴⁾

— l. 22. Λάψ., υ. — ἀνα-
φέρει τ.

Λάψων. υ. — ἀναφέρων
τ. ¹⁵⁾

Λάψοι, πίει τ.

Λ. πίοι τ.

— l. 26. Λάψοιται γ. — πί-
νονται.

Λ. γ. — πίνονται.

[Λαῶ, λαός, δυϊκῶς.]

Λάωμεν, λ.

Λ. λ.

[Λαῶ, λαούς, ὄχ-
λους.]

Λάων, ο.

Λ. ο. ¹⁶⁾

c. 437. l. 4. Λε. δα, ἡ ε.

Λεάδα. ἡ ε. ¹⁷⁾

— l. 7. Λεαίνεται, λιοῦται, ε.

Λ. λειοῦται. ε.

Λεαντικῶς, λιῶσαι δ.

Λ. λειῶσαι δ.

— l. 13. Λεβαδεία, π. Βοιω-
τείας, ε.

Λ. π. Βοιωτίας, ε.

c. 438. l. 1. Λεβηδών, τ. —
Λεβητῶν, ε.

Λ. τ. — Λευιτῶν, ε. ¹⁸⁾

c. 438.

14) Glossa intermedia ita scribenda est: Λάχνω στεινόμε-
νος. τοῖς μαλκοῖς πεπυκνωμένος. Varia lectio superioris
Λαχμῶ σ. ubi videnda VV. DD. nota.

15) Ultimam glossae litteram delevit; scriptum videtur:
Λάψη. Prima scriptura fuit procul dubio Λάψει, quo-
cum ἀναφέρει optime stare potest.

16) Λαῶ posteriori loco superioris correctio et supple-
mentum fuit.

17) Litteram expunxit.

18) Cyr. Lex. Ms. Λεβηδών. τόπος, ἐν ᾧ ἐθυσίαζον οἱ κα-
τὰ τὴν Λιβανησίαν Ἀραβίαν Μωαβήται. Cf. VV.
DD.

- c. 438. l. 7. Λέβια, τ. — τα. Λ. τ. — τὰ ῥύγχη. ¹⁹⁾
 ρίχη, κ.
- c. 439. l. 1. Λεβίδων, τ. — Λ. τ. — Μωαβίτιν.
 Μωαβίτην.
- l. 12. Δεγνῶσαι, ποιῆ- Λ. ποικίλλαι.
 λαι.
- l. 15. Λεγοίμεθα, ε. — Δ. ε. — περὶ ν. — δ. συλ-
 ε π ν. — διαλέγοι. λέγοι. ²⁰⁾
- [Λέγοιτο,] συλλέγοιτο.
- c. 440. l. 15. Λείαν, ὦ λ. Λειανῶ. λ.
- l. 17. Λήβηθρον, ρ. — Λείβηθρον. ρ. — Μακε-
 Μακεδωνία, κ. δονία, κ.
- c. 441. l. 4. Λείβειν, σ. — Δ. σ. — δάκρυα λείβων,
 δάκρυα. καὶ σ. ¹⁾
- Λείβων, καὶ στάζων.
- l. 7. Λείη, ἡ τ. — ἡ π. Δ. ἡ τ. — ἡ π. ²⁾
- Λειλατεῖν, π. Λειλατεῖν. π.
- l. 11. Λει. ναν δ. — λει. Δείηναν δ. — λείον ε. ³⁾
 αν ε.
- l. 18. Λειλαιομένην, π. Λιλαιομένην. π.
- c. 442. l. 9. Δείν., ε. Δείνα. ε. ⁴⁾

c. 442.

19) Casauboni conjectura τὰρίχη codicis auctoritate fir-
 matur. Cf. VV. DD.

20) Musurum memoria fefellit; scribendum est παρὰ, ut
 hodie apud Homerum legitur. Cf. VV. DD. Glossa se-
 quens, prouti in codice scripta est, retineri debet, nam
 a Musuro temere et insulse mutilata est.

1) Divulsa bene adnexuit. Legerem: δάκρυα λείβειν καὶ
 στάζειν. Hoc enim, ni fallor, emendatio fuit praece-
 dentis τοῖς δακρύοις ῥέειν, quod nec sensum habet, nec
 Graeca locutio est.

2) Firmatur itaque insignis Clerici emendatio. Cf. VV.
 DD.

3) Litteram erasit.

4) Litteram in fine delevit.

- c. 442. l. 20. Λειπαρῶ, π. Λιπαρῶ. π.
 Λείπετα, ἐθλα, α. Λείπετο. ε. α. ⁵⁾
 Λειπεφορεῖναι, ε. Λεῖπε Φορῆναι. ε.
 c. 443. l. 7. Λειποτακτίσας, Φ. Λειποτακτίσας. Φ.
 Φ.
 — l. 11. Λειριόεντα, α. — γρ. Λ. α. — δια τοῦτο δια
 δια τοῦ ε καὶ τοῦ ι γρ. τοῦ ε καὶ τοῦ ι γρ.
 δια τοῦτο καὶ τοῦ πτέον — τίδες, [†] ο-
 .γραπτέον — τίδες, ταν δὲ ἐπέθηκα —
 ὅταν δὲ ἐπέθηκα — παρὰ τὸ λίκαν —
 π τὸ λίκαν — ληριό- λειριόεντα, καὶ ὅπου
 εντα, καὶ ὅπου λη- λειριόεσσαν — ἡδεῖ-
 ριόεσσα — ἰδίκαν. αν. ⁶⁾
 c. 444. l. 3. Λειρῶς, ὁ ι. — Λειρός. ὁ ι. — κατισχνω-
 κατισχνομένας κ. μένας κ.
 Λιταί, ι. Λιταί. ι.
 c. 445. l. 8. Λειοκόρης, ὁ τε- Λ. ὁ τελείως ε.
 λείους ε.
 — l. 15. Λίκαις, ὁ ἀποτε- Λ. ὁ ἀποτεταγμένος.
 ταλμένος.
 c. 446. l. 4. Λέκρانا, τ. Λ. ἢ ὠλέκρانا. τ. ⁷⁾
 — l. 7. Λεκτοί, ἀριστεῖς. λακ- Λ. ἀριστεῖς.
 τή, χ. Λακτὴ χ. ⁸⁾
 — l. 15. Λελάθη, λ. ποιήσῃ, Λ. λ. ποιήσῃ. παύσῃ.
 παύσῃ.

c. 446.

5) Cf. VV. DD. qui glossam male divisam ex Homero optime restituerunt.

6) Textum cum lectione superscripta commiscuit. In .γραπτέον litteram ante γ expunxit. Callimachi fragmentum Bentley restituit. Cf. VV. DD.

7) Voci truncatae solitam adjunxit scripturam. Cf. VV. DD.

8) Glossas male cohaerentes divisit. V. Λακτὴ cum interpretatione ex margine videtur.

- c. 446. l. 1. Δελαχῆν, .αψαμ. Λ. Θάψαμ. 9)
 c. 447. l. 2. Δελέχωσι, θ. — Δελάχωσι. θ. — νεκροῖς.
 νεκρῶν.
 — l. 16. Δελεπασμένον, εἰς Λ. εἰς πέψιν η. 10)
 πέμψιν η.
 c. 448. l. 13. Λέληται, ε. Λέλησται. ε.
 — l. 18. Δεληκμημένη, κο- Δελικμημένη. κοσκινένυ-
 σκυνευθεῖσα, π. θεῖσα, π.
 — l. 21. Δελιμμένος, ληφ- Δελειμμένος. λειφθεῖς. ν.
 θεῖς, ν.
 c. 449. l. 7. Δελύκωμεν, π. Δελυκωμένα π.
 c. 450. l. 5. Λέξαθε, ἐπιλέ- Λ. ἐπελέξαθε. ε.
 ξαθε, ε.
 — l. 7. Δεοβίδας, ἀπὸ Λέσ- Λ. ἀπὸ Λέσβου τ.
 βης τ.
 — l. 21. Λέπας, τ. — προ- Λ. τ. — προῖσχόμενον ν.
 ασχόμενον κ.
 c. 451. l. 1. Λέπας, τις ο. Λεπαστίς. ο.
 — l. 9. Λέπρεον, ἢ Λεπρεά- Λέπρεοι, ἢ Λεπρεάται.
 ται, [τὴν τρυβλίαν, τῆς τ. α. 11)
 οἱ δὲ] τῆς τρυφαλί-
 ας, α.
 — l. 16. Λεπτὴν, αὐτὸν σ. Λεπτήναυτον. σ.
 — l. 21. Λεπτὴ δ' εἰσι μὴ σ. Λεπτὴ δ' εἰσὶ θμη. σ.
 Λεπτὴ δευτε, μήτις α, Λεπτὴ δέ τε μήτις. α. —
 — καὶ [ἢ] ε. καὶ ε.
 c. 452. l. 2. Λεπτήλα, κα- Δέπτ' ἡλάκατα στρω-
 ταστροφῶσα λ. — φῶσα. λ. — ἔτυ-
 ἑτοιμον ε. μον ε.
 Λεπτόγεα, κ. Λεπτόγεων. κ.
 — l. 10. Λεπτόμιτυς, ἢ δ. Λεπτόμητις. ἢ δ.

c. 452.

9) Primam interpretationis litteram erasit.

10) In πέμψιν pro πέψιν solitum μ infititium observandum est. In Ald. Δελαπασμένον a typ. Cf. VV. DD.

11) Legendum: τῆς Τρυβλίας. Sequens οἱ δὲ τῆς T. ejusdem varia lectio est. Cf. VV. DD.

- c. 452. l. 17. Λέρνηκακὸν, π. Λέρνη κακῶν. π.
- c. 453. l. 5. Λεσβιάζειν, π. Λ. π. — στόμα τύειν —
— στόμα τύειν —
λεκαστρίας ε.
- l. 8. Λεσβιόσοδος, ο. — Λέσβιος ὁδός. α. — Εὐε-
εὐενετίδα — ἀντίσης νετίδην — Ἀντί-
λέσβιον ὁδόν, ο. σης — Λέσβιον ὡ-
δόν. ο.
- Λέσβι.αι, α. Λεσβίσαι. α. ¹²⁾
- c. 454. l. ult. Λετμός, α. — Λ. α. — σῶμα. Ἀμερίας
σῶμα μερίας — πέ- — παῖσαι κ.
σαι κ.
- c. 455. l. 3. Λευγαλέη, ο. Λευγαλέην. ο.
- l. 6. Λευγαλέω, εὐτελῇ, Λ. εὐτελεῖ. κ.
κ.
- l. 11. Λευκαδεπέτρην, δ. Λευκαῖδα πέτρην. δ.
- l. 17. Λευκαῖνα, υ. — ἡ- Δεύκαινον υ. — ἥρεσ-
ρέσσειν. σον ¹³⁾
- Λευκαὶ Φρέναι, μ. Λευκαὶ Φρένες. μ.
- c. 456. l. 1. Δεύκαδος, μ. ἐν Δευκάδος. Μ. ἐν Λευκαῖ-
λευκαδέσι — π λ. σεσιν — περὶ Δ. ἀκ-
ἀκτίς. τῆς.
- Λευκάσπιδα, λ. ἀσπί- Δ. λ. ἀσπίδι χρώμενον.
- l. 15. Λευκή θ. — κατα- Α. θ. — κατακλυζομέ-
κλ. ζομένη. νη. ¹⁴⁾
- Λευκὴν μάζαν Φυράσοι, Δευκὴν μάζαν Φυρά-
π. σοι. π.

c. 457.

12) Litteram in medio vocis erasit.

13) Lectio in archetypo superscripta cum ipso textu co-
luisse videtur; primam enim scripturam mihi ita fingo:

Λευκαῖνειν υ. — ἡρέσσειν.

14) Litteram delevit; scriptum videtur: κατακλυζομένη.

- c. 457. l. 18. Λευκοπύρα, τ. Λ. τ. — δῆμος.
— λιμός.
- c. 458. l. 6. Λευκοπίας, λ. Λευκωπίας. λ.
— l. 8. Λεῦρα, εὐρίσκω. Λ. εὐρίσκειν.
— l. 15. Λευσιμωδίκτης, τ. Λευσιμωδίκτου. τ.¹⁵⁾
Λεύσοντες, β. μαινόν- Λ. β. μαιίνοντες.
τες.
- c. 459. l. 1. Λευχαῖον, ἐπινί- Λεύχαιον. ἐπίνειον. Κ.
κιον, κ.
Λευκοποίην, τ. εὐ. ζῆ, Λεχεποίην. τ. — εὐαυζῆ,
ε. e.¹⁶⁾
— l. 9. Λέχ.ον, σ. Λέχος σ.¹⁷⁾
Λέχοισι, κ. Λέχεσι. κ.
Λεχηρὶ, π. Λέχρια. π.
— l. 15. Λεχόες, κ. Λεχοέσας. κ.
— l. ult. Λεχόοντο, συγκαά- Λ. συνεκαάθηντο.
θηντο.
- c. 460. l. 1. Λεχμάδ., η. Λεχμάδα. η.¹⁸⁾
— l. 2. Λέχνη, τρόπος. Λ. τόπος.
— l. 6. Λεψιρῶ, τ. Λαιψηρός. τ.
— l. 9. Λεωκόνιτος, λ. ἢ λεω- Λ. λ. ἢ λεωκόρητος. π.
κόνιτος, π.
— l. 13. Λεώλεθρος, π. ἐξο- Λ. π. ἐξωλοθρευμένος.
λοθρευμένος.
Λεώλης, τ. ἐξόλης. Λ. τ. ἐξώλης.
Λέωμι, θ. Λεῶμι. θ.
— l. ult. Λεωπετρία, λ. Λεωπέτρα. λ.
- c. 461. l. 2. Δεῶς, Ἀττικῶς, Δεῶς, Ἀττικός, ο.¹⁹⁾
ο.

c. 461.

15) Tuto jam et absque dubitatione reponi potest: Λευσι-
μου δίκη. Cf. VV. DD.

16) Litteram delevit; scriptum videtur: εὐεζῆ.

17) Itidem; scriptum videtur: Λέχεον.

18) In fine vocis duas litteras delevit; scriptum videtur:
Λεχμάδες.

19) Scriptura codicis retinenda est. Cf. VV. DD.

- c. 461. l. 6. Ληαρίσιν, η. Λιαρῆσιν. η.
 — l. 11. Ληγείει, ἡδυπάτη. Λίγεια, ἡδυτάτη.
 — l. 20. Λήθαργος, ε. — Λ. ε. — πυρετῶ.
 πειρετῶ.
 — l. 23. Ληθηκῆς, ε. — ἄ- Ληθηκῆς, ε. — ἄγον τὸ
 γων τὰ φάρμακα. φάρμακον.
 c. 462. l. 2. Ληϊάδας, ε. — Λ. ε. — συλληφθείσας.
 συλλειφθείσας.
 — l. 17. Λήϊον, σ. — λιαί- Λ. σ. — λειαίνειν — λι-
 νειν — λι...σσοντες, μώσσοντες. β. ²⁰⁾
 β.
 c. 463. l. 1. Ληϊσταί, π. — Λ. π. — αἱ ἀπὸ λείας
 διαπωλείας π. π. ¹⁾
 c. 464. l. 7. Ληκυθιστής, κ. Ληκυθιστής. κ.
 Λήκυθος, τ. — λαυκαί- Λ. τ. — λαυκανίου κ.
 ου κ.
 — l. 12. Ληλάντου, π. Ληλάντειον. π. ²⁾
 — l. 17. Λῆμαν, χύτραισι, Λημᾶν χύτραισι, κολο-
 κολοκένταις. π. — κύνταις. π. — κο-
 κολοκένταις, ε. λοκύνταις. ε.
 c. 465. l. 4. Λήματος, οἷσι Λήματος, οἷσι πάρος. τ.
 .Φάρος, τ. — ὑπο- — ὑπεροψίας. ³⁾
 ψίας.
 — l. 10. Λῆμμα, θ. Λῆμα. θ. ⁴⁾
 Λημνιχειρί, ω. Λημνία χειρί. ω.
 — l. 21. Λημνίσκους, τὰς Δ. τὰς στεναῖς Σ. ⁵⁾
 σθεναῖς Σ.

Ii 2

c. 466.

20) In λι...σσοντες duas aut tres litteras erasit.

1) Erroris origo fuit: ΑΙΑΠΟΛΕΙΑΣ. Cf. VV. DD.

2) Sublata tantum distinctione legerem: Ληλάντου π. Cf. VV. DD.

3) Ante .Φάρος litteram expunxit; scriptum videtur: οἷ-
 σις Φάρος.

4) Cyr. Lex. Ms. Λῆμμα. κέρδος. Φρόνημα. Cf. VV. DD.

5) Cf. VV. DD. inter quos Alberti et Hemsterhuys ve-
 rum videntur.

- c. 466. l. 1. Δημνῶν, νησῶν. Λήμνων. νήσων.⁶⁾
 Λῆμνος, ν. — ἱερ... Η. Λ. ν. — ἱερὰ Η. ⁷⁾
 — l. 9. Ληναίων, μ. Ληναιών. μ. ⁸⁾
 — l. 18. Ληνοὶ, σ. — κειλό- Λ. σ. — κοιλότητες.
 τητες.
 c. 467. l. 12. Δηρώδεις, σα- Λ. σανίδες, ε.
 νίδαί, ε.
 Δήσεσθαι, λ. Λ. λ.
 [Λήσεται, λανθάνειν.]
 Δηθέων, σ. Λ. σ. ⁹⁾
 — l. 17. Λῆσμα, δ. Λησμένη. δ.
 Λήσομαι, ε. Λήψομαι. ε. ¹⁰⁾
 c. 468. l. 1. Λῆσος, ὅ ε. — Λ. ὅ ε. — ῥάχει — α.
 ῥάχη — ἀστήρ.
 [Λήσω, λάθω.]
 [Λήσομεν, λανθάνομεν.]
 Λήσταρχος, α. Λ. α. ¹¹⁾
 — l. ult. Λίαν ἔλαβον, ι. Λείαν ἔλαβον. ι. ¹²⁾
 c. 469. l. 1. Λιανεῶ, λίαν κ. Λειανῶ. Λείαν κ. ¹³⁾

c. 469:

- 6) Accentus codicis Abreschii conjecturam (Δημνίων. νη-
 σιωτῶν) verisimillimam reddunt.
 7) Compendium v. ἱερ...delevit.
 8) Accentus mutationem typotheta non advertit. Cf. VV.
 DD.
 9) Interpretatio glossae deletae fuit: λανθάνει.
 10) Cf. VV. DD. quorum conjectura adfensu codicis pro-
 batur.
 11) Posterior ex glossis ejectis ita scribenda videtur: Λή-
 σωμεν. λανθάνομεν.
 12) Ob πραιίδα, quod in fine adhaeret, Λίαν in Λείαν
 mutavit; at minus acute, nam ἡ πραιίδα a Graeculo
 recentiori profectum videtur; aut, si genuinum sit,
 cognatas, ut saepius, sub una voce pronunciationes ex-
 ponit. Cf. VV. DD.
 13) Prima scriptura fuit: Λιανέω. quam series requirit.
 Cf. VV. DD.

c. 469. l. 4. Διαρὸν, χ. — εὐ- Λ. χ. — ε.
κρατον.

[Λιαρῶ, τὰ αὐτά.]

Λιαῖσαι, χ. ἐκκλῆναι.

Λιαθεῖς, χρηθεῖς, ε.

Λιαῖσαι, χ. ἐκκλῆναι.

Λ. χωριθεῖς, ε. ¹⁴⁾

c. 471. l. 5. Λίβει, σ. ἐκκυνεῖ.

Λ. σ. ἐκκινεῖ.

c. 472. l. 1. Λιβυκοί, λ. χα-
μελαίων φησὶ κίβυν-
τὸν ὕρει τ.

Λιβυκοὶ λ. Χαμαιλέων
φησὶ Λίβυν τὸν εὐ-
ρεῖν τ. ¹⁵⁾

— l. 7. Λιβυστεαήδων, αἵ
γὰρ ἐν Καρχηδόνι τῆς
Λιβύης [δὲ] εἰσὶ γυ-
ναῖκες, αἵ — ἐσφα-
γίαζον K.

Λίβυσσα αἰηδών. αἵ —
K. ¹⁶⁾

c. 473. l. 1. Λιβυσάτιδες, τ. Λ. τ.

li 3

c. 473

14) Cyrilli Lex. Ms. Λιαθεῖς. ἀποδοθεῖς. (Forte: ἀποδυ-
θεῖς.) ἐκκλῖνας, ἐκφυγών. Cf. VV. DD.

15) Latet in κίβυντὸν nomen auctoris fabularum Libyca-
rum Κιβυσσὸν vel Κυβισσὸν, quod Fabricius, a VV. DD.
laudatus, olim hic reponendum censuit. Vitiosum ὕρει,
signo + antea notatum, bene emendatum est.

16) Scribendum: Λίβυς τε αἰηδών. quod poetae particula
est. Tota glossa ex scholiaste quodam descripta est: se-
ponuntur auctoris verba, et adjungitur explicatio mo-
ris, ad quem adluditur. Videmus jam, quod vitium
Aldinae ἐσφαγίαζον typothetae debeatur. Priora: αἵ
γὰρ ἐν K. τῆς Λ. δὲ εἰσὶ γ. dura sunt; quapropter et δὲ,
quod otiosum erat, a Musuro elisum videtur. Docet
vero codicis scriptura, quod varia lectio ex margine
cum ipso textu confarcinata sit; nam propria scholiastis
commentatio ita incipit: Τῆς Λιβύης δὲ εἰσὶ γ. Ad v.
Λιβύης in margine adscriptum erat: γρ. ἐν Καρχηδόνι.
A scriba deinde, qui omnia ex margine archetypi cum
textu conferfit et constipavit, compendium γρ. (ut sae-
pius jam observavimus) in γὰρ transformatum fuit, prae-
fixo quoque, ut videtur, ab eodem art. αἵ. Cum hoc
lumine concilietur illud, quod VV. DD. densis circum-
dati tenebris loco adspargunt.

- c. 473. l. 1. Λιβυστέλωστος, Λίβυς τὲ λωτός. ὁ α. ¹⁷⁾
 ὁ α.
 Λιβυφοίτην, τὸ ἐπιγνύ- Λ. τὸν ἐπιγινόμενον Λίβυ-
 μενον λιβυσινόβας. σιν. ἰόβας.
 Λίβων, σ. Λεῖβων. σ.
 — l. 10. Λιγαίνει, τ. αἰδοῖ Λ. τ. ἄδει. μαστιγοῖ —
 μαστιγεῖ — ἀφορ- ἐφορμαῖ.
 μαῖ.
 c. 474. l. 9. Λίγδην, ο. — βά- Λ. ο. — βάθος — ἐπι-
 θους — ἐπιλήγδην. λίγδην.
 c. 475. l. 2. Λίγδος, τ. — Λ. τ. — θυεία, κ.
 θύια, κ.
 — l. 6. Λίγ., ο. Λίγα. ο. ¹⁸⁾
 — l. 8. Λιγ. πενές, α. ἀγε- Λιγηπελές, ἢ ὀλιγηπε-
 νές. λές. α. ἀγεννές. ¹⁹⁾
 — l. 15. Λίγξ., λάγιος, κ. Λίγξ, πλάγιος, κ. ²⁰⁾
 c. 476. l. 1. Λιγρόν, πικρόν, Λυγρόν. π.
 λιγυρόν, η. Λιγυρόν. η. ¹⁾

[Λιγυρῆσιν, ὀξέσι, καὶ
 ἴσα ὁμοια.]

c. 476.

17) Glossam docte distinxit. Ejusdem scriptura superiori Λιβυστεαήδων lucem adfundit. Cf. VV. DD. Nec minus dextre glossam mox insequentem correxit.

18) Litteram in fine erasit.

19) In medio vocis litteram expunxit; scriptum videtur: Λιγιπενές. Solito more vocem truncatam per ἢ ὀλιγηπελές exposuit. Cf. VV. DD.

20) Duas litteras delevit; scriptum videtur: Λίγξιπλάγιος. quod signo †, postea a se deleto, notaverat. Prima scriptura fuit: Λίγξι. πλάγιος. κ. Glossam in tertio casu aliunde exscriptam Lexicographus, ut vel sexcenties, in casu recto exponebat. Scripturam a me propositam series quoque postulat. Cf. VV. DD.

1) Male correxit et divisit, nam Λιγρόν contractum videtur pro λιγυρόν. Sequens λιγυρόν ex margine est, ubi praecedentis Λιγρόν emendatio fuit. In expositione πικρόν scriptura Λυγρόν cum Λιγρόν confundi videtur; sic apud Soph. Aj. v. 509. λυγρόν γῆρας, senectus, quae vitam tristem et amaram reddit.

- c. 476. l. 1. Λιγυρίζει, μ. Λ. μ.
 — l. 13. Λιζόν, ε. Λιζόν, ἢ ὀλίζον. ε.
 Λιζῶνες, ε. Λίζονες, ἢ ὀλίζονες. ε.²⁾
 c. 477. l. 12. Λιθονεψίς, π. Λ. π. — ἀδύνατον ε.
 — ἀδυνάτων ε.
 c. 478. l. 8. Λίθων χ. — δία- Λ. χ. — διώρυγας.
 ρυγας.
 Λί., κρην., α. Λία. κρίνα. α.³⁾
 — l. 11. Λίκηνον, α. στράκι- Λ. α. ὀστράκινον.
 νον.
 c. 479. l. 5. Λικμίτης, ε. Λικνίτης. ε.
 — l. 12. Λίκυθον, β. Λήκυθον. β.⁴⁾
 Λικυμνίοις, βολαῖς. τῶν Λικυμνίοις βολαῖς. τοῦ ἐν
 ἐν τῷ Εὐριπί Λικυμ- τῷ Εὐριπίδῃ Λικυ-
 νίῳ — Φωκίδος κατε- μνίου — Φωκίδος
 σκεμμένο.. κατεσκευασμένου.⁵⁾
 c. 480. l. 5. Λίλυτὸ, υ. Λίλυτον. υ.⁶⁾
 — l. 10. Λιμένα κλειστόν, τ. Λιμένα κλυστόν. τ. —
 — Μεγακλείδης α. Μεγακλείδης α.⁷⁾

I i 4

c. 480.

- 2) Immiscuit: ἢ ὀλίζον. et mox: ἢ ὀλίζονες.
 3) Ultimam cum in priori tum posteriori voce litteram delevit; scriptum videtur: Λίη. Posterioris scripturam non agnosco.
 4) Cyr. Marinus: Λίκυθον. ἀγγεῖον ἐξ ἐλαίου ἐληροῦν. Cf. VV. DD.
 5) Locum haud intellectum depravavit. In κατεσκευασμένο. ultimam litteram delevit; reponendum est cum VV. DD. κατεσκευασμένου. Vitiosum κατεσκευασμένοι a typ. est. Priora: τῶν ἐν τῷ Εὐριπίδου Λικυμνίῳ. prouti in codice leguntur, retinenda sunt. Art. τῶν ad praecedens Λικυμνίοις β. referendus est. Cf. VV. DD.
 6) Scribendum: Λίλυ. τὸ υ. glossae articulus male adhaesit.
 7) A typotheta habemus priori loco: Λιμένα κλυτόν. quod ob sequentia ferri nequit; posteriori autem loco scribendum videtur: ἐκβεβλημένου τοῦ σ, οἶον Λιμένα κλυτόν. Sic omnia cohaerent.

- c. 480. l. 16. Λίμα, υ. Λεῖμμα. υ. ⁸⁾
c. 481. l. 1. Λιμναγενές, λ. — Λ. Λ. — Ἀθήναις τ. —
Ἀθήναις [ἄσ] τ. — Λήναια η.
λαία η.
— l. 12. Λιμοδωριῆς, ο. — Λ. ο. — περὶ τὴν Οἶτην
περὶ τὴν .ύτην κ. κ. ⁹⁾
— l. 19. Λιμομηλίω, π. Λιμῶ Μηλίω π.
c. 482. l. 5. Λιναγεστουμένη, Δ. ε. — κακοείμων. λ.
ε. — κακοήμων, λ.
Λίναμαι, τ. Λ. τ.
Λιναυτιά, λίγνυς κ. Λιναυτιά.
Λιγνύς. κ. ¹⁰⁾
— l. 18. Λινοί, ὅτε λ. Λίνοιό τε λ.
c. 483. l. 3. Λίνον, ω. — τύ- Λ. ω. — τύλην ε.
χην ε.
Λίνον λίνω συνάπτεις, Λίνον λίνω συνάπτειν. π.
π.
— l. 8. Λινοπτάζει, λινόπτ., Δ. λινοπτᾶ, ἐπὶ λίνα π. ¹¹⁾
ἐπιλινεύει π.
Λινόπτης, ὁ ε. — ἐμπί- Λινόπτης. ὁ ε. — ἐμπίμ-
πτοντα θ. πτοντα θ.
— l. 17. Λίζ., πν. Λύγξ. πν. ¹²⁾
— l. 22. Λιπαίνει, Λιπαρός Δ. λιπαρόν π.
π.
Λιπαλείψαθα, ε. Αἶπ' αλείψαθα. ε.

c. 484.

8) En glossam sacram, quae certo certius ex margine intrusa est.

9) In .ύτην primam litteram delevit; scriptum erat: κύτην. Eadem forte urbs, quae apud Thucydidem Κυτίνιον vocatur. Cf. VV. DD.

10) Ordinem a Musuro institutum typotheta neglexit. Ordini codicis series favet.

11) In λινόπτ. ultimam litteram delevit.

12) Ultima vocis littera sub Musuri litura sepulta jacet.

- ε. 484. l. 9. Λιπαροῖσι πόδε- Λιπαροῖσι πόδεσσιν. τ. —
 σιν, τ. — ὑποδύσα- ὑποδήσασθαι.
 θαι.
 Λιπαρόν, κ. — εὐδή- Λ. κ. — εὐδομον.
 μον.
 — l. 20. Λιπαυρεῖ, α. ἐπι- Λ. α. ἐπιλέλοιπεν.
 λέλειπεν.
 — l. 22. Λίπε αὐτοῦ, κατέ- Λίπεν αὐτοῦ. κατέλειπεν
 λιψεν ε.
 ε. 485. l. 1. Λιπέρνις, ὁ ε. — Λιπερνής. ὁ ε. — ἀγροῦ
 ἀργυροῦ — λειπόπο- — λειπόλις.¹³⁾
 λιν.
 — l. 8. Λιπογνώμων, ὁ τ. — Λ. ὁ τ. — οἷα ἀποβεβλη-
 διααποβληκῶς α. κῶς α.
 — l. 18. Λιρᾶ, α. Λιρά. α.
 Λιρίεντα, ἡδύω. Λ. ἡδύοσμα.
 ε. 486. l. 5. Λίς, δ. — Πέρι Λ. δ. — Πέρι γὰρ λίν ἐ-
 γὰρ λίν ἐστίν Πέρι- στήν Πέριζέστηκυῖα
 ζέστηκυῖα ὁμαλή — ὁμαλή — αἰτιατι-
 αἰτίαν. κήν.¹⁴⁾
 Λισηγένειος, λ. Λίς ἡγένης. λ.
 — l. 12. Λίσπη, λ. — ἄπυ- Λ. λ. — ἄπυγος λ.
 λος λ.
 ε. 487. l. 1. Λίσσεα, λ. Λίσσεο. λ.
 ε. 488. l. 14. Λιτῆρα, θαλὸν Λ. θαλλὸν τ.¹⁵⁾
 τ.
 — l. 17. Λιτῆ, λιτῆ., λ. Λίτι. λίτα, λ.¹⁶⁾
 ε. 489. l. 8. Λιτρὶς, π. σαμα- Λ. π. σωματοδόχος.
 τοδόχος.

I i 5

c. 489.

13) Cf. VV. DD. qui λειποπόλις Hesychio reddiderunt. Vitiosum ἀργυροῦ ex compendio provenit.

14) Cf. VV. DD. qui ex Homero locum restituerunt.

15) In Ald. θαλαὸν culpa typ.

16) In λιτῆ. ultimam litteram delevit; vera lectio, quam codicis scriptura confirmat, in editis reposita est. Cf. VV. DD.

c. 489. l. 12. Λιτὸς, ἀπλὸς, Λ. ἀπλοῦς. ε.
ε.

— l. 14. Λιτρὸν, κακὸν α. Λιτρὸν κακῶν. α.

— l. 18. Λιτυέσας, ω — Λ. ω. — Μίδου — ἀδικώ-
Μήδου — ἀδικώτα- τατος.
τος.

c. 490. l. 2. Λιφαιμεῖ, λίπει Λ. λείπει τ.
τ.

— l. 8. Λίχανος, ὁ [μετὰ] Λ. ὁ τ. ¹⁷⁾
τ.

Λιχάζει, ρ. βάλα. Λ. ρ. βάλλειν. ¹⁸⁾

— l. 11. Λιχμάζει, θ. περι- Λ. θ. περιλείχει τ.
λίχει τ.

Λιχμάς, θ. — χαμε- Λ. θ. — χαμαιπετής —
πετής — ἐπιλι. ἐπιλείχουσι.

Λιχμήσουσι, λίζουσι. Λ. λείζουσι.

Λιχνάζων, περιλίχων Λιχμάζων. περιλείχων
τ. ¹⁹⁾

c. 491. l. 4. Λιχνοφυλάργυ- Λ. ὁ λ. — φειδωλὸς δέ.
ρος, ὁ λ — φειδωλός. Φιλόλαος Π. ²⁰⁾
Φιλύλαιος πόλεσιν.

— l. 8. Λιψοπροτόνοις, τ. Λιψοπροστένεις. τ.

— l. 11. Λιωργός, κ. Λ. κ.

[Λόβει αἰσχύνη.]

Λιψύδριον, χ. Λ. χ. ¹⁾

c. 492.

17) Locum ergo Heinsius bene supplevit. Cf. VV. DD.

18) In Ald. Λιχάζει a typ. Cf. VV. DD.

19) Scripturam codicis Λιχνάζων retinendam censeo, quam et series requirit.

20) Particulam δέ bene adnexuit. Reponendum: Φιλύλ-
λιος. ex quo, litteris forte quadratis exarato, natum est
Φιλύλαιος. Cf. VV. DD. qui testimonia adferunt. Mu-
furus indocte correxit.

1) Glossa intermedia vitiose scripta videtur pro Λώβα vel
Λώβη. Videndus Hesych. h. v.

ε. 493. l. 2. Λοβοὶ, τ. — ἦ. Α. τ. — η.

πατι.

[Λοβοῖσι, τὰ αὐτά.]

Λογάδας, τ. — ψήφας Α. τ. — ψήφους λ.
λ.

ε. 493. l. 1. Λόγειαι, ε. Λογία. ε. ²⁾

— l. 4. Λογίζεται, φ. λογί- Α. φ.

ζομαι, τ.

Λογίζομαι. τ. ³⁾

ε. 495. l. 15. Λοιμός, π. — Α. π. — Φασὶν α. ⁴⁾

Φάσκων α.

— l. 19. Λοιμεύηται, φθο- Α. φθοροποιῇ.

ροποιεῖ.

ε. 496. l. 5. Λοιθωνας, τ. — Α. τ. — τὰ ἀφροδίσια.

ταῖς ἀφροδίσιαις.

— l. 11. Λοκρῶν, ξύνθημα. παρι-

παροιμία.

μία, ἐπὶ τῶν π. —

[Λονηῦ, αὐτὸς ἀνιστῶν]

συνθήκας παρέβη-

ἐπὶ τῶν π. — συνθή-

σαν τ. ⁵⁾

κας τ.

Λόγχι., τ.

Λόγχια. τ. ⁶⁾

ε. 496.

2) Cyr. Lex. Ms. Λογία. ἐκλογία. καρποφορία. Cf. VV. DD.

3) Bene divisit; λογίζομαι tamen, quod hic adhaeret, in margine olim ex scholiaste Comici ad glossam sequentem adjectum fuisse suspicor. Cf. VV. DD.

4) Vitiosum Φάσκων pro Φασὶν ex solito librariorum compendio oriri potuit; hic tamen Φάσκουσιν corrigerem, quod parenthesi includendum esset.

5) Interpositis Λονηῦ, αὐτὸς ἀνιστῶν articulus male interruptus est, quod Musurus optime vidit, scienterque disjuncta articuli membra composuit; in postremis quoque lacunam ex Paroemiographis bene supplevit. Quid vero Λονηῦ sit, aut quo pertineat, alii disquirant.

6) Litteram in fine erasit. Cf. VV. DD.

- c. 496. l. 20. Λόνδης, β. εἰρων. Λ. β. ε. ⁷⁾
 Λοξεβάμ...σι, π. Λοξοβάμοσι. π. ⁸⁾
 c. 497. l. 7. Λοπόντα, λ. Λοπῶντα. λ.
 c. 498. l. 5. Λουτρίδες, α. — Λ. α. — ἀντλαντρίδες
 πλαντρίδες λ. λ. ⁹⁾
 — l. 9. Λουτροφόρα, α. — Λ. α. — ὑδρείας τ.
 ὑδρείας τ.
 — l. 12. Λούζα, β. — ἐστιν Λ. β. — ε. ο. θ. ¹⁰⁾
 οἶκος θ.
 Λουτροφόρος, κ. — ἀ- Λ. κ. — ἀπονεμομένη, ε.
 πονενημένη, ε.
 c. 499. l. 11. Λόφιον, τρίμα Λ. τρεῖμα τ.
 τ.
 — l. 17. Λοφνήδια, λ. Λοφνίδια. λ.
 c. 500. l. 2. Λοφοπωλεῖς, ο. Λ. ο. — εἰώθεισαν — λ.
 εἰώθησαν — λόφων π. ¹¹⁾
 π.
 Λοφυδνόν, ο. Λ. ἡ ὀλοφυδνόν. ο. ¹²⁾
 — l. 14. Λοχαγενεῖς, η. Λοχαγοί. η.
 — l. 18. Λοχαῖος, κλεινόμα- Λ. κλινόμενος. ε.
 νος, ε.
 c. 501. l. 2. Λοχιά, κ. Λοχιά. κ. ¹³⁾

c. 501.

7) A typothesia habemus ὄρων, in cuius locum substituen-
 dum est εἰρων, VV. DD. cum codice consentientibus.

8) Duas litteras delevit; scriptum videtur: Λοξοβάμοισι.

9) Male correxit, nec dubium est, quin, ut apud Pho-
 tium, legendum sit Πλυντρίδες vel Πλυντηρίδες. Cf.
 VV. DD.

10) In editis cum articulo: ἐστι ὁ οἶκος θ.

11) Particulam ὡς, quae in editis περιτίθεσθαι praecedit,
 Ms. non agnoscit. Postrema: περιτίθεσθαι ad fin. ex
 margine adnexa videntur. Cf. VV. DD.

12) Confueto more voci truncatae plenior formam ad-
 junxit.

13) Corregerat: Λόχια. In interpretatione vocis Lexico-
 graphus, ut alibi, litterarum tantum, nec accentuum
 rationem habet.

- c. 501. l. 7. Λοχίαν, τ. — ἀ- Λ. τ. — ἀδρούς — καρ-
δρους — καρπὸν Φ. πούς Φ.
— l. 12. Λόγχη, ε. — ἐν- Λ. ε. — ἐλλοχίσαι. ¹⁴⁾
λοχίσαι.
Λοχ.αῖς, γ. Λοχέαις. γ. ¹⁵⁾
— l. 17. Λόχοι, Λ. — τέτ- Λ. Λ. — τέτταρες. π.
ταρας, π.
- c. 502. l. 13. Λύγαος, λίθος Λύγαος λίθος. εἰς τὰ ζώ-
εἰς τὰ ζῶδια ἢ ὁ πά- δια, ἢ ὁ Πάριος.
ρις.
Λυγδάμις, ο. Λύγδαμις. ο.
- c. 503. l. 11. Λυγιουργὸν τὸ, Λ. τὸ ἤλεκτρον.
ἤλεκτρον
- c. 504. l. 2. Λυγῶα, π. Λυγρά. π. ¹⁶⁾
Λύγοισι, Φ. — ἱμαντώ- Λ. Φ. — ἱμαντώδει, ὁ η.
δει, ὁ η.
Λύγος, ρ. — ἱμαντῶδες Λ. ρ. — ἱμαντῶδες Φ.
Φ.
- l. 10. Λυγῶς, ο. Λυγός. ο.
- c. 505. l. 2. Λυδίζων, χ. — Λ. χ. — διεσκευασμένοι δ.
διασκευασμένοι δ.
Λυδική λ. — προσ. γά- Λ. λ. — προσηγάγου —
γου — διασπᾶσαι διασπᾶται — δο-
— δοκεῖ α. κειν α. ¹⁷⁾

c. 505.

14) In editis Λόχη a typ. Servata est ex antiquo arche-
typo scriptura ἐνλοχίσαι.

15) Litteram expunxit; scriptum videtur: Λοχόαις. qua
scriptura Vossii conjectura firmatur. Cf. VV. DD. qui-
bus adcedere videtur Cyr. Lex. Ms. Λογίαις. (Legen-
dum: Λοχίαις.) γεννήσσει.

16) V. λυγρά, quae interpretationi immixta est, glossae
emendatio videtur. Cf. VV. DD.

17) In προσ. γάγου litteram aut nexum litterarum delevit;
scriptum videtur aut προσειγάγου, aut προσαγάγου. Po-
sterius probabilius est, prima enim scriptura fuit procul
dubio προσαγάγουσα, compendio in fine neglecto. Cf.
VV. DD.

- c. 505. l. 2. Λυδοί, ο. — λου- Λ. ο. — λούδους Φασί.
 Φασί.
 Λυδείω ν. — οἱ ἐπὶ τ. Λ. ν. — ἡ ἐπεὶ τ.
 Λυδὸς τὴν θύραν ἐγκλι- Λ. τ. θ. ἐκίγκλισε. π.
 σε, π.
 Λυδὸς ε. — ἄπο.οι.α. Λ. ε. — ἄποροι α. ¹⁸⁾
 c. 506. l. 3. Λυεῖ, σ. Λύει, σ.
 — l. 6. Λύθρον, μαστιγο- Λ. μαστιγοφόρον. ἰχώρ
 φόρον χῶρος αἵμα- αἵματος τ. — ἡ τὸ
 τος [ἰχώρ] τ. — ἡ ἐκ τ. ¹⁹⁾
 ὃ ἐκ τ.
 — l. 14. Λυκάβας, ὁ ε. — Λ. ὁ ε. — π. τ. λ. ²⁰⁾
 π τὸ λ.
 c. 507. l. 4. Λυκαιχλίας, ὁ Λ. ὁ λυκόβρωτος.
 λυκόβρωτος.
 — l. 9. Λυκαμβίς, α. — Λ. α. — τὰς τοῦ α. ¹⁾
 τὰς τοῦ α.
 — l. 13. Λυκεῖον, φ. Λυκεῖον, Λ. φ.
 π.
 Λυκεῖον, π.
 Λυκηγενεῖ, τ. Λυκηγενεῖ. τ.
 Λυκιάδες, κ. — λ' — Λ. κ. — τριάκοντα —
 λύκειον Λακεδαιμό- λύκειον Λακεδαιμό-
 νων. νιοι. ²⁾

c. 507.

18) In ἄπο.οι litteram expunxit; sub litura dignoscere mihi videor: ἄπολοι. qua scriptura VV. DD. emendatio firmatur.

19) Summa hic sagacitate correxit, nam χῶρος vitium est, et ἰχώρ-emendatio ex margine.

20) Compendium typotheta per περὶ reddidit; legendum παρὰ, quod jam in editis repositum est. Cf. VV. DD.

1) In editis: τὰς α. articulo omisso.

2) Inepta est Musuri mutatio; nec mentem perspicio, nisi forte Λακεδαιμόνιοι ad praecedens νόραι referendum voluerit. Cf. VV. DD. qui lectionem codicis minime suspicabantur.

- c. 507. l. 13. Λυκηλάτους, Λ. τὰς ἐγχείλεις.
τὰς ἐνχελείς.
- c. 508. l. 6. Λυκίσκος, ἡ μ. Λ. ἡ μ. — τρεῖμα — δώ-
— τρεῖμα — δόμα-
τος. ματος.
- l. 10. Λυκοθράσης, θ. Λυκοθρασής. θ.
- l. 12. Λυκοιμάνδρα λοιθυ- Λύκοι μάνδαλοι θυρών.
ρών.
- l. 14. Λυκόκτου θ. — νό- Λυκοκτόνου θ. — νόμιον
μον — τοὺς οὐκ ἄλ-
λως, ε. — τοὺς λύκους. ε.
- l. 21. Λυκόποδες, ο. — Λ. ο. — ποδῶν — ἦσαν
πολλῶν — ³⁾σα. γ. γ. ³⁾
- c. 509. l. 2. Λυκοστ. τοῦ ι. Λύκος. τὸ τοῦ ι. — σιδή-
— σιδήρον — καὶ [ὁ] ριον — καὶ εἰς τ. ⁴⁾
εἰς τ.
- l. 9. Λύκος ε. — ἐλπίδος. Λ. ε. — ἐλπίδος διαψευ-
δομένων. ⁵⁾
- c. 510. l. 1. Λυκόφρων, τὸν Λ. τὸν ἐχινόποδα. Μ.
ἐχίνον ποδα, Μ.
Λυκόφρων. δ. ὑψηλόφρων. Λ. δ. ὑψηλόφρων.
- l. 6. Λύλιος, η. — ἐκω- Λ. η. — ἐκωμωδεῖτο.
μῶδει τῷ λῦμα, κ.
Λῦμα. κ. ⁶⁾
- l. 11. Λυμαιών, ο. Λυμεών. ο. ⁷⁾
- c. 511. l. 14. Λυπρῶς, ε. λυ- Λ. ε. λιπαρῶς.
παρῶς.

c. 511.

3) In ῥσα. primam et ultimam litteram delevit; scriptum suspicor: ῖσαν. Cf. VV. DD.

4) Duas in fine vocis delevit litteras.

5) Ex Paroemiographis Hesychio ultimam vocem restituit.

6) Glossas unitas bene divisit.

7) Cyr. Lex. Ms. Λυμαιών. ὀλέθριος.

- e. 511. l. 16. Λυρί^τ, ζ. Λυρίτης. ζ.
 Λύρκινον, ο. Λ. ο. ⁸⁾
- e. 512. l. 2. Λυσανδρεία, π. Λυσάνδρεια. π.
 — l. 6. Λυσίαν, ο. — ουσία Λ. ο. — συνουσία μ.
 μ.
- l. 15. Λυσιμελής, ε. — Λ. ε. — μελεδῶνας, τουτ-
 μελ. δόνας τὰς με- ἔστι, τὰς μερίμνας
 ρίμνας λύων. μελεδήματα
 θ. ⁹⁾
- Λελεδήματα θυμοῦ.
- e. 513. l. ult. Λυχνίον, ἡ λυχ- Λ. ἡ λυχνεία. ¹⁰⁾
 νία.
- e. 514. l. 3. Λύχνος, ἡ λ. — Λ. ἡ λ. — δαῖς π. ¹¹⁾
 λαῖς π.
- l. 21. Λωβόμενος, χ. Λωβώμενος. χ.
 Λωγάλιον, τ. — τῶν Λ. τ. — τὸν τράχηλον χ.
 τραχήλων χ.
- l. 26. Λάγασος, ταυρεία Λάγασος. ταυρεία μ. ¹²⁾
 μ.
- e. 515. l. 3. Λωῖσμόν, χ. ἡ Λ. χ. ἡ κ. ¹³⁾
 κλωσμόν.
- l. 5. Λωῖτήνη, σ. Λωῖτίνη. σ.

e. 515.

8) In Ald. Λύρκιν culpa typ.

9) Separata melius hic conjuncta sunt, quam in editis, nam λύων ad praecedentia pertinet, et μελεδήματα θ. sejunctim in margine adjecta erant, ab aliquo forte, qui inter legendum versus Homericum meminerat. Cf. VV. DD. In μελ. δόνας litteram expunxit. Nollem hic τουτ-έστι a Musuro interponi, nam τὰς μερίμνας apertum vocis praecedentis scholion est, et quidem ex margine.

10) Reponatur itaque ἡ λυχνεία, probantibus VV. DD.

11) Retinenda est codicis scriptura δαῖς pro λαῖς, quod ex quadratis oritur. Cf. VV. DD.

12) Glossae litteram erasit.

13) In editis Κλωσμένον a typ. Cf. VV. DD.

c. 515. l. 9. Λῶλον, β. — Λ. β. — πεφωσμένον.
πεφλωσμένον.

— l. 11. Λῶμα, ῥαμφή, κ. Λ. ῥαφή. κ. ¹⁴⁾

— l. 16. Λάπιστος, ὁ Π. — Λώπιστος. ὁ Π. — ἐπιρ-
ἐπιρίψεως. ῥάψεως.

c. 516. l. 3. Λῶπος, ἱμάτιον, Λ. ι.
λωρόν, π.

Λωρόν. π.

— l. 7. Λῶστοι, ἐραμμένοι Λ. ἐρῥαμμένοι φ. ¹⁵⁾
φίλοι.

— l. 12. Λωτεῦσι δὲ, πάχ- Λωτεῦσι δὲ, πάχνη, ἄν-
νη, ἀνθεῖ π. — θη π.

c. 517. l. 1. Λωτόβοσκον, φύλ- Λωτόβοσκον φῦλον. ο.
λον, ο.

Λωτός, τ. — καρπός Λ. τ. — καρπός παρὰ
τ. ¹⁶⁾
[τοῖς] π. τ.

Λάτο. τερεῶτες, χ. Λωτόν τενερογλώττες.
χ. ¹⁷⁾

Λωτρόν, δ. ἄλιμμα. Λ. Λ. δ. ἄλειμμα. Λ.
Λωφῶ, λήγειν, π. Λ. λήγει, π.

c. 518.

14) Cyrilli Lex. Ms. Λῶμα. τὸ εἰς τὸ κατώτερον μέρος τοῦ ἱματίου, καὶ εἰς τὸ περιδέρδαιον ἐπίβλημα ῥάκους ἐκ βύσσου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου. Unde Hesychius ita iup-
plemndus videtur: ἢ εἰς τὸ κατώτερον τοῦ ἱματίου μέρος λῶ-
μα. Cf. VV. DD.

15) Minime hic de futura agitur, sed de amore et amicitia; scribatur: ἐρώμενοι, φίλοι. Amasii, amici. Etymologus inprimis emendationem tuetur; facillima quoque est litterarum α et ω permutatio ob similem in libris scriptis ductum, cuius iam supra memini. Cf. VV. DD.

16) Cyr. Lex. Ms. Λωτός. βοτάνη εὐσμοδός, ἣν ἐνιοὶ μυρόλυ-
τρον κικλήσκουσιν.

17) Ultimam in prima voce erasit litteram, glossamque turpiter depravavit.

c. 518. l. 6. Λωϊόνων, ὠφελι- Λ. ὠφελιμωτέρων.
μόνων.

— l. 10. Λωῶν, βελτίων. ἤ- Λῶων. βελτίων. □ ῥδος
δος — Λῶται — α- — Λῶτ — ἀσπᾶ-
πάλαξ. λαξ. ¹⁸⁾

M

M

c. 519. l. 6. Μαῖ, τ. — συν- M. τ. — συζεύγνυσι —
ζεύγνυσι — κατομώ- κατομόσει — τῶ —
σει — τὸ — τὸ ο. τῶ ο. ¹⁹⁾

— l. 10. Μαγάδεις, α. — M. α. — μαγάδης —
μ. γάδης — μαγά- μαγάδι. ²⁰⁾
δη.

Μαγάδην, ω.

Μαγάδιον. ω.

c. 520. l. 7. Μάγγαναι, φ. M. φ. — γοητεύματα. ¹⁾
— γοήματα.

— l. 12. Μαγεταναυλόν, Μαγέταν αὐλόν. τὸν μ.
[τὸν,] τὸν μ.

— l. 19. Μαγίδες, ο. — μα- M. ο. — μάζας κ. ²⁾
ξαίαις κ.

c. 521.

¹⁸⁾ Signo lacunae nihil aliud sine dubio voluit, quam ut sequentia ab articulo seponerentur, nam verbis: Λῶων, βελτίων. Hesychii in hac littera glossarium finitur; subiecta est variarum rerum congeries, quam librarius ex margine, aut aliunde, fini litterae adtexuit. Cf. VV. DD. qui hic varie disputant et corrigunt, quorumque solus Bentley verum vidit.

¹⁹⁾ Cyr. Lex. Ms. Μά. ὄρκου δηλωτικὸν ἐπὶ ῥῥημα. Μα καὶ ἡ μήτηρ, ὑποκοριστικῶς.

²⁰⁾ In μ. γάδης litteram erasit. Cyr. Lex. Ms. Μαγάς. σὰν τὸ τετράγωνος, ὑπόκουφος, δεχομένη ἐφ' ἑαυτῆς τὰς νευράς, καὶ ἀποτελοῦσα τὸν φθόγγον.

¹⁾ Cyr. Lex. Ms. Μάγγανόν τι. παράδοξόν τι. λέγεται δὲ καὶ ἡ γοητεία Μαγγανεία.

²⁾ Reponendum: μάζαι, ἄς κ. vocibus ex indistincta archetypi scriptura conglutinatis, et ξ cum ζ commutato. Cf. VV. DD.

- c. 521. l. 7. Μάγνης, κ. βό- M. κ. βώλου π. ³⁾
λου π.
- c. 523. l. 1. Μάζαν, α. — M. α. — μεμαγμένης κ. ⁴⁾
νεναγμένης κόπρου.
- l. 4. Μαζεινός, β. Μαζινός, β.
- l. 14. Μαζόντα, τ. Μαζώντα, τ.
- l. 18. Μαθαῖμα, ζ. Μαθαῖμα, ζ.
- c. 524. l. 6. Μαῖα, π. — M. π. — πρεσβύτην τ. ⁵⁾
πρεσβύτην τ.
- l. 11. Μαίεθα, ζ. — μαι- M. ζ. — μαιώσσαν τ. ⁶⁾
άσσαν. τ.
- l. 14. Μαίευσis, μαιθαῦ, Μαίευσis.
ο. Μαιθαῦ. ο.
- l. 18. Μαιμ., ε. Μαιμᾶ. ε. ⁷⁾
- c. 525. l. 2. Μαιμαέντι, ε. Μαιμαῶτι. ε. ⁸⁾
- l. 7. Μαιμάσσει, σφίζει, M. σ. π. ⁸⁾
π.
- l. 9. Μαιμόνων, ε. Μαινοῶν. ε. ⁹⁾

Kk 2

c. 526.

- 3) Lectionem codicis, temere a Musuro mutatam, impressa exhibent.
- 4) Retinendum procul dubio νεναγμένης (a νάσσω vel νάττω) ut sit, *finus in tumulum adgestus et compressus*, μεμαγμένης enim ab hoc loco alienum est et ineptum. Cf. VV. DD. Formam νάττειν habemus in fragm. Epicteti apud Stob. Serm. CXX. p. 610. l. 6.
- 5) Cyr. Lex. Ms. Μαῖα. ἰατρὴν ταῖς ἐν τῷ τέκτειν κινδυνεύουσας γυναῖξιν βοηθοῦσα.
- 6) In editis: μαιώσσαι.
- 7) Exitum vocis erasit; scriptum suspicor: Μαιμᾶ. Cf. VV. DD.
- 8) Cf. VV. DD. qui σφύζει Hesychio reddiderunt. Cyrilli Lex. Ms. Μαιμάσσει. σφύζει. προθυμείται. πηδᾶ. κοχλάζει.
- 9) Prima scriptura fuit: Μαιμόων. Jam supra monui, quod formae contractae in antiquis glossariis saepius solvantur; nec series hac solutione truncatur, nam Μαιμόων consideratur, ut si scriptum esset Μαιμῶν. Cf. VV. DD.

- c. 526. l. 7. Μαιωνία, ἡ Λ. Μαιονία. ἡ Λ.
 — l. 10. Μαίρα, κ. — μα- Μ. κ. — μαριῖν — Προί-
 ρίην — πρὸ τοῦ θυ- του θυγατέρα Λί-
 γα αἰθρας ἀδελφοῦ θρας ἀδελφὴν ε.
 ε.
 Μαίσωλος, ζ. — γενό- Μ. ζ. — γενόμενον ε.
 μένος ε.
 Μαίσων, μαγειρίον, α. Μ. μαγειρεῖον. α.
 c. 527. l. 1. Μαίωτα, λ. Μαιῶτιν λ.
 c. 528. l. 2. Μακέλλη, δίκη- Μ. δίκηλλα, πλατεῖα σ.
 λα, πλατ'. σκαφίον δ. ¹⁰⁾
 δ.
 — l. 9. Μακεσίκρανος, ε. — Μ. ε. — ἀλεκτρυόνα —
 ἀλεκτρυῶνα — γέ- λέγουσι.
 λους.
 — l. 17. Μάκος, ε. — δί- Μ. ε. — δίκηλλα.
 κελα.
 c. 529. l. 6. Μακρά, μ. — Μ. μ. — γραμματεῖω μ.
 γραμματίω μ.
 — l. 19. Μακτήριον, ἱλα- Μ. ἱλαστήριον. κάλυμ-
 στήρια, κάλυμα ι. μα ι.
 c. 531. l. 2. Μακοστρα., κ. Μακόστρακα. κ. καὶ κα-
 δ ρίδας. ¹¹⁾
 καὶ καρι.
 Μαλακῶ, α. — ἦδει. Μ. α. — εἶδει.
 — l. 11. Μάλα, τί τῶν α. Μάλα τί τῶν α. ¹²⁾
 c. 532. l. 1. Μαλερόν α. στέ- Μ. α. στέαρ.
 ας.

c. 532.

10) In πλατ'. ultimam litteram delevit; scriptum videtur: πλατύ. et legebatur olim: πλατὺ σκαφεῖον. Cf. VV. DD.

11) In prima voce exitus compendium delevit. Cf. VV DD.

12) Solam distinctionem sustulit. Legerem: Μαλατιθῶν Cf. VV. DD. qui Μαλάττων praeferunt.

- c. 532. l. 3. Μαληκῶ παιδίῳ, Μαλικᾶ πέδα. χ. — μα-
 χ. — μαλικῶ κ. λικᾶ κ.
 — l. 8. Μαλακόν, η. — α. M. η. — αἰθενές.
 θενῆ.
 — l. 15. Μάλιαν, ε. Μάλειαν. ε.
 c. 533. l. 13. Μαλκίετον, μ. M. μ. — μαλκιῆν λ.
 — μαλκιῆν λ.
 c. 534. l. 3. Μαλλός, τ. — M. τ. — καθειμένη —
 καθειμένη — μποί- πηνία, ο. ¹³⁾
 νια, ο.
 c. 535. l. 3. Μαματίδες, α. M. α. Δόλωπες.
 Δώλωπες.
 c. 536. l. 11. Μανδύας, ε. — M. ε. — πολεμικόν, ἥ
 πολεμικοί, ἥ μαντεί- μ. ¹⁴⁾
 ας.
 c. 537. l. 1. Μανδύει, δ. Μανδύη. δ.
 — l. 4. Μανασσῆς, ε. M. ε.
 [Μανείην, μανῶ.]
 Μανήσεις, τ. M. τ.
 Μάνης, κ. — καταλε- M. κ. — καταλέγων ὀνό-
 γομένων βόλ.. ματα βόλων. ¹⁵⁾
 Μανερῶς, τ. — π μά- Μανέρως. τ. — παρὰ μ.
 γων δ. δ.
 c. 538. l. 1. Μανόν, α. — M. α. — χαῦνον. ¹⁶⁾
 χαυνόν.

Kk 3

c. 538.

¹³⁾ Legendum: ποῖμνια. uti et Salmasius divinavit. Lit-
 tera ex correctione superscripta (ποῖνια) vocis prae-
 fixa est.

¹⁴⁾ Cyr. Lex. Ms. Μανδύας. εἶδος ἱματίου, ὅπερ καλεῖται
 λουρίκη. Cf. VV. DD.

¹⁵⁾ Ultimae vocis exitum delevit.

¹⁶⁾ In Ald. compendium ultimae vocis neglectum fuit, ut
 VV. DD. suspicabantur. Cyr. Lex. Ms. Μανόν. ἀραιόν.

- ε. 538. l. 6. Μαντινέη, π. M. π.
 [Μαντίον, ἀντὶ τοῦ
 μαν]
 [Μάντιος, μάντεως.]
 Μαντῖς, ο. M. ο. ¹⁷⁾
 Μαντοσύνη, μαντεῖάνα. M. μαντεῖα.
 [Μαντείας, μαντείας]
 Μανυπικρὸν, ἀθαμα- Μάνυ. πικρὸν. Ἀθαμα-
 νές. νές. ¹⁸⁾
 — l. 13. Μάνυσον, τὰ μίκι- M. τὰ μήκιστα δ.
 στα δ.
 ε. 539. l. 13. Μαργαῖ, μ. — M. μ. — ὕβρις γ. ¹⁹⁾
 ὕβρις γ.
 ε. 540. l. 2. Μαργέτης, μ. Μαργίτης. μ.
 — l. 5. Μαργήτης, μ. Μαργήτης. μ.
 Μαργ. τάτην, ε. Μαργοτάτην. ε. ²⁰⁾
 — l. 9. Μαργόντες, μ. Μαργῶντες. μ.
 — l. 11. Μαργῶσαν χεῖρα, Μαργῶσαν χεῖρα. μ.
 μ.
 — l. 14. Μαρηγῆλλα, α. Μαρηγηλλαῖ, α. ¹⁾
 Μαριανδυνὸς θρῆνος, Μαριανδυνὸς θρῆνος. δαι-
 δαιμονίους — μαρί- μονίως — Μαριαν-
 ανδύν, ὡς λίπερ- δηνὸν, ὡς λιτύερ-
 σαν. ²⁾
 ε. 541. l. 17. Μαριστὸν, ε. M. ε. — πέπερι.
 — πεπεριᾶ.

ε. 541.

17) Priorem ex deletis ita correxerat: Μαντεῖον.

18) In Ald. Μάνυυ culpa typ. Cf. VV. DD.

19) Scriptura Μαργαῖ ex archetypo translata est, VV. DD. Μαργᾶ substituerunt.

20) Litteram erasit; ex serie procul dubio legebatur: Μαργιτάτην.

1) In editis antiquior scriptura in recentiore transmutata est. Cf. VV. DD.

2) Ex codice reponendum: Μαριανδυνὸς θ. — Μαριανδυνὸν, ω. Cf. VV. DD.

- c. 541. l. 17. Μαριταῖον, τ. Μαριταῖον. τ.
 c. 542. l. 11. Μαρμαρυγαί, M. α. — λαμπηδόνες.
 α. — λαμπηδόνα.
 — l. 17. Μαρμάρω κρύοντι, Μαρμάρω ὀκρυόεντι. λ.
 λ.
 — l. 19. Μάρμοιρον, λ. Μαρμαῖρον. λ.
 c. 543. l. 9. Μαρσίπιον, β. Μαρσίππιον. β. ³⁾
 — l. 16. Μαρυκάσθαι, α. — M. α. — ἀναμασᾶ-
 ἀναμάσασθαι. θαι. ⁴⁾
 — l. 18. Μάρψαι, συλλα- M. συλλαβεῖν, κ.
 εῖν
 βήν, κ.
 Μάρψει, κ. Μάρψαια, κ. ⁵⁾
 c. 544. l. 5. Μάσθλη, τ. — M. τ. — μ. Σ. — Συν-
 μάσθλη Σοφοκλῆς — δειπνοῖς.
 συνδειπνοῖς μάση μ. Μάση. μ. ⁶⁾
 Μασίγδουπος, β. Μασίγδουπον, β.
 c. 545. l. 3. Μαστάζεται, M. διαμασᾶται.
 διαμάσαται.
 — l. 13. Μαστήρ, ἐρεμνη- M. ἐρευνητής.
 τής.
 Μαστήρες, ζ. ἐρεμνῶν- M. ζ. ἐρευνῶντες.
 τες.
 Μάστι, μ. Μάστις. μ. ⁷⁾
 c. 546. l. 4. Μαστίζων, μα- M. μασσώμενος. π. ⁸⁾
 σόμενος, π.

Kk 4

c. 546.

3) Cyr. Lex. Ms. Μάρσιππος, σάκκος, θυλάκιον, βαλάν-
 τιον.

4) Ex codice scribendum: ἀναμασᾶσθαι.

5) Memoria Musurum fefellit, nam particula δὲ ex versu
 Homérico (Il. O. 137.) adhaesit:

Μάρψει δ' ἐξείης, ὅς τ' αἰτίος, ὅς τε καὶ οὐκί.

Reponendum itaque: Μάρψει δ'. κ. Cf. VV. DD.

6) Unita secrevit. Cf. VV. DD.

7) Servanda est codicis scriptura, serie jubente.

8) Scriberem: μασσώμενος. auctoritate codicis.

c. 546. l. 6. Μάστιξ, Φραγέ- M. Φραγέλλιον.
 λιον.

— l. 17. Μασούντες, π. Μασύντης. π.

c. 547. l. 3. Μασχάλην, α. M. α. — ἐμπεπωκότες
 — ἐμπεπτωκότες — εἰώθεσαν, καὶ
 — εἰώθησαν γὰρ λ. ⁹⁾
 λ.

— l. 12. Μασχάλην, τ. — Μασχαλαῖν. τ. — σχά-
 σχ. σαντας π. σαντας π. ¹⁰⁾

— l. 15. Μασχαμνόν, Φ. M. Φ. ¹¹⁾

— l. 19. Μασχαλίσματα, M. Φ. — ἀκρωτηριάσαι-
 Φ. — ἀκρωτηριάσαν — καὶ τὰ τῶν ε. ¹²⁾
 — καὶ τὰ τῶν ε. ¹²⁾

c. 548. l. 3. Μασχαλιστήρ, Μασχαλιστήρ, ὁ δ. ¹³⁾
 δ.

— l. 10. Μάται, δ. Ματαιᾶ. δ. ¹⁴⁾

c. 548.

9) Emendationem ἐμπεπωκότες typotheta non advertit; mendam codicis VV. DD. postea correxerunt. Ultima ex mala interpretatione correxit, textus enim, prouti in codice legitur, nullius mutationis indiget; a sequentibus distinguenda sunt: ἐν τῷ μεθύειν αἶρειν ἄνω τὴν μασχάλην. quae praecedentem senarium spectant, ejusque explicandi causa adjecta sunt. Sequitur: εἰώθεσαν γὰρ λέγειν. Μασχάλην α. Cf. VV. DD.

10) In σχ. σαντας litteram expunxit. Glossam male correxit; scriptio codicis conducit ad Μασχαλαῖν, cui et series repugnat. Veriora forte tempus detegat.

11) VV. DD. Μασχαλινόν. Φ. optime restituerunt. Permutatio litt. μ et ν cum λι, in hoc codice satis obvia, ex quadratarum forma, ut alibi monui, deducenda est.

12) In verbis: καὶ τὰ τῶν. mendam ejusque correctionem (τὰ τῶν) juxta se collocatas habemus; tollatur vitium, et retineatur cum Salmasio emendatio superscripta. Cf. V-V. DD.

13) Articulum interpretationi praemisit.

14) Musorum antiqua archetypi scriptura confudit; repōnendum: Ματαῖ. plaudentibus VV. DD.

- c. 548. l. 16. Ματαΐσσει, μα- M. μαρραίνει.
ραίνει.
— l. 23. Ματρίους, τ. ἀβελ- M. τ. ἀβελτέρους.
τήρους.
‡
c. 549. l. 3. Ματήγετον, ε. Ματήγετον. ε. ¹⁵⁾
— l. 11. Ματροξένος, τ. Ματροξένους. τ.
Ματρύλιον, τ. Ματρύλλιον. τ.
— l. ult. Ματθαῖος, δ. — M. δ. — δ. θ. ¹⁶⁾
δῶμα θ.
c. 550. l. 6. Ματτυεῖς, ἡ μ. M. ἡ μ. ¹⁷⁾
Ματωθῶν, ο. Μὰ τῷ θῶν. ο.
— l. 12. Μαῦδι, λ. Μαῦδιν. λ.
— l. 14. Μαυρεῖς, μ. — μι- M. μ. — μιθῶ τι π. ¹⁸⁾
θητὸν ποιοῦσα.
c. 551. l. 3. Μάχαιρα, ξ. — M. ξ. — παραζώνη. κ.
π ζώνη, κ.
— l. 10. Μαχαῖν, τ. M. ἀντὶ τ. ¹⁹⁾
— l. 16. Μαχησαμένω, μ. Μαχεσσαμένω. μ. ²⁰⁾

Kk 5

c. 552.

15) Cf. VV. DD. qui mendam erudite correxerunt.

16) Lectionem codicis exhibent Glossae Mss. N. T. ex codice Marino: Ματθαῖος. δεδωρημένος. Ματθίας. δῶμα θεοῦ. Cf. VV. DD. qui δῶμα in δόμα mutarunt. An igitur a Lexicographorum doctissimo ejusmodi nugulae interferuntur? Credant alii.

17) Lineam voci subduxit, signo ‡ in margine adposito.

18) Lego: μιθωτὸν π. Mercenarii partes sustinens, mulier mercenaria. Mendosam glossae scripturam VV. DD. correxerunt.

19) Praepositionem omissam innexuit.

20) Reponendum: Μαχησαμένω. Unde versus (Il. A. 304.) ad quem respicitur, ita scribendus esset:

Ὡς τῷ γ' ἀντιβίοισι μαχησαμένω ἐπέεσσιν.

Hodie legitur: μαχεσσαμένω. Cf. VV. DD.

c. 552. l. 1. Μαχλωσύνη, ἡ Μαχλοσύνη. ἡ περὶ τὰ
περὶ τὰ ἀφροδήσια ἀφροδίσια κ. ¹⁾
[ωσή] κ.

— l. 8. Μαψαῦραι, αἱ μά- M. αἱ μ. αἶμμοι ἢ κ. ²⁾
ταιαι αἶμμαι ἢ κ.

— l. 11. Μαψίδως, ματαί- Μαψιδίως. μ.
ως, [μαψίφωνον.]

Μαψ. Φωνον, μ. Μαψίφωνον. μ. ³⁾

— l. 19. Μεγαβύζιοι λ. — M. λ. — Μεγάβυζοι
Μεγάβυζοι. μέγα Μέγα δ. ⁴⁾
δ.

c. 553. l. 6. Μαγαίρω, φ. Μεγαίρω. φ.

— l. 10. Μεγάλη θ. — βέν- M. θ. — Βένδην, Θρακία
δην. Θρακία γ. γ.

c. 554. l. 2. Μεγαλόνοια, υ. Μεγαλόνοια. υ. ⁵⁾

— l. 4. Μεγαλουργίας, μ. ἐρ- M. μ. ε.
γασίας.

[Μεγαλορρήμοσύνη, με-
γάλα, λαλόνων.]

Μεγαλορήμων, ὑπερή- Μεγαλορρήμων. ὑπερή-
φανος. Φανος, μεγάλα λα-
λῶν.

1) Forte: ἡ περὶ τὰ ἀφροδίσια ὁρμή, κ. Correctionem
glossae typotheta neglexit.

2) Si Musurus scripturam codicis intactam reliquisset, ne-
mo forte ἀνεμοι conjecisset, at omnes ἄελλα, quod ge-
nuinam Lexicographi scripturam esse censeo. Cf. VV.
DD.

3) In priori glossa posterioris correctionem ex margine de-
levit. In Μαψ. Φωνον litteram erasit; scriptum suspi-
cor: Μαψήφωνον.

4) Adnexa optime separavit.

5) Cyrilli Lex. Ms. Μεγαλόνοια. ὑπερηφάνεια. μεγαλο-
φύια.

λαῶν. καὶ Μεγαλορ-
ρήμοσύνη. ⁶⁾

c. 554. l. 8. ΜεγαλοΦυείας, ΜεγαλοΦυΐας. μ.
μ.

— l. 17. Μεγαρέων δ. — M. δ. — σκόροδα, κ.
σκόρριδα, κ.

— l. 21. Μεγαρικαῖς, σ. — Μεγαρικαὶ σ. — Καλ.
καλίας π. λίας π.

c. 555. l. 1. Μεγασχηδῆ, μ. Μεγασχιδεῖ. μ.

— l. 4. Μεγάσυρνος, ε. — M. ε. — Κνίδω.
κνήδω.

— l. 7. Μέγ' ἔζοχον, μ. ὑ- M. μ. ὑπερέχον.
περέχων.

Μεγείρα, φ.

Μεγῆρα, φ.

Μεγείρας, φ.

Μεγήρας, φ.

Μέγειρεν, ε.

Μέγηρεν, ε.

— l. ult. Μεδέων, βασιλέων, M. βασιλεὺς, ἡ Φροντί-
ῆ Φροντιζόντων. ζων.

c. 556. l. 1. Μεδεύων, β. παρὰ M. β. παρὰ τὸ μέδειν —
μηδεῖν — προνοεῖ, προνοεῖσθαι. καὶ πό-
καὶ π. λης. ⁷⁾

c. 556.

6) Locum turbatum egregie et sagaciter ordinavit; nam

μεγάλα λαλόνων ex correctione (λαλόν) pro μ. λαλῶν
ad Μεγαλορήμων pertinet, et Μεγαλορρήμοσύνη ex alio
glossario in margine adpositum erat, tanquam vox ab
Hesychio praetermissa, quod et alibi factum vidimus.
V. Μεγαλουργίας sequentibus ob seriem postponenda
esset.

7) Μεδεύων, βασιλεύων. est glossa in margine adjuncta, et
male intrusa. Sequentia: παρὰ μ. ad fin. male a librario
exscripta, cum praeced. Μεδέων arcte connectenda sunt.
Pro βασιλέων in priori glossa legerem βασιλεύων. Scri-
pturam Φροντιζόντων pro Φροντίζων compendio attribuo.
Cf. VV. DD. qui aliter opinantur.

- c. 556. l. 4. Μέδιμνον, μέτρον ὅμοιον, ἢ σχοινίων μή. M. μ. ο. ἢ χοινίων τεσσαράκοντα ὀκτώ.⁸⁾
- l. 11. Μεδόμεθα, φροντίζομεν, ε. M. μεθάμεθα. φροντίζομεν, ε.
- l. 16. Μέθαις, τοῖς σκεύεσσι τ. M. τοῖς σκεύεσσι τ.
- c. 557. l. 2. Μέθεν, ε. M. ἢ ἐμέθεν. ε.⁹⁾
- l. 8. Μεθέπαις, παραγίνει, κ. M. παραγίνη. κ.
- l. 19. Μέθη, κ. — σκότασις ο. M. κ. — σκότασις ο.
- l. 27. Μεθίω, α. M. μεθείω. α.
- c. 558. l. 6. Μεθ' ὁδόν, ε — τὸ κ. M. ε. — τῷ κ.
- Μεθομίλεων, ο. M. μεθομίλεον. ο.
- l. 11. Μεθόπωρον, μ. — θέρους. M. ἢ μ. — θέρους.
- l. 13. Μεθόριον, τ. — διαχωρίζον τοῦ τ. M. τ. — διαχωρίζον τοῦ τ. ¹⁰⁾
- l. 21. Μεθύουσα, ἀλοιφὴ διάβροχον — πεπληρωμένην ε. M. ἀλοιφὴ διάβροχος — πεπληρωμένη ε. ¹¹⁾

c. 559.

8) Nullus dubito, quin in ὅμοιον numerus et μόδιος lateant, uti apud VV. DD. egregie observatur. Lumen forte adspersit locus ex codice Ms. Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν. Romae a me exscripto, ubi haec de *Medimno* leguntur: Μέδιμνος — παρὰ Κυπρίοις διαφόρως μετρεῖται. Σαλαμίνοι, ἡγουν Κωνσταντιεῖς, εἰ μόδια μετροῦσι τὸν μέδιμνον. Πάφοι δὲ καὶ Σικελοὶ δ' μόδιους αὐτοὶ μετροῦσι. Atticorum medimnus sex modios continebat; ita ut medimnus pro locorum ac gentium varietate varii quoque valoris et ponderis fuerit.

9) Glossam solito perspicuitatis studio interpolavit.

10) Optime scripsit; nam τοῦ oritur ex articuli compendio et β', cujus cum υ permutatio frequentissima est.

11) Interpretatio in quarto casu adjuncta evidenter monstrat, quod glossa olim ita scripta fuerit: Μεθύουσαν ἀλοιφῇ. Cf. VV. DD. qui poetae locum indagarunt.

- c. 559. l. 2. Μεθώη, π. Μεθώνη. π.
 — l. 4. Μεαγωγός, ο. — ἔ- M. ο. — ἱερεῖον τὸ ἐκλε-
 ριον τὸ λεγόμενον υ. γόμενον υ.
 — l. 8. Μειδιᾶ, γελαῖ, μει- M. γελαῖ.
 δίασμα, γ. Μειδίασμα. γ. ¹²⁾
 Μειδιθῶν, [γρ] γελῶν. M. γελῶν.
 — l. 11. Μειζόντες, μ. Μειζῶντες. μ. ¹³⁾
 — l. 15. Μείλια, μ. χαρίσ- M. μ. χαρίσματα. σπα-
 ματα. ράγματα. δ. ¹⁴⁾
 [Μελίγματα,] ἀσπάργ-
 ματα, δ.
 — l. 20. Μελίσσεο, φιλο- M. φιλοφρονού. π.
 φρόνου, π. Μελισσέμενα. π. ¹⁵⁾
 Μελισσέμ. ναί, π. M. γ. ἡδεῖ.
 c. 560. l. 1. Μελιχίῳ, γ. ἡδεῖα.
 — l. 6. Μελιχομετίδης, π. Μελιχόμητις. ἡδύς. π.
 ἡδυγέλως, η. ἡδυγέλως. η.
 Μειξοβάρβαρος, ο. — Μιξοβάρβαρος. ο. —
 οὗτ' ἔλλην — ἔχων. οὗτ' ἔλλην — με-
 τέχων.
 — l. 14. Μειόφρων, ἐλάφρων. M. ἐλαφρός, κ.
 κ.
 — l. 20. Μείραξ, παῖς. [μῦς M. π. ¹⁶⁾
 μήν.]

c. 560.

12) Unita divisit. In sequenti glossa compendium γρ. (i. e. γράφεται) ex margine intrusum delevit.

13) Retinenda procul dubio scriptura Μείζοντες pro Μύζον-
 τες, scriptione ob pronunciationem paululum immutata.
 Cf. VV. DD.

14) Violenta Musuri ratione reprobata, textum codicis
 servemus integrum; in ἀσπάργματα sola litt. σ. ejicien-
 da videtur, ut ἀπάργματα legatur, quod et Heinsio olim
 placuit. Cf. VV. DD.

15) Litteram erasit.

16) Nova procul dubio in μῦς μήν glossa latet, quam alii
 detegant.

- c. 560. l. 24. Μελαγκόρυφοι, M. α. — ἄμεινον δ.
α. — ἄμείνω δ.
- c. 562. l. 8. Μελάμπελος, π. Μελάμπεπλος. π.¹⁷⁾
— l. 12. Μελάμφυλος, ἡ Μελάμφυλλος. ἡ Σ.
Σ.
- c. 563. l. 5. Μελάνθει, ἡρ. M. ἡρυθρία τ.¹⁸⁾
θρία τ.
- l. 14. Μελάντιος, χ. — M. χ. — χοιράδες, η.
χοιράδαι, η.
- c. 564. l. 1. Μελαιδῆνος, κ. M. κ. — μελεδῶνες, α.
— μελεδῶναι, α.
- l. 18. Μελείην, τ. — με Mελίην. τ. — μελίας —
λείας — δένδρα. δένδρον.
Μελείησι, δ. Mελίησι. δ.
- l. 12. Μελερόν, μ. Μαλερόν. μ.¹⁹⁾
- l. 25. Μέλημα, ο. — M. ο. — φροντίζοι, α.
φροντίζει, α.
- l. ult. Μελιρύτοισιν, ε. — Mελιρρύτοισιν. ε. — με-
μελίρυτον, η. λιρρύτον, η.
- e. 565. l. 6. Μέλιγγας, ολοι- Μέλιγγας. ολοί. τόπους.
τόπαις θ. — ἐκ τοῦ θ. — ἐκ τούτου
τ. τ.²⁰⁾

c. 565.

17) Correctionem typotheta neglexit. Cf. VV. DD.

18) Litteram delevit, et spiritum mutavit.

19) Cf. VV. DD. qui lectionem codicis rescribendam vo-
luerunt. Duae nempe pronuntiationes sunt, μαλερόν
et μελερόν, posteriorem series hoc loco requirit.20) Quid hac correctione cogitaverit, certe non perspicio.
Mutata codicis scriptura, dubium ipsi aliquod residuum
fuisse videtur, nam textui codicis lineam subjecit, et in
margine signum † adpinxit. Correctionem typotheta
male posuit, ipsi enim editum ὀλοιτόπους debetur. V.
ὀλοιτόπαις, ut in impressis, sic et in codice spiritu de-
stituta est.

- c. 565. l. 16. Μέλι ἔοικε, ^{λ'} με Μελιέοικε. μέλιτι ο. ¹⁾
 — l. 20. Μελιηδὲς¹, μ. — M. μ. — μέλι ἡδύ. δ. ²⁾
 μελιηδέως, δ.
 Μελιηδέος, ἡδύτατος, M. ἡδυτάτου, γλυκυτά-
 γλυκύτατος. του.
 Μελιηδῆς, μ. Mελιηδοῦς. μ.
 — l. ult. Μελιήως, ὥσπερ μ. Mελίη. ὥσπερ μ. ³⁾
 c. 566. l. 1. Μελίκακι, σκεύ- M. σκευάσματι βρωτῶ,
 ασμά τι βρωτὸν δ. δ. ⁴⁾
 — l. 12. Μέλισσα, ο. — εἰ M. ο. — ἐστὶ μέρος δραχ-
 στιν μέρος δραγμῆς. μῆς.
 — l. 16. Μελίσσιον, οἱ σμῆ- M. τὸ σμῆνος.
 νες.
 Μελισσέμεν, π. πείπειν, M. π. παρπεῖν, π. ⁵⁾
 π.

c. 566.

- 1) Retinenda est codicis scriptura, postremis tantum emen-
 datius ita scriptis: Μέλι ἔοικε. μέλιτι ὅμοιον ἐστί. Vi-
 tiosum ὅμοιε compendiis attribuendum est. Cf. VV.
 DD.
- 2) Duplex erat Grammaticorum scribendi ratio: Μελιηδὲς
 a simplici μέλι deductum scribebatur Μελιηδὲς, coinpro-
 positum vero ex μέλι et ἡδύς Μελιηδές. Posterioris scriptu-
 rae exemplum μελιηδέως pro μελιηδέως male a Musuro
 sollicitatum est.
- 3) Glossa ad Poetam (Il. N. 178.) spectat:
 Νύξ, ἐν δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὃ δ' αὖτ' ἔπεσεν μελίη ὥς.
 Scribendum itaque: Μελίη ὥς. ὥσπερ μελίη. ε. Cf. VV.
 DD.
- 4) Emendatio Casauboni auctoritate codicis probatur. Cf.
 VV. DD.
- 5) Ita Musurus errore calami pro παρπεῖν, quod et in
 editis repositum est. Aliquis forte ex compendio (πει-
 πειν) vitium codicis deduceret, cui quidem non refra-
 gabor, suspicor tamen, quod πείθειν prima scriptura
 fuerit.

- c. 566. l. 24. Μελιτένας, π. Μελίταινα. π.
 c. 567. l. 1. Μελίτεον, κ. Μελιταῖον. κ.
 Μελιτεὺς, κ. τῶν γὰρ δῆμων — σὺν αὐτῷ α. Μ. κ. τὸν γὰρ δῆμον — σὺν αὐτὸν α.
 α.
 c. 568. l. 6. Μελλέβιος, η. Μ. η. — μὴ δεδιδαγμένος.
 — ἐκδιδαγμένος.
 — l. 9. Μελλέποσις, ὁ μελάων ἀνὴρ. ινεῖται. Μ. ὁ μέλλων ἀνὴρ γίνεσθαι. ⁶⁾
 — l. 14. Μέλλησις, βραδύτης, μελλησμοῦ, υ. Μ. βραδύτης.
 Μελλησμοῦ. υ. ⁷⁾
 c. 569. l. 4. Μελεδόνοι, φ. Μελεδωνοί. φ. ⁸⁾
 — l. 14. Μελπῶδιοι, παίγνιοι μ. Μελπῶδιοι. παίγνια μ.
 — l. 16. Μέλταδε, ἐννόει. Μ. ἐνόει. ⁹⁾
 Μελῶεν, ε. Μέλω. ἐν ε.
 — l. 22. Μεμάασι, προθυμεῖται. Μ. προθυμοῦνται.
 — l. 24. Μεμαῖνα, ἀλληλιμένα. † Μεμαῖνα ἢ μεμαλισμένα. ἀλληλιμένα. ¹⁰⁾
 c. 570. l. 10. Μεμαῶτες, π. Μ. π. — σ. προθυμούμενοι. π. ¹¹⁾
 — σπεύδοντες, προθυμοῦντες, π.

c. 570.

6) Vitium μελάων ex quadratis oritur. In ultima voce primam litteram expunxit.

7) Unita bene divisit.

8) Cyr. Lex. Ms. Μελέσδονοι. Φροντιστά, προεστηνότες, ἐπίτροποι.

9) In editis ἐδοί a typ. Legendum procul dubio: ἐννοεῖ.

10) Musuri ἢ μεμαλισμένα typotheta male legit, unde Aldinae ἢ μεμαλυσμένα, quod nemini jam negotium facesset. Cf. VV. DD. quibus Musurus imposuit.

11) Miror, quod VV. DD. scripturam προθυμοῦντες non suspicati fuerint; in ed. Albertina vox male proscripta est.

- c. 570. l. 24. Μεμέρα, μ. Μέμερα. μ.¹²⁾
 c. 571. l. 18. Μεμονωμένος, M. ἐγκαταλελειμμένος.
 ἐγκαταλελειμμένος.
 — l. 22. Μεμορυχμένα, με- M. μ. — μ. — ἡσβολη-
 μολυμένα — μεμο- μένα, μ.¹³⁾
 λυσμένα — ἡσβολου- μένα, μ.
 c. 572. l. 1. Μεμυαλομένα. Μεμυαλωμένα.¹⁴⁾
 — l. 4. Μεμυθεῖσθαι, ε. Μεμυθῆσθαι. ε.
 — l. 20. Μεμωμημένον, κατα- M. καταπεφρονημένον.¹⁵⁾
 φρονημένον.
 c. 573. l. 3. Μενέκτυπος, ὁ M. ὁ μὴ ψοφοδεής.
 μηψοδεής.
 — l. 7. Μενεπτόλεμος, κ. — M. κ. — καὶ Μενεχάρμης.
 καὶ χάρμης.

c. 573.

12) If. Vossius, seriem ubique secutus, scripturam codi-
 cis divinavit; μέμερα, quod in fine additur, correctio
 est ex margine. Cyr. Lex. Ms. Μέμερα. μερίμνης ἄξια.
 χαλεπά. Cf. VV. DD.

13) A typothesia habemus μεμολυγμένα, quod VV. DD.
 in devia deduxit. Sequens μεμολυσμένα praecedentis
 μεμολυμένα emendatio est, ejusque loco substitui debet.

14) Cf. VV. DD. qui ex Cyrillo correctionem Musuri pro-
 bant, nam editum Μεμυλωμένα mendum typothesiae est.
 Fuit aliquis, ut ex variis locis apparet, sequioris aevi
 grammaticus, qui glossarium Hesychii locupletavit, il-
 ludque vocabulis, quae a Lexicographo praetermissa
 credidit, adauxit: haec vocabula, ut plurimum, sine in-
 terpretatione adscripta fuisse videntur. Glossam, quam
 hic habemus, inter ejusmodi Paralipomena referendam
 esse censeo.

15) Cyr. Marinus: Μεμωκημένον. κατεψευγμένον, διαβε-
 βλημένον, κατεγνωσμένον. Mox: Μεμωκημένοι. κατα-
 πεφρονημένοι. Nihilominus tamen Hesychii lectionem
 servandam esse existimo. Cf. VV. DD.

- c. 573. l. 9. Μενέων, δ. προθυμι- M. δ. προθυμιῶν.
 ὦν μενθήρει φροντίς. Μενθηρίσω. φροντίσῃ. ¹⁶⁾
 — l. 14. Μεννοεικέα, πολ- Μεννοεικέα. πολλήν. π.
 λῇ π.
 Μενόει, καὶ ἄφατον τ. Μεννοεικέα ἄκρατον. τ. ¹⁷⁾
 Μενοίν., φ. Μενοινᾶ. φ. ¹⁸⁾
 — l. 20. Μενοίνει, προθυμεῖ, Μενοινᾶ. προθυμεῖται, φ.
 φ. βούλει. βούλεται. ¹⁹⁾
 — l. 25. Μένος, ι. — νοῦν ψιλῇ. M. ι. — νοῦς, ψυχῇ.
 c. 574. l. 5. Μενωνίδαι, τ. — M. τ. — ἐκ Μένωνος ἰδι-
 ἐκ μένων ἰδίων — ἐξ- ων — ἐξωστρακι-
 ωστρακίῳ. θῆναι. ²⁰⁾
 — l. 8. Μεραῖ, ποταμόν. M. ποταμός.
 — l. 11. Μέρεα, φ. μέρη M. φ. μέρος ε. σ. ¹⁾
 ἐκδεκατριάδων σ.
 c. 575. l. 4. Μέρορες, α. — M. α. πρὸ Φαέθοντος
 προφαέθοντος κωϋλ. Κώου. λ.
 — l. 17. Μεσαίχμιος γ. — M. γ. — πόλεμον α.
 — πολέμων α.

c. 576.

- 16) Unita bene sejunxit, at male correxit; legendum fu-
 spicor: Μενθήρ. ἢ φροντίς. Unde Suidae Μενθηρες. αἱ
 φροντίδες.
 17) Lexicographus respicit locum Poetae (Od. E. 166.)
 ubi haec Calypso ad Ulyssē:
 Αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρὸν
 ἐνθήσω μενοεικέ, ἃ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι.
 Musurus ἄφατον in ἄκρατον bene mutasse videtur.
 Emendari quoque potuisset: Μεννοεικέα. φατόν. τ. vinum
 celebre. Videant eruditi.
 18) Exitum vocis delevit; scriptum videtur: Μενοίνει.
 19) Scripturae προθυμεῖ — βούλει neminem moveant,
 nam ex compendiis natae sunt.
 20) Vera lectio ob oculos jacet, quam Musurus saltavit;
 legendum aut ἐκ Μενωνιδίων, aut ἐκ Μενωνίδων. In ul-
 timā voce compendium neglectum fuit. Cf. VV. DD.
 1) Glossam integram exscripsi, quoniam edd. recentt. tur-
 pis macula inerat, quam Alberti bene diluit. Cf. VV.
 DD.

- c. 576. l. 6. Μεσαύχενες, Α. Μ. Α. — δια τοῦ σ̄ γρα-
 δια τοῦ μ̄ γραπτέον. πτέον Μεσαύχενες,
 Μεσαύχενες, ο. — πε- ο. — π. π. — ἐν τῷ
 ζεῖ παρεβάλλον- Φιλοξένου Σύρω. ἐ-
 το — ἐν τῷ Φιλοξέ- νιοι δὲ δ. — κ. ²⁾
 νῶ σύρω. ἐνιοι δὲ δια τοῦ δ̄ γρ Δεσαύχε-
 νες, κ.
- l. 18. Μεσημβρία, τ. — Μ. τ. — νότου μ.
 νώτου μ.
- l. 20. Μεσηρεύειν, τὸ μὴ Μ. τὸ μηδετέροις σ.
 δ̄ ἐταίροις σ.
- c. 577. l. 5. Μεσογάστορα Μεσογάστορα ναύτανι τ.
 ναύται. τ.
- Μεσόγ.ος, γ. Μεσόγειος, γ. ³⁾
- l. 11. Μεσόδμαι, κ. — Μ. κ. — δ.
 διαστήματα.
- Μεσόδμα, γυμνή. Μ. γ.
- Μεσόδμη, ξ. Μ. ξ. ⁴⁾
- l. 17. Μεσοκουράδες, ο. Μ. ο. — κουράς.
 — κουράν.
- c. 578. l. 3. Μεσομφάλους, Μ. Φιάλαι. Ἰων Ο.
 Φιάλαι ἰων ο.
- Μεσοναίολοι, ε. Μέσον αἰόλοι, ε.
- l. 7. Μεσοπαγές, ε. — Μ. ε. — πεπηγός τ.
 πεπηγώς τ.

Ll 2

c. 578.

2) Disjuncta bene copulavit, male vero δια τοῦ μ̄ in δια τοῦ σ̄ mutavit; scriptiones enim, quarum Lexicographus meminit, primam tantum litteram adtinent. Reponen- dum ergo: δια τοῦ μ̄. Locum πεζεῖ π. codex incuratum relinquit. In ultimis typotheta compendium γρ male per γράφεται reddidit; scribendum: γράφουσι. Cf. VV. DD.

3) Litteram delevit; scriptum videtur: Μεσόγηος.

4) Interposita: Μεσόδμα, γυμνή. cum proxime praecesserint, sponte a typotheta omissa videntur.

- c. 578. l. 7. Μεσοπαλές, κρα- M. κραδαινόμενον ε.
δενόμενον ε.
Μεσόπερα ἦν, μ. — τὸ M. μ. — τῷ π̄ α.
π̄ α.
- c. 579. l. 1. Μέσπηλα, φ. Μέσπιλα. φ. ⁵⁾
— l. 9. Μεσαύχενες, οἱ μέ- M. οἱ ἀπὸ μέσου τ. ⁶⁾
σον τ.
— l. 11. Μεσσηγύς, μ. — M. μ. — χίμαιρα. τ.
χίμαιρα, τ.
Μεσσηγύς, κ. Μεσσηγίς. κ.
- l. 15. Μεσσήνη, ἡ ἀρινή. M. ἡ Ἀρήνη.
c. 580. l. 5. Μεσυῖ, ε. Μέσυϊ. ε.
— l. 11. Μέστακα, τ. M. ἡ μάστακα. τ. ⁷⁾
c. 581. l. 4. Μεταγνώδη, με- M. μετανεπείδη. ⁸⁾
τανεπ. δη.
Μεταδαίσομαι, μ. εὐχη- M. μ. εὐωχηθήσομαι.
θήσομαι.
— l. ult. Μεταιχμ., μ. Μεταιχμεῖ. μ. ⁹⁾
- c. 582. l. 5. Μετὰ κλέος ἦ- M. Μετὰ κλέος ἴκετ' Α. —
κετ' α. — κλίδωνα κλήδωνα — παρού-
— παρούσας η. σης η. ¹⁰⁾
- l. 12. Μετακόκκω, ἡμέ- M. Μετακοκκώ. ἡμέραι με-
ραι μεθ' ἑορτῶν ε. θεόρτων ἡ ε.
- l. 18. Μεταλαβεῖν, τα- M. μεταλαχεῖν, μετα-
λαχεῖν, μετασχών. σχεῖν.
- c. 583. l. 1. Μεταλέσβιον ὁ- M. Μετὰ Λέσβιον ὠδόν. τ.
δόν, τ.

c. 583.

5) Glossae botanicae Mss. ex cod. Marino: Μέσπηλα. καρ-
πὸς δένδρου ὅμοιον κνηδίου. Forte: ὅμοιος κνιδίω. Fru-
ctus grano Cnidio similis.

6) Praestat codicis lectio; subintelligitur κατὰ τό.

7) Scripturam insolitam per solenniore[m] explicavit.

8) In posteriori voce litteram expunxit.

9) Exitum vocis delevit.

10) Editum παρούσην mendum typ. est; reponendum
παρουσίας. Cf. VV. DD.

- I. 9. Μετάλλεις τις, γῆ Μεταλλῆτις. γῆ τις.
τις.
- I. 12. Μετάλλοιον, μῦρον Μετάλλειον μύρον. Α. —
Α. — Φεροκράτης ἐν Φεροκράτης ἐν τῇ Π.
τῇ πετάλῃ.
- c. 584. I. 6. Μεταμορφοῖον, Μεταμορφοῖ. τ.
τ.
- I. 8. Μετάμιμων, π. Μετ' ἀμύμονας. π. ¹¹⁾
- I. 19. Μετανίπτρον, ἢ με- Μ. ἢ μετανιπτρίς. ἢ μ.
τανιπτρόν, ἢ μ. — — ἐπ' ἀν νίψωνται
ἐπ' ἀννίψονται δ. δ. ¹²⁾
- c. 585. I. 14. Μεταπρίκτους, Μετ' ἀπρήκτους. α.
α.
- I. 17. Μεταψέρων, μ. Μεταψαίρων. μ.
- c. 586. I. 5. Μετεξέτεροι, ὁ Μ. ὁ η. — ἐνιοι.
η. — ἐνιοι μεταωρί- Μετεωρίζει. υ. ¹³⁾
ζει, υ.
- I. 9. Μετέπρεπεν, ἐκτρέ- Μ. εὐτρέπισεν. ¹⁴⁾
πισεν.
- Μετερυθμώμενα, μ. Μετερρύθμωμένα. μ.
- I. 20. Μεταιωριθήσονται, Μετεωρηθήσονται. υ.
υ.
- Μετέχμιον, ὁ μ. Μεταίχμιον. ὁ μ. ¹⁵⁾
- c. 587. I. 3. Μετ' ἥχους, με- Μετ' ἥχου. μ. κ. ¹⁶⁾
τά κραυγῆς.

LI 3

c. 587.

11) Optime correxit; compendium in fine neglectum fuit.
Cf. VV. DD.

12) Scribendum: Μετανίπτρον ἢ Μετανιπτρόν. Varietas
in solo accentu consistit.

13) Conjuncta divisit.

14) Legendum suspicor: ἐκπρεπῆς ἦν. Videndi VV. DD.
qui simili fere modo cogitarunt.

15) Cyr. Lex. Ms. Μεταίχμιον. ὁ μεταξὺ δύο Φαλάγγων τῶν
πολεμούντων τόπος. Scriptura codicis ob seriem con-
servanda est.

16) Interpretationi alia vox superscripta erat, quam Mu-
surus deleuit.

c. 587. l. 14. Μετοίκιον, τ. M. τ. — δ. δέκα τ.
— δραγμαῖς ι. τ.

Μέτοικοι, ο. — δραγ- M. ο. — δ. δώδεκα τ.
μαῖς ιβ' τ.

c. 588. l. 22. Μέτρια, εὐθύ- M. εὐθύνα α. γ.
νά ἄρχοντες γ.

c. 589. l. 4. Μὴ ἄν, α. — οὐ. M. — οὐ.
μὴ ἀπώση.

— l. 8. Μὴ δαζεόθουρον ἄρη- M. δ' ἄζεο θούρον Ἀρηα.
μα, μὴ δὲ ἐντρεπούν- μὴ δὲ ἐντρέπου τὸν
των πηλίκον αἶερα. πηδητικὸν Ἀρη.¹⁷⁾

— l. 14. Μὴ δαπανῶμεν, μηδ' M. δ' ἀπανῶμεν. μηδ' εἰς
εἰς δαπνήνων ε. ἀπνήνων ε.¹⁸⁾

Μήδεα, β. ἐμπυρίδι βου- M. β. Ἐν πυρὶ δὴ βουλαί
λεύεται γένοιτο. τε γενοίατο μήδεά
τ' ἀνδρῶν. καὶ τὰ

Μήδεά τ' ἀνδρῶν, καὶ τὰ αἰδοῖα μήδεα τεξεύ- αἰδοῖα. Μήδεά τ' ἐ-
θλα ἢ κυσὶν ἅμα ξεύσας δώη κυσὶν
δάσους. ὦμα δάσαθαι.¹⁹⁾

c. 590. l. 3. Μὴ δὲ τ' ἀρώνη, μὴ M. μ.
δὲ βοηθήση.

c. 590.

17) Bene sejunxit. Cum posteriori glossa conferantur, quae supra ad v. Μεμυαλωμένα monui.

18) Docte et egregie emendavit; illaesa tamen codicis scriptura, reponi posse arbitror: Μηδ' ἄζεο — μηδ' ἐντρέπου τ. Saepius enim, ut alibi monui, particulae compositae in libris scriptis disjunguntur. Cf. VV. DD.

19) Kusteri emendatione nil certius videtur: Μὴ δαπανῶμεν. μηδ' εἰς δαπάνας ε. Cf. VV. DD.

20) Insigne hic librariorum inscitiae exemplum videmus; necesse autem est, ut glossae Homericæ ob frequentiora vitia, quibus eas ubique obrutas offendimus, ex pervertusto et corroso codice enotatae fuerint. In iis corrigendis Musurus summa dexteritate usus est, a nobis ob doctrinam et ingenium merito suspiciendus.

- c. 590. l. 3. Μὴ δὲ ταραῶντες, Μὴ δὲ ταρανοῦντες. μ. ¹⁾
 — l. 12. Μηδία, γελαῖ καὶ ^{μ.}Μειδία. γελαῖ. καὶ ὄνομα
 ὄνομα ἥρωϊδός. ἥρωϊδος, Μήδεια. ²⁾
 — l. 21. Μηδινεύς, μηδεὺς M. Μηδεὺς παρὰ μὲν Δω-
 παραμηδοτιοῦν. ριεῦσι μηδοτιοῦν. μη-
 Μηδαπλῶς. παρὰ δὲ Λ. δαπλῶς. παρὰ δὲ
 Λ. ³⁾
 — l. 23. Μὴ ἐφικνύμενοι, μὴ M. μὴ καταλαμβάνον-
 καταλαμβάνουσι. τες.
 c. 591. l. 2. Μηόνη, β. Μηνεῖ. β.
 Μηκάδες, [ἡ] αἴ μ. — M. αἴ μ. — αἴγες, ἡ κ.
 αἴγαι, ἡ κ.
 — l. 8. Μηκεδανόν, μικρόν. M. μακρόν.
 — l. 14. Μῆκος, δέπος ἄρτε- M. Μῆκος δ' ἔπος Ἀρτεμισα.
 λισ α.
 — l. 19. Μήκωνες, π. — M. π. — πίννης π.
 πίνης π.
 c. 592. l. 2. Μῆλα, κ. — ἐ- M. κ. — ἐπικράτειαν δ.
 πικρατίαν δ.
 — l. 11. Μηλοβότεις, π. M. Μηλοβοτῆρες. π.
 — l. 19. Μήλοπα, μηλοει- M. μηλοειδῆ τ. ⁴⁾
 δ' ε τ.

Ll 4

c. 593.

- 1) Ambae glossae eruditorum opem exspectant, nam emendatione Hemsterhusii a VV. DD. prolata minime acquiescendum puto.
- 2) Musuri additamento hic minime opus est, nam, servata codicis scriptura, unicuique perspicuum erit, quod interpretatio diversas attingat scripturas. In ultimis: καὶ ὄνομα ἥρωϊδός. nugatorem et marginem subodoror; mira est quoque nominis scriptura cum duplici accentu.
- 3) Disjuncta composuit, et lacunam ex ingenio supplevit. Glossam, servatis ed. Albertinae uncinulis, ita exarandam esse arbitror: Μηδινεύς. Μηδεὺς, παρὰ [Μηδοτιοῦν. μηδαπλῶς.] παρὰ δὲ Λ. Cf. VV. DD.
- 4) Litteram erasit; scriptum suspicor: μηλοειδής. Casus obliquus casu recto exponitur.

- c. 595. l. 19. Μηνὸν'ς, Λ. μην. 'α — Λυ.
— λύδη. δία. ¹⁰⁾
- l. 21. Μὴ ὅτι, μή τι γε — οὐσα δίκη, ο. —
οὐκ οὔσαι δίκαι μή οὔ-
σαι. M. — οὔσαι. ¹¹⁾
- c. 596. l. 3. Μὴ πά. χυ, μ. Μὴ πάγχυ. μ. ¹²⁾
Μὴ παραζήλου, μή ὁ- M. μὴ ὁμοιοπαθῆς.
μοιοπαθεῖς.
- Μὴ παραρύεις, μ. Μὴ παραρυῆς. μ. ¹³⁾
- l. 9. Μὴ πίσει ἐμοί, μή ἐ- Μὴ 'πίσειέ μοι. μή ἐπίσειέ
πίσει ἐμοί. μοι.
- l. 13. Μήρινθος, δ. — M. δ. — σπάρτος, β. ¹⁴⁾
σπάρτης β.
- l. 20. Μ. ρικίζει, μ. Μηρυκίζει. μ. ¹⁵⁾
- c. 597. l. 8. Μῆστωρ, β. — Μῆστωρ. β. — Φρόνιμος.
Φρόνιμος μῆστωρ μὲν. μῆστωρ μὲν. ¹⁶⁾

Ll 5

c. 597.

10) In μην. 'α. litteram delevit.

11) Haec in editis bene distributa sunt. Vitium Aldinae κ δίκαι oritur ex litura, quam typotheta male capiebat; librarius enim κίκαι exaraverat, cui postea correctionem negligentius illevit, ut κ voci praefixum videretur. Male ergo ab Alberti καὶ inferitur; cum Heinsio potius ita distinguendum esset: οὐκ οὔσαι δίκαι, μή οὔσαι. Cf. VV. DD.

12) Foeda interpolandi inpetigine titillatus litteram expunxit; scriptum erat: πάνχυ. antiqua archetypi scriptione, quam et series requirit. Typotheta deinde γ pro ρ habuit, unde Ald. πάρχυ.

13) Cyr. Lex. Ms. Μὴ παραρρύης. μή παραπέσης, μή ἐπιπέσης, μή ἐκπέσης. Cf. VV. DD.

14) Idem: Μηρύνθιος. σπάρτος. Infra: Μίρυνθος. σχοινίον.

15) Litteram delevit; scripturam Μηρικίζει, series postulat.

16) Adjectum μῆστωρ μὲν glossae emendatio est ex margine. Particula μὲν correctionibus vulgo adnectitur. Cf. VV. DD.

- c. 597. l. 8. Μήστορα Φ. Μήστωρα Φ.
 Μήστορες α. Μήστωρες α.
 — l. 15. Μὴ τέκταινε, μὴ M. μὴ ἐργάζου, μὴ κα-
 ἐργάζου. τασκεύαζε.
 Μὴ κατασκευάζει, [μὴ Μητέρα θ. ¹⁷⁾
 κατὰ] μητέρα θ.
 c. 598. l. 1. Μητιέτα, ὁ εἰς M. ὁ εἰς τεχνίτης σ. ¹⁸⁾
 ης τέχνηταις σ.
 — l. 5. Μήτη, Βουλή. Μήτη. Βουλῇ.
 — l. 7. Μητιόωσα, Φ. Βου- M. Φ. Βουλευομένη.
 λομένη.
 — l. 12. Μητιχουτεμένος, ε. Μητίχου τέμενος. ε.
 — l. 15. Μητέρα, ε. — σο- M. ε. — Σολέων, ω. ¹⁹⁾
 λίων, ω.
 — l. 21. Μητροπάτορος, τ. Μητροπάτωρ. τ. ²⁰⁾
 c. 599. l. 1. Μητρὸς, ἐρινύες Μητρὸς Ἐρινύες. α. —
 α. — εὐξαμένη ε. εὐξαμένην ε.
 — l. 3. Μητρῴαι, μ. M. καὶ μήτρωες. μ. ¹⁾
 — l. 10. Μηχαναί, τ. — ὅς- M. τ. — ὄργανά τινα μ.
 γανὰ τι μ.
 — l. 14. Μηχανοράφος, κ. Μηχανορράφος. κ.
 — l. 18. Μήχας, μ. Μήχος, μ.

c. 599.

17) Locum bene ordinavit. Cyr. Lex. Ms. Μὴ τέκταινε.
 μὴ ἀποσπνέπταζε. Forte: ἀποσκεύαζε.

18) Ex Homero scribendum: Μητιέτα Ζεύς. τ.

19) Litteram delevit; scriptum videtur: σολίων. Vitiosum
 Μητέρα, oritur ex compendio Μρα, quod et Μητέρα et
 Μήτρα describi potest. A librariis ubique fere Μήτρα
 pro Μίτρα scribitur, sic Steph. et Th. Lex. Ms. Μήτρα.
 ἀνάδημα. ζώνη. Alterius scripturae rarum exemplum
 exhibet Cyrill. Marinus: Μίτρα. διάδημα. ζώνη.

20) Articulum ex Π. Λ. 224. fini vocis adhaesisse suspicor:
 Μητροπάτωρ, ὃς τίητε Θεανὼ καλλιπάρηον.

1) Formam solenniore adjecit. Cf. VV. DD.

- c. 599. l. 23. Μιαιμάχαιρα, τ. — κ. πονκουράν
μιαιμάχαιρα ε. Μ. τ. — ἱκηποκουράν
μιαιμαχαίρα ε. ²⁾
- Μιάνδρος, π. Μιαιάνδρος. π.
Μιαλόχμη, οὐ τρέφει Μία λόχμη, ο. — α. ³⁾
ἀγριθάκους.
- c. 600. l. 3. Μιαραῖ η. — κα- Μ. η. — κατοικοιχομένων α.
τοιχομένων α.
- l. 8. Μιάστωρ, μ. λυμαί- Μ. μ. λυμεών.
ων.
- Μιά, χελιδών π. — Μία χελιδών. π. — ἐμ-
ἐμβάλλειν ε. βάλλειν, ἢ ε.
- l. 22. Μιγέωσιν, μ. Μιγέωσι. μ. ⁴⁾
- l. 23. Μιδάθεος, οἱ ὑπόμι- Μ. οἱ ὑπὸ Μίδα β. — ἐκ-
δα β. — ἐκτετιμῆ- τετιμῆσθαι λ.
- c. 601. l. 6. Μιηνῆ, βάψει, Μιήνη. βάψη. μολύνη, ῥυ-
μολύνει, ῥυπώσσει. πώση.
- Μιησχθόνος, τ. Μιῆς χθονός. τ.
- l. 10. Μίθρος, ἢ μ. συν- Μ. ἢ μ. συζευγνυμένους.
ζευγνυμένους.
- l. 14. Μικράττα, μικρα- Μικρ' ἄττα. μικρά τινα.
τινά.
- Μικρολόγος, α. — εἰ- Μ. α. — Φειδωλῶ φ. ⁵⁾
δῶλω φ.

c. 601.

2) In κ. πονκουράν litteram expunxit. Cf. VV. DD.

3) Ultimum δύο, quod in editis additur, in codice abest. Cf. VV. DD.

4) Glossa ad Il. B. 475. spectat:

Ῥεῖα διακρινέωσιν, ἐπεὶ κε νομῶ μιγέωσιν.

Videmus, quanta cum subtilitate et diligentia critica antiqua Glossaria tractari debeant, cum loca sint, in quibus absque veritatis detrimento ne litterula quidem, quam ὡς paragogicum vocamus, abjici queat.

5) Cyr. Lex. Ms. Μικρολόγος. σκνιφός, Φειδωλός.

c. 601. l. 14. Μικρόρωξ, μ.	Μικρόρρωξ. μ.
c. 602. l. 5. Μίλητος, δ. —	M. δ. — A.
Ἀσίας [αὐται.]	
Μίλια, τὰ ἐξέθετα χ.	Μείλια. τὰ ἀπόθετα χ.
Μιλίγμασι, κ.	Μειλίγμασι. κ.
Μίλιον, δ. — σταδίων	M. δ. — σταδίων ἑπτὰ.
ζ', οἱ δὲ ζ' ὑποδῶν	ο. — δ'. ⁶⁾
δ'.	
Μιλίσσεο, κ. — λέγειν.	Μειλίσσεο. κ. — λέγε.
Μιλισσόμενος, π.	Μειλισσόμενος. π.
Μίλιχα, π.	Μείλιχα. π.
Μιλιχῆ, π.	Μειλιχίη. π.
Μιλιχίη, ι.	Μειλιχίη. ι.
Μιλιχίοις, γλυκίοις,	Μειλιχίοις. γλυκέσι.
πραϋτικοῖς.	πραϋντικοῖς.
Μιλίχιος, π.	Μειλίχιος. π.
— l. 19. Μιλτοπάριοι, μ.	Μιλτοπάριοι. μ.
c. 603. l. 8. Μιμαλλίνες, β.	M. B. βοηθόμοι.
βοῶν δρόμοι.	
— l. 14. Μιμάρυς, κ. —	M. κ. — ἐπὶ υἱός. ὁ δ.
ἐπὶ υἱός, ὁ δ.	
c. 604. l. 2. Μιμνάζειν, μ. —	M. μ. — μίμνεν.
μιμνῆς.	
— l. 10. Μίνα, μ. — σύκα.	M. μ. — σ.
[Μίνα, προφάσεις.]	
Μίναρ, χ.	M. χ. ⁷⁾
Μινδαλοέσσας, ἀριθμὰ,	M. ἀριθμοὶ, [καὶ ἡ περὶ
καὶ τὰ περὶ ο.	τὰ ο.
— l. 17. Μινίσκη, υ.	Μηνίσκην. υ.

c. 604.

6) Vocis scripturam in Μείλιον mutaverat. Cyrilli Lex. Ms. Μίλιον. ἑπτὰ ἡμισυ στάδια. ex quibus postrema: ζ' ὑποδῶν δ' quae ob compendia male descripta sunt, corrigi debent. Ruhnkenius apud VV. DD. mecum confentit.

7) Glossa interposita Latinorum *Minae* videtur.

- c. 604. l. 19. Μινυανθές, πῶα M. π. α. κ. ⁸⁾
 ἄσφαλτος, κ.
 c. 605. l. 3. Μινύθουσιν, φθεί- M. φθείρουσιν, ε.
 ρουσι, ε.
 — l. 6. Μίνυνθα, ε. — μί- M. ε. — μίνυνθα δ' ε. —
 νυνθα δ' ε. — ἀπ'·- ἀπείχετο μ. ⁹⁾
 χετο μ.
 — l. 9. Μινυνθαδία, ἡ σ. — M. ἡ σ. — μινύθειν.
 μινυνθεῖν.
 Μινυνθοῦσι δέ, φ. Μινύθουσι δέ. φ.
 Μινυνθοῦσι, φ. Μινύθουσι. φ. ¹⁰⁾
 — l. 15. Μινυρίζει, ο. — οί- M. ο. — ο. ἡ ε. ¹¹⁾
 καταχρήται, ἡ εὐφά-
 νως λέγει.
 — l. 21. Μινυάριος, βραχὺ M. βραχύπνος. α. ¹²⁾
 ὕπνος, α.
 — l. ult. Μινόταυρος, Π. Μινώταυρος. Π.

c. 606.

8) In Ald. ἄσφόμελος culpa typ. Cf. VV. DD.

9) Litteram delevit; scriptum videtur: ἀπέχετο.

10) Sunt haec variae unius ejusdemque vocis scripturae, quas Lexicographus aut ex antiquis glossariis, aut ex ipsis veterum libris, docte et diligenter enotavit, quasque adeo ad usitatiorem scripturam mutare juxta bonas critices regulas nemini licitum erit.

11) In οἰκαταχρήται (unitim sic exarato) mendae origo, quam Heinsius egregie detexit, facile perspicitur. Cf. VV. DD. Postrema: εὐφάνως λέγει, in margine ad praecedens Μινύρεται adjuncta fuisse videntur; suspicionem movet Cyr. Lex. Ms. Μινύρεται. κλαίει, θρηνεί. εὐφάνως λέγει. Interpretationes ex margine scribae interdum per particulam ἡ glossis adnectere solent.

12) Vocem male divisam scite et eleganter composuit.

c. 606. l. 4. Μίξις, κ. συνου- M. κ. σ.
σία.

[Μιξοβάρεβας, ζῆ εἰς
τὸ με.]

Μιξοδίη, τ.

M. τ. ¹³⁾

— l. 8. Μιονεκτούμενον, ε. Μειονεκτούμενον. ε.

— l. 10. Μιρακύλιον, π. Μειρακύλλιον. π.

Μιργάβας, τὸ λυκό-

M. τὸ λ.

Φως.

Μιργῶσα, π.

M. π. ¹⁴⁾

— l. 15. Μίρμα, ε. — κα- M. ε. — κακοπιννοῦς κ. ¹⁵⁾
κοπιννοῦς κ.

— l. 19. Μιονεξία, ε. Μειονεξία. ε.

— l. 23. Μισαγγία, κ. — M. κ. — ὕδατα μ.
ὕδατων μ.

— l. 27. Μισατίς, μίσσης τῶν M. μία τ. — ο. ¹⁶⁾
περὶ τὴν μητέρα τίς,
ἣν καὶ ὀμνύουσι.

c. 607. l. 1. Μισγάγκιον, τ. Μισγάγκειον. τ.

Μίσγεα, συνέρχει. M. συνέρχη.

— l. 7. Μισγονέμος, οὐ — M. ὅπου — νέμουσι γ.
νέμουσιν γ.

c. 607.

¹³⁾ Compendium ζῆ valet ζητητέον. Vox pertinet ad Paralipomena Hesychii ex margine, de quibus supra ad v. Μεμυαλωμένα.

¹⁴⁾ Λακωνες, quod in ed. Albertina priori glossae adfigitur, in codice abest.

¹⁵⁾ Scriptura κακοπιννοῦς in editis reposita est. Cf. VV. DD.

¹⁶⁾ Glossa ita scribenda est: Μισατίς. Μίσσης τ. Musurus indocte Μίσσης in μία mutavit, unde postea a typotheta μίσα redditum fuit. Μίσσης est dea Orphica hymno Orphico celebris. Cf. VV. DD.

- c. 607. l. 10. Μισήτην, μιση- Μισητήν. μ. δ.
ταί δ.
— l. 16. Μισθαρινής, ὁ λ. — M. ὁ λ. — ἀφαιρῶν καὶ
ἀφερῶν καὶ ἀντικα- ἀντικαταλλάττων.
ταλλάττων.
c. 608. l. 7. Μίσκελος, ε. Μίσκελλος. ε.
— l. 14. Μίστυλλον, εἰς βρα- M. εἰς βραχέα κ.
χέας κ.
Μισσυνή, ἡ ο. Μισσύνη. ἡ ο.
— l. 20. Μισυοί, ο. — μίσ- M. ο. — μίσγους ε. ¹⁷⁾
β α
γούσι ἔνιοι.
— l. 21. Μίσχον, ο. M. ο. ¹⁸⁾
c. 609. l. 4. Μιτράγχουσα, M. ω. — χρυσῇ, ἡ τ.
ω. — χρυσάων, ἡ
τ.
Μιτρεῖ, θ. Μίτρη. θ.
— l. 8. Μιτρέον, π. Μίτρεον. π.
— l. 11. Μιχθαλόεσσα, α. M. ἡ ἀμιχθαλόεσσα.
α. ¹⁹⁾
— l. 20. Μνάμων, ι. — κνή- M. ι. — μνήμονες, ἡ τ.
μονες, ἡ τ.
c. 612. l. 4. Μογζοῦντες, π. Μοζοῦντες. π.
— l. 7. Μόγος, τόκος ε. Μογοστόκος E. ²⁰⁾
— l. 14. Μοεύων, ψέγων. M. ψέγων.
μώλωψ, τ. — ὑδά-
των.
Μώλωψ. τ. — ὕδατα. ¹⁾

c. 612.

17) Litterae superscriptae, quas Musurus delevit, voces transponendas esse indicant.

18) Ut a librariis, sic et a typotheta nexus litterarum σ χ cum α χ permutatus fuit, unde Aldinae Μίαχον, quod VV. DD. correxerunt.

19) Plenior vocis formam solito more interferuit.

20) In Ald. voces male divisae sunt. Cf. VV. DD.

1) Sejunxit. Glossas cum Vossio pro spuris habeo.

- c. 612. l. ult. Μόθωνας, τοὺς Μ. 'τοὺς παρατρεφομέ-
περιτρεφεμένους τ. νους τ.
- c. 613. l. 4. Μοικηθμοί, τ. Μυκηθμοί. τ.
- l. 10. Μοιρηγεννῆς, ε. — Μοιρηγενές. ε. — γεγε-
γεγεννημένον. νημένε.
- c. 614. l. 3. Μοιτοί, ἀντι- Μοιτοί, ἔντιμοι. π. — ο.²⁾
μοι, παροιμία Σικε-
λοῖς, ἡ γὰρ χάρις
μοι τὸν οἰνόχαριν.
- l. 9. Μοκκάνωσις, πφρο- Μ. — π.³⁾
νῆς παραβλαίσω.
- l. 11. Μολβῖς, σταθμίον Μ. σταθμίον τί ἑπτα-
τι ἑπταμηνάιον. μνάιον.
- Μολγῶ, ν. πβλέσω, ἡ Μ. — ἡ α.⁴⁾
α.
- c. 615. l. 2. Μολγός, Α. — Μ. Α. — τοὺς ἀμέλγον-
τοῖς ἀμέλγουσι — τας — κ. κ.
- κλέπτας [εἶναι] κ.
- l. 7. Μολειόνες, μ. Μολίονες. μ.

c. 615.

2) Jam nullum fere dubium erit, quin, duce codicis scri-
ptura, glossa ita legenda sit: Μοῖτον ἀντὶ μοίτου. π. — ἡ
γὰρ χάρις, Μοῖτος. Μοῖτον. χάριν. Ultimum: Μοῖτον. χ.
scholion ex margine videtur, fini glossae adfutum. Cf.
VV. DD. Compendia, quae errori ansam dederunt, erant

procul dubio haec: Μοιτ^τ ἀντὶ μοι. In ultima voce com-
pendium neglectum fuit, in prima accentus acutus con-
servabatur.

3) Loci vexati scripturam repraesentavi; cum Heinio le-
gerem: Μ. παραφρόνησις. παρὰ Βλαίσω. Compendium
πφρ. lectioni favet. Cf. VV. DD.

4) Ex codice scribendum: παραβλέσω, i. e. παρὰ Βλαίσω.
ut VV. DD. emendarunt. Male in Ald. περιβλέσω.

- c. 615. l. 21. Μολοῦρις, α. Μολουρίς. α.
 c. 616. l. 2. Μολπαστής, σ. Μ. σ. μολπάστρη δ.
 μολπάστρη δ.
 — l. 13. Μολυβδαίνη, μολυ- Μ. μολυβίδι.
 βίδη.
 Μολυβδῖς, σ. τι [ζ'] ε. Μ. σ. τι ε.
 — l. 25. Μομοκύκια, τ. Μομολύνκια. τ. ⁵⁾
 c. 617. l. 1. Μομμά. ὁ η. Μομμά. ὁ η.
 — l. 4. Μόμψεις, δ. Μόμψις. δ.
 — l. 7. Μονάς, ἀριθμός, ἡ Μ. α. ἡ ἐξ μοῖραι τῶν ἐ-
 ἐξ μοῖραι τῶν ζ' δέ- πτάδων. ⁶⁾
 ων.

c. 618.

5) Salmasii conjecturam (Μομολύνκια) codicis scriptura confirmat.

6) Mendosum δέων natum est sine dubio ex αἰώνων, compendio in fine neglecto, ita ut Salmasii emendatio summam prae se ferat veritatis speciem. Cf. VV. DD. Haec Christiana sunt; antiquiores, Orphicas nempe et Pythagoricas, de Monade opiniones Jo. Lydus Περὶ μηνῶν (apud me ineditus) exscripsit, quarum particulam, ubi de Monadis vi et valore agitur, in gratiam eruditorum hic adnectam: Ὁ Πυθαγόρας τὴν Μονάδα ὑπεριονίδα καλεῖ, διὰ τὸ πάντων ὑπερεῖναι τῇ οὐσίᾳ. ὥσπερ καὶ ὁ νοητὸς ἥλιος, ὑπὲρ τὰ ὄντα ἔχων τὸ εἶναι, ὑπεριονίδης κέκληται. ἀναφέρεται δὲ ἥλιος εἰς Μονάδα, ὡς εἰκὼν ἐκείνης, οὐκ αὐτὸς ὢν ἡ Μονάς, ἀλλὰ μὲν (Forte: μίν. i. e. κατ' αὐτὸν, per se.) καὶ ἀκάμας, κάματος γὰρ ἐν τοῖς συνθέτοις. Ἡ δὲ Μονάς ἀπλὴ καὶ ἄρρητος, ὅτι δὴ γονιμωτάτη, καὶ τῶν μετ' αὐτὴν αἰτία· καὶ ὅπως συνιδεῖν εὐκόλον, εἰ γὰρ τις τὰ τέσσαρα καὶ εἴκοσι στοιχεῖα (τὰ γράμματα λέγω) εἰς ἀριθμοὺς συλλογίσεται, εὗρήσει τρισχιλίους ἐννακὸς τοὺς ἐννεήκοντα ἐννέα τοὺς πάντας, οἷς προστιθεμένης τῆς ἑξακισχίλιας διμονάδος, εἰ πάντες συλλογισθῆσονται, ἐννακισχίλιοι ἐννακόςιοι ἐννεήκοντα ἐννέα ἀριθμοὶ, μεθ' οὓς οὐδὲν παρὰ τὴν Μονάδα λελείψεται· ὅθεν τὴν αὐτὴν ἐπέχει γραμμὴν ἡ Μυριάς τῇ Μονάδι, ὡς ἀρχῆς αὐτῆς ἅμα καὶ πέρατος οὐσης τῶν ἀσωμάτων οὐσιῶν, ὧν εἰς παραδείγ-

M m

ματα

- c. 618. l. 9. Μονολόγιστον, μονοκλόνως. M. μονόκλονος.
 Μονόλοπα, μ. Μονόλωπα. μ.
 — l. 17. Μονονομοιτῶν, εἰλώτων ἄρχοντας. M. ε. α. 7)
 — l. 19. Μονοπείρας, τ. — M. τ. — ἀθρόους, α.
 ἀθροῦς, α.
 Μονόρηξ, ἀπορρήγμενος, ἀποσπασμένος. M. ἀπερρήγμενος, ἀπασπασμένος.
 c. 619. l. 16. Μανοψα, μ. Μονοψάδης. μ.
 c. 620. l. ult. Μόρμοι, Φόβοι κοινοί. M. Φόβοι. κοινοί. 9)
 c. 621. l. 8. Μορμύρεσκεν, ἀνεκύνκα. M. α. 9)
 Μορμύρη, π. M. π. 10)
 — l. 16. Μορμύρος, ι. Μορμύρος. ι.
 — l. 21. Μόροιο, θανάτοιο. M. θανάτοιο.
 μόρες, φ. Μόρος. φ.

c. 622.

ματα οἱ ἀριθμοί. Ὁρφεὺς δὲ τὸν ἕνα ἀριθμὸν Ἀγυῖα καλεῖ, τουτέστιν ἄμερῃ, οὐδὲν γὰρ τῶν μερῶν τοῦ ἀριθμοῦ περὶ αὐτὸν οὐχ ἡμιόλιον, οὐκ ἐπίτριτον, τέλειος ἐπεὶ ὅλος· διαφέρει δὲ Μονὰς Ἐνός, ἥ διαφέρει ἀρχέτυπον εἰκόνος, παραδειγμα μὲν γὰρ ἡ Μονὰς, μίμημα δὲ Μονάδος Ἐν.

- 7) Locum exscripsi, cum a Criticis male tractatus sit et corruptus. Nimia Criticorum sedulitas veterum scriptis saepius nocuit. Si quis liberiori mente glossam consideret, mox videbit articulum ex interpretatione vocis adhaesisse, eumque cum sequentibus ita jungendum esse: Μονονόμοι. τῶν ε. Pro ἄρχοντας, quod ob compendium male descriptum fuit, reponendum est ἄρχοντες. Series quoque lectionem codicis exigit. Cf. VV. DD.
 8) Pessime distinxit. Cf. VV. DD. qui optime Φόβοι κοινοί restituerunt.
 9) In Ald. ἀνεκύνκεν. Fini vocis linea subiecta est.
 10) In editis Μορμύρει.

- c. 622. l. 2. Μόροττον, ε. — M. ε. — ἀλλήλους τ.
ἀλλήλοις τ.
— l. 9. Μορτοβάτην, ἀν- M. ἀνθρωποβάτιν ν.
θρωποβάτην ν.
— l. 22. Μοσσύνειν, μῆσᾱ- M. μασᾱδα β.
δα β.
c. 623. l. 2. Μοσυνοίκια, μ. M. μ. — οἱ γὰρ μ.
— οἱ [δὲ] γὰρ μ.
— l. 8. Μοσχανοσίτος, ὁ α. M. ὁ α. — χόρτος ὁ η.
— χόρτος ὁς η.
— l. 21. Μόσχος, ν. — ι. M. ν. — ἱμαντώδη φ.
μαντώδεια φ.
c. 624. l. 7. Μοτρογένειον, M. σπανοπώγωνα.
σπανίω πώγωνι.
— l. 17. Μορκήζει, σιγ̃. μ. Mορκίζει. σιγᾱ. μ. ¹¹⁾
c. 625. l. 1. Μουνομήτορι, τ. M. ῶ τ. ¹²⁾
— l. 7. Μοραίνει πκόπτει, Mωραίνει. παρακόπτει.
μ. μ.
— l. 11. Μούσαξ, ὁ υ. — M. ὁ υ. — βοᾱν τ. ¹³⁾
βοάγου τ.
— l. 14. Μουσιαδδεῖ, λ. M. λ. ¹⁴⁾
— l. 21. Μουσοκερατίδας, τ. M. τ. — αἰδοντας, η.
— αἰδοντας, η.
— l. ult. Μούσχανον, τὸ β. M. τὸν β.
c. 626. l. 1. Μουσόπωλος, π. Mουσοπόλος, π.
— l. 3. Μούρταρ, πιλός. M. πῖλος.

Mm 2

c. 626.

11) In σιγ̃ ultimam litteram delevit; a typotheta habemus σιγῆ. Cf. VV. DD.

12) Litteram expunxit; legebatur: ἡ τ.

13) Scripserat: βοαγοῦ.

14) Retinenda est codicis scriptura, quae in ed. Albertina male mutata est; solus mutetur accentus: Μουσιᾱδδεῖ. Cf. VV. DD.

- c. 626. l. 3. [Μούρτιβοι^{όν}] μου- Μουστήν ἐπτα μορίων.¹⁵⁾
 στῆν ζ' μ
 — l. 6. Μούσωνες, ο. — τεχ- M. ο. — τεχνῖται.
 νῆται.
 — l. 14. Μοχλ^ῶ, κ. Μοχλοί. κ.¹⁶⁾
 c. 627. l. 3. .ύδης, γ. Μύδης. γ.¹⁷⁾
 — l. 8. Μυδροκτύπος, χαλ- M. χαλκεύς.
 κέως.
 — l. 13. Μυδῶσι, σεσηπη- M. σηπομένοις. σεσημέ-
 μένοις [ῆ] σεσημέ- νοις.¹⁸⁾
 νοις.
 — l. 16. Μυελαύζει, τ. Μυελαύζη. τ.
 — l. 20. Μύζει, θ. λήχει, M. θ. λείχει. π.
 π.
 c. 628. l. 1. Μύζουσι, θηλύ- M. θηλάζουσιν.
 ζουσιν.
 — l. 9. Μυθήσομαι, εἴπο- M. εἴπωμαι, ῆ ε.
 май, ῆ ε.
 Μυθυτῆρες, σ. Μυθητῆρες. σ.
 Μύηται, μ. Μυεῖται. μ.
 — l. 18. Μυθίαμμα, ρ. Μυθίαμμα. ρ.¹⁹⁾

c. 628.

15) Separationis nota (=), quam v. μουστήν prae fixerat, typothetam latuit. Multa hic e margine sunt, ubi obscure et compendiose exarata fuisse videntur. In ultimis compendiosam codicis scriptionem, quatenus id typi permitterent, exprimendam curavi. Cf. VV. DD.

16) Exitum vocis delevit.

17) Omissam a librario litteram prae fixit.

18) V. σεσημένοις praecedentis correctio est ex margine.

19) Minime hic cum Ruhnkenio Μαμμάκν.θοι legendum. Quicunque Hesychium contra feriem corrigunt, irrita moliantur; ipsorum enim emendationes, quantumvis doctae et ingeniosae, usu et utilitate carent.

- c. 628. l. 20. Μύθων, ῥύτει- Μύθων ῥητῆρα. α̃ δ.
 ρα, α̃ δ.
 Μύια, α.
 Μύια, καὶ δδουσαι.
 Μύια, κ.
 Μύες. α.
 Μύια καὶ δδουσαι. μύια
 κ. ²⁰⁾)
- c. 629. l. 1. Μύια, κοινα̃, α. Μυιάκυνα. α.
 Μύια χαλκῇ δέ, π. — Μύια χαλκῇ δέ. π. —
 ἄχρι ἂν τινος ἐλλά- ἄχρις ἂν τινος λά-
 βονται, κ. βονται. κ. ¹⁾)
- l. 10. Μύνδα, π. — εἰάν M. π. — εἰάν δὲ α.
 α.
- l. 16. Μυκάλη, ο. Καλί- M. ο. Καρίαις.
 ας.
- c. 630. l. 3. Μύκης, ἀμανί- M. ἀμανίτης.
 τας.
- Μύκης, μ. — μυ δ. M. μ. — μύκου δ.
 Μύκης τοῦ ξίφους, κ. M. τοῦ ξ. ὁ κ. — ἐκγεν-
 — ἐκγενομένος η. νώμενος η.
- l. 13. Μυκός, α. — μυ- M. α. — μυσαττόμενος.
 σαττόμενος. καὶ οἱ μ. ²⁾)
- [Μύκλα, ^{γλ} μέ.] καὶ οἱ
 μ.
- l. 19. Μύκλοι, α. — καὶ M. α. — καὶ ἐν τοῖς πο-
 τοῖς ποσὶ, καὶ ν. σὶ, καὶ ἐπὶ ν.
- c. 631. l. 13. Μυλαβρίδες, M. μ. — τριξαλλίδας —
 μ. — τριξαλλίδας — ἢ α.
 ἢ α.

Mm 3

c. 631.

20) Divisa conjunxit, et docte emendavit. Cf. VV. DD.

1) Mendosum ἐλλάβονται natum est ex ἐπιλάβονται, quod hic reponendum est. Cf. VV. DD.

2) Glossa deleta ex margine intrusa est. Compendium ^{γλ'} με per μεγάλα explicaverat.

c. 631. l. 16. Μυλάντεις, Θεοί, Μ. Θ. ἐπιμύλιοι.
ἐπιμύλισιν.

Μυλάς, ε. — καμῖρω Μ. ε. — Καμείρω ι. ³⁾

c. 632. l. 3. Μύλη, ε. — τῷ Μ. ε. — τὸ ἐπὶ τῷ γό-
ἐπὶ τῷ κ. — τάλαν- νατι. κ. — τάλαν-
τοι, [καί] ο. τον. ο. ⁴⁾

— l. 11. Μυληφάτου, μ. — Μ. μ. ποιῶντα.
ποιῶντα. μυλήταν,
τ.

Μυλήταν. τ. ⁵⁾

c. 633. l. 14. Μῦν δ' α. — Μ. δ' α. — συλήσας.
συλλήσας.

c. 634. l. 9. Μύζα, ἡ ε. — Μ. ἡ ε. — ῥῖνες — ῥώ-
ῥῖνες — ῥω. θωνες.

— l. 18. Μυραιδεῖ, θ. Μυρωδεῖ. θ. ⁶⁾

c. 635. l. 6. Μυρεῖν, ρ. — Μ. ρ. — ἀλιμυρῆεν τῶν
ἀλμυρῆεν τῶν — ἐ- — ῥεόντων. ⁷⁾
χόντων.

— l. 18. Μυρίκη, ε. — με- Μ. ε. — μεταβαλοῦσαν
ταβάλλουσαν — μύ- — μύθους Κ.
θους [τὴν] Κ.

— l. 21. Μυρικίνω, α. — Μ. α. — ἀγρίου δένδρου. ⁸⁾
ἀγριον δένδρον.

c. 635.

3) Litteram delevit; scriptum videtur: καμῖρω.

4) Voce γόνατι lacunam codicis explevit.

5) Unita distribuit. Cf. VV. DD.

6) Servata est antiqua archetypi scriptura, pro qua, serie permittente, reponendum: Μυραῖδαι, uti et Vossius divinavit.

7) In editis: ἀλιμυρῆέντων. una voce.

8) Glossae botanicae Mss. Μυρίκη. ἡ βρίκη. Quid autem βρίκη sit, nescio; forte idem quod Hesychii Βρικίννη. ἔδος βοτάνης. Additamentum: ἀγριον δένδρον. ex margine videtur.

- c. 635. l. 21. Μυρίνα, ἥρωϊς παρὰ αἱ.
παρὰ ἀλιεῦσι. μυρί- Μυρίνη. μ. — μύρτα.⁹⁾
νη, μ. — μύρτ..
- c. 636. l. 1. Μυρμεαῖ, νύσ- Μυρμέαι. ν. ¹⁰⁾
σεν.
Μύρμηκας, ε. — π. Μ. ε. — πυκτικοὶ ι. ¹¹⁾
κυτικοὶ ι.
— l. 18. Μυρμηκίον, ὁ η. — Μυρμηκίων. ὁ η. — οἰδή-
αδήματα τ. ματα, τ.
— l. 25. Μορμύρων, τ. Μ. ἡ μορμύρων. τ. ¹²⁾
c. 637. l. 4. Μυρίνης κ. — Μ. κ. — κατακειμένοις ε.
κατακειμένης ε.
— l. 9. Μυρίνην, ε. — ἐπέ- Μ. ε. — ἐπεχέιτο μ.
χει το μ.
Μύρίνος, ε. — ἔλεγον. Μ. ε. — ἔλεγον. ¹³⁾
Μυρίνων, ὁ δ. — πα- Μ. ὁ δ. — παρασκευαζο-
ρασκευαζόμενον — μένων — ἐσχημα-
ἐσχηματίσθαι, δ. ¹⁴⁾

Mm 4

c. 637.

- 9) V. μυρίνη bene sejunxit, male vero scripturam muta-
vit. Eadem glossae bott. Μυρίνη. τὸ ξύλον τοῦ μύρτου,
ἢ μυρίνη. ut apud VV. DD. Ultima vocis exitum de-
levit; scriptum suspicor: μύρτον.
- 10) Mutatione accentus primae scriptionis vestigia obte-
nebrata sunt. Scribendum: Μυρμεαῖ. νύσσει. Aut: Μυρ-
μεαῖν. νύσσειν. Cf. VV. DD.
- 11) Bene emendavit. Cf. VV. DD. In π. κυτικοὶ literam
erast; Aldina πυκτικοὶ culpa typ.
- 12) Solenniore scriptionem interposuit. Cyr. Lex. Ms.
eodem fere modo, quo Hesychius supra: Μορμύρων.
παράσσειν. κυρίως δὲ λέγεται ἐπὶ ποταμοῦ ρεύματα ἔ-
χοντος.
- 13) Ald. ἔλεγον operarum vitio.
- 14) Male παρασκευαζόμενον in παρασκευαζομένων mutavit.
Cf. VV. DD. qui lectionem codicis Hesychio reddi-
derunt.

- c. 637. l. 19. Μυρταλῖς, ἡ ὀ-
 ζυμυρρήνη, ω.
 Μυρτήνη, ε.
 Μυρτία, μυρτήνη, κ.
 — l. 23. Μυρτός, ἡ μυρίνη,
 κ.
 c. 638. l. 8. Μυσσάσει, μι-
 αίνει.
 — l. 10. Μυσαττόμενος, σια-
 νόμενος, β.
 — l. 18. Μύσειαν, α. — πνευ-
 στείαν, ο.
 — l. 25. Μυσίκαρφι, Κ. —
 οὕτω καὶ μηδὲν — ἐ-
 πιγελῶντός [τε] η.
 c. 639. l. 5. Μυσίων, Ο. —
 Ὀλύμπιοι Μ.
 — l. ult. Μῦς πίπτης γεύει,
 π.
 c. 640. l. 5. Μύσεις, κ.
 — l. 8. Μύστα, μ.
 — l. 13. Μύστα, μυστήρια
 εἰδότας.
 — l. 16. Μυστείλαθα, τ.
 — l. 19. Μυστείλη, ὁ κ.
 c. 641. l. 2. Μυστείλει, τ.
 — l. 6. Μύσχα, αἱ μυχαί
 — l. 11. Μυσσοτόν, π.
- M. ἡ ὀζυμυρρήνη, ὦ.
 Μυρτήνη. ε. ¹⁵⁾
 Μ. μυρσίνη. κ.
 Μ. ἡ μυρρήνη. κ.
 Μ. μιανεῖ. ¹⁶⁾
 Μ. σικχαινόμενος. β.
 Μυσιαῖν. α. — πνευστιαῖν.
 ο.
 Μ. Κ. — οὕτω, τοῦ μη-
 δὲν — ἐπιγελῶντος
 η.
 Μ. Ο. — Ὀλυμποι Μ.
 Μῦς πίπτης γεύεται. π.
 Μύσει. κ.
 Μύστης. μ. ¹⁷⁾
 Μ. μ. εἰδότες. ¹⁸⁾
 Μυστίλαθα. τ.
 Μυστίλη. ὁ κ.
 Μυστίλλει. τ.
 Μ. αἱ ἀμυχαί.
 Μυσσωτόν. π.

c. 641.

15) Scripturam codicis series postulat. Ed. Albertina:
 Μωρτήνη. errore typographico.

16) Musuri μιανεῖ calami error est, pro μιανεῖ. Jubente
 serie reponendum: Μυσάσει.

17) Lectio codicis Hesychio reddenda est; in Ald. errat-
 tum typ.

18) Legebatur procul dubio in archetypo: Μύστας. μ. εἰ-
 δότας. quod ob seriem hic reponendum est.

- c. 641. l. 18. Μυττάλυτα, M. μεγάλα.
μεγάλου.
- c. 642. l. 13. Μυχλός, σ. — M. σ. — λάγνος — ὄνους,
λάγνης — ὄνους τοῦ — τοὺς — πεμπομέ-
πεμπομένου. νους.¹⁹⁾
- l. 16. Μύστις, ὁ εἰσηγη- Μύστης. ὁ ε.²⁰⁾
τής.
- c. 643. l. 4. Μυωξία, υ. — M. υ. — βιβρωσκόμενα
βεβρωσκόμενα μ. μ.¹⁾
- c. 644. l. 3. Μωάβ, λ. — M. λ. — διὰ τῆς — προ-
διὰ τὸ — προσηγο- σηγορίας α.
ρία α.
- l. 7. Μώδιξ, φ. φλοκτίς. M. φ. φλυκτίς.
- l. 12. ωωκάται, χ. Mωκάται. χ.
- l. ult. Μωκομένης, χ. Mωκωμένης. χ.
- c. 645. l. 4. M. λει, μ. — Mωλεῖ. μ. — ἀντιμώλια
ἀντιμόδια δ. δ.²⁾
- l. 7. Μωλύχιον, ε. — κο- M. ε. — τὸν Κορυνήτην
ρυνίτην ἀνείλε τό- ἀνείλε τόπος.
πως.
- l. ult. Μωτάπει, ἰάσεται. Mωτάπει. ι.³⁾

Mm 5

c. 646.

19) Ultima egregie correxit.

20) Glossa cum praecedenti ex margine irrepsit. In Ald.
εἰσηγητὴν culpa typ.

1) Male in Ald. Μυοξία. Cf. VV. DD.

2) In M. λει litteram erasit.

3) Arbitraria Biellii emendatio Μωτώσει male ab Alberti
in textum recepta fuit; primum enim a serie aberrat;
deinde, multae aliae scripturae praeter Μωτώσει sub
mendoso Μωτάπει fingi et cogitari possunt; scriptura
Μωτώσει denique vitiosa est pro Μοτώσει cujus radix est
μοτός, linamentum carptum, quod vulneribus curandis
immittitur. Hoc sensu occurrit apud Q. Smyrnaeum
lib. IV. 212. ubi haec de medicis Teucris vulnera curan-
tibus:

c. 646. l. 1. Μώλυγες, τὰ ἄ- M. τὰ ἄνοζα ζ.
νωζα ζ.

— l. 6. Μωλυρόν, νοθρόν, β. M. νωθρόν. β.

— l. 14. Μωμαῖτε, ψ. Mωμαῖται. ψ. ⁴⁾

c. 647. l. 3. Μωμήσεται, ψ. M. ψ. μέμψεται.
μέμφεται.

— l. 5. Μωμητὰ, ψευκτὰ, M. ψεκτὰ. κ.
κ.

— l. 14. Μῶρα, σ. Μόρα. σ. ⁵⁾

N

N

c. 649. l. 2. Ναβλαῖς, κ. — N. κ. — νάβλον τ.
ναῦλον τ.

— l. 10. Ναζιρέους, ὁ θ. Ναζιρέος. ὁ θ. ⁶⁾

c. 650.

..... θέσαν δ' ἐφύπερθε μοτάων
εἴρια, συνδευσάντες ἀλείφουσιν.....

Glossae itaque, quam VV. DD. ex Cyrillo proferunt, correctiorem scripturam exhibent Glossae Mss. codicis Marini ex propheta Zacharia: Μωτώσει. ἰάσεται ὁ θονίοις ἢ τιμότοις. Legendum: ἰάσεται ὁ θονίοις, ἦτοι μοτοῖς. Regula, quam hic proponam, mentibus criticorum nunquam satis inculcari potest: *Omnis emendatio, in quocunque fuerit scriptore, contra quam vel minima dubitatio aut suspicio in mente suboriri potuerit, minime in textu ponenda est, sed in notas ableganda, servata meliorum codicum vel editionum lectione.* Vi hujus regulae vitiosum Μωτάπει, donec veriora proferantur, retinendum esse judico, rejecto ed. Albertinae Μωτώσει. Cf. VV. DD.

4) Scribendum procul dubio voluit: Μωμαῖται. ut VV. DD. correxerunt.

5) Scriptura codicis reponenda est, monentibus VV. DD.

6) Easdem nugae, sed aliter scriptas, et cum alia interpretatione invenio in Glossis Mss. N. T. apud me: Ναζαρέτ. ἀκρέμονος αὐτοῦ. ἢ παθαρῶ. Ναζωραῖος. παθαρός. In ἀκρέμονος ad נצרי adludatur. In Meleagri carmine: μῆλον ἀπ' ἀκρεμόνων Διοτίμου. Anall. Brunck. Tom. I. p. 2. Cf. VV. DD.

- c. 650. l. 3. Ναϊάδες, ἢ Ναΐ- N. ἢ Ναΐδες. ν. ὑδατιαῖαι.
δες, νύμφαι ὑδατι- πηγαί. 7)
αἰπηγαί.
- l. 8. Ναΐσαντο, ὤκησαν, N. ὤ. 8)
[ναΐειν τῶν β'.]
- l. ult. Ναβαῖν, ε. Ναβαῖν. ε. 9)
c. 651. l. 2. Ναίμας, ὁμολό- N. — νή. 10)
γησις, δηλοῖ δὲ [ἄρ-
νησιν] νή.
- l. 4. Ναίμοιτο, κ. Νέμοιτο. κ.
Ναινεύρη, ν. Ναὶν εὐρη. ν. 11)
- l. 12. Ναίουσιν, οἰκοῦσιν. N. οἰκοῦσιν.
ναὶ πρὸς Θεῶν, ν.
Ναὶ πρὸς Θεῶν. ν. 12)
- l. 17. Ναὶτ' αὖν, ο. Ναὶ τάν. ο.
- c. 652. l. 6. Ναμέρεια, α. Ναμέρεια. α.
- l. 17. Νάνιον, ἄμιον, σ. N. ἀμνίον. σ.
- c. 653. l. 14. Ναπ. σίναπιῖ- Νάπυϊ. σινάπι, σινίπι. 13)
σίνιπι.

c. 654.

- 7) Nexum litterarum delevit; legebatur: Ναεῖδες. In ultimis voces male divisit; distinguendum est: ὑδατι αἰ πηγαί. Cum in ὑδατι porro compendium neglectum videatur, totam interpretationem ita exarandam esse arbitror: νύμφαι ὑδάτιναι. αἰ πηγαί. Cf. VV. DD.
- 8) Adnexa: ναΐειν τῶν β'. ad superius Ναίειν olim adscripta videntur, ita quidem, ut τῶν β' duplicem forte respiciat significatum, qui voci ibidem tribuitur.
- 9) Glossa insititia est. Scribendum: Ναβαῖν. monente codicis accentu. Cf. VV. DD.
- 10) Pessime vocem ἄρνησιν delevit; docet Lexicographus particulam Ναίμας negando non minus quam adfirmando adhiberi. Distinguendum est: Ναίμας. ὁμολόγησις· δηλοῖ δὲ ἄρνησιν. νή.
- 11) In ed. Albertina vox aliter divisa est. Cf. VV. DD.
- 12) Bene disjunxit, compendium vero male descripsit; legendum: Θεόν.
- 13) Litteram expunxit; indivise exaratum suspicor: Ναπη- σίναπιῖσίνιπι. In Ald. erratum typ. Cf. VV. DD.

- c. 654. l. 9. Ναρθηκοπλήρω- N. δ. — θοίναις — ἴσον ε.
τον δ. — θύναις —
ἴσιν ε.
- c. 655. l. 8. Ναρκῶος, ε. Ναρκώσης. ε.
— l. 12. Νάσαι, π. — ἐπιε- N. π. — ἐπηεταυρόν γ.
ταυρόν γ.
- l. 16. Νάθη, ω. πατήρ N. ω. πατήρ ἐμός A. ¹⁴⁾
ἄεμος A.
Νασμούς, τ. — ῥήσεις. N. τ. — ῥεύσεις.
- c. 656. l. 7. Ναστόν, μ. πυ- N. μ. πυκνόν. π.
κλινόν, π.
- l. 15. Ναυαγός, ό ε. — N. ό ε. — ἀπολλύμενος.
ἀπολυμένος.
- l. 17. Ναυαλεῖ., ό ε. Ναυαλεῖν. ό ε. ¹⁵⁾
- c. 657. l. 2. Ναύκλαροι, δ. N. δ. ὑπηρέται. ν.
ἐπηρέται. ν.
- l. 13. Ναυκληράσιμοι σ. N. σ. — πανδοκεία —
— πανδοκία — ἐμ- ἐμπορεῖα λ.
πόρεια λ.
- Ναυκρατίτης σ. — βί- N. σ. — βύβλινος, ἢ ό ε.
βλινος, ἢ ό ε.
- c. 658. l. 2. Ναύλοχον, εὐδι- N. εὐδιηνόν, ἐν ᾧ αἰ ν. ¹⁶⁾
νον, ἐν ᾧ καὶ ν.
- c. 659. l. 9. Ναυστοφαγεῖν, Nαστοφαγεῖν. π. ¹⁷⁾
π.

c. 659.

14) Bene VV. DD. ex Poeta (II. E. 119.) πατήρ δ' ἐμός
rescripserunt, A ex Δ nato.

15) Litteram in fine delevit; scriptum videtur: Ναυαλεῖς.

16) Scribendum: εὐδιον. ex Homeri interprete ad locum
a VV. DD. citatum. Origo copulae fuit: ΩΙΑΙ. Jota
tertii casus in η, et η in κ transiit.

17) Nescio unde in impressis Nαστοφαγοῦσι, forte a typ.
Sequi debet: πλακουντοφαγεῖν. et scriptura ob seriem re-
tinenda est. Cf. VV. DD.

c. 659. l. 9. Ναύτων, Κ. ὄνομα
ποιήσετο να. ὄτων [α̃]
ε
π τὴν ναῦν, καὶ τὸ
ναυκρατεῖν, π.

— l. 17. Ναυτιλάμενοι, ο.

c. 660. l. 2. Ναφρόν, λ. ῥά-
μα.

Ναχαδόν, σαθρόν, [ὅπου
δοκεῖ Φιλοκτήτης
δειχθῆναι,] ὁμοίως
καὶ ναχειλές τ.

— l. 7. Ν. α, ν. — Δήμνου.
νεάζωμεν, α. ἢ νεω-
στί ἦκων.

— l. 11. Ναιαί, α.
Νεαρά, ω.

— l. 13. Ναιαί, ρήϊσιν ἵπποις
τὸν α.
Νεακίς, ν.

N. Κ. ὄνομα ἐποίησε τὸ
Ναύτων παρὰ τὴν
ναῦν καὶ τὸ κρατεῖν.
π. ¹⁸⁾

Ναυτιλλόμενοι. ο.

N. λ. ῥάμμα.

N. σαθρόν. ὁμοίως καὶ να-
χειλές τ. ¹⁹⁾

Νέα. ν. — Δήμνου, ὅπου
δοκεῖ Φιλοκτήτης
δειχθῆναι.

Νεάζωμεν. α. ἢ νεωστί ἦ-
κομεν. ²⁰⁾

Νέαί. α. ¹⁾

Νεάρα. Ω.

Νεαιρηίσιν ἵπποις. τοῖς α.

Νεακές. ν.

c. 660.

18) Loco mutilo nullam codex opem adfert. Cf. VV. DD. qui docte suppleant. In να. ὄτων litteram expunxit; scriptum videtur: ναότων.

19) Quae hic delevit, infra loco suo subtexuit.

20) In N. α litteram erasit. Verba modo deleta, et hic subjuncta, olim in margine stabant, unde in superiorem glossam male intrusa fuerunt. Vocem νεάζωμεν a praecedentibus bene secrevit, male vero cum eadem conjunxit ἢ νεωστί ἦκων, quod in margine ad sequens Νεάζων olim notatum videtur. Cf. VV. DD.

1) Vox accentu caret. Hic et in sequentibus scripturam ordini contrariam prima manus correxit.

- c. 660. l. 21. Νάϊαν, νεάσαι Νεοῦν. νεάσαι γῆν. ²⁾
γῆ.
c. 661. l. 17. Νέβεστα, πε- Ν. π. τ. ³⁾
ριτάλματα τ.
— l. 22. Νεβρός, ν. — ἔλη- Ν. ν. — ἔληλυθώς. ν.
λυθός, ν.
c. 662. l. 2. Ναιεταώσας, ο. Ναιεταώσας. ο. ⁴⁾
— l. 4. Νέηαι, πορευθεῖς. Νεῖαι. πορευθήση. ⁵⁾
— l. 7. Νέηλαι, νεώτης π. Νεηλαίη. νεότης π.
c. 664. l. 25. Νεκυδάλαος, τ. Ν. τ. — βόμβυκος ζ. ⁶⁾
— βόμβυκ. ζ.
c. 665. l. 1. Νέκυες, ν. — Ν. ν. — κέαρ, η.
κέαρ, η.
— l. 6. Νεκυάτατον, ν. προσ- Ν. ν. προσφατώτατον.
φανώτατον.
— l. 8. Νεμεάδες πύλαι, ἔ- Ν. π. ἔνιοι τὰς ἐν τῇ Κο-
νιοι τὰς ἐν τῇ ῥυνθίου ρυνθία, κακῶς, τ.
καλῶς, τοῦ γὰρ Ἄρ- — τετράφθα. ⁷⁾
γους εἰσὶ, τ. — τε-
τράφθα.

c. 665.

2) Bene in ed. Albertina: Νεῶν. quod codicis auctoritate firmitur. Cf. VV. DD.

3) In Ald. πετάλματα a typ.

4) Lectionem superscriptam delevit. Cf. VV. DD.

5) Reponendum: Νέηαι. πορευθήης. Locum Poetae VV. DD. citarunt.

6) In βόμβυκ. exitum delevit.

7) Textum codicis corrupit; scribatur meo periculo, sola littera mutata: ἔνιοι, τὰς ἐν Τίρυνθι, οὐ καλῶς, τ. Tiryns est antiquissima Argivorum urbs, quam Acrisius post longa dissidia Proeto cedere coactus fuit, teste Apollodoro, qui (Bibl. lib. II.) hanc Argivae regionis partitionem ita tradit: Μερισάμενοι δὲ τὴν Ἀργεῖαν ἅπασαν κατώκουν· καὶ Ἀκρίσιος μὲν Ἄργους βασιλεύει, Πρωῖτος δὲ Τίρυνθος.

- c. 665. l. 18. Νέμεσαι, Φ. Νεμεσᾶ. Φ. ⁸⁾
 — l. 20. Νεμεσίζει, μέμφει, Νεμεσίζη. μέμφη. βόσ-
 βίσκει. κη. ⁹⁾
 c. 666. l. 1. Νέμεσις Θέας, Α. Νεμέσεις Θέας. Α. — ν.
 — νενεμημένας π. π. ¹⁰⁾
 — l. 6. Νέμεσις υ. — ὦ ὅ υ. Ν. υ. — ὦν ὅ υ.
 — l. 9. Νεμέσω, μ. Νεμεσήσω. μ.
 — l. 19. Νεναυμαχικῶς, ε. Νεναυμαχηκῶς. ε.
 Νενευκότι, βλέψαντι. Ν. βλέψαντι.
 νενευκέναι, τ. Νενευκέναι. τ. ¹¹⁾
 — l. 25. Νενήηλος, τ. Νενήηλος. τ.
 — l. ult. Νενόφαι, νενόφωται, Νένοπται. ν. σ. ¹²⁾
 σ.
 c. 667. l. 9. Νεογγυλόν, ν. Νεογιλόν. ν.
 Νεογγιλῆς, ν. Νεογιλῆς. ν.
 — l. 14. Νεοδάρτης, ε. — Ν. ε. — ἀβυρτακῶδες.
 ἀβυρτακῶδης.
 Νεωδμήτην, ν. Νεοδμήτην. ν.
 Νεοεργές, ν. ἐργασμέ- Ν. ν. εἰργασμένον. π.
 νον, π.
 — l. 19. Νεοθάλαμος, καπν. Ν. καπνός.
 νεοθαλῆς, [νεοθη- Νεοθαλῆς. νεωστὶ θ. ¹³⁾
 λέα] νεωστὶ θ.

c. 668.

8) Antiquam scripturam in recentiorem mutavit.

9) Correctio a typothesia praetermissa est. Cf. VV. DD.

10) In Ald. νενεμημένας a typ.

11) Unita divisit. Glossam Νενευκέναι ex margine adje-
ctam suspicor.12) Scribendum: Νένοφε. νενέφωται. σ. Cf. VV. DD. Male
in Ald. νενόφοται.13) Bene sejunxit. V. νεοθηλέα ex margine est, eo qui-
dem consilio adjuncta, ut ante sequens Νεοθηλῆς collo-
caretur. Νεοθηλῆς, recens genitus. Aesch. Eum. 453.

- c. 668. l. 7. Νεοκέρως, ὁ τὴν Ν. ὁ τ. — κοσμῶν, κορεῖν
ἐκκλησίαν κοσμῶν, γὰρ τὸ σαρεῖν.¹⁴⁾
κοσμεῖν γὰρ τὸ σα-
ρεῖν.
- l. 20. Νεολόφητοι, ν. λε- Νεολώφητοι. ν. λελοφη-
λοφη...αι τ. κυῖαι. τ.¹⁵⁾
- l. 24. Νέον ἡβόοντα, α. Νέον ἡβώνοντα. α.
c. 669. l. 1. Νεοπαγῖ, ν. Νεοπαγῆ. ν.¹⁶⁾
- l. 2. Νεοπηθεῖς, α. Νεοπηθῆς. α.
- l. 5. Νεοπτραὶ υἱῶ, ἡ θ. Νεόπτρα υἱοὶ, ἡ θ.
Νεοργῆς, ν. εἰργασμέ- Ν. ν. εἰργασμένος.
νος .έον, νεωστὶ γε- Νέον. νεωστὶ γενόμενον.
νάμενον, θ. θ.¹⁷⁾
- Νέος, ν. — προπετῶς. Ν. ν. — προπετῆς.
- l. 11. Νεόσκυαν, οἱ πρῶ- Νεὼς κυανοπρώροιο. τ.¹⁸⁾
ροιο τ.
- c. 670. l. 6. Νεόφατον, ν. Νεόφατος. ν.
- l. 12. Νεοχνίη, κ. Νεοχμῖη. κ.
Νεοχνούμενοι, μ. Νεοχμούμενοι. μ.
Νεοχνυζομένου, κ. Νεοχμιζομένου. κ.
- l. 18. Νέποδες, ν. — αἱ Ν. ν. — αἱ φῶκαι νέποδες.
Φωκέναι πόδες.
- c. 671. l. 4. Νέρωπα, λ. Νώροπα. λ.¹⁹⁾

c. 671.

14) Legendum suspicor: κοσμῶν, κοσμεῖν γὰρ τὸ κορεῖν.
Cf. VV. DD. qui emendationem probant.

15) Tres litteras delevit; scriptum videtur: λελοφηνέαι.
Cf. VV. DD.

16) In Ald. erratum typ.

17) Unita divisit, glossaeque sejunctae primam litteram prae-
fixit; glossam pro additamento ex margine habeo.

18) Locus Poetae (Il. O. 693.) hic est:

Ὡς ἔκτωρ ἔθυσσε νεὸς κυανοπρώροιο
ἄντιος αἰζᾶς

Reponendum itaque: Νεὸς κυανοπρώροιο. Cf. VV. DD.

19) Retinenda est codicis lectio. Cf. VV. DD.

- c. 671. l. 14. Νευρο. ἐνδυνα- Νευρῶ. ἐνδυναμένον, ἐνι-
μενο. ἐν ἰσχύϊ. σχύον. ²⁰⁾
- c. 672. l. 17. Νεώβορτον, ἢ Ν. ἢ νεόβρωτον. ν.
νεώβρωτον, ν.
- c. 673. l. 5. Νεῶν ι. — σανει- Ν. ι. — σανιδάματα τ.
δάματα τ.
- l. 12. Νεοπ.ς, ἀντὶ τοῦ Νεωπούς. α. — νεοβλέ-
νεοβλέπουσινέας. πους, ἢ νέας. ¹⁾
- l. 18. Νεώς, οἴκοι, τ. Νεώσοικοι. τ. ²⁾
- c. 674. l. 6. Νεωτερίζει, κενὰ Ν. καινὰ π. ν. ³⁾
πράττει, νεαρά.
Νεωτερίς, α. Νεωτέρισον. α.
- l. 13. Νῆ, κατὰ τοῦ [μῆ] Ν. κ. — καὶ ἦν ἐάν. ⁴⁾
ὑπάρχοντος, καὶ ἐ-
άν.
- l. 15. Νῆας, ε. — πλείω. Ν. ε. — πλοία.
- l. 17. Νηγάτεον, ν. — κα- Ν. ν. — κατεσκευασμέ-
τεσκευασμένον [δὲ] ἢ νον, ἢ εὖ νενησμένον.
- l. 20. Νηδύος, ἐντέροις, γασ- Νηδύοις. ἐντέροις. καὶ νη-
στρος — νηδύησι. δύος, γ. — ν. ⁵⁾

c. 675.

20) Duobus locis litteram expunxit; indistinctis vocibus exaratum videtur: Νευροὶ ἐνδυναμένοι ἐν ἰ. Corregerat: ἐν δυνάμει. Cf. VV. DD.

1) Litteram delevit; scriptum videtur: Νεοπάς.

2) Vocem male divisam optime restituit. Cf. VV. DD. In Ald. mendum typ.

3) Codicis lectionem minime sollicitandam judico; suspi- cor quoque, quod νεαρά scholion sit praecedentis κενὰ, et quidem ex margine.

4) Particulam ἦν male inseruit, nam Νῆ in formulis ju- randi saepius vim particulae ἐάν in se includit, quod ad- ditamento καὶ ἐάν innui videtur.

5) Diversam critices rationem secuti interpretationem glossae adcommodemus, et genuinam Lexicographi scripturam habebimus: Νηδύος. ἐντέρων, γαστρός, κ. In

- c. 675. l. 11. Νήσι, τ. Νήεσι. τ.
 — l. 21. Νήϊϊ, ταῖς πύ- Νήϊσι. τ. — κ. ⁶⁾
 λαις ταῖς πρώταις
 ν.
 Νήϊον, ν. — χρεῖαν [καὶ] Ν. ν. — χρεῖαν ε.
 ε.
 — l. ult. Νήιστα, ἔσχατα, Ν. ε. κ. ἔσχατα. ⁷⁾
 κατώτατα, ἔσκατία.
 c. 676. l. 5. Νήκεστον, ἀνά- Ν. ἀνήκεστον, α.
 κεστον, α.
 — l. 21. Νηλητεῖς, α. — Νηλιτεῖς. α. — ἀλιτεῖν.
 ἀλητεῖν. καὶ νηλήτι- καὶ νηλίτινες τ.
 νες τ.
 — l. 24. Νηλήπεζοι, ἢ νήλη- Νηλίπεζοι, ἢ νήλιποι. α.
 ποι, α.
 Νηλιτέες, α. ἀνηκτοὶ, Ν. α. ἀναικτοὶ α.
 α.
 c. 677. l. 2. Νημερπές, α. Νημερτές. α.
 — l. 6. Νηνεμίης, π. — Ν. π. — εὐδίων νήνεμον.
 ευ.... νηνεμόν, α. α. ⁸⁾
 — l. 13. Νηνός, ναοῦ, π. Νηός. ν. π.

c. 677.

ἐντέροις compendium male descriptum fuit. Cf. VV. DD. Male in Ald. νηδύησις. Vitiosa codicis scriptura, quam VV. DD. bene correxerunt, oritur ex emenda-

tione superscripta; νηδύησι.

6) Duplex jota in Νήϊϊ ob seriem necessarium est, prius ergo litterae praecedenti subscribendum videtur; tota autem glossa, foedis librariorum manibus dilaniata, ex Eurip. Phoeniss. v. 1115. hunc in modum restituenda est: Νηίταις πύλαις. ταῖς π. Cf. VV. DD.

7) Prius ἔσχατα emendatio est mendosi ἔσκατία ex margine; posterius ἔσχατα, quod Musurus substituit, in ed. Albertina omittitur.

8) In ευ.... duas litteras cum compendio delevit. Cf. VV. DD.

- c. 677. l. 22. Νήπισχοι, νήπ. — Ν. νήπιοι. α. ⁹⁾
 οι, α.
 Νηπίεν, ἡ τ. Νηπιέη. ἡ τ.
 c. 678. l. 2. Νηπίη, α. νεο- Ν. α. νεογνή.
 γνήs.
 Νήπιλαs ο. Νηπιάας ο.
 Νήπιον, νεωγνόν, ν. Ν. νεογνόν, ν.
 — l. 8. Νηποίνη, α. Νηποινί. α.
 Νηπήιον, α. — ἀνέκτι- Ν. α. — ἀνέκτιτον.
 στον.
 — l. 11. Νήπους, ἡ νήποδες, Ν. ἡ νήποδας. α.
 α.
 — l. 14. Νηπύια, β. Νηπύτια. β.
 — l. 17. Νηρεύs, θ. — Ἄλκ- Ν. θ. Ἀλκμαίν κ.
 μα κ.
 c. 679. l. 6. Νηριτόμυθος, υ. Ν. υ. — ὧ οὐκ ἂν τις ἐ-
 — ἡ οὐκ ἂν τις ἐρή- ρίσειε πρὸς μύ-
 σειε πρὸς μύθον. θους.
 c. 680. l. 17. Νῆ τῷ Θεῷ, ο. Νῆ τῷ Θεῷ. ο.
 c. 681. l. 8. Νῆφε, γ. — βί- Ν. γ. — βίῳ, καὶ νίφε;
 ου, ἡ βρέχε. χίων βρέχε. χίων γὰρ ἡ
 γὰρ ὁ λεπτὸς καὶ κατὰ μικρὸν φερο-
 ὄμβρος ἡ κατὰ μι- μένη λεπτῶs, καὶ ὁ
 κρὸν φερομένη λε- λεπτὸς ὄμβρος, νι-
 πτῶs νιφετός, ν. φετός. ν. ¹⁰⁾

Nn 2

c. 681.

9) Litteram delevit; scriptum videtur: νήπιοι. Cf. VV.
 DD. qui glossae mendam sustulerunt.

10) Principium articuli minime mutandum esse credo;
 nam βίου (i. e. κατὰ τοῦ βίου) bene se habet; in ἡ βρέχε
 scriptura Νίφε solito pronunciationis vitio cum Νῆφε
 confunditur, et tacite explicatur. Sequentia: χίων γ.
 ex margine, ubi confusius forte notata erant, male de-
 scripta sunt, et a Musuro bene digesta. Mendam Ald.
 χίων γὰρ ἡ κ. VV. DD. correxerunt.

- c. 681. l. 8. Νήφονες, νήφον. Νήφοντες. ν. ¹¹⁾
 — l. 15. Νηχιτόν, π. Νήχυτον. π.
 — l. ult. Νηαιρίη, ε. — νη. Νηαίρη. ε. — νεάτη.
 άτη.
 c. 682. l. 15. Νίκεα, φ. Νείκεα. φ.
 — l. ult. Νίκεσσεν, υ. Νείκεσσεν. υ.
 c. 683. l. 11. Νινήατος, ν. Ν. ν. παιδαρειώδης. καί
 παιδαρειώδης, καί Φρύγιον μ.
 Φρύγειον μ.
 Νίνγον, τόν καταβάλ- Ν. τόν καβάλλην ι.
 λην ι.
 — l. 15. Νίρον, μέγα. Ν. μ.
 [Νίτρον, σαπῶν.]
 Νίσεσθαι, π. Νίσσεσθαι. π. ¹²⁾
 Νισᾶν, ὁ Α. — Ἰλίου. Ν. ὁ Α. — Ἰλίου πόλις. ¹³⁾
 πόλις.
 Νισόμενον, πορευόμενον. Νισσόμενον. π.
 [Νισυνόχος, φύλαξ νε-
 ῶς.]
 [Νίτρον, σαπῶν, καί
 εἶδος ἰατρικόν.]
 Νιφάδες, ε. — ψεκά- Ν. ε. — ψ.
 δες.
 [Νιφάλιος, εὐγρήγορος
 τόν νοῦν.]
 Νιφαῖς, ἡ τ. — ἐπίπιον Ν. ἡ τ. — ἐπιπτον ἔραζε
 ἔρραζε — ψιάδες — ψιάδας. φησὶ
 γάρ φησὶν αἱματοέσ- γάρ. Αἱματοέσας
 δὲ

11) Posterius prioris correctio fuit, quod in impressis
 omissum video.

12) Glossa, quam hic delevit, mox infra occurrit cum ad-
 ditamento.

13) Scribendum: Ἡλιούπολις. Cf. VV. DD. qui testimo-
 nia citant.

- δέ σας διαὶ ψιαῖδας ψιαῖδας κατέχευεν
μετέχευεν ἔρραζεν. ἔραζεν. ¹⁴⁾
- c. 684. l. 5. Νίφαργον, νι- Ν. νιφάδι λ. ¹⁵⁾
φάδον λ.
- l. 9. Νιφετός, ἡ τ. — ἡ Ν. ἡ τ. — ἡ ἐ χάλαζαν,
χάλαζα. ἡ νιφετόν. ¹⁶⁾
- l. 14. Νιφῶεν, χ. Νιφόεν. χ.
- l. 19. Νίψεως, ν. Νήψεως. ν.
- Νίωον, ἡρωτριωμένη γῆ. Νειόν. η. γῆ. ¹⁷⁾
- c. 685. l. 22. Νοῖοι, α. Νυοί. α.
- Νωμελέως, α. Νωλεμέως. α. ¹⁸⁾
- c. 686. l. 10. Νομαλέως, α. Νωμαλέως. α. ¹⁹⁾
- c. 687. l. 4. Νόμος, ο. π. — Ν. ὁ π. — υ. ²⁰⁾
νεμήσεως ὁ ἄνος, υ.
- l. 8. Νόον, νοῦν. νόων, πο- Ν. νοῦν.
- λυκέρδεα.
- Νομον τ. Νόον πολυκέρδεα νωμῶν.
τ. ¹⁾

Nn 3

c. 687.

14) Primam ex deletis ita correxerat: Νησυνόχος. Deinde Νιφάλιος pro Νηφάλιος. Vocem εὐγρήγορος Lexica ignorant. Ultima ex Poeta bene emendata sunt; in priori tamen hemistichio reponendum est πίπτον ἔραζε, ut apud Poetam. Cf. VV. DD.

15) In Ald. erratum typ.

16) Verba: ἡ νιφετόν, bene ex Poeta adjunxit, absque his enim exemplum vi careret. In Ald. errores typ. Cf. VV. DD.

17) Mendosum Νίωον oritur ex correctione: Νίωον. Nescio unde ἡρωτριωμένην γῆν, quod libri impressi exhibent.

18) Compendium typotheta neglexit, unde vitium Aldinae. Cf. VV. DD.

19) Νομαλέως est correctio prioris Νωμελέως, quod contra seriem erat.

20) In Ald. ἀνθρωπῶς errore typ. Cf. VV. DD. qui locum Poetae restituerunt.

1) Docte et sagaciter emendavit. Cf. VV. DD.

ε. 687. l. 20. Νορύειν, γῆν ὀ- ρύειν, ε. Νόροπα, λ.	N. γῆν ὀρύττειν. ε. Νώροπα. λ.
ε. 688. l. 3. Νοσιλεύεται, ν. Νοσσεύουσι, γ.	Νοσηλεύεται. ν. Νοσσεύουσαι. γ.
— l. 10. Νοστηλεύεσθαι, ν. Νόστημον η. Νόστημος, σωριος, κ.	Νοσηλεύεσθαι. ν. Νόστιμον η. Νόστιμος. ὠριμος. κ. ²⁾
— l. 17. Νόστου π. — προ- μαχόντες.	N. π. — προμαχῶνες. ³⁾
ε. 689. l. 5. Νοσφινέων, χ. Νουμήνιος, ο. — ἀττα- γῆον, ὁ κ.	Νόσφιν ἐών. χ. N. ο. — ἀτταγαῖ. ὁ κ. ⁴⁾
Νουνεχέσιν, ο. νειπτη- κωτέροις, σ.	N. ο. νηπιτικωτέροις, σ.
— l. 14. Νοῦς, οὗ π κ.	Νοῦς οὐ παρὰ Κ.
— l. 24. Νύκτα, σ. — χει- μέριος δὲ δασεῖα.	N. σ. — χειμέριος, οἱ δὲ δασεῖαν.
Νυκταίετος, ο. — ἐρω- δίας.	N. ο. — ἐρωδίας.
ε. 690. l. 3. Νυκτέοικος, φ.	Νυκτὶ ἐοικώς. φ.
— l. 13. Νυκτεοικῶς, κατα- πληκτικῶς κ.	Νυκτὶ ἐοικώς. καταπλη- κτικός κ.

c. 690.

2) Correxerat: ὠραιος. Mirum fane est, quomodo Musurus scripturae codicum tam imperitus esse potuerit; nec enim σωριος in ὠραιος aut ὠριμος mutaverat, si scriptio-
nis σωριος originem perspexisset. Librarius solam omi-
sit lineolam, quae in archetypo voci hoc modo imposita
erat: σωρίος. Id est, σωτήριος, quod hic reponendum
est. Compendium frequens est, et ex Montfauconii Pa-
laeographia omnibus notum.

3) Cf. VV. DD. quorum conjecturam scriptio codicis pro-
babilem reddit.

4) Scripturam codicis minus adcurate expressit; adden-
dum; ἀτταγαῖ ὄν. ὁ κ.

- c. 690. l. 20. Νυκτιλόγους, Νυκτιλόχους. τ.
 τ.
 Νυκτὶ πετώμενος, ὁ ν. Ν. πετόμενος. ὁ ν.
 Νυκτιμαν, μ. Νυκτίμαντις. μ.
 Νυκτιμαχία, νυκτὸς Νυκτιμαχία, ἐν ἣ νυκ-
 μάχονται πόλεμοι κ. τὸς μάχονται οἱ πο-
 λέμιοι, κ.
 c. 691. l. 8. Νυμφαγωγός, ὁ Ν. ὁ μ. ἐτέρω ν. ⁵⁾
 μ. ἐτέρων ν.
 — l. 17. Νύμφαι, οἱ πτε- Ν. οἱ πτερωτοὶ — κυτ-
 ρωταί — κυφάροις, τάραις. ο.
 ο.
 c. 692. l. 1. Νυμφαῖον ο. — Ν. ο. — Ἀρκαδίαν π.
 Ἀρκαδάν π.
 — l. 7. Νυμφεύων, ν. Νυμφέων. ν.
 — l. 11. Νύμφη, ἡ ν. — ἡ Ν. ἡ ν. — ἡ καὶ Μ. —
 καὶ Μοῦσα — μελισ- μελισσείοις σ.
 σίοις σ.
 — l. 20. Νυμφίον κ. — νυμ- Ν. κ. — Νυμφίου, ὃς ῥα
 φίουος ὡς ῥα θάναωθη- θανῶν δειλοὺς ἀκά-
 λουσα καχῆσαι τ. χησε τ. ⁶⁾
 c. 693. l. 2. Νυμφόβας, Ἀ- Ν. Α. — ἐν μύροις. β. ⁷⁾
 χαιός — ἐν μὲν β.
 — l. 6. Νυμφόληπτοι, ο. — Νυμφόληπτοι. ο. ἐπιθε-
 ἐπιθιαστικοί. αστικοί.

N n. 4

c. 693.

5) Bene correxit, nam ἐτέρων natum est ex ἐτέρωι.

6) Locum Poetae optime emendavit. Cf. VV. DD. Men-

dosum νυμφίουος ὡς ρ. ex correctione: νυμφίου ὡς ρ.
 Apud Homerum hodie: ὃς τε θ. Ad unum redit; con-
 cinnius tamen: ὃς ῥα θ.

7) Lemma VV. DD. ita scribunt: ἐν Μοίραις. quod ab Al-
 berti receptum est. Compendiosa codicis scriptura
 emendationi favere videtur.

- c. 693. l. 15. Νῦν δὲ θ. — ε. N. — ἐξώδιον ε.
ξόδιον ε.
- l. 21. Νύνιον, ε. — κα. N. ε. — καταβαυκαλον
ταβάν καλούμενον μένοισ φ.
- φ.
Νῦν τ' ἦνθες δεχωρόν, ν. Νῦν τ' ἦνθες ἐς χορόν, ν.
- c. 694. l. 6. Νύξεν, ἐκχειρέ. N. ἐκ χειρὸς ἔτρωσεν, ν.
τρωσεν, ν.
- l. 19. Νύσει, π. Νύσει, π.
- l. 21. Νύσσα, ὁ κ. — νεύ. N. ὁ κ. — νύσσειν τ.
ειν τ.
- c. 695. l. 3. Νυττόμενος, κ. N. κ. προθούμενος, ⁸⁾
προθ. μενος.
- l. 8. Νύχμα, ο. — ψο. N. ο. — ψωλός.
λός.
- l. 17. Νώδυνον, ἀνώδυνον. N. ἀνώδυνον.
- c. 696. l. ult. Νωμησέβων, κ. Νωμῆσαι βῶν. κ.
- c. 697. l. 9. Νωνυμία, α. α. N. α. ἀσάφεια.
φάσεια.
- c. 698. l. 7. Νωτίσαι, τ. — N. τ. — φ.
φυγόντα.
- Νωτίσαιθαι, ἀναθέδαι N. α. — κ.
ἐπὶ τῶν ὤμων· ἀπο-
νωτίσαιθαι δὲ, τὸ
καταθέδαι.
- Νωτοφόρος, ὁ μὴ ὑπὸ N. ὁ μὴ ὑπὸ ζ. ⁹⁾
ζ.
- l. 15. Νωχέλεια, α. — N. α. — [†]μιλώτις. ο. ¹⁰⁾
μιλώτις, ο.

8) In ultima voce litteram expunxit; correxerat: προ-
θούμενος. Cf. VV. DD.

9) Verba: ἀναθέδαι — Νωτοφόρος. in impressis desunt, et
quidem culpa typothetae, qui versum in codice saltavit.

10) Signum typotheta omisit.

Ξ	Ξ
c. 699. l. 1. Ξένει, δ.	Ξαίνει, δ.
c. 700. l. 1. Ξάνιον, κ. αὐ αἱ γ.	Ξάνια. κ. αὐ αἱ γ.
c. 701. l. 3. Ξεναλόγος, ξέναι σ.	Ξ. ξένους σ.
— l. 5. Ξενίζειν, τὸ χ.	Ξ. τὸ ξένη χ. ¹¹⁾
— l. 8. Ξεστὸς, ὁμαλισμέ- νος, ἐξεσμένος, ξε- στοῖο, ὁμαλισμένου, ε.	Ξ. ὁμαλισμένος, ε. Ξεστοῖο. ὁμαλισμένου, ε. ¹²⁾
— l. 11. Ξεῖον, φίλος.	Ξεῖνος, φ. ¹³⁾
— l. 17. Ξεινοσύνης προσκη- δεός στίς τήν ο.	Ξεινοσύνης προσκηδέος. τήν ο. ¹⁴⁾
c. 702. l. 4. Ξενηλαττοῦνται, τ.	Ξενηλατοῦνται. τ. ⁺
— l. 19. Ξενῶν, κ. ἡ μεγά- λων λέγων.	Ξ. κ. ἡ μεγάλων λέγων. ¹⁵⁾
c. 703. l. 8. Ξεστὴν, ε. — ἐτάνυσσε τ.	Ξ. ε. — ἐτάνυσσε τ.
c. 704. l. 1. Ξηφηροῦς, ξίφος ἔχουσι, ξιφηφόρους.	Ξιφήρους. ξίφος ἔχοντας, ξιφηφόρου.
— l. 8. Ξιφίρου λ. — ὠρείων.	Ξ. λ. — ὠρείων.
— l. 11. Ξιφηστής, φ.	Ξιφιστής, φ. ¹⁶⁾

Nn 5

c. 705.

11) Lacunam codicis explevit. Male in Ald. Ξενίζει.

12) Unita sejunxit. Ambae glossae ex margine sunt.

13) Glossa praecedens hujus emendatio fuit.

14) Scribendum: προσκηδέος. τῆς τήν ο. Cf. VV. DD.

15) In Ald. erratum typ.

16) Nescio ubi oculi d'Orvillii, ex cujus schedis in notis VV. DD. haec notantur: *Pessime Ms. Venet. Ξιφιστόν.* At alia procul dubio agebat, summamque ejus negligentiam homine critico indignam Cl. Villosion in *Anecdotis* merito perstringit.

- c. 705. l. 5. Ξουθειδαιοί, ἰω- Ξουθίδαί. οἱ Ἰῶνες, I
 νες, ι.
 Ξουθ... λ. — ἄργυ- Ξουθόν. λ. — α. ξ. ¹⁷⁾
 ὦν
 ρος, ξ.
 — l. 19. Ξυλιβόρος, ξ. Ξυληβόρος. ξ.
 Ξυλλεκτόν, σ. παρ- Ξ. σ. παρεστώς. ¹⁸⁾
 εστ.ς.
 Ξύλον, π. — τῷ ε. Ξ. π. — τὸ ε.
 c. 706. l. 11. Ξυμβόλους, δ. Ξ. δ. — Σοφοκλῆς Ἀχαι-
 — Σοφοκλῆ Ἀχαιῶν ὦν συλλόγῳ.
 σύλλογον.
 — l. 19. Ξυναλαχθέντες, κ. Ξυναλλαχθέντες. κ.
 — l. 21. Ξυναθρόντων, σ. Ξύναθρον. τὴν σ.
 c. 707. l. 1. Ξυνάωρ, εὐέα, Ξ. εὐναίτα, δ.
 δ.
 Ξυναωρῶν, α. Ξυναόρων. α.
 — l. 12. Ξύνεσι, συνάφεσι, Ξύνεσιν. συνάφεσιν. συμ-
 συμβουλήν. βολήν. ¹⁹⁾
 — l. 25. Ξυνθήματα, σημεί- Ξ. σημεία.
 ου.
 c. 708. l. 4. Ξύνιον, η. συνῆ- Ξ. η. συνῆκαν.
 σαν.
 — l. 20. Ξυστένομαι, συν- Ξυστένομαι. συσπῶμαι.
 σπῶμαι, ξ. ξ.
 — l. 25. Ξυντάσσεται, συν- Ξ. συσκευάζεται.
 σκευάζεται.
 c. 709. l. 6. Ξυόεσσαν, εὐε- Ξ. εὖ ἐξεσμένην.
 ξεσμένην.
 — l. 20. Ξυστάδες, α. — Ξ. α. — εἰκῇ καὶ μ. ²⁰⁾
 εἰκῇ καὶ μ.

c. 710.

17) Exitum vocis delevit. A typotheta habemus ἄρ-
 γυρόν.

18) In ultima voce litteram expunxit.

19) In Ald. συνέφεσιν a typ.

20) In impressis copula omittitur.

c. 710. l. 1. Ξυστίς, τ. — Ξ. τ. — χιτῶνα ποδήρη
 χιτῶνα ἀποδήρη γ. γ.¹⁾
 — l. 8. Ξυστός, ο. — ἀθλη- Ξ. ο. — ἀθληταῖς τ.
 τῆς τ.

Ο

Ο

c. 711. l. 9. Ὅα, δ. — ἱμα- Ο. δ. — ι. ὦα.
 τίοις ὦα.
 Ὅ ἀγελέος, ὁ ε.
 c. 712. l. 1. Ὁαριστῆς, ὁμι- Ο. ὁμιλητῆς. σ.
 ληστῆς, σ.
 Ὁαρίστην, μ.
 — l. 17. Ὁβολοστᾶτης, ε. Ο. ο. — διὸ ὀβολοστᾶ-
 — διὸβολοστᾶται ται π.
 π.
 c. 713. l. 8. Ὁγγα, Α. ἐν Ἀ- Ο. Α. ἐν Θήβαις ε.
 θήναις ε.
 — l. 12. Ὁγδόδιον, θ. — Ο. θ. — Θησεῖ.
 Θησεῖ.
 — l. 14. Ὁγκας, Α. — ὀγυ- Ο. Α. — Ὠγυγίας πύ-
 γίας ὀγκᾶται, βοᾶ. λας λέγει.
 πύλας λέγει. Ὁγκᾶται. βοᾶ.³⁾
 c. 714. l. 5. Ὁγκοι, α. — πό- Ο. α. — πώγωνες τ.
 γωνες τ.
 — l. 16. Ὁγμος, ἡ ε. φυγία, Ο. ἡ ε. φυτεία. μ.
 μ.
 c. 715. l. 2. Ὁγχιστός, π. Ὁγχηστός. π.
 — l. 7. Ὁδαφορτία, ἰώνια, Ὁδα, φορτία, ι. ο.
 ο.

c. 715.

1) Correctionem typotheta neglexit. Cf. VV. DD.

2) In Ald. erratum typ. Cf. VV. DD.

3) Bene distribuit et ordinavit. Videtur πύλας λέγει sup-
 plementum ex margine, alieno loco positum. Cf. VV.
 DD.

- c. 715. l. 12. Ὀδακτάσσαι, δ. Ὀδακτάσαι. δ.
 c. 716. l. 3. Ὀδὲ ἐγώ, α. Ὀδ' ἐγώ. α.
 — l. 15. Ὀδιμάλεος, ε. Ὀ δειμάλεος. ε. ⁴⁾
 — l. 19. Ὀδμαῖος, ὀλίγος, Ὀδαῖος. ο. α. ⁵⁾
 α.
 c. 718. l. 11. Ὀδοδυσταί, ὀρ- Ὀδώδυσται, ὠργισται.
 γισταί.
 — l. 14. Ὀδῶν, ὀδούς, Ο. ο.
 [Εὰ, μηλωτή.]
 Ὀδομάετησε, σ. Ο. σ. ⁶⁾
 — l. 18. Οέσχα, μ. — δερ- Ο. μ. — δερματίνα.
 ματῖνι.
 — l. 22. Ὀζος, κ. — στε- Ο. κ. — στελέχους σχ.
 λέχου σχ.
 c. 719. l. 1. Ὀζος ἄρειος, ὁ Ὀζος Ἀρηος. ὁ κ.
 κ.
 c. 720. l. 5. Ὀθόνη, σινδῶν, ζ. Ο. σινδῶν. ζ.
 c. 721. l. 6. Οἶακες, π. — δι- Ο. π. — διήρηνται. ⁷⁾
 εἰρηνται.
 — l. 14. Οἶδημα, φ. — ἀ- Ο. φ. — ἀπόστημα, ω. ⁸⁾
 ποστ. μα, ω.
 — l. 18. Οἶατα, δυνά, Αἰο- Οἶα, τὰ δεινά. Αἰολεῖς.
 λεῖς. οἶατάν, κομή- Οἶατάν, κομήτην. Οἶα
 των, οἱ γὰρ αἰ κῶμαι, γὰρ αἰ κόμαι.
 οἶα τε κ.

c. 721.

4) Vocis divisionem typotheta neglexit. Cf. VV. DD.

5) Quomodo congruit ὀλίγος cum Ὀδμαῖος sive Ὀδαῖος, ut Musurus correxit? Taylorus apud VV. DD. acute et eleganter quaestionem solvit, ejusque opinio magnum ex codice lumen accipit, in archetypo enim scriptum erat:

^β
 Ὀδαῖος. littera β pro μ accepta vocique inferfa.

6) Glossae hic deletae sequens Ὀεὶ emendatio fuit.

7) Forte: διείρουνται. ut apud Eustathium. Cf. VV. DD.

8) Litteram delevit; legebatur: ἀπόστημα.

- c. 721. l. 21. Οἰάτιδος, ε. — οἰ-
δίποδ' ἐπικολώναι, τ. — Οἰά τε. κ. ⁹⁾
Ο. ε. — Οἰδίποδι ἐπὶ κο-
λωνῶ. τ. ¹⁰⁾
- c. 722. l. 13. Οἰέαις, ν. Οἰέαι. ν.
— l. 17. Οἰεῖς, τ. — σύνθε-
μα στρωτικού ε. Ο. τ. — συνθήματος
στρωτικού ε.
— l. 20. Οἰετέας, ἰσοετίας, Ο. ἰσοετέας. ο. ¹¹⁾
ὀμηλικίας.
- l. 24. Οἰζυός, κ. Οἰζύς. κ. ¹²⁾
+
- l. 29. Οἰημονυμία, ν. Οἷη μονυμία. ν. ¹³⁾
- c. 723. l. 14. Οἱ καθ' ἡ. — Ο. — ἡμᾶς.
ἡμᾶς. οἰκάριον, τ. — Οἰκάριον. τ. — γυναικω-
γυναικότηδος. — νίτιδος. ¹⁴⁾
- c. 724. l. 3. Οἰκέοιτο, οἰκεῖτο. Ο. οἰκοῖτο.
— l. 13. Οἰκῆας, ο. — κτή-
σατο δ. Ο. ο. — κτήσατο δ.
- c. 725. l. 2. Οἰκιμβάζειν, στρα-
τηγεύσεσθαι, δ. Ο. στραγγεύσεσθαι, δ.
- l. 9. Οἴκοι, οἴκοθεν, ἐν οἴ-
κῳ, ἐξ οἴκου. Ο. ο. ἐν οἴκῳ. οἴκοθεν, ἐξ
οἴκου. ¹⁵⁾
- l. ult. Οἶκος, ο. — καὶ τοῦ Ο. ο. — καὶ τὰ ἐν — Νῦν
ἐν — νῦν αὖ κ. αὖ κ. ¹⁶⁾

c. 726.

9) Glossas bene digessit; retinendus vero genitivus Doricus: Οἰατᾶν. νομήτων. Cf. VV. DD.

10) En summam scribarum barbariem in re tam obvia.

11) In Ald. ὀμηλικία. Mendam VV. DD. sustulerunt.

12) Glossam interpretationi adcommodavit; casus obliquus ob feriem retinendus est.

13) Musurus in solo μονυμία haerebat; correctio a typo. theta male expressa est. Cf. VV. DD. qui glossam restituerunt.

14) Bene sejunxit et emendavit. Cf. VV. DD.

15) Vocem οἴκοθεν male inseruit, nam ἐξ οἴκου ad praecedens οἴκοθεν referendum est. In Albertina ex οἴκοθεν nova glossa constituitur, ferie repugnante.

16) Vitiosum αὖ ortum videtur ex δ' αὖ, quod nexus orationis apud Poetam requirit. Cf. VV. DD.

- c. 726. l. 12. Οἰκούρια, κ. Ο. κ. — φυλακή, οἰκου-
— 1. 16. Οἰκουρὸν ο. — μέ- Ο. ε. — μελιττούσαν
λιττ. πτίθεσθαι. παρατίθεσθαι.¹⁷⁾
c. 727. l. 1. Οἰκοφθόρας, μ. Οἰκοφθόρους. μ.
— 1. 17. Οἰκων, μωστορνύναι, Οἰκων μέσσω ἱρνύναι. τ.
τ.
c. 728. l. 6. [Οἰμῆσαι,] οἴμη- Οἴμησεν. ὤρησεν.¹⁹⁾
σεν, ὤρησεν[ῆσαν.]
— 1. 9. Οἴμοι, ε. θρήνου. οἴ- Ο. ε. θρήνου.
μον οἶμος, ο. Οἶμον. οἶμος, ο.²⁰⁾
— 1. 17. Οἰνάδας, α. — οἰ- Ο. α. — οἰνομαίτιδας.
νομαίτιδας.
— 1. 23. Οἰναῖοι τ. — φ. σὶ Ο. τ. — φησὶ δὲ Δήμων,
δὲ δῆμον, ο. ο.¹⁾
c. 729. l. 10. Οἰναρίς, κλη- Ο. κλημαρίς.
μαρίς. ἱνας, ε. Οἰνάς. ε.²⁾

c. 729.

17) V. οἰκουρία perspicuitatis causa adjecta est. Glossographi, dum interpretantur, accentus saepius confundunt; potuit etiam ἡ ἢ κατ' οἶκον φυλακή seriori manu adjunctum esse.

18) In μέλιττ. ultimam litteram delevit; scriptum erat μέλιττα, aut μέλιττει.

19) Vocem articuli bene exclusit, nam sequens οἴμησεν ejusdem emendatio videtur; nisi forte Οἰμῆσαι et ῆσαν glossam per se constituent, itaque jungenda sint: Οἴμησαν. ἱσαν. Videant critici.

20) Unita divisit. Posterius οἶμος (pro οἶμος) prioris correctio est, aut varia lectio. Art. Οἶμον, qui v. Οἰπιζέται sequitur, hujus loci particula est, ab eodem forte in margine longius semota. Οἶμος ap. Pind. Ol. VIII. 92. solennis victoris ingressus in urbem patriam.

1) Docte emendavit. In φ. σὶ litteram expunxit; legebatur: φασί. Cf. VV. DD.

2) Sagaciter emendavit et sejunxit. Cf. VV. DD.

- c. 729. l. 10. Οἰνατῖς, Ἀρτέμι-
δος, τὴν ἔνοιον τῆς
ἀργείας.
— l. 13. Οἶνη, ἡ α. καὶ κυ-
βευτικὸς [λόγος.] βό-
λος, ὁ κ.
Οἰνήρυσις, α. — μεθ' ὧ τ.
c. 730. l. 7. Οἶνοβαρῆς, ε. —
μέθυσος. οἶνοπα, μ.
οἶνώδη τ.
— l. 11. Οἶνοποντάζει, ε.
c. 731. l. 1. Οἶνοῦσαι, καὶ Οἶ-
νοῦται, τ.
— l. 3. Οἶνόφρυξ, α.
— l. 7. Οἶνοχοεῖ, οἶχοεύει, τ.
— l. 12. Οἶνοπα, οἶνοπόν, π.
Οἶνωροί, οἶεραγωγοί Δ.
Οἶνωτρον, χ.
— l. 17. Οἶξασα, ἀνοίξασα.
[Οἶο, οἶω σοῦ μόνω, αὐ-
τῷ.]
Οἶοβίοισι, μ.
— l. 24. Οἶοιτο, ν. — ἔχει,
ἢ ὑπολάβει.
- Οἶνωάτιν. Ἀρτεμιν τὴν
ἐν Οἶνῃ τῆς Α. ³⁾
Ο. ἡ α. καὶ κυβευτικὸς
βόλος, ὁ κ. ⁴⁾
Ο. α. — μεθ' οὗ τ.
Ο. ε. — μέθυσος.
Οἶνοπα. μ. οἶνώδη τ. ⁵⁾
Οἶνοποτάζει. ε.
Ο. καὶ Οἶνοῦται. τ.
Οἶνόφρυξ. α. ⁶⁾
Ο. οἶνοχοεύει. τ.
Ο. οἶνωπόν. π.
Ο. οἶεραγωγὸς Δ. ⁷⁾
Οἶνωτρον. χ.
Ο. α.
Ο. μ. ⁸⁾
Ο. ν. — ἔχοι. ἢ ὑπολάβοι.

c. 731.

3) Corruptum ἔνοιον oriri videtur potius ex ἐν Οἶνώῃ, quam ἐν Οἶνῃ. Legendum procul dubio cum Salmasio: Οἶνωάτιν. Ἀρτεμιν τ. Cf. VV. DD.

4) V. βόλος praecedentis λόγος emendatio fuit.

5) Unita separavit.

6) Bene in impressis Οἶνόφλυξ. Vitiosi Οἶνόφρυξ sequens Οἶνόφλυξ correctio fuit.

7) Legendum cum Salmasio: οἶεραγωγοί Δ. Causa erroris ex codice perspicua est.

8) Articulus a Musuro ejectus duas glossas exhibet, alteram: Οἶω. μόνω αὐτῷ. alteram: Οἶο pro Σοῖο. σοῦ. Neutra congrua est, nam Οἶω series respuit.

- ε. 731. l. 24. Οἶομαι, γ. ὑπο. Ο. γ. υ.
λαμβάνω.
[Οἶομεν, οἶος μόνος πρὸς
μόνον.]
Οἶομενον, ο. Ο. ο. 9)
- ε. 732. l. 3. Οἶον ε. — ἐγένε- Ο. ε. — ἐγένετο.
το. οἶονεῖ, ω.
Οἶονεῖ. ω. 10)
- l. 5. Οἶονίζει, μαντεύει. Οἶωνίζη. μαντεύη.
Οἶονιχιαστὰς, ω. Οἶονεῖ χιαστὰς. ω.
- l. 8. Οἶοσαῶται, π. — Οἶος αἰῶτα. π. — ἐρίω —
ἐρέω — κεκαλυμμένος κεκαλυμμένος οἶος
οἶος αὐτῷ — οἶοσά- αἰῶτα — ο. λ. 11)
- l. 16. Οἶοπῶλα, ε. Οἶοπῶλα ε. 12)
- l. ult. Οἱ προσκείμενοι, οἱ Οἱ π. οἱ κ.
κολλούμενοι ἰ ρα, οὗ- Οἱ ρα. οὗτοι δὴ 13)
- [Οἶραῖοι βλέπεν, οἴτι-
νες.]
- ε. 733. l. 1. Οἱ ῥά μιν ω. Οἱ ῥά μιν ω.
Οἱ ῥῶν, οἱ ἐκ τ. Οἱ ῥῶνη. ἐκ τ.
- l. 9. Οἶδας, ο. Οἶδα. ο.
- l. 18. Οἶς τὰ β. Οἶστά. β.

ε. 733.

9) Glossa interposita vitiosa est, pro Οἶοθεν οἶος. μ. quod supra suo loco occurrit. Hic forte vitium habemus, ibi correctionem.

10) Conjuncta divisit.

11) Bene emendavit, nisi quod pro ἐρέω scribatur ἐρεῶ ab ἐρεοῖς, *laneus*. In fine Aldina habet εἰοσαῶτον culpa typ. Cf. VV. DD.

12) Cf. VV. DD. qui Hesychio scripturam codicis reddiderunt.

13) In ἰ ρα primam litteram a librario omissam praeposuit, glossamque sejunxit.

- c. 733. l. 22. Οἰσποτιτῆς, Οἰσπάτη. ὁ ῥύπος. ὁ δ. ¹⁴⁾
 υἱὸς ὁ ῥύπος, ὁ δ.
 c. 734. l. 3. Οἰστρεῖ, ε. οἰστρι- Ο. ε. οἰστρηλατεῖ. μ.
 λατεῖ, μ.
 — l. 6. Οἰστροπλήγος, τ. — Ο. τ. — πληγείσης.
 πληγῇ.
 — l. 11. Οἰστρος, ε. — ὦ Ο. ε. — ὁ μύωψ κ. ¹⁵⁾
 μύωψ κ.
 — l. 13. Οἰσυίνουσιν, ὁ . . οἰ Ο. οἶσοι γ. ¹⁶⁾
 γ.
 Οἰσυίνησι, π. — οἷας Ο. π. — οἷων γεγεννημέ-
 γεγεννημένοις ἢ λυγῆς, νοις, ἢ λύγου. ε.
 ε.
 — l. 18. Οἷσυπος, ὁ τῆς αἰὸς Ο. ὁ τῆς αἰγὸς ρ. ¹⁷⁾
 ῥύπος.
 c. 735. l. 6. Οἱ φαλοῖ, τ. Οἱ φαλλοί. τ.
 — l. 11. Οἱφολῖς, γ. — πα- Ο. γ. — πασχητιῶσα.
 σχητιῶς.
 — l. 13. Οἱχαλίοιθεν, α. Οἱχαλίηθεν. α.
 — l. 15. Οἱχετηγός, υ. Ὀχετηγός. υ. ¹⁸⁾
 Οἰχήσονται, π. καὶ ἰχ- Ο. π. — καὶ οἶχη, ἢ ἡ-
 νη ἢ ἀφανίσθη. φανίσθη. ¹⁹⁾

c. 735.

14) Ex Suida correxisse videtur, at minus adcurate; lectio, quam codex exhibet, haec est: Οἰσπότη. τῆς οἰὸς ὁ ῥύπος. Variat in hac voce scriptura, ut apud VV. DD. videre est. Ceterum glossam pro insititia habeo, et quidem pro emendatione superioris Οἰσπαμ.

15) In Ald. ὁ μύωψ culpa typ.

16) Duas aut tres litteras erasit. Cf. VV. DD.

17) Textum codicis depravavit; reponendum: ὁ τῆς οἰὸς ρ. Vox eundem omnino significatum habet, quem superius Οἰσπότη.

18) Correctionem typotheta praetermisit. Cf. VV. DD.

19) Vera procul dubio est Biellii conjectura, legentis: καὶ οἰχήσεται, ἢ ἀφανισθήσεται. Particulam ἢ omitte- rem; locus ob compendia scripturae corruptus fuit. Cf. VV. DD.

c. 735. l. 20. Οἰχομένη, π. — Ο. π. — ο.
ὁμοια.

[Οἰχομένοιο., ἡ παρ'
ἐνίοις σόλα.]

Οἰχῶρος, οἰκουρός. οἶω, Ο. οἰκουρός.
μόνω.

Οἶω φ. — μόνοιο δ.

Οἶω. μόνω. Οἶω φ. —
μόνοι, δ. 20)

c. 736. l. 1. Οἰώθη, ἐμονώθη. Ο. ἐμονώθη.
οἶω, υ.

Οἶω. υ. 1)

— l. 4. Οἰωνισάμην, παρα-
τησάμην, ἡ ε.

Ο. παρητησάμην. ἡ ε. 2)

— l. 7. Οἰωνοβρότους, υ.

Οἰωνοβρώτους. υ.

Οἰώνιχον, μ. — εἶναι
[τὸ 543 αἰή]

Ο. μ. — εἶναι. 3)

c. 737. l. 2. Ὀκέλλει, προσορεῖ, Ο. προσορμεῖ. κ. 4)
κ.

c. 737.

20) In fine v. Οἰχομένοιο., litteram delevit. Quid ἡ παρ' ἐνίοις σόλα fit, aut quo pertineat, videant alii. In sequentibus turbatum restituit ordinem.

1) Bene separavit. V. Οἶω cum interpretatione ex margine irrepsit.

2) Nullus fere dubito, quin legi debeat: παρατηρησάμην. omisso pro more codicis nostri augmento. Videnda testimonia a VV. DD. citata, quibus auctoritatem Lex. Ms. Steph. et Th. adjungam, in quibus eadem interpretatio aliis verbis ita exprimitur: Οἰωνιζόμενοι. ὀρνέοις προσέχοντες κατὰ σημείωσίν τινα. Male in Ald. παρηκτησάμην.

3) Typis, ut potui, scripturam codicis expressi; explicent sagaciores.

4) Bene in impressis: προσορμεῖ. In archetypo forte: ^οπροορμεῖ.

- ε. 737. l. 12. Ὀκλαδίας, θ. — Ο. θ. — ἐξιοῦσι — τὸ ὁ-
 ἀξιοῦσι — τὸ κλά- κλάσαι.
 θαι.
 ε. 738. l. 2. Ὀκριβαντάτας, Ὀκρίβαντας. ἐνβάτας.
 ἐνβατάτας.
 — l. 11. Ὀκριοέν, τ. Ὀκρυόεν. τ.
 Ὀκριόεντι, τραχύ. Ὀκρυόεντι. τραχεῖ.
 Ὀκρυόεντο, ε. — λίθος. Ο. ε. — λίθος. ὁ Κρής τὴν
 Ὀκριστήν, θ. — εἶδεν, θ. — ἤδεν, εφη, ἐ-
 ἐπίστευσα ἂν ὥς ἀ- πίστευσα ἂν ὥς ἀ-
 ληθευούση [ἐπόν- ληθευούση. 5)
 τος.]
 Ὀκρίθεν, φ. Ὀκρίεν. φ.
 ε. 739. l. ult. Ὀλέθρου π. — Ο. π. — δέδεθα τ.
 δέδεθα τ.
 ε. 740. l. 4. Ολύκειν, ἀπολύ- Ο. ἀπολλύναι. πολιορ-
 ναι, πολυορκεῖν, φ. κεῖν. φ.
 Ὀλέκοντο, ἀπόλλυντο Ο. ἀπώλλυντο — ἐξωλο-
 — ἐξολοθρεύοντο. θρεύοντο.
 — l. 11. Ὀλέσαι, ἀπωλέ- Ο. ἀπολέσαι.
 σαι.
 — l. 14. Ὀλήας, [ὀλοί..,] Ὀληαι. α. 6)
 α.
 — l. ult. Ὀλίγη ε. — στενο- Ο. ε. — στενωπῶ.
 πῶ.
 ε. 741. l. 2. Ὀλίγη δὲ ἀνα- Ὀλίγη δὲ τ' ἀνἀπνευσίς
 πνεύσης π. π.
 — l. 10. Ὀλιγωστοῦ, π. Ὀλιγοστοῦ. π. 7)
 — l. 22. Ὀλιγοροῦντος, α. Ὀλιγοροῦντος. α.
 ε. 742. l. 1. Ὀλιζῶνες, η. Ὀλιζόνες. η.

Οο 2

ε. 742.

5) Docte emendavit, male vero diversas glossas in unam conflavit. Cf. VV. DD. In editis bene separantur.

6) In ὀλοί.. compendium delevit.

7) Ex serie: Ὀλιγιστοῦ. In codice Marciano ω interdum ex jota oritur. Cf. VV. DD.

- c. 742. l. 10. Ὀλινύ., ἀρ. Ὀλινύα. ο. Ἀργεῖοι. ⁸⁾
 γαῖ...
 — l. 20. Ὀλκάζει, ε. χαλι- O. ε. χαλιναγωγεῖ.
 νάγγει.
 — l. 22. Ὀλκὰς, πλοῖα, ν. O. πλοῖον. ν.
 — l. 27. Ὀλκή, δ. — ῥυρή- O. δ. — ῥυτήσταθμος.
 σταθμος.
 c. 743. l. 1. Ὀλκημίο, τ. Ὀλκήμιον. τ. ⁹⁾
 — l. 4. Ὀλκοί, λ. — νεολ- O. λ. — νεωλκοῦνται.
 κοῦνται.
 — l. 9. Ὀλκούς, ν. — ἔξεις O. ν. — ἔλξεις — ὀλ-
 — ὀλκῶν ε. κόν ε.
 Ὀλλύει, ἀπολύει, φ. O. ἀπολλύει. φ.
 — l. 13. Ὀλμιος, π. Ὀλμιος. π.
 Ὀλμος, π. — ὑπογλού- O. π. — ὑπογλουτίσιν ε.
 τήσιν ε.
 c. 744. l. 1. Ὀλοίης, ἀποθά- O. ἀποθάνοις.
 νης.
 Ὀλοιῆσιν, ὀλεθρίας, ἀ- O. ὀλεθρίαις. ἀπωλείαις.
 πωλείαις.
 — l. 8. Ὀλοκεύς, α. Ὀλοκες. α.
 c. 745. l. 3. Ὀλοοίτροχος, ο. O. ο. — ἢ ὀλότροχος, ε.
 — ἢ λότροχος, ε.
 — l. 7. Ὀλόοσων, π. Ὀλοοσόν. π. ¹⁰⁾
 — l. 12. Ὀλος, τ. — σηπύ- O. τ. — σηπίαις.
 ας.
 — l. 17. Ὀλοσφερής, δ. Ὀλοσχερής. δ.
 c. 746. l. 6. Ὀλοφυδνόν, ο. — O. ο. — ὀδυρητικόν.
 ὀδυρητικόν.

c. 746.

8) In prima et ultima voce exitum delevit.

9) Compendium exitus nihil aliud exprimit, quam litt. ν et circumflexum, ut in impressis indicavi.

10) Apud Homerum Ὀλοοσών, quod in Albertina repo- situm est. Cf. VV. DD.

- c. 746. l. 6. Ὀλοφυκτῖς, τ. — Ο. τ. — εὖ, ἐπὶ γὰρ —
εὖ, .. γὰρ — δοθῆναι. ¹¹⁾ δοθῆναι.
- c. 747. l. i. Ὀλπα, ἡ ε. — Ο. ἡ ε. — λήκυθος. ε.
λήκυθος, ε.
— l. 4. Ὀλύει, φ. Ὀλλύει. φ.
— l. ii. Ὀλύμπιον, τ. — Ο. τ. — λαβὸν τ.
λαβὸν τ.
— l. 13. Ὀλυμπιονύκης, σ. Ὀλυμπιονίκης. σ. ¹²⁾
- c. 748. l. i. Ὀλώλαμεν, α. Ο. α. ἀπεθάνομεν.
ἀπεθάνομεν.
— l. 3. Ὀλλονται, ἀπόλλον- Ὀλωνται. ἀπόλωνται.
ται.
— l. 13. Ὀμαλεῖς, ο. Ὀμαλῇ. ο.
— l. 26. Ὀμειλάδον, μετα- Ὀμιλαδόν. κατὰ τάγμα
τάγμα κ.
c. 749. l. i. Ὀμειλος, σ. — Ὀμιλος. σ. — ὁμοῦ εἶλας
ὁμοεῖλας ε.
— l. 9. Ὀμᾶ, [ὅπερ,] ὁμοῦ. Ο. ὁμοῦ.
— l. 14. Ὀμηγόροι, ἰσίγοροι, Ο. ἰσῆγοροι, ε.
ε.
— l. 16. Ὀμηγύρεως, σ. συν- Ο. σ. συναθροισμοῦ.
αθροισμένου.
— l. 23. Ὀμιλικίη, τ. Ὀμηλικίη. τ.
c. 750. l. 2. Ὀμῆ, νῶι α. Ὀμῆ νῶι. ἡ α.
— l. 21. Ὀμιλεῖ, σ. μάχε- Ο. σ. — α.
ται, ἐπακολουθῆσαι
[νεκρῶ,] α.
c. 751. l. 14. Ὀμίχλη, ἡ ο. Ο. ἡ ο. — ἀχλὺς υ.
— ἀχλὺς [σκοτει-
νός,] υ.

11) Ante γὰρ vocem delevit.

12) In Ald. erratum typ.

- c. 751. l. 22. Ὀμοβόρος, ὁμο- Ο. ὠμοφάγος. ¹³⁾
 Φάγος.
- c. 752. l. 5. Ὀμόγνουα, ἢ ἡ- Ο. ἢ ἀγνοια.
 γνοια.
- Ὀμοδάλιοι, ἰσοῦτες. Ο. ἰσοετῆς.
- l. ult. Ὀμοίης, ο. — ἴσης. Ο. ο. — ἴσης.
- [Ὀμοίου πτολεμοῖο ἐν
 ὦ ὦ]
- Ὀμοίου, τ. — καὶ τε- Ο. τ. — καὶ τε κτανέον-
 κτανέοντα. ὁμοίως — τα. ὁμοίως — καὶ
 καὶ ἄλλας ἀγείρας, ἀλλά σε γῆρας τε-
 τηρεῖ ο. ρεῖ ο. ¹⁴⁾
- c. 753. l. 11. Ὀμοιωθήμενα, Ο. ἐξισωθήμενα. σ.
- ἐξισωθήμενα, σ.
- Ὀμοκλῆ, ἀπειλῆ, βοᾷ. Ὀμοκλῆ, ἀπειλῆ. βοῇ.
- l. 14. Ὀμοκλῆς, ο. Ὀμοκλήσας. ο.
- l. 21. Ὀμολογῶ, ζοφῶ. Ο. συμφωνῶ.
- Ὀμολιῶν, ι. καταλιαί- Ο. ι. καταλειπόντων.
 νων.
- c. 754. l. 4. Ὀμολοειδῆς, π. Ὀμολοίδες. π.
- l. 13. Ὀμόπαιδα κάσι κ. Ο. κάσιν Κ. — παιδευ-
 — παιδευθέντες, ἢ θέντα, ἢ ο.
 ο.
- c. 755. l. 1. Ὀμόρξη, ἀπε- Ο. ἀπεψήση. ¹⁵⁾
 ψήσ..
- l. 6. Ὀμόρροσα, α. Ὀμόρροια. α.
- l. 8. Ὀμόροφος, ο. συνάοι- Ο. ο. σύνοικος.
 κος.
- l. 12. Ὀμόσα, ὁμοσον, ο. Ὀμοσον. ο. ο.
- Ὀμόσε, ε. — ἔτραπτε. Ο. ε. — ἔτραπε.

c. 755.

13) Lectio codicis reponenda est. Cf. VV. DD.

14) Glossa deleta sequentis correctio fuit; in fine lacuna est. Emendatio: καὶ τε κτανέοντα, typothetam fugit. Cf. VV. DD.

15) Litteram in fine delevit.

- c. 755. l. 12. Ὀμοσίπται, ο. — ὀπλισμῶ χ.
— ὀπλισμένω χ.
- c. 756. l. 10. Ὀμόσφυρος, α. — ὀ. α. — δ. τὸν ὀμόχωρον.
λ^α σ. ¹⁶⁾
δὴ τὸν ὀμόχωρον, σ.
- c. 757. l. 2. Ὀμοῦρα, σ. — ὀ. σ. — σισάμην.
σισάμην.
- l. 5. Ὀμοῦστιν, σ. — Ὀμοῦ ὅστι. σ.
- l. 8. Ὀμπαί, θ. — πυρὶ μ. — ὀ. θ. — πυρὶ καὶ μ. ¹⁷⁾
- l. 17. Ὀμπνειος λ. — ὀ. λ. — πυρηνῶν καὶ δη-
πυρ. νων καὶ δημ. τρι- μητριῶν κ. ¹⁸⁾
ων κ.
- c. 758. l. 4. Ὀμφαλίτομος, Ὀμφαλήτομος. μ.
μ.
- l. 8. Ὀμφαλόεσσα, ἡ α. — ὀ. ἡ α. — βόρειον π.
— βόρειον π.
- l. 15. Ὀμφαλὸς ζ. — με- ὀ. ζ. — μεσαίτατοι.
σέτατοι.
- c. 759. l. 11. Ὀν, α. — εἴη ὀ. — ὀ. α. — ἦει ὀ. ¹⁹⁾
- l. 16. Ὀναίμην, τ. ἀπο- ὀ. τ. ἀπολαύσαιμι, ω.
λαύσω, ω.
Ὀναίνειν, α. Ὀνάμην. α.
Ὀνοῦται. α.
- c. 760. l. 2. Ὀναῖται, α.

Οο 4

c. 760.

¹⁶⁾ Compendium δὴ typotheta male legit; scribendum: δηλοῖ. ut VV. DD. correxerunt.

¹⁷⁾ Textum corrupit. Egregia Kuhnii emendatio, ab Alberti recepta: πυροὶ μ. codicis auctoritate stabilitur. Cf. VV. DD.

¹⁸⁾ In πυρ. νων et δημ. τριῶν litteram expunxit; in posteriori voce typotheta nexum litt. τρ pro simplici τ accepit.

¹⁹⁾ Contra metrum correxit. Vitiosum εἴη ὀ. natum est ex ἦι' ὀ., quod apud Poetam legitur, et Hesychio reddendum est. Cf. VV. DD.

c. 760. l. 12. Ὀνειδος, α. — O. α. — π.
πόματος.

[Ὀνεινυεν, ὠφέλησεν.]

Ὀνείλεον, θ.

O. θ. ²⁰⁾

— l. 15. Ὀνειρήησι, π.

Ὀνειρείησι π.

— l. 21. Ὀνειροπολεῖ, ω.

Ὀνειροπολεῖν. ω.

c. 761. l. 1. Ὀνετο, ω.

Ὀναιτο. ω.

Ὀνήμενος, ἄξιος ὠνή-
σεως, ο.

Ὀνήμονος. ἄξιος ὠνήσεως,
ο. ¹⁾

Ὀνειμένα, ω.

Ὀνήμενα. ω.

Ὀνείσεα, ο.

Ὀνήσεα. ο.

— l. 14. Ὀνια, ω.

Ὀνεια. ω.

Ὀνιαρ, ω.

Ὀνιαρ. ω.

— l. 18. Ὀνίγλιν, ε.

Ὀνίγλη. ε.

c. 762. l. 14. Ὀνοκένταυροι, π.

O. π. — τριχίωντες —

— τριχίωντες —

Σείην ὠνόμασαν οἱ

σεῖεν ὠνομάσαι αὐ-

τὴν — λοιποί. ²⁾

τὴν τὴν — λ. ποί.

c. 763. l. 13. Ὀνος, ὁ α. —

O. ὁ α. — καὶ ἐφ' οὗ τὴν

καὶ ἐφ' οὗ [καὶ] τὴν —

— ὁ καὶ ὀνίσκος λ.

οἰονίσκος λ.

— l. 17. Ὀνος ἄγει μ. — ἐξ

O. — ἐξ ἄστεος εἰς Ἐλευ-

ἄστεος λευσίνα κ.

σίνα κ.

— l. ult. Ὀνόσεται, ὠφελή-

Ὀνήσεται, ὠφελήσει. ³⁾

σει.

c. 764.

20) Glossae hic deletae emendatio fuit: Ὀνίνοισιν, ὠφελή-
σοισιν, quod infra sequitur. Vitiosa lectio ob seriem huc
translata fuit.

1) Loci Homerici immemor fuit. Cf. VV. DD. qui co-
dicis lectionem rescripserunt.

2) Scribendum τριχίωντες, et σεῖεν vel σίεν, ut in Basi-
lio et Procopio. Cf. VV. DD. In Ald. τριχίλωνες errore
typ. In ultima voce litteram delevit; legebatur: λοιποί.
Glossam pro insititia habeo.

3) Ex II. I. 55. scribendum: Ὀνόσεται, ἐμφανλίσαι. Cf.
VV. DD.

- c. 755. l. 12. Ὀμοσίπται, ο. — ὀπλισμῶ χ.
— ὀπλισμένω χ.
- c. 756. l. 10. Ὀμόσφυρος, α. — ὀ. α. — δ. τὸν ὁμόχωρον.
χ¹⁶⁾ σ. ¹⁶⁾
- c. 757. l. 2. Ὀμοῦρα, σ. — ὀ. σ. — σισάμην.
σισάμην.
- l. 5. Ὀμοῦστιν, σ. — Ὀμοῦ στι. σ.
- l. 8. Ὀμπαι, θ. — πυρὶ μ. — ὀ. θ. — πυρὶ καὶ μ. ¹⁷⁾
- l. 17. Ὀμπνεος λ. — ὀ. λ. — πυρῆνων καὶ δη-
πυρ. νων καὶ δημ. τρί- μητρίων κ. ¹⁸⁾
ων κ.
- c. 758. l. 4. Ὀμφαλίτομος, — Ὀμφαλήτομος. μ.
μ.
- l. 8. Ὀμφαλόεσσα, ἡ α. — ὀ. ἡ α. — βόρειον π.
— βόρειον π.
- l. 15. Ὀμφαλὸς ζ. — με- ὀ. ζ. — μεσαίτατοι.
σέτατοι.
- c. 759. l. 11. Ὀν, α. — εἴη ὀ. — ὀ. α. — ἥει ὀ. ¹⁹⁾
- l. 16. Ὀναίμην, τ. ἀπο- ὀ. τ. ἀπολαύσαιμι, ω.
λαύσω, ω.
- Ὀναίνειν, α. — Ὀνάμην. α.
- c. 760. l. 2. Ὀναῖται, α. — Ὀνοῦται. α.

Οο 4

c. 760.

¹⁶⁾ Compendium δη typotheta male legit; scribendum: δηλοῖ. ut VV. DD. correxerunt.

¹⁷⁾ Textum corrupit. Egregia Kuhnii emendatio, ab Alberti recepta: πυροὶ μ. codicis auctoritate stabilitur. Cf. VV. DD.

¹⁸⁾ In πυρ. νων et δημ. τρίων litteram expunxit; in posteriori voce typotheta nexum litt. τρ pro simplici τ accepit.

¹⁹⁾ Contra metrum correxit. Vitiosum εἴη ὀ. natum est ex ἥι' ὀ., quod apud Poetam legitur, et Hesychio reddendum est. Cf. VV. DD.

- c. 760. l. 12. Ὀνειδος, α. — O. α. — π.
πόματος.
[Ὀνείνυεν, ὠφέλησεν.]
Ὀνείλεον, θ. O. θ. ²⁰⁾
— l. 15. Ὀνειρήησι, π. Ὀνειρείησι π.
— l. 21. Ὀνειροπολεῖ, ω. Ὀνειροπολεῖν. ω.
c. 761. l. 1. Ὀνετο, ω. Ὀναιτο. ω.
Ὀνήμενος, ἄξιος ὠνή- Ὀνήμονος. ἄξιος ὠνήσεως,
σεως, ο. ο. ¹⁾
Ὀνειμένα, ω. Ὀνήμενα. ω.
Ὀνείσεα, ο. Ὀνήσεα. ο.
— l. 14. Ὀνια, ω. Ὀνεια. ω.
Ὀνιαρ, ω. Ὀνειαρ. ω.
— l. 18. Ὀνίγλιν, ε. Ὀνίγλη. ε.
c. 762. l. 14. Ὀνοκένταυροι, π. O. π. — τριχίωντες —
— τριχίωντες — Σείην ὠνόμασαν οἱ
σεῖεν ὠνομάσαι αὐ- τὴν — λοιποί. ²⁾
τὴν τὴν — λ. ποί.
c. 763. l. 13. Ὀνος, ὁ α. — O. ὁ α. — καὶ ἐφ' οὗ τὴν
καὶ ἐφ' οὗ [καὶ] τὴν — — ὁ καὶ ὠνίσκος λ.
οἰονίσκος λ.
— l. 17. Ὀνος ἄγει μ. — ἐξ O. — ἐξ ἄστεος εἰς Ἐλευ-
ἄστεος λευσίνα κ. σίνα κ.
— l. ult. Ὀνόσεται, ὠφελή- Ὀνήσεται, ὠφελήσεται. ³⁾
σει,

c. 764.

20) Glossae hic deletae emendatio fuit: Ὀνίνοισεν, ὠφελή-
σοισεν, quod infra sequitur. Vitiosa lectio ob seriem huc
translata fuit.

1) Loci Homerici immemor fuit. Cf. VV. DD. qui co-
dicis lectionem rescripserunt.

2) Scribendum τριχίωντες, et σεῖεν vel σείεν, ut in Basi-
lio et Procopio. Cf. VV. DD. In Ald, τριχίωντες errore
typ. In ultima voce litteram delevit; legebatur: λοιποί.
Glossam pro insititia habeo.

3) Ex II. I. 55, scribendum: Ὀνόσεται, ἐκφαυλίσαι. Cf.
VV. DD.

- c. 764. l. 17. ὄνου πόκα, χ. — πείξεις — ὄνον
 — παίξεις — ὄνον
 κερῆς — ἐπλάσας.
 — l. 23. ὄνου σκιά, Α. — Ο. Α. — μάχη — σκιάς.
 μάχει — σκιάν.
 c. 765. l. 6. ὄνου χιῆ, ε. ἐξε- Ο. ε. ἐξετάσει.
 τάξει.
 — l. 8. ὄξαλις, ἡ ο. — ὀ- Ο. ἡ ο. — ὀξίνης οἶνος. ⁴⁾
 οἶνος
 ξίνης εἶδος.
 — l. 19. ὄξυ, ὀξέως, τα- ὄξύ. ταχύ. μέγα. ἰσχυ-
 χέως, ταχύ, [ὀξέως,] ρόν. ὀξέως. ταχέως.
 ταχύδρομ., μέγα, ἰ- ταχυδρόμως. ⁵⁾
 σχυρόν.
 ὄξυάκανθον, ο. — Φρυ- Ο. ο. — Φρυγία. ⁶⁾
 γία [τὰ ἐμά.]
 c. 766. l. 7. ὄξυθύμια, τ. Ο. τ. — ἀποτρόπιμα ξ.
 — ἀποτρόπιμα ξ.
 — l. 20. ὄξυρεγμα, πεψία. ὄξυρεγμία. ἀπεψία.
 c. 767. l. 2. ὄοιγα, φαρέ- Ο. φ.
 τρα.
 [ὄοιτο, ὑπελάμβαν-
 νεν.]
 ὄου κ. Ο. κ. ⁷⁾
 ὄπα, θ. — κεράμου, ὄπαία θ. — κεράμου.
 καὶ φωνή. καὶ φ. ⁸⁾

Ο ο 5

c. 767.

4) Pro εἶδος substituit οἶνος, male, ut opinor; exarandum potius: ὀξίνης εἶδος. οἶνος. Cf. VV, DD.

5) Ordinem interpretationis invertit. In ταχύδρομ., exitum delevit; scriptum suspicor: ταχύδρομον. Musuri ταχυδρόμως barbarum est.

6) Quid vult τὰ ἐμά hoc loco? Respondeant ingeniofiores.

7) V. ὄοιτο corrupta videtur ex ὄωτο.

8) Verba: καὶ φωνή. in editis omissa invenio; ὄπα et Οψ unitim explicantur.

- c. 767. l. 13. Ὀπάονα, ἀκόλουθος — ἐπεῖτα. O. ἀκόλουθον — ε. ⁹⁾
 [Ὀπας, ὀφθαλμούς.]
 Ὀπάσαι, δ. O. δ. ¹⁰⁾
 c. 768. l. 2. Ὀπάτα, τὸ ἐπήτειον. O. τὸ ἐπέτειον. ¹¹⁾
 πατρὸν, τ. — πατρός. Ὀπατρὸν. τ. — πατὴρ ἀδελφόν.
 [Ὀπατρός, ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς τινὶ γονῶς ἀδελφός.]
 Ὀπάων, ἀκολουθῶν. O. ἀκόλουθος. ¹²⁾
 — l. 12. Ὀπη κεν, οὐπω ἂν. O. ὅπη ἂν.
 — l. ult. Ὀπιν, π. Ὀπισ, π.
 c. 769. l. 1. Ὀπιπαῖ, [ἐξαπαταῖ,] ἀπαταιῶν ἢ α. Ὀπίπας. ἀπατεῶν, ἢ α. ¹³⁾
 Ὀπιπεύει, π. πσχο, Ὀπιπτεύει. π. π. ¹⁴⁾

c. 769.

9) Interpretationem glossae adcommo-
 davit; male, ut fa-
 pius memoratum est.

10) Glossa intermedia bene se habet; nec, cur ejecta sit,
 rationem video.

11) Scriptura ἐπήτειον Kusteri emendationi (ὀπήτειον) quam
 Alberti in textu posuit, haud incongrua est. Cf. VV.
 DD.

12) In .πατρὸν primam litteram a scriba omissam praepo-
 suit; hanc glossam in fine mutilam altera, quam Musu-
 rus delevit, in margine olim supplebat. In ultima glossa
 primae scripturae tenacissimus lego: ἀκολουθῶν. Cf. VV.
 DD.

13) Textum mutilavit. Duae glossae incuria scribae in
 unam coierunt, altera: Ὀπιπαῖ. ἐξαπαταῖ. altera, cujus
 sola superest interpretatio: ἀπατεῶν, ἢ α.

14) In Ὀπιπεύει, quemadmodum et in sequentibus, scri-
 ptura codicis, jubente serie, conservanda est; dicitur
 ὀπίπω, et ὀπίπτω, ex hac ὀπιπτεύω, ex illo ὀπιπεύω.
 Cf.

- c. 769. l. 1. Ὀπιπεύεις, π. Ὀπιπτεύεις, π.
 Ὀπιπεύεις δὲ γ. — παρ- Ὀπιπτεύεις δὲ γ. — παρ-
 π. θενοπίπας. ¹⁵⁾
 θενοπι.
 Ὀπιπευέτω, π. Ὀπιπτευέτω, π.
 — l. 9. Ὀπίθια, α. — οὐ- Θ. α. — οὐράια. ¹⁶⁾
 ράι.
 — l. 12. Ὀπιθοδόμος, ε. — Ο. ε. — πρὸς τῷ ο.
 πρὸς τὰ ο.
 — l. 18. Ὀπιθότωνος, ε. Ὀπιθότονος. ε. ¹⁷⁾
 c. 770. l. 1. Ὀπίσεται, ο. Ὀπίσσεται. ο.
 — l. 12. Ὀπλα, π. — χαλ- Ο. π. — χαλκευτικά.
 κευτικά. ὀπλάς οί
 π.
 Ὀπλάς, οί π. ¹⁸⁾

c. 771.

Cf. VV. DD. Vis compendii πσχο, quod solam litt. π. cum circumflexo exhibet, a contextu dependet; unde error typothetae, qui περισκοπήs posuit. Legendum: περισκοπέi. ut VV. DD. correxerunt.

- 15) In Albertina verba Poetae: Ὀπιπεύεις δὲ γ. cum praeced. articulo bene junguntur, ejusdem enim exemplum constituunt; versum igitur Homericum (Od. T. 67.) olim ita lectum fuisse arbitror:

Δινεύων κατὰ οἶκον; ὀπιπεύεις δὲ γυναῖκας;

Syllaba πι in ὀπιπεύεις producitur ob vocalem longam in ὀπή, unde ὀπιπεύω formatum est.

- 16) In οὐράι. ultimam litteram delevit.

- 17) Glossae Mss. in Odas sacras ex cod. Marino: Ὀπιθότονος. εἶδος νόσου, λέγουσιν εἶναι ἐναντίον κύρτωμα. Cf. VV. DD.

- 18) Bene divisit. Heinsius emendabat: Ὀπλάι. αἱ π. quod ab Alberti minus solerter receptum fuit. Reponendum: Ὀπλάς. αἱ π. Lexicographus quartum casum aliunde descripsit. Pessimus est in Hesychio criticorum mos, quo Glossarum formas, modos et casus interpretationibus adaptant, ejusmodi enim interpolationibus saepius impedimur, quo minus Glossarum fontes et auctoritates indagemus.

c. 771. l. 7. Ὀποιῶμένη, μ. Ὀπυῖομένη. μ.
 Ὀποι, ὅπου. ὀρέγει, παρ- Ο. ὅπου,
 ἔχει.

[Ὀποίποτε, ὅπου ποτέ, Ὀρέγει. π.
 πῃ.] ὅπος, π.

Ὀπός. π. ¹⁹⁾

— l. 15. Ὀπόταν, ο. — ἡνί- Ο. ο. — η.
 κα.

[Ὀποτέρως, ὁποίας.]

Ὀππη, ὅπου.

Ο. ὅπου.

[Ὀπότευ, ὅτι μὲν, ὅτι
 δέ.]

Ὀπόθι, ὅπου.

Ο. ὅπου.

[Ὀππότεροι, ὁποῖοι.]

[Ὀππότερος, ὅστις.]

Ὀ προστρόπαιος, ὁ α.

Ο. π. ὁ α. ²⁰⁾

— l. 20. Ὀπτ..εῖον, μ.

Ὀπτανεῖον. μ. ¹⁾

c. 772. l. 6. Ὀπτ., ο.

Ὀπτῆ. ο. ²⁾

— l. 14. Ὀπυόλα, γ.

Ὀπυιόλα. γ.

Ὀπωτα, ε.

Ὀπωπα. ε.

— l. 21. Ὀπώρης, τῷ φθι-

Ὀπώρη. τῷ φ.

νοπώρω, [ὀπωρινόν
 θερινόν.]

Ὀπωρινόν δ.

Ο. δ. ³⁾

c. 773.

19) Unita bene sejunxit. Interposita: Ὀποι, ὅπου. ὀρέγει, π. ex margine sunt. Sequens Ὀποίποτε absque ratione ejectum est.

20) Nulla hic in Musuro ratio adest; glossae ex serie ita collocandae sunt: Ὀποτέρως ο. Ὀπότευ. ο. Ὀππη. ο. Ὀππόθι. ο. Ὀππότεροι.

1) Duas litteras delevit.

2) Exitum vocis erasit. Cf. VV. DD.

3) Ὀπώρης natum est ex Ὀπώρηι. Verba a Musuro ejecta praecedentibus male adhaeserunt, a quibus ita separanda sunt: Ὀπωρινόν, θερινόν.

c. 773. l. 2. Ὀπωρινῶ, τὸ κ. O. τῶ κ. ⁴⁾
 — l. 5. Ὀπωροφυλάκιον δ. — O. δ. — φ. ⁵⁾
 — φυλάσσοντος.

Ὀπως, ἵνα ὅπως [παῖς ὀφθαλμός.] Ὀπως. ι. ο.

[Ὀπως, τὴν πρόσωψιν.]

Ὀπωφᾶται, π. O. π. ⁶⁾

— l. 10. Ὀρια, τ. — Ὀρεα O. τ. — Ὀρρεα κ.

κ.
 Οράδα, οἶμος τ. — τὸν O. οἱ μὲν τ. — τὸν ὀρρόν.
 ὄρον.

c. 774. l. 1. Ὀρᾶ, βλέπω, O. βλέπων ο.

— l. 10. Ὀργάδα, ο. — ὄ- O. ο. — ὀρρόν.

ρον.
 — l. ult. Ὀργᾶς, λ. — ὄρει O. λ. — ὀρεινὸν χ. — ἀκ-
 χ. — ἀκμάζων. μάζον.

c. 775. l. 7. Ὀργέων, ἱερῶν, Ὀργίων. ι. ἡ ι.

ἡ ἱερέ. ὀργεῶνα, ι.

Ὀργεῶνα. ι.

Ὀργέοντες, μ.

Ὀργίωντες. μ. ⁷⁾

c. 775.

4) Articulus in casu recto retinendus est, si ad Il. Π. 385. respiciatur, ubi ἡματ' ὀπωρινῶ jungitur; sin minus, correctio Musuri praeferenda est.

5) Glossae Mss. in Psalmos: Ὀπωροφυλάκιον. λιθολόγιος τόπος, ἐφ' ᾧ τὴν σκηνὴν ἔχει ὁ φυλάσσων ὀπώραν παντοίαν. Cf. VV. DD.

6) Suspico, quod ὅπως παῖς ο. (pro ὅπως πᾶς ο.) et sequens Ὀπως, τὴν π. unius glossae reliquiae sint, scribarum incuria corruptae atque divisae.

7) Vocem ὀργεῶνα bene sejunxit, reliquas misere corrupit. Scriptura Ὀργέων procul dubio retinenda est; etsi quidem in priori interpretatione ὀργίων cum Ὀργέων confundi videatur, in posteriori tamen ad codicis lectionem recurrendum est; nam compendium ἱερέ, quod typothe.

ε. 775. l. 13. Ὀργιάζειν, τ. Ο. τ. Διονύσω.
Διονύσω. ὀργιάζουσι,
τ.

Ὀργιάζουσι. τ. ⁸⁾
Ὀργιάθης, ε. ἐχώρευ- Ο. ε. ἐχώρευσας θ.
σας θείως.

ε. 776. l. 7. Ὀρδ. μα, ἡ τ. Ὀρδημα. ἡ τ. ⁹⁾
— l. 12. Ὀρέεσιν, ο. γυναι- Ο. ο. γ.
ξίν.

[Ὀρεῖ, φυλάσσει.]

Ὀρείοις π. Ο. π. ¹⁰⁾

Ὀρειοκόμος, ὁ τὰς ἡ- Ο. ὁ τὰς ἡμιόνους θ.
μιόνας θ.

ε. 777. l. 7. Ὀρεκτῆσι, μ. Ο. μ. αἷς ὀρέγδην κ.
ἐσωρέγδην κ.

ε. 778. l. 12. Ὀρέσχας, τ. Ὀρέσχα. τ. ¹¹⁾

— l. 18. Ὀρεταί, ο. λαβεῖς, Ο. ο. λαβαί. ε.
ε.

ε. 778.

thetae incognitum fuit, describendum est *ἱερεὺς*, quae quidem interpretatio soli Ὀργεῶν (accentu in ultimam protracto) convenit, unde Ὀργεῶνες celebri apud Athenienses sacrorum ministri. Vitiosum Ὀργέοντες origi-

nem ducit ab Ὀργεῶν, quod et Ὀργεῶνες et Ὀργεῶντες describi potest, ex qua ambiguitate quam plurima in libris nostris vitia corrigi possunt et illustrari; eo tamen cum discrimine compendium a tachygraphis adhibetur, ut in participiis *τες*, in nominibus *ες* significet, quae usus diversitas a stupido illo librariorum genere raro observatur. Reponendum itaque: Ὀργεῶνες. suadentibus et probantibus VV. DD.

8) Unita divisit.

9) Litteram expunxit; scriptum videtur: Ὀρδομα.

10) Exclusum Ὀρεῖ vitiose scriptum est pro Ὠρεῖ.

11) Lectio codicis reponenda est. Cf. VV. DD.

c. 778. l. 19. Ὀρέχθεον, ε. O. ε. ἐμυκῶντο. ε.

^{το}
ἐμυκον, ε.

c. 779. l. 3. Ὀρθεῦ, α. Ὀρθεῦν. α.

— l. 9. Ὀρθία, A. — ἰδρύ- O. A. — ἰδρυται.
σαι.

c. 780. l. 6. Ὀρθοκεράων, ε. Ὀρθοκραϊράων. ε. ¹²⁾

Ὀρθοκόρυς, ο. πῖλον O. ο. πῖλον ε.

ε.

— l. 11. Ὀρθοπηγιάων. ο. O. ο.

Ὀρθόπτερος, μεγαλώ- O. μεγάλους ὠμους ε. —
ους ἔχουσα — πστα- περιστόους ο. ¹³⁾

ούς ο.

Ὀρθόδιοι χ. — συρτά. Ορτοστιάδιοι χ. — συρ-
τοί.

Ὀρτοσταδόν, τ. — α. O. τ. — Ἀφροδισιεύς.

Φρο,

c. 780.

12) Ex II. Σ. 3. et Θ. 231. correxit. Cf. VV. DD.

13) In μεγαλώ. ους litteram expunxit; scriptum videtur:

μεγαλώνους. At unde monstrum lectionis? Ex με κο-

λωνούς vel με κ. quod male descriptum fuit pro μεγά-

λους κωλωνούς. Sub Ὀρθόπτερος nempe intelligendum

est χώρα, γῆ, aut simile quid, et est epitheton regio-

nis in edito sitae et collibus obsitae, quod adeo per με-

γάλους κωλωνούς ἔχουσα optime exponitur; opinionem

confirmat summus Hesychii interpres, Photium puto in

Lex. Ms. Ὀρθόπτερον. Σοφοκλῆς Αἰθίοψιν. ὀρθούς ἔχοντα

κωλωνούς. Legendum κωλωνούς, nec ὠμους, quod Al-

berti ex insipida Musuri correctione hic refingendum fu-

spicabatur. Cf. VV. DD. Sub πσταούς aliud, quam πε-

ριστόους, latere videtur; nec, dum haec scribo, veriora

subeunt.

- c. 780. l. 11. Ὁρθοστα, ε. Ὁρθοσταάδη. ε. ¹⁴⁾
 c. 781. l. 20. Ὁρίνδην, α. — Ο. α. — σισάμη, ὅπερ
 σισάμη, ὅπερ ἔψων- ἔψωντες — ὠρ-
 τες — ὀρυζαν. ζαν. ¹⁵⁾
 — l. ult. Ὁρίνε, δ. — τοῖσι Ο. δ. — τοῖσι δὲ θ. ¹⁶⁾
 καὶ θ.
 c. 782. l. 2. Ὁρίνετον, ω. — Ο. ω. — ὀρίνετον.
 ὠργίζετον.
 — l. 9. Ὁριγμα, σ. Ὁρυγμα. σ. ¹⁷⁾
 — l. 11. Ορίχαλκος, χ. Ὁρείχαλκος. χ.
 — l. 14. Ὁριψα, ἐρίνυς. Ο. Ἐριννύς.
 — l. 17. Ὁρμάνη, ε. κρε- Ο. ε. — κρεμάθραν. α. ¹⁸⁾
 μάστραν, α.
 Ὁρκία, κ. — ὀρκομο- Ο. κ. — ὀρκωμόςια.
 σία.
 Ὁρκια π. — πίσται- Ο. π. — πίστεσι.
 σι.
 Ὁρκίλλ., ο. Ὁρκίλλει. ο. ¹⁹⁾
 — l. ult. Ὁρκοι, δ. σφραγί- Ο. δ. σφραγίδες.
 dos.

c. 783.

14) Scriptum suspicor: Ὁρθοστα. i. e. Ὁρθοσταάτης. Cf. VV. DD. qui opinionem ex Polluce stabiliunt.

15) Ultimam vocem pessime a Musuro corruptam VV. DD. Hesychio reddiderunt.

16) Copulam metro contrariam optime in δὲ mutavit.

17) Prima scriptura fuit Ὁρισμα, stigma ante μ in γ saepius transit. Cf. VV. DD.

18) Typothetae debemus Ὁρκάνη, quod a VV. DD. postea in Ὁρκάνη mutatum fuit. Cf. VV. DD. Utrumque dicitur et κρεμάστρα et κρεμάθρα, quare mutaverit, nescio.

19) Exitum vocis delevit; scriptum suspicor: Ὁρκίλλετα. Sic apud Photium Ὁρκίλλεθα. Cf. VV. DD. Hamsterhusii et Valkenaerii emendationem (Ὁρκίλλει) Alberti male in textu posuit; ad ulteriorem enim disquisitionem ejusmodi emendationes in notis bene et utiliter commemorantur, in textu vero antiqua lectio retinenda esset.

- c. 783. l. 2. Ὀρκύπτειν, τὸ O. τὸ ὑπερκύπτοντας ι.
 ὑπερκύπτειν ι.
 Ὀρκωμόςια, θ. — ὦν O. θ — ὦν οἱ ὄρκοι γ.
 ὄρκοι γ.
 ..κωπ.:ς, ὁ ὀρκίζων. Ὀρκώπης. ὁ ο. ²⁰⁾
 Ὀρμαθός, χ. — Φωλε- O. χ. — Φωλεός.
 ὅς.
 — l. 16. Ὀρμει., ο. Ὀρμειά. ο. ¹⁾
 — l. 18. Ὀρμεῖσθαι, ὀρμεῖν, Ὀρμαῖσθαι. ὀρμαῖν. τ.
 τ.
 c. 784. l. 11. Ὀρμίσκοι, π. O. π. — περιδέραια. ἡ
 — περιδέρεα, ἡ κλοι- κλοιοί. ἡ δ. ²⁾
 αῖ, ἡ δ.
 — l. ult. Ὀρνεῖα, π. Ὀρνεῖα. π.
 c. 786. l. 2. Ὀροδοῦντες, φ. Ὀρῶδοῦντες. φ.
 — l. 5. Ὀρυβάδες, αἱ αἶγα. O. αἱ αἶγες.
 — l. 14. Ὀρός, γ. — ἀφύ- Ὀρῶς γ. — ἀφύλισμα.
 λιστα.
 c. 787. l. 16. Ὀροφοτόντα, Ὀροφοιτῶντα. ε.
 ε.
 — l. 18. Ὀρπα, ἐρινύς. O. Ἐριννύς.
 c. 788. l. 2. Ὀρπας, τῆς ἀ- O. τ. — ἔνθεν γὰρ ὀπυ-
 κρίδος ὁ γόνος, ἔνθεν ίουσιν. ³⁾
 γὰρ ὀποιοῦσιν.

c. 788.

20) Priores litteras a scriba omittas praeposuit, in fine lit-
 teram delevit. Cf. VV. DD.

1) Compendium exitus delevit.

2) Dicitur et κλοιὸν et κλοιός. Nulla ergo mutationis
 ratio.

3) Nauseam et fastidium excitat Musuri temeritas; prima
 Hesychii scriptura fuit haec: ἔνθεν γάρων ποιοῦσιν. *Lo-*
custae proles, ex qua garum faciunt. Lectio ob oculos
 posita est, ejusque veritatem luculenter probant Geopo-
 nica a VV. DD. citata.

- c. 788. l. 9. Ὅρια, ὡς ἄρα. Ὅ ρα. ὅς α. ⁴⁾
 Ὅρρέξας, θραύσας, α. Ὅρρέξας. θ. α. ⁵⁾
 — l. 10. Ὅρρος, ἡ τ. — τι- Ο. ἡ τ. — τ. σ. ἕτεροι —
 νες στοιχεῖον, ἕτε- ὁρρώδειν — ι. τὸν
 ρον — ὁρρώδειν — ι- ὅρρον, ὅ ε.
 δοῦσι τὸν ὅρον, ὅ ε.
 c. 789. l. 2. Ὅρρυνε, π. Ὅρρυνε. π.
 Ὅρρώδει, φ. Ὅρρώδει. φ.
 Ὅρρώδια, φ. Ὅρρώδια. φ.
 Ὅρρώδιας, τῷ φ. Ὅρρώδια. τῷ φ. ⁶⁾
 — l. 10. Ὅρσιπέτης, υ. πε- Ο. υ. πετόμενος.
 τώμενος.
 c. 790. l. 7. Ὅρτάλιχοι, ο. Ο. ο. — πετόμενοι — α.
 — πετώμενοι — λεκτρύνες. κ.
 ἀλεκτρύνες, κ.
 — l. 12. Ὅρτυγίη, ἐλίοιο τοῦ- Ο. — ὁπαιδύσεις α. ⁷⁾
 το δὲ ἐστὶν ὁπαιδύ-
 σεις α.
 c. 791. l. 1. Ὅρυκτὴν, σκά- Ο. σκαπτὴν.
 πτειν.
 — l. 5. Ὅρυνθεῖ, γρυλίζει. Ο. γρυλλίζει.
 Ὅρυγξ, λ. — εὐσκαφί- Ο. λ. — ἡ καφίου — δορ-
 ου — δορκόνι κ. κάδι κ. ⁸⁾
 — l. 11. Ὅρφαναία, ν. Ὅρφναία. ν. ⁹⁾
 c. 792. l. 6. Ὅρχαμε, λαῶν Ὅρχαμε λαῶν. βασιλεῦ
 βασιλεὺς, α. α. ¹⁰⁾

c. 792.

4) Vossii conjecturae (Ὅρρα) scriptura codicis favere vi-
 detur. Cf. VV. DD.

5) Male in Ald. θραύσας.

6) Nota Ὅρρώδιας ex Ὅρρώδια.

7) Cf. VV. DD. qui glossam restitunt, ejusque lacunam
 ex Homero suppleunt.

8) Cf. VV. DD. quorum conjecturam scriptio codicis con-
 firmat. Lectio δορκόνι (a δόρκων) bene se habet, nec
 mutanda est.

9) Correctionem typotheta neglexit. Cf. VV. DD.

10) Musuri βασιλεῦ typothetam fugit.

c. 792. l. 9. Ὀρχαστοί, αἱ ἐπὶ στοιχείοις φυτείας, ἢ α.
 Ὀρχαστοί, αἱ ἐπὶ στοίχοις φυτείας, ἢ α. ¹¹⁾

— l. 13. Ὀρχηστής, π. — χωρικός, π.
 Ο. ἡ τ. — ὀρχέα.
 Ο. π. — χορικός, π.

— l. ult. Ὀρχιδόν, ἡβινδόν.
 Ὀρχήστρια, α.
 Ὀρχηδόν, ἡβηδόν.
 c. 793. l. 2. Ὀρχίλον, ο. — σαλπικτής.

— l. 5. Ὀριχηθμοῖς, ο.
 Ὀρχηθμοῖς, ο. ¹²⁾

— l. 11. Ὀρχομενός, π. — μινύειον κ.
 Ὀρχιστής, σ.
 Ὀρχηστής, σ.

— l. 14. Ὀρωδεῖ, μ.
 Ο. π. — Μινύειον κ.

— l. 20. Ὀρωρ., ω.
 Ὀρωδία, φ.
 Ὀρωδεῶς, ε.
 Ὀρωδοῦν, ε.

— l. 23. Ὀρωρέχαντο, ω.
 Ὀρωρεῖ, ω. ¹³⁾

c. 794. l. 1. Ὀς, α. — οὔτος.
 Ὀρωρέχατο, ω.

[.σσαί, σύμμ. βασι-
 λεύει.]
 Ο. α. — ο.

— l. 23. Ὀρωρέχαντο, ω.
 Ὀρωρέχατο, ω.

c. 794. l. 1. Ὀς, α. — οὔτος.
 Ο. α. — ο.

[.σσαί, σύμμ. βασι-
 λεύει.]
 Ο. α. — ο.

— l. 23. Ὀρωρέχαντο, ω.
 Ὀρωρέχατο, ω.

c. 794. l. 1. Ὀς, α. — οὔτος.
 Ο. α. — ο.

[.σσαί, σύμμ. βασι-
 λεύει.]
 Ο. α. — ο.

— l. 23. Ὀρωρέχαντο, ω.
 Ὀρωρέχατο, ω.

c. 794. l. 1. Ὀς, α. — οὔτος.
 Ο. α. — ο.

[.σσαί, σύμμ. βασι-
 λεύει.]
 Ο. α. — ο.

— l. 23. Ὀρωρέχαντο, ω.
 Ὀρωρέχατο, ω.

c. 794. l. 1. Ὀς, α. — οὔτος.
 Ο. α. — ο.

[.σσαί, σύμμ. βασι-
 λεύει.]
 Ο. α. — ο.

— l. 23. Ὀρωρέχαντο, ω.
 Ὀρωρέχατο, ω.

c. 794. l. 1. Ὀς, α. — οὔτος.
 Ο. α. — ο.

[.σσαί, σύμμ. βασι-
 λεύει.]
 Ο. α. — ο.

— l. 23. Ὀρωρέχαντο, ω.
 Ὀρωρέχατο, ω.

c. 794. l. 1. Ὀς, α. — οὔτος.
 Ο. α. — ο.

[.σσαί, σύμμ. βασι-
 λεύει.]
 Ο. α. — ο.

— l. 23. Ὀρωρέχαντο, ω.
 Ὀρωρέχατο, ω.

c. 794. l. 1. Ὀς, α. — οὔτος.
 Ο. α. — ο.

[.σσαί, σύμμ. βασι-
 λεύει.]
 Ο. α. — ο.

— l. 23. Ὀρωρέχαντο, ω.
 Ὀρωρέχατο, ω.

c. 794. l. 1. Ὀς, α. — οὔτος.
 Ο. α. — ο.

[.σσαί, σύμμ. βασι-
 λεύει.]
 Ο. α. — ο.

Pp 2

c. 794.

11) Emendationem Ὀρχαστοί typotheta praetermisit. Scribendum: Ὀρχαστοί, αἱ ἐπὶ στοίχοις φυτείας. *Plantae serie ordinatae*. Vitiosum στοιχείοις oritur ex στοίχοις. Cf. VV. DD. qui Poetam citant.

12) Natum est Ὀριχηθμοῖς ex Ὀρχηθμοῖς.

13) Exitum vocis delevit.

14) Glossam verustate evanidam ita restituerat: Ὀσσαί, σημαίνει, βασιλεύει. At, mutato consilio, omnia confodit.

- c. 794. l. 1. Ὀσάτιον, ἔσον. O. ὅσον.
 [Ὀς ἀπὸ χθόνος ὑψόος
 ἔργον.]
 Ὀς δὲ κ. Ὀς δὲ κ. ¹⁵⁾
 Ὀς ἤδη, ὅστις ἤδη. O. ὅστις ἤδει.
 — l. 21. Ὀσιρις, α. — ὑπη- O. α. — ὑπηνέμια τ.
 νεμίους τ.
 c. 795. l. 18. Ὀσα, α. — τό- O. ο. — τόσα.
 σα. κληδών, κ.
 Ὀσσα δισκούουρα, ὅσα O. δ. — ὅσα δίσκου οὔρια.
 δισκουούρια.
 — l. 24. Ὀσσα καθαίρησου- Ὀσσε καθαίρησουσι.
 σι, καμύσουσι τ. καμύσουσι ο.
 Ὀσσε δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ Ὀσσε δὲ οἱ. οἱ ὀφθαλ-
 δ. μοὶ δ. ¹⁷⁾
 Ὀσσει, β. Ὀσσοι. β.
 c. 796. l. 4. Ὀσσητῆρα, βοη- O. βοηθόν. ¹⁸⁾
 θῶν.
 — l. 7. Ὀσσομαι, περιβλέ- O. περιβλέπομαι.
 ψομαι.
 — l. 12. Ὀσσον τὲ γέγονε β. Ὀσσον τὲ γέγωνε β. ¹⁹⁾
 — l. 16. Ὀσσοντο δ' ο. — O. δ' ο. — προσεδόκων, κ.
 προσεδόκουν, κ.
 — l. 20. Ὀσσωᾶσαι, κ. Ὀσσωᾶσαι. κ.

c. 796.

15) Interposita: Ὀς ἀπὸ χθόνος ὑψόος ἔργον. scriptoris cu-
 jusdam verba sunt; fontem alii indagent.

16) Sejunct, et vocem, quae interciderat, Hesychio red-
 didit. Cf. VV. DD.

17) Articulus, quem Musurus inseruit, superfluous est; di-
 stinguendum: Ὀσσε δὲ οἱ. ὀφθαλμοὶ δ.

18) Interpretationem βοηθῶν retinendam arbitror. Male
 in Ald. βοεθόν.

19) Correctionem typotheta neglexit. Cf. VV. DD.

- c. 802. l. 3. Οὐατα βάλλει, Ο. β. τ. — ἄγχει.
 τ. — ἄγχη.
 — l. 7. Οὐβρῶστις, λ. ἢ Ο. λ. ἢ οὐβρώττης. ⁵⁾
 ..βρώττης.
 Οὐ γὰρ ἄκανθαί, π. Ο. π. Ἀριστοφάνης Σκη-
 Ἀριστοφάνης σκηναῖς ναῖς καταλαμβα-
 καταλαμβανούσαι .. νούσαις — ἦκε ταν-
 ἦκεν ταύρω, χ. ρω. χ. ⁶⁾
 c. 803. l. 7. Οὐδ' ἀλλὰ, ο. Οὐδ' ἄλλα. ο. — ἄφθονον
 — ἄφ.ονον ε. ε. ⁷⁾
 — l. ult. Οὐδ' ἐλεερεῖ, ο. Οὐδ' ἐλεαίρει. ο.
 c. 804. l. 3. Οὐδὲ μὴν, ο. Οὐδέ μεν. ο.
 — l. 5. Οὐδ' ἀπὸ παληφά- Οὐδ' ἀπὸ παλαιφάτου
 του δ. δ.
 — l. 18. Οὐδὲν ἱερὸν, π. — Ο. ι. π. — οὐδὲν ἱερὸν. ι.
 οὐδ' ἱερὸν ι.
 Οὐδενὸς ὥρα, ο. — ὀρεῖν Οὐδενόσῳρα. ο. — ὥρεῖν
 — πολυορεῖν, Α. — πολυωρεῖν. Α.
 c. 805. l. 4. Οὐδ' ἐν σελίνοις, Ο. π. — διηνυκῶτων —
 π. — δεικνυκῶτων παρακηπίοις —
 — πκηπίοις — πα- παροιμία οὕτω· οὐ-
 ροιμία, οὕτω οὐδέ δὲ ἀρχὴν ἔχεις —
 οὐδέ

5) In .. βρώττης priores litteras delevit; a typotheta habemus οὐβρώττης. Cf. VV. DD.

6) Textum inepte mutavit. Casauboni emendationem: Ἀριστοφάνης Σκηναῖς καταλαμβανοίσαις. quae et in editis reposita est, codex confirmat. In ἦκεν ταύρω ridicula est Musuri correctio; ἦκεν nempe pro verbo habuit, et, cum nullibi ὕ paragogicum ante consonantem suserat, ἦκεν in ἦκε mutavit, qua mutilatione verae scripturae indicia obscurabantur. Genuinam lemmatis scripturam: ἦ Κενταύρω, codex clare repraesentat. Cf. VV. DD.

7) In Ald. erratum typ. In ἄφθ.νον litteram expunxit.

ἄρχειν ἔχ.ς — οὐδὲ
ἢ εἰς τ.

οὐδὲ οἱ εἰς τ. ⁸⁾

c. 805. l. 14. Οὐδέπειε.

Οὐδέπηε.

— l. 18. Οὐδ' ἐρέοντο, οὐδ'
ἀνεπυνθάνετο.

Ο. οὐδ' ἀνεπυνθάνοντο.

— l. 21. Οὐδ' ἐτρεύπησε κρο-
κῆ, ο.

Οὐδ' ἐτρεύπησε κρόκην. ο.

— l. 23. Οὐδ' ἡβαῖ, π.

Οὐδ' ἡβαιόν. π. ⁹⁾

— l. 26. Οὐδνητιναοῦν, ο.

Οὐδ' ἡντιναοῦν. ο.

Οὐδῆσαι, π. ἀποδόσαι.

Ο. π. ἀποδόσαι.

— l. 32. Οὐδιτανοῦν, ε. —
ἄξιος.

Οὐδιτανοῦ, ἢ οὐτιδανοῦ.
ε. — ἄξιου. ¹⁰⁾

c. 806. l. 1. Οὐ διωσόμεθα,
οὐκ ἀποβαλλόμεθα,
ο.

Ο. οὐκ ἀποβαλούμεθα,
ο.

— l. 5. Οὐ δοκέουσιν οὐ προσ-
δοκοῦσιν, ο.

Ο. οὐ προσδοκῶσιν. ο.

— l. 18. Οὐ ἔθεν, ο. αὐτῆς.
[Οὐεριδάριος, βεριδάρι-
ος.

Ο. — αὐτῆς.

Οὐθα, σ.

Ο. σ. ¹¹⁾

Pp 4

c. 806.

8) Scriberem: περιηπλοῖς vel περικῆποις. Cf. VV. DD. In ultimis interpunctio codicis retinenda est. In ἔχ.ς litteram delevit.

9) Vitium codicis oritur ex compendio ἡβαῖ, a scriba praetermisso.

10) Musurus ἢ οὐτιδανοῦ addidit, scripturam codicis illustrans.

11) Οὐεριδάριος est Latinorum *Rhedarius*; nugas, quas Jo. Lydus Περὶ μηνῶν de hac voce ex Glossario quodam Latino-Graeco descripsisse videtur, cum indoli ejusmodi Glossariorum cognoscendae aliquo modo inservire possint, hic loco suo referam: Βηλώξ· ὁξὺς, ὃς καὶ βεραιδαρικὸς ἔτι καὶ νῦν λέγεται. Βεραίδους δὲ Ἰταλοῖς εἶναι δακεῖ τοὺς ὑποζυγίους ἵππους (Absque ullo in Ms. lacunae indicio sequuntur) ὅπερ ἔστιν ἔλκειν τὸ ὄχημα. ὅθεν καὶ δασύ.

c. 806. l. 30. Οὐθενίας, α.	Ουθενείας, α.
c. 807. l. 4. Οὐκ ἀθεΐ, ο.	Οὐκ ἀθεεί, ο.
— l. 20. Οὐκ ἀνῆει, οὐκ ἀ- φῆει, οὐ πρέπει.	Οὐκ ἀνίει. οὐκ ἀφίει. οὐκ ἐπιτρέπει.
— l. 23. Οὐκ ἀξιοχρέους, οὐκ ικανῶς.	Οὐκ ἀξιοχρέως. οὐχ ἱκα- νῶς.
c. 808. l. 10. Οὐκαταστενεῖς, ο.	Οὐ καταθενεῖς, ο.
— l. 15. Οὐκ ἀπολείπεται, οὐκ ἀστερεῖται.	Ο. οὐκ ἀποστερεῖται.
— l. 18. Οὐκ ἀπορρήσεται, οὐ κατατακῆσεται.	Ο. οὐ κ. ¹²⁾
— l. 20. Οὐκ ἀποχρεῖ, ο.	Οὐκ ἀπόχρη. ο. +
— l. 23. Οὐκαρὸς, ο.	Οὐκαρῆς. ο.
— l. 25. Οὐκ ἀσιμοι, ε.	Οὐκ ἀσημοι, ε.
c. 809. l. 1. Οὐκ ἀσκίω, ο. — εἶτα δ' ἐστ' ἀληθῆ, π.	Ο. ο. — εἰ τὰ δ' ἐστ' ἀλη- θῆ. π. ¹³⁾
— l. 14. Οὐκ ἐδέξατο, οὐ προσήκ. το.	Ο. οὐ προσήκατο. ¹⁴⁾
Οὐκευείασχεν, ο.	Οὐκ εἵασκεν. ο. ¹⁵⁾
— l. 18. Οὐκέσσεια, ο.	Οὐκ εἰσῆεις. ο.
Οὐκ εἰσμένησαν, ο.	Οὐκ εἰσμένισαν. ο.
— l. 21. Οὐκ ἐκῶν, ο.	Οὐχ ἐκῶν. ο.
c. 810. l. 8. Οὐκ ἐνῆν, οὐκ ἡ- δύναντο.	Ο. οὐκ ἡδύνατο.

c. 810.

δαπύνουσι γράφοντες τὸ Ραΐδας ὄνομα, ἐκ τοῦ Ραδίως ἐ-
πιβρῆματος παρηγμένον· οἱ γὰρ Βεραΐδους τοὺς ραΐδας ἐ-
κτὸς λέγοντες σφῶδρα πλαυῶνται.

12) In Ald. ceterisque edd. κατακῆσεται culpa typ. Cf. VV. DD.

13) Correctionem typotheta praetermisit. Cf. VV. DD.

14) In ultima voce litteram expunxit.

15) Menda ex correctione: Οὐκ εὔασκεν.

- c. 810. l. 16. Οὐκ ἐπέφετο, ο. Οὐκ ἐφέπετο. ο. ¹⁶⁾
 — l. 20. Οὐκ ἐπιτεύζεται, Ο. οὐκ ἐπιτυχῆς ἔσται. ¹⁷⁾
 οὐκ ἐπιτύχ. . .
 Οὐκ ἐρηρισμένος, ο. Οὐκ ἐρηρισμένος. ο.
 c. 811. l. 3. Οὐκέτας, ο. Οὐκ ἐτός. ο.
 — l. 11. Οὐκ ἐφίενται, οὐκ Ο. οὐκ ἐπιθυμοῦσι.
 ἐπιθυμοῦνται.
 Οὐκ ἐφικνέται, οὐ φθαί- Ο. οὐ φθάνει.
 ζει.
 Οὐκ ἔχαδῃ, ο. Οὐκ ἔχαθεν. ο.
 — l. 16. Οὐκ ἡσμένησαν, ο. Οὐκ ἡσμένισαν. ο.
 — l. 21. Οὐκοῖόν τε ε. Οὐχ οῖόν τε ε.
 c. 812. l. 7. Οὐκ ὦν, οὐχ ὕ- Ο. οὐχ υ. ¹⁸⁾
 πάρχων, [οὐκ ἐγέν-
 νετο.]
 Οὐκ ὦπται, οὐκ ἐφά- Οὐκ ὦπται. οὐκ ἐφάνη.
 νη. οὐκ ἐγένετο.
 — l. 18. Οὐλαί, υ. — λέγω. Οὐλε. υ. — λέγουσι.
 c. 813. l. 1. Οὐλείοιεν, ε. Οὐλίοιεν. ε.
 Οὐλή, ἐπιπόλειον ε. Ο. ἐπιπόλαιον ε.
 — l. 7. Οὐλιᾶθαι, ο. — ἔχ... Οὐλιᾶθε. ο. — ἔχετε. ¹⁹⁾
 — l. 10. Οὐλιμα, μάχη ὅ- Ουλαμός. μάχη.
 ταν μ.
 ²⁰⁾ Ολος. μ. ²⁰⁾
 c. 814. l. 1. Οὐλομελίη, κ. Ο. κ. — ἀθρόας τῶν ο.
 — ἀθρόας [τῆς] τῶν
 ο.

Pp 5

c. 814.

16) Ex glossario, ubi litterae sic transpositae erant, glossa descripta fuit.

17) Ultimae vocis exitum delevit.

18) Interpretatio: οὐκ ἐγένετο. quam Musurus sequenti glossae adjecit, ex margine huc illata fuit.

19) In ἔχ... exitum erasit; scriptum suspicor: ἔχειν.

20) Glossam divisit et depravavit. Ignorantiam signo con-

†
fessus erat: μάχη ὅταν μ. quod typotheta, Musuro invito, correctioni praeposuit.

- c. 814. l. 8. Οὐλοχόϊον, α. — Ο. α. αἰ οὐλαῖ ε. ¹⁾
 αἰ. λαῖ ε.
 — l. 14. Οὐ μά, μαὶ τόν. οὐ- Ο. — τόν.
 μαῖ, υ.
 Οὐμά. υ. ²⁾
 — l. 16. Οὐμαλακικαῖς, π. Ο. π. — κικκαῖς — πε-
 — κοκκαῖς — περι- ρικαιομένω, τ. ³⁾
 καιομένω., τ.
 — l. 21. Οὐμαῖς, ο. Οὐ μ' εἶας. ο. ⁴⁾
 c. 815. l. 2. Οὐ με γάμος δὲ Ο. — οὐδαμῶς δ.
 οὐδαμὸς δ.
 — l. 4. Οὐ μέμπως ν. Οὐ μὲν πως ν.
 — l. 20. Οὐμιαῖς, οὐ συγχω- Οὐ μ' εἶας. οὐ συγχωρεῖς.
 ρῆ.
 e. 816. l. 1. Οὐνεκα, οὐχά- Οὐνεκα. χάριν. ⁵⁾
 ριν.
 Οὐ νέμησις, ο. Οὐ νέμεσις, ο.
 Οὐνεαθα, ο. — ἔχετα. Οὐνεαθε, ο. — ἔχετε. ⁶⁾
 — l. 16. Οὐ παντὸς ἀνδρὸς Ο. — ἑταιρῶν γ.
 ε. — ἑτέρων γ.
 c. 817. l. 3. Οὐπιθη, ο. Οὐποθι, ο.
 — l. 7. Οὐ προσείλοντο, οὐκ Οὐ προσείλετο. ο. ⁷⁾
 ἤθελεσεν.

c. 818.

- 1) In αἰ . λαῖ litteram delevit; scriptum videtur: αἰ οὐλαῖ.
 2) Conjuncta separavit.
 3) In περικαιομένω., ultimam litteram expunxit. Loco vexato nullum ex codice lumen adfulget.
 4) Musurus ex Il. E. 819. correxit; jubent autem et ordo et scriptura codicis, ut cum Vossio scribamus: Οὐ μ' εἶας. Id est: Οὐ μ' εἶας. elisione vocalium paulo rariori.
 5) Male; legendum: Οὐνεκα, οὐ χάριν.
 6) Cf. VV. DD. qui Homericum Οὐνεαθε Hesychio reddiderunt.
 7) Glossam ad interpretationem refinxit; male, nam ἤθελεσεν ob compendium vitiose descriptum fuit. Cf. VV. DD.

- c. 818. l. 6. Οὐρανίαν, ο. — Ο. ο. — σφαῖραν — παι-
σαίραν — παιδείαν διαν ο.
ο.
Οὐρά, ἡ κ. Οὐρά, ἡ κ. ⁸⁾
Οὐρανίδην, ἀπὸ τοῦ Ο. ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. ⁹⁾
[οὔνοῦ ἢ] οὐρανοῦ.
Οὐρανίδαίξ, ω. — ἐπ. — Οὐρανίη δ' αἶξ, ω. — ἐ-
κοος — ἐπὶ τὸ ἐνδύ- πῆκοος — ἐπὶ τῷ
μιον τ. Ἐνδυμίῳ τ. ¹⁰⁾
— l. 23. Οὐρανίῳνας, τοὺς Ο. τοὺς ὑπὸ τὴν οὐρανοῦ
ὑπὸ τῶν οὐρανῶν ἀρ- ἀρχὴν τ. ¹¹⁾
χὴν τεταγμένους.
c. 819. l. 1. Οὐρανό, ι, πρὸ Οὐρανόθι πρὸ. πρὸ τ. ¹²⁾
τ.
— l. 5. Οὐρανός, ὁ κ. — κα- Ο. ὁ κ. — καλύμματα κ.
λύματα κ.
— l. 9. Οὐρδικος, ε. Οὐρδικος. ε.
Οὐρεα, οὐρέα. Ο. ὄρη. ¹³⁾

c. 819.

8) Correctio typothetam latuit. Cf. VV. DD.

9) En stipitem librarium, qui compendii explicationem ex margine adjunxit.

10) In ἐπ.κοος litteram expunxit; scriptum videtur: ἐπό-
κοος. Legendum procul dubio: ἐποχος, quod ex sequen-
tibus patet: ὅτι κατ' ἐνόους ἡ Σελήνη τῇ αἰγὶ ἐποχεῖται.
vulgatum ἐπῆκοος nullum omnino sensum praebet. Glos-
sam una voce exarandam existimarem: Οὐρανίδαίξ, ut
in codice, jubente serie, ni duplex accentus me aliter
edoceret; in Οὐρανίδαίξ latet obvium illud Οὐρανία αἶξ,
vitiumque, quod ipsi forte archetypo inhaesit, ex qua-
dratis oritur: ΟΥΡΑΝΙΑΙΞ. Cf. VV. DD.

11) Imo: τοὺς ὑπὸ τὴν Οὐρανοῦ ἀρχὴν τ. *Urani imperia
subiecti, vel ab Urani stirpe procreati.* Haec enim vis vo-
cabuli est apud Homerum ceterosque poetas, diversa
quidem ab ea, quam latini interpretes in libris nostris
per *caelicolae* exprefferunt.

12) Litteram delevit; scriptum videtur: Οὐρανόσι litt. θ
ob adfinem pronunciationem cum σ commutata.

13) Male in Ald. ὄρηα. Cf. VV. DD.

- c. 819. l. 13. Οὐρεος, ἐμβήση-
σις ε. — ὄρους ἐπι-
τήδειος α.
- c. 820. l. 1. Οὐρείας, η. περὶ
τ.
Οὐριανενιμένα, ἡ ο. —
ἄγρια.
Οὐρίαχον, τὸν σαυρο-
τῆρα, ε.
Οὐρίζει, ὑπεριφέρει, ἡ
ο.
- c. 821. l. 9. Οὐρους, φ. —
νώρια, τ.
— l. 13. Οὐς, α. — αἰτια-
τικῆς οὐς ἑτέρους
στέλλοντα οὐστίνας,
καὶ ἀντωνυμία τρίτου
προσώπου.
— l. 20. Οὐσσε, οὐ δὴ σε.
Οὐθενῶς, οὐκ ἰσχυ-
ράν.
Οὐσία, ε. — εἶδος ὑφε-
στὸς, β.
- c. 822. l. 2. Οὐσυγγινασκόμε-
νοι, ο.
— l. 4. Οὐ συμβαίνει, οὐ συμ-
φωνεῖ.
[Οὐσυνέστορα, οὐκ οἶ-
δα.]
- Οὐρεος ἐν βήσησιν. ε. —
όρους.
Οὐρος. ἐπιτήδειος α.¹⁴⁾
Οὐρηας. η. παρὰ τ.
Οὐριον ἄνεμον, ἡ ο. — ἄ-
γριον.¹⁵⁾
Ο. τὸν σαυρωτῆρα. ε.
Ο. ὑπεριφέρει. ἡ ο.
Ο. φ. — νεώρια. τ.
Ο. α. — αἰτιατικῆς, οὐ-
στίνας. καὶ ἀντωνυ-
μία τρίτου προσώ-
που. Οὐς ἑτέρους
στέλλοντα.¹⁶⁾
Οὐ σε. ο.¹⁷⁾
Ο. οὐκ ἰσχυρῶς.
Ο. ε. — εἶδος ὑφεστῶς,
β.
Οὐ συγγινωσκόμενοι. ο.
Ο. ο.

c. 822.

14) Unita se crevit, et pro elapsa articuli voce substituit
Οὐρος, dissuadente ordine.

15) Pressius codicem secutus lego: Οὐρία. νήνεμα. ἡ ο. —
ἄγρια.

16) Articuli exemplum male collocatum transposuit. Vi-
tiosum ἑτέρους VV. DD. in ἐτάρους mutarunt, duce
Poeta.

17) In Ald. erratum typ.

- c. 822. l. 4. Οὐ συνέσχευ ὄρ- O. ο. ¹⁸⁾
 γην, ο.
 — l. 16. Οὐτιθεῖς, τ. Οὐτηθεῖς. τ.
 — l. 23. Οὐτι μέλλει, οὐ μέλ- O. μέλει. οὐ μέλει.
 λει.
 c. 823. l. 2. Οὐτοι ἀπὲς βλη- Οὐτοι α. — α.
 τον, ο. — ἄξιον.
 [Οὐτόν, κακὸν μόρον,
 θάνατον.]
 [Οὗτος, τοῦτος. Οὐτοσί
 διὰ τοῦ ἱ καὶ ὁδί.]
 [Οὐταρ, οὔτε δή.]
 Οὐτρηρῶ, δ. O. δ. ¹⁹⁾
 — l. 14. Οὐ φοιβήσεταί, φοί- O. φοιβαῖν ε.
 βα ε.
 — l. 18. Οὐ φροντίς ἵππο- Οὐ φροντίς Ἴπποκλείδῃ.
 σ κλη, π. π.
 — l. 24. Οὐχάζεις, οὐ π. Οὐχάζεις, ἢ οὐκ ἄγχεις.
 οὐ π. ²⁰⁾
 Οὐχ ἔδος, ο. — καθέ- O. c. — καθέζεσθαι. οὐ
 ζεσθαι. καθεδράς φρον-
 τίσ. ¹⁾
 Οὐ καθέδρα, οὐ φρον-
 τίσ.

c. 824.

18) Interpositum: Οὐσυνέστορα. depravatum videtur ex Οὐ συνιστορῶ.

19) Primum Οὐτόν corruptum est ex Οἶτον voce Homerica; sensu, quo hic exponitur, variis in locis occurrit, ut Il. Θ. 34. I. 559. Od. A. 350. Γ. 134. Vide Hesych. v. Οἶτος. In sequentibus ita legerem: Οὗτος. τοιοῦτος. Οὐτοσί. διὰ τοῦ ἱ καὶ ὁδί. Οὐτ' ἄρ. οὔτε δή. Omnia haec insititia sunt, nec temere a Musuro rejecta.

20) Interferuntur a Musuro: ἢ οὐκ ἄγχεις.

1) Separata conjunxit, et egregie emendavit. Cf. VV. DD.

c. 824. l. 4. Οὐχιαί, φ.	Οὐχιαί. φ.
Οὐχ ἔπται, ο.	Οὐχ ἔπεται. ο.
— l. 13. Οὐχ ὑπελείπω, ο.	Ο. ο. — κατέλιπες.
— κατέλειπας.	
Οὐχ ὑποίσω, ο. — βα-	Ο. ο. — βαστάσω.
στάζω.	
— l. 22. Ὀφεις, τ. — Μέ-	Ο. τ. — Μ. Παρακατα-
νανδρος ^ε πκαταθή-	θήκην τ. ²⁾
κην τ.	
Ὀφέλλει, ὀφελεῖ, α.	Ο. ὠφελεῖ. α.
— l. ult. Ὀφελος, ω. — ὀ-	Ὀφελος. ω. — ο. καὶ ε.
φελον καὶ ὀφελον —	— τῷ ἔλεγον, ε. ³⁾
τὸ ἔλεγον, ε.	
c. 825. l. 4. Ὀφελοῦσα, θ.	Ὀφελούσα, θ. ⁴⁾
— l. 7. Ὀφέλμασι, σ.	Ὀφέλμασι. σ.
Ὀφελλον, ὠφειλον, εἰ-	Ο. ω. ε. ⁵⁾
θε, [μακάρη.]	
— l. 17. Ὀφιδεύειν, σ. —	Ο. σ. — ο.
οἰκεῖν.	
[Ὀφικιάλιος.]	

c. 825.

2) Lemma VV. DD. bene scripserunt: Παρακαταθήκη. jota dativi pro more codicis in ν transformato.

3) In editis litterarum ordo restituitur, in quibus etiam ὀφελον καὶ ὀφελος, quod procul dubio in ὀφελον καὶ ὀφελος mutandum esset, ut cum sequentibus ἔλεγον, ἔλεγε congrueret. Cf. VV. DD. ubi utraque scriptura Ὀφελος et Ὀφελος ex Photio aliisque probatur. In ultimis articulus in casu recto retineri potest, modo ita interpungatur: τό· ἔλεγον, ε.

4) Et hic seriem sine ratione interrupit.

5) In Ald. Ὀφελλον, ὀφειλον. culpa typ. Pro Ὀφελλον scribendum Ὀφελον. Ultimum μακάρη pro μακάρι ubique a Musuro confoditur. Cf. VV. DD.

- c. 825 l. 17. Ὀφειλόντως, π. Ο. π. ⁶⁾
- l. 22. Ὀφῆους, Ἡρόδοτος Ὀφίους. Ἡρόδοτος, δ. ⁷⁾
- c. 826. l. 4. Ὀφλημα, χρεό- Ο. χρεώστημα.
στημα.
- l. 6. Ὀφλησιν, χρεόστη- Ο. χρεώστησιν.
σιν.
- Ὀφλήσουσι, χρεοστή- Ο. χρεωστήσουσιν.
σουσιν.
- Ὀφλισκάνοντες, χρεο- Ο. χρεωστοῦντες. υ.
στοῦντες, υ.
- l. 11. Ὀφρα, ι. — εἰάν, Ο. ι. — εἰάν.
[τόφρα.]
- l. 16. Ὀφρυα, τ. — ὑπο- Ο. τ. — ὑπερκείμενα —
κείμενα — — αἵμα- αἵμασιās.
- l. 21. Ὀφρυγῆ, χ. — Ο. χ. — αἵμασιā.
- l. ult. Ὀφρύει, μ. Ὀφρυόεν. μ.
- c. 827. l. 4. Ὀχαεῦνται, η. Ὀχεῦνται. η.
- l. 10. Ὀχαῖθα, α. — Ο. α. — βαρυσκελεῖς
βαρυσκελεῖς π. π.
- l. 15. Ὀχέεσβον, ε. Ὀχέεσκον. ε.
- c. 828. l. 3. Ὀχεσφιν, τ. Ὀχεσφι. τ.
- l. 9. Ὀχετός, σωλήν — Ο. σ. — ὑδραγωγέον. ο. ⁸⁾
ὑδραγωγίον, ο.
- l. 13. Ὀχή, ..ωγλη, τ. Ὀχή. τρώγλη. τ. ⁹⁾

c. 829.

6) V. Οφικιᾶλιος idem forte significat, quod Latinorum *Officialis*, quo nomine certi apud Romanos magistratuum ministri insigniebantur.

7) Cf. VV. DD. qui glossam restituerunt. Vitium *ρόδοτος* ex compendio natum est.

8) Male in Ald. *σολήν*. Cf. VV. DD.

9) In ..ωγλη priores litteras erasit.

- c. 829. l. 4. Ὀχθήσας, σ. — O. σ. — τοῦ ὀχθοῦ, ὅ εἰ
 τῶν ὀχθῶν, ἃ ε.
 — l. 9. Ὀχθόβοι, παραά- Ὀχθοίβοι. περιάπτειν
 πτεν τ. τ. ¹⁰⁾
 — l. 14. Ὀχθος, κ. — πο- O. κ. — ποταμῶν ἀκρε
 ταμῶν καὶ κροχρη-
 μένων. χρημένων. ¹¹⁾
 — l. 20. Ὀχλεύονται, ὁμοιοῦν-^{ως} O. ὁμοίως. ¹²⁾
 ται.
 c. 830. l. 3. Ὀχλήσειαν, κ. Ὀχλίσειαν. κ.
 — l. 13. Ὀχμὸν ἐλαύνουσι, Ὀγμον ε. τ. ¹³⁾
 τ.
 — l. 18. Ὀχος ἀκέσταις, Ὀχος ἀκέστας. ε. ¹⁴⁾
 ε.
 c. 831. l. 2. Οχύρωμα, τ. — O. τ. — Φρούριον. ἢ α. ¹⁵⁾
 — Φρούριον, ἢ α.
 — l. 7. Ὀψα, προφαγία, O. προσφάγια. μ. ¹⁶⁾
 μ.
 c. 832. l. 18. Ὀψίοντες, ο. Ὀψείοντες. ο. ¹⁷⁾

c. 833.

10) Scribitur vox et cum jota et fine. Cf. VV. DD.

11) Cf. VV. DD. qui varie emendarunt; Albertina emendatio: ποταμῶν ἀκρε καὶ ῥηγμίνων. ceteris propius ad verum accedit.

12) Recte pro vitioso ὁμοιοῦνται lectionem superscriptam reposuit.

13) Lectionem ordini congruam VV. DD. revocarunt.

14) Mutationem a Musuro factam typotheta praetermisit. Cf. VV. DD. quorum emendatio ab Alberti bene recepta est; ἀκέσταις vitiosum est ob solitam codicum scri-

pturam ἀκεσταῖς. qua ὁ facile amitti potuit.

15) Male in Ald. Φρούρον. Cf. VV. DD.

16) Menda ex compendio: προφάγια.

17) Superius Ὀψείοντες hujus olim emendatio fuit.

c. 833. l. 7. Ὅψοι δὲ βλέψον, Ὅψιν δὲ βλέψιν, ο. ¹⁸⁾

— l. 9. Ὅψους, παντὸς πρὸς ὠψήματάων. Ὅψου. παντὸς προσεψήματος.

Ὅψῶνα, τ. — ὠψώνην σ. Ο. τ. — ὠψωνεῖν σ.

— l. 12. Ὅψοφαγία, ε. Ὅψωφαγία. ε.

Ὁ ὠγύγιος, ὁ α. Ὠγύγιος. ὁ α. ¹⁹⁾

c. 834. l. 2. Ὁ ὠνύμος, ὁ α. Ὁ ὠνύμενος. ὁ α.

Ὁῶρων, γ. — ὠαρίων. Ο. γ. — ὠαρίζειν.

Π

Π

— l. 5. Πααμύλης, Α. — Π. Α. — Σόχαρις, Π. ²⁰⁾

σόχαρ., Π.

— l. 10. Παάπης, ο. — με- Π. ο. — Μεγακλέους ὕ-
γάκλεες ὕψάτου — σταίου — κατεδή-
κατεδήδωκε. δοκε.

c. 835. l. 3. Παγασίτης, Α. Π. Α. — Παγασαῖς, κ.
— Παγάσσαις, κ.

c. 836. l. 4. Παγλαδία, ε. πα- Π. ε. παρὰ Ῥοδίοις, ο.
ρὰ ροδίοις, ο.

— l. 16. Παδησχέα, σχύ- Π. σχίζα.

Παλλία, α. οἱ δὲ τὸ πα- Παλίλια. α. οἱ μὲν τῷ
λεῖν — τὸ πᾶν. Πάλητι — τῷ Πα-
νί. ¹⁾

— l. 21. Παθιώταρ, σ.
·άζιον, λ.

Παθιώταο. σ.
Πάζιον ἢ τοπάζιον. λ. ²⁾

c. 837.

18) Glossam corruptit. Mutila est, mihi que suspecta.

19) Typotheta ordinem servavit.

20) In σόχαρ., compendium delevit.

1) Glossa h. l. insititia est, infra forte genuina; inter utrum-
que locum nulla est in codice diversitas. Cf. VV. DD.

2) Primam litteram voci praeposuit, et ἢ τοπάζιον ad-
jecit.

- c. 837. l. 6. Παιανιέναι, α. Παιανιέα. α.
 — l. 8. Παιδαγωγία, π. δι- Π. π. διδασκαλία.
 δασκαλία. παιδαγω-
 γός, π. Παιδαγωγός. π. ³⁾
 — l. 18. Παιδέρως, ο. — Π. ο. — αλείμματα, ο.
 αλλήματα, ο.
 — l. 21. Παῖδες, τ. — θυ- Π. τ. — θηλυκά. μ.
 ληκά, μ.
 — l. 27. Παιδικά, τὰ ἱερω- Π. τὰ ἐρωτικά καὶ οἱ ἐρω-
 τικά καὶ οἱ ἱερωμένοι,
 ε. μενοι. ε.
 c. 838. l. 1. Παιδισκάριον, τ. Π. τ. — ὦ πρὸς τ.
 — ὄν πρὸς τ.
 — l. 7. Παῖδιος, ν. — ἢ πα- Π. ν. — ὁ παρὰ τ.
 ρὰ τ.
 — l. 14. Παιδοκόμενος, ο. Παιδοκόμος. ο.
 Παιδοκόρης, Ε. Παιδοκόρος. Ε.
 — l. 17. Παιδολέτερον, π. Παιδολέτορα. π.
 — l. 19. Παιδοπίπαις, ἀρ- Π. ἀρσενόματος, αν-
 σενόματος, ἀνδρο-
 βάντας. δροβάτης. ⁴⁾
 — l. 21. Παιδοτρίβα, ἀλή- Π. ἀλεῖπται. γ.
 πται, γ.
 c. 839. l. 6. Παίμμα, π. Παίμματα. π.
 — l. 16. Παιπαλόεσσαν, υ. Π. υ. ἔστη δ. ⁵⁾
 ἔστι δ.
 Παιπαλόεντος, τρα- Π. τραχέος.
 χύν.

c. 839.

3) Conjuncta divisit.

4) Lectionem codicis depravavit; litt. μ in ἀρσενόματος ex β oritur, legendum: ἀρσενοβάτης. Ut in ἀνδροβάνται, ita et in ἀρσενόματος exitus ob compendium vitiosus est. Cf. VV. DD.

5) Bene in editis: Ἔστην δ. ex Poeta. Cf. VV. DD.

- c. 839. l. 16. Παιπάσσουσα, Παιφάσσουσα. π.
 π.
 Παῖς, π. — ἀντὶ τοῦ Π. π. — ἀντὶ παρθένου.
 παρ, τ.
 Παῖσα, ὁ η. Παῖσα. ὁ η. ⁶⁾
 — l. 26. Παίσαται, ε. — παι- Παίσατε. ε. — παίζατε
 ζᾷται — ἐνδοτε. — ε.
 [Παῖς θάμα, παῖει ᾄ-
 μα.]
- c. 840. l. 1. Παῖς δὴ, π. Παῖσδη. π.
 — l. 3. Παιτάσας, α. Πετάσας. α.
 Παίταυρα, σίγνα. Πέταυρα. τίγνα.
 — l. 18. Πακοτή, ἀποσκοτό.. Π. ἀποσκοπή. ⁷⁾
 Πακτά, η. πεπηρημέ- Π. η. πεπορημένα.
 να.
 — l. 25. Παλαία, α. — πο- Π. α. — πόσιν σίτου.
 σισίτου.
- c. 841. l. 11. Πάλαυ πόλις, Παλαπόλις. τ. ⁸⁾
 τ.
 — l. 17. Παλαίτερον, π. Παλαιτέρων. π.
 — l. 23. Παλαιῶς, ρ. Παλαιός. ρ.
 c. 842. l. 7. Παλανὸν ἀφρόν, Πέλανον ἀφρόν. π.
 π.
 c. 843. l. 13. Παλίζεσθαι, σφε- Π. σφαιρίζειν.
 ρίζειν.
 — l. 19. Παλίμβιος, ὡς ἐξ.- Π. ὡς ἐξαναβιάσεως. ⁹⁾
 να .. ἀσεως.

Q q 2

c. 844.

6) In Ald. erratum typ.

7) In ἀποσκοτό.. exitum delevit.

8) A typothesia habemus Παλαιπόλις.

9) In ἐξ. να.. ἀσεως plures litteras erasit; scriptum videtur: ἐξ ἀναβιάσεως. vitiose pro ἐξ ἀναβιώσεως, quod in Albertina bene repositum est. Cf. VV. DD.

- c. 844. l. 19. Πάλιν ἄγγελος, ὁ ε. — ἑτέραν φασὶν ἐπιφέρειν. Παλινάγγελος. ὁ ε. — ἑτέρω, ἃ φησιν, ἐπιφέρει.
- Παλινάγγελος, ε. — μεταμελῶς π. Π. ε. — μεταμελείας π.
- c. 845. l. 1. Πάλιν αἵρετον, ε. — καινοποιημένον, π. Π. ε. — καινοποιημένον. π.
- l. 3. Παλινδεινία, [πάλιν γεννῆσαι,] ἡ ε. Παλινδεινία. ἡ ε. ¹⁰⁾
- l. 9. Παλινδορία, τ. — Πλάτων συρφακίσαι, μονομοχθήσαι παλινδορία π. Π. τ. — Π. Σύρφακι καὶ Μωμοθήρα. παλινδορίαν π. ¹¹⁾
- l. 15. Παλινδία, ἡ ε. Παλινδίκη. ἡ ε.
- Παλιμπλάκτοισιν. ο. Παλιμπλάγκτοισιν. ο.
- l. 20. Παλίνσκιος, σύνσκιος, σ. Παλίσκιος. σύσκιος, σ. ¹²⁾
- Παλίντιτα, ὀπιθέκτιστα, ὁ ε. Π. ὀπιθέκτιτα, ὁ ε.
- l. 25. Παλίντονα, ὀπιστόνα, ἡ τ. Π. ὀπιστοτόνα, ἡ τ.
- l. 28. Παλιντροπάσασθαι, ε. Παλιντροπάσασθαι. ε.
- l. ult. Παλινωδία, ω. — τὸ πρῶν ἐναντίω. Π. ω. — τὸ πρῶν ἐναντίον.

c. 846.

10) Infinitivum πάλινγεννῆσαι Paralipomenis ex margine accensendum videtur; male huc inductum fuit, nam ex serie vocem Παλινδεῖς praecedere debebat.

11) Lemma ita scribendum est: Σύρφακι ἢ Μ. citatur una fabula duobus nominibus insignita. Cf. VV. DD. Musuri Μωμοθήρα non mihi satisfacit; duce scriptura codicis legerem: Μονομοχθήρα. Tempus forte veriora substituet.

12) Scriptura Παλίνσκιος ob seriem reponenda est. Cf. VV. DD.

- c. 846. l. 15. Πάλλας, σ. — Π. σ. — νημάτων π.
 ναιμάτων π.
- l. 21. Παλλαικός, ἐρώ- Π. ἐρωμένος.
 μένος.
- c. 847. l. 3. Παλληνίας, ἡ Α. Παλληνία. ἡ Α. — Χαλ-
 — χαλκίτη. κί. ¹³⁾
- l. 20. Πάλλος, κ. — χάλ- Π. κ. — χαλκήρεϊ πάλ-
 κησεπάλλον ε. λον ε.
- Παλλουμένων, κληρου- Π. κ.
 μένων.
- ^{αις}
 [Πάλοις, τοῦ πάλλε-
 θαι, καὶ τὰ ὅμοια.]
- Πάλτα, α. Παλτά. α. ¹⁴⁾
- c. 848. l. 7. Παλύνας, τ. — Π. τ. — λευκά — πᾶς-
 λευκάνειν — πᾶς- σειν.
- l. 13. Παρμελέσιν, ἐνμε- Π. ἐμμελέσι. γλυκεροῖς.
 λέσι, γλυκερέσιν.
- c. 849. l. 23. Παναίθησιν, ο. Π. ο. — παναίθησι καρύ-
 — παναίθυσι κορύ- θεσσι. ¹⁵⁾
 θεσι.
- l. 32. Πανές, β. Πάναινες. β.
- c. 850. l. 12. Παναφίληκιν Παναφήλαια. π. ὀμηλί-
 π. ὀμιλήκων α. κων α.
- l. 17. Πανδαισίαι, ἡ π. — Π. ἡ π. — εἰδήσεσιν ἡ-
 εἰδήσεσιν ἡδοναῖς π. δοναῖς π.
- l. 24. Πανδεία, ε. Πάνδια. ε. ¹⁶⁾

Q 9 3

c. 850.

13) In Ald. Χαλκίτη, ut in codice; scripturam Χαλκίτη
 natam suspicor ex Χαλμι vel Χαλμι, id est, Χαλκίτιδι.
 Cf. VV. DD. Retinendum est Παλληνίας in casu obliquo.

14) Intermedia: Πάλοις, τ. rel. ex margine sunt.

15) Bene in impressis: παναίθησιν κ. iubente metro.

16) Recte Vossius ex ordine Πάνδια reposuit. Cf. VV.
 DD.

- c. 850. l. 31. Πανδοκίον, παν- Π. πανδοχείον.
δοχίον.
Πάνδοξ, ὁ ἐν πανδοχίῳ Π. ὁ ἐν πανδοχείῳ ο.
ο.
Πανδοῦρα, ἡ π. Π. ἡ π.
c. 851. l. 15. Πανημέριος, ο. Π. ο. — οὐ τις ἀν α.
— οὐ τι ἀν α.
— l. 23. Πανθρύλιον, τ. — Πανθρύλλιον. τ. — θρυλ-
θρυλῶν.
c. 852. l. 5. Πανίει, ἡ Πεδοπό- Π. ἡ Πελοπόννησος.
νησος.
Πανίεις β. — ἐπὶ τοῦ Π. β. — ἀπὸ τοῦ Π.
Π.
Πάνικτον, ἔρμιππος Π. ἔρμιππος Σ. — κω-
στρατιώταις — κο- πητῆρα — ἴν' ἐς τὴν
πητῆρα — ἴν' ἐστὶ ν. — ῥοθιάξης. α.
ν. — ῥοθιάξης, α.
— l. 14. Πανιωδαίμονι, μα- Πανίῳ δαίμονι. μανιώδεις
νιωδαίμονι. δαίμονι.
c. 853. l. 2. Πάνομ... Φαίω. Πανομοφαίω. ¹⁷⁾
λλ'
— l. 10. Πανορμῖη, ε. ἀπο Π. ε. Ἀπόλλωνος.
Πανοσκῶλον, ο. — σκῶ- Π. ο. — σκῶλου ἢ πε-
λου ἢ πεπληγῶς πληγῶς ἀντρον
ντρον τ. τ. ¹⁸⁾
Πανόσκοτος, ο. Πανὸς σκότος. ο.
Πανόσπρια, σύνοδος. Π. σύνοδος, συμμιγῆς
πληθὺς.
[Πανοστρία,] συμμιγῆς
πληθὺς [σύνοδος.]

c. 853.

17) In medio glossae duas litteras delevit; scriptum videtur: Πάνομαλφαίω. Glossam a sequentibus diversam esse suspicor. Cf. VV. DD.

18) In ντρον litteram expunxit; scriptum videtur: ὄντρον.

- c. 853. l. 13. Πανοτηροῦν, ο. Πᾶν ὁτιοῦν. ο. ¹⁹⁾
 c. 854 l. 4. Πανοθενεστιάτω, Π. ισχυρωτάτω.
 ισχυροτάτω.
 — l. 6. Παντάκαλον σ. Πάντα κάλων σ.
 — l. 13. Πάντα δ' ἀπόλευ- Πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χ.
 ρον χ.
 — l. 18. Πανταρκῆς, ὁ π. Π. ὁ π. αὐταρκῶν.
 αὐταρκῶν, ὁ παντά- Παντάσκιος. ὁ π. ²⁰⁾
 σκιος, ὁ π.
 c. 855. l. 13. Παντοδαῶν . . , π. Παντοδαπῶν, π. ¹⁾
 — l. 20. Παντόσε, εἰσίν. Πάντοσ' εἴσης. πανταχό-
 σε στρογγύλης. ²⁾
 Παντόθησι, στρογγύ-
 λαις.
 — l. 24. Πάντων ἐκπλαγώ- Π. ἐκπαγλότατε. υ.
 τατε, υ.
 c. 856. l. 12. Πανόλεθρον, ε. Πανώλεθρον. ε.
 — l. 14. Πάξ, ὑπὸ δῆμα ε. Π. ὑπόδημα ε.
 — l. 17. Παππάζοιεν, πα- Π. παιρακαλοῖεν. ³⁾
 ρακαλεῖν.
 — l. 20. Πάππα, π. παῖς Π. π. παιδὸς π.
 π.

Qq 4

c. 856.

19) Glossam male divisam conjunxit. V. Πανοστρία prae-
 cedentis Πανόσπρια varia lectio videtur, vel, quod po-
 tius credam, Πανοστρία vitium est, et Πανόσπρια emen-
 datio.

20) Unita divisit.

1) In fine vocis duas litteras delevit; scriptum videtur:
 Παντοδαῶτι.

2) Separata conjunxit. Cf. VV. DD.

3) Minime hic ad ordinem Παππάζοιεν legendum, nam ex
 margine est, et emendatio inferioris Παππάζοιεν, quod
 in codice mendosum videbimus. Interpretationem vo-
 cis VV. DD. correxerunt.

- c. 856. l. 22. Παππ. ζοιεν, π. Παππ. ζοιεν. π. καλοῖ-
καλεῖν. εν, ⁴⁾)
- c. 857. l. 6. Παππαίνειν, π. Παπταίνειν. π. πάντη.
παντί. παπταίνοντα. ο. ⁵⁾)
Παπταίνοντα, ο.
- l. 15. Παραβαλλόμενα, Π. ε. παρακατατιθέμε-
ε. παρακατατιθέμενα. να. ⁶⁾)
- c. 858. l. 1. Παραβαλῶ, συγ- Π. σ.
κρινῶ.
Παραθῶ, ὅμοιον. Π. ο. ⁷⁾)
- l. 17. Παραβύουσιν, πα- Π. παρακαμύουσιν.
ρακαμύουσιν.
- l. 20. Παραβυστον, λ. — Π. λ. — τῷ μεγάλῳ. ε.
γλ' ⁸⁾)
τῇ με, ε.
- c. 859. l. 1. Παραγάγας, ε. Παρασάγας. ε. ⁹⁾)

c. 859.

- 4) In Παππ. ζοιεν litteram expunxit; scriptum videtur: Παππόζοιεν. Videnda nota praeced.
- 5) Diversa male conflavit. Cf. VV. DD. qui juncta separarunt.
- 6) Vocī παρακατατιθέμενα^{κατα} duae insunt lectiones, quae olim forte ita distinguebantur: παρατιθέμενα. Cf. VV. DD.
- 7) Locum vitiosum Musurus intactum reliquit. Typotheta compendium bene expressit: Παρὰ Θεῶ. Error autem ab imperito scriba proficiscitur, qui vocem obscurius forte exarata male descripsit et a praecedentibus separavit; erant nempe παραθῶ ὅμοιον, tanquam interpretatio v. Παραβαλῶ, in margine ad hanc glossam adscripta, unde huc ingesta fuerunt. Cf. VV. DD. quorum studio et sagacitate vox correctā est, et cum praecedentibus unita.
- 8) En Vossii Παραγάγας. Aliquis fere crederet, Vossium codicem vidisse. Musuri scripturam exhibet Cyr. Lex. Ms. Παρασάγας. εἶδος μέτρου Περσικοῦ, ὃ ἐστὶ στάδια λ'. ὃ δὲ σταθμὸς μίλια ἔχει κή. κατὰ Ἡρόδοτον καὶ Ξενοφῶντα. Infra suo loco Παρασάγης.

- c. 859. l. 13. Παραγράψαι, ὁ Π. ὁ η. — τραπεζίτου π.
 η. — τραπεζήτου π.
 — l. 16. Παραγωγή, ἀπά- Π. ἀπάται. χ.
 του χ.
 — l. 19. Παραδέδρωμα, π. Παραδ' ἔδραμε. π.
 c. 860. l. 5. Παράδεισος, τ. — Π. τ. — οἷός ἐστιν ἐν πε-
 οἷον ἐστιν ἐμπεριπα- ριπάτοις. ἢ τ. ⁹⁾
 τῆς, ἢ τ.
 — l. 18. Παραζηλῶν, π. παρ- Π. π. παρεξισῶν. ¹⁰⁾
 εξισω. ῶν.
 c. 861. l. 5. Παραθήγειν, α. Παραθήγειν. α. ¹¹⁾
 — l. 7. Παραθήται, ἐκβάλλ- Π. ἐκβάλλη.
 λει.
 — l. 11. Παραδροξίας, πδρα- Π. παραδραμείας. ¹²⁾
 μείας.
 Παραθῶτε, ἐκβάλλει. Παραθῶται. ἐκβάλλη. ¹³⁾
 — l. 15. Παραγείρον θέα, Ε. Παρ' αἰγείρου θέα. Ε. —
 — βαθμοὺς, ὑφ' βαθμοὺς, ἐφ' αἷς
 αἷς — πρὸς τὸ κ. — πρὸ τοῦ κ. ¹⁴⁾

Qq 5

c. 861.

- 9) Reponendum forte ex Photio: οἷόν ἐστιν ἐν περιπατεῖ-
 θαι. Cf. VV. DD.
 10) In ultima voce litteram confodit; scriptum videtur:
 παρεξισωθῶν. Cf. VV. DD.
 11) Lectio codicis, male a Musuro mutata, in editis re-
 posita est.
 12) In impressis Παραδροξίας. Cf. VV. DD.
 13) Scribendum, ut in Παραθήται et Παραθέντες, ad or-
 dinem: Παραθῶται. usque donec scripturis harum glos-
 farum aliunde lumen adfulserit; suspicor tamen, quod
 Παραθ. pro Παραθ. ab antiquis librariorum erroribus
 deducendum sit, et in ipso forte codicis Marciani arche-
 typo exstiterit.
 14) In ultimis mendae origo ex compendio: πρ τ. Infi-
 nita errorum multitudo ex hoc fonte derivari potest.

- c. 861. l. 24. Παράϊλεως, ὁ- Π. ὄρος ἐγγὺς Μακραθῶ-
 ρος ἐγγὺς μ ρ θ ν vos. ¹⁵⁾
- c. 862. l. 6. Παράϊπαιμα, Π. παρακωπή.
 πκωπή
- l. 8. Παραινεῖται, ο. Παραίνυται. ο. ¹⁶⁾
 Παραιρήματα, παρ- Παραιρήματα. παρα-
 αήματα ι. ράήματα ι.
- l. 11. Παράϊ ποσὶ κάμπε- Παράϊ ποσὶ κάμπεσε θυ-
 σαι θυμὸς ἡγωνίας, μός. ἡγωνία, καὶ κα-
 καὶ κατέπεσαν τ. τέπεσε τ. ¹⁷⁾
- Παραισταβάζειε, παρ- Παραισταβάζειν. παρα-
 αμεμημένα, α. νενημένα. α. ¹⁸⁾
- l. 16. Παρίσομαι, παρ- Παρπαρισῶντα. παρα-
 ί..ντα, παρατρέ- τρέχοντα. ¹⁹⁾
 χοντα.

c. 862.

- 15) Mira est nominis μ ρ θ ν fine vocalibus scriptio, quae procul dubio ex ipso archetypo petita est.
- 16) Prima scriptura fuit Παραινεῖται, quae hic reponenda est, favente ordine. Mox Παραιροῦνται. ἀΦαιροῦνται.
- 17) Verba Poetae ordini repugnant, nec locum suum occupant; mihi quidem divulsa videntur a praeced. Παράϊ ποσὶ, ad quod olim in margine forte exempli loco notata erant. Ipsa Homeri verba Musurus bene restituit, interpretationem vero male correxit; apud Homerum enim non de uno, sed de pluribus sermo est, de Achivis nempe vel Danaïs; legendum itaque duce codice: ἡγωνίασαν, καὶ κατέπεσαν τ. Ultimum: ἡ ποσίν. merum otiosi hominis additamentum est ex margine. Cf. VV. DD.
- 18) Foede textum corrupit; scribendum: παραμεμημένα. a παραμαίνω, παραμέμνηα. furorem Bacchicum injicere. Photius: Παραισταβάζειν. παραμαίνεσθαι. Cf. VV. DD. Cyr. Lex. Ms. Σαβάνδιος. ἐπώνυμος Διονύσου.
- 19) Taedet me delirii hominis, nec enim rationem et modum video. In παρί..ντα duas litteras expunxit. Sub men-

c. 862. l. 22. Παραίφη..εύ- Παραίφηλεύμεθα. π.²⁰⁾
μεθα, π.

Παρακαίρια, παράκρα. Π. παράκαιρα.

c. 863. l. 3. Παρακεκόαται, Παρακέκοπται. π.
π.

— l. 5. Παρακέκρονται, τ. — Παρακεκρόαται. τ. —
ήλλάττοντο. ήλλαττώντο.

— l. 14. Παρακεκλημένος, Π. παρατετραμμένος.
παρατετραμένος.

Παρακληδόν, οὐδ' α. Π. 'ο. ¹⁾

— l. 20. Παρακοίτης, ὁ ἀνὴρ Π. ὁ ἀνὴρ. καὶ παράκοιτις,
γ. — παλλακίς, πα- γ. — παλλακίς. ²⁾
ράκοιτις.

— l. 25. Παρακόρρυσον. π. Παρακόρησον. π.

c. 864. l. 12. Παράκωφον ἀ- Παρὰ κωφὸν ἀποπαρ-
ποπαρδεῖ, ἡ π. δεῖν. ἡ π. ³⁾

c. 864.

mendosa codicis scriptura latent, aut duae glossae, aut vitium ejusque emendatio; ex priori opinione Παρίσσομαι, vitiose pro Παράισσομαι, esset glossa per se, interpretatione quidem destituta, et ad Paralipomena ex margine referenda; ex altera vero Παράισσομαι menda esset, et παρί..ντα pro παραίσσοντα correctio. Quod ergo magis placuerit, eligatur; ego certe priorem anteponerem rationem, qua glossa in duas ita divideretur: Παράισσομαι. Παραίσσοντα. π. Ex serie et auctoritate Cyrilli Alberti quoque Παράισσαντα emendaverat. Cf. VV. DD.

20) Duas litteras delevit; legebatur: Παραίφηλεύμεθα.

1) Bene in editis Παρακληδόν. Haec glossa, quemadmodum superius Παρὰ πᾶσι κάππεσε θ., ab articulo, cui olim tanquam exemplum subiecta erat, disjuncta est; nec aliam video separationis causam, quam glossam intermediam: Παρακεκλημένος, π. quae male huc ex margine ingesta fuit. Cf. VV. DD.

2) Vocem παράκοιτις interpretationi praeposuit, cum antea sequeretur.

3) Proverbii formam, quam codex exhibet, retinendam judico: Παρὰ κωφὸν ἀποπαρδεῖ, ἡ π.

- c. 864. l. 12. Παρὰ λαπάρη, Παρὰ λαπάρην. π.
π.
— l. 18. Παραλία, ἡ Α. — Π. ἡ Α. — πάραλος.⁴⁾
εὐ
πλ.
- c. 865. l. 3. Παράλληλον, α. Π. α. — τῷ μ.
— τὸ μ.
- l. 16. Παραλώματα, τ. Π. τ. — μ. σκεπάσμα-
— μρών κεπασμά- τα.⁵⁾
των.
- l. 21. Παραμήνη, ἡ τ. — Π. ἡ τ. — μοῖρα. Λ.
— μήρα, Λ.
- c. 866. l. 1. Παραμύσαθαι, Παραμυθήσαθαι. σ.
σ.
- l. 12. Παραραόρος, σ. Παραόρος. σ.
- l. 22. Παραπέμποντες, ἀ- Π. ἀπαλούμενοι.⁶⁾
ποδούμενοι.
- Παραπεπείθοιμι, πα- Παραπεπίθοιμι. παρα-
ραθείθοιμι. πείθοιμι.
- l. 25. Παραπετάσματα, Π. παρακαλύμματα.
παρακαλύματα.
- Παραπῆχυν, ι. — ἐκά- Π. ι. — ἐκάτερον μέρος
τερον [μέρον] μέρος
ε.
- c. 867. l. 6. Παραπλέξαι, ἐν- Π. ἐμπλέξαι.
πλέξαι.
- l. 9. Παραπλήγος, μανι- Π. μανιώδους.⁷⁾
ώδ.ς.

c. 867.

4) Vis compendii esset παράλογος vel παραλόγως, quod Musurus in πάραλος docte mutavit. Cf. VV. DD.

5) Compendium μρών, prouti in codice est, exhibui; typotheta illud per μητέρων reddidit, quae vox hic incongrua est, et a tachygraphis μήρων exaratur. VV. DD. varie conjecerunt, sed frustra; facem accendant alii.

6) Correctionem typotheta neglexit.

7) In μανιώδ.ς litteram expunxit; scriptum videtur: μανιώδης, quod hic retinendum est.

- c. 867. l. 14. Παραπλήξ, π. Π. π. — βεβλαμμένος,
— βεβλαμένος, μ.
— l. 23. Παραπλόνεσι, π. Παρά πλείονεσι. π.
c. 868. l. 6. Παραρητοί, π. Παραρρήτοί. π. — πα-
— παραμυθητικοί. ραμυθητοί.
Παραρυτοῖσι, παραμυ- Παραρρήτοῖσι. παραμυ-
θηταῖς. ρητοῖς.
— l. 11. Παραρυεῖς, μετεω- Παραρυῆς. μετεωριωῆς,
ριωεῖς, π. π.
Παραρύμα, Σ. Παράρυμα. Σ.
— l. 18. Παραρύωμεν, ε. Παραρρύωμεν. ε.
— l. 26. Παρασαρῶσα, ε. Π. ε. — κάλλυντῖρον τὸ
— κάλλυντρες τὸ σάρων κ.⁸⁾
σρον κ.
c. 869. l. 3. Παράσημον; α. Π. α. — ἀπὸ τούτου καὶ
— ἀπὸ τὸ καὶ ν. τῶν ν.
— l. 12. Παρασπάσηθαι, ἀ- Παρασπάσεθαι. ἀφ-
φεληῖθαι. λείθαι.
Παρασπίζουσα, σύνους Π. σύννους σ.⁹⁾
συνοικοῦσα.
— l. 18. Παραστάδες, ο. Π. ο. — τετραμμένοι κ.
— τετραμένοι κ.
c. 870. l. 2. Παράστασις, φ. Π. φ. — παραστήσαθαι.
— παραπήσαθαι.
— l. 18. Παραστόρνυται, κ. Π. κ. — παράστρωτον.
— παράστρωτον.
— l. ult. Παρασύρω, παρα- Π. παρατρέπω, κ.
τρέψω, κ.
c. 871. l. 10. Παρατεκτείνε- Παρατεκτήναιτο. π.
το, π.

c. 871.

8) Sic in codice σρον compendiose scribitur. Cf. VV. DD.

9) Reponendum: συνοῦσα. σ. emendante Heinfio. Cf. VV. DD. Vitium ex compendio oritur.

- c. 871. l. 13. Παρατέτακται, Π. ἡτοίμασται.
 ἡτοίμασται.
 — l. 21. Παρατρέπει, παρα- Π. παρηγορεῖ.
 γορεῖ.
 c. 872. l. 3. Παρατροπέων, Π. παρατροπῶν. π.
 παρατροπῶν, π.
 — l. 7. Παρατροπῶν, π. Παρατροπῶσι. π.
 Παρατρυχῶν, π. Παρατρυχῶν. π.
 — l. 21. Παραφθαίησι, πα- Π. παραδράμοι. ¹⁰⁾
 ραδραμεῖ.
 c. 873. l. 1. Παράφορος, π. Π. π. — ἐξεστηκώς.
 — ἐξεστηκός.
 — l. 9. Παραψίδες, τ. Παραψίδες ἢ παροψίδες.
 τ. ¹¹⁾
 — l. 19. Παρεβλήδην, ἐρε- Π. παραβλήδην. ε. ¹²⁾
 τιστικῶς.
 — l. 22. Παρεγγέγραπτος, Παρέγγραπτος. ν.
 ν.
 — l. ult. Παρεγγυᾷ, παραγ- Π. παραγγέλλει. δ.
 γελύει, δ.
 c. 874. l. 6. Παρ' αἰδοίησι, π. Π. π. — ἀξίοις. ¹³⁾
 — ἀξίαις.
 Πάρεδρον, παρακαθί- Π. παρακαθήμενον. π.
 μενον, π.
 — l. 23. Παρεΐθη, π. — ε. Π. π. — ε.
 αἶθη.
 [Παρεΐεμαι, παραλέλυ-
 μαί.]
 Παρεΐεται, π. Παρεΐται. π. ¹⁴⁾

c. 875.

10) In Ald. erratum typ.

11) Adduntur a Musuro: ἢ παροψίδες.

12) Male in Ald. ἐρετιστικῶς. Cf. VV. DD.

13) Musuro articulus τοῖς imposuit; retinendum ἀξίαις,
 praevisio ταῖς. Cf. VV. DD. qui locum Poetae notant.14) Glossam intermediam ita primum correxerat: Παρίε-
 μαί. deinde: Παρεΐμαι.

- c. 875. l. 2. Παρείκει, παρέρ- Π. π.
 χεται.
 [Παρείκουλον, ἀπόφα-
 σις ἄρχοντα.]
 Παρεῖμαι, π. Π. π.
 — l. 19. Παρείσαναν, κ. ἀ- Π. κ. α.
 κρωτήριον.
 [Παρείση, παραστί-
 κης.]
 Παρείδωσαν, π. Π. π.¹⁵⁾
 c. 876. l. 13. Παρελεύσεαι, π. Π. π. καὶ παραλογίση.
 καὶ παραλογίσεις.
 — l. 18. Παρέλκον, περισ- Π. περισσόν. β. παρα-
 σόν [περιττόν] β. τεινον.
 παράτινων.
 c. 877. l. 2. Παρεμφάρακτος, Π. ἀσελγής.
 ἀσελγής [πέρπε-
 ρος.]
 — l. 9. Παρενήνεον, [παρανι- Π. π.¹⁶⁾
 έων] π.
 — l. 13. Παρενθῆκαι, μ. — Π. μ. — πλωϊζομένων. π.
 πλωϊζομένων, π.
 — l. 24. Παρεξηυλημένος, υ. Π. υ. — κατατετρημέναι
 κατατετρημέναι ε. ε.¹⁷⁾
 — l. 28. Παρέοικος, π. Παρεοικώς. π.
 c. 878. l. 4. Παρεπτάμενα, Παριπτάμενα. π.
 π.

c. 878.

15) Male in Ald. ἀκρωτηρίων. Pro παραστίκης correxerat παραστήκης. Superius Παρείκουλον, ἀπόφασις ἄρχοντα. intentatum reliquit.

16) Ejectum παρανιέων est vitiosa lectio, cujus emendatio fuit Παρενήνεον.

17) Duce codice legendum: κατατετριμμένα. Cf. VV. DD. qui testimoniis probant.

- ε. 878. l. 7. Παρεργότατα, Π. κατεργώγολατα.
κατεργώγολατα.
- l. 9. Παρενείτα, ο. Παραινυτα. ο. ¹⁸⁾
- l. 13. Παρερυπωμένα β. Παρεργώρυπωμένα β.
- l. 21. Πάρεσιν, αφέωσιν, Π. αφεσιν. σ.
σ.
- l. 26. Παρεσόμεθα, π. μέλ- Π. π. μέλλομεν.
λων.
- Παρέσσυα, παρόρμησα, Παρέσσευα. παρώρμησα.
παρσγνολμένη. καὶ παρεσσυμένη,
π.
- [Παρέσσετα, παρέ-
σχετα.]
- Παρεσπονδημένοι, ε. πα- Π. ε. παρηνομημένοι. ¹⁹⁾
ρηνομένοι.
- ε. 879. l. 14. Παρευημεριθεΐς, Παρευημερηθεΐς. π.
π.
- l. 18. Παρεφάσεις, π. Παραιφάσεις. π.
Παρεφασήσι, π. Παραιφασήσι. π.
- l. 22. Παρεχάσετο, π. Παρεχάζετο. π.
Παρέχει, δίδει, χ. Π. δίδωσι, χ.
- l. 25. Παρηβον, π κτησί, Π. παρὰ Κρησί, ξ. ²⁰⁾
ξ.
- l. 27. Παρηγοναΐς, παρσ- Π. παρσγωγαΐς. α.
γώγας, α.

ε. 880.

18) Prima scriptura fuit Παρερεΐτα, mendose pro Παραι-
ρεΐτα. Supra quoque pro Παραινεΐτα substituerat Πα-
ραινυτα. Videnda nota ad v.

19) Locum glossae, quae hic intercidit, verbis καὶ παρεσ-
συμένη explevit. Sequens Παρέσσετα, παρέσχετα de-
pravatum videtur ex Παρέσσυτα παρέρχετα. Ambae
glossae Παρέσσυα et Παρέσσετα ex margine sunt, unde
post v. Παρεσπονδημένοι primum inferendae essent.

20) Indocte correxit; legendum: παρὰ Κτησί, ξ. Cf.
VV. DD.

- c. 880. l. 4. Παρείϊον, ὁ π. Παρήϊον. ὁ π.
 — l. 13. Παρήλθηκεν, ε. Παρήλθοκεν. ε.
 Παρήμενος, παρακαθή- Π. παρακαθήμενος. καὶ
 μένος, ἔκλυτος. παρειμένος, ε. ¹⁾
 — l. 21. Παρήγορος, ὁ π. — Π. ὁ π. — παράσειρος, ὁ
 παρασυρεῖς, ὁ ἐκτὸς ἐκτὶς τοῦ α. ²⁾
 τοῦ α.
 — l. 26. Παρήσει μοι, δοκῶ. Παρήσειν μοι δοκῶ.
 c. 881. l. 5. Παρθέμενοι, π. Π. π. — παρθέμενοι κα
 — παραθέμενοι κ.
 — l. 9. Παρθένιοι, ο. — Θε- Π. ο. — Θεραπειῶν,
 ῶν, κ. κ. ³⁾
 — l. 18. Παρθένου Παλλη- Παρθένος Παλληνίδος. ι.
 νίδος, ι. — Παλαινί- — Παληνίδι, ⁴⁾
 δι.
 Παριαμβίδες, Α. — πε- Π. Α. — πεποιῆσθαι, α. ⁵⁾
 ποιῆσθαι, α.
 c. 882. l. 5. Παρίησιν, α. συγ- Π. α. συγχωρεῖ.
 χωροῦσιν.
 — l. 12. Παριππεύει, ἀφῆ- Π. ἀφίησιν α.
 α.
 — l. 15. Παρίθμια, τ. — Π. τ. — Φάρυγγα.
 Φάραγγα.

c. 882.

1) Scriptura Παρειμένος sub Παρήμενος ob soni similitudi-
 nem tacite explicatur; ne quem igitur haec ambiguitas
 retardaret, Musurus καὶ παρειμένος interposuit.

2) Male in Ald. ὁ ἐκ τοῦ α. Cf. VV. DD.

3) Mendosum Θεῶν a compendio vocis παρθένων dedu-
 cendum est. Cf. VV. DD.

4) Retinenda est codicis lectio Παρθένου Π. indocte a Mu-
 furo sollicitata; nec dubium est, quin ad Euripidem
 (Heracl. v. 1031.) respiciatur. Cf. VV. DD. In ultimo
 Παλαινίδι litterae αη ex λη natae sunt, et scribendum
 Παλληνίδι, ut in editis.

5) In Ald. Παριαμβίδες culpa typ. Cf. VV. DD.

- c. 882. l. 17. Παρισώματα, ο. Παρισώματα. ο.
 — l. 21. Παρκατελέκτω, π. Παρκατέλεκτο. π.
 Παρκέμβλωκε, π. — Παρμέμβλωκε. π. — π.
 παραμεμόληκεν.
 [Παρμηθαίκιον, ὅπὸν
 σκεπαστήριον, κον-
 δότρων θυρεοῦ.
 Παρνάσιος, Φ. Π. Φ.
 c. 883. l. 4. Παρνόπη, Κ. α. Π. Κ. Ἀθηναῖος. 7)
 22'
 3η
 Παρξίφεως, π [τὴν] τοῦ Παρξίφεος. παρὰ τοῦ ξ.
 — l. 3. Παρωδούμενον, π. Παροδούμενον. π. 7)
 — l. 15. Παροιμία, βιοφε- Π. βιωφελῆς λ.
 λῆς λ.
 Πάροιμον, π. — ὁδὸν Παρ' οἶμον. π. — ὁδόν. κ.
 [λεγόμενος,] κ.
 c. 884. l. 4. Παροίσομεν, παρ- Π. παρειέγκωμεν, π.
 ενέγκωμεν, π.
 — l. 12. Παρομαρτεῖ, παρ- Π. π.
 κολουθεῖ.
 [Παρομαρτοῦν, παρ-
 σόμενον.]
 Παρόν, υ. Π. υ. 7)

c. 885.

6) Compendium codicis aliud quid indigitat. Cf. VV. DD.
 Glossam in fine mutilam esse credo.

7) Recte ordinem restituit; ad ἁδόμενον vero cogitandum
 est Παρωδούμενον, tacente Lexicographo. Potuisset ta-
 men interpretatio ἁδόμενον scripturae Παροδούμενον di-
 recte tribui, quatenus nempe de proverbiiis ageretur,
 quae usu trita sunt, et ab omnibus decantata. Cf. VV.
 DD.

8) Glossa intermedia forte ita legenda esset: Παρομαρτοῦν.
 παρισούμενον. Videant alii,

- c. 885. l. 2. Παρουσία, ο. — Π. ο. — Μ. Ὑδρεία. ⁹⁾
 Μένανδρος ὕδρείας.
 Παράφα, ἡ ε. Παρυφα. ἡ ε.
 — l. 23. Παρσουλάκης, τ. Παρσουλάκης. τ.
 c. 886. l. 3. Παρτετύμβει, π. Παρτετύμβει. π.
 — l. 15. Παρῶας, π. — πυ- Π. π. — πυρρῶι.
 ρῶι.
 c. 887. l. 1. Πάρῶος, ε. — Π. ε. — πυρρῶυ χ.
 πυρῶυ χ.
 — l. 17. Παρῶχετεύων, ο. — Παρῶχετεύων. ο. — ὕδρα-
 ὕδραγόν.
 c. 888. l. 1. Πάσσανος, α. ἡ Π. α. ἡ ἀρτόπτης.
 ἀρτώπτης.
 — l. 4. Πασάτω, ρ. Πασάτω. ρ. ¹⁰⁾
 c. 889. l. 1. Πάσσε, σ. — ἄλ- Π. σ. — α. θ. κρατευ-
 λος θεῖοι κρατευτῶν, τάων. κ. ¹¹⁾
 κ.
 — l. 6. Πάσσιρος, ὁ τ. — Π. ὁ τ. — ὑπερβόρειος.
 ὑπερβόρειος.
 — l. 17. Πασσύρως, ἄρδην, Π. ἄρδην.
 πανοικὶ πάσσων, ρ.
 Πανοικὶ πάσσων. ρ. ¹²⁾
 c. 890. l. 11. Παστήρια, σ. Π. σ. — ἐντοθίδια. κ.
 — ἐντοθίδια, κ.
 — l. 16. Πασχητιᾶ. π. — Π. π. — αἰσχεῖας ἡδονῆς
 αἰσχεῖα ἡδονῆς η.
 c. 891. l. 1. Πατάλους, π. Παττάλους. π.

R r 2

c. 891.

9) Lemmatis scripturam optime emendavit.

10) Scriptura codicis reponenda est, ordine et Glossariis sacris iubentibus, Cf. VV. DD.

11) Cf. VV. DD. qui Poetae locum restituerunt.

12) Male separavit; distinguendum, ut in editis: Π. ἄρ-
 δην, πανοικί. Πάσσων, ρ. Cf. VV. DD.

- c. 891. l. 15. Πάτειθε, ἐδίε- Πάτειθε. ε. [†] 13)
 ται.
 c. 892. l. 2. Πατερῆται, ε. Πατερῆται. ε. [†]
 — l. 7. Πατήρια, ἐγκοίκλια, Π. ἐγκύκλια. κ.
 κ.
 c. 893. l. 2. Πατραλοίας, ὁ Π. ὁ τ. — μητραλοίας οὐ-
 τ. — μητρολοίας σ. τω σ. ¹⁴⁾
 — l. 14. Πατρίς, Φυλὶς, π. Π. Φυλῆς. π.
 Πατριότης, π. Πατριώτης. π.
 Πατρόθεν, π. — πρῶν Π. π. — π. ε. ¹⁵⁾
 ε.
 c. 894. l. 2. Πατρόζουσαι, τ. Πατρώζουσαι. τ.
 Πατρόιον, τ. Πατρώιον. τ.
 — l. 5. Πατρωλοίας, ὁ τ. — Πατραλοίας. ὁ τ. — κτέ-
 κτένων. νων.
 — l. 15. Πατώμας, δ. Πατώσας. δ.
 — l. ult. Παυνί, μ. Παῦνον. μ.
 c. 895. l. 3. Παῦρα, ο. εὐρύθ- Π. ο. εὐαρίθμητα.
 μητα.
 — l. 6. Παῦροι, ο. ἐλάττοι, Π. ο. ἐλάττους. ο.
 ο.
 — l. 10. Πausικάπη, μ. — Π. μ. — εἶρον ὡς μ.
 ἥρωνος μ.
 Πausτίρεια, ο. Πausτήρεια. ο.
 Πausωλή, α. — κατέ- Π. α. — κατάληξις.
 ληξις.
 c. 896. l. 3. Πάχνη, ἡ ψ. — Π. ἡ ψ. — πήσσειν. ἡ λ.
 πεσσεῖν, ἡ λ.
 — l. 11. Παχυνοὶ, π. Παχύνοι. π. ¹⁶⁾

c. 897.

13) Male in Ald. εὐδίεται. Cf. VV. DD. qui glossam re-
stituerunt.

14) Masurus οὕτω interseruit. Cf. VV. DD.

15) Typotheta compendium recte per πατέρων expressit.

16) In archetypo ita scriptum suspicor: Παχύνοισι. Cf. VV.
DD.

- ε. 897. 1. 7. Πεδάρσειον; με- Πεδάρσιον. μετέωρον. υ.
 ταίωρον, υ.
 — 1. 13. Πέδηλα, υ. Πέδιλα. υ. ¹⁷⁾
 ε. 898. 1. 2. Πεδιακά π. — Π. π. — ἀποπεδιάδος κ.
 ἀποδεδία κ.
 Πεδιά τ. — ἡλίω φ. Π. — Ἰλίω φ.
 Πέδηλα, υ. — ποδόειδα. Πέδιλα. υ. — ποδοίλλα. ¹⁸⁾
 — 1. 11. Πεδοίκου, χ. — αἰ- Π. χ. — Αἰσχύλας Τρο-
 σχυλοτρόφοις. Φοῖς.
 ε. 899. 1. 8. Πεζοφόροις ζ. Αἰ- Π. ζ. Α. Τοξότησιν. ω. ¹⁹⁾
 σχύλος τοξότισιν, ω.
 ε. 900. 1. 5. Πειλός, π. — πε- Π. π. — πεπιλωμένον.
 πηλωμένον.
 ε. 901. 1. 3. Πειρήθηξα, π. Πειρήθητε. π. λαμβάνε-
 λαμβάνη. τε. ²⁰⁾
 — 1. 6. Πειρήσονται, δ. λη- Π. δ. λήψονται.
 ψόμενον.
 — 1. 12. Πείρινθος, π. — Π. π. — πλινθίον, τ.
 πλινθίον, τ.
 — 1. 18. Πείσσεας, π. — Πείσσεα π. — β.
 βοτανώδεις.
 [Πείσεν, πείσει, ἔπει-
 σεν.]
 Πείσεθαι, π. Π. π.
 ε. 902 1. 2. Πείση, π. — κρα- Π. π. — κραδίη μένε.
 διήμενα.
 — 1. 7. Πείχισον, δοκίμασον. Π. δ.
 [Πεκούλιον, βαλαίντι-
 ον.]

R r 3

ε. 902.

17) Potius: Πέδειλα. probante Eustathio. Cf. VV. DD.

18) Prima scriptura fuit ποδόειλα, vel ποδοίλλα.

19) Vera lemmatis scriptura, quam VV. DD. reposuerunt, auctoritate codicis stabilitur. Cf. VV. DD.

20) Male correxit; legerem: Πειρήσηται. π. λαμβάνη. Monente ordine; certo affirmare possum, quod θ in Πειρήθηξα ex σ natum sit.

- c. 902. l. 7. Πέκτει, κ. Π. κ.
 — l. 12. Πελάγια, τ. — ἡ Π. τ. — οἱ δὲ ῥίνη π.
 δὲ ῥίνος π.
 — l. ult. Πελάνα, ἡ Σ. ἐν τοῖς Π. ἡ Σ. ἐν τοῖς χρησμοῖς.
 [εὐκε] χρησμοῖς, ἡ ἡ τ.
 τ.
 c. 903. l. 8. Πέλανος, π. — Π. π. — περιπεπηγότα
 περιπεπηκότα τ.
 Πέλανος, τὸ τ. Π. τὸ τ. ¹⁾
 Πελαργικοὶ ν. — ἀντι- Π. ν. — ἀντιτρέφειν, τ.
 στρέφειν τ.
 c. 904. l. 6. Πελαστικὸν τ. Πελασγικὸν τ.
 — l. 11. Πελάχιν, τ. Πελάχιν. τ.
 — l. 13. Πελεθόβαψ, Θεό- Π. Θεόδωρος ὁ κ.
 δρος ὁ κ.
 Πελέθρησμα, τὰ δρό- Πελέθρισμα. τὸ δρόμη-
 μηκα. μα.
 c. 905. l. 1. Πελεθρόνιος, ὁ Χ. Π. ὁ Χ. — Πελεθρόνου, ε.
 — πελεθροίνου, ε.
 — l. 6. Πέλειον θρέμμονα ν. Πελειοθρέμμονα ν.
 c. 906. l. 7. Πελεσσύδρα, συν- Π. συστρέμματα ν.
 στρέμματα ν.
 — l. 14. Πέλια, μ. — Φρά- Πέλια, μ. — Φάσσα. ²⁾
 θαι.
 c. 907. l. 6. Πέλλα, α. — Π. α. — τὸ γάλα — πυ-
 τὸ μέγα — πυελλοί ελοὶ τ.
 τ.
 — l. ult. Πελλήνη, π. — Ἄρ- Π. π. — Ἄργει π. χ. ³⁾
 γει πελλικαὶ χ.

c. 908.

1) In Ald. articulus omittitur.

2) In Ald. Φράσσα culpa typ. Cf. VV. DD.

3) Ultima: πελλικαὶ χ. in editis bene ab articulo sejuncta sunt et emendata. Cf. VV. DD. Male in Ald. πηλλι-
 καὶ χ.

- c. 908. l. 14. Πελλυταί, ο. Π. ο. — τὰ σφυρά κ.
— τὰς σφυρά κ.
— l. ult. Πελοπίδα, Ἀγα- Π. Ἀγαμέμνονος γένος.
μέμνων γε
c. 909. l. 2. Πέλος, μ. τερα- Πέλως. μ. τεράστιον.
στικόν.
— l. 17. Πέμματα, π. — Π. π. — πληθυντικῶς.
πληθυντικά.
Πεμπαύδος, π. Πεμπαύδος. π.
— l. 23. Πεπάσσετα, κ. Πεμπαάσσετα. κ.
c. 910. l. 1. Πάμπελον, σ. Πέμπελον. σ. — γηρα-
— γηραλέος. λέον.
— l. 9. Πεμφίδες, πεμφόλι- Π. πεμφόλυγες. κ. ⁴⁾
γες κ.
Πεμφιδάδεις πύθετοι, Π. πυρετοί. φ.
φ.
Πεμφίξ, π. — ἀκτῖνα. Π. π. — ἀκτῖνες.
— l. 24. Πενθέριον, τ. — Π. τ. — Θάσσιοι.
Θάσσιοι.
c. 911. l. 3. Πένοντο, ἐνείρ- Π. ἐνήργουν.
γουν.
— l. 6. Πεντάχα, ἡ χεῖρ, ἡ Π. ἡ χεῖρ. ἡ εἰς πέντε μέ-
ἐ μέρη. ρη, πένταχα. ⁵⁾
— l. 11. Πέντε κοιτά, τ. Πέντε κοῖτα. τ. ⁶⁾
c. 912. l. 3. Πεντήκοντομέσολ- Π. π. — μεσόδμα σ. ⁷⁾
μον, π. — μασιόδμα
σ.
— l. 19. Πεπαληκέναι, ἐκ- Π. ἐκπεσεῖν.
μεσεῖν.

R r 4

c. 912.

4) Correctio hypothetam latuit.

5) Additur a Musuro in fine πένταχα.

6) Dormitando correxit. Ipse accentus docet, quod κοι-
τά ortum sit ex κριτά, saepius quoque in hoc codice ρ
et ο inter se permutantur; supra habuimus κριτῶν pro
κοιτῶν. Cf. VV. DD. qui maculam eluerunt.

7) Cf. VV. DD. qui glossam correxerunt.

- c. 912. l. 19. Πεπαλημέναι, Π. βεβλαμμέναι.
βεβλαμμέναι.
- c. 913. l. 1. Πεπαλμένος, βε- Π. βεβλαμμένος, ε.
βλαμμένος, ε.
Πεπαλόεντος, τ. Παιπαλόεντος. τ.
Πεπαλόεσσα, τ. Παιπαλόεσσα. τ.
- l. 13. Πέπαρμαι, δ. — Π. δ. — καθήλωμαι.
καθήλωμαι.
Πεπαρμένον, α. — κα- Π. α. — καθηλμένον.⁸⁾
θηλομένον, κ.
- l. 22. Πέπαυστοι, ε. Πέπαστο. ε.
- c. 914. l. 1. Πεπείθοιμεν, π. Πεπίθοιμεν. π.
Πεπείθουσα, π. Πεπιθούσα. π.
- l. 11. Πεπεμμένην, ζ. — Π. ζ. — γενομένην.
γεναμένην.
Πεπένεταί, μ. Πεπαίνεται. μ.
- l. 15. Πεπερημένος, ὁ πε- Π. ὁ πεπερεωμένος.
περεωμένος.
- c. 915. l. 10. Πεπνιμένος, φ. Πεπνυμένος. φ.
— l. 18. Πεποθήεις, θ. Πεποιθήεις. θ.
- c. 916. l. 1. Πεπόληστο, ε. Πεπόλιστο. ε.
- l. 9. Πεπορπιμένη, τ. Πεπορπημένη. τ.
Πεπωρωμένοι, τ. Πεπωρωμένοι, τ.
- l. 12. Πέποσμαί, ἀκήκοαί, Πέπυσμαί. α.⁹⁾
[ἤπταμαί.]
- Πεποτ.ανταί, ἤπταν- Πεποτήεταί. ἴπταν-
ταί. ταί.¹⁰⁾
- c. 917. l. 1. Πέπταθαί, ἀ- Π. ἀνεωχθῆναι. π.
νεώχθη, π.

c. 917.

8) Lectionem καθηλώμενον, quam VV. DD. Hesychio red-
diderunt, codex confirmat.

9) Vox deleta ἤπταμαί, pro ἴπταμαί, glossae hic elapsae
interpretatio est.

10) In Πεποτ.ανταί litteram erasit.

- c. 917. l. 4. Πεπτέον, Φ. εὐ- Π. Φ. 'εὐρυντέον.
 ρυτέον.
 — l. 7. Πεπ. γμένοι, μ. Πεπυγμένοι. μ. ¹¹⁾
 — l. 16. Πέπωκα, ἔπια. Π. ἔπιον.
 — l. 20. Περάαν, διαπερᾶν. Π. διεκπερᾶν.
 Περαιβοί, ε. Θεσσαλι- Π. ε. Θ.
 κόν.
 [Περάγειν, διεξῶγέγειν
 θῶ.]
 Περαινει, ε. — πληρεῖ, Π. ε. — πληροῖ. α.
 α.
 c. 918. l. 2. Πέραινον, σ. — Π. σ. — τὰ περὶ τ.
 τοὺς περὶ τ.
 — l. 19. Πέργαμας, ἡ α. Πέργαμος. ἡ α.
 Περγέα, θ. ἡ Ἀρτεμις. Π. θ. ἡ Α.
 Περγούλον, ὀρνιθάριον Π. ο. ἄργει λευκόν. ¹²⁾
 ἄργειλέγω.
 — l. ult. Πέργουν, π. Πέργεις. π.
 c. 919. l. 3. Περιδόμεθα, σ. Περιδώμεθα. σ.
 Περσεύμενοι, τ. Περαιούμενοι. τ.
 Περσεύομαι, δ. Περαιούομαι. δ.
 Περέτισαν, ε. Περιέτισαν. ε.
 — l. 17. Περιάγνοιται, π. Περιάγνυται. π.
 Περιάγνοιτο, π. Περιάγνυτο. π.
 Περιαγορίος, π. Περιαγοράιος. π.
 — l. 24. Περίαλλος, τ. Περίαλος. τ.
 Περιαμηχάμενος, θ. Περιαμησάμενος. θ.

R r 5

c. 920.

11) Litteram expunxit; male in Ald. Πεπιγμένοι. Cf. VV. DD.

12) Mira est Musuri correctio, et docto homine indigna; si VV. DD. codicis scripturam ob oculos habuissent, locus jam emaculatus fuisset. In archetypo compendiose

Γ Γ
 scriptum suspicor: AP ΛΕ. quod scriba in ἄργει λέγω corrupit, cum describendum esset: Ἀργεῖοι λέγουσι. Cf. VV. DD. quibus Musurus tenebras obfudit.

- c. 920. l. 1. Περιαιμμάτων, Π. περιάπτων.
 περιαιπατών.
 Περιαιίδος, ή ε. ωδής. Π. ή ε. ωδή.
 Περιαιπτάω, περιαιμ- Π. περιάπτων. περιαιμμά-
 ματάω. των.
 — l. 6. Περιαιυτίζεσθαι, τὸ ἐν Π. περιενιαυτίζεσθαι. τὸ ἐν
 αὐτῷ — ἀποδιδόναι ἐαυτῷ — ἀποδιδό-
 ναι ε. ¹³⁾
 — l. 23. Περιβόητος, ἐπὶ κ. Π. ὁ ἐπὶ κ.
 c. 921. l. 7. Περιγλαγέας, Π. γεγαλακτωμένας.
 μεμαλακτωμένας.
 Περιγλαγές, περίπλεω Π. περίπλεων γ.
 γ.
 Περιγράφει, περιγίνε- Π. περιγίνεται. ή χωρεῖ.
 ται [περιαίρεσιν τοῦ ή συλλαμβάνεται.
 πράγματος,] ή χω- ή ἐν ἀγρῷ ἐστι.
 ρεῖ, ή συλλαμβά-
 νεται.
 Περιγραφήν, περιαίρε- Π. περιαίρεσιν τοῦ πράγ-
 σιν τοῦ πράγματος, ματος. ¹⁴⁾
 ή ἐν ἀγρῷ ἐστι.
 Περίγραφον, ο. — ἕως Π. ο. — ἕως λύτουν. ¹⁵⁾
 λύτουν.
 — l. 18. Περιδεδρύθη, πε- Π. Περί δ' ἐδρύφθη. περιεξέ-
 ριέζεσθαι. δη. ¹⁶⁾

c. 921.

¹³⁾ Lectio codicis in Albertina reposita est, flagitante or-
 dine. Pro ἀποδιδόναι in impressis ἐπιδιδόναι. Cf. VV.
 DD.

¹⁴⁾ Ex verborum ordine, quem codex exhibet, discimus,
 quod ή ἐν ἀγρῷ ἐστι in locum alienum ex margine intru-
 sum sit.

¹⁵⁾ Cf. VV. DD. qui locum varie tentarunt.

¹⁶⁾ Dextre emendavit. Glossa ad II. Ψ. 395. spectat, ubi
 hodie ita legitur:

- c. 921. l. 20. Περιδείδιθι, φ. Περιδείδιθι. φ.
 Περιδείνεσθαι, π. Περιδίνεσθαι. π.
 Περιδενηθήτην, π. Περιδινηθήτην. π.
 Περιδινήσεως, π. Περιδινήσεως. π.¹⁷⁾
 Περιδενηταί, π. Περιδινηταί. π.
 c. 922. l. 3. Περιδινούντα, Π. τ. — τραχήλου.
 π. Π. τ. — τραχήλου.
 Περισσω̃ς δ. Περιδείσασα. περισσῶς
 δ. ¹⁹⁾
 Περιδείσθαι, συντείνε- Π. συντείνεσθαι.
 θαι περὶ κλησίων θε̃ε
 πάντη.
 Περιτετείχιστο δὲ κλή- Περὶ δὲ κλίσιον θε̃ε πάν-
 σιον, κύκλω περιβέ- τη. περιτετείχι-
 βλετο — κλησίων, στο δὲ κλίσιον, κύ-
 δ. κλω περιεβέβλητο
 — κλίσιον, δ. ²⁰⁾
 — l. 13. Περιδέζιον, φ. — Περιδέζιον. φ. — δεξιὸν
 δεξιῶς π. π.
 — l. 18. Περιδέρεα, π. Περιδέραμα. π.

c. 922.

Ἀγκῶνας τε περιδρύφθῃ στόμα τε ῥινάς τε.

In codice vero, unde glossa descripta fuit, legebatur:

Ἀγκῶνας περὶ δ' ἐδρύφθῃ στόμα τε ῥινάς τε.

Quod hodierna lectione multo concinnius est; proinde
 Jenfius minime audiendus est, qui contra ordinem et le-
 ctionis praestantiam Περιδρύφθῃ hic reponendum voluit.
 Cf. VV. DD.

17) In Ald. erratum typ.

18) Vide, quam parum constans Περιδινούντα in Περιδι-
 νοῦντα mutaverit, dum praecedens Περιδεινοῦσι, quod
 idem verbum est, intactum relinquitur; nec desunt ho-
 die, qui eadem animi levitate in veterum libros grassan-
 tur.

19) Glossam, quae hic intercidit, optime divinavit.

20) Locum turbatum egregie digessit et emendavit. Cf.
 VV. DD.

- c. 922. l. 18. Περὶ δ' ἐστὲ, υ. Π. υ. — ὑπάρχετε. ἢ
— ὑπάρχεται ἢ κρατεῖτε.
κρατεῖται.
- l. 23. Περὶ δὴλον, π. κα- Π. π. κ.
λόν.
[Περὶ δῆσαι, περιδύναι-
σαι.]
- Περὶ δόσιν, σ. Π. σ.
Περὶ δού, σ. — θέστες. Π. σ. — θέσιν.
- c. 923. l. 1. Περὶ δρομοί, τοῦ Π. τοῦ δικτύου τὸ διειρό-
δεικτύου τὸ διειρόμε-
νον — περιεχόμενοι — περιέχε-
τόποις π. θαι. τόποι π.
- Περὶ δρόμους τείχους, π. Περὶ δρόμους τοίχους. π.¹⁾
— l. 9. Περὶ δύσο, ἀπόδυσο Π. ἀπόδυσο. περιδύω. ο.²⁾
πδύω, ο.
- l. 12. Περιβάλλων, ἐκύ- Περὶ βάλλον. ἐκύκλω-
κλωσαν. σαν.³⁾
- l. 15. Περιέδεινε, π. Περὶ ἐδινε. π.
Περιεδρύθη, περιεξέ- Περὶ ἐδρύθη. περιεξέθη.
στη.
- l. 23. Περιεῖπεν, ἔτι με. Περὶ εῖναι. ἔτι μέλλει.⁴⁾
Περὶ εἰργασμαί, π. ἐ- Π. π. ἐποίησα.
ποίησαν.
- Περὶ ἐκόκυτο, π. Περὶ ἐκώκυτο. π.
- l. 28. Περιεκτικώταται, Π. ὁμοίως.
ὁμοίαι.

c. 924.

1) Correctionem typotheta omisit. Cf. VV. DD.

2) In editis glossa in duas dividitur; περιδύω ex margine adnexum est.

3) Glossa in alienum locum invec̃ta est, ut VV. DD. observarunt.

4) Supine correxit. An Περιεῖπεν. ἐπεμελεῖτο? Examinent critici.

c. 924. l. 3. Παριελιχμήσα- Π. τῇ γλώττῃ ὡς σπογ-
το, τῇ γλώττῃ γείῳ περιεκάθη-
σπόγγει καὶ καθῆ- ρεν. 5)

— l. 9. Περιεπτησμένη, π. Περιεπτισμένη. π.

— l. 16. Περιέσσομαι, π. — Π. π. — μέλλω π.
μέλλοντες π.

Περιεσπάθη, ε. περι- Π. ε. π.
δέδετα.

[Περιεσκεμμένος.]

[Περιέσσω, κωπηλα-
τών.]

[Περιέστα, περιγένη-
ται, νικήσει.]

Περιεστήξει, π.

Π. π. 7)

c. 925. l. 7. Περιήθελεν, α. Π. ἡγάπα.
γάπη περιήθλουν α.
π.
γά.

Περιήθελον. ἡγάπων. 7)

— l. 10. Περιήκασε, περιώ- Π. περιώρυξε. περιέγρα-
ρυξεν, περιέγραψεν. ψε.

— l. 15. Περιηρημένον, κε- Π. κ.
κομμένον.

[Περιήρρον, περιήρσαν.]

c. 925.

5) Bene in impressis σπόγγω.

6) Quod hae glossae suppositae sint, Musurus optime vi-
dit, at propterea non delendae essent. Περιεσπάθη ante
Περιέσσομαι collocandum est, et ante Περιεσπάθη, Πε-
ριεσκεμμένος, quod paralipomenon est, et interpreta-
tione caret. Περιέσσω, mendose pro Περιερέσσω, ni-
hil aliud est quam varia lectio praecedentis Περιερέπων.
Sequens Περιέστα bene se habet, at interpretatio περι-
γένηται vitiosa est pro περιγενήσεται.

7) Bene distribuit et emendavit; docet tamen ordo, quod
περιήθλουν α. ex margine adjectum sit.

- c. 925. l. 15. Περιήσω, π. Π. π.
 — l. 18. Περιθείης, μα πει- Περιθείης. μάθοις π.
 ραθείς.
 [Περιθείς, κυκλωθείς,
 περισσότερον λα-
 βεῖς.]
 [Περὶ Θεόν, πρὸς Θεόν.]
 Περιθειῶσαι, π. Π. π.⁸⁾
 c. 927. l. 3. Περίκηλα, π. ξη- Π. π. ξηρά, τὰ π.
 ραῖται π.
 — l. 8. Περίκλυμος, ὁ π. — Π. ὁ π. — ἡ κυκλάμινος.
 ἡ [καὶ] κυκλάμενος.
 — l. 12. Περικνημῆς, σ. Περικνημῆς. σ.
 Περικοῖται, κλωπαῖ, λ. Π. κλοπαῖ. λ.
 — l. 17. Περικτιόνεσι, π. Περικτιόνεσσι. π.
 Περίκυκλον, ἵνα υ. Π. ἵνα υ.
 — l. ult. Περιλαβεῖν π. Περιλαβεῖν π.⁹⁾
 c. 928. l. 11. Περιμέφαθα, Περὶ μὲν φᾶθα. δ.
 δ.
 — l. 17. Περιμήκετος, υ. — Π. υ. — ὑψηλὴν ε. —
 ὑψηλὴν [εἰς] ε. — περιμήκετον.¹⁰⁾
 περιμεμήκετον.

c. 929.

8) Pro λαβεῖς correxerat: λάβοις. quid hac mutatione cogitaverit, sane non perspicio. Vires experiantur Glossariorum scrutatores; at seriem minime negligant, quae verae in Hesychio critices basis est, quam si viri docti fideliter secuti essent, majores hodie in his litteris progressus nostri fuissent, et pauciores Hesychii maculae.

9) In impressis: Περιλαβεῖν, ἢ π. Particulam ἢ codex omittit.

10) Glossa ad Il. E. 287. pertinet, ubi haec de Somno:

Εἰς ἐλάττην ἀναβάς περιμήκετον —

Praepositionem ergo Musurus perperam ejecit. Cf. VV. DD. In Ald. erratum typ.

- c. 929. l. 1. Περινάμενα, π. Περινάμενα. π.
 — l. 10. Περίνος, τ. Περίναιος. τ.
 c. 930. l. 12. Περιοριζόμενοι, Π. π. — ἐξωλιωθάνοντες.
 π. — ἐξωλιωθένον-
 τες.
 c. 931. l. 14. Περιπεπλεγ- Περιπεπλεγμένα. π.¹¹⁾
 μένα, π.
 c. 932. l. 1. Περίπεπτον, Περίπεπτον. τ.
 τ.
 — l. 12. Περιπήγεις, π. Περιπυγίς. π.
 Περιπηγείς, π. ἐνπα- Π. π. ἐμπαγείς.
 γείς.
 Περιπλη., περιπλέγ- Περιπλήξ. π. π.¹²⁾
 δην, π.
 c. 933. l. 7. Περίποδος, α. — Π. α. — ἀρμόζοντος. κ.
 ἀρμόζων, κ.
 c. 934. l. 3. Περιῖππεύει, α. Π. ὅταν ἀφῇ — ὁδεύη.
 φῇ — ὁδεύει.
 — l. 11. Περιπτυχά, π. Περιπτυχά. π.
 — l. 14. Περιρᾶίνεσθαι, π. Περιρᾶίνεσθαι. π.
 — l. 19. Περιρῥυδῆς, περι- Π. περικεκλασμένος. π.
 κυκλασμένος, π.
 c. 935. l. 2. Περισάνοντες, κ. Π. κ. — τὴν οὐραν κ.¹³⁾
 — τὴν κ.
 — l. 5. Περί σεῖο, π. — πε- Π. π. — περὶ σεο. π.
 ριέσσιον, π.
 — l. 22. Περισπέ. του β. Περισπέρχου β.¹⁴⁾

c. 936.

11) Retinenda est codicis scriptura, perperam a Musuro sollicitata. Cf. VV. DD.

12) In Περιπλη.. exitum delevit.

13) Lacunam explevit. Vitiose in Ald. Περισάνοντες.

14) Litteram expunxit; scriptum videtur: Περισπέκτου.

- λλ'
 c. 936. l. 1. Περισκε, βακ. Περισκέλσα. βρακκία,
 κία, Φιμινάλια. Φεμινάλια.¹⁵⁾
 Περίσπονδον, π. Περί σπονδῶν. π.
 — l. 15. Περιστελεῖ, κ. Περιστέλλει. κ.
 c. 937. l. 19. Περισχαδόν, τ. Π. τ. — ψ. ε.¹⁶⁾
 — ψίαθον, ε.
 — l. ult. Περισχιδεῖς, ε. Περισχιδεῖς. ε.
 c. 938. l. 8. Περιρίτῃμι, υ. Περί τ' εἰμί. υ.
 — l. 16. Περιτεύοντες, συλ- Περιττεύοντες, συλῶν-
 λῶντες. τες.
 c. 939. l. 8. Περι. Φαλλία, π. ΠεριΦαλλία. π.¹⁷⁾
 — l. 18. Περιφθείρεται, τὰς Π. τοὺς Φ.
 Φ.
 c. 940. l. 11. Περιχεύας χρυ- Π. χ. περιπάσας χ.
 σῶ, περιποθῶ χ.
 c. 941. l. 12. Περιώσιον, πε- Περιώσιον. περιωσίως. π.
 ριωσίως, π.
 c. 942. l. 11. Περνεῖν, ε. Περναῖν. ε.
 — l. 13. Περομνύνα, ε. Περιομνύνα. ε.

c. 943.

15) Duo λλ in fine vocis superscripta pluralem indicant, et bene explicata sunt. Steph. et Th. Lex. Ms. quemadmodum et Cyrillus Marinus: Περισκελῇ. Φημινάλια. Glossa ex margine supposita est. Cf. VV. DD.

16) In Ald. ψίαθρον culpa typ. Cf. VV. DD.

17) Litteram delevit; scriptum videtur: ΠερισΦαλλία. Festi originem et significatum Jo. Lydus (Περὶ μηνῶν) his verbis enarrat: Ἐν ἀπορρήτῳ δὲ τῷ Διονύσιῳ τὰ μυστήρια ἐτελεῖτο, διὰ τὸ πᾶσιν ἀπόκρυφον εἶναι τὴν τοῦ ἡλίου πρὸς τὴν τοῦ παντὸς φύσιν κοινωσίαν, καὶ Φαλλοὺς ἐν τοῖς ἱεροῖς αὐτοῦ παρελάμβανον, οἷον τὰ γεννητικὰ ὄργανα, καὶ ἑσοπτρον οἷον τὸν διαυγῆ οὐρανόν, σφαῖραν δὲ οἷον τὴν γῆν. ὁ γὰρ Πλάτων ἐν τῷ Τιμαίῳ φησὶν· Γῆ μὲν τὸ σφαρρικὸν εἶδος. διὸ δὴ καὶ ὁ Πυθαγόρας ἐν ταῖς δέκα σφαῖραις οὕτως καὶ αὐτῆς ψυχᾶς ἐνσπάρθαι φησί.

- c. 943. l. 3. Πέρπερος, μετὰ βλακίας ε. Π. μετὰ βλακίας ε.
- c. 945. l. 14. Πεσσα πέντε γραύματα κ. Πεσσα πεντέγραμματα κ.
- c. 946. l. 6. Πέσον, ο. — Αἰωλεῖς, τ. Π. ο. — Αἰωλεῖς. τ.
- l. 18. Πέτα, π. στάχυα. Π. π. στάχυες.
- l. ult. Πετάλα, ^{μτ'}ονο θ. Π. ὀνόματα θ. ¹⁸⁾
- c. 947. l. 3. Πετταλισμός, ὁ διὰ Φίλων ο. Πεταλισμός. ὁ διὰ φύλων ο.
- l. 8. Πεταλίδων υἱῶν μετὰίη α. Πεταλίδων υἱῶν. μετήχθη α.
- l. 14. Πετᾶσαι, γ. Πεπᾶσαι. γ.
- l. 18. Πέταυρα, σίγνα. Π. τίγνα.
- c. 948. l. 9. Πετεῶν, π. Πετεῶν. π.
- l. 18. Πετρεφράμη, θερασεία, θ. Π. θρασεία. θ.
- c. 949. l. 3. Πεττεία, δ. Π. ἡ δ.
- c. 950. l. 13. Πευκεδανόν, πευκές, π. Π. ἐχεπευκές. π.
- l. 15. Πευκινόδακρυ, π. Πευκινόδακρυ. π. ¹⁹⁾
- c. 951. l. 5. Πεφάσαι, πεφονεύεωσαι, κ. Π. φονεύεωσαι, κ. ²⁰⁾
- l. 9. Πεφάσσουσα, ε. Παιφάσσουσα. ε.
- l. 17. Πεφήμωσο, π. Πεφίμωσο. π.
- l. 21. Πεφήσεαι, τ. — Π. τ. — τεθνήξει. τεθνήξεις.

c. 952.

18) Compendium Musurus bene descripsit. Cf. VV. DD. qui varie locum tentarunt.

19) Cf. VV. DD. quibuscum forte vox ita distinguenda est: Πεύκινον δάκρυ. suadente codicis accentu.

20) Duce codice scribendum: πεφονεύεωσαι. Cf. VV. DD.

- c. 952. l. 3. Πεφλοιδέναι, φλε- Π. φλυκτενοῦδαι.
κτενεῖδαι.
— l. 7. Πεφοβῆδαι, κ. Πεφοβῆδαι. κ.
c. 953. l. 12. Πεφορωμένα, Πεφωρημένα. ε.
ε.
Πέχαρι, ε. Πέχαρις. ε.
— l. 26. Πηγαῖον ὕδωρ, πε- Πηγαῖον ὕδωρ. τὸ περικα-
ρικαθαῖρον τὸ π. θαῖρον τὰ π.
Πηγεσημάλλω, ε. Πηγεσιμάλλω. ε.
c. 954. l. 2. Πηγόν, ο. — μέγα. Π. ο. — μέγαν.
— l. 17. Πῆδος, τ. — ἔβρε- Π. τ. — ἔβραχε π.
χε π.
— l. 23. Πήθων, π. Πίθων. π.
— l. 27. Πηκταί, θ. — εὐ- Πηκταί θ. — εὐθυροί.
θυραι.
c. 955. l. 8. Πηλάγονες, γ. — Π. γ. — γηγενεῖς.
γαργενεῖς.
c. 956. l. 21. Πήνειον, τὸ ἀ- Π. τὸ ἀνάπτειν. λ.
νάπτειν, λ.
c. 957. l. 1. Πηνίκη, θ. ἐμ- Π. θ. ἐμπλοκή.
πλοκεῖ.
Πηνίον, π. — ἀδρακτος, Π. π. — ἀτρακτος, ε.
ε.
Πηνιός, π. Πηνειός. π.
— l. 14. Πηρία, Α. — Πη- Π. Α. — Πηρία, π.
ρίη, π.
c. 958. l. 2. Πηρόν, ε. — τὸν Π. ε. — τὸν ἐνεόν κ.
νεόν κ.
— l. 7. Πήτεια, πῆτυρα. Π. πίτυρα.
c. 959. l. 4. Πιάτοις, τὸ ἀ- Π. Πιάτοις. τὸ ἀσημον α.
σημον α.
Πίγγαλος, σ. Πίγγαλος. σ.

- c. 959. l. 7. Πίδακες, σταγό- Π. σταγόνες.
 nes, [πήγξ.]
 — l. 12. Πιδειέσσης, κ. Πιδηέσσης. κ.
 — l. 13. Πίδναται, π. Πίλναται. π. ¹⁾
 Πιδῶ, δῆμος ἐν τῇ Θάκῃ. Π. δ. ἐν Ἰθάκῃ.
 — l. 18. Πιερά, λ. — πιερί- Πιέρα. λ. — πιήρη. ²⁾
 ρη.
 — l. ult. Πιερίδες, αἱ Μοῦσαι Π. αἱ Μοῦσαι ε. ³⁾
 ε.
 c. 960. l. 1. Πιέρι., ἡ α. Πιερίη. ἡ α. ⁴⁾
 — l. 6. Πιδάκνα, κ. — ση- Π. κ. — σηπία.
 πύια.
 — l. 8. Πιδανολογία, δ. αἰ- Π. δ. ἀληθείς.
 ῆ
 λη
 — l. 11. Πιδήσας, πιστεύ- Π. πιστεύσας.
 σας, πιδεῖς, π. Πειδεῖς. π. ⁵⁾
 Πιδάρχει, πιδθητι. Πειδάρχει. πείδητι. ⁶⁾
 Πιδοῖ, πισμονή, π. Πειδοῖ. πεισμονή, π.
 — l. 17. Πιδῶν, πίσσας. Π. πείσας.
 Πικᾶσι, πικροῖς Πικράσι. π.
 [Πικέλα, πίσσα. Ῥω-
 μαῖοι.]
 Πίκειν, ξ. Π. ξ. ⁷⁾
 c. 961. l. 3. Πιλιμα, ζ. μή- Πίλημα. ζ. μίτρεα.
 τρα.

Ss 2

c. 961.

1) Scriptura Πίδναται ex vitioso codice prodiisse videtur. Perperam in Ald. ceterisque edd. Πίλναται.

2) Correctio typothetam fugit. Cf. VV. DD.

3) In impressis: αἱ Μοῦσαι, αἱ ε.

4) Vocis exitum delevit.

5) Male separavit. Cf. VV. DD.

6) Glossa transposita est, ut optime observat Is. Vossius. Cf. VV. DD.

7) In impressis: Πικράσι. πικραῖς.

- c. 961. l. 5. Πίλνα, π. Π. π. ⁸⁾
 — l. 8. Πιλνάμενον, ε. πιγνύ- Π. ε. πηγνύμενον.
 μενον. .ίλναθα, ε. Πίλναθα. ε. ⁹⁾
 — l. 15. Πιλό χαλκούς, ε. Πίλος χαλκούς. ε. ¹⁰⁾
 — l. 17. Πιμελής, ε. λιπα- Π. ε. λ.
 ρός.
 [Πιμέντα, Φάρμακα.]
 [Πιμεντάριος, Φαρμα-
 κός καὶ μυρεψός.]
 Πίμπλαμα, π. Π. π.
 — l. 22. Πίμπραθα, π. Π. π. πεμφθοὶ ο. τ. ¹¹⁾
 πεμφθοὶ ὀφθαλμῶν
 τ.
 c. 962. l. 17. Πινοτήρης, πι- Πινοτήρης. πιννοφύλαξ
 νοφύλαξ — πινό δ. — πίννα δ. ¹²⁾
 c. 963. l. 1. Πίονα ὄργανα, τὰ Π. τὰ γεωργικά, κ. ¹³⁾
 γεωμετρικά κ.
 — l. 15. Πιπλία, α. — Ὀ- Πιμπλία. α. — Ὀλύμ-
 λυμπία — πιπλίας. πω — Πιμπλίας.
 ας. ¹⁴⁾

c. 963.

8) In Ald. Πίνα culpa typ. Cf. VV. DD.

9) Bene divisit, sejunctaeque voci primam litteram prae-
 posuit.

10) Bene descripsit; in archetypo exaratum erat: Πίλ.

11) Perperam in impressis: πεμφθοὶ ὀφθοὶ, ὀφθαλμῶν
 τ. Glossam separandam esse Is. Vossius optime vidit.
 Cf. VV. DD.

12) In ultimis archetypi scriptura fuit: πινος δ. mendoso

πινος ex πιν nato. Scripturam codicis ordo exigit. Cf.
 VV. DD.

13) Mendam γεωμετρικά ex compendio derivo.

14) Cf. VV. DD. qui hic et in sequentibus ordinem resti-
 tuunt. In Ὀλυμπία litterae transpositae sunt, olim enim
 ita scribebatur: Ὀλύμπω.

- c. 963. l. 15. Πιπλῶν, π. Πιμπλῶν. π.
 — l. ult. Πίπτωσι, Φονεύον- Π. Φονεύωνται.
 ται.
 c. 964. l. 1. Πιπῶ, ο. — ε- Π. ο. — ἐρωδῖος.
 ράδιος.
 — l. 4. Πιπνύοντα, σ. Ποιπνύοντα. σ.¹⁵⁾
 Πίρινθα, β. Πείρινθα. β.
 — l. 13. Πισέα, κ. Πείσεα. κ.
 Πίσεα, πῖήεντα, δ. Πείσεα ποιήεντα. δ.
 Πίση, πίσματι. Πείση. πείσματι.
 Πίσυα, πίτηρα, Α. Π. πίτυρα. Α.
 Πισῆσαι, πυτηρηνοὶ α. Π. πιτυρηνοὶ α.
 — l. 18. Πίσιρα, α. Πίσυρα. α.
 Πίσματα, τ. Πείσματα. τ.
 Πισμός, π. — λῖνος. Π. π. — ληνός.
 c. 965. l. 1. Πισόμενον, γ. Πεισόμενον. γ.
 — l. 4. Πισσοκονίας, αἰόδο- Πισσοκωνίας. Ἡρόδοτος
 τος π. π.¹⁶⁾
 Πισσοκωνήτω πυρὶ πίσ- Πισσοκωνήτω περὶ πίσση
 ση χρίουσιν, ι. χρίουσιν, ι.¹⁷⁾
 — l. 9. Πίστα, πιστήρα π. Πίσταν. πιστήρα π.¹⁸⁾
 — l. 11. Πιστής, λῖνος. Π. ληνός.

Ss 3

c. 966.

15) Cf. VV. DD. qui varie emendant. Glossa ex margine injecta est.

16) Cf. VV. DD. quibus Musuri Ἡρόδοτος fraudi fuit; la-
 tet sub αἰόδοτος grammatici cujusdam nomen, quod quis-
 que, prouti libuerit, resingat.

17) Typotheta perperam distinxit. Ex Phot. Lex. Ms. pa-
 tet, quod glossa ex Aeschyli Cressis petita sit, et ita in-
 terpungenda: Πισσοκωνήτω πυρὶ. πίσση χρίουσιν, ι. In-
 ter glossam ejusque interpretationem nonnulla excidisse
 videntur, ex Photio facile supplenda. Musuri mutatio
 temeraria est et inconfulta. Cf. VV. DD.

18) Textum imperite mutavit; respicitur ad Aeschyli Per-
 fas, unde lectio codicis firmatur. Cf. VV. DD.

- c. 966. l. 3. Πισύγγιον, σκυ- Π. σκυτίον.
τίον. πισύγγων, σ. Πισύγγων. σ. ¹⁹⁾
— l. 7. Πίσυρας, τέσσαρας. Π. τ.
[Πισύρω, τῷ αὐτῷ πίσω
πράξω.]
Πιστώσαντες, [στῶ] Πιστώσαντες. πίστες
πίστες α. α. ²⁰⁾
Πιτανάτης, σ. — ε. Π. σ. — ἐστράτευσαν. ε.
στράτευσεν, ε.
Πιτανάτης, ὁ Π. — Πι. Π. ὁ Π. — Πιτανάτηδι
τανάτηδι ἀγῶν., γυ- ἀγῶνι γυμνικῶ, ε. ¹⁾
μνικῶ, ε.
c. 967. l. 1. Πίτνας ε. Πιτνάς. ε.
— l. 6. Πιτυλίη, τ. Πιτυλίαις. τ.
Πιτυλεῖν, ψόφοις υ. Πιτύλοις. ψ. υ. ²⁾
— l. ult. Πιτύνη, κ. — πο. Π. κ. — πηγνύων.
γρίων.
c. 968. l. 1. Πίτυρα, τ. — ἡ Π. τ. — ἡ κριθῶν φ.
κρί φ.
— l. 4. Πεφάυσκετο, φαῖνε^{ων} Πιφάυσκετο. φαῖνε λέ-
λέγεων. γων. ³⁾

c. 968.

19) Conjuncta separavit.

20) Glossa intermedia in duas dividenda est: Πισύρων. τὸ αὐτό. Πίσω. πράξω. In glossa sequenti στῶ residuum videtur ex varia lectione sive emendatione πιστώσαντο. Cf. VV. DD.

1) In Πιτανάτηδι ἀγῶν .. compendium erat; perperam in Ald. Πιτανάτη διαγῶνι, quod viris doctis nebulam obfudit. Glossa a praecedenti sejungenda est, et ita scribenda: Πιτανάτηδι ἀγῶνι. γυμνικῶ, ε. Cf. VV. DD.

2) Temere a codice recessit; reponendum: Πιτύλοι.

3) Veram glossae lectionem Alberti in textu posuit. In-

terpretatio olim ita exarata erat: φαῖνε λέγε. Legere potes: φαῖνε λέγων. et ratione inversa: φαίνων λέγα. Cf. VV. DD.

- c. 968. l. 13. Πίφινγξ, κορύ- Π. κορυδαλλός.
δαλος.
— l. ult. Πίχυρον, α. Πίχειρον. α. ⁴⁾
c. 969. l. 2. Πίων, λ. Πίονα. λ.
— l. 4. Πλάγας, τ. — πέ- Π. τ. — πέτρας.
τρους.
c. 971. l. 3. Πλακία, χ. — Π. χ. — Ἀθηναῖοι.
Ἀθηναίους.
— l. 11. Πλακτῆρ, τ. — α. Π. τ. — ἀλεκτρυόνος π.
λεκτρυώνος π.
c. 972. l. 1. Πλανῆται, α. — Π. α. — ἐπίσημοι — με-
ἐπίσημοις — μετα- τανάσται.
νάσται.
— l. 7. Πλαῖξ, ε. μεμαζό- Π. ε. — μεμαζωμένα. κ.
μενα, κ.
c. 973. l. 11. Πλαταῖς, τὸ Π. τὸ ὠμοθετῆσαι.
ὠμοθετῆσαι.
c. 974. l. 4. Πλατεάζειν, ἀλα- Π. ἀλαζονεύεσθαι. φ.
ζωνεύεσθαι, φ.
— l. 6. Πλατεία, δάοντες, Πλατειαδαόντες. ο. ⁵⁾
ο.
c. 975. l. 4. Πλατυγίζειν, κ. Π. κ. — κώπαις τ.
— κώπαις [καὶ] τ.
— l. 12. Πλάτων, χ. — ὁ- Π. χ. — ὄρεον — συμ-
ρον — συμπήσωσιν. πήσωσιν.
Πλάχθη, ἐπλανήθη Πλάγχθη. ἐπλανήθη.
πλέα, π. Πλέα. π. ⁶⁾
— l. 17. Πλάτυς, ἡ τῶν λο- Π. ἡ τῶν λοχώντων α.
χόντων α.

S s 4

c. 976.

4) Apostrophum primae litterae praenotatum typotheta non observavit. Cf. VV. DD.

5) Optime in Albertina Πλατειαδαόντες. Cf. VV. DD.

6) Unita divisit. Glossae sequentes Πλατὺρ et Πλάτυς ex margine injectae sunt, supra loco suo reponendae.

c. 976. l. 5. Πλείου, π. — Π. π. — Ἀθήνη πλείου
 αἰθήνησι πλείους [ἐγ- καὶ ἀνδρῶν — δῆ-
 γυσσαμένη,] καὶ ἀν- μος. 7)

— l. 20. Πλείω, ὅ ε. — συμ- Πλειῶν ἑε. — σ. 8)
 πληροῦθαι.

[Πλέθρον, πο ρ.]

[Πῆχυς ζῶ καὶ πόδας ἔ-
 να.]

Πλέκει, μ.

Π. μ. 9)

c. 977. l. 12. Πλέω, π.

Πλέων. π.

Πλεώνυξ, τῶν δύνυρα
 πλειώμερος, κ.

Πλέω νύξ, τῶν δύο μοι-
 ρῶν πλέον μέρος,
 κ. 10)

c. 977.

7) Scribendum ex ultimo II. K. versu: Ἀθήνη Πλείου αἰ-
 φουσάμενοι. nec enim aliud sub ἐγγυσσαμένη latere cre-
 derem. Cf. VV. DD.

8) Interpretationem cum glossa male connexuit. Cf. VV.
 DD.

9) Glossa a Musuro ejecta librariorum oscitantia male di-
 visa fuit, nam una sola est. Vacuum spatium, quod
 hic in codice relictum est, punctis notavi. Glossam ex
 Ms. Marino Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν, quod Romae com-
 pilavi, hunc in modum restituerem: Πλέθρον ἔχει ἀκαί-
 νας ἰ ἐργυρίας 15' καὶ πόδας δ' βήματα δ'. Quid ἀκαίνα sit
 in antecedentibus ita definitur: Ἀρουρα ἔστι μέτρον γῆς
 — ἔστι δὲ τοῦτο τὸ μέτρον Αἰγύπτιον, ἐν ἀρούρα γὰρ με-
 τρούσιν οἱ Αἰγύπτιοι πᾶσαν τὴν γῆν αὐτῶν. ἔχει δὲ ἡ ἄ-
 ρουρα τῷ μέτρῳ τοῦ καλάμου τῷ ἔχοντι πήχεις 5' καὶ δί-
 μοιρον, ὃ καλεῖται παρὰ γεωμέτραις ἀκαίνα, κ' ἐπὶ κ' πλέ-
 θρα — τὸ δὲ πλέθρον κ' ἐπὶ κ' ἀκαίνας (Forte: ἐπὶ καὶ
 ἀκαίνας) ἔχει τῷ μέτρῳ τοῦ καλάμου, ὅπερ παρὰ Παλαι-
 στίνοις καὶ Ἀρκύβιν σαταῖον καλεῖται.

10) Locus hic cum quamplurimis aliis in his *Supplementis*
 aperte docet, quam cauti, et in quam minutissimas res
 attentis esse debeant veterum librorum emendatores. Ma-
 sirus

c. 977. l. 23. Πλήθει πρόσδε β. Πλήθει πρόσδε β. — συν-
 — συνεργηθέντες, ο. εγερθέντες, ο.
 c. 978. l. 6. Πληϊάδες, πλιά- Π. πλειάδες. ε.
 δες, ε.

— l. 11. Πληγῆτε, α.

‡
 Πληγῆτε. α.

— l. 24. Πλημμελεῖς, ἐκμε- Πλημμελής. ἐκμελής. οὐ
 λεῖς, οὐ συνωδὰ λέ- συνωδὰ λέγων. ἀ-
 γει, ἀμαρτάνει.

μαρτάνων.

[Πλημμελής, ἀμμελής ἢ
 πο

Πλεῖον πλάσσει καὶ τὰ
 ὅμοια.]

Πλημύρα, ρ.

Π. ρ. ")

c. 979. l. 9. Πλημμυρίς, τ.
 — πλύμνη π.

Π. τ. — πλήμνη. π.

Πλημυρόν, μ.

Πλημυρόν. μ.

c. 980. l. 7. Πληζάρα, πγλά-
 θιον.

Π. περιγλάθιον.

Ss 5

c. 980.

furus glossam ex Il. K. 252. docte emendavit; at μοιρῶν non est prima loci scriptura. Sed quomodo hoc? Omis- sum est a librario compendium litterarum ων cum accen- tu, quod ultimae syllabae ρα in δύνυρα superscriptum erat, quodque hic adpingere typi non permittunt. Be- ne ergo in editis repositum est: Πλέω νύξ τῶν δύο μοι- ράων. π. ut in Homero. Cf. VV.DD. Falsam Ms. inter- punctionem Musurus corrigere oblitus est.

11) Musurus parum acute correxit; sunt hic duae glossae inter se commixtae, forte ita distinguendae: Πλημμελεῖ. οὐ συνωδὰ λέγει. ἀμαρτάνει. Πλημμελής. ἐκμελής. ἀμμελής. ἢ π. In ἢ πο versus finitur, sequens incipit in λεῖον, cui stupidus litterarum initialium pictor Π magnum praefi- xit; nam λεῖον πλάσσει procul dubio cum praecedenti- bus connectenda sunt, nec minimum in codice adest la- cunae aut defectus indicium. Pro πλάσσει legi potest πλάσσειν, quid autem πολεῖον sit, divinent alii; ineptiis immorari nolo. Correctionem λέγων typotheta non ad- vertit.

- c. 980. l. 7. Πλήξας, τ. Π. τ. ¹²⁾
 c. 981. l. 16. Πληαίδα, π. Πλειάδα. π. ¹³⁾
 Πληγμα, β. Πλίγμα, β. ¹⁴⁾
 c. 982. l. 3. Πλίνθος, μ. — Π. μ. — ο.
 όπτηθείς.
 Πλήξαντα, δ. Πλίζαντα. δ. ¹⁵⁾
 Πλήσσοντο, δ. Πλίσσοντο. δ.
 — l. 16. Πλόκιον, ε. περιδε- Π. ε. περιδεραίου.
 ρέου.
 — l. 18. Πλόμενον, φ. γεν- Π. φ. γεννώμενον. δηλον.
 νώμενον. δολίων.
 [Πλουᾶται, πλουθήσε-
 ται.]
 Πλουγε, καὶ δεῖ, ο. Πολλοῦγε καὶ δεῖ. ο.
 c. 983. l. 20. Πλυσμός, πλυ- Π. πλυντήρ.
 τήρ.

c. 984.

- 12) Nescio, quomodo Πλήξας in Ald. cum praeced. glossa cohaeserit, nisi forte culpa typ.
 13) Prima scriptura fuit Πλιάδα, nam η ex jota provenit. Glossae Mss. in Jobum ex codice Marino: Πλοιάδα. τὸ ἐξάστερον. ubi etiam Πλοιάδα a Πλιάδα descendere videtur. Cf. VV. DD.
 14) Utraque scriptura cum Πληγμα tam Πλίγμα in usu fuit; posteriorem, quam Musurus praetulit, ordo requirit. Cf. VV. DD.
 15) Ad hunc articulum a secunda manu sequentia in margine adjuncta sunt: Πλίξ. τὸ βῆμα. καὶ πλίγματα, τὰ πηδήματα. ἔλεγον δὲ πλίξ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς χειρὸς εἰς τὸν λιχανὸν δάκτυλον διάστημα, καὶ τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν ὀστοῦν. Haec omnia Musurus confodit, excepto priori Πλίξ, quod, cum extra lineam marginis contextum codicis versus exaratum esset, a typotheta, qui vocem ad marginem pertinere non videbat, fini articuli Πλίνθος adjectum fuit. Cf. VV. DD. qui vocem aliorum spectare jam viderunt, eamque ab articulo semoverunt.

- c. 984. l. 5. Πλωτή, κ. — αἰο- Π. κ. — Αἰόλου νήσου
νήσου τ. τ. ¹⁶⁾
— l. 9. Πνεῦμα, οὐρίον, ἄγ- Πνεῦμα οὐρίον. ἄγγελος
γελος ἄσαρκος οὐ- ἄσαρκος οὐράνιος.
νιος α. ¹⁷⁾
ράνιον, α.
— l. 16. Πνηγεύς, ὁ φ. — Πνηγεύς. ὁ φ. — ὑδραυ-
ὑδραυλικοῦ ὀργάνου λικοῦ ὀργάνου μ. ¹⁸⁾
μ.
c. 986. l. 8. Ποδεῖα, ε. Πόδια. ε. ¹⁹⁾
Πόδες, ἰδεῖς τ. Πόδες Ἰδης. τ.
— l. 13. Ποδηνεκέαν, τ. Ποδηνεκέα. τ.
c. 987. l. 9. Ποδίνεμος, τ. — Ποδῆνεμος. τ. — ἀελλό-
ἀελλοπίς. πος. ²⁰⁾

c. 987.

^{λ'}
16) Menda ex compendio: αἰο νήσου. neglecta a librario littera superscripta. Cf. VV. DD.

17) Mirum sane est, quod viris doctis οὐράνιος non suspectum fuerit, cum praecedentis οὐρίον manifesta correctio sit ex margine; quidam enim οὐρίον ad Πνεῦμα retulerunt, alii ad ἄγγελος, unde duplex codicis scriptura οὐράνιον et οὐράνιος. Prima igitur glossae scriptura fuit procul dubio haec: Πνεῦμα ουνίον. id est, οὐράνιον. Compendium ουνίον in οὐρίον facile transformari potuit. Confarcinatae sunt in hoc articulo variae glossae. Primum Πνεῦμα, cujus interpretatio est ἄνεμος et ψύχος vel ψυχή. Deinde Πνεῦμα οὐράνιον, quod ἄγγελος ἄσαρκος et δαίμων exponitur. Postrema λέγονται πνευμόνες ad fin. ex sequenti articulo adhaeserunt. Sic omnia, semotis οὐρίον et οὐράνιος, facillime ordinantur. Cf. VV. DD.

18) In Ald. ὀργάνου deest typothetae incuria.

19) Reponenda est codicis scriptura, ordine et usu probantibus. Cf. VV. DD.

20) Sub mendoso ἀελλοπίς latet ἀελλόπους, quod Salmafius et Is. Vossius Lexicographo reddiderunt. Cf. VV. DD.

c. 987. l. 14. Ποδοκέας, τ. Ποδοκείη, τ.	Ποδωκέας. τ. Ποδωκείη. τ.
— l. 17. Ποδοστρα., παγί- δες, σ. Ποδοστράβη, τ.	Ποδοστράβη. παγίδες, σ. ¹⁾ Π. τ. ²⁾
c. 988. l. 15. Πόθημα, α. ἡ- τησις.	Π. α. αἴτησις.
c. 989. l. 13. Ποιήεντα, εὐ- βοτάνω, ἐλώδει. ποί- αν ἔχοντα, σ.	Ποιήεντι. ε. ε. ποίαν ἔχον- τα, σ. ³⁾
— l. 15. Ποιήεσαν, β.	Ποιήεσσαν. β.
— l. 19. Ποικίλα, π. καλ- λωπισμένα. Ποικιλεὺς, ποικιλτίς.	Π. π. κεκαλλωπισμένα. Π. ποικιλτής.
c. 990. l. 1. Ποικιλομή, π.	Ποικιλομήτης. π. ⁴⁾
— l. 11. Ποιμένα λαῶν, βα- σιλεὺς τ.	Π. λ. βασιλέα τ. ⁵⁾
— l. 14. Ποινᾶς, ε. Ἐρινύσι τ.	Π. ε. Ἐριννύσι τ.
— l. 18. Ποινῇ, ἀνέκτισις ἢ υ.	Π. ἀντέκτισις ἢ υ.
c. 991. l. 27. Πολιάκρι, α. Πολλεῖς, π.	Πόλει ἀκρι. α. Πολεῖς. π.

c. 992.

1) In fine vocis compendium delevit; scriptum suspicor:
Ποδοστράβα.

2) In Ald. Ποδοστράβα culpa typ. Cf. VV. DD.

3) Commiscentur in hoc articulo duae glossae, ex ordine ita distinguendae: Ποιήεντα. ποίαν ἔχοντα, σ. Ποιήεντι. εὐβοτάνω, ἐλώδει. Hoc et Alberti vidit, sed ordinem invertit.

4) Accentus codicis Ποικιλομήτης arguit, alias quoque Ποικιλόμητις legeretur. Cf. VV. DD.

5) Retinenda est interpretatio in casu recto ex canone noto et adprobato.

- c. 992. l. 1. Πολυπαίζειν, π. Πόλει παίζειν. π. — τότε
— τότε δὲ π. τε δὲ π. ⁶⁾
- l. 13. Πολεμιογεφύρας, Πολέμοιο γεφύρας. ταῖς
(ταῖς συμβουλαῖς κ. συμβολαῖς κ.
- c. 993. l. 3. Πολιήτας, π. α. Π. π. ἀστυκούς.
στικούς.
- l. 5. Πολινμήνητος, Λ. Πόλιν Μύνητος. Λ.
- l. 11. Πολιορκία, φ. πε- Η. φ. περικαθημένων σ.
ρικαθημένοι σ.
- c. 994. l. 6. Πολίχνια, πολύ- Π. πολύδρια. π.
δρια, π.
- l. 9. Πολλά π. — πορ- Π. π. — πορφύρε κιώντι.
φύρεα.
- l. 12. Πολλά χαίρει φ. Πολλά χαίρειν φ.
- l. 14. Πολλέων, πολλῶν. Πολέων. π.
- l. 16. Πολλίος, οἶνος λ. Πολίος, οἶνος λ. ⁷⁾
- c. 995. l. 1. Πολλόμαλον, Πολλῶ μάλλον. πολλῶ
πολλὺν πλέον. π.
- l. 8. Πόλος, ε. — κυκλω- Π. ε. — κυκλοειδής, ἥ α.
ειδής, ἥ α.
- l. 12. Πολυαίικος, π. — Π. π. — ἔχοντας τ.
— ἔχων ταῖς τ.
- l. 18. Πολυαῖρήτος, πο- Π. πολύευκτος.
λυεύητος.
- l. 20. Πολυαῖρει, π. Πολύαρει. π.
- c. 996. l. 14. Πολυβοτρα- Π. τ. — Πόλυβον νάμα-
φῆ, τ. — πολύβοο- τι.
νάμα.
- l. 17. Πολυγεθές, πολυ- Πολυγηθές. π.

c. 996.

6) In impressis ποτὲ δὲ π. Cf. VV. DD.

7) Cf. VV. DD. qui scripturam codicis defendunt.

- c. 996. l. 20. Πολυγηθέος, π. Π. π. χαίροντος.⁸⁾
χαίρων.
- l. ult. Πολυγνώτου, τ. — Π. τ. — ὁ νοῦς — μυρ-
ὁ νοῦς — μυρσίναν σίνην λ.⁹⁾
λ.
- c. 997. l. 6. Πολύδακρυ, τὸν Π. Π. Πολύδακρυ. τὸν π.
π.
- Πολυδάμων, πολλοῦ Π. πολλοὺς δαμαζόντων.
δαμάζων, ἢ π. ἢ π.
- c. 998. l. 5. Πολυθρύλλητα, Π. πεφεισμένα, ἢ θ.
πεφεισμένα, ἢ θ.
- Πολυθυσανε Α. — αἰ- Π. Α. — αἰσσεταί ὡς κυ-
σεταί ὡς κυνηγέτης, νηγέτης. ἢ π.¹⁰⁾
ἢ π.
- l. 13. Πολυκάγχεος, π. Πολυκαγγέος. π.
- l. 23. Πολυκληῖσι, π. πο- Π. π. πολυζύγοις τ.
λυζύγοις [λεπίδες]
τ.
- c. 999. l. 1. Πολύκμητον, μ. Π. μ. — παρέχοντα. λ.
— παρέχων, λ.
- Πολύκνημον, δ. — τρα- Π. δ. — τραχὺν τόπον.
χὺς τόπος.
- l. 11. Πολυλαῖστον, π. Πολύλιστον. π.
- l. 17. Πολύλιστον, π. Π. π.¹¹⁾
- l. 23. Πολυμῆναι, π. Πολύμητι. π.

c. 999.

8) Iterum interpretatio in casu recto reponenda est, ut in omnibus locis, ubi eadem a Musuro facta est textus mutatio.

9) Cf. VV. DD. qui glossam correxerunt.

10) Correctionem typotheta praetermisit. Cf. VV. DD.

11) Superius Πολυλαῖστον, corruptum ex Πολύλλιστον, hujus glossae emendatio fuit in margine; bene etiam VV. DD. pro Πολύλλιστον Homericum Πολύλλιστον refo-

- c. 999. l. ult. Πολυμνήστιον α. Π. α. — μελοποιίας —
 — μέλος ποιίας — εὐήμερης π.¹²⁾
- c. 1000. l. 13. Πολυπαίδης, Π. παρώδηται ε.
 παροδίται ε.
 — l. 17. Πολυπάμμονος, π. Π. π. — ἔχοντος.
 — ἔχων.
 — l. 22. Πολυπήδακα, π. Πολυπίδακα. π. — ἔχου-
 — ἔχούση, η. σαι, η.
 Πολυπηδάκου Ι. — πή- Πολυπιδάκου Ι. — πί-
 δακας ε. δακας ε.
 c. 1001. l. 1. Πολύπιστος, ὁ Π. ὁ π. — ἔμπιστος.¹³⁾
 π. — ἔμπιστος, [ἢ
 γλ'
 με.]
 — l. 4. Πολυπλέγκτου, π. Πολυπλάγκτου. π.
 — l. 10. Πολυπτάρχου, π. Πολυπτύχου. π.
 — l. 14. Πολυῤῥήνη, πολλὰ ῥήνη Πολυῤῥήνη. πολλὰ ῥήνη
 ῥήνη ἔχων, τ. ἔχοντι, τ.¹⁴⁾
 1002. l. 8. Πολυτλήμων, ὑπο- Π. υ.¹⁵⁾
 μονητικός.
 — l. 17. Πολύφημον, π. — Π. π. — κληδόνες ε.
 κλύδονες ε.
 c. 1003. l. 9. Πολυωρεῖ, π. Πολυωρεῖ. π.
 — l. 18. Πομμοῦσαν, ὀμι- Π. ὀμιλοῦσαν.
 λῆιν.
 c. 1004. l. 7. Πομποβόλῳ, Π. π. ὀβελίσκοις.
 π. ὀβελίσκους.

c. 1004.

12) In Ald. εὐμερης a typ. Cf. VV. DD.

13) Additamentum ἢ μεγάλην ineptum scholion est prae-
 cedentis πολλήν ex margine.

14) Antea scripserat: Πολυῤῥήνης. π.

15) In Ald. erratum typ.

- c. 1004. l. 11. Πομφόλυγες, Π. τ. — ἔξοδοι. αἱ ε. —
τ. — ἔξοδοι καὶ ε. — ἢ Φυσήματα ὕδα-
τος. ε. ¹⁶⁾
ἢ φύσημά τι ὕδατος,
ε.
- c. 1005. l. 17. Ποντοικάριοι, Πόντου Ἰκαρίοιο. τ. —
τ. — ἀπὸ Ἰκαρίου ἀπὸ Ἰκάρου τ.
τ.
- Ποντοκεκλημένοι, π. Πόντω κεκλημένοι. π.
+
- c. 1006. l. 1. Πονοπονηρός, κ. Πονοπονηρός. κ. — π.
— πρὸς ἔπεισεν, ω. ω. ¹⁷⁾
- l. 8. Ποπύσματα, κ. Ποππύσματα. κ.
- l. 10. Πόρδαλης, ὁ α. — Πόρδαλις. ὁ α. — προα-
προαλέσθαι — παρ- λέσθαι — παρ-
αλέσθαι. α. ¹⁸⁾
- c. 1007. l. 8. Πόρθμης, πορθ- Πορθμῆς. πορθμῆς.
μῆς, [καὶ πόρθμης, κ. ¹⁹⁾
πορθμῆς.] κ.
- Πάρθμιον, σ. Πορθμῆον. σ.
- l. 13. Πορθμῶ, δ. Π. δ.
[Πορθόμιν, γένος ἐπι-
Φανές.]
- Πόρθος, π. Π. π.
- l. 24. Πόρκας, ε. — τα- Π. ε. — ταχεῖς.
χύ.

c. 1008.

16) Ex codice reponendum: καὶ αἱ ε. copula articulum ab-
sorbit. Cyr. Lex. Ms. Πομφόλυγες. αἱ ἐν τῶν ὀμβρων
ἢ ἄλλων καταφερομένων ὑδάτων ἐπὶ ὕδατιν εὐδιάλυτοι κυρ-
τώσεις, ἦτουν Φυσήματα, ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν διακενῆς Φυ-
σιουμένων ἢ ἄλλως ἐπαιρομένων λαμβάνεται ἡ λέξις. Cf.
VV. DD.

17) Cf. VV. DD. qui mendam codicis sustulerunt.

18) Scribendum: προαλέσθαι — παραλέσθαι. Cf. VV. DD.

19) Musurus hic parum criticus fuit; legendum: Πορθ-
μέες, πορθμῆς. καὶ πορθμῆς, πορθμῆς. Posterius πορθ-
μῆς, π. prioris Πορθμέες correctio fuit in margine, un-
de contextui postea per copulam innexum est. Cf. VV.
DD.

- c. 1008. l. 1. Πόρναμεν, π. Περνάμεν. π.²⁰⁾
 — l. 16. Πόρρω, π. μακρό- Π. π. μακρόθεν. ἀπορ-
 θεν. ρώξ. α.¹⁾
 Πόρρωξ, α.
 — l. 24. Πορσάνθουσα, ε. Πορσανέουσα. ε. στρω-
 στρώννουσα, π. νύουσα. π.²⁾
 c. 1009. l. 5. Περσύτατα. τ. Πορσώτατα. τ.
 Πόρσω, ε. — ἐγγ'σαι. Π. ε. — ε.
 [Πόρτα, πόρτα, θύρα
 πόλεως ἢ αὐλῆς οἰ-
 κου.]
 Πορτάζαι, δ. Π. δ.
 — l. 9. Πόρτακι, μ. — δά- Π. μ. — δ.
 μαλι.
 [Πέρτακος, ὤμος.]
 Πόρταξ, α. — μόσχον. Π. α. — μ.
 [Πορτικός, στοά.]
 Πόρτις, δ. Π. δ.
 — l. 17. Πορύναν, καγίδα. Π. παγίδα.
 — l. 21. Πορφύρεον, πόρ- Π. πορφυροῦν. μ.
 φυρον, μ.
 — l. 26. Πορφυρεῖον, ε. Πορφυρίων. ε.
 — l. ult. Πόρωσι, χαρίσον- Π. χαρίσωνται. δ.
 ται, δ.
 c. 1010. l. 3. Ποσαχῶς, κ. Π. κ. — π.
 — πολλαχῶς.
 [Ποσαῶς, μερικῶς.]
 Πόδε, π. Πῶ δέ. π.

c. 1010.

20) Mira est Musuri inconstantia, dum sequens Πορνάμεναι intactum relinquit; retinenda est codicis scriptura Πορνάμεν, mutato accentu. Cf. VV. DD.

1) Divisa male conjunxit. Cf. VV. DD. qui textum codicis divinarunt.

2) Πορσάνθουσα depravatum suspicor ex Πορσανόουσα, quadratis O et Θ inter se permutatis.

- c. 1010. l. 5. Πόθοιον, αἰτρὸν Πόθοιον. αἰδεῖον α.
 α.
 Πόθων, π. — αἰτρὸν Π. π. — αἰδεῖον — πα-
 — περὶ τοῦτο τ. ρὰ τούτου τ. ³⁾
 — l. 12. Ποσὶ δατεύνιον, ι. — Ποσσὶ δατεύντο. ι. — πε-
 περιπατοῦν. ριεπάτουν. ⁴⁾
 — l. 18. Πόσιος, πότος. Π. πότου.
 Ποσίεος, α. Πόσιος. α.
 — l. 29. Ποταίνιον, ν. Ποταίνιον. ν.
 c. 1011. l. 3. Ποταμόχωστος, Ποταμόχωστος. γ.
 γ.
 — l. 15. Ποτήρ, μ. ποιόν. Π. μ. π.
 [Ποτήτυν, τὸ πίνειν.]
 Ποτὶ, πρὸς [τί.] Π. πρὸς.
 Ποτὶ γαίῃ, πρὸς τῇ γῇ. Π. — γῇ.
 [Ποτὶ δὲ, πότε δέ.]
 Ποτιδέα, ο. Ποτίδαια. ο.
 c. 1012. l. 4. Ποτίκρανον, πό- Π. πρόσκρανον — ὑπη-
 κρανον — ὑπηρέσσι- ρέσιον, ε.
 ον, ε.
 — l. 8. Ποτὶ πλάδεσσιν, ε. Ποτὶ πλάκεσσιν. ε.
 Ποτιρόμενος, ε. Ποτειρόμενος. ε.
 λ
 Ποτὶ φυ, π. Ποτὶ φύλα. π. ⁵⁾
 c. 1013. l. 2. Ποτνιαῖζειν, τ. Π. τ. — δακτύλιον λ.
 — δάκτυλον λ.
 — l. 8. Πότος, ε. ἄριστος, Π. ε. ἄριστον, δεῖπνον. ἡ
 δεῖπνος, ἡ α. α. ⁶⁾

c. 1013.

3) Natum est περὶ τοῦτο ex π τ. i. e. παρὰ τοῦτο, quod hic reponendum est.

4) Correctio typothetam fugit. Cf. VV. DD.

5) Perperam in Ald. Ποτίφυλα una voce.

6) Correctio superscripta a prima manu est.

- c. 1013. l. 11. Ποτῶνται, πέ- Π. πέτονται.
τωνται.
Ποῦ, ἐν ἴσῳ τὸ ο.
— l. 16. Ποῦ κῆχος, π. — Π. π. — ἄγχι.
ἄγχι.
— l. 23. Πολύποδες δ. Πολύποδος δ.
c. 1014. l. 3. Ποῦ νήτσι, π. Ποῦ νύτσι. π.
Πούρδαιν, μαγεῖριον, Λ. Πούρδαιον. μαγειρεῖον. Λ.
Ποῦ ῥέαικος, κρίκι, σ. Πουρέαικος. κρίκος σ.
— l. 13. Πουφορούζεται, σ. Πουφορίζεται. σ.
— l. 16. Πραγματεία, σ. Π. σ. — λόγος.
— λόγων.
[Πραγμαῖτον, πράγμα-
τα. δυϊκῶς.]
Πραγορίτης, ο. Π. ο.
— l. 21. Πραιέναι, ἐλθεῖν. Προϊέναι. ε.
[Πραίικων, κήρυξ.]
[Πραιῖνοι.] πρηνίζεν, κ. Πρηνίζεν. κ.
c. 1016. l. 11. Πράστιλλος, Π. π. Θρακῆς.
π. Θρακίας.
— l. 13. Πρατασία, κ. Πραταροσία. κ.
c. 1017. l. 17. Πρεσβεῖα. κ. Π. κ. — ἀρχεῖα. κ.
ἀρχισί, κ.
— l. 20. Πρέσβειρα, π. ἀρ- Π. π. ἀρχηγέτις.
χηγη.
c. 1018. l. 10. Πρέσβυς, αἰο- Π. ἀγορανόμος.
ράνομος.
— l. 13. Πρεσυμενοῦς, πρεῖον. Πρεσυμενές. π. 7)
— l. 15. Πρηγερέων, τ. — Πρηγορέων. τ. — πρόλο-
πρόλογος, ο. βος, ο. 8)
— l. 20. Πρηκτῆρα, δ. Πρηκτῆρα. δ.

T t 2

c. 1018.

7) Retinendum Πρεσυμενοῦς in secundo casu.

8) Reponendum πρόλογος. Cf. VV. DD. qui rationem adferunt.

- c. 1018. l. 20. Πρημάδες, κ. Π. κ. — Θυννώδους ι.
— Θοινώδους ι.
- c. 1020. l. 6. Πρήαμος, α. Πριάμενος. α. — ὄνομα.⁹⁾
— ὄνομα [κύριον.]
- Πρημωθήσομαι, ξ. Πριαμωθήσομαι. ξ.
Πρίατο, α. Πρίατο. α.
- Πρηπίδος τ. — Ἑλλη- Π. τ. — Ἑλλησποντια-
σποντιακῆς, τὸν — κῆς, ἣν τὸν — Πε-
Περικότης Φασὶν οἰ- ρικότης Φ. ο. ¹⁰⁾
κῆσαι.
- [Πριμικήριος, ὁ πρῶτος
τῆς τυχούσης τάξε-
ως.]
- [Πριμιλιγίων, τιμίων.]
- Πρίν, π. Π. π.
- l. 18. Πρίν μιν, π. — αὐτήν. Π. π. — α.
- [Πρινῆς, ἐπὶ πρόσωπον
πесών.]
- Πρινοκόπος, κοπῶν πρί- Π. κόπτων π. χ. ¹¹⁾
ονας, χ.
- c. 1021. l. 10. Προάγεσθαι, Π. ε. π.
ἐπεξεργάζεσθαι, προ-
αγαγών.
- Προαγεύων, προξενῶν. Προαγωγεύων. π. ¹²⁾

c. 1022.

9) Ultima: καὶ ὄνομα κύριον. a quodam, qui compendium in Πρήαμος prave intellexit, adjecta videntur. Cf. VV. DD.

10) Perperam in Ald. περικότως. Cf. VV. DD. Articulum ἣν Musurus commode inseruit.

11) Vitiosum Πρινῆς pro Πρηνῆς, cum supra suo loco adpareat, jure proscriptit. In Ald. πρίωνας a typ.

12) Vox προαγαγών ex margine in locum alienum intrusa est, nam vocem Προαγεύων interpretatur; hinc locum ita ordinarem: Προαγεύων. προαγαγών. προξενῶν. Mendosum

c. 1022. l. 15. Προαναθρώ-	Π. προπηδᾶν.
σκειν, προπαί.	
c. 1023. l. 1. Προαύρια, τὰ	Προαύρια. τὰ προαυλή-
πρὸ αὐτῶν λήμμα-	ματα. ω. ¹³⁾
τα, ω.	
— l. 8. Προβάλους, ἀσπίς.	Πρόβαλος. α. ¹⁴⁾
c. 1024. l. 14. Προβόλιον, σι-	Π. σιβύννη ε.
βύννη ε.	
c. 1025. l. 6. Προβοσκές, τ.	Προβοσκίς. τ.
— l. 19. Προγωνίαν, τ.	Π. τ. ¹⁵⁾
Πρόγονοι, ο. — μέτα-	Π. ο. — μέτασσαι. ἔρσαι
σαι, ἔρσαι ἀπαλοὶ	δ' ἀπαλοὶ — ἔρ-
— ἔρχατο χωρὶς δὲ	χατο χωρὶς μὲν
μέτασαι.	πρόγονοι, χωρὶς δὲ
	μέτασσαι. ¹⁶⁾
c. 1026. l. 10. Πρόδηλος, προ-	Π. π. προδιαλαβών. ¹⁷⁾
φανής, προδιαλα-	
βεῖν.	

Tt 3

c. 1026.

dosum Προαγεύων pro Προαγωγεύων consulto retineo; in Lexicographo enim meo saltem iudicio ordo litterarum tanto rigore observandus est, ut, quotiescunque emendatiorem vocis scripturam ordo respuat, vitiosa ejusdem scriptura, quae ordini quidem congrua est et auctoritate codicis adprobata, in textu ponenda sit, emendationi scriptura in notis indicata; incommodis, quae deinde ex hoc instituto nascerentur, separatus ejusmodi vocum Index remediatur, necesse est. Cf. VV. DD.

- 13) Primam litteram a librario omisſam voci praeſixit; mendam ſcripturae VV. DD. correxerunt.
- 14) Vocem perperam mutavit, quartum enim caſum Lexicographus aliunde exſcripſit.
- 15) In impreſſis Προγονίαν, quod ordo requirit.
- 16) Exempli defectum ex Poeta ſupplevit. Cf. VV. DD.
- 17) Alberti acute vidit, προδιαλαβεῖν a praecedentibus ſeparandum eſſe, et gloſſam per ſe conſtituere, quod et ordo et forma infinitivi, quam codex exhibet, unitim con-

c. 1026. l. 15. Προδοκῆσι, π. Π. π. προόδοις. ¹⁸⁾
 πρὸς ὁδοῖς.

Πρόδομος, πρὸς τὰς, Π. προστὰς, π.
 π.

c. 1027. l. 5. Προειάψαι, π. Προϊάψαι. π. ¹⁹⁾

— l. 10. Προειλόμην, προέ- Π. π.
 κρινα.

[Προείλου, οὐ προεί-
 λου.]

[Πρόειμε, πλησίον γεί-
 των.]

[Προείου, καταντίου.]

Προεισπεπταικότες, π. Π. π. ²⁰⁾

— l. 18. Προέμβολος, μ. — Π. μ. — ν. ¹⁾
 νεώς.

[Πρόεμε, προέπεμψα.]

Πρόεμεν, προέπεμψεν. Προέμεν. προπέμψα. ²⁾

c. 1028. l. 8. Προέδαι, προ- Π. π.
 δοῦναι.

[Προέδαι, παραγίνε-
 ται.]

Προεστηκός, π. Π. π.

— l. 15. Προεχόμεθα, προ- Π. προβαλλόμεθα. ³⁾
 βαλλόμεθα, [πλέον
 κρατοῦνται.]

c. 1028.

confirmant; pertinet nempe vox ad paralipomena ex
 margine, saepius jam a me commemorata. Cf. VV. DD.

18) Legendum, ut in codice: προσόδοις. nulla enim adest
 mutandi ratio.

19) Ex regula, quam supra proposui, retinendum est Προ-
 ειάψαι, notato in infima pagina Προϊάψαι.

20) Posteriores glossas ita signaverat: Πρόειμε. π. Προείου. [†]
 π. [†]

1) Perperam in Ald. νεός.

2) Glossam deletam ita correxerat: Πρόεμαι.

3) Scribendum: πλέον κρατοῦμεν. Non video cur dele-
 verit. Cf. VV. DD.

- c. 1028. l. 15. Προεψιά, προσ-
αγορεύει. Π. προαγορεύει. ⁴⁾
- c. 1029. l. 11. Προηρόσια, τ.
— προαρκτούρια κ.
Προήρηται, κρέμεται. Π. κρέμαται.
— l. 19. Προθέλιμνον, αὐτό-
ριζον. Προθέλυμνον. αὐτόρριζον.
Προθέλυμνους, προρί-
ζους, α. Π. προρρίζους, α.
- c. 1030. l. 9. Προθήβα, ἄρ-
τιο ἀκμάζοντες. Π. ἀρτίως α. ⁶⁾
Πρόθημα, δόμα, ἢ ἄτι-
π. Π. δόμα, οἷά τι π.
- c. 1031. l. 1. Προϊμένου, π. Προϊεμένου. π.
— l. 4. Προΐεσται, π. Προΐεταί. π.
— l. 14. Προΐμε, π. Πρόη με. π.
— l. 16. Προΐομαι, π. Προΐεμαι. π.
— l. 19. Προΐσμένη, π. Προΐεμένη. π.
c. 1032. l. 20. Προκελήδης, Προκελήσας. π.
- c. 1033. l. 7. Προκομίδην, προ-
κομίζει. Π. προκομιζόντως.
Προκομίων, προλειμά-
των. Π. προλειμμάτων.
- l. 12. Προκόνητος, π. — Προκόννησος. π. — Κύζι-
Κύζηκον. κον.
- l. 17. Προκόττα, ε. — Π. ε. — κόττη γὰρ ἢ κ.
κοττὶ γὰρ ἢ κ.

T t 4

c. 1033.

4) Retinendum προαγορεύει, perperam a Musuro sollicita-
tum. Cf. VV. DD.

5) In Ald. προαρκτούρια culpa typ. Vera est codicis lectio.
Cf. VV. DD.

6) Male correxit; scribendum: ἄρτιοι, ἀκμάζοντες. Vi-
dendus Homeri interpres ad Il. Θ. 518. et Od. A. 431.

- c. 1033. l. ult. Προκρόσσαι, ε. Π. ε. — νενεωλκημέναι, ο.
— νενεολκημέναι, ο.
- c. 1034. l. 2. Προκρόσσαις, α. Π. α. — κλιμακιδόν.
— κλημακιδόν.
- l. 4. Προκυκλῖς, ἡ π^εμνή- Π. ἡ προμνήστρια.
στρια.
- Προκυλινδούμενος, π. Προκυλινδόμενος. π.
- l. 20. Προμάλας, μ. προ- Π. μ. προμεματτωμένας.
μεματτωμένας.
- c. 1035. l. 7. Προμηθεύς, ε. Π. ἐπικίνδυνος, ε.
πικινδύνους, ε.
- 9
- Προμη, σ. Προμηθεύς. σ.
- l. 12. Προμνηστῖνα, ε. — Προμνηστῖνα. ε. — ἀλ-
ἀλλήλαις. λήλας.
- Προμνηστῖνα, ἐπιμνεί- Προμνηστῖνα. ἐπιμῖαν.
αν, α. α. 7)
- c. 1036. l. 6. Πρόμου..., π. Πρόμουλος, π. 8)
- c. 1038. l. 7. Προπαίσω, π. Πρόπαις. ὁ π.
- c. 1039. l. ult. Προπτόρθια, Π. ἐν τοῖς ἄξουσιν ἡ λ.
ἐν τοῖς ἄξουσιν ἡ λ.
- c. 1040. l. 1. Πρόπυλα, ἡ Ε. Πρόπυλα, ἡ Ε.
- l. 16. Προσαγόμενον, α. Π. α. προσκτησάμενον.
προκτησάμενον.
- c. 1041. l. 11. Προσανεύου- Προσανανεύουσαν. ε. 9)
- σαν, ε.
- l. 13. Πρόσαντις, σ. Προσάντης. σ.
- c. 1042. l. 3. Προσαυρίζουσα Προσαυρίζουσα χ.
χ.
- c. 1043. l. 16. Προσειζήσαν- Προσειζήσαντες. π.
τες, π.

c. 1043.

7) In Ald. ἐπιμνῖαν a typ. Mendam VV. DD. fustulerunt.

8) Compendium erasit.

9) Primae syllabae litterae transpositae videntur, Cf. VV. DD.

- c. 1043. l. 25. Προσεικάμενοι, Προσηκάμενοι. π.
π.
- c. 1044. l. 2. Προσελιφερές, Πρὸς ἐλιφερές. π.
π.
- l. 4. Προσεμάξατο, κα- Π. κ.
τεμάξατο.
[Πρὸς ἑμαυτὸν, ἐν ἑμοί,
εἰς ἑαυτόν.]
- Προσεπλ'κη, ἐπλησία- Προσεπλάκη. ε. ¹⁰⁾
σεν.
[Πρὸς ἑμοῦ, πρὸς ἑμέ
π.]
- Προσεμπεδοῦντες, ε. Π. ε. ¹¹⁾
- l. 9. Προσενούσι με, π. Προσαίνουσί με. π.
Προσενώπια, ε. Πρὸς ἐνώπια. ε.
- l. 14. Προσεπεμβαίνει, ε. Π. ε. ἐπιτωθάζει, ε.
ἐπιτωθάζει, ε.
- l. 21. Προσεράχατοι, τ. Προσεράχαται. τ.
- l. 27. Προσερύη, προῆλ- Π. προσῆλθεν.
θεν.
- l. ult. Προσεχὲς, ε. νήφων, Π. ε. νῆφον, ν.
ν.
- c. 1045. l. 16. Προσηκόντως, Π. ο. — ὀφειλομένως. δ.
ο. — ὀφειλόμενον,
δ.
- c. 1046. l. 21. Προδιαίξεν, α. Π. α. — ὀσφύος τ.
— ὀσφύας τ.
Προδίσταμαι, π. Πρόθ' ἴσταμαι. π.
- c. 1048. l. 6. Προσκληδ'ς, π. Προσκληδής. π. ¹²⁾

T t 5

c. 1048.

10) In Προσεπλ'κη litteram expunxit. Multum probabile est, primam hic vocem intercidisse. Cf. VV. DD.

11) Mirum est illud π in fine glossae; explicent faciores.

12) Litteram delevit; scriptum videtur: προσκληδής.

- c. 1048. l. 16. Προεικρόσας, Πρεσκρόσας. α. ¹³⁾
α.
Προσκραῦσαι, παροργῆ- Π. παροργίται. π.
σαι, π.
- c. 1049. l. 13. Προσοκίλαι, π. Προσοκείλαι. π.
— l. 16. Πρόσον, ὠθητον. Πρόωσον. ω.
Προσορμήσαντες, προ- Π. προσοκείλαντες.
σοκίλλαντες.
- c. 1050. l. 2. Προσπαλαίει, π. Π. π. π.
προσεγγίζει.
[Προσπέζω, προσπελά-
ζεται.]
Προσπεριβάλλεται, π. Π. π.
- c. 1051. l. 6. Προσήναντες, Προσίναντες. β.
β.
- l. 18. Προστα, οἱ μέτοι- Προστάται. οἱ μετοίκων.
κοι, κ. κ.
- c. 1053. l. 20. Προσφερη- Προσφερῆς κορράς. ο.
σκορράς, ο.
- c. 1054. l. 5. Προσφουσα, ε. Προσφῦσα. ε.
- c. 1055. l. 7. Προσωκείλαι, Π. προσωρμίσαι ε.
προσωρμήσαι ε.
- l. 10. Προσωπαιδούντες, Προσωπεδούντες, ἢ προσ-
ε. εμπεδούντες. ε. ¹⁴⁾
- c. 1056. l. 2. Προσώπουττα, Π. πολέμου α. ¹⁵⁾
μ
πολεα

c. 1056.

13) Perperam In Ald. Προσεικρόσας, quod Is. Vossius cor-
rexit cum Musuro consentiens.

14) Interjiciuntur a Musuro: ἢ προσεμπεδούντες. Cf. VV.
DD.

15) Compendium prave intellexit; scribendum: Πολέμων.
nomen grammatici, quem Lexicographus compilasse
videtur. Cf. VV. DD. qui idem monent.

- ε. 1056. l. 7. Προσῶσιν, προ-
σώθησιν, ἢ π. Πρὸς ὧσιν. πρὸς ὧθησιν.
Προσώχθησα, ε. ἢ π. Προτόχθισα. ε.
— l. 18. Προτείνεται, δίδει, Π. δίδωσιν. υ.
υ.
c. 1057. l. 12. Προτέρω, ε. Π. ε. — προτέρω νῆες
— πρότερον ἔσκιον. κίον.
Προτετύχθαι, προγε- Π. π.
γονέναι.
[Προτεύοντα, προγεγε-
νημένα.]
Προτιάπτω, π. Π. π.
— l. 16. Προτιβάλλεαι, προ- Π. προβάλλεις. μισεῖς
βάλλει, μισεῖς — — ἐπὶ Ὀμήρου —
ἀπὸ Ὀμήρου — οὗτ' οὗτ' ἐπεὶ προτι-
ἐπὶ προτιβάλλεαι βάλλεαι. ¹⁶⁾
[οὐτέ τι ἐμῶ.]

c. 1058.

16) Pessime προβάλλει in προβάλλεις mutavit; scribendum: προσβάλλη. forma vulgaris, qua foetica Προτιβάλλεαι explicatur, neque enim sensu, quo hic vox accipitur, dici potest προσβάλλειν τινά, sed προσβάλλεσθαι, ut notum est. Vitiosum προ in προβάλλει, προβάλλομαι et

προβολῆς a compendio πρ repetendum est, et in sequentibus legendum προσβάλλομαι et προσβολῆς, ut jam a VV. DD. observatum fuit. In fine articuli pro ἔστι δὲ ἀναπόδεικτον ἀπὸ Ὀμήρου Heinsius emendabat: ἔστι δὲ εὐαπόδεικτον. quod minime necessum fuit, nam locus bene se habet, modo ita scribatur: ἔστι δὲ ἂν ἀπόδεικτον ἀπὸ Ο. Pro prava Musuri correctione ἐπὶ Ο. reponendum ἀπὸ Ο. ut in codice, nec vitium a VV. DD. animadversum esse miror. Locus Il. E. 879. unde exemplum petatum fuit, hic est:

Ταύτην δ' οὗτ' ἐπεὶ προτιβάλλεαι, οὐτὶ τι ἔργω.

Optimam Musuri emendationem οὗτ' ἐπεὶ pro vitioso οὗτ' ἐπὶ typosetha non observavit. Ultima οὐτέ τι ἐμῶ pro Homérico οὐτέ τι ἔργω, cum mendosa sint nihilque ad rem faciant, Musurus confodit.

- c. 1058. l. 9. Προτίσσεται, Π. προσδοκᾷ. .
προσεδόκα.
- c. 1059. l. 2. Πρότονοι, ο. — Π. ο. — εἰς τὴν πρῶσαν
εἰς τὰ πρῶσα καὶ καὶ πρύμναν ε.
πρύμνα ε.
- l. 7. Πρωτορύμω, ε. Προτορύμω. ε. ¹⁷⁾
- l. 10. Προτραπέδια, α. Π. α. — δ' ἄχει, π.
— δ' ἄχει, π.
- l. 15. Πρότροπες, θάριοι Προτροπεθάριοι. ε.
ε.
- c. 1060. l. 12. Προυγιετέρω, Προυργιατέρω. προτι-
προτιμωτέρω. μοτέρω. ¹⁸⁾
- Προυεσμένη, α. Προϊεμένη. α.
- l. 15. Προύκας, δ. Πρόκας. δ.
- c. 1061. l. 14. Προύτυφαν, Προύτυψαν. π. π.
προένευσαν, π.
- l. 22. Προύχος, ξ. Πρόχους. ξ.
- c. 1062. l. 5. Πρόφερε, ο. — Π. ο. — προκόμιζε, πρό-
προκόμιζε, προφε^ς Φερε ο. ¹⁹⁾
ομοιον.
- l. 12. Προφερέστεροι, κ. Π. κ. — βελτίους.
— βελτίονες.
- Προφορά, ε. ἐτυμολο- Π. ε. ε. ²⁰⁾
γία.

c. 1062.

17) Musuri emendandi ratio vaga est, nec lege aut consilio adstricta; innumeris enim in locis, uti jam vidimus, ordinem litterarum emendationibus suis turbavit, hic vero Πρωτορύμω, quod ad grammaticam verius esset, in Προτορύμω solius ordinis ergo mutasse videtur. Cf. VV. DD. qui glossam illustrant.

18) Ex serie cum Vossio scribendum: Προυγιατέρω.

19) Accentus in προφε^ς indicat προφέρει, quod, ut in Albertina, ab antecedentibus sejungendum est. Cf. VV. DD.

20) Vitiosa Aldinae lectio Προσφορά typothetae imputanda est.

c. 1062. l. 12. [Προφῶς, προεξή-
γαγεν αὐτόν.]

Προφῶς, π. — γεννη-
θέντες.

— l. 22. Προχάζοις, π.

c. 1063. l. 7. Προχέοντο, ε.
— προσήρχοντο.

[Πρόχθης, το ἐκβαλ-
λόμενον εἰς τὴν θά-
λασσαν.]

Προχθήσεσι, τ.

Πρόχνη, ε. — προγόνου
— ἐπὶ πολλῶν α.

— l. 18. Προχοῆς, τ. —
προχοή.

— l. 21. Πρόχοι, π. — ἀμ-
φικύβωται προχοὶ
— ἀμφικύβωται, ἢ
α.

c. 1065. l. 6. Πρύλεες, α.

c. 1066. l. 9. Πρωθήβας, ἀκ-
μαίους.

Πρὸ Φόωσδε. π. — γεν-
νηθέντα. ¹⁾

Προχάζοιο. π. ²⁾

Π. ε — π.

Π. τ. ³⁾

Π. ε. — πρὸ γόνατος —
ἐπεὶ πολλῶν α.

Προχόη. τ. — π. ⁴⁾

Π. π. — ἀμφικύβωτοι
πρόχοι — ἀμφικύ-
βωτοι, ἢ α.

Πρυλέεσσ' α.

Πρωθήβους. α.

c. 1067.

1) Posterius Προφῶς prioris Προφῶς correctio videtur.
Ex codice scribendum: Προφῶς. π. abjecto Musuri δέ.
Cf. VV. DD.

2) Retinendum Προχάζοις, quod Photii auctoritate proba-
tur. Cf. VV. DD.

3) Pro Πρόχθης substituerat Πρόχθηςσι. Ruhnkenio, qui
pro Προχθήσεσι legit Προχόησι, ordo adversatur; et
iam si probabile sit, vitium in antiquissimis mss. existisse,
litterasque Θ et Ο hic secum commutatas esse. In vo-
cibus tam dubiae auctoritatis scriptura codicis nunquam
relinquenda est.

4) Ultimum προχοή praecedentis Προχοῆς emendatio fuit.
Reponendum Προχοῆς, cuius casus secundus aliunde
exscriptus esse potest. Cyr. Lex. Ms. Προχοά. αἱ τῶν
ποταμῶν ἐξοδευτικαὶ ἀφ' ἑσείας εἰς θάλασσαν· καταχρηστι-
κῶς δὲ καὶ ἡ ἀπὸ παντὸς ὕδατος ἐκροή.

- c. 1067. l. 1. Πρωκτός, λου- Πρωκτός λουτροῦ περιγί-
^{ε ή}
 τρου ππν π. νη. π. ⁵⁾
- l. 15. Πρωράχθη, ή μ. — Πρωράχθη. ή μ. — ε-
^{επεωρούμενα ε.} ^{παιωρούμενα ε.}
 Πρωρεῖ, κ. εκρεῖ. Π. κ. εκρεῖ. προορά. φ.
 [Πρωσις,] προορά, φο-
 βεῖται.
 Πρώσωσι, προσώθησιν. Πρόσωσιν. π. ⁶⁾
- c. 1068. l. 1. Πρώτησι θηρί- Πρώτησι θύρησιν. ε.
^{οισιν, ε.}
- Πρωτερική, ε. — πεδί- Π. ε. — παιδίον τ.
^{ον τ.}
- l. 10. Πρωτογυναικες, οί Π. οί μή άννηγμένοι γυναῖ-
^{μύσαν ήγμένοι γυναῖ-} ^{κας. ⁷⁾}
^{κες.}
- l. 17. Πρωτον υπήνην, τ. Πρωτον υπηνήτην. τ. —
 — γενειάς. γενειάδος.

c. 1069.

5) Cf. VV. DD. qui Musuri emendationem confirmant et

^{ε ή}
 illustrent. In compendio ππν, id est περιπνῆ, nihil novi
 quaerendum esse arbitror, nam posterius π̄ natum vide-
 tur ex quadratis ΓΙ, quae in archetypo forte tam arcte
 ligatae erant, ut formam Π referrent.

6) Musuro acumen defuit. Glossa, ad quam referri debent κη-
 δεύει, προορά et Φοβεῖται, est procul dubio Πρωρά, quod hic
 intercudit. Πρωσις, corruptum ex Πρώσιν, sequentis Πρώσ-
 ωσι emendatio videtur. Locum igitur ita restituerem:
 Πρωρά. προορά. κηδεύει. Φοβεῖται. Πρωρεῖ. εκρεῖ. Πρώσιν.
 προσώθησιν. Perperam in Ald. Πρόσοσιν pro Musuri
 Πρόσωσιν. Cf. VV. DD.

7) Musurus procul dubio a vero aberravit; nec mihi satis-
 facit Is. Vossii emendatio: οί νέον ήγμένοι γυναῖκας. At
 vera nunc non succurrunt; hoc solum dicam, quod hic
 non de viris sed de feminis sermo sit, et quod οί — ήγ-
 μένοι vitiosa sint pro αἱ — ήγμένα. Tentent alii.

- c. 1069. l. 4. Πρωτοτύπως, Π. ὁ α. πρωτουργός.⁸⁾
 ὁ ἀκολουθῶς. πρω-
 ουργός.
 — l. 7. Πτάτο, ε. Πτάτο, ε.
 Πτακὲς, ἢ π. — ἐπτη- Π. ἢ π. — ἐπτηχότες.
 κότες, καὶ πτακισ- καὶ π.⁹⁾
 μός.
 — l. 14. Πτώτο, ε. Πτάτο. ε.¹⁰⁾
 Πταώτην, κατεπτηκό- Π. κατεπτηχότα.
 τα.
 c. 1070. l. 4. Πτέρθοις, τ. Πτόρθοις. τ.
 — l. 17. Πτερνίς, τ. — ἰα- Π. τ. — ἰατρείοις. κ.
 τρείοις, κ.
 c. 1071. l. 7. Πτερονόμος, τ. Π. τ. — νεμομένη. ο.
 — νεμωμένη, ο.
 — l. 16. Πτέρυγες, σκέπαις. Π. σκέπαι.
 Πτερύγια, μ. Πτερύγια. μ.
 c. 1073. l. 1. Πτίσατε, α. Πτίσσατε. α.
 — l. 3. Πτοία, πτοισμός, φ. Π. πταισμός, φ.¹¹⁾
 — l. 8. Πτολίεθρον, πόλιν Π. πόλιν.
 [καὶ πόλιν.]
 — l. 10. Πτολεμίζομεν, π. Πτολεμίζομεν. π.¹²⁾
 — l. 24. Πτύξ, ἢ π. — πλέξ. Π. ἢ π. — πλέξις.
 c. 1074. l. 21. Πτώσει, ε. Πτώσσει. ε.
 Πτωσκαζέμενα, κ. Πτωκαζέμενα. κ.¹³⁾

c. 1075.

8) Vocem πρωτουργός Alberti bene a praecedentibus se-
 crevit; paralipomenon est ex margine. Cf. VV. DD.

9) Ultimum πτακισμός pertinet quoque ad vocabula in
 margine adjuncta, et interpretatione destituta; articulo
 postea per copulam adnexum fuit.

10) Perperam in Ald. Πτάτω.

11) Inepta est Musuri correctio; πτοισμός depravatum est
 ex πτυρμός, quod hic reponendum est. Cf. VV. DD.

12) Lexicographus ex Poeta scripsit: Πτολεμίζομεν. com-
 mutatio ξ cum ζ librariis imputanda est. Cf. VV. DD.

13) Scriptura codicis duas lectiones includit, Πτωσέμενα
 et Πτωκαζέμενα. Cf. VV. DD.

- c. 1075. l. 3. Πύαλος, ἡ ἀσα.- μυνθος, ἡ λ. Πύελος. ἡ ἀσάμινθος. ἡ λ. ¹⁴⁾
- l. 7. Πυανοψία, ε. — ἐμπί- πλαται — πιανεψι- ῶνος — διὰ τὸ καὶ θάραν ε. Πυανέψια. ε. — ἐμπί- πλανται — πυανε- ψιῶνος — διὰ τὸ ἀ- θάραν ε. ¹⁵⁾
- c. 1076. l. 4. Πύγματος, ε. Πύματος. ε. ¹⁶⁾
- l. 8. Πυγόνος, τ. — ὀλε- κράνου α. Π. τ. — ὠλεκράνου α.
- l. 13. Πυγών, μ. — ὀλε- κράνου, ο. Π. μ. — ὠλεκράνου, ο.
- c. 1077. l. 8. Πυθεία, π. Πύθεια. π. ¹⁷⁾
- l. 12. Πυθίων, α. — χρ.. Π. α. — χρύση ἱεροῦ, η. ¹⁸⁾
- c. 1078. l. 5. Πυθομένων, σ. Π. σ. — πύος α. — ποίος α.
- l. 8. Πυθοῦν, τὸ η. Πύθοντο. η.
- c. 1079. l. 12. Πυκιμήδεος, συνετῶς ἢ ἐπιμελῶς κ. Π. συνετοῦ, ἢ ἐπιμελοῦς κ. ¹⁹⁾
- l. 16. Πυκινὸν δὲ ἄχθος, π. Πυκινὸν δὲ ἄχος. π.
- l. 23. Πυκναὶ π. — πυ- Πυκναί. π. — πνύκα. κναίῳν. ²⁰⁾

c. 1079.

14) In ἀσα. μυνθος litteram erasit. Ordinem a Musuro interruptum VV. DD. restituerunt.

15) Ex codice reponendum: Πυανόψια. jubente ordine. Utraque scriptura, tam Πυανόψια quam Πυανέψια, in usu fuisse videtur. Cf. VV. DD.

16) Correctio hypothetam latuit.

17) Ex ordine reponendum: Πύθεια. Cf. VV. DD.

18) In χρ.. litteram cum compendio delevit.

19) Pro συνετῶς scribendum συνετῆς, agitur enim de Euryclea Telemachi nutrice. Cf. VV. DD. qui locum Poetae indagarunt.

20) In Ald. πνύκα ἴων culpa typ. Cf. VV. DD.

- c. 1079. l. ult. Πυκναρωγαλέην, π. Πυκναὶ ῥωγαλέην. π.
- c. 1080. l. 5. Πυλαγόροι, ο. Πυλαγόροι. ο.
 Πύλααι. Ἀριστοφάνης Π. Α. Τελμησεῦσιν — ὁ ποιητῆς γ. ¹⁾
 Τελμινσεῦσιν — ποιητῆς γ.
- l. 16. Πυλαίαις, τὰς τ. Πυλαιασταίς. τ.
 Πυλαϊίδεες, α. Πυλαιιδέες. α.
- l. 23. Πυλάετας, τ. — Π. τ. — προσηρητημένου.
 προσηρητιμένου.
- c. 1082. l. 8. Πύννος, ὁ τρώκτος. Π. ὁ τρώκτης.
- l. 13. Πύξ, ἱμαντομένην κ. Π. ἱμαντωμένην κ.
- c. 1083. l. 14. Πυραμῶς, ε. Πυραμοῦς. ε. — μέλιτι
 — μέλαια. α. ²⁾
- l. 19. Πύραυνον, ε. — βόλβητον — θερμάνστριν. Π. ε. — βόλβιτον — θερμανστριν ³⁾
- l. 24. Πυργήως, μ. — Π. μ. — κόπην.
 κοπήν.
- c. 1084. l. 8. Πύργος, π. — Π. π. — τάξις — ἔστασαν, ο.
 τάξεις — ἔστεψαν ο.
- l. 14. Πύργον εὔρυον, ε. Πύργον ἀνείρυον. ε.
- l. 16. Πύρδαλον, ὀψοποιῖον — μαγειρίον, ἢ λ. Π. ὀψοποιεῖον — μαγειρεῖον. ἢ λ.

c. 1085.

1) Vera lemmatis scriptura codicis auctoritate adstruitur. Cf. VV. DD.

2) Exitus compendium delevit.

3) In θερμάνστριν litteram expunxit; scriptum erat: θερμαύστριν. quod Pollucis auctoritate retinendum esse arbitror. Cf. VV. DD.

- c. 1085. l. 14. Πυρὶ ἔφθαι, τ. Πυρίεφθα. τ.
 Πυρὶ ἡκέα, π. — ἔχον Πυριηκέα. π. — ἔχοντα
 ἔχουσα. ἢ ἔχουσιν. ⁴⁾
 Πυρίκαυστος, πεπυρω- Π. πεπυρωμένος.
 μένος, πυρὶ κουλέω Πυρὶ κηλέω. διαυγῆ. τι-
 διαυγῇ τινός κ. νῆς, κ. ⁵⁾
 — l. 20. Πυρικρόταφος, ὁ μ. Π. ὁ μ. — κεκροτημένος
 — κεκροπημένος σ.
 Πυρίμαχος, ὁ ἐν τῇ α. Π. ὁ ἐν τῇ μάχῃ α. ⁶⁾
 c. 1086. l. 12. Πύρνοι, ξειαὶ Π. ξειαὶ σ. — ἐπυρνάω-
 [καὶ] σ. — ἀπυρνάω- σαν — κνηστήρια
 ωσαν — κνηστήρια ἀγγεῖα.
 — l. 16. Πυροδαίνσιον, μαγει- Πυροδαίσιον. μαγειρεῖον.
 ρίον.
 c. 1087. l. 1. Πυρὸς μελὶς, Πυρὸς μελισσέμεν. κ.
 σεμένων κ.
 — l. 18. Πυρπερέγχει, Κ. — Π. Κ. — ἡτήρει. ⁷⁾
 π τοῦ ἀρχοντος ἔ-
 στιν οὗ ἡτήρει.
 — l. 20. Πυρραία, λόφος ἐν Π. λ. ἐν Δ. — Πύρρας τῆς
 Δωτίῳ — Πυρράς, Δευκαλίωνος — Σ.
 τῆς δὲ καλλίωνος — δ. ⁸⁾
 Σουίλας. δ.
 c. 1088. l. 5. Πύρρακος, ἥρως Π. ἥρως κατ' Ἐρυσίχθο-
 κατερυσίχθων γ. να γ.
 — l. 15. Πυρριχίζειν, τ. — Π. τ. — Εὐρυπύλου φ.
 Εὐρητύλου φ.

c. 1089.

4) Ultimum ἔχουσα praecedentis ἔχον correctio fuit.

5) Bene divisit et emendavit. Cf. VV. DD.

6) Voce μάχη lacunam explevit.

7) Loco vexato nulla ex codice medela. Pro περὶ τοῦ ἀρ-
 χοντος, quod typothetae debetur, scribendum παρὰ τοῦ
 α. favente compendio. Cf. VV. DD.

8) In Ald. Δωτίῳ culpa typ. Cf. VV. DD.

- c. 1089. l. 6. Πυρσολεῖφοι, ἡ Π. ἡ π. — πεφλογισμέ-
π. — πεφλ...σμένοι. νοι.⁹⁾
- c. 1090. l. 1. Πύσσαχος, ζ. Π. ζ. — ὁ κωλύει θ.
— κωλύει θ.
- l. 5. Πιτία, οἶον πιπτιοῦ- Π. οἶον πίπτια οὔσα, π.
σα, π.
- l. 10. Πυτίνη πλεκτή, λά- Π. π. λάγυνος. οἶνον ε.
γυνες οἶνον ε.
- c. 1091. l. 3. Πωλίσσεαι, φ. Πωλήσσεαι. φ. παραγε-
παραγενήσεις, α. νήση, α.
- c. 1092. l. 2. Πωλοῖσθε, ἐπι- Πωλεῖσθαι. ἐπιμελῶς τὸ
μελῶς ὁ π. π.¹⁰⁾
- l. 13. Πῶρινον, λίθινον, ὁ Π. λ. ὁ δὲ πῶρος, οὐ πᾶς
δὲ πῶς οὐ πᾶς λί- λίθος.¹¹⁾
θος.
- c. 1093. l. 1. Πῶρωσις, ε. — Π. ε. — λέγοιτο δὲ ἐπὶ
λέγει τὸδε ἐπὶ σαρ- σαρκῶν, πῶρος καὶ
κῶν, πῶρος καὶ ἀναι- α.¹²⁾
θησία.
- l. 4. Πωσαχῶς, π. Ποσαχῶς. π.

Uu a

P

9) In πεφλ...σμένοι duas litteras delevit.

10) Perperam in Ald. Πολεῖσθαι.

11) Non video, quomodo locum, cui nullus inest sensus, VV. DD. tacite praeterire potuerint, quid enim verbis ὁ δὲ πῶρος, οὐ πᾶς λίθος cogitandum est? Scriptura codicis ita interpungenda est: ὁ δὲ πῶς (οὐ πᾶς) λίθος. Memorantur duae unius ejusdemque vocis scripturae, quarum posterior ut falsa rejicitur; in his tamen marginem subodoror, nec ejusmodi nugae a Lexicographo profectas esse crederem. Musurus quidem πῶς in πῶρος optime mutavit, sed haec mutatio causa fuit, cur sequens οὐ πᾶς nondum intellectum fuerit; scripturam codicis conservandam esse duco. Cf. VV. DD.

12) Musurus minus subtiliter correxit, suaeque emendatione locum obscuriorem reddidit. Supposita hic a genuinis

P

P

c. 1095. l. 1. Ραδαμάνθυος ο. P. ο. — ἐπὶ χηνί, κ.
— ἐπιχηνιον, κ.

c. 1096. l. ult. Ῥάθυμος, ὁ P. ὁ μὴ π.¹³⁾
μὴ πονητικός.

c. 1100. l. 5. Ῥακτηρίοις κ. P. κ. — μέλη βοῶν ἀναυ-
— μέλι βοῶν ἀναυ-
δα κ.

— l. 7. Ῥακτήρια, ψ.

Ῥακτήρια. ψ.

— l. 14. Ῥάματα, β.

Ῥάματα. β.

c. 1101. l. 1. Ῥαμνουσίαν, Νέ-
μεσις, ε. — μιλέας
κ.

Ῥαμνουσίαν, Νέμεσιν. ε.
— μηλέας κ.

— l. 18. Ῥάνα, α. — Βάτρα-
χοι.

P. α. — Βάτραχον.

c. 1102. l. 11. Ῥαπιδοποιόν, P. τ. — ῥαπίδας π.¹⁴⁾
τ. — κρηπίδας π.

c. 1103.

nis probe distinguenda esse arbitror, genuina sunt: Πώ-
ρωσις, ἐξ ὀστέων σύμφυσις καὶ σύνδεσμος. supposita: λέ-
γει τόδε ἐπὶ σαρκῶν, πώρως καὶ ἀναισθησία. Haec iterum
in duo diversa additamenta divido; prius est λέγει τόδε

ἐπὶ σαρκῶν (pro λε τ. i. e. λέγεται τ.) quod merum scho-
lion est, et praecedentem Hesychii interpretationem spe-
ctat, admonemur nempe, quod Πώρωσις non de ossium
modo sed et de carnum induratione adhibeatur, ut ex
aliorum Lexicographorum auctoritate et usu linguae sa-
tis constat; in posteriori additamento πώρως καὶ ἀναισθη-
σία scriptura πώρως vitiosa est pro πώρωσις, nam exitus
compendium a scriba neglectum fuit.

13) Post πονητικός in margine secunda manu continuatur:
ἀλλὰ ἐκλυτος. ἄλλοι ἐπὶ τοῦ μεγάλου θυμοῦ κέχρηται τῇ
λέξει. Quod a typotheta textui subiectum fuit.

14) Retinendum κρηπίδας, temere a Musuro mutatum.
Cf. VV. DD.

- c. 1103. l. 11. ῥοτάναν, τὸ P. τορύναν.
 ῥένναν.
 — l. 17. Ραφανιδωθῆναι, τοὺς P. τοὺς μοιχοὺς τ.
 μυχοὺς τ.
 ῥαφανίς, ῥαφανος δ. ῥαφανίς καὶ ῥάφανος δ.
 — παρ' ἡμῖν ῥάφαν — παρ' ἡμῖν ῥάφα-
 τρυφήν δ. νος. Τρύφων δ. ¹⁵⁾
 c. 1104. l. 16. ῥαχίζεν, τοῦ P. τὸ εἰκαίως κ.
 εἰκέως κ.
 c. 1105. l. 13. ῥαψωδός, Σ. P. Σ. — ποιητάς ρ.
 — ποιοὶ ρ.
 c. 1107. l. 5. ῥεῖα, ρ. εὐχε- P. ρ. εὐχερῶς ι. ¹⁶⁾
 ρῶς [μωλωπωνι] ι.
 — l. 8. ῥεῖα κεν, ε. ῥεῖά κεν. ε.
 ῥεργεδάνοις, Φ. ῥιγεδάνοις. Φ.
 ῥεγῆλα, Φ. Ριγῆλα. Φ.
 ῥεῖγησε βοήν, ἐφοβή- ῥίγησε β. ἐφοβήθη.
 θης.
 [ῥεῖγησεν, ἐφοβήθη.]
 ῥεγῆνος, α. P. α. ¹⁷⁾
 — l. 19. ῥεῖτοί, ε. — Ἐλεύσει P. ε. — Ἐλευσῖνι — ῥωγ-
 — ῥωγμός, κ. μοί. κ. ¹⁸⁾
 c. 1108. l. 16. ῥεοίτο, φθεί- P. φθείροιτο. ῥέοι.
 ροίτο.
 [ῥέοντα,] ῥυτά ἐκπώ- ῥυτά. ε.
 ματα.

Un 3

c. 1108:

- 15) Inter ῥαφανίς et ῥάφανος Musurus copulam inseruit.
 16) Novum et inauditum illud μωλωπωνι curiosiores expe-
 diant.
 17) Glossa a Musuro deleta praecedentis emendatio fuit.
 Cf. VV. DD.
 18) Mendosum ῥωγμός pro ῥωγμοί est varia lectio poste-
 rioris ῥεῖτοί ex margine.

c. 1108. l. 16. [ῥέοντι, ῥεῖ.]

ῥεόντων, π.

P. π. ¹⁹⁾

e. 1109. l. 1. ῥέπεις, ρ.

ῥέπισ. ρ.

+

ῥερπιδάω, τ.

ῥερπιδάω. τ.

— l. 16. ῥηγῖνος, τ. — ἔλεγον.

P. τ. — ε.

[ῥήγησεν, ἐφοβήθη, ἐδειλίασεν.]

ῥήγλαι, σ.

P. σ. ²⁰⁾

c. 1110. l. 6. ῥηγμῖνος, τὰ ἀπορπύματα τ.

P. τὰ α. τ. ¹⁾

ῥηγμός, α. διὰ ρ.

P. α. διὰ τὸ ρ.

c. 1111. l. 5. ῥηνέκες, α.

ῥηνίκες. α. ²⁾

— l. 15. ῥηξείφλοια, ρ.

ῥηξίφλοια. ρ.

— l. 27. ῥήσσοντας, τ.

ῥήσσοντας. τ.

ῥησόσαρχος, ὃς ῥέει —

ῥησίαρχος. ὃς ῥέει —

Ἀσκληπιάδης ἐν καὶ

A. ἐν ἔκτῳ τ. α. ³⁾

τραγωδουμένων α.

c. 1112. l. 13. ῥήτωρ, ὁ τ.

P. ὁ τ. — γνώμην. ἡ κρι-

— γνώμην κριτήν.

τής. ⁴⁾

c. 1113. l. 7. ῥία φέροι, ρ.

ῥεῖα φέροι. ρ.

— l. 12. ῥίγιστα, φ.

ῥίγιστα. φ.

c. 1113.

19) Textum inscieniter mutilavit; bene se habent ῥέοντα, ῥυτά. ἐκπώματα. probante Athenaeo, quem VV. DD. citant. Ex ῥέοντα praecedenti glossae ῥέοι adjecit, sequentem glossam in ῥυτά inchoans.

20) Pro ῥήγησεν scripserat ῥίγησεν.

1) In impressis ἀπορπύματα. Cf. VV. DD.

2) Correctionem typotheta neglexit. Cf. VV. DD.

3) Scripturam ῥησόσαρχος Photii auctoritas confirmat. Cf. VV. DD. Musurus ἐν καὶ in ἐν ἔκτῳ perperam mutavit, copula enim nata est ex numero κ'. Scribendum itaque: A. ἐν κ' Τραγωδουμένων.

4) Prima Hesychii scriptura fuit: γνώμην κριτής. Cf. VV. DD.

- c. 1113. l. 14. 'Ριγηδανῆς, φ. — l. 20. 'Ρῆγμα, σ.
 c. 1114. l. 1. 'Ρίξεν, τ. — μυστιλλᾶσαι, θ.
 — l. 4. 'Ριζῶν, ν. 'Ερετριῆς. P. ν. 'Ερετριῆς.
 — l. 15. 'Ρικνώσεται, ῥυσσώθη- P. ῥισσώθησιν. 5)
 σαι.
 — l. 22. 'Ρίμφια, ῥαδίως ἔρ- 'Ρίμφα. ρ. ε. 6)
 ῥιψαν.

Ρινᾶν ἐπὶ τοὺς ε.

†
 'Ρινᾶν ἐπὶ τοὺς ε.

- c. 1115. l. 14. 'Ρινοτόμος, ῥι- P. ῥινοὺς διατορισκᾶν —
 νοὺς διὰ τὸ ῥίσκον — βυρσοτόμος. 7)
 βυρσοτόμους.

- c. 1116. l. 6. 'Ριον Οἰνήναιον, 'Ριον Οἰνηαῖον. Οἰνίης τῆς
 οἰνοήτης ἀρτείας ὅ- 'Αργείας ὅρος χ. 8)
 ρος χ.

- l. 11. 'Ρίπα, ο. 'Ρίπαια. ο.
 — l. 15. 'Ριπῆς, ο. βουλῆς, P. ο. βολῆς. ρ.
 ρ.

U u 4

c. 1117.

5) Reponendum: ῥυσσώθησιν. Cf. VV. DD.

6) Correctionem typotheta praetermisit.

7) In Ald. διατορικῶν a typ. Cf. VV. DD.

8) VV. DD. Hesychium ubique errorum geographicorum incusant, incusent potius scribam imperitum, temerarium correctorem et negligentem typothetam, qui primi errorum Hesychii auctores sunt. Minime hic sermo est de Οἰνὸν, sed de Οἶνη urbe Argiva, de qua Steph. Byz. in voce. Vitiosum Οἰνήναιον natum est ex corre-

ctione Οἶνηον, in sequenti οἰνοήτης pro Οἶνης τῆς, quod Musuro fraudi fuit, litterae transpositae sunt, et ο cum σ, ut saepius, commutatum. Optime igitur Alberti emendavit: 'Ριον Οἶναῖον. Οἶνης τῆς 'Αργείας ὅρος χ. quod jam in textu reponi potest. In Ald. Οἶναῖον culpa typ. Cf. VV. DD.

ε. 1117. l. 7. Ῥιπίς, τ. — α. P. τ. — ἀκροκάλιον.
κροκόλιον.

ε. 1118. l. 3. Ῥιψοκίνδυνος, π. P. π. — ε.
— ἐπικίνδυνος.

[Ῥόα, ῥεύματα.]

Ῥοαί, ρ.

P. ρ.

— l. 9. Ῥοβδεῖ, α. — ἦχους. P. α. — ἦχου.

ε. 1119. l. 19. Ῥοδωνιά, ὅ τ. P. ὅ τ. — δηλοῖ δὲ καὶ τὸ
— δηλοῖ δὲ καὶ τὸ αὐ- ἀνδρὸς αἰδοῖον.

σ

ναι.

Ῥοδόπς, αὕτη γένει μὲν Ῥοδοπίς. αὕτη γένει μὲν
ἦν. ἦν.

Ῥοήν, ρ.

P. ρ. 9)

ε. 1120 l. 7. Ῥόθειον, ρ.

Ῥόθιον. ρ.

— l. 19. ...ιδαμός, ὁ α.

Ῥιδαμός. ὁ α. 10)

ε. 1121. l. 6. Ῥοικόν, σ. —

P. σ. — ῥικνόν.

ῥυκνόν.

— l. 12. Ῥοιλιαῖς, δάκναις.

P. δάκναις.

Ῥοισμός, ὅ τ. — ῥισμός.

P. ὅ τ. — ῥυμός.

— l. 17. Ῥομελίας, μ. —

P. μ. — ἐναρροίζη, τ.

ἐναρροίζη, τ.

ε. 1122. l. 17. Ῥόπτρον, ρ.

P. ρ. — ἀποκαταπίπτον

— ἐπικαταπίπτον

τ. 11)

τ.

ε. 1123. l. 1. Ῥοταρία, τὸ

P. τορύνιον.

ῥίνιον.

ε. 1123.

9) A typosheta habemus: δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀνδρὸς αἰδοῖον αὐ-
τη. omiffis Ῥοδόπς — γένει μὲν ἦν. Post γένει μὲν ἦν la-
cuna manifesta est.

10) Deerrant duae litterae, quas ita restituere debebat:
Ῥοιδαμός. jubente ordine.

11) Retinendum ἐπικαταπίπτον, quod sensui magis con-
gruum est.

- c. 1123. l. 9. 'Ρόφιον, κύκα. P. κύμα.
 c. 1124. l. 6. 'Ρυδεῖν, ε. 'Ρύδην. ε.
 — l. 11. 'Ρύενα, α. 'Ρυῖνα. α.
 c. 1126. l. 4. 'Ρύμη, τ. ἔρη- P. τ. ε. ¹²⁾
 μος.
 — l. 6. 'Ρύμμα, σ. — ομα- P. σ. — σμηματοθή-
 τοθήκη.
 δλ'
 c. 1127. l. 7. 'Ρυποκαν, α. 'Ρυποκαυδάλους. α.
 — l. 12. 'Ρυπτικόν, σμικτι- P. σμηκτικόν. κ.
 κόν, κ.
 'Ρύσαι, φυλάξαι, ἢ ῥυ- 'Ρῦσαι. φυλάξαι. καὶ ῥυσ-
 τίδας ἔχουσαι. σαί, ῥυτίδας ε. ¹³⁾
 'Ρύσατο, η. ἐλυτρώσα- P. η. ε.
 το.
 ['Ρύσε, λυτρώσαμένω.]
 'Ρύσια, ε. P. ε.
 c. 1128. l. 11. Ρυσοῖσι, ρ. γε- P. ρ. γεραιοῖς.
 ρεοῖς.
 — l. 13. 'Ρυσοῦται, γ. 'Ρυσοῦται. γ.
 c. 1130. l. 3. 'Ρύτρως, χ. P. χ. ¹⁴⁾
 — l. 5. 'Ρύψαι, σ. σμῖξαι, π. P. σ. σμῖξαι. π.
 — l. 12. 'Ρωγαλέον, κατεβ- P. κατεβῆγμένον, δ.
 ῆγκέα, δ.
 'Ρώγας, ο. — κλιμά- P. ο. — κ.
 κων.
 'Ρωγάδας, ἀναρώγας μ. P. ἀναὶ ῥώγας μ. ¹⁵⁾

U u 5

c. 1131.

12) In Ald. ἔριμος a typ. Cf. VV. DD.

13) Confunduntur duae scripturae ῥῦσαι et ῥυσαί, poste-
 riorem Musurus pro more inferuit; potuit etiam ῥυτίδας
 ἔχουσαι additamentum esse ex margine, a librario per
 particulam ἢ adfutum. Cf. VV. DD.

14) In impressis 'Ρύτρας.

15) Cf. VV. DD. qui haec cum praecedentibus junxerunt;
 suspicor, quod 'Ρωγάδας una cum exemplo e margine
 sit.

c. 1131. l. 16. Ῥῶξ, κ. — P. κ. — Φαλαγγίου.
σΦαλαγγίου.

c. 1133. l. 9. Ῥωστήρ, σ. Ῥωστήρ, ἢ ῥαιστήρ. σ.¹⁶⁾
— l. 12. Ῥωστικόν, ὄρμη- P. ὄρμητικόν.
στικόν.

Σ

Σ

c. 1134. l. ult. Σάβυττος, εἶ- Σ. εἶδος ξυρήσεως ε.
δος ξυρήσ ε.

c. 1137. l. 14. Σαθάρυγα, τα- Σ. ταραχήν.
ραχή.

(c. 1138. l. 6. Σαίικτας, θ. — Σ. θ. — α.
αὐλοθήκας.

[Σαίκουλουμ, χρόνος,
σάικος. Ῥωμαῖοι.]

Σαικωνῆσαι, διασαικώ- Σ. διασαικωνῆσαι.¹⁷⁾
νη.

c. 1140. l. 1. Σάκας, η. — Σ. η. — Σάκα. οὕτω δ.
Σά, οὕτω δ.

— l. 5. Σακέλα, ο. Σακέλλα. ο.
Σακέλιον, ὅμοιον. Σακέλλιον. ὁμοίως.

c. 1141. l. 2. Σακκινόσυκοι, Σ. δασύπρωκτοι.
δασύπρωκτοι.

Σακκοδερμιστής, ο. — Σ. ο. — τὸν χαλκοῦν ε.
τὸ χαλκοῦν ε.

— l. 6. Σάκοιτοι, ο. Σάκοιτο. ο.

Σάκος, α. — σάνην τ. Σ. α. — σάγην τ.

c. 1144. l. 11. Σαλμύδης, α. Σαλμυδησός. α.

c. 1145. l. 1. Σαλπιτής, ο. Σαλπιγκτής. ο.

— l. 6. Σάλω, α. Σαλιά, α.

c. 1146.

16) A Musuro inferuntur: ἡ ῥαιστήρ.

17) In glossa deleta mire confunduntur Σαίκουλουμ et Σάκ-
κουλουμ.

- c. 1146. l. 2. Σαμβάκη, ο. — πολιορκητικόν, οὗ Βίτων.¹⁸⁾
 — l. 11. Σάμη, π. Κεφαλληνίας. Σ. π. Κεφαλληνίας.
 — l. 16. Σαμιακὸς τ. — λεγόμενα σαμένα — Δίδυμος δὲ τασσόμενος ἰ. — σεσήμονται ὡς δοκῶ ρ. Σ. τ. — λεγόμενα Σάμια ναῦς — Δίδυμος δὲ τὰς Σαμίας ναῦς ἰ — σεσήμονται, ὡς δοκεῖ ρ.¹⁹⁾
 c. 1148. l. 7. Σάμου υ. — Σάλαμον καλεῖ κ. Σ. — Σάμον καλεῖ κ.
 — l. 16. Σάμψουχας, π. Σαμψούχος. π.
 c. 1149. l. 14. Σανίδα, θ. Σαιίδες. θ.
 .ανίκετις, θ. Σανίκετις. θ.²⁰⁾

c. 1150.

18) In Herone Graece inedito, qui mihi ad manus est, haec de Bitonis scriptis commemorantur: Τὰ Βίτωνος πρὸς Ἀτταλὸν περὶ κατασκευῆς πολεμικῶν ὀργάνων ἐκ διαφόρων συλλεγέντα προγενεστέρων μηχανικῶν. Βελοποιϊκὰ, καὶ τὰ πρὸς πολιορκίαν ἀντιμηχανήματα Φυλακτικὰ τε καὶ διαιτητικὰ, ἐπὶ τε συστάσει καὶ ἀλώσει πύλων διάφορα παραγγέλματα. Deinde de Sambuca: Τὰς ἐκ τῶν πλοίων ἀγομένας μηχανὰς, Φησὶν ὁ Ἀθηναῖος, ἃς τινὰς Σαμβύκας καλοῦσιν ἐκ μεταφορᾶς τῶν μουσικῶν ἐσχηματισμένας ὀργάνων, — μὴ ἔχειν τί ἄξιον γραφῆς διὰ τὸ πᾶσιν εὐγνώστους εἶναι καὶ φανεράς. αἰρετώτερον δ' ἔστι, μηδὲ γενέσθαι πολλάκις αὐτὰς ἢ παραλόγως καὶ ἀσυμμέτρως κατασκευασθῆναι· καὶ γὰρ οἱ ἐν τῇ περὶ Χίον πολιορκίᾳ εἰκαστικῶς τοῦ σκοποῦ ἀστοχήσαντες, καὶ ὑψηλοτέρας τῶν πύργων τὰς Σαμβύκας προτανέγκοντες, τοὺς ἐπ' αὐτὰς ἀναβάντας ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀπολέσθαι ἐποίησαν, μὴ δυνηθέντας ἐκ τοῦ ὕψους τοῖς πύργοις ἐπιβῆναι. — Οὕτως οὖν καὶ Δάμις ὁ Κολωφώνιος ἐπὶ στυράκων τὰς Σαμβύκας ἐτίθει, ὡς ὁ μηχανικὸς Βίτων ἐν τοῖς αὐτοῦ πολιορκη... ὑπεμνημα... In ultimis scriptura evanuit; legendum: ἐν τοῖς αὐτοῦ Πολιορκητικοῖς Ὑπομνήμασι. Cf. VV. DD.

19) Obesae Musuro nares; reponendum: λεγόμενα σαμαίνας — Δίδυμος δὲ τὰς σαμαίνας ἰ. Vide Heijch, v, Σαμαίνας ibique interpp.

20) Primam litteram voci praefixit. Cf. VV. DD.

- c. 1150. l. 5. Σαννίον, τ. — Σ. τ. — τῇ κέρκω σ.
τὴν κέρκω σ.
— l. 12. Σάξαι καὶ θ. — Σ. καὶ θ. — νώσσειν.
νσσειν.
- c. 1153. l. 19. Σάρδιον, β. — Σ. β. — Σαρδόνιον γ. ¹⁾
σαρδόνιον γ.
- c. 1154. l. 3. Σαρδόνιον γ. — Σαρδόνιος γ. — οἱ τὴν
οἱ τὴν Σάρδον κατοικούντες τῷ Κρόνῳ ἔ-
θυον γελῶντας, κ. Σαρδῶ κατοικούν-
τες τῷ Κρόνῳ ἐθύ-
οντο, γελῶντες κ. ²⁾
— l. 16. Σαρδῶ, ἐν Πασιφά.. Σαρδῶ. ἐν Πασιφάῃ τὸ
τὸ Σ. Σ. ³⁾
- c. 1155. l. 13. Σαρκήρης, στά- Σαρκήρη. στάχυν τὸν ε.
χυν τῶν ε.
- c. 1157. l. 4. Σαρσίτει, χο- Σαρσίτειος χορός. π.
ρός π.
- l. 9. Σαρωνία, Α. — Τρυ- Σ. Α. — Τριζῆνι Σ. ⁴⁾
ζῆνι Σ.
- l. 12. Σαρωνίδες, π. — Σ. π. — κεχηνυῖαι δρύες.
κεχηνηδρύες.
- c. 1158. l. 2. Σατνι Σ.
Σόεις, π. Σ. π. ⁵⁾

c. 1160.

- 1) In impressis: Σαρδόνιος γ. Legendum puto: Σάρδιον γ. opinionem confirmat Cyr. Lex. Ms. Σάρδιον. βοτάνη δηλητήριος, ἥτις ἅπαν τὸ σῶμα τοῦ φαγόντος αὐτὴν σπασμῷ ὑποβάλλει, ὥς καὶ, τῶν χειλέων συσταλέντων, γυμνοῦσθαι τοὺς ὀδόντας, καὶ γέλωτος φαντασίαν παρέχειν τοῖς ὁρώσιν· ὁθεν ἔνιοι ἐφ' ὕβρεως ὀνομάζουσι τὸν Σάρδιον γέλωτα. Ἔστιν δὲ καὶ λίθος οὕτω λεγόμενος.
- 2) Cyr. Lex. Ms. Σαρδόνιον. γέλως ὁ καθ' ὑπόκρισιν, ἀπὸ τοῦ σεσηρῆναι τοὺς ὀδόντας.
- 3) In Πασιφά.. duas aut tres litteras erasit.
- 4) Optime VV. DD. Τροιζῆνι reposuerunt.
- 5) Versus finitur: Σατνι. sequens incipit: ὀεις. cui stupidus litterarum initt. pictor Σ praeposuit. Musuri oculos vitium effugit, typotheta autem errorem suspicatus vocem truncatam composuit, unde Aldina lectio Σατνισόεις. Optime igitur in Albertina Homericum Σατνιόεις repositum est. Cf. VV. DD.

c. 1160. l. 5. Σαυρωτῆρες, Σ. τοῖς στύραξιν τ. ⁶⁾
τοῖς τύραξιν τ.

c. 1161. l. 2. Σαψὶς ὁ α. — Σ. ὁ α. — Ἄραψι.
Ἄράβοις.

— l. 12. Σαώτερος, υ. — Σ. υ. — σάος Α.
σωσηῶ Α.

— l. 16. Σβέσαι, π. κατα- Σ. π. κ.
σβέσαι.

[Σεαυτὸν, τοῦ σοί.]

Σέβαμα, ε.

Σ. ε.

c. 1162. l. 3. Σεβέννιον, τ. — Σ. τ. — γ.
γενόμενον.

[Σέβερος, εὐσεβῆς, δι-
καιος.]

Σέβεσθαι, α.

Σ. α.

— l. ult. εδὲκ πομωαβιτῶν, Σεδὲκ πόα Μωαβιτῶν.
ε. ⁷⁾

c. 1163. l. 2. Σέθεν, σ. — Σ. σ. — Ὀμηρον τ.
Ὀμηροῦν τ.

— l. 4. Σεῖα, ε.

Σεῦα. ε.

— l. 12. Σεῖο φονήσας, τοῦ Σεῖο φονῆος. τοῦ σοῦ φο-
σοφόνεος. νέος.

c. 1164. l. 1. Σειραχθῆσαι, χ. Σεισάχθαι. χ. ⁸⁾

c. 1166. l. 4. Σέκρετον, σ. Σεήρετον. σ. ⁹⁾

c. 1166.

6) Cyr. Lex. Ms. Σαυρωτῆρσι. τοῖς στύραξιν τῶν ὀπιωθεν τῶν δοράτων. Cf. VV. DD. quibus accedo.

7) Sic εδὲκ sine spiritu, cui Musurus Σ praeposuit. Musuri πόα M. risum movet, nec comprehendo, quomodo homo, qui a pueris libros scriptos legerat, tam imperite corrigere potuerit; manifesta est erroris origo, si mo-

do in archetypo ita scriptum fingamus: πμωαβιτῶν. Id est πόλις Μωαβιτῶν, ut VV. DD. jam viderunt, qui et eruditionem inutiliter hic profuderunt.

8) In Ald. Σεισάχθαι incuria typ.

9) Codicis lectio in Albertina reposita est, emendantibus VV. DD.

- c. 1166. l. ult. Σέλας, φ. — Σ. φ. — ἡλίου. Σέλας
ἡλίου εἰάτον πυρὸς αἰθομένοιο.¹⁰⁾
αἰθομένοιο.
- c. 1167. l. 5. Σελάχιον, κ. Σ. κ. — λέγεται τὸ ἐκ τ.
— λέγεσθαι τὸ ἐκ τ. — ὄψαριου.
— ψαρίου.
- l. 12. Σεληνάς, πόπανα, Σελήνας. πόπανον, τῷ
τῷ ἄστρῳ ὅμοιον, ἀ- ἄστρῳ ὅμοιον, πέ-
πέμματα. μα τι.¹¹⁾
- Σεληνίς, φ. — ἐκρε- Σ. φ. — ἐγκρεμάται τ.
μάται τ.
- Σελαπιάδαο, Σ. Σεληπιάδαο. Σ.
- l. ult. Σέλινον, τὸ γύναιζ. Σ. τὸ γυναικεῖον.
- c. 1168. l. 2. Σελίνου στέφαν- Σελίνου στέφανος πένθει
νος πένθει προσή- προσήκων. δ.
- l. 8. Σελλήης, π. — ἀμ- Σελλήης. π. — ἀμφὶ δὲ
φίοις σελλοί, ο. σελλοί, ο.¹²⁾
- Σελληιδέω, Σ. Σελληιδέω. Σ.
- Σελλίζεσθαι, ψιλλίζε- Σ. ψελλίζεσθαι. τ.
σθαι, τ.
- c. 1169. l. 2. Σελοί, ε. Σελλοί. ε.¹³⁾
- l. 9. Σεμελοισίδαι, ο. — Σ. ο. — κελύφους, ο.
κελίφους, ο.

c. 1170.

10) Unde monstrum εἰάτον π? Versum Π. Θ. 559. adscribam, et originem videbimus:

Εἶατο πεντήκοντα σέλας πυρὸς αἰθομένοιο.

En εἶατο ν' πυρὸς α. omisso σέλας. Adsentior iis, qui hic σέλα in Homero reponunt, nam jota dativi in figura degeneravit.

11) Pressius codicem ita sequamur: Σελήνας. πόπανα, τῷ ἄστρῳ ὅμοια πέμματα. Mendosum ὅμοιον ἀπέμματα natum est ex ὅμοιον πέμματα. Cf. VV. DD.

12) Bene in Albertina repositum est Homericum Σελλήεις, unde Σελλής corruptum fuit. Cf. VV. DD.

13) Scriptura codicis ob ordinem conservanda est.

- c. 1170. l. 3. Σεμνολόγημα, Σ. σ. — ἔξιν ἔχει.
σ. — ἔξιν ἔχοντα.
— l. 8. Σέμπαδα, ὑποδήμα- Σ. υ.
τα.
[Σέξεστος, ὄνομα κύρι-
ον.]
Σεπτά, θ. Σ. θ.
— l. 10. Σεπτεύειν, σεύειν. Σ. σέβειν.
— l. 17. Σερί, ζ. Σερίς. ζ.
c. 1171. l. 19. Σεσημασμένον, Σ. ε. σεσημειωμένον. δ.
ε. σεσηνομένον, δ.
Σεσηπιῖα, διαβρήγυϊα. Σ. διεβρήγυϊα.
— l. ult. Σεσηγέναι, γελαῖν Σ. γ. προσποιητῶς.
προσποιητῶς [γελαῖ-
σα.]
c. 1172. l. 3. Σεσηρός, κεχη- Σ. σεσηρός. κεχηνός. δ.
νός, δ.
— l. 8. Σεσύανται, ω. Σεσεύανται. ω.
c. 1173. l. 16. Σηκανατά καὶ Σηκανατά καὶ χλωρά ρ.
χλωρά ρ.
c. 1174. l. 19. Σημαία, σημει- Σ. σημείον.
ον, [σίγνον.]
c. 1175. l. 2. Σήματα, τ. Σ. τ. — μ.
— μνήματα.
[Σηματίζονται πέδον, ὅ-
σοι σημειοῦνται, ὅ-
σοι Τρῶες λέγονται
εἶναι.]
Σημαχίδα, δ. Σ. δ.
Σημεῖον, τ. — ἢ σφρα- Σ. τ. — ἢ σ.
γίς.
[Σήμερον, ἀντίμια, τα-
χύ.]

[Σημη-

[Σημνηναῖον, σημαίνει.]

Σημνήνασθαι, σ.

Σ. σ.

c. 1175. l. 19. Σηπόων, τὸ ο.

Σηπόωντο. ο.

Σηποιαλῖς, ε.

Σηποιαλλῖς. ε.

c. 1176. l. 2. Σήραγγες, κ.

Σ. κ. — κισωρίδες. ἡ π.

— κεισωρίδες, ἡ π.

— l. ult. Σησαμοειδής, ε. —

Σ. ε. — ἡριγέροντι. ¹⁴⁾

.ριγέροντα.

c. 1177. l. 16. Σθεναραῖ, ἰσχυ-

Σ. ἰσχυρά.

ραῖ [ζῶα.]

— l. ult. Σθενία, α. — προσ-

Σ. α. — π.

ηγόρευτο.

[Σθενής, ἰσχυρός, καρ-
τερός.]

Σθένος, δ.

Σ. δ.

c. 1178. l. 6. Σιαλίδων, δ.

Σ. δ. ¹⁵⁾

Σιαλίζεν, ο. — διαλε-

Σ. ο. — διαλεγόμενους κ.

γομένου κ.

— l. ult. Σιάλωμα, μ. —

Σ. μ. — θυραιού.

θυραιού.

c. 1180. l. ult. Σίγλον, ν. —

Σ. ν. — ὀβολοὺς Ἀττι-

ὀβολοὺς Ἀττικῶς

κούς — Ἀττικῆς. ¹⁶⁾

— Ἀττικῶν.

c. 1181. l. 1. Σιγλοφόρων, σ.

Σ. σ. — ὀκτὼ ὀβολοὺς

— ὀκτοβολῶν ἀττι-

Ἀττικούς.

κῶν.

Σίγρα, τ. — σημοί.

Σ. τ. — σιμοί.

c. 1181.

14) In .ριγέροντα primam litteram delevit.

15) In Ald. Σιαλλίδων a typ.

16) Steph. et Theod. Lex. Ms. Σίκλον. πέρων ὀβολοὶ δ'. Le-
go: Σίκλον Περσῶν. ὀβολοὶ δ'. Epiphanius (Περὶ μέτρων
καὶ σταθμῶν ex codice Marino) distinguit inter Σίκλον ἱε-
ρατικὸν et βασιλικὸν, posterius definitur per ὀβολοὶ π'.
Cf. VV. DD.

- c. 1181. l. 10. Σιγῶρ, πόλις μ. ¹⁷⁾ Σ. πόλις μ. ¹⁷⁾
 — l. 14. Σιδαρέοι, π. — ἔτι Σ. π. — ἔτι εἰς ἐν τ. —
 εἰς [Βυζάντιοι] ἐν τ. ἐχρῶντο Βυζάντι-
 — ἐχρῶντο. οἱ. ¹⁸⁾
- c. 1182. l. 6. Σιδηριτὴν, τ. Σιδηρίτιν. τ.
 c. 1185. l. 3. Σίκιννις, ο. — Σ. ο. — ἐμμέλεια τ. ¹⁹⁾
 ἐν μελεία τ.
 — l. 7. Σικυ., ε. Σικύα. ε. ²⁰⁾
 — l. 12. Σικυώνια, υ. — ψέ- Σ. υ. — ψέλλια.
 λια.
 — l. ult. Σιλαίνει, σ. Σιλλαίνει. σ.
 c. 1186. l. 4. Σιλβη, εἶδος Σ. εἶδος πέμματος ἐν κρι-
 πέμματος κριθῆς. θῆς.
 c. 1187. l. 11. Σίλλυβον, ἀ- Σ. ἀκάνθιον — τὸ δέρμα.
 κάνθαιον — τῷ δέρ- σ.
 ματα, σ.
 c. 1189. l. 1. Σίμωρ, π. — Σ. π. — ταῖς δοραῖς χ,
 ταῖς δοραῖς χ.
 Σιν, τὴν σεμνήν. ββῶν. Σίντην. σεμνήν. Βαβυλώ-
 νιοι. ¹⁾
- c. 1191. l. 1. Σινοπίσαι, τ. — Σινωπίσαι. τ. — ἐπὶ τῷ
 ἐπὶ τὸ α. α.

c. 1191.

17) Nomen Σιγῶρ incuria typothecae in Aldina omissum fuit, unde et in ceteris editionibus lacuna, quam VV. DD. sagaciter expleverunt.

18) Perperam vocem Βυζάντιοι ad finem rejecit. Cf. VV. DD. qui locum mutilum illustrant et suppleunt.

19) Correctio typotheam fugit. Cf. VV. DD.

20) Vocis exitum delevit.

1) Male articulum interpretationis voci adnexuit; conservanda est lectio codicis, suadente ordine. Dubito an Βαβυλώνιοι bene descriptum sit, nam compendium codicis aliud indicare videtur; in ejusmodi locis hariolari inutile est.

1199. l. 19. Σκαθύματα, Σ. σ. σκαλεύματα.
σ. σκαλαύματα.
- l. 23. Σκαλαθύρει, σκα- Σ. σκαλεύει. ἢ λ.
λάνει, ἢ λ.
- Σκαλαθύρων, α. ὁ σκα- Σ. α. ὁ σκαλεύων.
λαύων.
- c. 1200. l. 5. Σκαλινόν, σ. Σκαληνόν. σ. — σκαλη-
— σκαλινόν. νόν.
- l. 15. Σκαλαπάζειν, ῥεμ- Σ. ῥεμβωδῶς β.
βαδῶς β.
- c. 1201. l. 1. Σκαμβάλλει, Σ. ἀκηδιᾶ. 7)
ἀκηδί..
- l. 4. Σκαμβίς, ^{πό}θορμότις Σ. ^{πο}θερμοπότις Λάκω-
_{ω ἢ} ves. 8)
λακ ρ.
- l. 9. Σκαμονία, ε. Σκαμωνία. ε.
+
- l. 11. Σκανα...ντα, ἐπι- Σκαναῖς ἰέντα. ἐπίχαλ-
κα παρὰ Σωφρονίῳ
χαλκ...π Σώφρονίω- σκαναῖς π. 9)
σκαναῖς π.
- l. 17. Σκάν...α, χ. Σκάνδεια. χ. 10)
X x 2 c. 1202.

7) In ἀκηδί.. exitum delevit.

8) Bene correxisse videtur; in fine describendum esset:
Λακῶνων ῥῆσις.

9) In Σκανα...ντα plures litteras, et in ἐπιχαλκ... ex-
itum erasit. Omnia hic tam corrupta sunt et mutilata,
ut ἐπέχειν prudentius sit; in ultimis tamen primam
forte scripturam restituiam, nam Σώφρονίωσκαναῖς cor-
ruptum videtur ex Σώφρονι εἰς σκαναῖς. Legendum
igitur aut: παρὰ Σώφρονι Εἰς σ. aut: παρὰ Σώφρονι
Ὡς σ. Est nempe Εἰς vel Ὡς principium exempli ex
Sophrone citati. Cf. VV. DD. In impressis ἐπίχαλκα
operarum errore.

10) Duas litteras delevit; scriptum videtur: Σκάνδεια.

- c. 1202. l. 2. Σκανεύεσθαι, ἐπαριστερεύεσθαι. Σ. ἐπαριστερεύεσθαι.
 — l. 4. Σκάνιζ, ἐπαρίστερα. Σ. ἐπαρίστερος.
 — l. 7. Σκαπάνη, σ. — δ. Σ. σ. — δικάλλη.
 κέλλη.
 Σκαπάνιον, ἡ β. — σκήπωνα. Σ. ἡ β. — σκίπωνα.
 — l. 11. Σκάπερδα, ε. — Σ. ε. — τετρημένης, ἡ
 τετρημένης διήρηται. διήρηται δ.
 δ.
 c. 1203. l. 8. Σκαριφᾶσθαι. ζ. Σ. ζ. — σκάριφος.
 — κάριφος.
 c. 1204. l. 6. Σκαφηφόροι, ο. Σ. ο. — εὔνοι — μετέ-
 — εὔνοι — μετέρ- χοντες τ.
 χοντες τ.
 Σκαφίον, π. — ἑταιρευ- Σ. π. — ἑταιρευούσας, ε.
 νούσας, ε.
 c. 1205. l. 3. Σκειράφιον, τ. Σ. τ. — Σκίρω τ.
 — σκίρω τ.
 — l. 4. Σκειράς, Α. Σκειρ.. Σ. Α. Σκίρον φασί τ. ¹¹⁾
 φασί τ.
 — l. 8. Σκειράζαι, κρεαφα- Σ. κρεωφαγῆσαι.
 γῆσαι.
 — l. 13. Σκειρόν, λ. Σκείρον. λ.
 — l. 16. Σκειρών, ἄργη τίς λ. ¹²⁾
 λ. Σ. ἄργη τίς λ.
 c. 1006. l. 4. Σκελερδεία, Ἄν- Σ. Ἄνθεια ἡ ν.
 θία ἡ ν.
 — l. 6. Σκέλεται, ζ. Σκέλλεται. ζ.
 c. 1207. l. 15. Σκερβολεῖ, α. Σκερβολλεῖ. α.
 Σκέρβολος, λοῖδος, κ. Σ. λοῖδορος. κ. ¹³⁾

c. 1207.

11) In Σκειρ.. compendium delevit.

12) Cf. VV. DD. qui mendam correxerunt.

13) Mendosum λοῖδος ex compendio provenit.

- c. 1207. l. 18. Σκερός, αἰ- Σ. α. ¹⁴⁾
δοιολείκτης.
Σκερολίγγες, λ. ἢ ὠπι- Σ. λ. ἢ ὀπιστάϊ.
στάϊ.
— l. 21. Σκεύη, ὄπλησις, σ. Σ. ὄπλισις, σ.
— l. 25. Σκευώρημα, π. Σκευώρημα. π.
c. 1208. l. 6. Σκήληεν, σ. Σκήληεν. σ. ¹⁵⁾
— l. 15. Σκηνόντες, σ. λέγε- Σκηνῶντες. σ. λέγονται
ται δὲ καὶ σκηνωταίς. δὲ καὶ σ. ¹⁶⁾
Σκηνωταί, συσκηνοῦν- Σ. συσκηνοῦντες.
τες.
Σκηπάνιον, β. ἢ σκῆ- Σ. β. ἢ σ.
πτρον.
[Σκηπανίω, τὰ αὐτά.]
Σκηπήϊον, π. Σ. π.
c. 1209. l. 16. Σκιαγραφίαν, Σ. τ. — πῖλον ε.
τ. — πῖλον ε.
— l. ult. Σκιαδία σ. — ἑκα- Σ. σ. — ε.
θέζετο.
[Σκιάδιον, σκηνίκωμα,
λαύκιον.]
Σκιάζει, σ. Σ. σ.
c. 1210. l. 17. Σκιερὸν, κ. ἀ- Σ. κ. ἀκριβές. ε. ¹⁷⁾
κρι..., ε.
c. 1211. l. 8. Σκιμβός, χο- Σ. χωλός.
λός.
c. 1213. l. 6. Σκιρεῖται, σκι- Σ. σκίρρος ἐστὶν ἢ λ.
ρός ἐστὶν ἢ λ.

X x 3

c. 1213.

14) Perperam in Ald. αἰδοιολείκτης.

15) Cf. VV. DD. qui codicis scripturam divinarunt.

16) Scribendum: λέγεται δὲ καὶ σκηνωτής. Cf. VV. DD.

17) In ἀκρι... compendium delevit. Cyr. Lex. Ms. Σκιε-
ρόν. κατὰ σκίον.

- c. 1213. l. 6. Σκιροφορεία, ο. Σκιροφόρια. ο. ¹⁸⁾
 — l. 14. Σκίταλοι, α. — Σ. α. — Θεῶν δὲ Φησι πε-
 θεῶν δὲ Φησι πεπλά- πλάσθαι τὸν νό-
 θαι τοῦ νόμου. μον. ¹⁹⁾
 c. 1214. l. 12. Σκνιφ̃, α. — Σκνίφος. α. — ἐσπέρας.
 ἐσπέρας λείοι. Ἡλείοι. ²⁰⁾
 — l. 17. Σκογχούλας, γ. Σ. γ. τονθορυσμούς. ¹⁾
 τονθορυσμούς.
 c. 1215. l. 6. Σκοιόν, ι. — Σ. ι. — σύσκιον,
 σύσκειον.
 — l. 10. Σκόλεφρα, κατα- Σκόλεφρε. κατακεκαυμέ-
 κεκαυμένα τ. νέ τ.
 Σκολεία, τ. Σκόλια. τ. ²⁾
 Σκολιά, σ. — δύσκολα. Σ. σ. — δ.
 [Σκολλέ, σκυμμόν.]
 Σκολλύς, κ. Σ. κ. ³⁾
 — l. ult. Σκολοπώνυμον, τὸν Σ. τὸν σταυρώσιμον. α.
 στρώσιμον, α.

c. 1216.

18) Cyr. Lex. Ms. Σκιροφορία. ὄνομα ἑορτῆς Ἑλληνικῆς.

19) In ultimis egregia Fabri conjectura ex codice firma-
 tur. Musurus τοῦ νόμου in τὸν νόμον nullo plane sensu
 mutavit. Vulgatum θεῶν typothetae imputandum est.
 Reponendum itaque duce codice: Θεῶν δὲ Φησι πεπλά-
 σθαι τοῦ νόμου. Vitiosa loci scriptura ex compendiis pro-
 venit. Cf. VV. DD.

20) In Σκνιφ̃, exitum delevit; remansit accentus.

1) Perperam in Ald. τονθορυσμούς. Cf. VV. DD.

2) In Ald. Σκολιά. τ. culpa typ.

3) An pro σκυμμόν legendum σκυμμόν? Cyr. Lex. Ms.
 Σκύμνος, ὁ τοῦ λέοντος σκύλαξ, παροξυτόνως τῶν δὲ ἄλ-
 λων ζώων, ὀξυτόνως. Quid Σκολλέ sit, doceant alii.
 Perperam in Ald. Σκολλίς, reponenda est codicis scri-
 ptura Σκολλύς, emendante Salmasio, Cf. VV. DD.

- c. 1216. l. 1. Σκόλοπες, ο. Σ. ο. — σταυροί, χ. ⁴⁾
 — στροί, χ.
 — l. 7. Σκόλοψιν, ὡς ὀπτω- Σ. ὡς ὀπτησιν. τ.
 σιν, τ.
 c. 1217. l. 11. Σκόπες, ο. Σκῶπες. ο.
 — l. 20. Σκοπιωροῦνται, κα- Σ. κατάσκοποι εἰσί. Σοὶ
 τάσκοπος σοὶ δ' ἐγὼ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλιος
 οὐχ ἄλλοιόσκοπος σκοπός ἔσσομαι. ⁵⁾
 ἔσσομαι.
 c. 1218. l. 8. Σκορδινᾶσθαι, τὸ Σ. τὸ παρὰ φύσιν τὰ μ.
 π φυ τὰ μ.
 — l. 14. Σκόρδυλ..., θ. Σκόρδυλα. θ. ⁶⁾
 Σκορδύλη, ζ. — ἐμφε- Σ. ζ. — ἐμφερές ἀσκα-
 ρές καλαβώτη. λαβώτη.
 — l. 20. Σκόροθα, τ. Σκοροδών. τ.
 c. 1219. l. 1. Σκοπίος ὀκτώ- Σκορπίος ὀκτάπους. π.
 πους, π. — ὀκτώ- — ὀκτάπουν ε.
 πουν ε.
 — l. 4. Σκορπίως, ὡς θηρίον Σκορπιού. ὡς τὸ θηρίον
 τ. τ.
 Σκοτέον, ο. Σκότεον. ο. ⁷⁾

X x 4

c. 1221:

4) Hic et in praecedenti glossa bene correxit, nam prima scriptura fuit στρώσιμον et στροί, compendio a scriba neglecto. Cyr. Lex. Ms. Σκόλοψ. ξύλον ὀξύμμενον. καὶ οἱ τῶν Φοινίκων. Subaudito Σκόλοπες.

5) Docte emendavit, sed parum ingeniose; exemplum ab articulo alienum ipsum non offendit. VV. DD. opinionem, qua hic inter Σκοπιωροῦνται et κατάσκοπος glossam Homericam excidisse putant, scriptura codicis luculenter confirmat; adjungam tantum, quod Σκοπιωροῦνται interpretatione destitutum inter glossas ab Hesychio praetermissas referri debeat, et quod locus ita ordinandus sit: Σκοπιωροῦνται. Σκοπός. κατάσκοπος. Σοὶ δ' ἐγὼ ο. rel. Adeundi interpretes, qui Poetam citant.

6) Vocis exitum delevit. Cf. VV. DD.

7) Quod prima scriptura Σκοταῖον fuerit, accentus et ordo docent. Cf. VV. DD.

- c. 1219. l. 11. Σκοτία, μέρος τι Σ. μ. — τριγλύφον —
 παρὰ τοῖς ἀρχιτέ- Ἀφροδίτης Σκοτι-
 κτοσι προσαγορευό- ας 1. ⁸⁾
 μενον τριγλύφου, καὶ
 Ἀφροδίτης σκοτίας
 ἱερὸν κατ' Αἴγυπτον.
 Σκότιος, ν. — παρθέ- Σ. ν. — παρθενίους —
 νους — Μαρσύας ἐν Μαρσύας ἐν τῇ Ἰά-
 τῇ Ἰάς. κοιτοδινιά, σ. δι.
 Σκοτοδινιά. σ. ⁹⁾
 c. 1220. l. ult. Σκυδικαί, Π. Σ. Π. — μαθλήτινας.
 — μαθλήτινας.
 c. 1221. l. 6. Σκύζης, παρὰ Σ. παρὰ Φιλητά — κα-
 Φίλιτα — κάπρας. πρας.
 c. 1222. l. 8. Σκυθίς τίχ. — Σκυθιστί χ. — πολλοῖς,
 πόλων ὧν τ. ὧν τ.
 c. 1223. l. 3. Σκυθῶν ε. — Σ. ε. — γνώμην ἀπῆλ-
 γνώμην τ. θον. τ. ¹⁰⁾
 Σκύλα, αἰχμαλωσία, Σ. α. ¹¹⁾
 [πραΐδα.]

c. 1223.

8) Legendum cum Salmasio: μέρος τι — προσαγορευόμε-
 νου τριγλύφου. et retinendum: Ἀφροδίτης Σκοτίας.
 Cf. VV. DD.

9) Unita bene divisit. Lemma ἐν τῇ Ἰάς aperte vitiosum
 est, nec de Musuri ἐν τῇ Ἰάδι multum persuasus sum;
 cogitavi equidem, quod σ in Ἰάς librariorum inscitia
 a sequenti κοιτοδινιά divulsus esset; remanerent ergo
 litterae Ἰά, quarum priorem ad articulum dativi retra-
 herem, et residuum ἄ pro numero libri ex noto Marfyae
 opere Μακεδονικά inscripto haberem; hinc locus ita le-
 geretur: Μαρσύας ἐν τῷ ἄ. elapso librariorum culpa
 operis titulo Μακεδονικῶν. Sed haec forte somnia sunt,
 nec mihi satisfaciunt, Marfyae Ἰάς mihi aliunde igno-
 tum est; nec Μαρσύας, cum clare exaratum sit, muta-
 rem. Cf. VV. DD.

10) Additur a Musuro ἀπῆλθον.

11) Cyr. Lex. Ms. Σκύλα. τὰ ἀπὸ τῶν ἐν πολέμῳ ἀνηρη-
 μένων λαμβανόμενα· λάφυρα δὲ ἀπὸ τῶν ζώντων.

c. 1223. l. 19. Σκύλον, δ. — Σ. δ. — ῥάκκος κ.
ῥάκκος κ.

c. 1124. l. 19. Σκυρωτὴ ὁδός, Σ. ο. ἢ ἀπόκροτος,

ἢ ἀπόκρι.

Σκυτατόν, τράχηλον, Σ. τ. Σικελοί. ¹²⁾

Σικελόν.

Σκυτάλαι, β. — εἶλαι Σ. β. — ἴλαι. καὶ ὄφρων
καὶ ὄφ. εἰσὶ φρα- εἰσὶ φλαγέλλια,
γέλλια, λ. λ. ¹³⁾

c. 1226. l. 4. Σκύτινον, καθε- Σκυτίνων καθεμένων δ.
μένων, δ. — ἀνω... — ἀνωτέρω τῶν ἰ-

τῶν ἰσχύων — πεκί-
μενοι.

σχίων — παρακεί-
μενοι. ¹⁴⁾

— l. 8. Σκυτοδέψις, δ. Σκυτοδέψης. δ.

— l. 10. Σκυτοτόμος, λ. — Σ. λ. — σκυτορράφος. ¹⁵⁾
σκηροράφος.

Xx 5

c. 1226.

12) If. Vossio adsentior legenti: Σκύτα. τὸν τράχηλον. Σ.
Cf. VV. DD.

13) In ὄφ... duas litteras cum compendio delevit; scri-
ptum videtur: ὄφρων. Cf. VV. DD.

14) In ἀνω... compendium delevit. Totus articulus duce
codice ita rescribendus est: Σκύτινον καθεμένον δ. —
ἀνωτέρω τῶν ἰσχύων — περικείμενοι. Sic et Bosius ex
Comico ejusque interprete locum emendaverat, suffra-
gantibus VV. DD. Ejusmodi Σκύτινον καθεμένον vide-
mus in persona comica, quam repraesentat celebre mu-
sei Vaticani vas, cujus pictura ex Passerio, Winckel-
manno aliisque nota est: persona mulierem adit scalam
portans; mulier personam e fenestra adspicit.

15) Musuro minime datum erat ea, quae ob oculos ja-
cent, videre; pro vitioso σκηροράφος rescribendum duce
codice: σκηνορράφος. Vox σκυτορράφος e fabrica Mu-
furi est.

- c. 1226. l. 10. Σκυφοκώνα- Σ. Ε. ἐν τοῖς Μησι — πε-
κτος, Ε. ἐν τοῖς μη- ριφορητήν.
σι — ^επφορητήν.
c. 1227. l. 1. Σκῶ, πεδίσκη. Σκῶ. παιδίσκη.
Σκῶλα, ξύλα ὀξύμένα. Σ. ξύλα ὠξύμένα.
— l. 13. Σκῶλος, ρ. — πα. Σ. ρ. — παρὰ τὸ σκέλ-
ρα τὸ σκελῶ, ε. λω. ε. ¹⁶⁾
Σκῶλοψ, ζ. ὀξύμένον, Σ. ζ. ὀξύμένον, ἡ α.
ἡ α.
Σκάματα, λ. Σκώματα. λ.
Σκωρρυφίαν, τ. — ἐν Σ. τ. — ἐν Μησίν, ἐν δὲ
μησίν, ἐν δὲ τριακά- Τριακάσι τ. ¹⁷⁾
σιν τ.
c. 1229. l. 12. Σμηνίον, ἡ πρό- Σ. ἡ πρόπολος. ¹⁸⁾
πολις.
c. 1230. l. 11. Σμιλεύματα, Σ. διαγλύματα.
διαγλύματα.
Σμίλος, δ. — ἄλλοι μί- Σ. δ. — ἄλλοι σμίλακα,
λακα, ἡ σ. ἡ σ. ¹⁹⁾
— l. 18. Σμίνθος, μ. — Ἀπόλ- Σ. μ. — Α. δὲ Σμινθεύς,
λων δὲ Σμίνθειος, δ. δ. ²⁰⁾
— l. ult. Σμινύη, σκαφείδιον Σ. σκαφίδιον δ.
δ.

c. 1231.

16) Cyr. Lex. Ms. Σκῶλον. σκάνδαλον. κληραγωγία. ἄσκη-
σις. στενοτάτη θλιψις. Cf. VV. DD.

17) De vulgata igitur lectione securi sumus. Cf. VV. DD.
In posteriori lemmate solum ν ephelcisticum ante conso-
nam pro more abiecit: alio jam loco monui, quod co-
dex Hesychii Marcianus hunc scribendi usum cum pluri-
bus antiquioribus codicibus communem habeat, et quod
archetypi antiquitas exinde eluceat.

18) Reponendum πρόπολις, teste Dioscoride. Cf. VV. DD.

19) In Ald. ἄλλοις μίλακα errore typ.

20) Scribendum: Ἀπόλλων δὲ Σμίνθειος. probantibus
VV. DD.

- c. 1231. l. 2. Σμιρεύς, μ. — Σ. μ. — Λιβύης. ¹⁾
 Λιβύης [καὶ σμη-
 ρεύς.]
- l. 7. Σμοῖς, χ. Σμοῖος. χ.
 Σμοῖος προσώπῳ, φ. Σμοίῳ προσώπῳ. φ.
- l. 14. Σμορδονεύς, υ. — Σ. υ. — πορθωνεύς. ²⁾
 πορθωνες.
- l. 24. Σμυνδαρίδια, υ. — Σ. υ. — Σμινδυρίδου —
 σμινδυρίδου — σμυν- σμινδυρίδου.
 δυρίδου.
- c. 1232. l. 10. Σμυστία, ἡ πρ^ο Σ. ἡ πρόπολις λυσικρά-
 τ^η τη. ³⁾
 π λυσικρα.
- l. 13. Σμύχει, φ. τρύ- Σ. φ. τ.
 χει.
 [Σμυχόμενον, σμύχων,
 τὰ αὐτά.]
- Σμώγη, ρ. — βόγλωσ- Σ. ρ. — βούγλωσσον. ⁴⁾
 σον.

c. 1232.

- 1) Additamentum καὶ σμηρεύς est varia lectio vocis Σμι-
 ρεύς ex margine, praefixa a librario copula.
- 2) Scriptura πορθωνες Salmafii conjecturae favet. Cf.
 VV. DD.
- 3) Compendia codicis male interpretatus est; legendum:
 ἡ πρόπολις. Λυσικράτης. Glossa desumpta videtur ex
 eodem Lyficate, qui supra v. Βαγαία citatur. Vox
 ipsa synonymum est superioris Σμηνίον, quod etiam in
 codice ἡ πρόπολις exponitur. Cf. VV. DD.
- 4) Glossa deleta consistit ex duobus supplementis ex mar-
 gine, quae ita distinguenda sunt: Σμυχόμενον. Σμύ-
 χων. τὰ αὐτά. Musurus vocem σμύχων pro interpreta-
 tione praecedentis Σμυχόμενον accepit, et, ut glossa
 cum interpretatione congrueret, pravo iudicio Σμυχό-
 μενον in Σμυχόμενος mutavit; at retinendum Σμυχόμε-
 νον, quod forte aliunde sic enotatum est.

c. 1232. l. 21. . μωσῆ, ἀνέμου π.	Σμῶς. ἡ ἀνέμου π. ⁵⁾
Σμωνθίοντα, τ. — πομ-	Σ. τ. — πομφόλυγας
φόλυγας π.	π. ⁶⁾
c. 1233. l. 11. Σοβῶν, τῶν	Σ. τῶν σοφῶν. α.
σοβῶν, α.	
c. 1236. l. 3. Σορδισμός, τ.	Σ. τ. — Ἑλληνίζειν.
— ἑλληνίζειν. [σόρ-	
διδόν, ῥυπαρόν.]	
Σορέλλη, σ. — σωροῦ.	Σ. σ. — σωροῦ.
— l. 8. Σορηδόν, ὁμοῦ, παρὰ	Σωρηδόν. ὁμοῦ. παρὰ τὸν
τὸ σωρόν.	σ. ⁷⁾
c. 1237. l. 2. Σορωνῆς, ε.	Σορωνίς. ε.
— l. 4. Σοῦ, ἴοι, τ.	Σ. ἴε, τ.
— l. 9. Σούλαδ, π.	Σούλαδ. π.
Σούνσων, ὑγιές.	Σόον. ὑγιές. ⁸⁾
Σούμωρος, κ.	Σ. κ. ⁹⁾
c. 1238. l. 2. Σοῦ. ον, α.	Σούνιον. α. ¹⁰⁾
Σοῦς, ἡ π.	Σοῦσις. ἡ π. ¹¹⁾

c. 1238.

5) In . μωσῆ primam litteram a librario omisſam praepoſuit; nullus fere dubito, quin, teſte Etymologo, prima glosſae ſcriptura haec fuerit: Σμῶνη. ἡ ἀνέμου π. ſuadentibus quoque ordine et ipſa codicis ſcriptura. Cf. VV. DD.

6) In Ald. Σμωνθίοντα culpa typothetae, qui et correctio- nem πομφόλυγας; neglexit.

7) Cyr. Lex. Ms. Σορηδόν. ὁμοῦ. παρὰ τὸν σωρόν. Ordo in utroque glosſario docet, quod Σορηδόν pro Σωρηδόν ex antiquis libris deſcriptum ſit.

8) In Σούνσων interpretatio cum glosſa cohaeſit, et ita ſe- paranda eſt: Σοῦν. σῶν. Muſurus σῶν ejecit, typo- theta retinuit. Cf. VV. DD.

9) In Ald. Σούμωρος a typ.

10) In Σοῦ. ον litteram erasit.

11) Temeritas hominis bilem et faſtidium excitat; repo- nendum: Σοῦς. ἡ π. teſtibus antiquioris aevi ſcriptori- bus. Cf. VV. DD.

- c. 1238. l. 2. Σοῦς, εἰς τὸ αὐτὸ Συῶθε. εἰς τὸ αὐτὸ συμ-
 συμφέρεσθαι. Φέρεσθαι. ¹²⁾
 — l. 7. Σοῦσοι, θίοςμα. Σοῦσο. ἴθι, ὄρμα.
 c. 1239. l. 10. Σοώμην, ὀρμώ- Σ. ὀρμώμην.
 μην, [προάγουσα.]
 — l. 14. Σπαδάχης, σπα- Σπαδαχῆς. σ. ¹³⁾
 ράττει.
 — l. 16. Σπάδωνα, τ. Σπάδωνα. τ.
 c. 1240. l. 1. Σπάζει, σκύ- Σ. σκύζει. Α.
 ζαι, Α.
 — l. 5. Σπαθατὸν, τ. — ὕ- Σ. τ. — ὕφεςπάθη κ.
 Φεςπάθη κ.
 — l. 14. Σπαθίσματα, τὰ Σ. τὰ σπάδωνίσματα. ¹⁴⁾
 σπαδονίσματα.
 c. 1241. l. 3. Σπάλεξ, ε. Σπάλαξ, ἡ ἀσπάλαξ.
 ε. ¹⁵⁾
 — l. 9. Σπαύλαθρον, σ. Σπάλαθρον. σ. ¹⁶⁾
 — l. 17. Σπαραβάσαι, γε- Σ. γερόφοροι.
 ροφόροι.
 c. 1242. l. 8. Σπαργῶν, ὁ Σ. ὁ πλήρης — ἐκκρίσεως.
 πλήρες — ἐκρίσεως.
 — l. 13. Σπάρξαι, σπαργα- Σ. σπαργανῶσαι. σ.
 νῆσαι, σ.
 Σπάρτα, σ. ῥάματα. Σ. σ. ῥάματα.
 Σπαρτίου, ῥάματος. Σ. ῥάματος.

c. 1243.

12) Miror praeposterum Musuri ingenium; hic infinitivus retinendus est ex ordine, sequitur in sequenti glossa imperativus. In Σοῦς compendium neglectum fuit; scribendum itaque: Συῶσαι. εἰς τὸ αὐτὸ συμφέρεσθαι.

13) Quid hac accentus mutatione effecerit, non video; latent hic, si bene odoror, auctoris cujusdam verba: Σπαδᾶ χεῖρ. In σπαράττει solum Σπαδᾶ exponitur. Cf. VV. DD.

14) Firmatur Salmasii conjectura σπαδονίσματα, quae et in Albertina reposita est. Cf. VV. DD.

15) Supponitur a Musuro: ἡ ἀσπάλαξ.

16) Litterae αυ transpositae sunt; olim vox ita exarata erat: Σπάλαυθρον. Cf. VV. DD.

- c. 1243. l. 1. Σπασάμενος, ε. Σπασσάμενος. ε.
 — l. 10. Σπατίζει, τῶν πα- Σ. τῶν σπατέων ε.
 τέων ε.
 — l. ult. Σπείλας, πέτρας. Σπιλαίς. πέτρα.
 c. 1244. l. 5. Σπείον, σπή- Σ. σπήλαιον, σπύλωνες,
 λαιον, σπύλων, οἱ οἱ πρὸς τ. — ἱ-
 πρὸς τ. — ἱμα εὐμέ- ματίου εὐμεγέθους
 γεθες γ. γ. ¹⁷⁾
 — l. 15. Σπείρεσιν, αἱ ε. Σπείραισιν. ταῖς ε. ¹⁸⁾
 c. 1245. l. 15. Σπέρηδον, ε. Σπερηδών. ε.
 c. 1247. l. 4. Σπήσονται, σ. Σπείσονται. σ.
 — l. 8. Σπιλάδες, μεμιαμέ- Σ. μεμιασμένοι.
 νοι.
 c. 1248. l. ult. Σπίλον Παρ- Σπίλον Παρνασίαν. l.
 νασεΐαν, l.
 c. 1249. l. 3. Σπίδος, π. — πω- Σ. π. — πορώδης. χοιράς.
 ρώδης, χοιρασγή κ. γῆ κ. ¹⁹⁾
 Σπίλη, συμπεφυκός λ. Σπίλον. σ. λ.

c. 1249.

17) Musuri critice hic minime profunda est, ob sequens οἱ — λίθοι scripturam σπύλων in σπύλωνες mutavit; falsane esset an vera, conveniretne cum sequentibus necne, de his parum cogitavit. Cf. VV. DD. qui optime viderunt, quod interpretatio οἱ πρὸς τ. rel. a praecedenti σπύλωνες, cum quo nihil commune habet, separari debeat; tum vero existimandum est, excidisse articuli vocem, quam Alberti supplet, eamque Σπείρα fuisse, luculento testimonio probat. Sola ergo difficultas restat in σπύλων, quod ex mea opinione nihil aliud est, quam vitiosa lectio, cujus emendatio σπήλαιον praecedit, junctim exaratis, ut saepius in hoc Hesychii codice factum videmus, menda ejusque correctione.

18) In archetypo forte glossa ita exarata erat: Σπείραισιν. ε. correctio superscripta voci adposita fuit, et in articulum mutata; nisi forte dicas, pro hodierno αἱ ἐλυγαῖς τ. olim scriptum fuisse αἱ ἐλυγαῖ τ. in casu recto. Cf. VV. DD.

19) Lectio πορώδης in Albertina reposita est. Cf. VV. DD.

c. 1249. l. 9. Σπινδεῖρα, α. Σπινδῆρα. α.
 Σπίνθεος, ἄροτρον ἄ- Σ. ἄρότρου. Ἀπόλλων.
 πόλλων.

— l. 13. Σπίσονται, σ. Σπείσωνται. σ.

c. 1250. l. 4. Σποδεῖν, παί- Σ. π. σ.²⁰⁾
 εἶν, σ.

— l. 8. Σποδι. λαῦρα, ἡ τ. Σποδιαὶ λαύρα. ἡ τ. ¹⁾

c. 1251. l. 6. Σπονδύλλη, ἡ Σ. ἡ γαλή, παρ' Α.
 γάλλη π Α.

Σπόπια, π. — στατί- Σ. π. — σ.
 ας.

[..οράδες, κυκλάδες νῆ-
 σοι ἐν τῷ Ἐγαίῳ.]

Σποράδην, ε. — ἐνδια- Σ. ε. — ἐν διαφόροις. ²⁾
 φόρους.

— l. 10. Σποργαί, ε. — το- Σ. ε. — τεκεῖν.
 κεῖν.

Σπόρθυγγες, α. — με- Σ. α. — μεταὶ ῥύπου τ.
 π' ταρυ τ.

c. 1252. l. 9. Σπυρίχνιον, π. Σ. π. — οἰσύναν.
 οἰσύνων.

— l. 12. Στάβαλος, κοῦαν, Σταβαλοκόμας. ο.
 ο.

c. 1254. l. 7. Σταίθμα, θή- Σταθμά. θύρετρα. τ.
 ρατρα, τ.

Σταθμία, φλοιαί. Σ. φλοιαί.

[Σερπενδιβίλουμ, βέλ
 πλουμβίνουμ. Ῥω-
 μαϊκῶς.]

c. 1254.

20) Perperam in Ald. σπαίειν pro παίειν. Cf. VV. DD.
 qui maculam sustulerunt.

1) Litteram expunxit; scriptum erat una voce: Σποδια-
 λαῦρα. Cf. VV. DD.

2) In ..οράδες duae litterae defunt; legendum: Σπορά-
 δες. κ. — Αἰγαίῳ.

- c. 1254. l. 7. Σταθήμη, σ. Σ. σ.³⁾
- c. 1255. l. 12. Στενάζειν, λ. Σ. λ. — παίειν α.
— ἐπάειν α.
- c. 1256. l. 4. Στατίας, α. Σ. α. ε.
εἶδος.
- [Στειτική, ἔστηκας.]
- Στακτὴν, τ. Σ. τ.
- l. ult. .τάλη, τ. κτηνῶν Στάλη. τ. κτηνῶν.⁴⁾
[ὁ σταλός.]
- c. 1257. l. 3. Σταλίζομαι, ε. Σ. ε. — ἔστηκα.
— ἔστηκας.
- l. 6. Σταμαγορίς, ο. — Σ. ο. — ὑφῆ π.
ὑφῆ π.
- Σταμήνες, π. Σταμίνες. π.
- l. 15. Στάνει, τείνεται, Σ. στείνεται. σ.
σ.
- c. 1258. l. 13. Στατίδιον, τὸ Σ. τὸ πενταμνοῦν — τ.
πενταμιοῦν — τ. — ροῦς τ.⁵⁾
ροῦς τ.
- l. ult. .τάτοι, α. Στάτοι. α.
- c. 1259. l. 1. .τάτος, σ. Στάτος. σ.⁶⁾
- l. 15. Σταφύλη, ὁ δ. — Σ. ὁ δ. — ἐπὶ δὲ κανόνος
ἐπὶ δὲ κανόνα — λα. — λαξοῖκος, ε.⁷⁾
ξοῖκος, ε.
- c. 1260. l. 13. Στεγανόμενον, Στεγανόμιον. τ.
τ.
- c. 1261. l. 12. Στειβομένη, Σ. π. — ὁ πολίτης σ.⁸⁾
π. — ὁπλύτης σ.

c. 1261.

3) Mire hic ex margine inferitur *Serpendibilum* vel *plumbinum*.

4) In .τάλη primam litteram praefixit. Ejesum ὁ σταλός varia lectio videtur. Cf. VV. DD.

5) In τ. ροῦς litteram erasit.

6) Hic et in praecedenti glossa primam litteram praeposuit.

7) In λα. ξοῖκος litteram expunxit.

8) Vera videtur If. Vossii emendatio, legentis: ὁπλίτης. Cf. VV. DD.

c. 1261. l. 18. Στελέαν τ. —
 ἀντ. Φάνης ἐν κιθα-
 ρωδῶ.

Σ. τ. — Ἀριστοφάνης ἐν
 Κιθαρωδῶ. ⁹⁾

c. 1263. l. 3. Στελὶς, π. —
 εἰζέαν υ.

Σ. π. — ἰζίαν υ.

— l. 11. Στελύπη, α.
 Στεμβάζειν, λ. χλευά-
 ζειν.

Στελύπην. α.

Σ. λ. χ.

[Στεμβάζεις, λαιδορί-
 αι.]

Στέμμα, σ.

Σ. σ. ¹⁰⁾

Στεμματιαῖον, δ.

Στεμματιαῖον. δ.

Στέμφυλα, τ. — ἀπυ-
 ρίνους ἔλας, κ.

Σ. τ. — ἀπυρηνούς ἔλαί-
 ας. κ.

— l. ult. Στενάσαι, τ.

Στενάξαι. τ.

c. 1264. l. 6. Στενόεσα, σ.

Στενέεσα. σ.

— l. 21. Στεργάνος, κόπρων.

Σ. κόπρος. ¹¹⁾

c. 1265 l. 4. Στερέμνιον, σ.
 ἰσχυρότατον.

Σ. σ. ἰσχυρόν.

Στερεόν, κ. ποικίλον.

Σ. κ. ποικίλον.

στερηνάια, ἑδός, ἥ

Στερναία. ἑδός. ἥ ἵππο-

ἵπποκόον τί, ἥ π. —

κοοντίς. ἥ π. — ἥ

ἥ ἀπειθής α.

α. α. ¹²⁾

c. 1266.

9) In ἀντ. Φάνης litteram cum varia lectione vel correctio-
 ne, quae nomini superscripta erat, erasit. Merito hic
 Musuro succenseas, qui nulla ratione ductus, cum le-
 ctio codicis clara sit, ἀντ. Φάνης in Ἀριστοφάνης muta-
 vit; nam ut Aristophanis Κιθαρωδός nullibi occurrit,
 sic et Antiphanis Κιθαρωδός primum ex hoc loco in lu-
 cem prodire videtur. Cf. VV. DD. quibus Musuri te-
 meritas imposuit.

10) Manifestum est glossae deletae vitium; scribendum:
 Στεμβάζεις. λ. quod Lexicis addi potest.

11) Legendum suspicor: Σ. κοπρών. sterquilinium.

12) Conjuncta divisit; tempore forte locus sanabitur. Do-
 cent tamen et ordo et sequens στερητικὴ τῶν πάντων.

- c. 1266. l. 17. Στέφανον ε. — Σ. ε. — ταλασίαν.
ταλάσειαν.
- l. 23. Στεφανοφορέοντα, Στέφανον φορέοντα. α.¹⁴⁾
α.
- Στεφάνωμα, τῶν λώ. ^τον Στεφανωμάτων. λωτῶν.
δ. δ. ¹⁴⁾
- c. 1267. l. ult. Στήλας δ. — Σ. δ. — οἱ δὲ τρεῖς, ο.
οἱ δὲ τρία, ο.
- c. 1268. l. 16. Στήνια, ἐορτὴ Σ. ε. Ἀθήνησιν, ἐν ᾗ δ.
Ἀθήνησι, καὶ διασκώ- κ. ¹⁵⁾
πτουσι κ.
- c. 1270. l. 4. Στίβη, ψ. — Σ. ψ. — δαμάσση στίβη
δαμάσσης. στίβη ὑ- ὑπηοίη. δ. ¹⁶⁾
πίοι. δ.
- l. 9. Στιβειᾶν, ρ. Στιβιᾶν. ρ.
- c. 1271. l. 1. Στιλάμενος, π. Στειλάμενος. π.
- l. 7. Στίλος, ὁ π. Στίλος, ἢ κτίλος. ὁ π. ¹⁷⁾

c. 1271.

quod lectio codicis Στερηναῖα ὁδός, sublata interpunctione, hic praeferenda sit; mox in οἶον στερνοτύπη καὶ στερναῖα scriptura Στερηναῖα cum Στερναῖα confundi videtur, quod procul dubio Musurum ad textum codicis mutandum movebat. Interea nihil certi affirmari potest, donec locus, quo respicitur, detectus fuerit. In Ald. ἡ ἀπαθῆς a typothesa, qui nexum litterarum ei pro α accepit.

13) Reponenda est codicis scriptura, suadente ordine.

14) In λώ. ^τον litteram delevit; scriptum videtur: λώσον.

15) Lacuna, etsi nullum in codice adpareat indicium, hic facile animadvertitur. Musurus solito more durioribus usus est remediis; nos leniora adhibeamus, et lacunam ita notemus: Ἀθήνησι..... καὶ δ. Hesychius ex Photio, quem Alberti exscripsit, suppleri potest. Cf. VV. DD.

16) Optime correxit. Perperam in Ald. δαμάση. Cf. VV. DD.

17) A Musuro ἢ κτίλος adjungitur.

c. 1271. l. 10. Στῖνος, σ.

Στινωπός, σ.

— l. 14. Στίοντες, ι.

Στιπτῆς ε. — ὁδοῦ.

Στιτθόν, ε.

c. 1272. l. 12. Στίχωμεν, π.

c. 1273. l. 4. Στοιχεῖα, π.

— γράμματα. στοι-
χειούμενοι, δ.

.τοιχιουμένοις, δ.

Στοιχειωδόν, κατὰ τά-
ξιν, [ἐνορδίνως.]

Στοιχίωσις, δ.

c. 1274. l. 4. Στόμάχοιο θ. —

εὗτοι τὸ τῆς κοιλίας

στόμα. [δηλοῖ δὲ καὶ

φίλμον κηλόν.]

— l. 7. Στομῖς, ὁ α.

Στομοδόκουν, στομύλον.

Στομύλος, π.

— l. 16. Στομωχάτων, χ.

c. 1275. l. 10. Στορνύμενος, ε.

Στον..τέα, κ.

Στεῖνος. σ.

Στεινωπός. σ.

Στείοντες. ι.

Σ. ε. — ο.

Σ. εἰ ¹⁸⁾

Στείχωμεν. π.

Σ. π. — γράμματα.

Στοιχειούμεθα. δ. ¹⁹⁾

Στοιχειουμένοις. δ.

Σ. κατὰ τάξιν.

Στοιχείωσις. δ.

Σ. θ. — ἦτοι — στό-
μα. ²⁰⁾Στομίας. ὁ α. ¹⁾

Στομοδόκον. στωμύλον.

Στωμύλος. π.

Στομωμάτων. χ.

Στορνύμενος. ε.

Στορνυτέα. κ. ²⁾

Υ y 2

c. 1275.

18) Secunda manu in margine adscripta sunt: Στιπτός. πυκνός, ἢ στερεός καὶ πεπιλημένος. ἀπὸ τοῦ στείβειν, τὸ πατεῖν. quae typotheta inter Στιπτῆς et Στιτθόν inferuit.

19) Unita divisit; in sequenti glossa primam litteram prae-notavit.

20) Quid δηλοῖ δὲ καὶ φίλμον κηλόν sit, nescio; doceant alii. Ultimum κηλόν corruptum videtur ex κοῖλον.

1) Ex Suida correxit; lectio codicis conservanda est, docente Eustathio. Cf. VV. DD.

2) Locus corrosus, in quo duae litterae evanuisse videntur.

- c. 1275. l. 13. Στορχάζειν, Σ. εἰς σηκούς κ. ³⁾
 εἰς ..κούς κ.
 — l. 17. Στοῦπος, ἡ τ. — Σ. ἡ τ. — Φορείων σ.
 Φορίων σ.
 — l. ult. Στοχίζη, σ. μακρο- Στοιχίζη. σ. μακρηγορεῖς.
 γορεῖς. †
 c. 1276. l. 7. Στράβωνες, ἐ- Σ. ἐπιποιοῦ κ.
 πιποιοῦ κ.
 — l. 13. Στραγγεύει, δ. Στραγγεύει. δ.
 Στραγγεύεται, δ. Στραγγεύεται. δ.
 — l. ult. Στρατηγιάν, τ. — Σ. τ. — σ.
 στρατιᾶς.
 Στρατηλάτης, ἡγεμῶν, Σ. η. — στρατοῦ.
 ἄρχων στρατοῦ.
 Στρατή. π. — Σ. π. ⁴⁾
 Στρατὶ, π. Στρατίον. π. ⁵⁾
 c. 1277. l. 9. Στρατόων, ε. Στρατρώοντο. ε. ⁶⁾
 τατή, π. Στρατή. π. ⁷⁾
 — l. 13. Στρέβλαι ν. — δι- Σ. ν. — διασφηνοῦνται γ.
 ασφηνοῦνται γ.
 c. 1278. l. 4. Στρατεύεται, τ. Στραγγεύεται. τ. — τρι-
 — τρ.... τριψημε- βεται. τ. ⁸⁾
 ρεῖ.

c. 1278.

3) In ..κούς priores litteras delevit.

4) Glossa intermedia in editis abest culpa typ.

5) In Στρατὶ compendium neglectum est; prima scriptura erat Στρατὶ. Cf. VV. DD.

6) Bene correxit; corruptela ex neglecto compendio oritur.

7) Sic τατή, nec in codice defectus indicium cernitur.

8) Ante Στρατεύεται articuli vocem excidisse suspicor; forte legendum: Στρεύεται. στρατεύεται. τ. In τρ.... plures litterae evanuerunt. Cf. VV. DD. qui haud male Στρατεύεται cum praecedentibus jungendum voluerunt. Crederet forte aliquis, ipsum Στρατεύεται ex Στρεύεται corruptum esse; probabilitas adest, nec habeo quod opponam.

- c. 1278. l. 17. Στρεψίμαλος, Στρεψίμαλλος. μ. —
 μ. — στρέψιν μάλα στρεψίμαλλα γ.
 γ.
 — l. 23. Στρηνές, σ. — στρι- Σ. σ. — στρηνόν.
 νόν.
 c. 1279. l. 3. Στρηνοιβοᾶν, τ. Στρηνές βοᾶν. τ.
 Στρίγλος, τ. — νυκτο- Σ. τ. — νυκτικόρακα.
 κόρακα.
 Στριγχός, τειχίον. Σ. τ.
 [Στρικτόριον, στεφανή
 δόματος.]
 Στριφνός, σφιγκτός, Σ. σφιγγητός. π. ⁹⁾
 π.
 — l. 15. Στρέβιλος, σ. — Σ. σ. — γυναικείων χρυ-
 γυναικείας χρύσης. σίων. ¹⁰⁾
 c. 1280. l. 9. Στροβαλοκο- Σ. οὐ κομᾶς. ¹¹⁾
 μᾶς, οὐχ' ὁμᾶς.
 Στρόμβος, δεινός, κ. Σ. δ. κ. ¹²⁾

Υ y 3

c. 1280.

9) Pro στεφανή correxerat στεφάνη. In σφιγκτός nexum litterarum γκ (errore in hoc codice admodum facili) pro γη accepit, et alterum γ inferuit, unde Aldina lectio σφιγγητός. Alberti tandem primam scripturam restituit, eamque optime in textu posuit. Glossae botanicae et iatricae Mss. ex codice Marino: Σιτία στριφνά. βρώματα σφιγκτά. Cf. VV. DD.

10) In γυναικείας χρύσης compendium male descriptum est; forte hic ad certum aliquod muliebrium ornamentorum genus respicitur, nec mihi placet Is. Vossii emendatio γυναικῆιον χρυσίον.

11) Ex ordine scribendum: Στρομβαλοκομᾶς. littera μ ante β saepius elabitur. Pessima est Musuri correctio οὐ κομᾶς, nam οὐχ' ὁμᾶς aperte vitiosum est ex οὐλοκομᾶς, littera χ cum λ commutata: emendationem ab aliis propositam Alberti in textum adsumsit. Cf. VV. DD.

12) In impressis δῖνος ex correctione, nescio cuius. Totus articulus procul dubio additamentum est ad praecedens

- c. 1280. l. 15. Στρωνν., λα- τρωνύς. λ. ¹³⁾
γώς.
- c. 1281. l. 7. Στροφ. λιγξ, Στροφάλιγξ. σ. ¹⁴⁾
σ.
- l. 15. Στροφίος, ή σ. Στροφίον. ή σ.
- l. 25. Στρεύμοξ, ξ. — ταῖς Σ, ξ. — ταῖς ληνοῖς
ληναῖς π. π. ¹⁵⁾
- l. ult. Στρωματίζειν, τὸ Σ. τὸ ἐπισάττειν ο.
ἐπισάσσειν ο.
- c. 1282. l. 5. Στρώφοντος, ὁ- Στρωφῶντο. περιεβλέ-
περ ἐβλέποντο, ε. ποντο. ε.
- l. 7. Στυαγόν, τὸ στύμα, Σ. τὸ στύμμα, π.
π.
- c. 1283. l. 17. Στυφέλεξε δ. Στυφέλιξε δ.
- c. 1284. l. 4. Στυφρόν, σ. βα- Σ. σ. β.
ρύ.
- [.τύχας, τάξας.]
- Στυχιουῖσι, δ. Σ. δ. ¹⁶⁾
- l. 20. Συάδες, α. — ἐ- Σ. α. — ἐσχηματισμέ-
σχηματισμένα. νως.
- c. 1285. l. 10. Συβαρητικοὶ Σ. λ. — Συβαριτικὸν —
λ. — Συβαρητικὸν Συβαριτικοὶ λ.
— Συβαρητικοὶ λ.
- l. 14. Συβαρηταί, τ. Συβαριταί. τ.

c. 1285.

dens Στροιβός ex margine, hic contra ordinem intru-
sum. Στρόβος, Στροιβός et Στρόμβος unum idemque
vocabulum est, quod sola scriptura et pronunciatione
variat.

13) In Στρωνν., compendium delevit; scriptum videtur:
Στρωννώς. In Ald. Στρωννύς a typ.

14) In Στροφ. λιγξ litteram expunxit.

15) Musurus ληναῖς in ληνοῖς bene mutavit, at articulum
neglexit, quod typothetam ad lectionem codicis conser-
vandam induxisse videtur; reponendum: τοῖς ληνοῖς.
corruptela ex compendio nata.

16) In .τύχας sola prima littera deest,

- c. 1285. l. 18. Συμβίνης, κ. Συμβίνη. κ.
 — l. 21. Συβότοιο, σ. Συβόταο. σ.
 c. 1286. l. 22. Συγκατέλησε, Συγκατέληξε. συμπέ-
 συνεπέπαυται. παυται.
 — l. ult. Συγκαγχρήσαι, σ. Σ. σ. — συμφιορεύσαι.
 — συφρεύσαι.
 c. 1287. l. 1. Συγκείδαι, σ. Σ. σ. — πεποιῖδαι.
 — πεποιείδαι.
 — l. 4. Συγκεκορδυλισμένα, σ. Συγκεκορδυλισμένα. σ.
 — l. 8. Συγκοιμούδαι, σ. Συγκοιμάδαι. σ.
 Σύγκλ. δα, σ. Σύγκλυδα. σ.¹⁷⁾
 Συμμιγεῖς, σ. καὶ σύγ- Σ. σ. καὶ σύγκλυδες ο.¹⁸⁾
 κληδες ο.
 Συγκλήδων, σ. Συγκλύδων. σ.
 — l. 14. Συγκοίτιον, ε. συγ- Σ. ε. συγκοιμηθεῖση μ.¹⁹⁾
 κοιμηθεῖς μίθωμα.
 Συγκομάτιον, σ. Συγκομμάτιον. σ.
 c. 1288. l. 2. Συγκομιστὸς, Σ. α. παρὰ Διοκλεῖ τῷ
 α. παρὰ διο. τῷ ι. ι.²⁰⁾
 Συγκοπήμεναι, μαστι- Σ. μαστιγωθῆναι.
 γωθῆναι, [μεμαστι-
 γωμένα.]
 c. 1289. l. 6. Σύγχει, τάρατ- Σ. τάραττε. ¹⁾
 τη [καὶ τάρασσαι.]

Υ y 4

c. 1289.

17) In Σύγκλ. δα litteram delevit. Omnia (α Σύγκλ. δα usque ad Συγκοιτάλιον) ex margine injecta esse suspicor; perturbatio ordinis et ipsa glossarum confusio opinioni favent.

18) Voces hic transpositas esse Alberti optime animadver- tit. Cf. VV. DD.

19) Perperam in Ald. ceterisque edd. μίχθωμα. In συγ- κοιμηθεῖς compendium neglectum fuit. Cf. VV. DD.

20) In διο., compendium delevit; bene descripsit, nam exaratum videtur: διο τῷ. Cf. VV. DD.

1) Prima scriptura fuit procul dubio: τάραττε καὶ τάρασσε. Nisi forte τάρασσαι pro τάρασσε varia lectio sit ex margine.

c. 1289. l. 10. Συγχίας, τ. Σ. τ. — ο.
— ὀρμιάς.

[Συγχρήσομαι.]

Σύγχυσις, μ.

Σ. μ.²⁾

— l. 14. Σὺ δὲ σύνθεο, σ. Σ. σ. — σύνθου δέ.³⁾
— σύνθου δέ.

Σὺ δ' ἐν φρεσὶ βάλεο, σ.

Σὺ δ' ἐν φρεσὶ βάλλεο. σ.

— l. 21. Συζυγία, συναφία. Σ. συνάφεια.

— l. 26. Σύθεν, ἄρμησεν. Σ. ἄρμησαν.

c. 1290. l. 14. Συκεατὶς, ὁ
Δ. Συκεατῆς. ὁ Δ.

— l. 24. Συκίνη, μ.

Συκίνη. μ.

c. 1291. l. 2. Σῦκον ἐφ' Ε. —

Σ. — ὅποτε Φανῆ — ἀ-

ὅποτε Φανεῖ — ἀνε-
τίθεσαν.

νετίθεσαν, καὶ ὁ
βουλόμενος ἐλαμ-
βανε.⁴⁾

— l. 11. Σύνχοι, ὑποδήμα-
τος Φ.

Σ. ὑποδήματα Φ.

— l. 20. Συλλαγνεύσας, σ.

Συλαγνεύσας. σ.

c. 1292. l. 14. Σύμβαθ..., τ.

Σύμβαθ. τ.⁵⁾

— l. 19. Συμβαλλόμενοι, συν-
άγονται.

Σ. συναγόμενοι.

— l. 21. Συμβάλλα, σ.

Σύμβαλλε. σ.

c. 1293. l. 2. Συμβατήριοι, εἰ-
ρηνικοὶ δ.

Σ. εἰρηνικαὶ δ.

c. 1293.

2) Vocem Συγχρήσομαι paralipomenis ex margine ad-
numera.

3) Pro σύνθου δέ in Ald. σεύθου δέ culpa typ.

4) Mendosum Φανεῖ ortum videtur ex Φανεί, omīssa littera
superscripta; scribendum itaque: ὅπότη' ἂν Φανείη. Pes-
sime in Ald. ὀπήτη Φανῆ. Adduntur a Musuro: καὶ
ὁ βουλόμενος ἐλάμβανε. Cf. VV. DD.

5) In Σύμβαθ... duas postremas litteras delevit; agnosco
priorem, quae ε fuit. Hinc multum probabile est, pri-
mam scripturam Συμβαθὲν fuisse.

- c. 1293. l. 14. Συμβιβῶσαι, Συμβιβῶ σε. συνάπτω
συνάπτουσαι, διδάσκει- σε. διδάσκω σε. σ.⁶⁾
σαι. σ.
- c. 1295. l. 3. ὕμη, νῆσος. Σύμη. ν.⁷⁾
Συμβῶμεν, συναφθῶ- Σ. σ.
μεν.
- [Σύμμαρ, συλλαβάν.]
Συμμάρψας, σ. Σ. σ.⁸⁾
- c. 1296. l. 2. Συμπεπερονημέ- Σ. σ.
νους, [συμπεφιβλο-
μένους,] σ.
- l. 5. Συμπέφιλα, στανό- Συμπεφυλαστένωμένος.
μος, σ. σ.
- l. 10. Συμπνευσμός, όμό- Σ. όμόνοια.
νος.
- Συμπληγάδες, α. — Σ. α. — πλαγκτάι.
πλακτάι.
- l. 16. Σύμπορ, ποντόν Σύμπορ ποντόν μ.
μ.
- c. 1298. l. 8. Σύφυτον, σ. Σύμφυτον. σ.
- c. 1299. l. 1. Συναγελάζον- Σ. συνδιαιτῶνται. ισχυο-
ται, συνδιαιτῶνται. πρεπεῖς.⁹⁾
[Συναγέσκεο,] ισχυο-
πρεπεῖς.
- l. 7. Συναγρόμενοι, συνα- Σ. σ.
γόμενοι.

Υ y 5

c. 1299.

6) Bene correxit; glossa autem insititia est, et contra ordinem injecta. Steph. et Theod. Lex. Ms. Συμβιβῶ. εἰφιστῶ. νοῆσαι ποιῶ. Praecedit: Συμβιβάσαι. (Leg. Συμβιβάσαι) νοῆσαι ποιήσω. Cf. VV. DD.

7) Voci primam litteram praeposuit.

8) Pro Σύμμαρ correxerat Συμμάρπτων. Mendosi Σύμμαρ sequens Συμμάρψας correctio fuit.

9) Vocem ισχυοπρεπεῖς cum praecedentibus conjunxit, et Συναγέσκεο sequentibus inseruit.

- c. 1299. l. 7. Συναγωγίον, συμ- Συναγέσκειο. συναγωγήον,
πόσιον ἔθου. σ. ε. ¹⁰⁾
- c. 1301. l. 6. Συνανθλοῦμαι, Συνανθλοῦμαι. δ.
δ.
- l. 9. Συνάχθεται, σ. Συνάχθεται. σ.
- l. 18. Συνδείησεν ι. Σὺν δ' ἤειπεν ι.
- l. 25. Συνδιημέρευσαν, τ. Σ. τ. — συνδιήγον.
— συνδιήγων.
- l. 28. Συνδοκτικόν, σ. Συνδοτικόν. σ. ¹¹⁾
- c. 1302. l. 4. Συνδυάζειν, Σ. συμπράττειν. συμ-
συμπράττειν, [κυ- βουλεύεσθαι. ¹²⁾
βᾶν τὸ ἀληθές, κα-
κῶν] συμβουλεύε-
σθαι.
- l. 9. Συνεδεῖσθαι, συγκα- Σ. συγκαθίσαι.
θῆσαι.
- Συνέθει, συντρέχει. Σ. συνέτρεχε.
- l. 21. Συνέθροισε, σ. Συνέθρισε. σ.
- l. 26. Συνείκη, σ. Συνήκει. σ.
- c. 1303. l. 1. Συνειλοέντες, σ. Συνειλέοντες. σ.
- l. 10. Συνείροντες, σ. ἔ- Σ. σ. εἶρειν γὰρ τὸ ὁμοῦ
ρειν γὰρ τὸ ὁμοῦ. συνάπτειν. ¹³⁾
- Συνείρ.ται, σ. Συνείρεται. σ. ¹⁴⁾
- Συνείσι, συναινέσαι. Σ. συναινέσασι.
- Συνεισέφρησεν, συνεισέ- Σ. συνεισήνεγκεν.
νεγκεν.

c. 1304.

10) Hand improbable est, verba Συναγωγίον, συμπόσιον ἔθου a superiori Συναγέσκειο divulsa esse.

11) Compendium male descripsit; hinc Aldinae vitium, quod Alberti correxit. Cf. VV. DD.

12) Mire hic interponuntur κυβᾶν τὸ ἀληθές, κακῶν. Nec video, quomodo legenda sint, aut quo pertineant; videant sagaciores.

13) Lacunam explevit, adjecto in fine συνάπτειν.

14) Litteram expunxit; scriptum videtur: Συνείρουται.

- c. 1304. l. 3. Συνελοέντες, σ. Συνελόντες. σ.
 — l. 11. Συνενηγμένος, σ. Συνενηνεγμένος. σ.
 — l. 13. Συνέντας, γ. Συνιέντας. γ.
 — l. 16. Συνεπαρτιμένος, σ. Συνεπαρτυμένος. σ.
 c. 1305. l. 3. Συνερέσειν, σ. Συνερέσσειν. σ.
 Συνερέ. ουσι, σ. Συνερέσσουσι. σ. ¹⁵⁾
 — l. 12. Συνεῖρθηκα, σ. βέ- Σ. σ. συμβέβληται.
 βληται.
 Συνεῖρώγη, σ. Συνεῖρώγει. σ.
 — l. 27. Συνε...οχιτών, ὁ σ. Συνετίς χιτών. ὁ σ. ¹⁶⁾
 c. 1306. l. 4. Συνετιῶσα^ε, σο- Συνετιῶ σε. σοφιῶ σε. ¹⁷⁾
 φίσωσα^ε.
 — l. 9. Σύνετος, συνῆκεν. Σύνετο. σ.
 — l. 26. Συνέβλητο, συνεβάλ- Σ. συνεβάλλετο.
 λοντο.
 — l. 26. Συνέψεθα, ἀκολου- Σ. ἀκολουθῆσαι, ἡ α.
 θῆσαι, ἡ α.
 c. 1307. l. 5. Συνηγηόχει, ε. Συναγηόχει. ε.
 — l. 17. Συνημοσύνη, ἀνθή- Σ. συνθήκη. ο.
 κη, ο.
 — l. 21. Συνήργεις, συνέκα- Σ. συνέκαμνες.
 μες.

c. 1307

15) Litteram deleuit; scriptum videtur: Συνερέβουσι. quod forte corruptum est ex Συνερεύουσι, et hoc iterum ex Συνερέουσι. Hic et in praeced. glossa genuinam Lexicographi scripturam If. Vossius restituisse videtur. Cf. VV. DD.

16) Duas litteras deleuit; scriptum videtur: Συνεστοχι- τών. Vera est If. Vossii conjectura, reponentis: Συ- νεστώς χιτών. probantibus et ordine et ipsa codicis scri- ptura.

17) Vitium codicis prima manu correctum est. Cf. VV. DD.

- c. 1307. l. 27. Συνηθέντες, Σ. συνχαρέντες.
 συνχαριέντες.
 Συνήθηται, σ. Συναίδηται. σ.
 c. 1308. l. 1. Συνθεῖσα, τ. Σ. τ. — ἐπιβολῆς σ.
 — ἐπιβουλῆς σ.
 — l. 19. Συνθηματιέο, ο. Συνθηματιαῖοι. ο.
 — l. 21. Συνθήση, συντάξι. Σ. σ.
 [Συνθῆναι,] συνθήκη δ. Συνθήκη. δ.
 c. 1309. l. 2. Συνιζήσας, συγκα- Συνιζησις. συγκαθήσεως.
 θήσεως, ε. ε. ¹⁸⁾
 +
 Συνίρνα, σ. Συνίρνα. σ.
 — l. 8. Συνιστορεῖ, σ. Συνιστορῶ. σ.
 — l. 11. Σύνιτε, συνέλθατε. Σ. συνέλθετε.
 — l. 19. Συμμητιᾶσθαι, σ. Συμμητιᾶσθαι. σ.
 c. 1310. l. 2. Συννοισία, τ. Συννοισία. τ.
 — l. 5. Συννόμους, συνθεῖς. Σ. συνήθεις. ¹⁹⁾
 — l. 7. Συννυργίς, ξ. Συννυργίς. ξ.
 — l. 10. Συνωθούμενος, σ. Συνωθούμενος. σ.
 — l. 17. Συνοιχοίσεται, συν- Συνοιχήσεται. συναναιρε-
 ανερεθήσεται. θήσεται.
 c. 1311. l. 1. Συνομαρτεύει, Σ. σύνεστι. κ.
 σύνεσι, κ.
 — l. 11. Συνουῖται, λ. Συνουῖται. λ. ²⁰⁾
 Συνοφρυμένος, λ. Συνωφρυωμένος. λ.
 — l. 15. Συμπάιστῳ, συμ- Σ. συμφοιτητής. ο.
 φοιτητός, ο.
 — l. 20. Συνεφεῶν, συνσκε- Συνεφεῶν. συσκέπων.
 πῶν.

c. 1311.

18) Prima scriptura fuit: Συνιζήσεως. compendio male descripto. Retinendum συγκαθήσεως. Cf. VV, DD.

19) In Ald. Σύννομοι a typ.

20) Correctio typothetam fugit. Cf. VV, DD.

- c. 1311. l. 20. Συνριθμοῦθαι, Συναιριθμεῖθαι. σ.
σ.
— l. ult. Συνσοῦθαι, ε. Συσοῦθαι. ε.
+
c. 1312. l. 1. Συνστείητον, σ. Συνστείητον. σ.
Συστρουλήσαι, συν- Σ. συστρέψαι.
στρέψαι.
Συστύψαι, σ. Συστύψαι. σ.
Συνσυρίστης, ὁ π. συν- Συσυρίστης. ὁ π. συσσύ-
ούρων. ρων.¹⁾
Σύνταγμα, σ. — τάγ- Σ. σ. — τάγμα συντά-
μα. κτήριον.
Συντακτήριος, συντάξει, π. Συντάξει. π.²⁾
— l. 11. Συντάργανες, σ. Συντ' ἄργανες. σ.
— l. 14. Συντέθεικα, σ. Συντέθεικα. σ.
c. 1313. l. 15. Συντυχίζειν, Σ. συσσωρεύειν.
συνσωρεύειν.
Συνειλάσσεσθαι, συνσυρί- Σ. συνουρίσασθαι. σ.
σασθαι, σ.
c. 1314. l. 9. Συνωρίδα, ἄρης Σ. ἄρμα δ.
δ.
c. 1315. l. 1. Συός, φορβός Συοφορβός. σὺς τρέφων.
συστρέφων.
— l. 7. Σύρας, μ. — σοβα- Σ. μ. — συβαρεῖς, καὶ μ.
ρεῖς, καὶ μ.
— l. 13. Συεβηνεύς, Κ. — ἡ Σ. Κ. — ἡ αὐλοθήκη. ἡ
υλοθήκη, ἡ τ. τ.³⁾

c. 1315.

1) Mendosum συνούρων oritur ex συνσύρων. Musurus antiquiorem scribendi rationem Συσσ ad recentiore legem ubique reformavit.

2) Ordini male consuluit, nam Συντακτήριος est vox per se sine interpretatione, συντάξει ob sequens Συντάξασθαι ordini non convenit; hinc locum ita ordinarem: Σύνταγμα. σ. — τάγμα. Συντακτήριος. Συντάξασθαι. α. Συντάξει. π.

3) In .υλοθήκη primam litteram expunxit; scriptum videtur; οὐλοθήκη.

- c. 1315. l. 15. Συργάστωρ, Συογάστωρ. σ.⁴⁾
 σ.
 Σύρη, π. σύρματα ναυ- Σ. π. σύρματα ναυμα-
 μαγίας. χίας.
 Συρία, ἡ π. — σησύρ- Σ. ἡ π. — σισύρης, ἡ σ.
 νης, ἡ σ.
 c. 1316. l. 2. Συρία, διαὶ τοῦ Σ. διαὶ τὸ σ.
 σ.
 — l. 5. Συρίγγιον, τ. κύνωμα, Σ. τ. κένωμα, δ.
 δ.
 — l. 9. Συρίη, ἐνηγαίη τ. Συρίη ἐνὶ γαίῃ. τ.
 — l. 14. Σύριον, α. τὸ διαὶ Σ. α. τὸ διαὶ Σ. φ.⁵⁾
 συρίας φ.
 c. 1317. l. 2. Σύρκεσι, σ. Αἰω- Σ. σ. Αἰολεῖς.
 λεῖς.
 — l. 14. Σύρτης, χαλινός. Σ. χ.
 [Σῦρος, "Αραψ.]
 Συρτίς, φ. Σύρτις. φ.⁶⁾
 Συράσσει, σ. Συρράσσει. σ.
 Συρρίφη, σὺν σκέπη. Συρρέφη. συσκέπη.
 — l. ult. Συρφετός, σ. — Σ. σ. — συρμός, α.
 συρμός, [ἡ] α.
 c. 1318. l. 2. Σῦρφος, θηρί- Σῦρφος, ἡ σέρφος. θ —
 διον — ἔμπης. ἔμπης.⁷⁾
 — l. 11. Σὺς, σύσσημος, [συσ- Σ. σύσσημος.
 μός.]
 — l. 18. Συστατῶν, σ. συ- Σ. σ. συνιστῶν. κ.
 στῶν, κ.
 c. 1319. l. 1. Σύστηνον, σ. Σύστενον. σ.

c. 1319.

4) Lectio codicis in Albertinam adsumpta est. Cf. VV. DD.

5) In impressis: τὸ περὶ Συρίας φ.

6) Glossa intermedia aliunde huc illata est. Steph. et Theod. Lex. Ms. Οἱ "Αραβοὶ. οἱ Σύροι.

7) Interponitur a Musuro: ἡ σέρφος.

- c. 1319. l. 1. Συστομώτερον Σ. σ. — ἐπὶ τ.
 σ. — ἀπὸ τ.
 — l. 7. Συστρεμάτων, θ. Συστρεμμαίων. θ.
 — l. 10. Σύτοι, ω. Σύτο. ω. ⁸⁾
 — l. 14. Σύφαρ, γ. — οἱ δὲ τὸ τοῦ ο. —
 τὸ τοῦ ο. — ἐρυτιδω- ἐρυτιδωμένον σ. ⁹⁾
 μένον σ.
 — l. 18. Συφιοί, ο. Συφείοι. ο.
 c. 1320. l. 3. Σφαγή, ο κ. — Σ. ο κ. — κατακλείδατ.
 κατακλιτ.
 — l. 16. Σφαδάζει, β. δυ- Σ. β. δυοθανατοῖ. χ. ¹⁰⁾
 θανατ., χ.
 — l. 13. Σφαδάν, σ. κατα- Σφαδανόν. σ. καταπλη-
 πληκτικῶς. κτικόν.
 — l. 15. Σφαιραγεῦντο, ε. Σφαραγεῦντο. ε.
 Σφαιρηδόν, π. Σφαιρηδόν. π.
 c. 1321. l. 13. Σφαλεῖεν, α. Σ. α. ψευθεῖεν.
 ψευθεῖην.
 — l. 23. Φαλλός, ε. — μό- Σφαλλός. ε. — μολύβδι-
 λυάδειν, ε. νον, ε. ¹¹⁾
 c. 1322. l. 3. Σφαραγγές, σ. Σφαραγγεῖ. σ.
 — l. 15. Σφεδανῶν, φ. — ἐ- Σ. φ. — ε. α. ¹²⁾
 πεσπευμένων, α.
 — l. 20. Σφειλλόν, λ. Σφειλόν. λ.
 c. 1323. l. 2. Σφενδόναιαν, Σφενδόναν. σ.
 σ.
 — l. 8. Σφετερίζει, ε. — Σφετερίζων. ε. — κεχη-
 χηνῶς. νῶς.

c. 1323.

8) Correctionem typotheta non observavit. Cf. VV. DD.

9) In impressis: οἱ δὲ τοῦ ο. omisso articulo τό.

10) In δυσθανατ. exitum delevit.

11) In Φαλλός primam litteram prae-fixit.

12) Perperam in Ald. ἐπεσπευμένον. Cf. VV. DD.

- c. 1323. l. 16. Σφήισι, τ. Σφῆσι. τ.
 Σφήκεια, ἡ Κ. Σφήκεία. ἡ Κ. ¹³⁾
- c. 1324. l. 5. Σφηκισμός, ε. Σ. ε. — εἰρημένος — βομ.
 — εἰρημένων — βομ. βῶν. ¹⁴⁾
 ῶν.
- l. 13. Σφηκός λ. — λόφου Σ. λ. — λόφου οὐραν.
 ὀραν.
- Σφή, σαλευῖσαι, κ. σφῆ- Σφῆλαι. σ. κ. σ. ¹⁵⁾
 λαι.
- o. 1325. l. 5. Σφήττιοι, δ. Σ. δ. — φ.
 — Φυλῆς.
 [Σφί, ἐαυτοῦ ἢ ἐαυτῆς.]
- Σφίικται, ο. Σ. ο.
- c. 1326 l. 7. Σφραγιδονυχάρ- Σφραγιδονυχαργονομή-
 γους, κομήτας τ. — τας. τ. — ὄνυχας
 ὄνυχας λίθους κ. λευκοὺς κ. ¹⁶⁾
- l. 16. Σφριγᾶ, π. — πλή- Σ. π. — πλήρης — κ. ¹⁷⁾
 ρεις — καπριᾶ.
- l. 19. Σφριγόντα, ἐπαιρο- Σφριγῶντα. ἐπαιρομένοι.
 μένα, ι.
- c. 1327. l. 6. Σφυρά τ. — ἡ Σ. τ. — ἡ ἢ παρά τισι λ.
 ἡ ὑπέρ τισι λ.
- Σφυράδες, τὰ διαχω- Σ. τὰ διαχωρήματα τ.
 ρίσματα τ.
- Σφυλίλατος, σ. Σφυρήλατος. σ.

c. 1327.

13) Praeferendum est Σφήκεια, probantibus VV. DD.

14) In βομ. ῶν litteram erasit.

15) Ultimum σφῆλαι praecedentis Σφή correctio fuit. Cf. VV. DD.

16) Vocem ex Aristophane restituit. Cf. VV. DD.

17) Perperam in Ald. ceterisque edd. καπριᾶ.

- c. 1327. l. 6. Σφυρίματα, τ. — Σφυρήματα. τ. — ἵππο-
— ἵπποτροφικά. τροφικά γεγραφό-
σι. ¹⁸⁾
- l. 17. Σφῶ, υ. ἢ ὑμᾶς. Σ. υ. ἢ υ.
[Σφῶϊ, τῆς ἐαυτῶν.]
Σφῶε, ε. Σ. ε.
- c. 1328. l. 12. Σχανδές, τ. Σχαδές. τ.
— l. 16. Σχαστήρια, ο. — Σ. ο. — καὶ μέρος τὶ ε.
καὶ ἡμέρος τι ε.
— l. 19. Σχεδία, μ. — οὐ- Σ. μ. — οὕτω π.
τως π.
- c. 1331. l. 8. Σχήσας, ε. Σχήσων. ε.
— l. 15. Σχίζης, σχίζαις, Σ. σχίζαις.
σχίδαζε, τὰ ξύλα. Σχίδαζε. εἰς τὰ ξ. ¹⁹⁾
- l. 20. Σχίζεσι, σ. Σχίζαισι. σ.
- c. 1332. l. 5. Σχίνον δ. — λευ- Σ. δ. — λευκαίνειν τ.
κείν τ.
- l. 18. Σχοίαντο, π. ἐπί- Σχοίατο. π. ἐπίσχοιεν.
σχοιαν.
Σχοίητε, ν. ὑπολάβοι- Σ. ν. ὑπολάβητε.
τε.
- c. 1333. l. 1. Σχοινίνην φωνήν, Σ. φ. τ. ²⁰⁾
τ.
Σχοίνινος, η. ὑδρίας κα- Σ. η. — ὑδρείας καθιᾶσιν.
ταθιάσιν.

c. 1333.

18) Adnectitur a Musuro: γεγραφόσι.

19) Male correxit et separavit, nam σχίδαζε depravatum
est ex correctione: σχίδε. nec a praecedentibus dis-
jungi debet; scribendum igitur: σχίζαι, τὰ ξύλα.20) Perperam in impressis: Σχοινίνην. φωνήν τ. Cf. VV.
DD.

c. 1333. l. 1. Σχοινιον, τ. — Σ. τ. — ἔρρανον. υ.
ἔρρανον, υ.

c. 1334. l. 3. Σχόλια, σεμνο- Σ. σ.
λογήματα.

[Σχόμεθα, ἐπὶ τοῦ οὐ
ἐνεκα μὴ σύμπεδι πε-
ρισχόμεθα, περιέ-
σχομεν.]

Σχομένη, κ.

Σ. κ.

— l. 9. Σχῦρ, ε.

Σχῦρος. ε.

c. 1335. l. 14. Σῶν, σῶαν, ἡ Σ. σαον. ἡ β.
α.

— l. 20. Σώρακον, α. — ζη- Σ. α. — ξυλοκανθήλια.¹⁾
λο. ανθήλια.

c. 1336. l. 18. Σωστεύματα, Σωστρεύματα. τ.
τ.

c. 1337. l. 15. Σωχῖν, τ. Σωχεῖν. τ.

— l. ult. Σῶοντες, κ. Σῶοντες. κ.

T

T

c. 1338. l. 2. Τὰ τ. — προ- Τ. τ. προτετύχθαι εἰ-
τετάχθαι εἰσῶμεν. σομεν.

— l. 4. Τὰ ἀδάνοντα, τ. Τὰ ἀνδάνοντα. τ.

— l. 6. Τὰ ἀμείνω, τὰ κρείτ- Τ. τ.
τονα.

[Τὰ ἀνταῖον, βαρύ.]

Τὰ ἀπὸ τ.

Τὰ ἀπὸ τ.²⁾

— l. 14. Ταβάλα, τ. — Τ. τ. — σ.
σάλπιγγος.

λ'

[Ταβερνία, καπη.]

c. 1338.

1) In ξηλο. ανθήλια litteram expunxit.

2) Glossa intermedia corrupta est ex Ταλαντιαῖον, quod infra suo loco occurrit.

c. 1338. l. 14. [Ταβέρνων,
πανδοχείων.]

Ταγαῖος, ὁ ε.

Τ. ὁ ε. ³⁾

c. 1339. l. 5. Ταγηνία, π. τι-
γανῶν — στέας —
σάμη, τ.

Τ. π. τηγάνων — στέαρ
— σησάμη, τ.

— l. 21. Τατθίον, μ. τιτθί-
ον.

Τ. μ. τ.

[Ταῖδεχθόνα, ταῖν
ταῖς.]

Ταῖη, δ.

†
Ταίης. δ.

c. 1340. l. 6. Τακερόν, τικτόν,
ο.

Τ. τηκτόν. ο.

— l. 10. Τακτονίτου, τ. —
τὸ ἐνθα κ.

Τ. τ. — τὸ ἐνταῦθα κ.

c. 1341. l. 4. Ταλαντιέον, β.

Ταλαντιαῖον. β.

— l. 8. Τάλαντον, σ. — τε-
τρακόσια, ἡ χίλια
ε.

Τ. σ. — τετρακοσίων, ἡ
χιλίων ε.

— l. 19. Τάλαροι, κ. — Φέ-
ρων μελίην δὲ ἄκαρ-
πον.

Τ. κ. — Φέρων μελιηδέα
καρπὸν.

c. 1342. l. 1. Ταλασεῖη, ὑ-
πομείνει.

Τ. ὑπομείνη.

— l. 10. Ταλαβρινόν, υ.

Ταλαύρινον. υ. ⁴⁾

— l. 22. Ταλλίς, ἡ μ.

Τάλις. ἡ μ.

c. 1343. l. 1. Ταλύβιος, ι.

Ταλθύβιος. ι.

Ταλῶς, ὁ η.

Τάλως. ὁ η.

— l. 12. Ταμετάξα, μ.

†
Ταμετάξα. μ.

— l. 17. Ταμείας, φ.

Ταμίας. φ.

Z z a

c. 1344.

3) Ex glossis deletis prior ita scribenda videtur: Ταβέρ-
νια. ἡ απήλια.

4) In Ald. Ταλαύβριον culpa typ. Cf. VV. DD.

c. 1344. l. 6. Ταμειούχος, Ταμιοῦχος. ο.

— l. 12. Τάμνοντες, δ. — Τ. δ. — περιήλαυνον.
περιελαύνων.

Τάμοις, τ. ποιήσεις. Τ. τ. ποιήσεις.

— l. 16. Τάμωμεν, ποιήσω-
μεν. Τ. π.

[Τᾶν, σὺ Ἀττικῶς, ἢ
ταύτην, ἢ τοῦτον.]

Τανάγρα, α.

Τ. α. 5)

c. 1345. l. 2. Ταναγραίων Φ. Τ. Φ. — παχύτητα, ὅς
ε. 6)

— παχυ, ὅς ε.

— l. 7. Ταναηκέως, μ. Ταναηκέος. μ.

— l. 9. Ταναηκότες, χαλ-
κῶ τ. Ταναηκέϊ χαλκῶ. τ.

— l. 14. Τανα., ι. Ταναόν. ι. 7)

Τάνας, π. Ταναάς. π.

— l. 20. Τανέη, α. Ταναῆ. α.

Τανηκῆ, ε. ἔχοντι τ. Ταναηκῆ. ε. ἔχοντα τ.

Τανηλέος, π. Τανηλεγέος. π.

Τανταλύζει, τ. Τανθαλύζει. τ.

c. 1346. l. 3. Τανόδυστος, ὁ Τ. ὁ τ. πάρασκευαστι-
κός.

τ. πσκευάτιος.

— l. 6. Τανύγλωσσοι, μ. — Τ. μ. — ἔχοντες τ. 8)
ἔχουσι τ.

c. 1346.

5) Intermedium Τᾶν in Τάν mutaverat.

6) Compendium male intellexit; reponendum: παχύτα-
τον. Cf. VV. DD.

7) In Τανα., exitum delevit.

8) Male correxit, nam ἔχουσι corruptum est ex ἔχουσαι.
Cf. VV. DD.

c. 1346. l. 13. Τανύοντο, ἐξ-
ετείνοντο, ἔτρεχον.

Τάνυτοδε, μωνύχιπποι
ἐπὶ τῶν οὐρῶν ἐξετεί-
νοντο διὰ τὴν λιπα-
ρίαν οντο διὰ
φλογὸς Ἡφαίστοιο.

T. ε. ε.

Τανύποδε. μωνύχιπποι.
Τανύοντο ἐπὶ τῶν οὐρῶν.
ἐξετείνοντο διὰ τὴν
λιπαρίαν. Τανύον-
το διὰ φλογὸς Ἡ-
φαίστοιο. ⁹⁾

Z z 3

c. 1346.

- 9) En locum, in quo criticus ingenium exerceat, nam primum a librario perturbatus est et vitiose descriptus, deinde etiam a Musuro misere dilaniatus, nec tamen horum culpa adeo depravatus, ut omnis sanandi spes amissa sit; tentemus igitur, quid ars efficere valeat. Ad solum codicis textum me converto, nam Musurus hic infra omnem criticam est. Τανύοντο. ἐξετείνοντο. ἔτρεχον est caput articuli, a quo Τάνυτοδε cum sequentibus male divulsum est. Omnia (a Τάνυτοδε usque ad finem) consistunt ex duobus exemplis ab Homero petitis, quorum prius ad ἔτρεχον pertinet, alterum ad ἐξετείνοντο. Prius ergo sumtum est ex Il. Π. 375. ubi ita legitur: — τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι. unde depravatum est Τάνυτοδε, μωνύχιπποι. Posterius ad duo loca referri potest, ad Il. l. 464. et Ψ. 33. utrobique enim de suis agitur, qui per ignem protensi assantur; textus Homericus hic est: — πολλοὶ δὲ σύες, θαλέθοντες ἄλοιφῃ, εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο. Facile jam videmus, quod ἐπὶ τῶν οὐρῶν corruptum sit ex ἐπὶ τῶν σίων, nec rarum est ου ex συ in libris scriptis. In οντο scripturam confodit; legebatur: εὐ μεταλλοίοντο. corruptum ex Homericο εὐόμενοι τανύοντο. Interposita ἐξετείνοντο διὰ τὴν λιπαρίαν male ex Homeri interprete intrusa sunt, nam locum, quem interpretantur, sequi debent, nec praecedere; ad Homericum θαλέθοντες ἄλοιφῃ spectat διὰ τὴν λιπαρίαν, et ἐξετείνοντο ad τανύοντο. Articulus ergo in integrum restitutus ita exaretur: Τανύοντο. ἐξετείνοντο. ἔτρεχον. — Τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι. ἐπὶ τῶν σίων. Εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο. ἐξετείνοντο διὰ τὴν λιπαρίαν.

- c. 1346. l. 25. Τανυσάμενος, Τανυσσάμενος. ε.
ε.
- c. 1347. l. 10. Τάπ.δες, τά- Τάπιδες. τάπητες.
πητες, τὰ ὅπλα τ.
- l. ult. Τάρανδος, ζῶον ἐ- Τὰ ὅπλα τ. ¹⁰⁾
λάφου, ὦ π. Τ. ζῶον ἐλάφω π.
- c. 1348. l. 3. Ταραντῖναί, α. Τ. α. — ἐδάδιμοι γ.
— ἐδάδημοι γ.
- l. 9. Ταράξιππος, ο. — Τ. ο. — ὁ Πέλοψ ι.
Πέλοψ ι.
- c. 1357. l. 5. Τεθνία, γ. Τενθεία. γ. ¹¹⁾
- l. 8. Τεθομένον, ο. Τεθωμένον. ο.
- Τεθράνευμαί, σ. ἀπὸ Τ. σ. ἀπὸ τοῦ θραύω.
τῶν θραυῶν.
- l. 18. Τεθυλλιαμένον, τ. Τεθυλλιαμμένον. τ.
- c. 1350. l. 1. Τάρροθος, β. Τ. β. ἀρωγός.
ἀρρώγος.
- c. 1351. l. 1. Ταρτησίασι, Ταρτησίαις. γαλαῖς.
γάλαις.
- Ταρτησός, π. — στή- Τ. π. — στήλας.
λας, συνηχῆ — τρα- Ταρφέα. συνεχῆ — τρα-
χέα, χέα.

c. 1351.

10) Bene separavit; τὰ ὅπλα τ. rel. ex margine injecta sunt. Cf. VV. DD. Nec tamen haec cum Is. Vossio ejicienda vellem, nihil enim in antiquis scriptis ex bonis criticae regulis tollendum est; quae vero in Hesychio aperte spuria sunt et supposita, aut uncis includenda sunt, aut ad ordinem suis locis reponenda; sic τὰ ὅπλα τ. rel. in margine adscripta erant, ut post Τάξω infererentur, quo et salvo ordine revocari debent.

11) Eadem in codice, quae in Ald. ceterisque editionibus, transpositio; ordinem Alberti restituit. Cf. VV. DD.

- c. 1351. l. 1. [Τάρφεας,] ταρ- Ταρφέσι. π. ¹²⁾
 Θέσι, π.
 — l. 6. Τάρφη, π. — ποδὸς Τ. π. — σποδὸς — βλα-
 — βλαστ.. στός. ¹³⁾
 — l. 19. Ταρχίσαι, θ. Ταρχῆσαι. θ.
 — l. ult. Τὰς οὐ τλαγὰς, ταῖς Τὰς οὐ τλατᾶς. τῆς οὐχ
 οὐχ ὑπομονητικὰς. ὑπομονητῆς. ¹⁴⁾
 c. 1352. l. 1. Τὰς οὐ φερτέ- Τὰς οὐ φερτᾶς. τῆς οὐ
 ρας, τὰς οὐ φορη- φορητῆς.
 τὰς.
 — l. 3. Τὰ στέγη, τὰς στέ- Τ. τὰς στέγας.
 γας, [τὰς κέλλας.]
 — l. 6. Τά τ' ἐόντα, τανύ- Τ. τὰ νῦν ὄντα.
 οντα.
 — l. 11. Ταῦγε, ταῖς π. Ταῦγέταις. π.
 — l. 18. Ταυρίηδα, κ. Ταυρείη δᾶ. κ.
 c. 1353. l. 1. Ταυροπῶλαι, ἡ Ταυροπόλαι. ἡ Α.
 Α.
 Ταῦρος, τ. — παιδα- Τ. τ. — παιδεραστήν. κ.
 ρέστην, κ.
 — l. 9. Ταύρω, ἡ ε. Ταυρώ. ἡ ε.
 c. 1354. l. 6. Ταφῆς, θεω- Τ. θεωροί. θ.
 ρῆς, θ.
 — l. 10. Τάφιοι, οἱ, Τηλε- Τ. οἱ Τηλεβόαι λ.
 βόλαι λ.
 Τάφος, τ. — κατοι- Τ. τ. — κατοικομένων
 χουμένων τ. τ.

Zz 4

c. 1354.

12) Locum bene digessit. In archetypo forte vox articuli ante συνεχῇ elapsa erat, quam aliquis in margine adscripsit; scriba deinde vocem in alienum locum intulit et corrupit.

13) In βλαστ.. exitum delevit.

14) Hic et in sequenti glossa scriptura codicis retinenda est, solo τλαγὰς in τλατὰς mutato; nec de genitivo Dorico cogitandum est.

- c. 1354. l. 17. Ταφρεῦσαι, Τ. διορύξαι.
διορύξαι, τάφρων, Ταφών. ε. θ. ¹⁵⁾
ε. θαμβηθεῖς.
- c. 1355. l. 9. Ταχυπώλων, τ. Τ. τ. ἵππους ἔχόντων. ¹⁶⁾
ἵππους.
- l. 13. Τάως, τ. — ὄρνε- Τ. τ. — ὄρνεον, ταῶς. ¹⁷⁾
ον.
- l. 18. Τέγγεις, πληρεῖς, Τ. πληροῖς. κ.
κ.
- l. 22. Τέγε, κ. Τέγεα. κ.
- c. 1356. l. 8. Τέειν, σ. Τεῖν. σ.
- l. 15. Τέθειγενι, η. Τέθειγεν. η.
Τεθελαῶτα, θ. Τεθαλαῶτα. θ.
- l. 17. Τεθειγμένον, η. Τεθειγμένον. η. ¹⁸⁾
- l. 23. Τεθειπός, πεφο- Τ. πεφοβημένον. σεσηρός
βείηνον, σεσειρός.
- c. 1357. l. 3. Τέθμια, νομι- Τ. νόμιμα.
μα. [ζτ' ὅπιθεν εἰς
τὴν πρώτην κ' στι
τεθμός.]
- Τεθυωμένον, η. Τ. η. ¹⁹⁾
- c. 1358. l. 8. Τείδα, ε. Τῆδε. ε.
- l. 14. Τείρεο, κ. Τείρετο. κ.
- c. 1359. l. 7. Τειχοφύλαξ, Τ. η. — Μυρρίνη.
η. — Μυρίνη.

c. 1360.

15) Bene correxit et divisit. In Ald. θαμβληθεῖς culpa typoth.

16) Adjungitur a Musuro: ἔχόντων.

17) In fine ταῶς a Musuro; perperam in Ald. ταῶς, omil-
fa adspiratione. Cf. VV. DD.

18) Lectio codicis in Albertina reposita est. Cf. VV. DD.

19) Verba: ζητητέον εἰς τὴν πρώτην κατὰ στίχην Τεθμός.
in textum ex margine archetypi illata sunt, ubi transla-
tionem vocum Τεθμός ad Τεθυωμένον aliquis notaverat.

- c. 1360. l. 1. Τέκτων, π. — Τ. π. — Φαλαγγίου.
 Φαλαγγείου.
 — l. 3. Τέλαθι, υ. Τέτλαθι. υ.
 — l. 12. Τελθαίνειν, κ. α- Τ. κ. αζιούν.
 ζίου.
 — l. 14. Τελέθειεν, ὑπάρ- Τελέθειεν. ὑπάρχοιεν.
 χειεν, θάλλοιεν. θάλλοιεν.
 Τέλεια, κ. — ἡ .ρα. Τ. κ. — ἡ ἱερά.²⁰⁾
 — l. 22. Τέλειος η. — τελοῦ- Τ. η. — τελειούσα τ.
 σα τ.
 — l. 24. Τελειότατον, πε- Τελειότατον πεττηνόν.
 ττηνόν, ἐπιτελεστί- — ἐπιτελεστικώτα-
 κωτάτων. τον.¹⁾
 c. 1361. l. 7. Τελεσιγέρων, Τ. παιᾶνα τὸν ἐπιτελε-
 παιᾶνα τῶν ἐπιτε- στικόν. τ.
 λεστικῶν τ.
 — l. 13. Τελεθία, θ. — Τ. θ. — Λίνδω.
 Λύνδω.
 c. 1362. l. 11. Τελμῖν., ὁ ε. Τελμῖς. ὁ ε.²⁾
 — l. ult. Τέλος, τ. — τοῖς Τ. τ. — τοῖς τελώναις.
 αλάναις.
 c. 1363. l. 2. Τέλσας, σ. — Τ. σ. — πέρατα.³⁾
 πέρα..
 — l. 6. Τελχιτένοντες, σκλη- Τ. σκληροτραχήλου-
 ροτρ. χηλοῦντες. τες.⁴⁾
 — l. 15. Τέμενος, π. — ἡ Τ. π. — ἡ ἱερὸν κ.
 ἱερὸς κ.
 Τεμένωρον, τ. φύλακα. Τ. τ. φ.

Zz 5

c. 1363.

20) In ἡ .ρα litteram expunxit; legebatur: ἡ Ἡρα.

1) Cf. VV. DD. qui glossam Homericam restituerunt.

2) In Τελμῖν.. exitum delevit.

3) Itidem in πέρα..

4) In σκληροτρ. χηλοῦντες litteram erasit.

c. 1363. l. 15. [Τέμμα, τεί-
νει.]

Τέμματα, σ.

T. σ.

c. 1364. l. 2. Τέμπει, τὰ
σύνδεδρα — ὀρῶν.

Τέμπη. τὰ σύνδεδρα —
ο. 5)

[Τέμπλα, τέμπλω ἐπί-
σημα.]

Τεμποῦροι, α.

T. α.

— l. 7. Τεναγώδεσι, τόποι,
ε. — ὕδωρ. Τέναγος,

T. τόποις, ε. — ὕδωρ.
Τέναγος. ν. 6)

— l. 14. Τενέδιον β. — Τέ-
νεδος πέλεκυς —

T. β. — Τενέδιος πέλε-
κυσ — πρᾶγμα

πρᾶγμα τενέδιον π.

Τενεδίω π.

c. 1365. l. 2. Τενθρηδών, ζ.
— κεντωφόρων π.

T. ζ. — κεντροφόρων π.

— l. 9. Τέννος, σ. ἐλαεινός
ε.

T. σ. ἐλαϊνός, ε. 7)

— l. 13. Τενοτωσεῖς, νοτο-
κοπεῖς, α.

Τενοντωσεῖς. νοτοκοπεῖς.
α.

— l. 15. Τεότινος, τέο —
ὀχεύων.

Τέο. τίγος.

Τέο — ἄχεύων. 8)

Τεοῖο, σοῦ. Τεόν, σ.

T. σοῦ.

Τεόν. σ. 9)

c. 1366.

5) Scripturam codicis exhibet Cyr. Lex. Ms. Τέμπει. με-
ταξὺ τῶν Θετταλίας ὀρῶν περὶ τὸν Ὀλυμπον καὶ τὴν
Ὀσσαν στενά· καθ' ὅλου δὲ καὶ πᾶσι τοῖς ὄρεσι στενοτά-
ται διεκβολαή. Suspicaretur aliquis primam scripturam
Τέμπεα fuisse.

6) Bene divisit; Τέναγος, ν, ex margine adhaesit. Cf.
VV. DD.

7) Menda codicis nata est ex correctione ἐλαεινός ε.

8) Exemplum ab articulo male separavit. Cf. VV. DD.

9) Perperam divisit; Τεόν et sequens Τεοῖ una serie cum
praecedenti Τεοῖο scribenda sunt, suadente ordine.

- c. 1366. l. 4. Τεράστεια, θ. Τεράστια. θ.
 Τεράστειοι θ.
 — l. 15. Τέρ.ν, α. Τέρεν. α. ¹⁰⁾
 — l. 19. Τερενέη, άπαλά, τ. Τέρενα α. τ.
 c. 1368. l. 3. Τέρνακα, τ. Τ. τ. — καυλόν.
 — καυλός.
 c. 1369. l. 5. Τέρψομαι, τ. Τέρψωμαι. τ.
 Τεσσίχου, τ. Τοσσίχον. τ. ¹¹⁾
 Τεστήληϊτε, τύμβω σ. Τεστηληϊτετύμβω. σ. ¹²⁾
 — l. 13. Τετάνυστο, ε. Τετάνυστο. ε.
 c. 1370. l. 6. Τετάρτω, με ^{τρ} Τ. μέτρω τ. ¹³⁾
 — l. 9. Τέταχας, ε. — ε. Τ. ε. — έτύπωσας. ¹⁴⁾
 τύπασας.
 Τετέων κεφαλήν, τ. Τεήν κεφαλήν. τ.
 Τετέλεσθαι, γ. Τετέλεσταί. γ.
 Τερέβινθος, π. Ιώβ. Τ. π. ¹⁵⁾

c. 1371.

10) In Τέρ.ν duas litteras delevit; scriptum videtur: Τέρειν.

11) In Ald. Τεσσίχον a typ. Retinendum est Τεσσίχου, aliunde exscriptum.

12) Τεστήληϊτε pueriliter hic injectum est ex Il. Π. 457. ubi haec de Sarpedone morituro: "Ενθά έταρχύσουσι κυσίγνητοί τε έται τε τύμβω τε στήλη τε, τὸ γάρ γέρας έστι θανόντων. Sequens τύμβω supplementum est, forte ex margine, aut ab ipso Lexicographo claritatis causa adjectum; scribo igitur: Τε στήλη τε (τύμβω). στήλη εν τῷ τάφῳ. Interpretatio poeticam hendiadyn explicat. Cf. VV. DD. qui de hoc loco fuse differuerunt.

13) Describi potest: μέτρον τ. Scriptura Τετάρτω ob ordinem mihi suspecta est.

14) In Ald. έτύφωσας culpa typ. Cf. VV. DD. qui optime viderunt, praecedens έτύπωσας mendosi έτύφωσας vel έτύπασας correctionem esse.

15) Musurus compendiorum explicationem neglexit; a typotheta habemus πόλις Ιώβ, omisso nominis compendio

- c. 1371. l. 2. Τέτευκται, κ. Τέτευκται. κ.
 — l. 4. Τετευχῆσθαι, καθω- Τ. καθωπλίσθαι.¹⁶⁾
 πεισθαι.
 Τετηότι, λ. Τετιηότι. λ.
 Τέτηφεν, ε. Τετύφωται. ε.
 — l. 8. Τετηκότες, ο. Τετιηκότες. ο.
 Τετηότι, λ. Τετιηότι. λ.
 — l. 15. Γέτμης, εὔρεις, κα- Τ. εὔρης, καταλάβης.
 ταλάβεις.
 — l. 17. Τετορείη, τρώσει. Τετόρη. τρώση.¹⁷⁾
 — l. 19. Τετραβαρήων, πλίν- Τ. πλίνθων κ.¹⁸⁾
 θων κ.
 — l. ult. Τετράγυον, τ. — Τ. τ. — τὸ ὀργυαῖον μ.
 τὸ ὀργυιαῖον μ.
 c. 1372. l. 2. Τετράδι μ. — Τ. μ. — γενέσθαι Ἡρα-
 γενέσθαι κ. κλέα, κ.¹⁹⁾
 — l. 9. Τετράδυσιν, ἀηδόνας. Τ. ἀηδόνα.²⁰⁾
 — l. 11. Τετραελίκωπες, τ. Τ. τ. — ἔχουσαι ν.
 — ἔχουσι ν.
 — l. 14. Τετραέτηρον, τ. — Τ. τ. — τετραέννον.¹⁾
 τετραέννον.

c. 1372.

dio. Scribendum: πόλις Ἰακώβ. quomodo vero Τερέ-
 βινθος dici potuerit πόλις Ἰακώβ, VV. DD. explicant.
 Ordo docet, quod glossa insititia sit.

16) Perperam in Ald. Τετυχῆσθαι. Cf. VV. DD.

17) Bene correxit; menda nata est ex correctione: Τε-
 ^η
 τόρει.

18) In Ald. ceterisque edd. Τετραβαρῆ, π. errore typo-
 thetae, qui compendium litterarum ων pro accentu cir-
 cumflexo habuit. Cf. VV. DD.

19) Lacunam optime explevit. Cf. VV. DD.

20) Correxerat: ἀηδόσιν.

1) Bentleji conjectura ex codice firmatur. Cf. VV. DD.

c. 1372. l. 14. Τετραθέλυμνον, Τ. τ. — πτυχῶν τ. —
τ. — πτυχῶν [ὁ ἐ- ἔχον — συνεστῶς.²⁾
στι] τ. — ἔχων — συν-
εστῶς.

— l. 21. Τετρακτῆς, Π. Τετρακτύς. Π.

c. 1373. l. 2. Τετράκωμος, Τ. μ. — τ. κ.³⁾
μ. — τεσσάρων. κ.

c. 1373. l. 3. Τετραμένη, τ. Τετρεμένει. τ.
Τετραμέναι, ἀπεστρα- Τετραμμέναι. ἀπε-
μέναι, π. στραμμέναι, π.

— l. 12. Τετραέρχαι, ο. Τ. ο.⁴⁾

c. 1374. l. 2. Τέτρηγεν, ἐτρύ- Τέτρηγεν. ἐτρύπησεν.
γησεν.

Τετρήναι, τρίσαι. Τ. τρήσαι.

— l. 7. Τετρίζει, ε. Τετρίγει. ε.

Τέτριγε, τρίζει, [τέτρι- Τ. τρίζει.
γεν.]

— l. 15. Τέτροφε, π. — ἐ- Τ. π. — μετεώρισται.
μετεώρισται.

— l. 19. Τετρυμένος, τετρυ- Τετρυωμένος. τετρυχω-
χομένος, δ. μένος. δ.

— l. 22. Τετρυφάλια, π. Τετρυφάλεια. π.
Τετρυχομένος, κ. Τετρυχωμένος. κ.

c. 1375. l. 11. Τεττιγοφόρας, Τεττιγοφόροι. Ἀττικοὶ
Ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν τῆς κε- ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῆς κε-
κεφαλῆς τριχῶν εἰ- φαλῆς τριχῶν ἡρ-
μένων

2) In ἔχων compendium ἔ male descriptum fuit; legen-
dum, ut VV. DD. jam viderunt: ἔχον — συνεστῶς sub-
intellecto ex Homero τὸ σάκος. Musuri mentem non
perspicio; ἔχων in ἔχον mutat, et mox συνεστῶς in συνε-
στῶς. In Ald. ἔχων — συνεστῶς a typ. Cf. VV. DD.

3) Bene in impressis: τέσσαρες κ.

4) In Ald. Τετράρχαι culpa typ.

ρομένων χρυσούς τέ- τας.	μένων χρυσούς τέτ- τιγας. ⁵⁾
c. 1375. l. 22. Τετυρευμένον, σ. — σάλακτος.	T. σ. — γάλακτος.
Τετύσκετο, κ.	Τιτύσκετο. κ.
Τετύσκων, ε.	Τιτύσκων. ε.
c. 1376. l. 2. Τετώμενοι, υ.	Τητώμενοι. υ.
Τευάζοντες, π.	Τευτάζοντες. π.
— l. 8. Τεύκρον, π.	Τεῦκρον, ἢ τευκτῆρα. π. ⁶⁾
— l. 10. Τευκτοῖς, κατασκε- υαθεῖσιν.	T. κατασκευαστοῖς.
— l. 21. Τευξομένη, ποιήσα- σα.	T. ποιήσουσα.
— l. 23. Τευτάξει, σ.	Τευτάξει. σ.
Τευτέζεται, τ.	Τετεύζεται. τ.
— l. ult. Τευτασμός, σ.	Τευτασμόν. σ.
c. 1377. l. 12. Τεῦχρος, α.	Τεῦκρος. α.
— l. 14. Τεύχωνται, σάτ- τωνται, ο.	Τεύχονται. σάττονται. ο.
— l. 16. Τεφρόν, σποδῖον, φ.	T. σποδόν, φ.
Τεφρα, σ. κονία, τέφρη κ.	T. σ. κονία.
	Τέφρη κ. ⁷⁾
c. 1378. l. 4. Τέω, τ. — δνι- κῶς.	T. τ. — δνικῶς, τεώ. ⁸⁾

c. 1378.

5) Spreta et rejecta Musuri critica scribamus: Τεττιγοφό-
ρας. Ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν τῆς κεφαλῆς τριχῶν εἰρομένων
χρυσούς τέττιγας. Quid simplicius aut facilius? Τεττι-
γοφόρας aliunde sic descriptum est, et subintelligitur τὰς
τριχὰς. In Ald. ἡρημένων, quod VV. DD. bona fide
conservarunt. Musurus Hesychium ex Suida interpola-
vit. Cf. VV. DD.

6) Additur a Musuro: ἢ τευκτῆρα.

7) Conjuncta divisit. Totus articulus additamentum vi-
detur ad superius Τέφρα.

8) In fine τεώ a Musuro adjungitur; confunduntur, ut sae-
pius, diversi accentus.

- c. 1378. l. ult. Τηγανίτης, Τ. α. — ὀπτόμενος.
α. — ὀπτόμενος.
- c. 1379. l. 2. Τηθαλλαδούση, Τηθαλλαδοῦς, ἢ τηθαμ-
τηθαμωδούση, ὁ γ. μωδοῦς. ὁ γ. — ὑπὸ
— ὑποτιθῇ γ. τίτθη γ. ⁹⁾
- l. 6. Τήθεα, τὰ α. Τήθεα διφῶν. τὰ α. ¹⁰⁾
- l. 13. Τῇ ῥίνῳ ἴσχετο, ε. Τῇ ῥινῷ ἴσχετο, ε. — βύρ-
— βύρσω ε. ση ε. ¹¹⁾
- c. 1380 l. 5. Τηλεδάνοι, ο. — Τ. ο. — τηλέδαπος ο.
τηδέδαπος ο.
- l. 8. Τηλεβόαι, οἱ Πά- Τ. οἱ Τάφιοι.
φιοι.
- l. 15. Τηλεμάχω, κ. — Τ. κ. — Τηλέμαχον ἔ-
Τηλεμάχω ἔσται ὁ στω ὁ λ.
λ.
- Τηλέπυλον, μ. — στύ- Τ. μ. — στύλους πυλῶν.
λου πύλαι.
- c. 1382. l. 8. Τηνεβλατὰ, ε. Τήνεβλα. τὰ ε.
Τὴν ἐπιδεξιάν, π. — Τ. π. — ἐπὶ δεξιά τ.
ἐπιδεξιά τ.
- l. 14. Τὴν εὐπερίστατον, Τ. τ.
τὴν εὐκολον.
- [Τηνήδε, ἐποίησε δέ
σοι.]
- Τὴν ἡϊόνα, τ. Τ. τ.

c. 1383.

9) Scribendum videtur: Τηθαλλαδοῦς, ἢ τηθαμωδοῦς, ἢ ὁ γ. In Ald. Τηθαλλαδοῦς culpa typ. Cf. VV. DD.

10) Musurus διφῶν ex Poeta adjunxit. Cf. VV. DD.

11) Glossa divulgata est ex Il. H. 248. ubi haec de Hectore, qui Ajacem adoritur:

Ἐξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀπειρής,
ἐν τῇ δ' ἐβδομάτῃ ῥινῷ σκέτο. —

Scribendum itaque, jubente ordine: Τῇ ῥινῷ σκέτο.

Prima littera in ἴσχετο est jota dativi, quod a praecedenti ῥινῷ perperam disjunctum est. Cf. VV. DD.

- c. 1383. l. 2. Τηπτέδεσε χ. Τίπτε δέ σε χ.
 — l. 11. Τῆς δὲ φ. — φύ. Τ. — φ.
 σεως.
 [Τῆς κουστωδίας, τοῦ
 συστήματος.]
 Τῆς ὑπερώας, τ. Τ. τ.
 — l. 15. Τῆτες, ε. — πυρούς Τ. ε. — πυρούς τοὺς μ.
 καὶ μ.
 — l. 18. Τητωμένη, στερῶς- Τ. στερομένη.
 μένη.
 — l. 21. Τητωμένου, στερῶ- Τ. στερομένου.
 ῶμένου.
 c. 1384. l. 3. Τηϋσίην, μ. συ- Τ. μ. σὺ δὲ τηϋσίαν —
 δευσίαν — ἀρχίαν, ἀργίαν, α. ¹²⁾
 α.
 — l. 7. Τηάλλακτον, Σέλευ- Τ. Σ. παρὰ Ἐπαινέτω.
 κος παρὰ Ἐπαινέτω ἔμβασμα τι. ¹³⁾
 ἐν βάμματι.
 — l. 9. Τιάρα, ἡ λ. — ταύ- Τ. ἡ λ. — ταύτη δὲ —
 την δὲ — ὑποκεκλη- ὑποκεκλιμένη. Η.
 μένοι Η.
 Τιάρις, λ. — περιθέ- Τ. λ. — περιθέμενος κε-
 μενα κεφαλῆς, κ. φαλῇ, κ.
 c. 1385. l. 3. Τίγγα, Δ. — Τ. Δ. — κιννάβαρι λ.
 κιννάβαριν λ.

c. 1385.

12) Pro συδευσίαν ex Od. O. 13. reponendum est σὺ δὲ τηϋσίην, ut exemplum cum articulo congruat. In ἀρχίαν prima scriptura fuit ἀρχαίαν, ut apud Homeri interpretem loco citato. Cf. VV. DD.

13) Scribendum suspicor: παρὰ Ἐπαινέτω ἐν Βάμματι. Adjectum ἐν Βάμματι lemma operis est, hucusque, ni fallor, incognitum; Epaeneti Ὀψαρτυτικὸν ex Deipnosophista notum est. Vox ipsa interpretatione caret, nisi forte in Σέλευκος lateat. Cf. VV. DD.

- c. 1385. l. 3. Τηγόνιον, εἶδος τὶ Α. Τηγόνιον, ἢ τεττιγόνιον.
εἶδος τὶ τεττίγων
Α. ¹⁴⁾
- l. 6. Τίγρης, π. — Φορ^δα, Τ. π. — Φ. π. ¹⁵⁾
π.
- c. 1386. l. 9. Τιθεβώσσειν, Τιθαιβώσσειν. β.
β.
Τιθεβόσσουσιν, ε. Τιθαιβώσσουσιν. ε.
Τιθεβώσσουσα, τ. Τιθαιβώσσουσα. τ. ¹⁶⁾
- c. 1387. l. 2. Τιθεῖον, μ. Τιτθίον. μ.
Τιθεῖθα, π. Τιθηθα. π.
— l. 8. Τιθήνας, τ. τιτ. άς. Τ. τ. τίτθας. ¹⁷⁾
— l. 12. Τιθήνη, τ. Τιθηνός. μ.
— l. 17. Τιθηνοκόμον. γ. — Τ. γ. — μέλανες καὶ κο-
μελάνις καὶ κομήτις. μῆται.
— l. 22. Τιθίασται, τ. Τεθιαῖθα. τ.
c. 1388. l. 9. Τίλλει, ἀναπᾶ, Τ. ἀνασπᾶ. μ.
μ.
- c. 1389. l. 4. Τιμάναξ, ὁ π. Τιμάναξ. ὁ π.
— l. 7. Τιμή, δ. — ἀντέκτη- Τ. δ. — ἀντέκτισις ἢ κ.
σις ἢ κ.
Τί μέλλει, τί βραδύνει. Τ. τί βραδύνει.
— l. 13. Τιμηρεύειν, τιμηροπω- Τ. τιμηροπωλεῖν.
λῶν.
- c. 1390. l. 10. Τιννεῖν, α. Τίγειν. α.

c. 1390.

14) Interferuntur a Musuro: ἢ τεττιγόνιον — τεττίγων.
Cf. VV. DD.

15) Sic Φορ^δα in codice, unde typotheta: Φοράδει. Cf.
VV. DD.

16) In Ald. Τιθαιβώσσουσι a typ.

17) In τιτ. άς litteram expunxit.

- c. 1390. l. 10. Τινυβείομαι, τί Τίνυ βείομαι. τί δὴ μέλ-
 δὴ μέλω βίου, ὅ ε. λω βιούν, ὅ ε. ¹⁸⁾
 — l. 19. Τίον, μ. — ἐτίμουν. Τ. μ. — ἐτίμων.
 [Τίον ἐτέρων, τὰ ἀπρε-
 πῆ.]
 Τί ὀνήσω, τ. Τ. τ.
 — l. 23. Τίπτε δέ σε χρεών, Τίπτε δέ σε χρεά. τ. ¹⁹⁾
 τ.
 c. 1391. l. 5. Τίριος, θέρου, Τ. θέρους. Κρηῆτες.
 Κρηῆται.
 — l. 8. Τιρύνθιον πλίνθεμα, Τιρύνθιον πλίνθευμα. α.
 α.
 — l. 15. Τίς δ' αὖ τοι, τί δέ Τ. τίς δέ σοι
 σοι.
 Τίσοι, π. Τίσι. π.
 c. 1392. l. 3. Τίς κεν, τίς Τ. τ.
 ἄν.
 [Τίσις, τίποτε.]
 Τίσον, τ. Τ. τ.
 Τίσομαι, τιμωρήσομαι. Τ. τ.
 [Τίς γάρ, τίς δῆ.]
 Τίσουσι, τ. Τ. τ.
 — l. 10. Τιταινόμενος, τ. — Τ. τ. — τεινόμενος.
 τινόμενος.
 Τίταινον, ε. Τίταινον. ε. ²⁰⁾
 c. 1393. l. 6. Τιτανίς, γ. — Τ. γ. — γῆ, ἥ ἡ α.
 γῆ, ἥ α.
 c. 1394. l. 1. Τιτένων, τ. Τιταίνων. τ.
 λδ'
 — l. 3. Τιτῆνα, βασι ἥ ε. Τ. βασιλίδι ἥ Ε.

c. 1394.

18) Perperam in Ald. Τί νυ βίομαι. Cf. VV. DD. qui Poe-
 tam citant.

19) Correctionem typotheta neglexit. Cf. VV. DD.

20) Litteram delevit; scriptum videtur: Τίταινον.

c. 1394. l. 6. Τιτθίον, τιτθῆ, T. τιτθῆ. τ. ¹⁾
τ.

— l. 11. Τιτόλμος, ο. Τιτόρμος, ο.

c. 1395. l. 2. Τιτύρας, ο. — T. ο. — τιτυρώδης.
^δ

τιτυρο.

— l. 11. Τίφα, α. — τιφῆ T. α. — τίφειν, ε.
^{ε.}

— l. 13. Τίφια, ὄρνεα, τὰ T. ὄρνεα, τὰ ε. ²⁾
^{ε.}

— l. 15. Τίφους, ὁ ε. — νέα T. ὁ ε. — νεᾶλυσ. κ.
^{λυσ, κ.}

— l. 18. Τιχίζομαι, σκέπο- Tειχίζομαι. σ.
^{μαι.}

[Τίω, σοῦ ἢ τιμῶ, ἢ τύ-
χω.]

Τλάθι, υ.

Τλαῖθι. υ.

c. 1396. l. 16. Τμῆγος ἀρό- Tμῆγος ἀρότου. β.
^{της. β.}

Τμήδην, τ. — αὐχένες T. τ. — αὐχέν' ε.
^{ε.}

— l. 22. Τμηθῆναι, τμῆσαι, Tμηθῆναι. κοπῆναι.
^{τ.}

Τμῆσαι. τ. ³⁾

c. 1397. l. 1. Τμήζας, τ.

Tμῆζαι. τ.

— l. 4. Τμῶλος, ο. — ποτα-
μός, τὸ τὸ α. — ἡ-
μισὶ οἰνοπεδίον —
τοῦτο μὲν οὐποτε
φύλατε καὶ ὄζους φ.

T. ο. — ποταμός.

Τὸ. τὸ α. — ἡμισυ οἰνο-
πέδοιο — τοῦτο. τὸ
μὲν οὐποτε φύλα
καὶ ὄζους φ. ⁴⁾

Ααα 2

c. 1397.

1) In editis τιτθῆ a Τιτθίον disjungitur; Τιτθίον ex mar-
gine intrusum videtur.

2) In impressis: ὄρνεα ε. omisso articulo.

3) Separavit, et voci Τμηθῆναι interpretationem addidit.

4) Bene divisit et emendavit, nisi quod pro φύλατε scri-
bendum esset φύλλα, ut VV. DD. notarunt; in Ald.
ὄζος culpa typ.

- c. 1397. l. 19. Τὸ ἥνυστρον, Τ. μ. — μηρυκωμένων.
 μ. — μηρυκομένων.
 — l. 21. Τοῖσι, οὗτοι, κ. — Τοί. οὗτοι. κ. — παρα-
 παραπληρωματικὴς, πληρωματικός.
 [καὶ ἀντὶ τούτοις.]
 Τοῖα, τοιαύτας, τοιάσ- Τ. τοιαῦτα, τοιάδε.
 δε.
 c. 1398. l. 1. Τοῖν, τ. — Κρη- Τ. τ. — Κ.
 τες.
 [Τοῖν, ἐκείνου.]
 Τοῖνυν, δ. Τ. δ. 5)
 — l. 4. Τοῦο, τοῦτο, ἡ αὐ- Τοῖο. τούτου, ἡ α.
 τοῦ.
 [Τοῖοι, τοιοῦτοι, ἀγα-
 θοί.]
 Τοῖον, τ. θαυμασμοῦ. Τ. τ. — θ.
 [Τοῖος, τοιοῦτος.]
 Τοιοῖς δὲ, τοιούτοις δέ. Τ. τ.
 [Τοίους, τριούτους.]
 Τοὶ ῥα, ο. Τ. ο.
 — l. 18. Τόκα, δίοκα. Τό κεν. δίο κεν.
 — l. 26. Τόλα, τ. Τόκα. τ.
 c. 1399. l. 5. Τοπολυπεύσας, Τολυπεύσας. κ.
 κ.
 — l. 17. Τὸ μελάινδρουο, τ. Τ. τ. — μέλαν δρουὸς εἰς
 — μελάινδρουο εἰς ἡ μέ- δύο μέρη λόγου —
 ρη λο — ἄσι δ. ἄσηπτον δ.
 — l. 25. Τομία, τ. — σφά. Τ. τ. — σφάζοντες ο.
 ζονται ο.
 c. 1400. l. 7. Τὸν ἀφ' ἱερᾶς, Τ. γραμμῆτις ἐν τῇ παι-
 γραμμῇ τις τῇ πι- δια τ.
 δια τ.

c. 1400.

5) Pro Τοῖν correxerat Τοῖο.

- c. 1400. l. 12. Τονθορύζει, Τ. α. — τονθορίζει. τ.⁶⁾
 α. — τονθρίζει, τ.
 — l. 14. Τόνθων, π. — νο- Τ. π. — νωτιαίου κ.
 τιβίου κ.
 — l. 22. Τὸν σὸν, τ. — τερ- Τ. τ. — τέρμονα, τ.
 τρέμονα, τ.
 — l. ult. Τοξιούβονος, τ. Τοξίου βουνός. τ.
 c. 1401. l. 11. Τόξου πήχυ, Τόξου πῆχυν. τ.
 τ.
 — l. 15. Τόσσα μέμηλε, τ. Τόσσα μέμηλε. τ.
 Τὸ ὅσον ε. — δύναμιν. Τ. — δύναμιν τὴν ἐμήν.⁷⁾
 — l. 21. Τὸ πάροιθεν, τ. Τ. τ. — τούτου.
 — τούτου. τὸ παρ- Τὸ παρὸν εὐ τίθεσο. π.⁸⁾
 οὔν εὐτίθεσο, π.
 c. 1402. l. ult. Τορνώσας, τ. Τ. τ. — περιγρᾶψας.
 — περιέγραψεν.
 c. 1403. l. 7. Τορόν. τι, ὀ- Τ. ὀξύ.
 ξεία.
 c. 1404. l. 14. Τοῦθρον, τὸν Τοῦθρον. τὸ ἄρθρον.
 ὄρθρον.
 c. 1405. l. 4. Τράγαγ., Α. Τράγαγ. Α.⁹⁾
 — l. 13. Τραγικής, τ. Τραγική. τ.
 c. 1406. l. 6. Τραγωδός, χ. Τ. χ. κωμωδός.
 κωμωδός.
 [Τρακτεύει,] μηχανά-
 ται.
 [Τακτωρία, μηχανουρ-
 γία.]

Aaa 3

c. 1406.

6) Posteriori loco reponendum: τονθρίζει. teste Oppia-
 no. Cf. VV. DD.

7) In fine τὴν ἐμήν adjunxit, praecedente ἐπ' ἐμοί.

8) Bene sejunxit et emendavit. Cf. VV. DD.

9) Litteram in fine delevit; scriptum videtur: Τράγαις, Α.

- c. 1406. l. 6. Τραλλῆς, ο. Τράλλεις. ο. ¹⁰⁾
 — l. 11. Τράμις, τὸ ῥῆμα τ. τὸ ῥῆγμα τ.
 c. 1407. l. 6. Τραπεζῆες, ο. Τ. ο. — λῦσις τῆς τ.
 — λῦσις τις τ.
 Τραπεζίας, π τ. — Τ. περὶ τ. — τρεφομέ-
 νους. ¹¹⁾
 — l. 21. Τραπεζίτην Π. — Τ. Π. — τὴν Μενελάου.
 τὸν Μενέλαον.
 c. 1408. l. 1. Τραπελιζόμενος, Τραπελιζόμενος, ἡ τρο-
 σ. παλιζόμενος. σ. ¹²⁾
 — l. 5. Τραπέοντο, ε. παρὰ τ. ε. παρὰ τὸ τ.
 — l. 18. Τρατικόν. θ. Τραγικόν. θ.
 — l. 21. Τραυλός, ψ. — Τ. ψ. — βεβλαμμένος.
 βεβλαμένος.
 c. 1409. l. 5. Τράφαλλος, Τ. ὁ χ. τραφαλλίδα, καὶ
 ὁ χ. — τραφαλλί-
 δα. τροφαλλίδα. ¹³⁾
 — l. 15. Τραφῆρά, ξ. Τραφερά. ξ.
 — l. 18. Τραχῆς, ἡ ν. Τραχίν. ἡ ν.
 c. 1410. l. 5. Τρεῖς ἕκαστον Τ. — ἕθος γὰρ ἦν τ. —
 α. — ἕθος γὰρ ἦν [ἐν ἀπόπλουν.
 τοῖς]τ. — ἀπόπλουν. Τρεῖς θεοί. π. ¹⁴⁾
 τρεῖς θεοὶ π.

c. 1411.

10) Musurus μηχανᾶται confodere oblitus est, ideoque a typotheta cum praeced. articulo junctum fuit. Cf. VV. DD. In sequentibus Τακτωρία vitiose pro Τρακτωρία, docente ordine.

11) In impressis παρὰ τ. emendantibus VV. DD.

12) Additur a Musuro: ἡ τροπαλιζόμενος. Cf. VV. DD.

13) Itidem a Musuro: καὶ τροφαλλίδα.

14) Bene divisit; male vero ἐν τοῖς deleuit, excidit enim ἀναγίσμασι, aut simile quid; legi etiam potuisset: ἐν ταῖς χοαῖς. Cf. VV. DD.

- c. 1411. l. 6. Τρησµαστικταῖς T. κ. ἀπὸ τ.
κ. ἀντὶ τ.
- l. 13. Τρησῶνα, δ. Τρήρωνα. δ.¹⁵⁾
Τρητοὶ λ. — ἀλόβατα T. λ. — ἀλόβα. τὰ γ.
γ.
- l. ult. Τρητὸν ε. — τὸ ἄ- T. ε. — τὸν ἄγριον ε.¹⁶⁾
γριον ε.
- c. 1412. l. 6. Τρη, κ. Τρία. κ.¹⁷⁾
Τρία Θ. — Θηραμένου T. Θ. — Θηραμένους ε.
ε.
- l. 10. Τριαινατῆρες, α. — T. α. — ἀροτριοῦντας.
ἀροτριοῦντος.
- l. 18. Τριακοντα, οὕτω ε. T. οὕτως ε.
Τριακοντόρι, πλοῖα ὑ- Τριακόντοροι. π. ὑπὸ τρι-
ποληκοπελατούμε- ακόντα κωπηλα-
να. τούμενα.¹⁸⁾
- c. 1413. l. 2. Τριάς, τησι- Τριάς Στησιχόρου ε.¹⁹⁾
χόρου ε.
- l. 5. Τρίβαλλοι, σ. — T. σ. — θωπευτικῶς —
θωπευτικούς — τρί- διατρίβοντας, κ.
βοντας, κ.
- c. 1414. l. 9. Τριγλήζειν, κ. Τριγλίζειν. κ.
— l. 11. Τριγκῶσαι, φ. Τριγκῶσαι, ἢ θριγγῶσαι.
φ.²⁰⁾
- l. 16. Τριγῆς, τρηγῶν. T. τρυγῶν.

Aaa 4

c. 1415.

15) In archetypo forte: Τρηρῶνα. Exinde: Τρηρῶνα.
Scripturam Τρήσωνα ordo exigit.

16) In Albertina: τὸ ἄγριον ε. emendante If. Vossio.

17) Prima scriptura fuit Τρί.

18) Scriberem: ὑπὸ λή κωπηλατούμενα. duce codice.

19) Voces antea indistinctas librarius male secevit; repo-
nendum: Τρία Στησιχόρου ε. probantibus VV. DD.

20) Adiangitur a Musuro: ἢ θριγγῶσαι.

- c. 1415. l. 4. Τριήμερος, θ. Τ. θ. — Λακωνων.
— Λακωνεις.
- l. ult. Τρίκκος, ο. — ἀπὸ Τ. ο. — ὑπὸ Ἡλείων.
Ἡλείων.
- c. 1416. l. 4. Τρικόρυνθος, α. Τρικόρινθος. α. ¹⁾
— l. 9. Τρικτεῖρα, θ. Τρικτειρα, ἢ τριττύα.
θ. ²⁾
- l. 11. Τρίκτυα, τ. Τρικτύα. τ.
Τρικτῆς, μέρ.. φ. Τριττύς. μέρος φ. ³⁾
- l. 16. Τρύλλιστος, π. Τρίλλιστος. π.
- c. 1417. l. 3. Τριμηταγωνι- Τριταγωνιστής. ὅτ. α. ⁴⁾
στής, ὁ τρίτος α.
- l. 5. Τρίμμε, φοβεῖσθαι Τρεῖ με. φοβεῖται με.
με.
- l. 13. Τριόπην, τ. Τριώπην. τ.
- l. ult. Τριόροχος, εἰς ι. Τρίορχος. εἶδος ι. ⁵⁾
- c. 1418. l. 5. Τριπλάκα, π. Τρίπλακα. π. — τρι-
— τριπτυχῶν, τ. πτυχον, τ.
- l. 11. Τρίπολιν, τ. Τρίπολον. τ.
- l. 16. Τρίπους, λ. — ἐ- Τ. λ. — ἐχρῶντο δὲ αὐ-
χρῶντο δὲ αὐτὸ ε. τῷ ε.
- c. 1419. l. 4. Τρισαλητήριος, Τρισαλιτήριος. α.
α.
- Τρισέξ, ν. Τρεῖς ἑξ. ν.
- l. 12. Τριστάτα, οἱ περὶ Τ. οἱ περὶ χ. ⁶⁾
χ.

c. 1419.

1) Vesselingii conjecturam (Τρικόρυθος) scriptura codicis probabilem reddit. Cf. VV. DD.

2) Supponitur a Musuro: ἢ τριττύα.

3) In μέρ.. exitum delevit. Scribendum: Τρικτύς. ex ordine. Cf. VV. DD.

4) Mendosum Τριμηταγωνιστής oritur ex ^{τρι}μεταγωνιστής. Ad ordinem legeretur: Τριμιταγωνιστής.

5) In εἰ compendium neglectum fuit.

6) Cyr. Lex. Ms. Τριστάτας. τοὺς παρὰ χεῖρα τοῦ βασι-
λέως, τοὺς ἔχοντας ἀνὰ λογχάς ἐς τρεῖς κατὰ χεῖρα.
(For.

- c. 1419. l. 12. Τριστιχῆ, ε. Τριστοιχεί. ε. 7)
 Τρίττα, ο. — ὠνομά- Τ. ο. — ω.
 ζετο.
 [Τριταγωνιστής, ὁ τρί-
 τος ἀγωνιζόμενος.]
 Τριτάτη, τ. Τ. τ.
 Τριταΐα, π. — κτι- Τ. π. — κρίσιν. τ.
 στήν. τ.
 c. 1420. l. 8. Τριτημόριον, ε. Τ. ε. — Ἀργείου. 8)
 — ἄρ.
 Τριτογένεια, ἡ τὸ τρεῖν Τ. ἡ τὸ τρεῖν ἐνγεννώσα
 ἐν γεννώσα τ. τ. 9)
 Τριτογενής, ε. — ἐν γεν- Τ. ε. — ἐνγεννᾶν — ἡ
 νᾶν — ἡ τὸ περὶ τ. τῷ περὶ Τ.
 c. 1421. l. 4. Τριτοπηλὺς, σ. Τ. σ. — πεπιλῆσθαι κ.
 — πεπηδεῖσθαι κ.
 Τρίτος, κ. — ἐκέρνον- Τ. κ. — ἐκιρνῶντο κ.
 το κ.
 c. 1422. l. 8. Τριχάν, ἡ τ. Τριχάνη. ἡ τ.
 — l. 13. Τριχὴν, τ. Τρίχηνον. τ.
 c. 1423. l. 6. Τριχοκόμος, Τ. τριχῶν ε.
 τρίχας ε.

Λ α α 5

c. 1423.

(Forte, ut apud Hesychium: τοὺς ἔχοντας ἀνὰ τρεῖς
 λογχὰς κατὰ χεῖρα.) Steph. et Theod. Lex. Ms. Τρι-
 στάτας. τοὺς παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως ἀριστεάς, τρίτης
 μοίρας ἄρχοντας. Glossae Mss. τῶν Ὠιδῶν. Τριστάτας.
 εἰς τὰς τῶν πολέμων χρείας ἄρματα ἐποιοῦν μεγάλα, ὡς
 καὶ τρεῖς χωρεῖν, ἵνα ὁ μὲν ἡνιοχῇ, οἱ δὲ πολεμῶσιν. ἡ
 τρίτης μοίρας ἄρχοντας. Apud Hesychium mendosum

περὶ natum est ex π, pro quo optime in Albertina παρὰ
 repositum est. Cf. VV. DD.

7) Perperam in Ald. Τριστοιχεί. Cf. VV. DD.

8) Musurus compendium male descripsit; reponendum:
 ἀργυρίου. Hic articulus praecedentis adpendix est.

9) Cyr. Lex. Ms. Τριτογένεια. Φοβερά. καταπληκτική.

- c. 1423. l. 12. Τριψ. μερεῖν, Τριψημερεῖν. σ.¹⁰⁾
 σ.
 — l. 19. Τροίζη, π. Τροιζήν. π.
 — l. ult. Τρόνα, α. Τρόνα, ἢ Θρόνα. α.¹¹⁾
 c. 1424. l. 1. Τρόνοι, σ. — Τ. σ. — ἀρπεδόνη. α.
 ἀρπεδώνη, α.
 — l. 16. Τρόπηκας, μ. — Τ. μ. — πρόπηξ. ο.
 τρώπηξ, ο.
 Τροπηκότερον, θ. Τροπικώτερον. θ.
 c. 1425. l. ult. Τροφημ., δ. Τροφίμη. δ. ἢ μήτης.¹²⁾
 ἢ μήτης.
 c. 1426. l. 2. Τρόφι, τ. μετὰ Τ. τ. μέγα. πολλόν τε,
 πολλῶν τέτροφι κῦ- τρόφι κῦμα. γέγο-
 μα γέγονε δὲ [ἡ] κα- νε δὲ κατὰ ἀποκο-
 τὰ ἐπικοπήν τ. πὴν τ.¹³⁾
 — l. 6. Τρόφιμον, ο. — δα- Τ. ο. — δακτύλιον.
 κτυλίω.
 Τροφόντα, ε. Τροφόντα. ε.¹⁴⁾
 — l. 9. Τροφιοῦται, παχύ- Τ. π.
 νεται.
 [Τροφόντα, εὐτραφή
 καὶ μεγάλα.]
 Τροφοί, α. Τ. α.
 c. 1427. l. 7. Τροχίας, πο- Τ. πορείας α.
 ρίας α.

c. 1427.

10) In Τριψ. μερεῖν litteram delevit.

11) Adjicitur a Musuro: ἢ Θρόνα.

12) In Τροφημ., exitum delevit. Correctionem ἢ μήτηρ typotheta non animadvertit. Cf. VV. DD.

13) VV. DD. ex II. Λ. 307. Πολλόν δὲ τρόφι κῦμα scribunt; cum Musuro Πολλόν τε τρόφι κ. praeferrem. Comma post Πολλόν τε errore calami positum videtur, nam major distinctio post μέγα indicat, quod πολλόν τε cum exemplo connectendum voluerit.

14) Litteram expunxit; scriptum videtur: Τροφόντα.

- c. 1427. l. 13. Τροχ'...σαι, τ. Τροχόωσαι. τ. ¹⁵⁾
c. 1428. l. 11. Τρυγητός, ὑ- Τ. ὑλιστής.
ληστής.
c. 1429. l. 14. Τρυσίππιον, Τ. τ. — τρυσίππιον. τ.
τ. — τρισίππιον, τ.
c. 1430. l. 1. Τρυφαλίδες, τ. Τρυφαλίδες, ἡ τροφαλ-
λίδες. τ. ¹⁶⁾
— l. 18. Τρώα, ἀρπεδώνη. Τρώα. ἀρπεδώνη.
— l. 20. Τρωγάλιν δ. Τρωγάλιον δ.
c. 1432. l. 7. Τυκτὴν κακόν, Τυκτὸν κακόν. τ.
τ.
— l. 11. Τύλλαγ, ε. Τύλλαγ. αἰ ε.
c. 1433. l. 2. Τυμβωρύχος, Τυμβωρύχος. λ.
λ.
— l. 14. Τύνη, ἐντυπείς, π. Τ. ἐντυπείς, π.
c. 1435. l. 1. Τυπεῖ, π. Τυπεῖ. π.
— l. 10. Τυρβασία, χ. — Τ. χ. — ἡ θυραμβι-
αἰθυραμβικῶν. κῶν. ¹⁷⁾
— l. 13. Τύρβησις, ἡλίβα- Τύρβησιν. Ἡλεῖοι τὸν αἰ-
τὸν αἆρα. έρα. ¹⁸⁾
Τυρεῖν, τ. Τυρήν. τ.
c. 1436. l. 1. Τυροκν. στής, Τυροκνηστis. σ. ¹⁹⁾
σ.
— l. 5. Τυρρήνικος, σ. — Τυρρηνικὰ σ. — οὕτως
οὐ...ν κ. κ. ²⁰⁾

c. 1437.

15) In Τροχ'...σαι duas litteras erasit.

16) Subjungitur a Musuro: ἡ τροφαλλίδες. Cf. VV. DD.

17) Male correxit, nam prima scriptura fuit διθυραμβι-
κῶν, quod et Alberti in textum adsumsit, emendanti-
bus VV. DD. ΔΙΘ in ΑΙΘ transiit.

18) Temere textum codicis corrupit; retinendum: ἡλι-
βατον αἆρα. Post Τύρβησις aliquid forte intercidit.

19) In Τυροκν. στής litteram confodit. Cf. VV. DD.

20) In οὐ...ν duas litteras delevit; scriptum videtur:
οὕτιν.

c. 1437. l. 11. Τυφλότερος, Τυφλότερος ἀσπάλα-
σπάλαξ, τ. κοσ. τ.

— l. 19. Τύφω..., ἐνὶ τῶν Τυφωῖ. ἐνὶ τῶν γ.
γιγάντων.

[Τύφουμεν, βρέχειν.]

Τυφώευσ, θ.

Τυφωεύς. θ. 1)

c. 1438. l. 2. Τύφωνος, πυρ- Τ. πυρώδους δ.
ρώδους δ.

— l. 15. Τυχόν, ω. — λά- Τ. ω. — λάχοι. ἡ π.
χει, ἡ π.

— l. 19. Τύχων πυλῶν, τ. Τύχων πυλῶνα. τ.

c. 1439. l. 8. Τῷ κε, οὕτως Τ. ο.

γ.
Τῷ κε λάχον, οὕτως Τ. οὕτως γὰρ ἀνέλαχον.
γὰρ ἀνέλαχον.

— l. 13. Τῶν μὴ σύγγε μύ- Τῶν μὴ σύ γε μῦθον ε.
θων, ε.

Τῶν δὲ πάροισεν, π.

Τῶν δὲ πάροισε. τῶν π.

Τῶν ἐν τέλει, τῶν ἀρ- Τ. τῶν ἀρχόντων ἐν τῷ
χόντων ἢ τῶν δήμων. δήμῳ.

— l. 20. Τωνολβεύς, τὸ κα- Τωνόλβιον. τὸ κακόδαι-
κοδαίμων. μον. 2)

c. 1440. l. 2. Τῶν πτήλων, Τῶν πτίλων. τ.

τ.

Τῶν τριῶν ἐν, Θ. — Τ. Θ. — δ.
δρώντων.

[Τῶοι, οἵτινες αὐτοί.]

[Τῷ ὀητοί, τῇ ἀληθείᾳ.]

c. 1440.

1) In Τύφω.. exitum delevit; emendaverat: Τυφῶνι.
quod a typotheta posteriori emendationi adjunctum est,
unde in Aldina: Τυφωνεῖ. Τυφῶνι, ε. operarum errore
Τυφωνεῖ pro Τυφωεῖ posito. Cf. VV. DD.

2) In Ald. Τῷ νόλβιον errore typothetae, qui spiritum
lenem pro circumflexo habuit, vocemque divisit. Cf.
VV. DD.

c. 1440. l. 2. Τῶπιν, μ. δε- Τ. μ. δ. ³⁾

καχοίνικον.

[Τῶ πόδε, τοὺς πόδας,
δυϊκῶς.]

Τῶ ῥα, δ.

Τῶ ῥα. δ.

Τῶς, ο. ὁμοίως.

Τ. ο. ο.

[Τῶ, τὸ ἐντεῦθεν.]

Τῶ φύσαντι, [ἢ τῶ φύν-
τι,] τ.

Τῶ φύσαντι. τ.

Τῶ χορτᾶν, τῶν σίτων
ὑποστελλοῦ.

Τῶν χορτῶν. τ. — ὑπο-
στέλλου. ⁴⁾

Υ

Υ

— l. 14. Ὑακίζει, οἱ εἰς τ.

Ὑακίζει. οἱ εἰς τ.

c. 1441. l. 3. Ὑαλὲν, λ. ὑαλί-
ζων.

Υ. λ. ὑαλίζον.

— l. 7. Ὑάλικος κῶμη Δ.

Ὑάλικος κῶμος. Δ.

— l. 9. Ὑαλο. ἐν, δ.

Ὑαλόεν. δ. ⁵⁾

Ὑαλὸν, λ. — ἡλίθιος
τίμιος.

Υ. λ. — ἡλίθιον τίμιον.

— l. 14. Ὑανέοος, ε.

Ὑάνεος. ε.

Ὑανεῶς, τ.

Ὑανέως. τ.

— l. 17. Ὑαξ, π.

Ὑαξ ἢ οἶαξ. π. ⁶⁾

Ὑαργίδες, α. — ἀργιαί.

Υ. α. — Ἀργεῖαι.

Ὑαπιν, υ.

Ὑιάσιν. υ.

Ὑββαλεῖ, υ.

Ὑββάλει. υ.

— l. ult. Ὑβλήτης, μάντης.

Υ. μάντις.

c. 1442.

3) Pro priori Τῶι scripserat Τῶ οἱ.

4) Retinendum: Τῶ χορτᾶν. aliunde enotatum. Corre-
ctionem ὑποστέλλου typotheta non observavit. Cf.
VV. DD.

5) In Ὑαλο. ἐν litteram erasit.

6) Additur a Musuro: ἢ οἶαξ.

- c. 1442. l. 2. 'Υβλιόν', τ. — Υ. τ. — ὑβός, κ.
ἡβός, κ.
— l. 18. 'Υγιούν, τὸ σαρκούν, Υ. τὸ σαρούν. κ.
κ.
c. 1443. l. 3. 'Υγρόν ἔλαιον, 'Υγρόν ἔλαιον, διὰ τ.
[ὁ καταφερής] διὰ
τ.
— l. 9. 'Υδαίν, α. † 'Υδαίν. α.
'Υδαρι., υ. 'Υδαρια. υ. 7)
— l. 19. 'Υδεῖν, υ. [αἰδεῖν,] Υ. υ. αἰδεῖν. λ. 8)
αἰδεῖν, λ.
— l. 24. 'Υδνόφυλλο., ἡ ε. 'Υδνόφυλλον. ἡ ε. 9)
c. 1444. l. 5. 'Υδράν., εἰς θ. 'Υδράνα. εἰς θ. 10)
— l. 7. 'Υδρανός, ὁ ἀγνω- Υ. ὁ ἀγνωστῆς τ.
στῆς τ.
— l. 11. 'Υδρεῦσαν, υ. 'Υδρεύουσαν. υ.
— l. 18. 'Υδρηναμένη, λ. ἢ Υ. λ. ἢ περιεβράμμένη, ἢ
περιραμένη, ἢ υ.
'Υδρήνασθαι, λ. περιρα- Υ. λ. περιράνασθαι. 11)
νασθαι.
c. 1445. l. 3. 'Υδροῦσα, .. ἕως 'Υδροῦσα. ἡ Κέως οὕτως
οὕτω ε. ε. 12)
— l. 7. 'Υδωρ καὶ γ. — δια- Υ. — διαλυθεῖτε καὶ
λυθεῖτε καὶ ἀπο- ἀποθάνοιτε.
θάνοιθε.
— l. 10. 'Υει, β. χειμάζει. Υ. β. χ.
[.ει, ῥω.οιω.]

c. 1445.

7) In 'Υδαρι., exitum delevit.

8) Ejectum αἰδεῖν antiqua scriptura est, correctione αἰδεῖν adposita.

9) In 'Υδνόφυλλο., ultimam litteram expunxit.

10) In 'Υδράν., exitum delevit; correxerat: 'Υδρανός.

11) Perperam in Ald. περιάνασθαι.

12) In .. ἕως duas litteras delevit; solam priorem agnosco:
ῥ. ἕως. Cf. VV. DD.

- c. 1445. l. 10. Τελος, ὕαλος. Υ. υ. ¹³⁾
 [Υεν, εὐρεν.]
 Υες, χ. Υ. χ.
 Υεσι, σ. Υεσις. σ.
 Υελέψης, ὕελο.. Υ. ὕελοτέχναμ. ¹⁴⁾
 — l. 16. .ετῆς, ὁ α. Υετῆς. ὁ α. ¹⁵⁾
 — l. 20. Υῆ, ἡ Σ. ἀπὸ τῆς Υ. ἡ Σ. ἀπὸ τῆς ὕστεως.
 ..σεως, κ. κ. ¹⁶⁾
 — l. 22. Υησον, σάλευσον. Υ. σάλευσον.
 .ητα, υ. Υητα. υ. ¹⁷⁾
 c. 1446. l. 2. Υα, υ. Υια. υ.
 Υας, τ. Υιας. τ.
 — l. 6. Υιδῆν, υ. θυγατέ- Υ. υ. θυγατέρα.
 ραν.
 — l. 11. Υες Α. Υιες Α.
 — l. 14. Υιλη, ὁμῆλος. Υ. ὁμιλος.
 — l. 23. Υλαγμοί, β. Υλαγμός. β. ¹⁸⁾
 c. 1447. l. 1. Υλαεῖ, θ. Υλάει. θ.
 — l. 6. Υλακόμωροι, ο. — Υ. ο. — μεμορημένοι —
 μεμωρημένοι — ἴσον ἴσον τῷ π.
 τὸ π.
 Υλακτιθέντων, φλυα- Υ. φλυαρηθέντων.
 ριθέντων.

c. 1447.

13) Glossam intermediam delendo Musurus ita cominaculavit, ut integra legi nequeat; solae litterae, quas enotavi, clarae sunt.

14) In ὕελο.. compendium superscriptum delevit.

15) Primam litteram a librario omissam voci praeposuit.

16) In ..σεως duas priores litteras delevit; scriptum videtur: ευσσεως. Accentum non video.

17) In .ητα primam litteram praefixit, at signum divisionis omisit, quod causa fuit, cur typotheta haec cum praecedentibus conjunxerit. Cf. VV. DD.

18) Ultimam vocis litteram delevit; scriptum videtur: Υλαγμοί.

- c. 1447. l. 11. Ὑλαον, ὕλα- T. ὕλάκτουν.
κτοῦ.
- l. 13. Ὑλας, κ. καὶ ἄννοι, T. κ. καὶ ἄνθρωποι. κ.
κ.
- c. 1448. l. 6. Ὑλί.ροι, τ. Ὑληωροί. τ. ¹⁹⁾
Ὑλήτις, ο. Ὑλήτης. ο.
- l. 9. Ὑλλει, τὰ πρὸς καίσ- Ὑλία. τὰ πρὸς καττύ-
σωσι δ. μασι δ. ²⁰⁾
- Ὑλλες, ο. Ὑλλές. ο.
- l. 15. Ὑλοιχθυόεντι, ο. Ὑλω ἰχθυόεντι. ο.
Ὑλομανεῖς, ὅ τ. Ὑλομανής. ὅ τ.
- l. 19. Ὑλωρός, υ. Ὑλωρός. υ.
Ὑμά, ὑμέτερα... T. ὑμέτερα. ¹⁾
- c. 1449. l. 5. Ὑμέναιος, ε. — ὕ- T. ε. — ὑμέναιος, ἀπὸ τ.
μέναιος [ἀπὸ τοῦ ἡ-
μήσης παιδὸς, ἡ] ἀπὸ
τ.
- l. 8. Ὑμήττης, ἐν Ὑμήτ- Ὑμήττιος. Ἀπόλλων ὅ ἐν
τη, ὁ Ἀπόλλων τ. Ὑμηττῶ τ.
- l. 12. Ὑμμήρος, ὅρος ἀτ- Ὑμμητός. ὅρος Ἀττι-
τικ... κόν, ²⁾
- l. 15. Ὑμνίον, τ. — Διο- T. τ. — Διόνυσον. ³⁾
νύσιον.
- l. 22. Ὑνναρεὺς, Ζεὺς ἐπὶ T. Ζεὺς ἀπὸ τ.
τ.
- l. ult. Ὑννή, α. — ὕννης T. α. — ὕννης ο.
ο.

c. 1450.

19) In Ὑλί.ροι litteram erasit.

20) In Ald. junctim: προσκαττύμασι. errore typ.

1) Post ὑμέτερα vocem delevit, quae ob lituram dignosci nequit.

2) In Ἀττικ... exitum delevit.

3) Citatur Διονύσιος, teste codice; de Dionysio nequaquam hic sermo. Cf. VV. DD.

- c. 1453. l. 16. Ὑπέδοι, [ὕ-
πεισέλθοι,] ὕπεισῆλ-
θεν.
- l. 18. Ὑπεζῶθα, τὸ εἰς
ἀλίδρας ε. Φιλήτας.
- c. 1454. l. 2. Ὑπεθολιάσθη.,
ε. ἐκλείσθη. ὕπεθό-
μησεν ο.
- Ὑπεθρεῖ, υ.
- Ὑπεθρον, υ.
- Ὑπειδούμενοι, υ.
- l. 9. Ὑπειλημμένη, ἀντι-
λημμένη.
- l. 14. Ὑπεῖραλα, ὑπὸ τὴν
ἄλα, ὑπὸ τ.
- l. 17. Ὑπ' ἐκδιόσασαν, π.
- c. 1455. l. 1. Ὑπεκινούντο,
κατενοίγοντο, ἡ ε.
- l. 5. Ὑπέκτρενον, τὸ ε.
- l. 8. Ὑπέλαβεν, ὕπεδέ-
ξατο.
- [Ὑπελεῖν, ὕπειλεῖν.]
- Ὑπέμβρυον, υ.
- l. 18. Ὑπενεσίησι, β.
- Ὑπενενηγμένον, υ.
- Ὑπέδυ. ὕπεισῆλθεν.
- †
Υ. τὸ εἰς ἀλίδρας ε. Φι-
λητάς.
- Ὑπεθολιάσθη. ε. ἐκλεί-
σθη. ὕπεθόλησεν ο.)
- Ὑπεκρεῖ. υ.
- Ὑπαιθρον. υ.
- Ὑπιδόμενοι. υ.
- Υ. ἀντειλημμένη.
- Ὑπεῖρ ἄλα. ὑπὲρ τὴν ἄ-
λα, ὑπὲρ τ. ¹⁰⁾
- Ὑπ' ἐκδιόσας αῖσαν. π.
- Υ. κατηνοίγοντο. ἡ ε. ¹¹⁾
- Ὑπέκτρεμον. τὸ ε.
- Υ. υ.
- Υ. υ.
- Ὑπ' ἐννεσίησι. β.
- Ὑπενηγεγμένον. υ.

c. 1456.

9) In Ὑπεθολιάσθη., ultimam litteram erasit; scriptum suspicor: Ὑπεθολιάσθην. Festinanter et inconsulto cor-
rexit, nam υ in Ὑπεθολιάσθην ob ὕπεθόμησεν deleuit,
ob ἐκλείσθην vero mox illud reposuit; in ἐκλείσθη ὕ
sublatum restituere oblitus est. Cf. VV. DD.

10) Mendosum ὑπὸ utroque loco oritur ex similitudine
compendiorum, quibus ὑπὸ et ὑπὲρ exarantur.

11) Prima scriptura fuit κατενύγοντο, suadente codice.

- c. 1456. l. 2. Ὑπεξελέαθα, Ὑπεξαλέαθα. υ. ¹²⁾
 ὕπεκκλίνειν.
 — l. 8. Ὑπεπόδησεν, ἀνε- Ὑπεπόδισεν. ἀνεπόδισεν.
 πόδησεν.
 — l. 14. .περάγον, δ. Ὑπεράγον. δ. ¹³⁾
 — l. 16. Ὑπεραγοναστάς, Ὑπεραγονάστας. ε.
 ε.
 — l. 19. Ὑπεράει, υ. Ὑπεραῖ. υ.
 Ὑπέραε, τ. Ὑπέρα. τ.
 — l. 22. Ὑπεράλα, θ. Ὑπέρ ἀλα. θ.
 Ὑπεράλλα, [πέτηξ] Ὑπείραλα. υ.
 υ.
 c. 1457. l. 1. Ὑπεράλεται, υ. Ὑπεράλλεται. υ.
 — l. 14. Ὑπερβάν, υ. Ὑπέρβαν. υ.
 — l. 21. Ὑπερβλύδην, υ. Ὑπερβλήδην. υ.
 c. 1458. l. 1. Ὑπεργμένων, Ὑπηργμένων. δ.
 δ.
 — l. 3. Ὑπερδέα, υ. Ὑπερδεᾶ. υ.
 Ὑπερδέα, δῆμ. ἔχοντα. Ὑπερδεᾶ. δῆμον ε. ¹⁴⁾
 — l. 15. Ὑπερέκτῃσις, υ. Ὑπερέκτῃσις. υ.
 — l. 19. Ὑπεέξουσι, μ. Ὑπερέξουσι. μ.
 Ὑπερέπτατο, ὕπερῃ- Ὑ. ὕπερίπτατο.
 πτατο.

Bbb 2

c. 1458.

12) Perperam in Ald. ὕπεκκλίνειν. Cf. VV. DD.

13) Voci primam litteram praeposuit.

14) In δῆμ. . compendium delevit. Est hic articulus omnino diversus a praecedente, quem Musurus bene correxit; hic enim de Ὑπερδέης agitur, ibi de Ὑπερδεῆς. Excidit caput articuli cum interpretatione, et remansit solum exemplum, quod ex Il. P. 330. ita refingendum est: — ἵπερδέα δῆμον ἔχοντας. subaudito ἀνέρας. Exemplo praeponi potest vox articuli Ὑπερδέα sine interpretatione, ex Homeri interprete et Eustathio facile supplenda. In Albertina exemplum praecedenti articulo pessime subjungitur. Cf. VV. DD.

- c. 1458 l. ult. Ὑπέρεπτε, ἥ- Τ. ἥδιεν.
 διεν, ὑπενεδίδου, υ. Ὑπενεδίδου. υ. ¹⁵⁾
- c. 1459. l. 3. Ὑπεριφερές, μ. Ὑπερηφερές. μ.
 — l. 21. Ὑπερήπης, υ. Ὑπαήριπης. υ.
 — l. 23. Ὑπερήσει, ὑπερβάλ- Τ. ὑπερβαλεῖ.
 λει.
 — l. 25. Ὑπερήσμασι, σ. Ὑπερείσμασι. σ.
- c. 1460. l. 1. Ὑπέρθεον, π Τ. ὑπέρ τ.
 τ.
 — l. 7. Ὑπερθάριος, ό ε. Ὑπερθύριος. ό ε.
 Ὑπερία, ἥ τ. Ὑπέρεια. ἥ τ.
 Ὑπερίοντα, υ. Ὑπερίονα. υ.
 Ὑπερίδει, καταφρονεῖ. Ὑπερίδη. καταφρονῇ.
 Ὑπικταίνοντο, ε. Ὑπερίκνοντο. ε. ¹⁶⁾
- l. 17. Ὑπερίων, τῶν ε. — Ὑπερίονα. τὸν ε. — ὕ-
 ὑπερήμεν ι. πέρ ἡμᾶς ι.
 Ὑπερκαταβαπτύουσιν, Τ. α. — ποιουμένην.
 α. — ποιουμένους.
- c. 1461. l. 19. Ὑπέρογκον, μ. Τ. μ. — ὑπέρμετρον.
 — ὑπέρ μέτρον.
 Ὑπεροϊζομένου, υ. Ὑπεριζομένου. υ.
- c. 1462. l. 1. Ὑπεροπεύς, ψ. Τ. ψ. ὑπερόπτης. ἥ δια
 ὑπερόπτης. τοῦ ἡ. ¹⁷⁾
- l. 3. Ὑπεροπλήσαι, υ. ὕ- Τ. υ. ὑπερπηδήσαι.
 ποπηδήσαι.
 — l. 15. Ὑπερόφους, υ. Ὑπερορόφους. υ.

c. 1462.

15) Perperam divisit. Cf. VV. DD. qui unionem suadent.

16) Glossa ex Od. Ψ. 3. petita est, et ita scribenda:
 Ὑπερικταίνοντο. Cf. VV. DD. qui veram scripturam in-
 dagarunt. In Ὑπικταίνοντο compendium omissum est,

nam ὑπέρ in libris scriptis ita exaratur: ὕπ.

17) Subjungitur a Musuro: ἥ διὰ τοῦ ἡ. habita scripturae
 Ὑπεροπεύς ratione.

- c. 1462. l. 19. Ὑπεροψία, Υ. υ. — υ. ¹⁸⁾
 υ. — ὑπὲρ αὐτὸν θ.
 — l. ult. Ὑπεράγη, δ. Ὑπερράγη. δ.
 c. 1463. l. 1. Ὑπεραχεῖν, ἀ- Ὑπερέχειν. ἀνατέλλειν.
 νατελεῖν, ὑπερμαχῆ-
 σαι, β. Ὑπερμαχῆσαι. β. ¹⁹⁾
 — l. 6. Ὑπέρτατος, μ. — Υ. μ. — ὑψηλότετος.
 ὑψηλώτατος, ε. ε.
 — l. 7. Ὑπέρτερος, ὑπερά- Υ. ὑπεράνω τῆς στέγης.
 νω τῶν στέγων. ²⁰⁾
 — l. 11. Ὑπερτέλλων, ὑ- Υ. ὑπερανάτελλων, υ.
 περατέλλων, υ.
 Ὑπερτενῆ, υ. Ὑπερτενῆς. υ.
 — l. 29. Ὑπέρυθρος, π. Ὑπέρυθρος. π.
 c. 1464. l. 1. Ὑπερφερὲς, μ. Υ. μ. — φύσιν. ἢ υ.
 — φύσει, ἢ υ.
 Ὑπερφ., υ. Ὑπερφυῶς. υ. ²¹⁾
 Ὑπερφίαλος, υ. — πα- Υ. υ. — παράνομος.
 ράνομος, ὑπερφυῆς, Ὑπερφυῆς. μεγαλοπρε-
 μεγαλοπρεπῆς, ἢ ἐκ- πῆς. ἢ ἐκσπονδός. ²²⁾
 σπονδός.

Bbb 3

c. 1464.

18) In impressis: ὑπὲρ αὐτῶν θ.

19) Unita disjunxit, et ordinem turbavit; medelam forte tempus adferet.

20) Vocis exitum delevit; legebatur: Ὑπερφεῦ. quod hic reponendum est. Cf. VV. DD.

21) Bene separavit, nam Ὑπερφυῆς. μεγαλοπρεπῆς. est articulus per se, ex margine in alienum locum injectus; huic articulo male subjungitur ἢ ἐκσπονδός, quod praecedentis articuli additamentum est ex margine, unde et in Albertina cum eodem optime conjungitur. Ex ordine Ὑπερφυῆς ante Ὑπερφύς, quo olim pertinebat, collocandum est. Cf. VV. DD.

- c. 1464. l. 9. Ὑπερφυᾶ, ὑ-
πὲρ φύσει μέγα.
— l. 17. Ὑπέρχρεως, ὁ πολ-
λῶν π.
Ὑπερῶ, υ.
Ὑπερῶ, ὑπερῶ σ.
— l. 21. Ὑπερώησαν, ὑπερε-
χώρησαν.
— l. 25. Ὑπεσάκκισεν, ὑπή-
θη — προέκοπτε.
Ὑπεσενεχίζετο γέα, υ.
Ὑπεσις, τ.
c. 1465. l. 2. Ὑπέ. ρεχον, υ.
Ὑπέστανον, υ.
— l. 6. Ὑπέχεσθαι, υ.
— l. 11. Ὑπ' εὐθείας, ἐφ' ι.
— l. 18. Ὑπηδόμενοι, υ.
Ὑπηλάτων, τῶν ὑπὸ
ἐλάττων, ε.
— l. 21. Ὑπηλήφαμεν, ἐνο-
μίσαμεν, ὑπήλλα-
ξεν, υ.
c. 1466. l. 2. Ὑπηνέμια, ὠά.
τ.
— l. 7. Ὑπήνημος, σ.
- Υ. ὑπὲρ φύσιν μέγαν.
Υ. ὁ πολλῶ π.
Ὑπερορῶ. υ. ²⁾
Ὑπερώα. ἡ τοῦ σ.
Υ. ὑπανεχώρησαν.
Υ. ὑπήθη — προέκοπτε.
Ὑπεστοναχίζετο γαῖα.
υ.
Ὑπεσις. τ.
Ὑπείροχον. υ. ³⁾
Ὑπέσταν. υ.
Ὑπερέχεσθαι. υ.
Υ. ἐπ' ι.
Ὑπιδόμενοι. υ.
Υ. τῶν ὑποελάττων, ε.
Ὑπειλήφαμεν. ἐνομίσα-
μεν.
Ὑπήλλαξεν. υ. ⁴⁾
Υ. τ. ⁵⁾
Ὑπήνεμος. σ.

c. 1466.

2) Lectionem codicis divinavit Valckenaer. Cf. VV. DD.

3) Litteram expunxit; scriptum videtur: Ὑπέτρεχον. Facile cum Ruhnkenio crederem primam scripturam fuisse Ὑπείρεχον, quod contra ordinem ex margine ingestum videtur. Cf. VV. DD.

4) Bene sejunxit; ambae glossae mihi suspectae sunt.

5) Bene in impressis jungitur: Ὑπηνέμια ὠά. Cf. VV. DD.

c. 1466. l. 9. Ὑπηνόη, υ.

— l. 18. Ὑπηνώ, υ.

Ὑπηνεάλας, υ.

Ὑπηνίσχεται, α.

— l. 23. Ὑπηνίχνιον, υ.

Ὑπηνιγά, υ. — σκέπη-
νά μ.

c. 1467. l. 2. Ὑπηνάσσει, υ.

— l. 7. Ὑπηνωτικόν, ὁ μαν-
δραγόρος.

— l. 16. Ὑπηνεβατᾶν, υ.

— l. 21. Ὑπηνεβλήδην, ὑπο-
βάλλον τ.

c. 1468. l. 2. Ὑπηνεγαίδιον, υ.

Ὑπηνεγαμφήλαις, υ.

Ὑπηνεγαμφηλήσιν, ο.

— l. 9. Ὑπηνεγλωττός, ε.

— l. 14. Ὑπηνεγόγιον, π.

Ὑπηνεγραμματα, στη-
μίσματα τ.

— l. 19. Ὑπηνεγραφίον, τ.

Ὑπηνεγόγιον, π. — πρὸ
ὀλίγον γ.

Ὑπηνεδαῖον, υ.

— l. 25. Ὑπηνεδεέστερος, τα-
πεινώτερος.c. 1469. l. 1. Ὑπηνεδέξειν, ὑ-
ποδοχεῖν, ἡ ἢ χ.

Ὑπηνεδέρεια, υ.

Ὑπηνεδέρειον, ὑποδείριον κ.

— l. 9. Ὑπηνεδέτινε, υ.

— l. 14. Ὑπηνεδόμος, υ.

Ὑπηνενοίη, υ. 6)

Ὑπηνενω, υ.

Ὑπηνερεάλας, υ.

Ὑπηνερίσχεται, α.

Ὑπηνερίχνιον, υ.

Υ. υ. — σ. μ. 7)

Ὑπηνενώσσει, υ.

Υ. ὁ μανδραγόρας.

Ὑπηνεοβάταν, υ.

Υ. ὑπηνεοβάλλον τ.

Ὑπηνεογαίδιον, υ.

Ὑπηνεογαμφηλαῖς, υ.

Ὑπηνεογαμφηλήσιν, ο.

Ὑπηνεογλωττίς, ε.

Ὑπηνεογόγιον, π.

Υ. στιμμίσματα τ.

Ὑπηνεογραφίον, τ.

Υ. π. — πρὸ ὀλίγου γ.

Ὑπηνεοδάων, υ.

Υ. ταπεινώτερος.

Ὑπηνεοδέξειν, ὑποδοχήν, ἡ ἢ
χ.

Ὑπηνεοδέρεια, υ.

Ὑπηνεοδέρειον, ὑποδείριον κ.

Ὑπηνεοδ' ἔτινε, υ.

Ὑπηνεοδμός, υ.

Bbb 4

c. 1469.

6) Conservanda est codicis scriptura ex Od. P. 25. Cf.
VV. DD.

7) Perperam in Ald. σκέπηνα. Cf. VV. DD.

- c. 1469. l. 19. Ὑποδραειδῶν, δ. Ὑπόδρα ἰδῶν. δ.
 — l. 24. Ὑποδρήσουσιν, υ. Ὑποδρήσσουσιν. υ.
 Ὑποδρόμον, ὑποτρο- Ὑπὸ δρόμον. ὑπὸ τρο-
 χασμόν, ὑποκακοή- χασμόν. ὑπὸ κακοή-
 θειαν. θειαν.
 c. 1470. l. 7. Ὑπεξακόροι, ν. Ὑποζάκοροι. ν.
 — l. 9. Ὑποζύγια, κ. — ὑ- Ὑ. κ. — ὑπόζωνα π.
 πόζωμα π.
 — l. 22. Ὑποίξεθαι, υ. Ὑποίεθαι. υ.
 Ὑπηκουρεῖ, α. Ὑποικουρεῖ. α.
 — l. 26. Ὑποιτά, φ. Ὑποιστά. φ.
 c. 1471. l. 2. Ὑποκόρασιν, υ. Ὑπὸ κρασίν. υ.
 — l. 14. Ὑπόκρασιν, υ. Ὑπὸ κρασίν. υ. ⁸⁾
 Ὑποκρέκειν, ε. — πο- Ὑ. ε. — πορεία, τις, τ. ⁹⁾
 ρεία, τις τ.
 Ὑποκρατέσθιν, υ. Ὑπὸ κράτεσθιν. υ.
 — l. 20. Ὑποκρίνοιτο, α. — Ὑ. α. — ὑποκριτής, ὁ α.
 ἀποκριτής, ὁ α.
 c. 1472. l. 11. Ὑπολάϊς, ο. Ὑπολαῖς. ο.
 — l. 14. Ὑπολαμπτήρα, Ε. Ὑπολαμπτεῖρα. Ε.
 — l. 19. Ὑπολιαπάξας, υ. Ὑπολαπάξας. υ.
 — l. 21. Ὑπολιμαῖος, ὁμο- Ὑποβολιμαῖος. οὐχ. ὁ
 γνήσιος. γνήσιος.
 c. 1473. l. 2. Ὑπολύξας, ε. Ὑπαλύξας. ε.
 — l. 8. Ὑπὸ μηνιθμων, υ. Ὑπὸ μηνιθμόν. υ.
 c. 1474. l. 1. Ὑποπερκάζου- Ὑ. κ. — ὑπομελαίνοντα.
 σι, κ. — ὑπομελαί-
 νεται.
 — l. 4. Ὑποπιάζομεν, τ. — Ὑπωπιάζομεν. τ. — ὑ-
 ὑποπιασμός γ. πωπιασμός γ. ¹⁰⁾

c. 1474.

8) Haec glossa superioris Ὑποκόρασιν emendatio videtur.

9) Correctio a typotheta praetermissa est. Cf. VV. DD.

10) Scriptura codicis retinenda est. Cf. VV. DD.

c. 1474. l. 7. Ὑποπλακῶ, υ.	Ὑποπλάκω. υ. — Πλά-
— Πλακεῖ ο.	κει ο.
— l. 10. Ὑποπραιτίδων, υ.	Ὑποπραπίδων. υ. —
Ὑπόπτερος, κ. καὶ ὕ-	Υ. κ. καὶ ὑπόπτερος, ό τ.
ποπτερος, ό τ.	
[Ὑποπέτρου,] ὕποπτέ-	Ὑποπτέρου. τ. ¹¹⁾
ρου τ.	
— l. 22. Ὑπὸ ῥοπῆς, υ.	Ὑπὸ ῥιπῆς. υ. —
— l. 24. Ὑποῤῥάπτεις, λό-	Ὑποῤῥάπτεις λόγους.
γους συντιθεῖς.	συντίθης.
Ὑποσακίζειν, ὕψιθεῖν	Ὑποσακκίζειν. ὕψιθεῖν
τ.	τ. ¹²⁾
c. 1475. l. 2. Ὑποσκελήσει, α.	Ὑποσκελίσει. α.
Ὑποσκεπὲν χερα, Α.	Ὑπόσκοπον χερα. Α.
— l. ult. Ὑπισταχύοιτο, υ.	Υ. υ. ἀπὸ τοῦ σ.
ἀπὸ τῆς σ.	
c. 1476. l. 3. Ὑποστέλειθα, α.	Ὑποστείλαθα. α.
— l. 14. Ὑποστρέσαι, α.	Ὑποτρέσαι. α.
— l. 17. Ὑπόσχετο, υ.	Ὑπόσχεο. υ.
c. 1477. l. 1. Ὑπόσχομαι, ὕ-	Ὑπόσχωμαι. ὕποβάλλω-
ποβάλλομαι, ἐπαγ-	μαι. ἐπαγγέλλω-
γέλλομαι.	μαι.
— l. 2. Ὑποσχών, τὰ αὐ-	Υ. τ.
τά.	
[Ὑποτάβλων, ὕπεξου-	
σίαν.]	
Ὑποτέτροφεν, υ.	Υ. υ.
— l. 13. Ὑποτρύζει, ὕπο-	Υ. ὕποβάλλει.
βάλλει.	

Bbb 5

C. 1477.

11) Optima hic est Musuri crisis; mendam ejecit, et emendationem retinuit.

12) Correctio typothetam fugit. Cf. VV. DD.

- c. 1477. l. 15. Ὑπότροπον, Ὑ. ὑπεστροφότα, ε.
 ὑποστροφότα, ε.
 — l. 18. Ὑπουλος, υ. — Ὑ. Ὑ. — Ὑπουλα δ.
 πλα δ.
 c. 1478. l. 12. Ὑποφόρος, Ὑ. Ὑ. ὑπὸ τέλος, υ.
 πὸ τέλος, [ὑπὸ κιν-
 σον,] υ.
 — l. 14. Ὑποχαλκίς, ἡ υ. Ὑποχαλκίς. ἡ υ.
 — l. ult. Ὑπώρεια, τ. Ὑπώρεια. τ.
 c. 1479. l. 5. Ὑρωγαλέον, δ. Ὑρωγαλέον. δ.
 — l. 10. Τρίσιδα, σ. Τρίσιδα. σ.
 Τρίσος, φ. Τρίσος. φ.
 — l. 19. Τρετάνα, ἀπομά- Τ. πῶμα χύτρας.
 χύτρας.
 c. 1480. l. 6. Ὑς, ἀλείφα Τ. ἄλειφαρ βοῦς. ο. —
 βοῦς, ο. — ἀλείμα- ἀλείμματι χρῶνται
 τι χρῶνται ὡ καὶ ὡ καὶ
 μοσχίω σ. μοσχίω σ.
 — l. 9. Ὑσγινόν, βάμμα τί. Τ. βάμμα τί.
 Ὑσδοί, ο. Τ. ο. ¹³⁾
 — l. 13. Ὑσειμι, ἐκεῖ βαδί- Τ. ἐκεῖ βαδίζω.
 ζω. ὡς ἐκόμασα, π.
 — l. 19. Ὑσκυθα, υ. Ὑς ἐκόμασε. π. ¹⁴⁾
 Ὑσκυθα. υ.
 c. 1481. l. 2. Ὑσμήνας, μ. Ὑσμίνας. μ.
 Ὑσμήνη, μ. Ὑσμίνη. μ.
 Ὑσόν, τ. — συνανα- Ὑσόν. τ. — σὺν ἀνατρο-
 τροφή. φῇ.
 — l. 8. Ὑσπληγα, τ. Ὑσπληγγα. τ.
 Ὑσπληγξ, α. ἀφεστή- Τ. α. ἀφετηρία τ.
 ριον τ.
 — l. 18. Ὑστάδα, ἡ δ. Ὑστάς. ἡ δ.

c. 1482.

13) Perperam in Ald. Ὑδοί. Cf. VV. DD.

14) Bene divisit et emendavit. Cf. VV. DD.

c. 1482. l. 5. Ὑστερόποτμος,
ὡ ζῶντι ὁ τάφος ὡ
τεθνηκότι γ.

— l. 15. Ὑς ὑπὸ ρ. — ἐμ-
βαλόντων.

— l. 18. Ὑφαιμον, α.

— l. 20. Ὑφαίαρ, τ.

— l. 23. Ὑφαγωγῆ, μ.

Ὑφαῖς, ἡ ω.

c. 1483. l. 3. Ὑφαλοσφατῖς,
ἡ κρύφα.

— l. 6. Ὑφαύχην, μ.

— l. 8. Ὑφείεντα, π.

Ὑφειμένος, ε. — ἐλατ-
τωμένος.

Ὑφαίνει, ε.

— l. 17. Ὑφείλατο, ε. ἐκού-
φησεν.

Ὑφεζαίρειν, υ.

Ὑφεζαιρομένου, ε.

— l. 21. Ὑφέξελα, ε.

— l. 29. Ὑφεςτός, ἐνυπό-
στατος, υ.

c. 1484. l. 1. Ὑφήμενος, κα-
θήμενος, τ.

— l. 4. Ὑφιέμενον, ἐνδιδό-
μενον, τ.

— l. 8. Ὑφινεῖν, υ. ἐλαττεῖν,
μειεῖν.

— l. 11. Ὑφιμένως, ε.

— l. 19. Ὑφωσίον, υ.

Ὑφύδρουν, υ.

Υ. ὡ ζ. — οὐ τεθνηκότι
γ. ¹⁵⁾

Υ. — ἐμβαλλόντων.

Ὑφαιμον. α.

Ὑφεαρ. τ.

Ὑφαγορῆ. μ.

Ὑφή. ἡ ω.

Υ. ἡ κρυφαία.

Ὑψαύχην. μ.

Ὑφίεντα. π.

Υ. ε. — ἡλαττωμένος.

Ὑφαίνειν. ε.

Υ. ε. ἐκούφισεν.

Ὑπεζαίρειν. υ.

Ὑπεζαιρομένου. ε.

Ὑπέξελε. ε.

Ὑφεςτώς. ε. υ.

Ὑφειμένος, καθιζμένος.
τ.

Ὑφιέμενον. ἐνδεδομένον,
τ.

Ὑφιένα. υ. ἐλαττοῦν,
μειοῦν.

Ὑφιμένως. ε.

Ὑφώσιν. υ.

Υ. υ. ¹⁶⁾

c. 1485.

15) Male correxit, nam ὡ τεθνηκότι est varia lectio prae-
cedentis ὡ ζῶντι ex margine intrusa.

16) In Ald. Ὑφύδρουν a typ.

- c. 1485. l. 1. ὁ ε. ὁ ε. ὁ ε. ὁ ε. ὁ ε.
 — l. 6. ὁ ε. ὁ ε. ὁ ε. ὁ ε. ὁ ε.
 — l. 9. ὁ ε. ὁ ε. ὁ ε. ὁ ε. ὁ ε.
 — l. 12. ὁ ε. ὁ ε. ὁ ε. ὁ ε. ὁ ε.
 — l. 15. ὁ ε. ὁ ε. ὁ ε. ὁ ε. ὁ ε.
 — l. 18. ὁ ε. ὁ ε. ὁ ε. ὁ ε. ὁ ε.
 — l. 20. ὁ ε. ὁ ε. ὁ ε. ὁ ε. ὁ ε.
 — l. 23. ὁ ε. ὁ ε. ὁ ε. ὁ ε. ὁ ε.
 — l. ult. ὁ ε. ὁ ε. ὁ ε. ὁ ε. ὁ ε.
 c. 1486. l. 4. ὁ ε. ὁ ε. ὁ ε. ὁ ε. ὁ ε.
 — l. 13. ὁ ε. ὁ ε. ὁ ε. ὁ ε. ὁ ε.

Φ

Φ

- l. 17. Φά, ε. Φά, ε.
 — l. 14. Φά, ε. Φά, ε.
 — l. 9. Φά, ε. Φά, ε.
 c. 1487. l. 2. Φά, ε. Φά, ε.
 — l. 1. Φά, ε. Φά, ε.
 — l. 1. Φά, ε. Φά, ε.
 — l. 1. Φά, ε. Φά, ε.

c. 1487.

- 17) In fine vocis plures litteras delevit; legebatur aut:
 18) Pro infitio ζητητέον ὁ ε. ὁ ε. ὁ ε. ὁ ε. ὁ ε.
 19) Perperam in Ald. ὁ ε. ὁ ε. ὁ ε. ὁ ε. ὁ ε. Cf. VV.
 20) Rescribendum: πρὸ τ. emendantibus VV. DD. Com-
 pendium utrumque significat, et πρὸ et πρὸς.

с. 1487. л. 12. Φάεοι, ὀφθαλ- Φάεα. ο.
μοί.

— 1. 15. Φαίθοντα, τ. Φ. τ.

— l. 19. Φάεν, ἐπέστειλεν. Φάινεν. ε.

[Φαένθεν, ἐφαίνησαν.]

Φαεινόν, λ. Φ. λ.

ε. 1488. l. 4. Φάηκες, ὁφθαλ- Φ. ο. 1)
μοί.

[Φάθι. εἰπέ.]

 $\Phi \tilde{\alpha}_i, \delta.$ $\Phi. \delta.$

Φαίακες, ἔθνος. Φ. ε.

[Φαιάκων, αὐτὰ τὰ
ἔθνη.]

Φαίδας, ο. Φ. ο.

— 1. 10. Φαῖδρος, κ. γεγη- Φ. κ. γεγηθώς. Φ.
θός, Φ.

— 1. 13. Φαῖεν αὖν, φαίεν αὖν, Φ. φαῖεν αὖν, ε.
ἐποίηεν αὖν.

ΕΠΙΘΕΝ ΟΥ.

Φαγ., ε...

Φαίη. εἴποι. ²)

Φαλ., ε.

Φαίνην. ε.

— 1. ult. Φαιλόνης, εἰλητά- Φ. ἡ λητάριον μεμβραΐ-
ριον, μεμβραΐον, ἡ νον. ἡ γ. ³)
γ.

ε. 1489. Ι. ΙΙ. Φαίνων, δεικνώ- Φ. δεικνύων, δ.
ων, δ.

с. 1490. l. 6. Φαλαγγύδων, Φαλαγγηδόν. κ.

— I. 13. ^{κ.} Φαλαγγοστορύναι, ^{ο.} Φάλαγγος τορύναι. ο.

с. 1491.

1) In Ald. Φάκνης errore typ. Cf. VV. DD.

2) In Φαγ., εἰ... exitus delevit. Itidem in seq. voce.

3) Cyr. Lex. Ms. Φαιλόνης. ἡλιτάριον τοῦ νόμου. ἢ τομάριον μεμβράνιον. ἢ γλωσσόκομον. Cf. VV. DD.

- c. 1491. l. 4. Φαλερῖα^ω, π. Φαληρῖά^ω. π.
 — l. 8. Φαληρῖό^σοντα, λ. Φαληρῖό^σωντα. λ.
 c. 1492. l. 8. Φά^λικα, ω. — Φ. ω. — φαλλοῦ α.
 Φαλοῦ α.
 Φαλλίκων, ο. — Φαλῶ Φ. ο. — φαλλῶ α.
 α.
 Φαλός, λ. — τὸ φά^λ- Φ. λ. — τὸν φάλλοντα
 λόν ἐμμανῆ^{ον} ἐμμανῆ. ⁴⁾
 [Φαλλοαί, πέφρικεν.]
 Φαλόν, τ. Φ. τ.
 Φαλός, ὁ λ. — τρι- Φ. ὁ λ. — τριφά^λεια, ἡ
 φαλία, ἡ τ. τ.
 c. 1493. l. 1. Φαμά^ζαι, φά- Φαμά^ζεις. φή^σεις.
 σεις.
 Φαμένων, τετελευτη- Φθιμένων. τ.
 κώτων.
 [Φαμελία, ὁμό^λδου.]
 Φαμέν, λ. Φ. λ.
 — l. 8. Φᾶν, ὑπέλαβον λ. Φάν. υ.
 — l. 16. Φανόν, τ. — λυχ- Φ. τ. — λυχνοῦ^χον ε.
 νοῦκον ε.
 Φάιντα, λ. Φάινοντα. λ.
 — l. 20. Φαντά^ζου δομῶ, φ. Φαντά^ζου δό^μω. φ. ⁵⁾
 — l. 32. Φαραγγαῖον, τ. Φαρατραῖον. τ.
 c. 1494. l. 3. Φά^ργμα, φ. Φ. φ. ⁶⁾
 — l. ult. Φαρμά^σσοι, φ. Φαρμά^σσει. φ.

c. 1495.

4) In Ald. Φαλλός culpa typothetae, quem et correctio ἐμμανῆ latuit. Cf. VV. DD.

5) Prima scriptura fuit: Φαντά^ζου δόμων. ut apud Euripidem, quem VV. DD. citant. Accentus circumflexus in δομῶ natus est ex compendio litterarum ων.

6) In impressis: Φάραγμα. contra ordinem.

- c. 1495. l. 6. Φάρος στελῶν, Φ. τ. — στελῶν, ἢ τ. 7)
 τ. — στέλων, ἢ τ.
 — l. 11. Φαρύγαθρον, ὁ κ. Φ. ὁ κ. — παρίθμια τ.
 — παρίσμια τ.
 c. 1496. l. 2. Φασιανᾶ, ο. Φασιανοί. ο. — Ποντι-
 — ποντισμούς Φ. κούς Φ.
 — l. 10. Φασκώλιον, βαλλάν- Φ. βαλλάντιον δ.
 τιον δ.
 — l. 14. Φασσοφόνος, τ. Φασσοφόνω. τ.
 c. 1497. l. 7. Φάτρην, τ. ὕ- Φ. τ. ὕπαιθρον, ἐρείπιον
 πεθρον, ἐρείπιον Φ. Φ.
 — l. 9. Φαῦδα., γένη Σκυ- Φαῦδα. γένη Σκυθῶν. 8)
 θα.
 — l. 20. Φαῦλον, α. — α- Φ. α. — ἀραιόν.
 ραιόν, [παληλθιτόν.]
 c. 1498. l. 9. Φαῶν, ε. ἐγέ- Φάων. τῶν ε. ἐγένετο ἡ-
 νετο ἡρέθην. ρέθην.
 [Φέακες, ἔθνος Φεά-
 κων.]
 Φέβεθα, Φ. Φ. Φ. 9)
 Φέβομα, Φ. Φοβῶμα. Φ. Φ. Φοβοῦμα.
 Φεβῶντο, ε. Φέβοντο. ε.
 — l. 14. Φοβψίς, λ. Φοψίς. λ.
 — l. 16. Φέγγος, Φ. — Φέγγος Φ. Φ. — Φέγγος σελή-
 γος ζ. νης. 10)
 Φεία, π. Φειά. π.

c. 1498.

7) Vera glossae scriptura in Albertina reposita est, emendante Abreschio. Cf. VV. DD.

8) In Φαῦδα., litteram expunxit.

9) Correxerat: Φαίακες.

10) Compendium satis obvium est; male scripserat: Φέγγος σελάς. quod mox confodit. Φέγγος σελήνης exemplum articuli est.

- c. 1498. l. 19. Φειδώλιον, δ. Φ. δ. σφέλας. χ.
 Φελάς, χ.
 Φειδωλὺς, φ. δαπάνην Φ. φ. δαπανᾶν σκνιφός.
 σκνίφος.
- c. 1499. l. 2. Φεισών, π. — Φ. π. — Γάγγης.
 Γάγγης.
 — l. 7. Φελλεύς, τὸ δυσελ- Φ. τὸ δυσεργὲς χ.
 γὲς χ.
 — l. 15. Φέναξ, χ. ἀπαται- Φ. χ. ἀπατεῶν, ψ.
 ῶν, ψ.
 — l. 22. Φέραι, π. τῆς ἡλεί- Φερά. π. Θεσσαλίας.
 ας.
- c. 1500. l. 8. Φερέγγυος, α. Φ. α. — Βεβαιωτής. ε.
 — βεβαιότης, ε.
 — l. 12. Φερεκλέα, τὸν Ἄδω- Φ. τ.
 νιν.
- [Φερεντάριοι, τάγμα
 στρατιωτικόν.]
 Φερέοικος, ὁ κ. — γάλ- Φ. ὁ κ. — γαλῆ ὑπὸ δρυ-
 λη ὑπὸ δυσι καὶ ἐλαί- σι καὶ ἐλαίαις γ.
 ας γ.
- l. 19. Φέρητος, ο. κύριον. Φ. ο. κ.
 [Φέρι, ἄγριε, ἢ ἄργι-
 ας.]
 Φέριστε, β. — ἀγαθε Φ. β. — ἀγαθέ.
 [καλλίον μείζον.]
 Φ. ρμια, α. Φέρμια. α. ¹¹⁾
- c. 1501. l. 1. Φερνάς, π. — Φ. π. — Φερὰς, κ.
 Φερᾶς, κ.
 — l. 9. Φερσεφόνοια, ἢ τ. — Φ. ἢ τ. — ὄνησιν. ¹²⁾
 ὄ. ησιν.

c. 1501.

11) In Φ. ρμια litteram delevit.

12) Itidem in ὄ. ησιν.

- c. 1501. l. 27. Φεῦ, φ. ἴσον Φ. φ. ἴσον τῷ ο.
τὸ ο.
- c. 1502. l. 3. Φηληκόθρεπτον, Φ. ὑπὸ ὄλυνθον τ.
ὑπὸ ὄλυνθον τ.
Φήληξ, ὄλυνθος, τὸ μὴ Φ. ὄλυνθος, τὸ μὴ πε-
πεπαιμένον σ. πεμμένον σ.
- l. 14. Φημασι. μεν, β. Φημάσωμεν. β. ¹³⁾
- l. 22. Φήνη, α. εἶδος. φα- Φ. α. εἶδος.
νόν, λ.
Φανόν. λ. ¹⁴⁾
- l. 27. Φηρία, θ. Αἰωλεῖς. Φ. θ. Αἰολεῖς.
- c. 1503. l. 8. Φθιαῖδος, θ. Φθιαῖδος. θ.
Φθιμένων, α. Φθιμένων. α.
- l. 11. Φθινόπωρον, τ. Φθινόπωρον. τ.
- l. 14. Φθῆρα, φθειρία- Φ. φθειρίασιν.
σις.
- l. 22. Φθείσονται, δ. Φθήσονται. δ.
- c. 1504. l. 29. Φθισίμβρο- Φ. ἀνθρωποκτόνος. δ. ¹⁵⁾
τος, ἀνακτόνος, δ.
- c. 1505. l. 10. Φθονεῖς, ζη- Φ. ζηλοῖς. β.
λεῖς, β.
- l. 15. .θίδιον, ο. Φθίδιον. ο. ¹⁶⁾
Φθήρεται, ο. Φθείρεται. ο.
- c. 1506. l. 1. Φισταλία, 'α. Φ. α. — Λυκάονος π.
— Λυκίονος π.
- Φιδάκνη, πειθάριον μ. Φ. πιθάριον μ.

c. 1506.

13) Itidem in Φημασι. μεν.

14) Diversa distinxit. Φανόν, λ. aliunde adhaesit.

15) In archetypo compendiose: ἀνοκτόνος. unde mendo-
sum ἀνακτόνος. Perperam in Ald. Φθισίμβρωτος. Cf.
VV. DD. Potuit tamen et ἀνακτόνος ex ἀνδροκτόνος
derivari, sed ad unum redit.16) Primam litteram restituit, vocemque a praecedenti-
bus sejunxit.

6. 1506. l. 4. Φιδάτια, συσ- Φιδίτια. συσσίτια,
σίτιον.

Φιδία, λ.

Φίδωλος, ε.

— 1. 7. Φιδρόν, κ.

— 1. 11. Φιλαίμων, φιλό-
μων τ.

— 1. ult. Φιλευρᾶ, τ.

ε. 1507. Ι. Ι. Φιλαυτία, τοῦ
π.

—1. 5. Φιλέεσπον, ε.

— 1. 8. Φιλεόντων, Φιλήτω-
σαν — ἔστησαν.

— 1. 12. Φιλέτερος, π.

— Ι. 21. Φιλησίαις, κλεψο-
σύναις.

ε. 1508. l. 4. Φιλίων, α. —
 Φέλτερος — ἐμῶν ἕ-
 κετο δόμα.

— 1.9. Φιλοδοτεῖν, λ. ἔχον-
τι. Φιλόθακος, α.

c. 1509. l. 8. Φιλομηδιδάδης,
ο. — Ἡρακλει.

—Ι. ΙΙ. Φιλόνεικος, μάχη-
μος, Φ.

— 1. 18. Φιλοπίστη, φ.

Φιδίτια. συσσίτια

Φειδία. λ.

Φείδωλος. ε.

Φιαρέν. κ.

Φ. φιλῶν τ.

Φλαῦρα. τ. ¹⁷)

Φ. τὸ π.

Φ. Ε. 18)

Φ. φιλείτωσαν — ἔστωσαν.

Φιλέταρος. π.

Φ. κλεπτοσύναις.

Φ. α. — φίλτερος — ἐ-
μὸν ἵκετο δῶμα.

Φολιδωτῶ. λ. ἔχοντι

Φιλόθακος. α. 19)

Φ. ο. — 'Ηρακλείδαις. ²⁰)

Φ. μάχιμος. Φ.

Φιλόπυστος. Φ.

c. 1509.

17) In Ald. $\Phi\lambda\alpha\tilde{\upsilon}\rho\alpha$ a typ. Cf. VV. DD.
18) In Ald. $\Phi\lambda\alpha\tilde{\upsilon}\rho\alpha$ a typ. Cf. VV. DD.

8) In Ald. Φιλέσκον culpa typ.

19) Conjuncta divisit. Φιλοδοτεῖν ex vitioso codice huc illatum est.

20) Compendium prave intellexit; scribendum: Ἡρακλείδης. monente Wesselingio apud VV. DD.

- ε. 1509. l. 19. Φιλόσοφος, ὁ πάντων περαιοθεὶς
— τὲ φασὶ λ. Φ. ὁ πάντων πειραθεὶς
— δὲ φ. λ. ¹⁾
- l. 33. Φιλότιμος, ὁ φ. — Φ. ὁ φ. — μεγάλως. ἢ
μεγάλως θέλων, ἢ θέλων αὐτὸς δοξάζε-
αὐτὸς δοξάζεται. ζεῖται.
- ε. 1510. l. 13. Φιλύδρα, φ. Φιλυδριά. φ.
— l. 16. Φιλωνίδας, υ. — Φ. υ. — τοῦ Φ
τοῦ [φιλεῖν] Φιλω-
νίδης.
- l. 27. Φῖν, α. Φίν. α.
- ε. 1511. l. 20. Φλέγματις, Φ. ἢ φ. ²⁾
ἢ φ.
- ε. 1512. l. 9. Φλέξα, κατα- Φ. κ.
καῦσαι.
[Φλεξεντιῆς, ἱππικὴ
τάξις παρὰ Ῥωμαί-
οις.]
- Φλέοντας, φ. Φ. φ.
- l. 21. Φλίας, τ. — πα- Φλιᾶς. τ. — παραστά-
ραστάδα. dos.
- [Λλίσαισμος,] φληδᾶν, Φλιδᾶν. σ. ³⁾
σ.
- ε. 1513. l. 2. Φλιή, π. ἢ π Φ. π. ἢ παραστάς τ. ⁴⁾
τάς τ.
- l. 8. λογε, λ. Φλόγεα. λ. ⁵⁾
- l. 13. Φλογίδια, αἱ κεγχρί- Φ. αἱ κεγχρίδες δ.
δαίς δ.

Ccc 2

ε. 1513.

1) Cyr. Lex. Ms. Φιλόσοφος. ὁ πάντων πειρασθεὶς.

2) Perperam in Ald. Φλέγματι.

3) Pro Λλίσαισμος scripserat: Φλίσαισμός.

4) Scribendum: ἢ παραστάς τ. Cf. VV. DD.

5) Primam litteram a librario omissam voci praefixit.

- c. 1513. l. 16. Φλογμός, κ. Φ. κ. — καύσων, φ.
— καῦσον, φ.
— l. 23. Φλοιά, τ. Φλοιάν. τ.
— l. 29. Φλοῖβος, τ. Φλοῖσβος. τ.
Φλόμος, π. — ἀντιελ- Φ. π. — ἀντὶ ἐλλυχνίου
λυχνίω χ. χ.
c. 1514. l. 19. Φλυσός, στυ- Φ. στοῖβη. ο.
βή, ο.
c. 1517. l. 10. Φόβοι, Α. — Φ. Α. — δυσωδῶν. ο.
δυσόδων, ο.
— l. 16. Φοινικελίκτην, κ. — Φ. κ. — ἀπατηλὸν καὶ
ἀπατηλὸ. καὶ κάπ- κάπηλον. ⁶⁾
λο..
— l. 20. Φοινίκηϊ, γ. — Ἀ. Φοινικήϊα γ. — Ἀηπαίω-
κταίωνος φασὶν ὀνο- νος φασὶν ὀνομαθῆ-
μάθη α. ναι α.
Φοιν.έντα, λεπιδωτῶν Φοινήεντα. λεπιδωτὸν ὁ
ὁ Α. Α. ⁷⁾
Φοινικάδες, α. — Εὐ. Φ. α. — Εὐβοέων.
βοιαίων.
Φοινικία, Α. Φοινίκια. Α. ⁸⁾
Φοινικέγκτον, α. Φοινικέλικτον. α.
c. 1518. l. 1. Φοινικιστής, π. Φ. π. — βασίλειον.
— βασίλερον.
— l. 7. Φοινικῆς, ο. Φοινίκης. ο.
— l. 10. Φοινικόλαγνον, Ι. Φ. Ι. — λ. π.
— λάγνη π.
— l. 28. Φοιταλέως, π. Φοιταλέος. π.
— l. ult. Φοιτῶντα ἄνδρα μα- Φοιτῶντα ἄνδρα μα-
νίασι, λ. — Φοιτὸν λύσσαις. λ. — Φοῖ-
ε. τον ε. ⁹⁾

c. 1519.

6) In ultimis vocibus litteras expunxit.

7) In Φοιν.έντα litteram erasit.

8) Prima scriptura fuit Φοινικήϊα, ut supra.

9) Glossa descripta est ex Soph. Aj. v. 59. ubi μα-
νιάσιν νό-
σοις. Pro νόσοις Musurus λύσσαις inseruit.

- c. 1519. l. 3. ..λέγανδρος, γ. Φλέγανδρος. γ. ¹⁰⁾
 Φολιά, π. — ούτως κ. Φ. π. — ο. κ.
 — l. 8. Φολκός, σ. — λιπό- Φ. σ. — λιπόδερμον.
 δερμα.
 — l. 11. Φολύνει, μ. κα- Φ. μ. καταπίμπλησιν. ¹¹⁾
 ταπ. μπλησιν.
 — l. 28. Φορβαίδην, π. Φε- Φορβαίδην. π. Φερόμενον.
 ρόμενον νομάδων, β. Φορβαίδων. νομάδων, β. ¹²⁾
 — l. 31. Φορβάς, Α. Φόρβας. Α.
 — l. ult. Φορβειά, ναυλητι- Φορβειά. ή αυλητική σ. ¹³⁾
 κή σ.
 c. 1520. l. 5. Φόρβον, άπά- Φ. άπάνθρωπον.
 νονα.
 — l. 9. Φορεήσεται, ο. Φορήσεται. ο.
 — l. 15. Φορείες, ο. Φορήες. ο.
 — l. 18. Φορητούς, ε. βα- Φ. ε. βαστακτούς.
 στάκτως.
 Φορί, τόν υ. Φορητόν. υ.
 — l. 26. Φόρμικι, τ. Φόρμιγγι. τ.
 — l. 28. Φόρμιζ, κ. Φόρμιγξ. κ.
 Φόρμικα, μ. Φόρμιγγα. μ.
 Φορμίσ, σφ. ρύς. Φ. σφυρίς. ¹⁴⁾
 Φορμέων, ο. Φορμίων. ο.
 — l. 33. Φόρμος, α. — ψιά- Φορμός. α. — ψιάθοις ω.
 θους ω.

Ccc 3

c. 1521.

10) Solam primam litteram praeposuit; defunt Φο, teste Strabone. Cf. VV. DD.

11) In καταπ. μπλησιν litteram confodit.

12) Diversa distribuit, et Φορβάδων posteriori articulo praemisit.

13) Suspicaretur aliquis scriptum fuisse: Φορβειάν. α. vel: Φορβειᾶ. α.

14) In σφ. ρύς litteram expunxit.

- c. 1521. l. 5. Φορολόγος, [ἐξαέ- Φορολόγος. ὁ ἀπαιτῶν τ.
 κτωρ,] ὁ ἀπαιτῶν τ.
 — l. 8. Φοροτὸν, ὀγκόμενον, Φ. ὀγκώμενον, β.¹⁵⁾
 β.
 Φορτικά, τ. — σκάμ- Φ. τ. — σ.
 ματα.
 [Φορτικὸν, ἴμοιον.]
 Φορτὶς, φ. Φ. φ.
 — l. 18. Φορυσσέμεναι, μο- Φ. μολύναι.¹⁶⁾
 λυν.αι.
 — l. 24. Φοροστά, κιθαρι- Φ. κ.
 στά.
 [Φόσσατον, ὄρυγμα.]
 Φουαδδεῖ, σ. Φ. σ.¹⁷⁾
 Φουαέξιερ, ἡ ε. Φουαέξιερ, ἡ ε.
 c. 1522. l. 1. Φούιζ, φύσιγξ. Φ. φ.¹⁸⁾
 — l. 4. Φουλίδερ, π. — δω- Φ. π. — Δωριεῖς.
 ριφυλλόμενοι, τ. Δω- Φυλλόμενοι. τ. Δωριεῖς.
 ριεῖς. Φύρκορ ο. Φύρκορ ο.¹⁹⁾
 Φόως, φ. — σωτηρία. Φ. φ. — σωτηρία.
 Φόρος ἐρέουσα, τ. Φόως ἐρέουσα. τ.²⁰⁾
 — l. 11. Φραγμός, τριγχός. Φ. θριγκός — ν.
 — νόμος.

c. 1522.

15) Perperam in Ald. ἐγκώμενον. Cf. VV. DD.

16) In μολυν.αι nexum litterarum ei delevit.

17) Glossa intermedia male distincta est; scribendum:
 Φόσσα. τὸ ὄρυγμα.

18) In Ald. erratum typ. Cf. VV. DD.

19) Unita divisit. Posterius Δωριεῖς est correctio praece-
 dentis δωρι, quod cum Φυλλόμενοι coaluit; potuit etiam
 ad Φύρκορ pertinere, ab eodemque male divulsum esse.

20) Bene emendavit, sed perperam exemplum ab articulo
 separavit.

c. 1522. l. 11. [Φραῖ, Φρένας.]

Φράδεν, ε.

Φ. ε.

— l. 15. Φράδεσι, β.

Φραδαῖσι. β.

— l. 17. Φράγμονες, ε.

Φράδμονες. ε.

c. 1523. l. 2. Φράσαντας, ε.

Φ. ε. — λ.

— λέξαντας.

[Φράσας ἢ Φράσει, τὰ
αὐτά.]

Φραδέν, λ.

Φ. λ.

— l. 15. Φραστύς, σ. — Φρά-
σις. [καὶ Φράτωρ, ἀ-
δελφός.]

Φ. σ. — Φράσις.

Φράτορας, τ.

Φ. τ. ¹⁾— l. 21. Φρέαρ, α. σκιοθ.-
ρεῖν, ο.Φ. ο. σκιοθηρεῖν. ο. ²⁾

— l. 26. Φρεατοτύπανα, ο.

Φρετοτύπανα. ο. ³⁾

— l. 30. Φρένα, ε.

Φρένες. ε.

c. 1524. l. 5. Φρενήρης, ἀ. τί-
φρων.Φ. ἀρτίφρων. ⁴⁾

— l. 22. Φριτήρ, α.

Φριτήρ. α.

— l. ult. Φριμάσσεταί, σκιρ-
τά, ε.Φ. σ. ε. ⁵⁾c. 1525. l. 1. Φρυᾶται, βριμ-
μένα.

Φ. βριμμενά.

— l. 5. Φρίξας, ε. — ἀντί
τοῦ α.Φ. ε. — ἀντί τοῦ α. ⁶⁾

— l. 14. Φρόκλος, π.

Φ. π. ⁷⁾

Ccc 4

c. 1526.

1) Pro Φράτωρ scripserat Φρατήρ. Additamentum: καὶ
Φράτωρ, α. ad seq. articulum olim pertinebat, huc ex
margine retractum.

2) In σκιοθ. ρεῖν litteram delevit.

3) Scriptura codicis adsumenda est, suadentibus VV. DD.

4) In ἀ. τίφρων litteram erasit.

5) Perperam in Ald. σμιρτά. Cf. VV. DD.

6) In impressis: ἀντί α. omisso τοῦ. Glossam Valckenae-
rius restituit. Cf. VV. DD.

7) Corregerat: Φρόπλος. Cf. VV. DD.

- c. 1526. l. 9. Φροῦδον, α. — Φ. α. — κεχωρηκός, ε.
 κεχωρηκός, ἔρημον.
 [Φροῦδον, τὰ αὐτά....]
 Φρουρά, Φ. Φ. ⁸⁾
 — l. 24. Φρύγιον, ιστόρησον Φ. ι. πέπαιχεν E.
 πέπεχεν E.
 c. 1527. l. 13. Φρύξ ἢ Φρυ- Φρύξ ἢ Φρύγιος, α. —
 γός α. — ἔθνικός. ἔθνικόν. ⁹⁾
 — l. 15. Φρυγά, Φ. Φ. ¹⁰⁾
 Φρῶν ἢ Φρονοερῶν, γ. Φ. ἢ Φρονερῶν, γ.
 — l. 20. Φυγεῖν, φεύξειν. Φυγήν. Φεῦξιν.
 Φρυγμόν, κ. Φρυγμόν. κ. ¹¹⁾
 — l. 28. Φυζακινός, δειλός, Φ. δειλός.
 Φυγάς, δειλ.. Φυγάς. δειλός. ¹²⁾
 c. 1528. l. 2. Φύη, Φ. Φ. Φ. ¹³⁾
 — l. 6. Φύκει, εἶδος κωμωτι- Φ. εἶδος κομωτικόν γ. ¹⁴⁾
 κόν γ.
 — l. 22. Φυλακὴ, Φ. — Θεσ. Φ. Φ. — Θεσσαλίας, πα-
 σαλίας, ο. ροξυτόνως ο. ¹⁵⁾
 c. 1529. l. 7. Φυλατός, ἢ λ. Φυλατός. ἢ λ.
 †

c. 1474.

8) Articuli intermedii vocem ultimam confoderat; scriptum videtur; τὰ αὐτά. πληθυντικῶς. Ratio manifesta est, nam πληθυντικῶς α Φροῦδον dissentit.

9) Deest in Ald. Φρυγός culpa typ. Expleatur igitur ex Musuri correctione lacuna impressorum.

10) In impressis: Φρυγά. ἢ Φ.

11) Conjuncta divisit; Φρυγμόν ex margine adjectum est.

12) Male divisit, nam Φυγάς interpretatio est. In ultima voce compendium delevit; scriptum suspicor: δειλιῶν.

13) Perperam in Ald. Φύγη. Cf. VV. DD.

14) Cyr. Lex. Ms. Φύκει. ὡ τὰς ὄψεις τὰς οἰκείας χρίουσι αἱ γυναῖκες. λέγεται δὲ καὶ τὰ Φύκια, βρύα. Cf. VV. DD.

15) Musurus παροξυτόνως interposuit.

- c. 1529. l. 10. Φυλαίδης, Φ. Φυλέως παῖς ὁ Μέ-
 ης γης.¹⁶⁾
 Φυλ.. παῖς ὁ μέγας.
 Φυλείης, Φ. Φυλίνης. Φ.
 — l. 19. Φυλλεία, τ. Φύλλεια. τ.
 c. 1530. l. 1. Φυλλοβασιλεῖς, Φυλοβασιλεῖς. ἐκ τῶν
 ἐκ τῶν φύλλων α. φυλῶν α.
 Φυλλοκρίνειν, τ. Φυλοκρινεῖν. τ.¹⁷⁾
 — l. 10. Φύξα, φύξεν, Φ. Φύξα. φύξιν Φ.¹⁸⁾
 . υξήληνα, Φ. Φύξιν. Φ.¹⁹⁾
 — l. 15. Φυξήμηλα, δ. Φυξίμηλα. δ.
 — l. ult. Φυρμάται, πτάρ- Φ. πτάρνυται.
 νιται.
 c. 1531. l. 6. Φυρτίζεσθαι. τ. Φ. τ. — συνστραμμέ-
 — συνεστραμένοις νοις Φ.
 Φ.
 c. 1532. l. 3. Φυσίον, τὸ κα- Φ. τὸ κανθήλιον.
 θήλιον.
 — l. 7. Φυσήφρονες, πεφυ- Φ. πεφουσημένοι τ.
 σιμένοι τ.
 — l. 10. Φύστη, μάχα α. Φ. μάζα α.
 — l. 15. Φυταλῆς, κῆπος Φυταλιῆς. κήπου δ.²⁰⁾
 δ.
 — l. 17. Φυτάλμιος Ζ. — Φ. Ζ. — ζ.
 ζωογόνος.

Ccc 5

c. 1532.

16) In Φυλ.. compendium delevit.

17) Cyr. Lex. Ms. Φυλοκρινεῖ. διακρίνει, δοκιμάζει, περὶ-
 εργος κατεξετάζει. Cyrilli interpretatio potius Φιλοκρι-
 νεῖ quam Φυλοκρινεῖ convenit.18) Male correxit; scribendum cum Salmasio: Φύξαν.
 Φύξιν, Φυγήν. suadente codice.19) Abest prima littera culpa librarii. Cyr. Lex. Ms.
 Φύξηλις. δειλὸς, Φυγοπόλεμος. Praecedit: Φυξήλιδας.
 Φυγάδας, τῇ δειλίᾳ χρησαμένους.20) Ex ratione toties in Hesychio adprobata retinendum:
 κῆπος δ. Male in impressis post κήπου interpungitur.

- c. 1532. l. 17. [Φυτάλμιοι, ὁ
πληθυντικῶς.] Φ. κ.
Φυτεύει, κ. Φ. κ.
Φυτηκόμος, σύνδεδρος Φ. σύνδεδρος τ.¹⁾
τ.
c. 1532. l. ult. Φύχειρι, ἐκ- Φῦ χειρί. ἐμπεφυκότως
πεφυκότως λίξους τ. +
λίξους τ.
c. 1533. l. 10. Φῶκος, κῆπος Φ. κῆτος θαλάσσιον ὅμοι-
θαλάσσιος ὅμοιος ον δελφίνι.
δελφίη.
— l. 18. Φωλητηρίοις, Φ. — Φ. φ. — θιάσων κ.
θιασῶν κ.
— l. 31. Φῶρ καὶ Φῶρας, κ. Φ. κ. — κατασκόπους.²⁾
— κατασκόπους,
[πληθυντικῶς καὶ
ἐνικῶς.]
c. 1534. l. 4. Φωρᾶν, τ. — Φ. τ. — Φῶραν δ.
Φῶρην δ.
— l. 9. Φωρίαμος, κιβωτός, Φωριαμός. κιβωτός. καὶ
ωριαίων. Φωριάμων.³⁾
— l. 12. Φωρυτόν, συρφερ- Φ. σ. ἢ φ.⁴⁾
τόν, ἢ φ.
— l. 18. Φῶσκει, διαφαίνει. Φ. διαφαίνει.
— l. 20. Φωσφορεία, ε. Φωσφορεία. ε.
— l. 27. Φᾶτε, ἄνδρες, δ. Φ. ἄνδρε, δ.

X

1) Cyr. Lex. Ms. Φυτηκόμος. Φυτουργός λέγεται δὲ καὶ ὁ σύνδεδρος τόπος, διὰ τὸ τοῖς φυτοῖς νομαῖν.

2) Cyr. Lex. Ms. Φῶρ. κλέπτης. Φῶρες. λησταί, κλέπται.

3) In .ωριαίων prima littera vetustate evanuit. Cf. VV. DD. qui glossam ex Homero illustrent.

4) Bene in impressis: συρφετόν. Cyr. Lex. Ms. Φωρυτῶ. βορβόρω, ἀκαθαρσία, συρφετῶ.

X

X

c. 1535. l. 12. Χαδε., χ. Χαδέειν. χ. ⁵⁾
 — l. 14. Χάζει, πρ., δέιται, χ. προσδέιται. χ. ⁶⁾
 χ.

— l. 16. Χάζεο τηλεόν, α. Χάζεο τῆλε. α.
 c. 1536. l. 1. Χαίρειν θεάσαι, χ. Χαίρειν ἑάσαι. κ.

— l. 12. Χαλαίδες, τ. Χολαίδες. τ.

— l. 24. Χαλαστραιῶν σ. — νήτρον γ. Χαλαστραιῶν σ. — νήτρον γ.

— l. 27. Χαλεπά, τὰ καλὰ Σόλωναι ταῦτα πυθόμενον εἰπεῖν. Χαλεπά τὰ καλὰ. Σόλωναι φασὶ τὰ περὶ τὸν Περίανδρον πυθόμενον εἰπεῖν. Χαλεπά τ. ⁷⁾

Χαλεπά, τ.
 c. 1537. l. 3. Χαλεπήνη, ε. Χ. ε. — ἀγάγη.
 — ἀγάπη.

— l. 10. Χαλέρυπον, τὸ ῥύμα τ. Χ. τὸ ῥύμμα τ.

— l. 14. Χάλικες, ο. Χάληκες. ο. ⁸⁾

— l. 16. Χάλιμα, φ. Χάλιμος. φ.

— l. 28. Χάλκεα, τ. — σιδήρου. Χαλκέα, ἐπίσωτρα τ. ⁹⁾
 σωτρα τ.

c. 1538.

5) In Χαδε., compendium delevit.

6) In πρ., δέιται duas litteras erasit.

7) Separata conjunxit, et lacunam Paroemiographorum ope explevit; ex codice ταῦτα retinerem, et ita scriberem: πυθόμενον ταῦτα εἰπεῖν. Χ.

8) Scriptura codicis reponenda est, jubente ordine Glossae Mss. in Iobum ex cod. Marino: Χάλικες. ψηφίδες. Cf. VV. DD.

9) Bene disjunxit et emendavit. Cf. VV. DD.

c. 1538. l. i. Χαλκεῖα, ὑπό- X. ὑπομνήματα τ. — ε.
μνημα τ. — εὐρέσε-
ως.

[Χαλκεομίστωρ, ἰσχυ-
ροφόρος.]

Χαλκεοπίσσωτρα, ὁμοί- Χαλκε' ἐπίσσωτρα. ο. ¹⁰⁾
ως.

— l. ii. Χαλκεῶνα, χάλκι- X. χαλκεῖον ε.
ον ε.

— l. 16. Χαλκήρεα, χαλκῶα X. χαλκῶ ἀρηρότα.
ρήτορα.

— l. 25. Χαλκιδίζειν, α. — X. α. — παιδαιραστούν-
παιδαρεστούντων, ε. των, ε. ¹¹⁾

— l. ult. Χαλκιδικός λ. — X. λ. — Κύκλωπος λί-
κυκλωπι, λίμνη. μνην.

[Χαλκιδίκων, χάλκεις ὁ
ἰχθύς.]

Χαλκιδίκος, ε. Χαλκιδικός. ε. ¹²⁾

c. 1539. l. ii. Χαλκόβατον, X. ἰσχυρῶς β.
ἰσχυρὸν β.

Χαλκογλώχινος, χ. — X. χ. — ἐχούσης.
ἐχούσης. χαλκηδά- Χαλκηδάνη. τ. ¹³⁾
νη, τ.

— l. 22. Χαλκόκροτος, ἥρεα X. ἡ ῥέα δ.
δ.

c. 1539.

10) Pro Χαλκεομίστωρ correxerat: Χαλκεομήστωρ. Cor-
ruptum Χαλκεοπίσσωτρα est varia lectio superioris Χαλ-
κεῖα, ἐπίσσωτρα, ex margine huc deducta: simile quid
d'Orville in mentem venisse video. Cf. VV. DD.

11) Litteris transpositis bene in Albertina legitur: παιδε-
ραστούντων. emendantibus VV. DD.

12) Pro χάλκεις scripserat: χαλκίς. In κυκλωπι.. compen-
dium delevit.

13) Unita secrevit. Ordo docet, quod Χαλκηδάνη ex
margine inductum sit.

- c. 1539. l. 22. Χαλκολογῆ, Χαλκολογῆν. νομίσματα
νυμμία σ. σ.
- l. 24. Χαλκόλοφον, ἱππίς. Χ. ἱππιοχαίτην, τὸ ἐπα-
χαίτην, τὸ ὑπανά- νάστημα τ.
- l. 28. Χαλκοπαρεΐη, χ. Χαλκοπαρεΐης, χ.
- c. 1540. l. 3. Χαλκοῦς, τοῦ Χαλκοῦς. τοῦτο ε.
- l. 10. Χαλκόνητος, η. Χαλκώνητος. η.
- l. 17. Χαλυνέοντα λ. Χελυνέοντα λ.
- Χαλοπὴ κιθάρα, α. Χελώπη. κιθάρα. α.
- l. 25. Χαμαιευμάδες, ο. Χαμαιευνάδες. ο. — ἢ οἱ
— ἢ χαμαικοιτῶνες. χ.
- c. 1541. l. 4. Χαμαιρεπῶς, χ. Χαμαιρέπῶς. χ.
- l. 10. Χαμαιταιρίς, ἡ π. Χαμεταιρίς. ἡ π. ¹⁴⁾
- l. 13. Χαμεύνη, σ. — τα- Χ. σ. — ταπεινὴ κ. ¹⁵⁾
πεινὴς κ.
- l. 17. Χαμηλὸν, χαμαΐζη Χ. χαμαΐζηλον.
λον, χαμώθεν, ε.
- Χαμώκοιτος, ὁ ε. Χαμόθεν. ε. ¹⁶⁾
Χ. ὁ ε. ¹⁷⁾
- l. 21. Χαναβίς, α. Χαναβίς. α.
- l. 29. Χανδὸν, π. — κε- Χ. π. — κεχηνέναι π.
- Χανέναι π.
- c. 1542. l. 5. Χα'οιμι, ε. Χάνοιμι. ε. ¹⁸⁾
- Χάνης, στόμα, [χα- Χανῶν στόμα. α.
- νῶν,] α.

c. 1542.

14) Cyr. Lex. Ms. Χαμεταιρίς. πόρνη. Musuri correctio-
nem crdo postulat.

15) Cyr. Lex. Ms. Χαμευνά. ἡ ἐπὶ γῆς κατάκλισις. καὶ τὸ
ταπεινὸν κλινίδιον, Χαμεύνη. Σοφοκλῆς Δόλοψι.

16) Bene divisit et emendavit.

17) In impressis: Χαμόκοιτος.

18) In Χα'οιμι litteram expunxit.

- c. 1542. l. 25. Χαρακτηρίζει, Χ. σ. — δηλοῦν τ.
— σ. δηλῶν τ.
- l. 32. Χάραξ, Φραγμός, Χάραξι. Φραγμοῖς. ο.
ο.
- c. 1543. l. 2. Χάραξ τ. — Χ. τ. — σ. τ. ¹⁹⁾
σωζομένου τ.
- l. 20. Χαρίσιον, ε. — λειμ- Χ. ε. — λημμάτων. ²⁰⁾
μάτων.
- Χαρίσαθα, π. λέγον- Χ. π. λέγονται γὰρ αἱ γυ-
ται γὰρ [χώρας] γυ- ναῖκες χαρίζεθα,
ναῖκες χαρίζεθα, αἱ πρὸς συνουσίαν ἐ-
ὁ αὐτὰς ε. ¹⁾
πρὸς συνουσίαν, αὐτοῖς
ἐκδιδούσαι.
- c. 1544. l. 10. Χαροπὸν, ξ. Χ. ξ. — περιφερῆ. ²⁾
— περιφερῆν.
- Χαρώνιον, θ. — ἐπὶ θα- Χ. θ. — ἐπὶ θανάτου ε.
νάτῳ ε.
- l. 27. Χαστήρια, τ. Χαστηρία. τ.
Χατέ, χ. Χατέων. χ.
- c. 1545. l. 13. Χέδρωψ, πᾶν Χ. πᾶν ο. σ. ³⁾
ὅσπριον σ.
- Χει, ἐπὶ τ. Χεῖ, [†] ἐπὶ τ.
- l. 17. Χειδροπῶν, ὅσπρε. ^{ων} Χεδροπῶν. ὅσπριων.
Χειλεύει σ. Χιλεύει σ.
Χειλιάκρω χειλαί, α. Χειλιάκρων. χειλαί α.

c. 1545.

19) Perperam in Ald. γωζομένου. Cf. VV. DD.

20) Scripturam λειμμάτων Heinflus restituit. Cf. VV. DD.

1) Scriptum fuisse suspicor: λέγονται γὰρ χάριν αἱ γυναῖ-
κες χ. Perperam in impressis: ὑπὸ συνουσίαν. Cf.
VV. DD.

2) Cyr. Lex. Ms. Χαροπός. ἐπίχαρις. εὐόφθαλμος.

3) In impressis: πᾶν ὅσπριων σ.

c. 1545. l. 21. Χειλός, τ.	Χιλός. τ.
— l. 24. Χειλοῦσθαι, παχύ- νεσθαι, σιτόζεσθαι.	Χ. π. σ. ⁴⁾
— l. 30. Χείμαῖροι, ο.	Χίμαροι. ο.
c. 1546. l. 6. Χειμεῶ, ῥιγῶ. [χειωσόμενος.]	Χ. ῥιγῶ.
— l. 10. Χειμῶντα, ῥιγῶν- τά.	Χ. ῥιγοῦντα.
— l. 14. Χειράλας, τ.	Χειρύδας. τ.
— l. 25. Χειροβοσκῶν, τ.	Χειροβοσκόν. τ.
— l. 31. Χειρόγραφον, σ. γραμματίον.	Χ. σ. γραμματεῖον.
c. 1547. l. 11. Χειρονάκτας, χ.	Χειρωνάκτας. χ.
Χειρονόμος, ὀρχιστής.	Χ. ὀρχηστής.
— l. 16. Χειροτερῆ, ε.	Χειροτερῆς. ε.
— l. 22. Χειρονάκτας, χ. Χειρόναξ λ.	Χειρωνάκτας. χ. Χειρώναξ λ.
— l. 27. Χειτῶν, ε. Χείσεται, χωρήσει.	Χιτῶν. ε. Χ. χωρήσει.
— l. ult. Χελεύ, χ.	Χελεύς. χ.
c. 1548. l. 7. Χελιδονιστάι, οἱ τὴν χελιδόνα ἀγεί- ραντες.	Χ. οἱ τῇ χελιδόνι ἀγεί- ροντες.
Χελιδόναν, φ.	Χελιδόνιον, φ.
Χελιδόνων μούσιον, ω. — ποιούντα τ.	Χελιδόνων μουσεῖον. ω. — ποιούντων τ.
— l. 15. Χέλιον, τὸ ἀπωστρα- κωμένον τ. Χέλιος, ν.	Χέλειον. τὸ ἀπωστρακω- μένον τ. ⁵⁾ Χέλειος. ν.

c. 1548.

4) In Ald. ceterisque edd. σιτόζεσθαι deest incuria typ.

5) Scribendum cum Is. Vossio: ἀπωστρακωμένον. probante codice.

- c. 1548. l. 15. Χελούειν, βίσ- X. βήσσειν. κ. ⁶⁾
σειν, κ.
- c. 1549. l. 1. Χέλυσμα, τ. — X. τ. — τρόπει ξ.
τρόπη ξ.
- l. 5. Χελώνη, τ. — καὶ X. τ. — καὶ Π. — τρό-
Π. — τρόπη τ. πια τ. ⁷⁾
- l. 9. Χελωνίδος, ο. — σκη- X. ο. — σκηνης.
νης. χελωνος τὴν θα- Χελωνα. τὴν θαλάσσιαν
λάσσιαν, χ. χ. ⁸⁾
- l. 13. Χεννίον, ο. Χέννιον. ο.
- l. 19. Χερδαμός, λ. Χερμαάδιον. λ.
Χερειον, χ. ἐλάττονα, Χερειω. χ. ἐλάττονα.
[χειρον.]
- c. 1550. l. 4. Χειρόβιος, χερ- X. χερνήτης — πενία.
νήτης — πενία. χερ- Χερνήτης. ἡ α. ⁹⁾
νήτης, ἡ α.
- l. 16. Χερσεύει, Σοφοκλῆς X. Σοφοκλῆς Ἰωνι. κείμε-
οι εἰ
Ἰωνι κείμενος μὲν — ἡ vos μὲν — ἡ διὰ χ.
διὰ χειρῶν ἔχει, ἡ ο. ε. ἡ ο. ¹⁰⁾

c. 1550.

- 6) Antea correxerat: βύσσειν.
- 7) Omisso νέμισμα, quod omnibus praeter Aldinam editionibus inferitur. Cf. VV. DD.
- 8) Bene distinxit, sed perperam mutavit; retinendum ob ordinem Χελωνος in secundo casu. Quomodo postrema: ὡς τὴν α. articulo convenient, non perspicio; videant alii.
- 9) Musuri crisis prava est parumque acuta; articulum male divisit, qui unus solus est, in quo interpretatio glossae praeposita fuit, itaque ordinandus: Χερνήτης. χειρόβιος: χέρνα γὰρ ἡ πενία. Articulo in margine adjunctum erat: χερνήτης. ἡ ἀπὸ χειρῶν ζῶσα. πενιχροὶ χήρα. quod postea a librario textui adnexum est. Cf. VV. DD.
- 10) Lemmati varia lectio prima manu superscripta est; haeremus igitur inter Ἰωνι et Οἰνεί, illud notum est, hoc vero (nisi memoria me fallit) hucusque incognitum esset.

- c. 1550. l. 20. Χερσόνησος, γ. X. γ. — ἐκνεύουσα, ἡ μ.¹¹⁾
 — ἐκ. νεύουσα, ἡ μ.
 — l. 28. Χευάμενα, περιβάλλονται. X. περιβαλλόμενα.
 — l. ult. Χεύμασι, προχόη. X. προχόη.¹²⁾
 [ἡ ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν ἔχουσα θάλασσαν.]
 c. 1551. l. 9. Χηλεύσεις, π. X. π. — οἶον ἡπύτια, ο.
 — οἰονιπίτια, ο.
 — l. 18. Χήμη, χάσμη. X. χάσμη.
 ραμβής, λ. Xηραμβής. λ.¹³⁾
 Χην. λόπες, ὄρνια π. Xηνέλοπες. ὄρνια π.¹⁴⁾
 — l. 21. Χῆνα ο. — τῶν κ. X. ο. — τὸ κ.
 — l. 27. Χηνυστράδα, χαμαῖδα. X. χασμαῖδα.

c. 1551.

fet. Notandum est, haec tria lemmata Ἰωνι, Ἰνοῖ et Οἰνεί haud raro a scribis confundi: exempla in Stobaei *Sermonibus* inveniemus. Perperam in Ald. ceterisque edd. ἡ ἀπὸ χειρῶν s. quod Salmasius correxit. Cf. VV. DD.

11) In ἐκ. νεύουσα litteram expunxit; vitiose scriptum suspicor: ἐκνεύουσα. Cyr. Lex. Ms. Χειρονησία γῆ. (Leg. Χερσονησία γῆ) εἰς θάλασσαν ἐκνεύουσα, μήτε χερσος μήτε θάλασσα, ἀλλὰ περικλυζομένη, καὶ μὴ ἀνέχουσα διέξοδον.

12) Ejectum: ἡ ἐκ δ. — θάλασσαν. appendix est superioris Χερσόνησος, ex margine huc translata.

13) Unita secrevit. Χηραμβής ex margine adhaesit, movente ordine.

14) In Χην. λόπες litteram confodit; scriptum videtur: Χηναλόπες. Cf. VV. DD.

Ddd

c. 1551. l. 27. Χηνυστεῖς, β. X. β. — στραγγεύη.
— στραγγεύη.

Χήπτη, ε.

Χήπται. ε.

c. 1552. l. 9. Χηραμύδες, τ.

Χηραμίδες. τ.

Χήρατο, ἐχάρη.

Χήρατον. ἐσχάρη. ¹⁵⁾

— l. 14. Χῆρον, τ. — ἔχων

X. τ. — ἔχοντα τ.

τ.

Χηροπτάζουσα, δ.

Χειροπτάζουσα. δ.

Χηρωσταί, ο.

Χηρωσταί. ο.

— l. 20. Χηρώσας, χ. ιά-

X. χ. ἐάσας.

σας.

Χήρωσα, ἐξ ἀνδρός ε.

X. ἐξανδρον ε.

— l. 23. Χήται, σ. — σπά-

X. σ. — σπάνει.

νη.

Χήται ἐνευναίων, ε.

Χήται ἐνεύνων. ε. ¹⁶⁾

c. 1553. l. 11. Χθονίην, νεκρι-

X. νεκρικήν.

κεν.

— l. 18. Χθονίους I. — ἐπί-

X. I. — ἐπηλύδας.

λυδας.

c. 1554. l. 11. Χιλός, ἡ τ. —

X. ἡ τ. — βοσκημάτων. ¹⁷⁾

βοσκημάτων. [καὶ

τοῦτο ζήτηι εἰς τὸ

Χιλωθῆναι χιλίας.]

— l. 32. Χειμαίρξαν, αἶγαν

Χιμαίραν. αἶγα α.

α.

— l. ult. Χίσις τ. — ἤρυκα.

X. τ. — κήρυκα.

c. 1555.

¹⁵⁾ Reponatur Homericum Χήρατο. ἐχάρη. flagitantibus VV.DD.

¹⁶⁾ Prima scriptura fuit Χήται ἐνευναίων, ut apud Hom. Od. II. 35.

¹⁷⁾ Merito has quisquillas, quas stupor librarii, intulit, e textu eliminavit.

- c. 1555. l. 1. Χιονέα, λευκα- Χιονέαν. λευκαὴν ἢ φ.
νή φ.
— l. 3. Χίων, ὃ ἐκ Λ. Χῖον τὸν ἐκ Λ.
— l. 28. Χλεμύρα, χ. Χλεμύραν. χ.
Χλεαίεται, θ. Χλεαίνεται. θ.
c. 1556. l. 10. Χλυδανόν, τ. Χλιδανόν. τ.
— l. 15. Χλιδωνόσπουν, χλί- Χ. χ. π. τ. — ἔχοντα,
δωνας π. τ. — ἔχον-
τας, τ. τ. ¹⁸⁾
c. 1557. l. 3. λοιά, ε. — Χλοιά. ε. — κάλπων. ¹⁹⁾
κάλπων. †
— l. 17. Χλωρηῖς α. Χλωρηῖς α.
c. 1558. l. 16. Χνόο., ὃ χνοῦ, Χνόος. ὃ χνοῦς τοῦ γενει-
γενιάων α. ᾶν α. ²⁰⁾
— l. 19. Χοχοῦν χόα μέτρον Χοῦν. χόα. μέτρον υ. ¹⁾
ὑγρῶν.
Χόαιξ, θ. Χοαί. θ.
c. 1559. l. 4. Χοάσπιν, π. Χόασπιν. π.
— l. 12. Χοίνικες, α. — οἱ Χ. α. — αἱ ἀπὸ μ. τ.
ἀπὸ μέρους τ.
— l. 21. Χοιροκομῆιον, λ. — Χ. λ. — ὀρνιθοτροφῆιον.
ὀρνιθοτροφῆιον.

Ddd 2

c. 1560.

18) Scribendum cum Meibomio: περί τ. Perperam in editis παρὰ τ.

19) Glossae primam litteram praefixit, eamque a praecedente, cui antea adhaeserat, sejunxit. Cf. VV. DD. apud quos Palmerius vehementer nugatur; artem tacendi, ubi lumine destituimur, tarde addiscimus.

20) In Χνόο., litteram delevit.

1) Crassior est Musuri critica; distinguendum: Χο. χοῦν. χόα. μέτρον υ. Insertum χόα emendatio est praecedentis Χο, forte ex margine. Cf. VV. DD.

- c. 1560. l. 9. Χολεσέμεν, ὀρ- Χολωσέμεν. ὀργισθήσε-
 γισθησόμεθα. θα. ²⁾
 Χολέρα, σ. — Φ.εταγ Χ. σ. — Φέρεται ε. ³⁾
 ε.
 c. 1561. l. 3. Χονδρίτων, π. Χονδρίτις. π.
 — l. 10. Χοραγίων, δ. Χοραγείων. δ.
 c. 1562. l. 3. Χορίλα ἐκφαν- Χορίλον Ἐκφάντιδος.
 τίδες. Κ. Κ. ⁴⁾
 — l. 15. Χόρτος, ὁ σ. — ὁ- Χ. ὁ σ — ὄρον τὸν ἐκγαί-
 ρον τὸν ἐκγαίων ω. ων ω. ⁵⁾
 — l. 23. Χοῦς, α. — ἐρίπι- Χ. α. — ἐρείπιον.
 ον.
 c. 1563. l. 4. Χραιματίσαι, Χρεματίσαι. κ.
 κ.
 Χραιματισμός, ἡ τ. Χρεματισμός. ἡ τ.
 — l. 19. Χρανιέσθαι, χρα... Χ. χρανθήσεσθαι. ε. ⁶⁾
 ησεσθαι, ε.
 — l. 30. Χρει., τ. — τῷ Χρείην τ. — τὸ χρέος. ⁷⁾
 χρεῖ.

c. 1563.

- 2) Optime ex Poeta correxit. Cf. VV. DD. Glossa procul dubio ex margine inuenta est, suadente ordine; potuit tamen sequens Χολέρα superiori Χολέρα in margine adiectum fuisse, et sic mendosum Χολεσέμεν locum tueretur. In ὀργισθησόμεθα compendium male descriptum fuit.
 3) In Φ.εταγ unam solam litteram expunxit.
 4) In Χορίλα alpha natum est ex Λ, et compendium neglectum est, ita ut prima scriptura eadem fuerit ac in fine: Χορίλλον. Sequens ἐκφαντίδες prave descriptum videtur ex Ἐκφαν. Cf. VV. DD.
 5) In editis: ὄρον ε. omisso τόν. Postrema Casaubonus restituit. Cf. VV. DD.
 6) In χρα...ησεσθαι duas litteras expunxit.
 7) In Χρει., compendium exitus delevit.

- ε. 1563. l. 33. Χρείως, δέη- Χρεῖος. δ.
 σις.
 — l. 36. Χραιμετίζει, κ. Χρεμετίζει. κ.
 Χραιμετῖς, ο. Χρεμετῖς. ο.
 ε. 1564. l. 13. Χρεῶν, α. — Χ. α. — ἀκυροῦται.
 ἀκυρεῖται.
 — l. 29. Χρήμπτει, ε. Χρίμπτει. ε.
 Χρημφθῆναι, π. Χριμφθῆναι. π.
 ε. 1565. l. 18. Χρίπτεσθαι, ε. Χρίμπτεσθαι. ε. — ἀλεί-
 — ἀλοιφειν, π. φειν. π.
 ε. 1566. l. 3. Χρόος, χρώς, Χ. χ. καὶ ἀπὸ χροὸς ἀ-
 καὶ τὸ εἰς ἀπὸ τοῦ πὸ — δ.⁸⁾
 σώματος διήλθεν.
 Χροσάμενος, τ. Χρωσάμενος. τ.
 Χρώσασαι, τ. Χρωὸς ἄσαι. τ.⁹⁾
 — l. 8. Χρυνάζει, κ. Χιρυνάζει. κ.¹⁰⁾

Ddd 3

ε. 1566.

8) Adspiciamus solum codicis textum, et glossa forte re-
 stituetur. Articulus mutilus est, et ex II. N. 191. ita
 supplendus et ordinandus:

Χρόος. χρώς, καὶ τὸ

Χροὸς εἶσατο. —

ἀπὸ τοῦ σώματος διήλθεν.

At ubi εἶσατο? Latet in εἰς, quod ex compendio pro-
 venit. Pungit me tamen incommodum illud ἀπὸ τοῦ
 σώματος δ. Cur non διὰ τοῦ σώματος δ. quod vera loci
 interpretatio est? Statuamus igitur (et forte acu tetigi-
 mus) quod εἰς ἀπὸ unitim ex εἶσατο corruptum sit, ela-
 psa praepositione διὰ. Cf. VV. DD.

9) In Ald. Χρὸς ἄσαι culpa typ. Hanc et praecedentem
 glossam VV. DD. ex Poeta restituerunt; ob ordinem ita
 transponendae sunt: Χροὸς ἄσαι. τ. Χροὸς ἀσάμενος. τ.
 Menda codicis nata est ex compendio prioris vocis et
 indistincta archetypi scriptura.

10) Lektionem codicis ordo postulat, quemadmodum in
 praeced. articulo Χρυὰ pro Χροιά.

- c. 1566. l. 13. Χρυσάμπυκας, χρυσικαλίνους, χρυσομήτρους. X. χρυσοχαλίνους. χρυσομήτρους.¹¹⁾
- l. 16. Χρυσάμπυκος, χ. — X. χ. — παρὰ τ. α. — ἀνάληψις.
 π τὴν ἄμπυκα. — ἄληψις.
- l. 20. Χρυσάορος, χρυσάορ — μάχαιρα, σπάθην. X. χρυσὸν ἄορ — μάχαιραν, σπάθην.
- l. 27. Χρυσέντευκτος, ε. Χρυσότευκτος, ε.
 Χρυσοσκήπτρον ἔχον, α. Χρύσειον σκήπτρον ἔχων.
 α.
- l. 30. Χρυσεόπη, ἡ διαχρῆ ε. X. ἡ διάχρυσος ε.
- Χρυσέω, τῷ χρόνῳ ἢ λ. X. τῷ χρυσῷ. ἢ λ.¹²⁾
- l. 35. Χρυσήλατος, χρυσοελελασμένος κ. X. χρυσῷ ἐληλασμένος κ.
- c. 1567. l. 5. Χρυσίδα, τὴν χρυσοφιάλην. X. τὴν χρυσὴν φιάλην.
- Χρυσοπήνη, τὴν διὰ χρύονον ε. X. τὴν διὰ χρυσοῦ ε.
- l. 13. Χρυσοκόλητος, σ. Χρυσοκόλλητος. σ.
- l. 18. Χρυσοράπιδ, ὁ Ε. Χρυσόρραπιδ. ὁ Ε.
 Χρυσοραγές, χ. Χρυσορράγες. χ.
 Χρυσοραγές ε. Χρυσορράγες ε.
- l. 30. Χρύσω, δ. Χρυσῷ. δ.¹³⁾
- c. 1568. l. 2. Χρωματιθεῖς — X. — φοάων, α.
 φοάω, α.

c. 1568.

11) Cyr. Lex. Ms. Χρυσάμπυκας. χρυσοχαλίνους.

12) Corruptela oritur ex Ж, quod, ut alibi monui, et χρόνος et χρυσός significat: eundem errorem mox infra inveniemus.

13) In impressis Χρυσῶν a typ. Cf. VV. DD.

- c. 1569. l. 10. Χυτλῶσαι, τὸ X. τὸ ἀλείψαι μ.
ἀλείψαι [τὸ] μ.
- l. 18. Χυτρίνδα, παιδιᾶς X. π — κ. ¹⁹⁾
εἶδος τοιαύτης, κ.
- c. 1570. l. 6. Χωλάβει, θ. Χωλαβεῖ. θ. ²⁰⁾
- l. 8. Χωλότοισιν, ο. Χολωτοῖσιν. ο.
Χωλοθεῖς, ο. Χολωθεῖς. ο.
- l. 11. Χῶμα, ὕψωμα γῆς, X. υ. ο. ¹⁾
ὄχθη.
- Χωματαπέκτης, τ. Χωματαπάκτης, τ.
- Χωνευτήριον, χωνίον. X. χωνεῖον.
- l. 15. Χωνήν, τ. — Ἀντίο- Χώνην. τ. — Α. ὁ Ξενο-
χος ὁ Ξενόφα.. ἐν Φάνους ἐν τῷ π. ²⁾
τῷ π.
- l. 23. Χώρισαν, ἀνεχώρη- Χώρησαν. ἀνεχώρησαν.
σαν.
- Χωρίσαντα, κ. Χωρήσαντα. κ.
- l. 26. Χωρίον, δοχεῖον, κό- X. δ. κόπρον. κ.
πτρον, κ.
- Χωριαμὸς, κ. — δῆλα X. κ. — δῆλα ἢ δ. [†]
ἢ διάζοντος.
- Χωρίτης, ἀγρότης, ἀ- X. ἀγρώτης, ἀγροικος. α.
γροικτος, α.
- c. 1571. l. 3. Χῶρος, τ. — X. τ. — ἀνθρωπος. ἢ χ.
ἄνος, ἢ χ.
- Χωσάμενος, χωλοσά- X. χολωσάμενος.
μενος.

c. 1571.

19) Perperam in Ald. ceterisque edd. τοιαύτας. Cf. VV. DD.

20) In Ald. Χολαβεῖ culpa typ. Cf. VV. DD.

1) In editis: ὕψωμα γῆς, ἢ ὄχθη.

2) In Ξενόφα.. compendium delevit. Accentus scriptu-
ram a ΞενοΦάνους diversam arguit; non video tamen,
quid aliud scriptum esse potuerit, et Musuri correctione
adquiesco.

Ψ

Ψ

c. 1571. l. 7. Ψάδαις, ψ.
 — l. ult. Ψαινούζειν, δια ῥ.
 πισμοῦ καταψύχειν,
 γὰρ δὲ καὶ δραπισ-
 μοῦ.

c. 1572. l. 4. Ψαινύροιο, δ.
 — l. 8. Ψαινύσσειν, ῥ. πίζειν.
 Ψαίρει, τινάσσει, ῥιπί-
 ζει, α.

c. 1573. l. 2. Ψαλακάνθα,
 τ. — εἶναι [ψ']
 Ψαλακτὸν, οὐκ ἀνεύρη-
 τόν.

— l. 8. Ψάλλειν, α. — τί-
 λειν, κ.

— l. 16. Ψαλύγων, ἔνιοι ψα-
 γὰς — ἄμεινον, καὶ
 τ.

— l. 21. Ψαμμακόσια, γάρ-
 γαρα, π. — τοῦ ψ.

— l. ult. Ψάρε.ς, ε.

c. 1574. l. 18. Ψαυστά, ψαυ-
 στά α.

— l. 27. Ψάφα, λόφοι ψη-
 λοί.

Ψαδαίς. ψ. ³⁾

Ψ. δια ῥιπισμοῦ κατα-
 ψύχειν. γράφεται
 δὲ καὶ δ. ⁴⁾

Ψαινύρατο. δ.

Ψ. ῥιπίζειν. ⁵⁾

Ψαίρειν. τινάσσειν. ῥιπί-
 ζειν. α.

Ψ. τ. — εἶναι.

Ψ. οὐκ ἀνερεύνητον.

Ψ. α. — τίλλειν. κ.

Ψ. ἔνιοι ψάλυγας — ἄ-
 μεινον δὲ, τ.

Ψαμμακοσιογάργαρα. π.
 — τῆς ψ. ⁶⁾

Ψάρες. ε. ⁷⁾

Ψ. ψαιστά. Α.

Ψ. λόφοι ὑψηλοί.

Ddd 5

c. 1574.

3) Correctionem prima manu superscriptam delevit; repa-
 nendum: Ψαγδαίς. probantibus VV. DD.

4) In ῥ.πισμοῦ litteram expunxit. Luculentum hic habe-
 mus exemplum, quod γρ (γράφεται) librarii inscitia in
 γὰρ tranfierit: plura alibi exempla vidimus.

5) In ῥ.πίζειν litteram erasit.

6) Glossam ex Comico restituit. Cf. VV. DD.

7) In Ψάρε.ς litteram erasit. Cf. VV. DD.

- c. 1574. l. 29. Ψ^ε, α. αὐταῖς, αὐτῶν, α. Ψ. α. αὐταῖς, αὐτόν, α.
- c. 1575. l. 3. Ψεδνή, ἡ θ. — Ψ. ἡ θ. — ἐπὶ ἡν θει.
ἐπὶ ἡν θη.
- l. 5. Ψέδυρα, ψ. Ψέδυρος. ψ.
- l. 8. Ψεαδερτῶν, ε. Ψεάδε[†]ρ. τῶν ε.
.ειήματα, π. Ψειήματα, π.⁸⁾
- l. 18. Ψελιστήν, λιγνον. Ψ. λίχνον.
- l. 23. Ψέλια, δακτύλιοι, λύγα[†]. δακτύλιοι. λύ-
γα.⁹⁾
- l. ult. Ψευδαμάξυς, ε. Ψευδάμαξυς. ε.
- c. 1576. l. 12. Ψευδόνυμοι ο. Ψευδώνυμοι ο.
- c. 1577. l. 27. Ψήχοι, πραιν- Ψήχει. πραινει. κ.
νοί, κ.
- Ψήχομαγ, τὸν δ. Ψ. τὸν δ.¹⁰⁾
- Ψηχράν, τ. Ψυχράν. τ.
- c. 1578. l. 26. Ψιθωμία, Λ. Ψιθωμίαν. Λ.
- Ψιλὰς, π. κρᾶσπεδα. Ψ. π. κρᾶσπεδον.
- c. 1579. l. 4. Ψιλᾶς, ο. — Ψ. ο. — χ.
χορευόντες.
- [Ψιλῇ, ζητεῖ εἰς τὸ Ψι-
λόν.]
- Ψιλίοις, π. Ψ. π.
- l. 8. Ψιλοδετόρων, β. Ψιλοδετόρων[†]. β.
- l. 16. Ψίλωθρον, σ. Ψίλωθρον. σ.
- l. 33. Ψιφὰ, ἐψιτὰ λ. Ψ. ἐψητὰ λ.
- c. 1580. l. 7. Ψόγεια, ψ. — Ψόγια. ψ. — ἀκοῆς.
ἀκοαῖς.

c. 1580.

8) Omissam a librario litteram praeposuit.

9) In λύγα[†].. ultimam litteram delevit; legebatur: λύγα[†]α.
quod hic reponendum est. Cf. VV. DD.

10) In impressis: Ψήχομαγ. δ. omisso articulo.

- c. 1580. l. 14. Ψοθίον, αἰθα-
λώδες. Ψ. αἰθαλώδες.
— l. 17. Ψόθωρ, α. Ψόθωρον. α.
— l. 24. Ψοδία, ψ. Ψοδίαν. ψ.
— l. 26. Ψοφειδῶς, τ. Ψοφειδῶς. τ.
c. 1581. l. 4. Ψύθυσος, α. Ψύθυσος. α.
Ψυθυστάς, ψ. Ψυθυστάς. ψ.
— l. 11. Ψυκτῆρ, ο. — ψυ- Ψ. ο. — ψυγέα, κ.
γέαν, κ. Ψυκτηρία, ο. — σύν- Ψ. ο. — σύσκιος τ.
σκιος τ.
c. 1582. l. 1. Ψυρή., ν. Ψυρή. ν. ¹¹⁾
Ψύριος, α. — ψυρ.. Ψ. α. — Ψύρης τῆς ν. ¹²⁾
τῆς ν.
— l. 4. Ψύττα, ε. — ἀπο- Ψ. ε. — ἀποδραμεῖν λ. ¹³⁾
δρ. μεῖν λ. Ψύτταρον, σ. Ψ. σ. ¹⁴⁾
Ψύτταν, π. Ψύττα. π.
— l. 17. Ψύχεος ι. καταψυ Ψ. ι. καταψύξεως ε.
καί ε.
— l. 20. Ψυχοραγεῖ, α. Ψυχοράγει. α.
— l. 24. Ψυχρά, [τὴν] ἦν η. Ψυχραί. ἦν η.
— l. 29. Ψυχρὸν, δελέχαλ- Ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὁ-
κον, ὀδυσιτὸν κ. δοῦσι. τὸν κ.
c. 1583. l. 6. Ψάιζος, α. — Ψ. α. — ν. δ. — μ. ο. ¹⁵⁾
νόθος δυσωδία —
μίνθα, ο.

e. 1583.

11) In Ψυρή., ultimam litteram delevit. Cf. VV. DD.

12) In ψυρ.. exitum confodit.

13) In ἀποδρ. μεῖν litteram expunxit.

14) Perperam in Ald. Ψύτταρον. Lectionem codicis If. Vossius reposuit.

15) In impressis: μίνθαν ο. Glossam Hemsterhusius resti-
tuit. Cf. VV. DD.

c. 1583. l. 8. Ψώϊα, σ.

Ψωΐα. σ.

— l. 12. Ψῶλον, τ.

Ψωλόν. τ.

Ψώμηκες, ο. — ἔγκα-
τρες, ὁ σ.Ψ. ο. — ἔγκατρος, ὁ σ.¹⁶⁾

Ω

Ω

c. 1584. l. 11. Ὠάτω, θή-
σω, α.Ὠάσω. θήσω. α. ¹⁷⁾ —

Ὠαχεισχομένη, τ.

Ὠ αἰχεῖ σχομένη. τ.

— l. 21. Ὠβρατο, μαρτο.

Ὠ. εἰμαρτο. ¹⁸⁾

Ὠγανον, κ. αἰμαρης.

Ὠ. κ. αἰμάρη.

— l. 25. γῆν, ω.

Ὠ γῆν. ω. ¹⁹⁾

c. 1585. l. 2. Ὠγύγυια, α.

Ὠγύγυια. α.

Ὠγυγίη, ο. — καλύ-
ψουσαι.

Ὠ. ο. — Καλυψοῦς. —

— l. 10. Ὠδδάκταζον, ε.

Ὠδδάκταζον. ε. ²⁰⁾— l. 15. Ὠδ' αὖν εἰς, οὕτως
γὰρ αὖν εἰσί.Ὠδ' αὖν εἰς. οὕτως γὰρ
αὖν εἰς.

Ὠδ' αὖν, οὕτως γ.

Ὠ. δ' αὖν. οὕτως γ.

— l. 20. Ὠδεῖσα, ε.

Ὠιδεῖσα. ε.

— l. 27. Ὠδηκῶς, ο. πεφυ-
σημένως.Ὠ. ο. πεφουσημένος. ¹⁾

Ὠδιοῦν, φ.

Ὠδίων. φ.

[Ὠδῖς,] ὠδῖνες, τοκε-
τοί.Ὠδῖνες. τ. ²⁾

[Ὠδήσας, ἀπέδοντο.]

c. 1585.

16) Latet in ἔγκατρος scriptoris cujusdam nomen, ut ex frequentibus patet.

17) Rescribendum ex codice: Ὠατοθήσω. α. suffraganti-
bus VV. DD.

18) In .μαρτο litteram expunxit.

19) Prima vocis littera a librario omissa erat.

20) In Ald. Ὠδάκτατον operarum errore. Cf. VV. DD.

1) Cyr. Lex. Ms. Ὠδηκῶς. οὐδήσας. φυτήσας. ἢ φυσηθείς.

2) Cyr. Lex. Ms. Ὠδῖς. ὠδύνη. ὁ παῖρ τοῦ τοκετοῦ. Idem
Ὠδῖς mox infra ejicitur.

ε. 1585. l. 27. Ὠδήσας, περιά- Ὠιδήσας. π. 3)

μενος.

[Ὠδὶ, οὕτω πως]

Ὠδικός, μ.

Ὠιδικός. μ.

[Ὠδίνει, πάσχει, λυ-
πεῖται.]

Ὠδίνει, π.

Ω. π.

ε. 1586. l. 1. Ὠδίνων, κ. τοκε-
τῶν.

Ω. κ. τ.

[Ὠδός, ῥοδός.]

[Ὠδὶς, ὠδῖνες, τοκετοί,
ἢ τίκτούσα.]

Ὠδῶν, ο.

Ω. ο.

— l. 30. Ὠίδας, τὰς μῆμ...
οἰκίδας.

Ω. τὰς μ. 4)

ε. 1587. l. 4. Ὠκοδόμουν, οἰ-
νοχόουν.

Ω. ὠνοχόουν.

— l. 15. Ὠκεανίνης, κοῦ...
τῆς τυγός.

Ω. κούρης τῆς Στυγός. 5)

— l. 18. Ὠκεανός, ἀῆρ, θαλά-
σασσα, κ.

Ω. α. θ. κ. 6)

— l. 27. Ὠκεὼν, οἰκοῦν.

Ὠκεον. ὠκουν.

— l. 31. Ὠκιάων, τ.

Ὠκειάων. τ.

Ὠκίεσσα, φ.

Ὠκήεσσα. φ.

ε. 1588.

3) In Ald. περιάμενος a typ. Cf. VV. DD.

4) In μῆμ... exitus evanuit; in Ald. μνημον a typ. Cf. VV. DD.

5) In κοῦ... litteram cum compendio delevit.

6) Sic ἀῆρ, θαλάσσα, omisso θῆρ, quod in editis inferitur. Cyr. Lex. Ms. Ὠκεανός. ὁ τῆς οἰκουμένης ποταμός.

7) Lectio vocis ἐπωδοῦν superscripta a Musuro deleta est; correctum videtur: ἐπωδαί. quod hic rescribendum est. Scripturam Ὠκυαγεῖς ordo respuit; magna est in hac littera vocum perturbatio.

- c. 1588. l. 5. Ὀκυαγεῖς, ἐ- πωδοῦν, ω. Ὡ. ἐπωδοῦν, ω. Ὡ.)
- l. 16. Ὀκύπτερος, τ. — Ὡ. τ. — λεγούσας πτέρυγας ἔχων.
- [Ὀκύρ.ον, ταχύτητος.]
- Ὀκυρῶϊ, τ. Ὀκυρῶ. τ. 8)
- l. 26. Ὀλέναες, ο. Ὀλένα. ο.
- l. 30. Ὀλενὶ, κακόν, ἢ λεινόν. Ὀλένιον κακόν. ἢ δεινόν.
- Ὀλένια, πόλις Α. Ὀλενος. π. Α.
- c. 1589. l. 16. Ὀλώϊτε, ὦ β. Ὡ λώϊστε. ὦ β.
- Ὀλώναντο, ι. Ὀλώναντα. ι.
- l. 24. Ὀμβρει, ὦ π. Ὀμβροι. ὦ π.
- l. 25. Ὀ μέλαι, ὦ α. Ὀ μέλαιοι. ὦ α.
- Ὀμηγέροντα, τ. Ὀμογέροντα. τ. 9)
- l. 33. Ὀμήρυσσε, σ. συνήντησεν, εἰς τὸ αὐτὰ ὦμους — συναρτῶντας. Ὡ. σ. συνήντησεν εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ὁμοίους — σ. 10)
- c. 1590. l. 5. Ὀμίλλα, π. — Ὡ. π. — εἶτα ὁ ἐν τῷ εἶτα ἐν τῷ κύκλῳ μ....λ. κύκλῳ μένων λ. 11)

c. 1590.

8) Ad λεγούσας optime a Musuro adjicitur: πτέρυγας ἔχων. duce Homeri interprete ad Il. N. 62. In Ὀκυρ.ον littera periit; olim scriptum suspicor: Ὀκύροον. ταχύτατον.

9) Cyr. Lex. Ms. Ὀμογέρων. ὁ παρὰ ἡλικίαν γεγηρακὺς διὰ λύπην ἢ συμφοράν. καὶ πρεσβύτης, οὗ ἢ κεφαλὴ οὐκ ἐπολιώθη.

10) Perperam in Ald. συναρτῶτας. Scribendum duce codice: συναντῶντας. emendantibus VV. DD.

11) In μ.... plures litteras delevit.

- c. 1590. l. 21. .μοι.ν, τῶν ὁμοίων. τ. ¹²⁾
 ὤμων.
 c. 1591. l. 3. Ὀμωγήραι, τ. Ὀμῶ γήραι. τ.
 Ὀμωρεν, ω. Ὀμορεν. ω.
 Ὀμωσεν, ο. Ὀμοσεν. ο.
 — l. 7. Ὀναξ, ὦ δ. Ὀναξ. ὦ δ.
 Ὀναξ παίων, ὦ β. — Ὀναξ παίων. ὦ β. —
 Ἀπόλλων. Ἀπολλων.
 — l. 11. Ὀναρχος, δῆμψος. Ω. δῆμιος.
 — l. 14. Ὀνήμην, α. Ὀνάμην. α.
 — l. ult. Ὀνησάμην, ε. ἐξε- Ω. ε. ἐξεφαύλισα, η.
 φαύλισα, η.
 c. 1592. l. 1. .νούμενοι, α. Ὀνούμενοι. α. ¹³⁾
 — l. 9. Ὀπα, ὄψις, πρόσο- Ω. ὄψιν, πρόσοψιν, π.
 ψις, π.
 — l. 11. Ὀπάζεσθαι, ο. σκο- Ω. ο. σ.
 πείν.
 [Ὀπαινες, ὠπαιν.]
 Ὀπασεν, ε. Ω. ε.
 — l. 17. Ὀπήσεσθαι, ο. Ω. ο. ¹⁴⁾
 — l. 21. Ὀπιάνασσα π. Ω. π. ¹⁵⁾
 †
 — l. 28. Ὀπον, ὦ πονηρέ. Ὀπον, ὦ π. ¹⁶⁾
 Ὀπταί, θεάθη. Ω. ἐθεάθη.
 c. 1593. l. 1. Ὀπός, ὅ θ. Ω. ὡς θ.

c. 1593.

12) In .μοι.ν primam litteram scriba neglexerat, mediam Musurus confodit.

13) Deerat prima littera librarii incuria.

14) In Ald. Ὀπήσεσθαι a typ. Cf. VV. DD.

15) In libris excusis: Ὀπιάνασσα. π. Nescio unde.

16) Nullus dubito, quin ex Aristoph. Vesp. v. 464. Lexicographus exscripserit: Ὀ πονοπόνηρε. adjecta forte interpretatione: ὦ πονηρέ. quam glossa exforbuit. Cf. VV. DD.

- c. 1593. l. 1. Ὠπώποι, φεῦ Ὠ πόποι. φεῦ φεῦ, πα-
 φεῦ, παῖον, παῖ τῶν παῖ τῶν. χ.
 — l. 6. Ὠπύιον, ε. Ὠπυιεν. ε.
 — l. 26. Ὠραῖσμένη, καλ- Ω. κεκαλλωπισμένη.
 λωπισμένη.
 — l. ult. Ὠραίων, τ. — κα- Ω. τ. — καρπῶν.
 ρηῶν.
 c. 1594. l. 1. Ὠρακία, τὸν Ὠρακιᾶν. τὸ ε.
 ε.
 Ὠρακιᾶν, λειποψυχῆιν, Ω. λ. ε. ¹⁷⁾
 ε.
 — l. 14. Ὠργάσαν, π. Ὠργάσαι. π.
 — l. 16. Ὠργατο, κατηπ. - Ω. κατήπειγε, κ. ¹⁸⁾
 γη, κ.
 — l. 19. Ὠργιᾶται, χ. ὀρί- Ω. χ. ο.
 ζει.
 [Ὠργῶς, μεμνηήσας.]
 Ὠργων, ε. ἐμεμίγησαν. Ω. ε. ἐμίγησαν.
 — l. 22. Ὠρέγει, δίδου. Ὠρεγεν. ἐδίδου.
 — l. 24. Ὠρεια, φ. Ὠρεια. φ.
 c. 1595. l. 1. Ὠρης, κ. Ὠρη. κ. ¹⁹⁾
 Ὠρημάτων, φυγασμά- Ω. φυλαγμάτων.
 των.
 — l. 4. Ὠρης, α. Ὠρην. α.
 Ὠρήσαντα, φ. Ὠρήσσοντα. φ.
 — l. 9. Ὠρθευεν δέμας, ἀνὸρ- Ω. ἀνὸρθου. ἐθεράπευεν.
 θους ἐθεράπευσεν.

c. 1595.

17) Mendose in Ald. λυποψυχῆιν. Hic articulus praece-
 dentis emendatio fuit et supplementum.

18) In Ald. Ὠγαρτο, litteris transpositis. In κατηπ. γη
 litteram erasit.

19) Prima scriptura fuit Ὠρη. κ.

- c. 1595. l. 12. Ὠρίατο, π. Ὠρίατον. π. ²⁰⁾
 Ὠρίανεις, ὠραίξει.
 Ὠριγνώμενον, ο.
 Ὠριγμα, ὦ.
 Ὠρίγγη, ε.
 — l. 24. Ὠρισμένη, ὑπ' οὐ- Ὠ. ὑπούρεος, ἡ ο.
 ρεος, ἡ ο.
 — l. 28. Ὠρκύπεται, υ. ἐ- Ὠ. υ. ἐπαιρόμενα.
 παιρόμενος.
 Ὠρμ..., ε.
 c. 1596. l. 5. Ὠνυτο, α. Ὠρμαινεν. ε. ²⁾
 — l. 7. Ὠριγράφοι, ιστορι- Ὠρνωτο. α.
 γράφοι — ἐμπυτοί. Ὠρογράφοι ιστοριογρά-
 φοι — ἐνιαυτοί.
 — l. 14. Ὠροι, οἱ ἐνιαυτοί, Ὠ. οἱ ἐνιαυτοί.
 ὄρος ε.
 — l. 19. Ὠρου, ὠρια, φ. Ὠρος. ε. ³⁾
 — l. 26. Ὠρσεν, π. Ὠροι. ω. φ.
 Ὠρσε. π.
 c. 1597. l. 4. Ὠρφωσεν, ὠρ- Ὠ. ὠρφάνισεν.
 φάνησεν.
 — l. 6. Ὠρωρεν, ἐκεκίνητο. Ὠρορεν. ε.
 Ὠρωρε. χατο, ὠρμῶν Ὠρωρέχατο, ὠρμῶντες
 ἐπετίθει. ἐπετίθουν. ⁴⁾
 Ὠς, θ. — ἡ εἰς [τὸ] Ὠ. θ. — ἡ εἰς τὰ παρα-
 τὰ παραδείγματα δειγμάτων ζήτει εἰς
 εἰς τὸ τέλος τ. τὸ τέλος τ. ⁵⁾

c. 1597

20) Distinguendum: Ὠρία. τὸ π.

1) In ὦ versus finitur, sequens in Ὠρίγγη incipit; Musurus diversa conjunxit.

2) Exitum delevit; legebatur: Ὠρμενεν.

3) Conjuncta divisit; ὄρος ε. ex margine forte adfutum.

4) In Ὠρωρε. χατο litteram expunxit.

5) Pertinet ἡ εἰς ad interpretationem, et locus ita interpungendus est: ἡ εἰς. τὰ παραδείγματα εἰς τ. Musuri ζήτει superfluum est.

Ece

c. 1597. l. 6. Ὡσαί, δ. — α. Ω. δ. — ἀπορρίψαι.
πορίψαι.

— l. 16. Ὡσαν, ω. — ἀπεώ- Ω. ω. — ἀπεώσαντο.
σαντο. [ὥς ἂν τις εἴ-
ποι.]

Ὡς ἂν α. — δυνήθῃ. Ω. — δ.

[Ὡσα τε δεῖ, ὥς ἐκ τού-
του.]

[Ὡς αὖ πάλιν, ἐκ δευ-
τέρου.]

[Ὡς αὐτόν, πρὸς αὐ-
τόν.]

Ὡσαύτως, ο. Ω. ο.

Ὡς βασιλέα, πρὸς τὸν Ω. β. — β.
β.

[Ὡς δὴ, ὡ δὴ αὐτοῖς, ἢ
ἐπειδή.]

Ὡς δὴ σφιν, ω. Ω. ω.

— l. 23. Ὡς εἶχεν, ο. — ἰ- Ω. ο. — ἰσχυεν. ὥς τε τυ-
σχυεν, ὥς τε τυχών, χόν. κ.)
κ.

— l. 29. Ὡς ἐκρίθη σοι, ὥς Ω. — σοι.
ἐφάνη σοι.

[Ὡς ἐμὲ, πρὸς ἐμὲ, κα-
θάπερ ἐμὲ, ὥς ἐγώ.]

Ὡσεν, α. Ω. α.

— l. 38. Ὡσέ τοι, ὥθι σοι. Ω. ὥθι σ.

Ὡς ἔτυχεν, ὥς φθᾶσ.. Ω. ὥς ἐφθασα.)

— l. ult. Ὡς ἐφθία, ὥς εἴ- Ω. ω.)
πας.

c. 1598.

6) In editis ὥς τε τυχών a praecedentibus separatur.

7) In φθᾶσ.. exitum delevit.

8) In impressis: οὕτως εἶπας.

- ε. 1598. l. 5. ὦθησεν, ὦθη- Ω. ὦθησεν.
 σεν, [ἐπρασεν.]
 — l. 8. ὦσιν, ὑπάρχουσιν, Ω. ὑπάρχουσιν.
 [εἰσίν.]
 — l. 27. ὦς σε, διὰ τοῦτον ὦς ἐβαλλον T. ὦς σε. διὰ τοῦτο. ὦς
 σ' ἐβαλλον T.
 — l. 39. ὦσφρήθη, σ. ὦσφρήνθη. σ.
 ε. 1599. l. 1. ὦσχος, ὁ μ. ὦσχος. ὁ μ.
 ὦσχοι, τ. ὦσχοι. τ.
 — l. 4. ὦσχοφορεία, π. — ὦσχοφορεία. π. — ὦ-
 σχας εἰς τὸ τῆς κει- σχας εἰς τὸ τῆς
 ράδος A. — βότρυ- Σκιράδος A. — βό-
 σιν. τρυς.
 — l. 22. ὦτοκάταξις, τ. Ω. τ. 9)
 — l. 24. ὦτοκουστής, ὁ ὑ- ὦτακουστής. ὁ ὑποκρινό-
 ποκρινόμενος ὠτούς, μενος.
 ω.
 — l. 28. ὦτος καὶ E. — ὦ- Ω. — ὦφιμεδείας π. 10)
 φιμεδείας. π.
 — l. 34. ὦφειλεν, ω. ὦφελεν. ω.
 ὦφείλουν, ε. ὦφέλουν. ε.
 ε. 1600. l. 1. ὦφθαλμιάσας, ὦφθαλμιάσε. τ.
 τ.
 — l. 11. ὦφρυόμενος, ε. ὦφρυωμένος. ε.
 — l. 33. ὦψαιον, ὠπτεισαν ε. Ω. ὠπτησαν. ε.
 ε. 1601. l. 4. ὦψικότα, β. ὦψηκότα. β.
 — l. 8. ὦς, σ. — ἀσύφιλον Ω. σ. — ἀσύφηλον ἐν A.
 ὦν A.

9) Perperam in Ald. ὦτακάταξις. Cf. VV. DD.

10) Mutavit et distinxit, contrario ordine.

11) Compendium delevit; legebatur: ἐφιμεδείσης. In corrigendo Apollodorum secutus est. In fine articuli Sophoclis et Menandri fragmenta hodie legi nequeunt ob humiditatem, quae post Aldi tempora ultimas codicis paginas devastavit.

Hesychius

Hesychii Lexicon ex codice ms. Bibliothecae D. Marci

Lipsia 1792

A.gr.b. 1790

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10236329-2

VD18 14846144-001